Europeiska gemenskapernas

officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 103 E

fyrtiofemte årgången

30 april 2002

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer | Innehållsförteckning | Sida

I *Meddelanden*

. . . . . .

II *Förberedande rättsakter*

Kommissionen

2002/C 103 E/01 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum *(KOM(2001) 123 slutlig/2 – 2001/0060(COD))* (1) 1

2002/C 103 E/02 Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater *(KOM(2001) 753 slutlig – 2001/0026(COD))* (1) 5

2002/C 103 E/03 Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall *(KOM(2001) 729 slutlig – 2001/0291(COD))* (1) 17

2002/C 103 E/04 Förslag till rådets beslut om ingående av en överenskommelse i form av en skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) rörande ytterligare finansiering för 2001 inom ramen för den gällande EG-UNRWA-konventionen för 1999–2001 *(KOM(2001) 741 slutlig – 2001/0288(CNS))* 21

2002/C 103 E/05 Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om omarbetning av bilaga I till beslut nr 1336/97/EG om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät *(KOM(2001) 742 slutlig – 2001/0296(COD))* (1) 23

SV

(1) Text av betydelse för EES

2002/C 103 E/06 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet *(KOM(2001) 564 slutlig/2 – 2001/0235(COD))* (1) 26

2002/C 103 E/07 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om planering och användning av det gemensamma europeiska luftrummet *(KOM(2001) 564 slutlig/2 – 2001/0236(COD))* (1) 35

2002/C 103 E/08 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kompatibiliteten hos det europeiska nätet för flygledningstjänst *(KOM(2001) 564 slutlig/2 – 2001/0237(COD))* (1) 41

2002/C 103 E/09 Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 90/425/EEG och 92/118/EEG beträffande hälsokrav för animaliska biprodukter *(KOM(2001) 747 slutlig – 2000/0230(COD))* (1) 55

2002/C 103 E/10 Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel *(KOM(2001) 748 slutlig – 2000/0259(COD))* (1) 58

2002/C 103 E/11 Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet av en europeisk byrå för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg *(KOM(2001) 676 slutlig – 2000/0327(COD))* (1) 184

2002/C 103 E/12 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning över gemenskapsstatistik på inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC) *(KOM(2001) 754 slutlig – 2001/0293(COD))* (1) 198

2002/C 103 E/13 Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av biobränslen för transport *(KOM(2001) 547 slutlig – 2001/0265(COD))* (1) 205

2002/C 103 E/14 Förslag till rådets beslut om ingående av ett tilläggsprotokoll till avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Malta om Republiken Maltas associering till femte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002) *(KOM(2001) 777 slutlig – 2001/0303(CNS))* 208

2002/C 103 E/15 Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/81/EEG vad gäller möjligheten att tillämpa nedsatta punktskatter på vissa mineraloljor som innehåller biobränslen och på biobränslen *(KOM(2001) 547 slutlig – 2001/0266(CNS))* (1) 217

2002/C 103 E/16 Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om införandet av en gemenskapsram för bullerklassificering av civila jetmotordrivna underljudsflygplan för att beräkna bulleravgifter *(KOM(2001) 74 slutlig – 2001/0308(COD))* (1) 221

2002/C 103 E/17 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av gemensamma regler om kompensation och assistans till flygpassagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar *(KOM(2001) 784 slutlig – 2001/0305(COD))* (1) 225

(1) Text av betydelse för EES

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2002/C 103 E/18	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett system med miljöpoäng för transport med tung lastbil genom Österrike 2004 *(KOM(2001) 807 slutlig – 2001/0310(COD))*	230
2002/C 103 E/19	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg och om ändring av förordningarna om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg *(KOM(2001) 788 slutlig – 2000/0236(COD))* (1)	233
2002/C 103 E/20	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven om säkerhet på fartyg och förhindrande av förorening från fartyg *(KOM(2001) 788 slutlig – 2000/0237(COD))* (1)	243
2002/C 103 E/21	Ändrat förslag till rådets förordning om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter inom förvaltningen av gemenskapsprogram *(KOM(2001) 808 slutlig – 2000/0337(CNS))*	253
2002/C 103 E/22	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om regler för företags, forskningscentras och universitets deltagande samt om regler för spridning av forskningsresultat för genomförandet av Europeiska gemenskapens ramprogram 2002–2006 *(KOM(2001) 822 slutlig – 2001/0202(COD))*	266
2002/C 103 E/23	Ändring av förslag till rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget *(KOM(2001) 691 slutlig/2 – 2000/0203(CNS))*	292
2002/C 103 E/24	Ändrat förslag till rådets beslut om regler för företags, forskningscentras och universitets deltagande i genomförandet av Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram (Euratom) 2002–2006 *(KOM(2001) 823 slutlig/2 – 2001/0327(CNS))*	331
2002/C 103 E/25	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser *(KOM(2002) 7 slutlig – 2002/0013(COD))* (1)	350
2002/C 103 E/26	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om säkerheten i fråga om luftfartyg från tredje land som använder flygplatser i gemenskapen *(KOM(2002) 8 slutlig – 2002/0014(COD))* (1)	351
2002/C 103 E/27	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett gemenskapsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt på den inre marknaden (Fiscalis 2007-programmet) *(KOM(2002) 10 slutlig – 2002/0015(COD))*	361
2002/C 103 E/28	Förslag till rådets beslut om kompletterande makroekonomiskt stöd till Ukraina *(KOM(2002) 12 slutlig – 2002/0018(CNS))*	366
2002/C 103 E/29	Förslag till rådets direktiv om att förbättra möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande mål genom att införa miniminormer för rättshjälp och andra finansiella aspekter med anknytning till civilrättsliga förfaranden *(KOM(2002) 13 slutlig – 2002/0020(CNS))*	368

(1) Text av betydelse för EES

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum

(2002/C 103 E/01)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 123 slutlig/2 — 2001/0060(COD)

(Framlagt av kommissionen den 30 november 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Genomförandet av en gemensam transportpolitik kräver ett effektivt system som möjliggör en säker och regelbunden drift av lufttransporter och därför underlättar fri rörlighet för varor, personer och tjänster.

(2) Vid sitt extra möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att lägga fram förslag avseende luftrumsplanering, lufttrafik och styrning av trafikflöden på grundval av det arbete som gjorts av den av kommissionen inrättade Högnivågruppen för ett gemensamt europeiskt luftrum. Denna grupp, som bl.a. består av civila och militära luftfartsmyndigheter i medlemsstaterna, lade fram sin rapport i november 2000.

(3) För ett väl fungerande system för lufttransporter krävs flygtrafiktjänster som möjliggör en optimal användning av det europeiska luftrummet och en enhetlig och hög säkerhetsnivå för lufttrafiktjänsten i överensstämmelse med uppgiften av allmänt ekonomiskt intresse för leverantörer av flygtrafiktjänster.

(4) Utvecklingen av flygtrafiktjänster bör ske i överensstämmelse med de övergripande säkerhets- och effektivitetsmålen och i enlighet med de principer som fastställs i konventionen om internationell civil luftfart, undertecknad i Chicago den 7 december 1944.

(5) Av samtliga ovan nämnda skäl och för att utvidga det gemensamma luftrummet till att omfatta ett större antal medlemsstater bör gemenskapen fastställa gemensamma mål och ett åtgärdsprogram för att mobilisera gemenskapens, medlemsstaternas och de olika ekonomiska aktörernas insatser i syfte att skapa ett gemensamt europeiskt luftrum samtidigt som den utveckling som sker på paneuropeisk nivå inom Europeiska organisationen för säkrare flygtrafiktjänst (l'Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne, Eurocontrol) beaktas.

(6) Ett ökat civilt och militärt samarbete bör eftersträvas i den utsträckning detta är nödvändigt för en effektiv användning av luftrummet med tillämpning av befintliga samarbetsramar, och med användning av lämpliga instrument för frågor rörande flygtrafik och flygtrafiktjänster för uteslutande militärt syfte.

(7) Införandet av bestämmelser på gemenskapsnivå bör möjliggöra en optimerad användning av hela luftrummet och ett optimerat tillhandahållande av flygtrafiktjänster.

(8) Dessa bestämmelser bör omfatta både planering och användning av luftrummet samt tillhörande förfaranden, tillhandahållande av lufttrafiktjänst, exempelvis ekonomiska aspekter, utrustning och system för flygtrafik liksom tillhörande förfaranden.

(9) Luftrummets användning bör planeras och styras effektivt och säkert för att både civila och militära användares behov skall tillgodoses och för att man skall få till stånd en rättvis och icke-diskriminerande fördelning av resurser mellan samtliga användare.

(10) Genom tillhandahållandet av flygtrafiktjänster bör man garantera en enhetlig och hög säkerhetsnivå för flygtrafiken som beror av dessa tjänster. Tillhandahållandet av dessa tjänster bör optimeras för att garantera den bästa användningen av europeiska luftrumsresurser.

(11) De tekniska och driftsrelaterade lösningarna bör säkerställa och höja säkerhetsnivån, systemets allmänna kapacitet och den fulla och effektiva användningen av tillgänglig kapacitet.

(12) Vissa av de åtgärder som är nödvändiga för att skapa ett gemensamt europeiskt luftrum kräver att kommissionen utövar de genomförandebefogenheter den har i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1], för att effektivitet och snabbhet skall uppnås. Skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum nödvändiggör därmed att det genomförs en mekanism för samarbete med medlemsstaterna genom att det inrättas en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna som gör det möjligt att integrera civila och militära intressen och att knyta till sig externa experter.

(13) I avvaktan på utgången av förhandlingarna om gemenskapens anslutning till Eurocontrol som förblir ett viktigt element för skapandet av ett gemensamt paneuropeiskt luftrum kan kommissionen ingå lämpliga överenskommelser för att Eurocontrol skall kunna bidra i förberedelsen av gemenskapslagstiftningen avseende lufttrafiken i Europa.

(14) Det är önskvärt att utvidga det gemensamma europeiska luftrummet till tredje land, antingen inom ramen för Europeiska gemenskapens deltagande i Eurocontrols arbete, förutsatt att gemenskapen ansluter sig till denna internationella organisation, eller genom de överenskommelser som ingås mellan gemenskapen och tredje land.

(15) Det är nödvändigt att införa bestämmelser om mekanismer som ger kommissionen ett effektivt och kontinuerligt stöd i dess verksamhet att övervaka och kontrollera genomförandet av ett gemensamt europeiskt luftrum och detta kan ske med användning av den sakkunskap som finns hos medlemsstaterna och Eurocontrol.

(16) Det bör ständigt utvärderas hur flygtrafiktjänsterna i Europa fungerar i sin helhet för att kontrollera att de vidtagna åtgärderna är effektiva och för att kunna föreslå nya åtgärder.

(17) Arbetsmarknadens parter kan informeras och rådfrågas om alla åtgärder som har stor social betydelse. Samråd kan också ske med den branschvisa dialogkommitté som inrättats på grundval av kommissionens beslut 1998/500/EG om inrättande av branschvisa dialogkommittéer för att främja dialogen med arbetsmarknadens parter på europeisk nivå [2].

(18) Utformningen av de bestämmelser som är nödvändiga för att skapa ett gemensamt europeiskt luftrum kräver ett brett samråd med berörda parter i branschen.

(19) Det är lämpligt att utvärdera verkningarna av de åtgärder som vidtagits vid tillämpningen av denna förordning mot bakgrund av de rapporter som kommissionen bör lägga fram regelbundet.

(20) Eftersom målen för den föreslagna förordningen, nämligen att upprätta en ram för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna med tanke på åtgärdens gränsöverskridande dimension och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå samtidigt som det säkerställs att det i genomförandeförfarandet tas hänsyn till lokala förhållanden kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetesprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är att senast den 31 december 2004 skapa ett gemensamt europeiskt luftrum som uppfattas och styrs som ett enda luftrum med optimala förutsättningar när det gäller säkerhet och allmän effektivitet för gemenskapens lufttrafik och som säkerställer en kapacitetsnivå som uppfyller civila och militära användares behov. Detta gemensamma luftrum kallas nedan ett gemensamt europeiskt luftrum.

I denna förordning fastställs de allmänna riktlinjerna för att skapa ett gemensamt europeiskt luftrum och gemenskapens interventionsområden och de medel, i form av strukturer, förfaranden och resurser, som är nödvändiga för att skapa ett gemensamt europeiskt luftrum identifieras med beaktande av Eurocontrols uppgift att skapa ett paneuropeiskt luftrum.

För att de riktlinjer som avses i andra stycket skall kunna tillämpas krävs att gemensamma bestämmelser om säkerhet och tillhandahållande av flygtrafiktjänster genomförs, att mekanismer som möjliggör en bättre användning av luftrummet på gemenskapsnivå införs och att samtliga berörda ekonomiska aktörer och arbetsmarknadsaktörer deltar.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *flygtrafiktjänster*: alla flygkontrolltjänster, bland annat tilläggstjänster för att tillhandahålla infrastruktur för kommunikation, navigation och övervakning, väderlekstjänst för luftrummets användare, efterspanings- och räddningstjänst samt flyginformation och dessa tjänster skall tillhandahållas luftrummets användare under hela flygningen.

b) *leverantörer av flygtrafiktjänster*: offentliga eller privata enheter som ansvarar för att genomföra och styra flygtrafiktjänster.

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

[2] EGT L 225, 12.8.1998, s. 27.

c) *flygtrafik*: alla rörelser som företas av civila och statligt ägda luftfartyg, däribland militära luftfartyg samt tullens och polisens luftfartyg.

d) *luftrummets användare*: civila och statligt ägda luftfartyg, däribland militära luftfartyg samt tullens och polisens luftfartyg.

e) *Eurocontrol*: Europeiska organisationen för säkrare flygtrafiktjänst som inrättats genom den internationella konventionen av den 13 december 1960 ([1]).

Artikel 3

Gemenskapens interventionsområden

1. De åtgärder som är nödvändiga för att skapa ett gemensamt europeiskt luftrum skall vidtas inom följande områden samtidigt som högsta möjliga säkerhetsstandarder för lufttrafiken skall säkerställas:

a) Planering och användning av luftrummet samt tillhörande förfaranden.

b) Tillhandahållande av flygtrafiktjänster, inbegripet ekonomiska aspekter.

c) Utrustning och system för flygtrafik samt tillhörande förfaranden.

2. Syftet med de åtgärder som anges i punkt 1 är att fastställa mål och, i förekommande fall, medel för att uppnå dessa mål i allmänhetens intresse.

Artikel 4

Planering och användning av luftrummet

Åtgärderna för planering och användning av luftrummet skall utformas på ett sådant sätt att

a) luftrummet ovanför gemenskapens territorium behandlas som en gemensam resurs som utgör ett kontinuerligt medium,

b) luftrummets användning blir flexibel, dvs. utan permanent separering och med optimering av varaktigheten av tillfällig separering för militära ändamål,

c) flertalet flygningar görs i rak linje mellan platsen för avgång och platsen för ankomst eller tar den rutt som ligger närmast denna raka linje med respekt för säkerhetskraven, miljöskyddet och styrningen av trafikflöden i luften,

d) luftrummet delas upp i olika sektorer för flygkontrolltjänsten med prioritering av driftskraven,

e) planeringen och styrningen av trafikflöden i luften möjliggör en flexibel flygtrafik som säkerställer att den tillgängliga kapaciteten används på bästa möjliga sätt.

Artikel 5

Tillhandahållande av flygtrafiktjänster

Åtgärderna för tillhandahållande av flygtrafiktjänster skall utformas på ett sådant sätt att

a) definitionen och kontrollen av tillämpningen av de bestämmelser som avses i artikel 1 hålls åtskilda i förhållande till driften av flygtrafiktjänster som omfattas av denna förordning,

b) leverantörer av flygtrafiktjänster företar formella och regelbundna samråd med luftrummets användare när det gäller villkoren och kostnaderna för flygtrafiktjänster för att ta hänsyn till dessa användares behov vid utformningen av dessa tjänster,

c) leverantörer av flygtrafiktjänster tillförsäkrar lämplig öppenhet när det gäller flygtrafiktjänster, i form av offentliggörande av konton och årsrapporter, och regelbundet underkastas en oberoende revision,

d) driften av flygtrafiktjänster harmoniseras för att säkerställa integration och samstämmighet för verksamheten hos leverantörer av flygtrafiktjänster, luftrummets användare och flygplatser,

e) samarbetet mellan civila leverantörer av flygtrafiktjänster förstärks, särskilt genom att inrättandet av grupperingar som består av två eller flera tjänsteleverantörer underlättas,

f) samarbete mellan civila och militära leverantörer av flygtrafiktjänster främjas,

g) nya tjänster inrättas samtidigt för samtliga berörda aktörer i de berörda medlemsstaterna,

h) leverantörer av flygtrafiktjänster utbyter information om flygningarnas situation under hela flygningen för att underlätta driften av flygtrafiktjänsterna, varvid tillgången till denna information skall vara fri för samtliga berörda aktörer på ett icke-diskriminerande sätt utan att detta påverkar säkerhetskraven,

([1]) Konventionen ändrad genom protokollet av den 12 februari 1981 och reviderad genom protokollet av den 27 juni 1997.

i) de ekonomiska bestämmelserna främjar ett mera effektivt tillhandahållande av flygtrafiktjänster och tillhandahållande av tjänster som frigör kapacitet på ett sätt som uppfyller de europeiska behoven,

j) stimulansmekanismer utvecklas för att främja nya investeringar inom denna sektor och för att tidsmässigt lägligt belöna tillhandahållande av tjänster av hög kvalitet för att tillfredsställa efterfrågan från luftrummets användare.

Artikel 6

Utrustning och system för lufttrafik

Åtgärderna för utrustning och system för lufttrafik skall utformas på ett sådant sätt att

a) tekniska och operativa lösningar tillåter en enhetlig planering och funktion av det europeiska systemet, inbegripet driftskompatibilitet,

b) skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum främjar införandet av nya tekniska och operativa lösningar för lufttrafiken,

c) utveckling och godkännande av tekniska och operativa lösningar motsvarar de gemensamma behov som luftrummets användare har och tar hänsyn till användarnas krav med avseende på valet av rutter och flygningsprofiler.

Artikel 7

Kommittén för ett gemensamt luftrum

1. Det skall inrättas en kommitté, kallad kommittén för ett gemensamt luftrum, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Var och en av medlemsstaterna skall utse två företrädare och två suppleanter.

3. Tredje land som ingått överenskommelser med gemenskapen på flygtransportområdet skall vara associerat till kommitténs arbete i enlighet med de villkor som fastställts i dessa överenskommelser.

Artikel 8

Förhållandet till tredje land

Vid utarbetandet av de åtgärder som vidtas för att genomföra denna förordning skall kommissionen se till att möjligheten att utvidga det gemensamma luftrummet till att omfatta stater som inte är medlemmar av gemenskapen hålls öppen, antingen i enlighet med bilaterala överenskommelser som ingås med tredje land eller inom ramen för Eurocontrol.

Artikel 9

Övervakning och kontroll

1. De bestämmelser som antas enligt artikel 3 skall fastställa lämpliga mekanismer för att bistå kommissionen i dess uppgifter att övervaka och kontrollera tillämpningen av dessa bestämmelser, bland annat skapande av civil och militär teknisk sakkunskap.

2. Metoderna för övervakning och kontroll skall basera sig på de rapporter om genomförandet av vidtagna åtgärder som regelbundet läggs fram av leverantörerna av flygtrafiktjänster.

Artikel 10

Undersökning av verksamheten

Kommissionen skall sköta undersökning och jämförelse av hur lufttrafiken fullgörs, framför allt med bistånd av Eurocontrols kommitté för kvalitets- och produktionsövervakning.

Artikel 11

Konsekvensbedömning

Kommissionen skall till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om bedömningen av genomförandet av ett gemensamt europeiskt luftrum var femte år efter ikraftträdandet av denna förordning, och för första gången senast den 30 juni 2005.

Vid upprättandet av rapporten kan kommissionen begära ett yttrande från Kommittén för ett gemensamt luftrum.

Rapporten skall innehålla en bedömning av de resultat som uppnåtts genom de åtgärder som vidtagits för att genomföra denna förordning på de olika interventionsområdena, med beaktande av de ursprungliga målen och framtida behov.

Artikel 12

Skyddsklausul

Denna förordning skall inte hindra en medlemsstat från att tillämpa eller vidta åtgärder som är berättigade vid allvarliga interna störningar som påverkar upprätthållandet av lag och ordning, i händelse av krig eller vid en allvarlig internationell spänning som innebär krigsfara eller för att fullgöra de skyldigheter den har tagit på sig i syfte att bevara fred och internationell säkerhet.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater [1]

(2002/C 103 E/02)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 753 slutlig — 2001/0026(COD)

(Framlagt av kommissionen den 6 december 2001)

[1] EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 85.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV	Oförändrat
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,	
med beaktande av Regionkommitténs yttrande,	
i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och	
av följande skäl:	
(1) Gemenskapen har infört en politik för att främja hållbara transporter, såsom sjöfarten, och särskilt för att främja närsjöfarten.	
(2) Främjande av sjöfarten utgör ett viktigt mål för gemenskapen för att ytterligare stärka sjöfartens ställning i transportsystemet som ett alternativ och en komplettering till andra transportsätt i dörr-till-dörr-transportkedjan.	
(3) De dokumentationsförfaranden som krävs inom sjöfartssektorn har gett upphov till missnöje och har ansetts hindra utvecklingen av detta transportsätt till dess fulla potential.	
(4) I Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart, med senare ändringar, (nedan kallad IMO:s FAL-konvention) som antogs av den Internationella konferensen om förenkling av sjöresor och sjötransporter den 9 april 1965 finns bestämmelser om en uppsättning förlagor till de standardiserade förenklingsformulären för att fartygen skall uppfylla vissa rapporteringsskyldigheter när de ankommer till eller avgår från en hamn.	(4) I Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart, med senare ändringar, (nedan kallad IMO:s FAL-konvention) som antogs av den Internationella konferensen om förenkling av sjöresor och sjötransporter den 9 april 1965 finns bestämmelser om en uppsättning förlagor till de standardiserade förenklingsformulären för att fartygen skall uppfylla vissa rapporteringsskyldigheter när de ankommer till och/eller avgår från en hamn.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(5) De flesta av medlemsstaterna använder dessa förenklingsformulär men tillämpar inte de förlagor som föreskrivs inom ramen för IMO på ett enhetligt sätt.	Oförändrat
(6) Enhetlighet när det gäller formaten på de formulär som krävs för ett fartyg som ankommer till eller avgår från en hamn bör förenkla dokumentförfarandena vid hamnanlöp och gynna utvecklingen av gemenskapssjöfarten.	(6) Enhetlighet när det gäller formaten på de formulär som krävs för ett fartyg som ankommer till och/eller avgår från en hamn bör förenkla dokumentförfarandena vid hamnanlöp och gynna utvecklingen av gemenskapssjöfarten.
(7) Det är därför lämpligt att införa ett erkännande av IMO:s förenklingsformulär (nedan kallade ”IMO:s FAL-formulär”), på gemenskapsnivå. Medlemsstaterna bör godkänna IMO:s FAL-formulär och informationskategorierna i dem som tillräckliga bevis för att ett fartyg har uppfyllt de rapporteringsformaliteter som dessa formulär är avsedda för.	Oförändrat
(8) Erkännandet av vissa av IMO:s FAL-formulär, särskilt Lastdeklarationen och, när det gäller passagerarfartyg, Passagerarlistan, skulle leda till ökade rapporteringsformaliteter, antingen eftersom dessa formulär inte kan omfatta all nödvändig information eller eftersom det redan finns en väletablerad förenklande praxis. Ett obligatoriskt erkännande av dessa formulär bör därför inte införas.	
(9) Sjöfarten utgör en världsomspännande verksamhet och införandet av IMO:s FAL-formulär i gemenskapen skulle lägga grunden till en intensifierad tillämpning av dem i hela världen.	
(10) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget, kan målen för den planerade åtgärden, nämligen att främja sjöfarten, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför på grund av åtgärdens omfattning, bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att nå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för det syftet.	
(11) De åtgärder som behövs för genomförandet av detta direktiv utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1] och de bör antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.	

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.	
Artikel 1 **Syfte**	
Syftet med detta direktiv är att främja sjöfarten, särskilt den mellan hamnar i medlemsstaterna, genom att föreskriva en standardisering av rapporteringsformaliteterna.	Syftet med detta direktiv är att främja sjöfarten genom att föreskriva en standardisering av rapporteringsformaliteterna.
Artikel 2 **Tillämpningsområde**	Oförändrat
Detta direktiv skall tillämpas de rapporteringsformaliteter som anges i del A i bilaga I avseende ett fartyg, dess proviant, besättningens tillhörigheter, besättningslistan och, när det gäller fartyg med certifikat att transportera högst tolv passagerare, dess passagerarlista.	Detta direktiv skall tillämpas vid fartygs ankomst till och/eller avgång från hamnar i gemenskapens medlemsstater de rapporteringsformaliteter som anges i del A i bilaga I avseende ett fartyg, dess proviant, besättningens tillhörigheter, besättningslistan och, när det gäller fartyg med certifikat att transportera högst tolv passagerare, dess passagerarlista.
Artikel 3 **Definitioner**	Oförändrat
I detta direktiv avses med	
a) *IMO:s FAL-konvention:* Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart som antogs av den Internationella konferensen om förenkling av sjöresor och sjötransporter den 9 april 1965.	
b) *IMO:s FAL-formulär:* IMO:s standardiserade förlagor till förenklingsformulär i A4-format som det finns bestämmelser om i IMO:s FAL-konvention.	
c) *rapporteringsformalitet:* den information som skall tillhandahållas, när en medlemsstat så kräver, av administrativa och förfarandemässiga skäl när ett fartyg ankommer eller till avgår från en hamn.	c) *rapporteringsformalitet:* den information som skall tillhandahållas, när en medlemsstat så kräver, av administrativa och förfarandemässiga skäl när ett fartyg ankommer till och/eller avgår från en hamn.
d) *fartyg:* alla typer av sjögående fartyg för havstrafik.	Oförändrat
e) *fartygets proviant:* Varor som skall användas ombord på fartyget, inbegripet konsumtionsvaror, varor för försäljning till passagerare och besättningsmedlemmar, bränsle och smörjmedel, dock ej fartygsutrustning och reservdelar.	
f) *fartygsutrustning:* Alla andra artiklar ombord än fartygets reservdelar som skall användas ombord och som går att avlägsna men som inte kan konsumeras, inbegripet tillbehör såsom livbåtar, livräddningsutrustning, inventarier, fartygets apparater och liknande föremål.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
g) *fartygets reservdelar:* alla föremål ombord på fartyget som är avsedda för reparation eller ersättning av delar av fartyget.	
h) *besättningens tillhörigheter:* kläder, vardagsartiklar och andra artiklar, som kan omfatta pengar, besättningsmedlemmarnas ägodelar som medförs ombord.	
i) *besättningsmedlem:* alla personer som är anställda för att utföra arbete ombord under en resa för fartygets drift eller underhållsarbeten och som finns upptagna på besättningslistan.	
j) *passagerare:* alla andra personer ombord på ett fartyg, än besättningsmedlemmar och barn under ett år.	Utgår
Artikel 4 **Godkännande av formulären**	Oförändrat
Medlemsstaterna skall godta att de rapporteringsformaliteter som avses i artikel 2 uppfylls genom den information som lämnas in i enlighet med	
a) de specifikationer som anges i delarna B och C i bilaga I, och	
b) de motsvarande förlageformulär som anges i bilaga II med särskilda uppgiftskategorier.	
Artikel 5 **Ändringsförfarande**	
Alla ändringar av bilagorna och av hänvisningar till IMO:s instrument i överensstämmelse med gemenskapsåtgärder eller åtgärder från IMO:s sida som har trätt i kraft skall antas i enlighet med det förfarandet i artikel 6.2.	Alla ändringar av bilagorna I och II till detta direktiv och av hänvisningar till IMO:s instrument som görs för att få dem att stå i överensstämmelse med gemenskapsåtgärder eller åtgärder från IMO:s sida som har trätt i kraft skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 6.2, såvida dessa ändringar inte utvidgar direktivets räckvidd.
Artikel 6 **Kommitté**	Oförändrat
1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 12.1 i rådets direktiv 93/75/EEG ([1]).	1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 12.1 i rådets direktiv 93/75/EEG ([1]).
2. När hänvisning sker till denna punkt skall i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.	2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.
Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.	Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.
	3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

([1]) EGT L 247, 5.10.1993, s. 19. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/74/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 7).

([1]) EGT L 247, 5.10.1993, s. 19. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/74/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 7).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 7	Oförändrat
Genomförande	
Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.	Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast . . . [1]. De skall genast underrätta kommissionen om detta.
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.	Oförändrat
Artikel 8	
Ikraftträdande	
Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.	
Artikel 9	
Adressater	
Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.	
BILAGA I	Oförändrat
DEL A	
Förteckning över de rapporteringsformaliteter som avses i artikel 2 med hänsyn till fartyg som ankommer till och avgår från gemenskapshamnar	**Förteckning över de rapporteringsformaliteter som avses i artikel 2 med hänsyn till fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater**
1. IMO:s FAL-formulär 1, Allmän deklaration	Oförändrat
Allmän deklaration skall utgöra det grundläggande dokumentet vid ankomst avgång och tillhandahålla den information om fartyget som krävs av den berörda medlemsstatens myndigheter.	Allmän deklaration skall utgöra det grundläggande dokumentet vid ankomst och/eller avgång och tillhandahålla den information om fartyget som krävs av den berörda medlemsstatens myndigheter.
2. IMO:s FAL-formulär 3, Proviantdeklaration	Oförändrat
Proviantdeklaration skall utgöra det grundläggande dokumentet vid ankomst avgång och tillhandahålla den information om fartygets proviant som krävs av den berörda medlemsstatens myndigheter.	Proviantdeklaration skall utgöra det grundläggande dokumentet vid ankomst och/eller avgång och tillhandahålla den information om fartygets proviant som krävs av den berörda medlemsstatens myndigheter.
3. IMO:s FAL-formulär 4, Besättningsdeklaration	Oförändrat
Besättningsdeklaration skall utgöra det grundläggande dokumentet och tillhandahålla den information om besättningens tillhörigheter som krävs av den berörda medlemsstatens myndigheter. Den skall inte krävas vid fartygets avgång.	

[1] 18 månader efter det att direktivet har trätt i kraft.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
4. IMO:s FAL-formulär 5, Besättningslista	
Besättningslistan skall utgöra det grundläggande dokument som ger den berörda medlemsstatens myndigheter information om antalet besättningsmedlemmar och besättningens sammansättning vid fartygets ankomst avgång. När myndigheterna kräver information om besättningen ombord på ett fartyg vid dess avgång skall en kopia av samma besättningslista som presenterades vid fartygets ankomst godtas vid avgången om det är undertecknat igen och endosserat för att påvisa alla ändringar i antalet besättningsmedlemmar eller sammansättningen av besättningen som har skett.	Besättningslistan skall utgöra det grundläggande dokument som ger den berörda medlemsstatens myndigheter information om antalet besättningsmedlemmar och besättningens sammansättning vid fartygets ankomst och/eller avgång. När myndigheterna kräver information om besättningen ombord på ett fartyg vid dess avgång skall en kopia av samma besättningslista som presenterades vid fartygets ankomst godtas vid avgången om det är undertecknat igen och endosserat för att påvisa alla ändringar i antalet besättningsmedlemmar eller sammansättningen av besättningen som har skett.
5. IMO:s FAL-formulär 6, Passagerarlista	Oförändrat
När det gäller fartyg med certifikat att transportera högst tolv passagerare skall passagerarlistan utgöra det grundläggande dokument som ger den berörda medlemsstatens myndigheter information om passagerarna vid ett fartygs ankomst avgång.	När det gäller fartyg med certifikat att transportera högst tolv passagerare skall passagerarlistan utgöra det grundläggande dokument som ger den berörda medlemsstatens myndigheter information om passagerarna vid ett fartygs ankomst och/eller avgång.
DEL B	Oförändrat
Konventionsstater	
1. IMO:s FAL-formulär 1, Allmän deklaration	
Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta en Allmän deklaration som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren, skeppsklareraren eller någon annan person som befullmäktigats av befälhavaren eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten.	
2. IMO:s FAL-formulär 3, Proviantdeklaration	
Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta en Proviantdeklaration som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren eller någon annan i befälet som har befullmäktigats av befälhavaren och som personligen känner till fartygets proviant eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten.	
3. IMO:s FAL-formulär 4, Besättningsdeklaration	
Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta en Besättningsdeklaration som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren eller någon annan i befälet som har befullmäktigats av befälhavaren eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten. Myndigheterna i den berörda medlemsstaten får även kräva att varje besättningsmedlem skall skriva sin namnteckning eller att de som inte är skrivkunniga sätter sitt märke vid den del av deklarationen som avser deras tillhörigheter.	
4. IMO:s FAL-formulär 5, Besättningslista	
Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta en Besättningslista som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren eller någon annan i befälet som har befullmäktigats av befälhavaren eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
5. IMO:s FAL-formulär 6, Passagerarlista När det gäller fartyg med certifikat att transportera högst tolv passagerare skall den berörda medlemsstatens myndigheter godta en Passagerarlista som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren, skeppsklareraren eller någon annan person som befullmäktigats av befälhavaren eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten.	
DEL C **Tekniska specifikationer**	
1. Formaten på IMO:s FAL-formulär skall följa proportionerna av förlagorna i bilaga II så nära som är tekniskt möjligt. De skall tryckas på särskilda pappersblad i A4-storlek (210 × 297 mm) och i upprätt pappersläge. Åtminstone en tredjedel av utrymmet på baksidan av formulären skall vara reserverade för den berörda medlemsstatens myndigheter. Som erkännande av IMO:s FAL-formulär skall de standardiserade förenklingsformulärens format och layout som rekommenderas och återges av IMO inom ramen för IMO:s FAL-konvention som trädde i kraft den 1 maj 1997 beaktas som likvärdiga med de format som återges i bilaga II.	
2. Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta information som överförs på ett läsbart och förståeligt sätt, bl.a. formulär som ifyllts med kulspetspenna eller en outplånlig penna och formulär som framställts genom automatisk databehandling.	
3. Utan att det påverkar tillämpningen av metoder för dataöverföring på elektronisk väg skall det format som blir resultatet på slutanvändarens bildskärm och vid utskrift följa förlagorna i bilaga II när örverföringen om den gjorts genom elekronisk databehandling. När det gäller elektronisk överföring av ett formulär får bilden på slutanvändarens bildskärm skilja sig från A4-storleken men måste följa dess proportioner.	3. Utan att det påverkar tillämpningen av metoder för dataöverföring på elektronisk väg skall en medlemsstat, som godtar ett fartygs rapportering av information i elektronisk form, godta informationsörverföringen om den gjorts genom elekronisk databehandling eller sådan teknik för informationsutbyte som överensstämmer med internationella standarder, förutsatt att informationen sker i läslig och begriplig form och innehåller den erfoderliga informationen. Medlemsstaterna får därefter behandla de uppgifter som inkommit till dem i det format de anser lämpligt.

BILAGA II

Förlagor till Internationella sjöfartsorganisationens FAL-formulär (se artikel 4 och bilaga I)

Av reproduktionstekniska skäl återges formulären i denna bilaga i skala 4:5 i förhållande till ett A4-ark.

INTERNATIONELLA SJÖFARTSORGANISATIONENS ALLMÄNNA DEKLARATION

Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart

☐ Ankomst ☐ Avgång

1. Fartygets namn och beskrivning:		2. Ankomst-/avgångsshamn	3. Ankomst-/avgångstid
4. Fartygets nationalitet	5. Befälhavarens namn	6. Föregående hamn/destinationshamn	
7. Registreringscertifikat (hamn, datum, nummer)		8. Skeppsklarerarens namn och adress	
9. Bruttotonnage	10. Nettotonnage		
11. Fartygets placering i hamnen (kajplats)			
12. Kort beskrivning av resan (föregående och kommande hamnar; stryk under de hamnar där den resterande lasten kommer att lossas)			
13. Kort beskrivning av lasten			
14. Besättningens antal (inbegripet befälhavaren)	15. Passagerarnas antal	16. Anmärkningar:	
Bilagor (ange antalet exemplar)			
17. Lastdeklaration	18. Proviantdeklaration		
19. Besättningslista	20. Passagerarlista	21. Datum och befälhavarens eller den befullmäktigade skeppsklarerarens eller det befullmäktigade befälets underskrift	
22. Besättningsdeklaration (*)	23. Hälsodeklaration (*)		

För officiellt bruk

IMO FAL
Formulär 1

(*) Endast vid ankomst

INTERNATIONELLA SJÖFARTSORGANISATIONENS PROVIANTDEKLARATION

Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart

		☐ Ankomst ☐ Avgång		S.
1. Fartygets namn		2. Ankomst-/avgångsshamn		3. Ankomst-/avgångssdatum
4. Fartygets nationalitet		5. Föregående hamn/destinationshamn		
6. Antal personer ombord	7. Uppehållstid i hamn	8. Lagringsplats		
9. Artikelns namn		10. Antal	11. För officiellt bruk	

IMO FAL
Formulär 3

12. Datum och befälhavarens eller den befullmäktigade skeppsklarerarens eller det befullmäktigade befälets underskrift.

INTERNATIONELLA SJÖFARTSORGANISATIONENS BESÄTTNINGSDEKLARATION

S.

1. Fartygets namn		2. Förtullbara effekter eller effekter som omfattas av förbud eller begränsningar (*)				
3. Fartygets nationalitet						
4. nr 5. Efternamn, förnamn	6. Befäl (rang) eller manskap					7. Namnteckning

Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart

IMO FAL formulär 4

8. Datum och befälhavarens eller den befullmäktigade skeppsklarerarens eller det befullmäktigade befälets underskrift.

(*) t.ex. vin, sprit, cigaretter, tobak osv.

INTERNATIONELLA SJÖFARTSORGANISATIONENS BESÄTTNINGSLISTA

			☐ Ankomst ☐ Avgång			S.
1. Fartygets namn			2. Ankomst-/avgångsshamn		3. Ankomst-/avgångssdatum	
4. Fartygets nationalitet			5. Föregående hamn			6. Identitets-handlingens art och nr (sjö-manspass)
7. nr	8. Efternamn, förnamn	9. Befäl (rang) eller manskap	10. Nationalitet	11. Födelsedatum och -ort:		

Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart

IMO FAL
Formulär 5

12. Datum och befälhavarens eller den befullmäktigade skeppsklarerarens eller det befullmäktigade befälets underskrift.

INTERNATIONELLA SJÖFARTSORGANISATIONENS PASSAGERARLISTA

☐ Ankomst ☐ Avgång S.

1. Fartygets namn		2. Ankomst-/avgångsshamn	3. Ankomst-/avgångssdatum	
4. Fartygets nationalitet				
5. Efternamn, förnamn	6. Nationalitet	7. Födelsedatum och födelseort:	8. Ombordstigningshamn	9. Landstigningshamn

10. Datum och befälhavarens eller den befullmäktigade skeppsklarerarens eller det befullmäktigade befälets underskrift.

Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart

IMO FAL
Formulär 6

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall

(2002/C 103 E/03)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 729 slutlig — 2001/0291(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 6.3 b i direktiv 94/62/EG [1] skall rådet senast sex månader före utgången av en femårsperiod som inleds den dag då detta direktiv skulle ha införlivats i nationell lagstiftning fastställa mål för den följande femårsperioden.

(2) Den definition av förpackning som fastställs i direktiv 94/62/EG bör tydliggöras genom införandet av en bilaga med tolkningsriktlinjer. Dessutom har utvecklingen av ny teknik för materialutnyttjande har gjort det nödvändigt att införa ytterligare definitioner.

(3) Materialutnyttjandemål för varje enskilt avfallsmaterial bör införas på grundval av livscykelbedömningar och kostnadsintäktsanalyser, som har påvisat klara skillnader mellan materialutnyttjande av olika förpackningsmaterial, både ifråga om kostnader och intäkter, och som förbättrar samstämmigheten för den inre marknaden för återvinning av dessa material.

(4) Återvinning och materialutnyttjande av förpackningsavfall bör ökas ytterligare i syfte att minska förpackningsavfallets miljökonsekvenser.

(5) Vissa medlemsstater som på grund av särskilda omständigheter fått tillstånd att skjuta upp det datum för uppnående av målen för återvinning och materialutnyttjande som fastställs i direktiv 94/62/EG, bör ges ytterligare, men begränsade uppskov.

(6) Med tanke på Europeiska unionens utvidgning bör de framtida medlemsstaternas särskilda situation beaktas, i synnerhet vad gäller de materialutnyttjandemål som fastställs i artikel 6.1, varvid hänsyn bör tas till deras nuvarande låga förbrukning av förpackningsmaterial.

(7) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, så som de definieras i artikel 5 i fördraget, kan målen för den planerade åtgärden när det gäller harmonisering av de nationella målen för materialutnyttjande av förpackningsavfall och ytterligare förtydligande av definitioner inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, och kommer därför, på grund av den planerade insatsens omfattning och verkningar, bättre att kunna uppnås på gemenskapsnivå. Detta beslut går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(8) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av direktiv 94/62/EG är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [2], bör de antas genom det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i det beslutet.

(9) Följaktligen bör direktiv 94/62/EG ändras i enlighet härmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 94/62/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall följande stycke läggas till:

”Definitionen av förpackning skall tolkas ytterligare i enlighet med de riktlinjer som anges i bilaga I.”

b) Följande stycken 9a, 9b och 9c skall införas:

”9a. mekaniskt materialutnyttjande: bearbetning av avfallsmaterial så att det kan användas för sitt ursprungliga syfte eller för andra syften, med undantag för energiåtervinning och bortskaffande, utan att det bearbetade materialets kemiska struktur ändras.

[1] EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.

[2] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

9b. kemiskt materialutnyttjande: annan bearbetning än organiskt materialutnyttjande av avfallsmaterial så att det kan användas för sitt ursprungliga syfte eller för andra syften, med undantag för energiåtervinning och bortskaffande, varvid det bearbetade materialets kemiska struktur ändras och de kemiska beståndsdelarna återvinns i form av det ursprungliga avfallsmaterialet.

9c. materialutnyttjande som insatsvara: annan bearbetning än organiskt materialutnyttjande av avfallsmaterial så att det kan användas för sitt ursprungliga syfte eller för andra syften, med undantag för energiåtervinning och bortskaffande, varvid det bearbetade materialets kemiska struktur ändras och de kemiska beståndsdelarna återvinns i form av andra material än det ursprungliga avfallsmaterialet."

2. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"*Artikel 6*

1. För att uppfylla målen i detta direktiv skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att följande mål uppnås inom hela sitt territorium senast den 30 juni 2006:

a) Minst 60 % och högst 75 % (vikt) av förpackningsavfallet skall återvinnas.

b) Minst 55 % och högst 70 % (vikt) av förpackningsavfallet skall materialutnyttjas.

c) Följande minimimål för materialutnyttjande av de olika material som ingår i förpackningsavfallet skall uppnås:

— 60 % (vikt) för glas.

— 55 % (vikt) för papper och papp.

— 50 % (vikt) för metall.

— 20 % (vikt) för plast, uteslutande genom mekaniskt och/eller kemiskt materialutnyttjande.

2. Medlemsstaterna skall uppmuntra återvinning där detta är att föredra framför materialutnyttjande av miljöskäl och skäl som kan hänföras till kostnader och -intäkter. Detta skulle kunna göras med hjälp av en tillräckligt stor marginal mellan de nationella målen för återvinning och materialutnyttjande.

3. Medlemsstaterna skall, där så är lämpligt, främja användningen av material som erhållits från materialutnyttjande av förpackningsavfall vid tillverkning av förpackningar och andra produkter.

4. Europaparlamentet och rådet skall senast den 31 december 2005 med kvalificerad majoritet och på kommissionens förslag fastställa mål för den tredje femårsperioden mellan 2006 och 2011, utgående från praktiska erfarenheter i medlemsstaterna i samband med de mål som fastställts i punkt 1 och från vetenskapliga rön och utvärderingsmetoder som livscykelanalyser och kostnads-intäktsberäkningar.

Detta förfarande skall därefter upprepas vart femte år.

5. Medlemsstaterna skall offentliggöra de åtgärder och mål som avses i punkt 1 och genomföra informationskampanjer om dessa riktade till allmänheten och näringslivet.

6. Grekland, Irland och Portugal får på grund av de särskilda förhållandena i respektive land förlänga tidsfristen för uppnåendet av målen i punkt 1 till ett datum de själva skall bestämma, dock längst till den 30 juni 2009.

7. Medlemsstater som har infört eller kommer att införa program som går längre än de mål som föreskrivs i punkt 1 a, och som i detta syfte kommer att tillhandahålla lämplig materialutnyttjande- och återvinningskapacitet, har rätt att eftersträva dessa mål för att uppnå en hög miljöskyddsnivå, förutsatt att dessa åtgärder inte snedvrider den inre marknaden eller hindrar andra medlemsstater från att efterleva direktivet. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen om detta. Kommissionen skall bekräfta åtgärderna efter att i samarbete med medlemsstaterna ha kontrollerat att de är förenliga med ovanstående villkor och inte utgör en omotiverad diskriminering eller ett dolt handelshinder mellan medlemsstaterna."

3. Artikel 8.2 skall ersättas med följande:

"2. I syfte att underlätta insamling, återanvändning och återvinning inbegripet materialutnyttjande skall den berörda industrin på förpackningar i identifikations- och klassificeringssyfte anges vilken art av förpackningsmaterial som använts.

Detta skall göras på grundval av kommissionens beslut 97/129/EG."

4. Artikel 19 skall ersättas med följande:

"De ändringar som krävs för att anpassa det identifikationssystem som avses i artikel 8.2 och artikel 10 sista stycket, databassystemets format enligt artikel 12.3 och bilaga III samt riktlinjerna för tolkning av definitionen av förpackning enligt bilaga I skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 21."

5. Bilaga I skall ersättas med bilagan till detta direktiv.

6. Artikel 21 skall ersättas med följande:

"1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artiklarna 7.3 och 8 i samma beslut.

3. Den tid som föreskrivs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara högst tre månader."

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [18 månader efter det att direktivet antagits]. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras får medlemsstaten själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

"BILAGA I

RIKTLINJER FÖR TOLKNINGEN AV DEFINITIONEN AV FÖRPACKNING

1. Definitionen av förpackning syftar på förpackningens uppgifter oberoende av övriga funktioner, som eventuellt också uppfylls, utom ifall förpackningen överensstämmer med reglerna i punkterna 6 och 7 nedan.
2. En artikel vars uppgift är att fungera som primär eller sekundär förpackning och som i princip är konstruerad och avsedd att fyllas vid försäljningspunkten räknas som förpackning.

   Några exempel:

   Förpackning:
   Bärkassar av papper eller plast

   Ej förpackning:
   Hushållsfolie
   Smörgåspåsar
   Aluminiumfolie
3. Förpackningskomponenter utgör en del av den förpackning de är fästa vid och utgör inte separata förpackningar.

   Några exempel:

   Förpackning:
   Mascaraborstar som utgör en del av behållarens förslutning.
   Klisteretiketter fästa på andra förpackningsartiklar.
   Etiketter som direkt hänger på eller är fästa vid produkten.

4. Underordnade element som är integrerade i förpackningar eller förpackningskomponenter eller som uppfyller någon funktion i förhållande till en förpackningskomponent, exempelvis som förstärkning eller utsmyckning, utgör del av förpackningen och skall inte ses som separata förpackningsartiklar.

   Några exempel:

   Förpackning:
   Häftklamrar
   Tejp
   Plastmanschetter (t.ex. runt dryckesflaskor)

5. Engångsartiklar som säljs fyllda eller som är avsedda att fyllas vid försäljningspunkten anses vara förpackningar förutsatt att de uppfyller en förpackningsuppgift.

   Några exempel:

   Förpackning:
   Engångstallrikar.
   Engångsmuggar o.dyl.

   Ej förpackning:
   Pommes-fritesgafflar

6. Även om en artikel uppfyller ovanstående villkor skall den ändå inte anses vara en förpackning om artikelns uppgifter i förhållande till produkten entydigt är av större betydelse än dess funktion som förpackning.

   Detta gäller emellertid också för artiklar som utgör en fast del av en hållbar produkt vid försäljningstillfället och som behövs för att omfatta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd.

   Detta gäller inte för artiklar som är integrerade i en förpackningskomponent.

   Några exempel:

   Förpackning:
   Askar
   Konfektaskar
   Plastfolien kring CD-förpackningar

   Ej förpackning:
   Blomkrukor avsedda att följa med växten under hela dess livstid
   Bläckpatroner
   Verktygslådor

7. Artiklar som överensstämmer med reglerna i punkterna 1–5 skall trots detta inte anses vara förpackningar om artikeln både utgör del av tillverkningsprocessen och av produkten.

   Några exempel:

   Ej förpackning:
   Tepåsar
   Vaxskikt (t.ex. runt ost)
   Korvskinn”

Förslag till rådets beslut om ingående av en överenskommelse i form av en skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) rörande ytterligare finansiering för 2001 inom ramen för den gällande EG-UNRWA-konventionen för 1999–2001

(2002/C 103 E/04)

KOM(2001) 741 slutlig — 2001/0288(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 7 december 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 181 jämförd med artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Den nuvarande krisen i Mellanöstern innebär att UNRWA sätts under ökat tryck.

(2) Gemenskapens bistånd till UNRWA är en viktig faktor för att stabilisera situationen i Mellanöstern och ingår dessutom som ett led i fattigdomsbekämpningen i utvecklingsländerna. Det bidrar därför till en hållbar ekonomisk och social utveckling för den berörda befolkningen och i de värdländer där de bor.

(3) Stöd till UNRWA kommer sannolikt att bidra till att de gemenskapsmål som anges ovan uppnås.

(4) I artikel 6 i den gällande konventionen mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar för 1999–2001 (EG-UNRWA-konventionen [1]) fastställs att bidragen kan justeras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Överenskommelsen i form av en skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) rörande ett stöd på 15 miljoner euro utöver de ekonomiska bidrag till UNRWA som fastställts för 2001 inom ramen för den gällande konventionen mellan EG och UNRWA godkänns härmed.

Texten till skriftväxlingen är bifogad detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall ha befogenhet att med för gemenskapen bindande verkan underteckna skriftväxlingen.

---

[1] EGT L 261, 7.10.1999, s. 36.

BILAGA

Överenskommelse i form av en skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) rörande ytterligare finansiering inom ramen för den gällande EG-UNRWA-konventionen för 1999–2001

A. *Skrivelse från Europeiska gemenskapen*

Bryssel den ...

Jag hänvisar till de förhandlingar mellan företrädarna för Europeiska gemenskapen och UNRWA rörande ytterligare finansiering inom ramen för den konvention om stöd till flyktingar i Mellanöstern för 1999–2001 som undertecknades av Europeiska gemenskapen och UNRWA den 19 september 1999.

Vi har nöjet att meddela Er att i enlighet med artikel 6 i denna konvention är gemenskapen villig att lämna ett ytterligare bidrag till UNRWA utöver det bidrag för 2001 som avses i artikel 2. Detta ytterligare bidrag utgörs av 12,7 miljoner euro till utbildningsprogrammet och 2,3 miljoner euro till det allmänna sjuk- och hälsovårdsprogrammet.

Övriga bestämmelser i konventionen påverkas inte.

Jag vore tacksam om UNRWA ville bekräfta att den godkänner innehållet i denna skrivelse.

Högaktningsfullt

På Europeiska gemenskapens vägnar

B. *Skrivelse från UNRWA*

Bryssel den ...

Jag har mottagit Er skrivelse av dagens datum med följande lydelse:

> ”Jag hänvisar till de förhandlingar mellan företrädarna för Europeiska gemenskapen och UNRWA rörande ytterligare finansiering inom ramen för den konvention om stöd till flyktingar i Mellanöstern för 1999–2001 som undertecknades av Europeiska gemenskapen och UNRWA den 19 september 1999.
>
> Vi har nöjet att meddela Er att i enlighet med artikel 6 i denna konvention är gemenskapen villig att lämna ett ytterligare bidrag till UNRWA utöver det bidrag för 2001 som avses i artikel 2. Detta ytterligare bidrag utgörs av 12,7 miljoner euro till utbildningsprogrammet och 2,3 miljoner euro till det allmänna sjuk- och hälsovårdsprogrammet.
>
> Övriga bestämmelser i konventionen påverkas inte.
>
> Jag vore tacksam om UNRWA ville bekräfta att den godkänner innehållet i denna skrivelse.
>
> Högaktningsfullt”

Jag bekräftar att UNRWA godtar innehållet i denna skrivelse.

Högaktningsfullt

På UNRWA:s vägnar

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om omarbetning av bilaga I till beslut nr 1336/97/EG om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät

(2002/C 103 E/05)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 742 slutlig — 2001/0296(COD)

(Framlagt av kommissionen den 10 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 156 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 14 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1336/97/EG skall kommissionen vart tredje år framlägga en rapport om tillämpningen av beslutet för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

(2) Kommissionen lade fram en sådan rapport den [. . .].

(3) Enligt artikel 14 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1336/97/EG skall kommissionen på grundval av den tekniska utvecklingen och den erfarenhet som gjorts lägga fram lämpliga förslag för omarbetning av bilaga I.

(4) Revisionsrättens särskilda rapport nr 9/2000 innehåller rekommendationer som har beaktats i kommissionens rapport.

(5) I sitt meddelande om kommissionens initiativ inför Europeiska rådets extramöte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 lade kommissionen fram *e*Europe-initiativet med särskild tonvikt på informationssamhällets sociala dimension.

(6) Bilaga I till Europaparlamentets och rådets beslut nr 1336/97/EG bör därför omarbetas.

(7) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av detta beslut är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1], bör åtgärderna antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Artikel 8.2 skall ersättas med följande:

"2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7.3 och 8 i det beslutet skall iakttas.

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader."

2. Bilaga I till Europaparlamentets och rådets beslut nr 1336/97/EG skall ersättas med bilaga I till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

BILAGA

PRECISERING AV PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

De transeuropeiska telenäten kommer att bana väg för innovativa transeuropeiska tjänster av allmänt intresse. Dessa tjänster kommer att bidra till utvecklingen av informationssamhället när det gäller tillväxt, sysselsättning, social sammanhållning och allas deltagande i den kunskapsbaserade ekonomin.

Genom TEN-Telekom-programmet stöds tjänsters tekniska och kommersiella genomförbarhet, validering och lansering. Tjänsterna skall vara innovativa, transeuropeiska och grundade på beprövad teknik enligt följande:

— En tjänst får lanseras i olika medlemsstater, på lämpligt sätt anpassad till varje stat.

— En tjänst som redan lanserats i en enskild medlemsstat får utökas till andra medlemsstater.

— En tjänst får tillhandahållas i en enskild medlemsstat, om den är av bevisat transeuropeiskt intresse.

Tjänsten skall visserligen vara transeuropeisk, men den får lanseras av en eller flera organisationer med säte i en enda medlemsstat. Deltagandet av organisationer från flera medlemsstater kommer dock att uppmuntras.

I detta sammanhang skall projekt av gemensamt intresse preciseras på grundval av deras praktiska kapacitet att tjäna de mål som anges i detta beslut.

Nedan beskrivs projekt av gemensamt intresse på tre nivåer som bildar en sammanhängande struktur.

— Tillämpningar

  Tillämpningar skall svara mot användarnas behov med hänsyn tagen till kulturella och språkliga skillnader samt behoven hos personer med funktionsnedsättning. Tillämpningarna skall i förekommande fall tillgodose de mindre utvecklade eller glest befolkade regionernas särskilda behov.

— Bastjänster

  Med hjälp av bastjänster skall man uppfylla de gemensamma krav som gäller för tillämpningarna genom att tillhandahålla gemensamma verktyg för utveckling och genomförande av nya tillämpningar på grundval av driftskompatibla standarder. De skall omfatta tjänster för överföring av och tillförlitlighet hos data på och mellan nät.

— Samtrafik och driftskompatibilitet mellan nät

  Stöd kommer att ges till den samtrafik och driftskompatibilitet mellan nät samt den säkerhet på nätet som stöder tillhandahållandet av särskilda tillämpningar och tjänster av allmänt intresse.

De följande avsnitten preciserar för varje nivå av de transeuropeiska näten de projekt av gemensamt intresse som bör fastställas enligt artikel 9 och enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 8.

1. **Tillämpningar**

— *Samhällsinformation på nätet och elektronisk administration:* Mer effektiva, interaktiva och integrerade förvaltningstjänster utgör en av informationssamhällets stora möjligheter. Tjänsterna kommer att stödjas på alla nivåer, europeisk, nationell, regional och lokal, exempelvis tjänster för elektronisk upphandling, turism, personsäkerhet och stöd till små och medelstora företag. Tjänsterna kan tillhandahållas av offentliga myndigheter, eller med stöd av dessa, som tjänst av allmänt intresse till gagn för allmänheten och små och medelstora företag.

— *Hälsovård:* Nät och tjänster för hälso- och sjukvårdstelematik erbjuder stora möjligheter att förbättra tillgången till och kvaliteten på hälsovård och att begränsa de hälsovårdskostnader som härrör från framsteg inom medicinen och demografiska förändringar. Det kommer att ges stöd till innovativa tjänster som knyter ihop sjuk- och hälsovårdsinstitutioner och som ger allmänheten direkt tillgång till hälsovårdstjänster, särskilt tjänster för förebyggande av sjukdomar och hälsofrämjande åtgärder.

— *Äldre och personer med funktionsnedsättning:* Kommunikationsnätens utveckling erbjuder betydande möjligheter när det gäller att göra äldre och personer med funktionsnedsättning delaktiga i informationssamhället. Nätbaserade tillämpningar och tjänster med särskild inriktning på dessa gruppers behov kan bidra till att övervinna samhällsekonomiska, geografiska och kulturella hinder. Stöd kommer att ges till tjänster som tillgodoser behoven hos äldre och personer med funktionsnedsättning för att fullt ut integrera dessa grupper och göra dem delaktiga i informationssamhället.

— *Inlärning och kultur:* En hög nivå på undervisning, yrkesutbildning och kulturell medvetenhet är viktig för den ekonomiska utvecklingen och den sociala sammanhållningen. På grund av teknikens ökande betydelse i informationssamhället kommer de i framtiden att bli ännu viktigare. Stöd kommer att ges till tjänster som på ett nytt och innovativt sätt presenterar utbildnings- och kulturinformation, inklusive tjänster för livslångt lärande.

2. **Bastjänster**

— *Avancerade mobila tjänster:* Nya rön är att vänta när det gäller driftskompatibilitet av innovativa tillämpningar för mobila 2.5-3G-nät. De kommer att utgöra grunden för avancerade änd-till-änd-lösningar för den mobila miljön med ortsspecifika, skräddarsydda och kontextsensitiva tjänster. Stöd kommer att ges till lansering av avancerade mobila tillämpningar och tjänster av allmänt intresse, även tjänster för navigation och vägvisning, trafik- och reseinformation, säkerhet på och betalning via nätet, mobil handel, mobil näringsverksamhet och mobilt arbete, inlärning och kultur, räddningstjänster och hälsovård.

— *Säkerhets- och trygghetstjänster:* För att näringslivet och medborgarna aktivt skall delta i informationssamhället måste de erbjudna tjänsterna kännas säkra och trygga. Säkerheten är därför en prioriterad fråga och en av framtidens stora utmaningar. Stöd kommer att ges till alla tjänster av allmänt intresse som avser säkerhetsfrågor, inklusive samarbete för effektiv sammanslutning i nätverk i Europeiska unionen på nationella CERT-system.

3. **Samtrafik och driftskompatibilitet mellan nät**

— *Samtrafik och driftskompatibilitet* Samtrafik och driftskompatibilitet mellan nät är en förutsättning för effektiva transeuropeiska tjänster. Stöd kommer att ges till den samtrafik och driftskompatibilitet mellan nät samt den säkerhet på nätet som krävs för tillhandahållandet av särskilda tjänster av allmänt intresse. För att säkerställa att den fria marknaden inte störs, kommer man att särskilt noga granska projekt rörande utvecklingen och förbättringen av telenäten.

4. **Stöd och samordningsåtgärder**

Utöver stödet till projekt av gemensamt intresse skall gemenskapen initiera åtgärder som syftar till att skapa lämpliga förutsättningar för projektens förverkligande. Åtgärderna kommer att bidra till att öka kunskapen om programmet, utveckla ett gynnsamt klimat och främja samförstånd om europeiska, nationella, regionala och lokala åtgärder för att stimulera och främja nya tillämpningar och tjänster som samordnats med genomförandet av program på andra områden, samt införandet av bredbandsnät. Åtgärderna kommer att kräva samråd med europeiska standardiseringsorgan och strategiska planeringsenheter och samordning med åtgärder som finansieras av gemenskapens olika finansieringsinstrument, bland annat följande:

— Strategiska studier om målspecifikationer och övergång mot tillämpning av dessa mål. Dessa specifikationer bör stödja aktörer inom sektorn så att de kan fatta ekonomiskt sunda investeringsbeslut.

— Fastställande av metoder för att göra bredbandsnät tillgängliga.

— Utfärdande av gemensamma specifikationer baserade på europeiska och internationella standarder.

— Främjande av samarbete mellan aktörerna inom sektorn, inklusive offentlig-privata partnerskap.

— Samordning av åtgärder som genomförs i kraft av detta beslut med relevanta program på gemenskapsnivå och nationell nivå.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet

(2002/C 103 E/06)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 564 slutlig/2 — 2001/0235(COD)

(Framlagt av kommissionen den 11 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Medlemsstaterna har i varierande utsträckning omstrukturerat sina nationella leverantörer av flygtrafiktjänster genom att öka deras självständighet och frihet att tillhandahålla tjänster. Det blir allt nödvändigare att se till att kraven på en lägsta nivå för att tillvarata allmänhetens intressen tillgodoses i denna nya miljö.

(2) I rapporten från Högnivågruppen för ett gemensamt europeiskt luftrum bekräftas behovet av bestämmelser på gemenskapsnivå som gör det möjligt att skilja mellan reglering och tillhandahållande av tjänster och av att införa ett tillståndssystem och ett avgiftssystem för att främja kostnadseffektivitet.

(3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... fastställs ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum.

(4) För att skapa ett gemensamt europeiskt luftrum bör bestämmelser som säkerställer ett säkert och effektivt tillhandahållande av flygtrafiktjänster antas som skall överensstämma med den planering och användning av luftrummet som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... [om planering och användning av det gemensamma europeiska luftrummet]. Införandet av en harmoniserad organisation för tillhandahållande av sådana tjänster är viktigt för att kraven från luftrummets användare skall kunna tillgodoses i tillräcklig utsträckning och för en säker och effektiv drift av flygtrafiken.

(5) Kontrollen av att leverantörer av flygtrafiktjänster och andra operatörer följer gemenskapsbestämmelserna, är först och främst en uppgift för medlemsstaterna. Detta innebär att de myndigheter som utövar denna kontroll på ett lämpligt sätt bör vara oberoende av leverantörerna av flygtrafiktjänster.

(6) Medlemsstaterna bör tillåtas att överlämna åt erkända organisationer att kontrollera och certifiera att leverantörer av flygtrafiktjänster och andra operatörer följer gemenskapskraven.

(7) Ett väl fungerande system för lufttransporter kräver också att leverantörer av flygtrafiktjänster tillämpar en enhetlig och hög säkerhetsnivå.

(8) Arrangemang bör föreslås för att avhjälpa bristen på flygledare genom förbättring av utbildnings- och licensieringsförfarandena och genom att sådana förfaranden harmoniseras på gemenskapsnivå.

(9) Samtidigt som kontinuiteten för tillhandahållande av tjänster garanteras bör det inrättas ett gemensamt tillståndssystem för flygtrafiktjänster som ett sätt att fastställa de rättigheter och skyldigheter som åvilar leverantörer av flygtrafiktjänster.

(10) Tillståndssystemet bör erbjuda möjlighet att kontrollera tillträde till verksamheten. Det bör beakta behovet av att underlätta införandet av nya tjänster och regler för tillhandahållande av tjänster. Tillstånd bör därför utgöra den lämpligaste formen av kontroll av att tillämpliga krav är uppfyllda. Det är även viktigt att fastställa icke-diskriminerande krav avseende lokalisering och kontroll av en tjänsteleverantör som ansöker om tillstånd, särskilt när det gäller flygtrafikledningstjänster.

(11) Det är nödvändigt att förena ett tillstånd med villkor för att uppnå målen för allmänhetens intressen till nytta för luftrummets användare och flygpassagerarna. Dessa villkor bör vara objektivt berättigade, icke-diskriminerande, proportionella och öppna för insyn.

(12) Harmonisering av villkor för tillstånd och förfaranden förbeviljande av tillstånd bör avsevärt underlätta tillhandahållandet av flygtrafiktjänster inom gemenskapen.

(13) Befintliga leverantörer av flygtrafiktjänster bör ges möjlighet att inom en rimlig tidsfrist anpassa sig till kraven i det nya tillståndssystemet.

(14) Tillstånd bör erkännas ömsesidigt av samtliga medlemsstater för att göra det möjligt för leverantörer av flygtrafiktjänster att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat än den där de har fått tillstånd, inom de gränser som krävs av säkerheten.

(15) Tillståndssystemet bör, för att underlätta en säker luftfart över medlemsstaternas gränser till nytta för luftrummets användare och deras passagerare, tillhandahålla en ram som gör det möjligt för medlemsstaterna att utnämna de tjänsteleverantörer som skall tillhandahålla flygtrafikledningstjänster, oavsett var de har fått sina tillstånd.

(16) Tillhandahållande av tilläggstjänster, väderlekstjänst och informationstjänst för luftfarten bör organiseras på marknadsvillkor med beaktande av de särdrag som betecknar sådana tjänster.

(17) Samarbete mellan tjänsteleverantörer, luftrummets användare och andra operatörer bör främjas på avtalsbasis.

(18) Leverantörer av flygtrafiktjänster bör införa och upprätthålla ett nära samarbete med de militära myndigheter som ansvarar för verksamhet som kan inverka på luftfarten genom lämpliga uppgörelser.

(19) Räkenskaperna för alla leverantörer av flygtrafiktjänster skall vara öppna för insyn i största möjliga utsträckning. I detta syfte bör räkenskaperna för varje tjänst och kontrollcenter särredovisas.

(20) Införandet av harmoniserade principer och villkor för tillgång till verksamhetsrelaterade uppgifter bör underlätta tillhandahållandet av flygtrafiktjänster samt luftrumsanvändarnas och flygplatsernas verksamheter i en ny miljö.

(21) Villkoren i fråga om avgifter som gäller för luftrummets användare bör vara rättvisa och öppna för insyn.

(22) Användaravgifterna bör utgöra ersättning för de strukturer och tjänster som leverantörerna av flygtrafiktjänster tillhandahåller. Sådana tjänster och strukturer kan på grund av deras natur endast tillhandahållas av leverantörerna av flygtrafiktjänster själva. Mot bakgrund av denna monopolsituation bör nivån på användaravgifterna vara proportionella i förhållande till kostnaderna för tillhandahållandet av sådana tjänster och strukturer med beaktande av målet när det gäller ekonomisk effektivitet.

(23) Det bör inte få förekomma någon diskriminering mellan luftrummets användare när det gäller tillhandahållande av likvärdiga flygtrafiktjänster.

(24) Leverantörerna av flygtrafiktjänster erbjuder ett visst antal strukturer och tjänster som står i ett direkt förhållande till driften av ett luftfartyg och kostnaderna för detta bör kunna återkrävas i enlighet med principen om att användaren betalar, vilket innebär att luftrummets användare bör betala för de kostnader, eller så mycket som möjligt av de kostnader, som deras användning orsakar.

(25) Det är viktigt att säkerställa att de kostnader som föranleds av dessa tjänster eller strukturer är öppna för insyn. Ändringar av systemet eller avgiftsnivån bör därför förklaras för luftrummets användare. Sådana ändringar eller investeringar som föreslås av leverantörerna av flygtrafiktjänster bör förklaras som en del av ett utbyte av information mellan deras förvaltningsorgan och luftrummets användare.

(26) Det bör finnas utrymme för att anpassa avgifterna som bidrar till att maximera kapaciteten inom hela systemet. Ekonomiska stimulansåtgärder är ett bra sätt att påskynda införandet av markbaserad eller luftburen utrustning som ökar kapaciteten för att belöna goda resultat eller uppväga olägenheter i samband med val av mindre önskvärda rutter.

(27) Kommissionen bör undersöka möjligheten att organsiera ett tillfälligt ekonomiskt stöd för att öka kapaciteten hos systemen för flygkontrolltjänst i Europa i dess helhet.

(28) Införandet och tillämpningen av avgifter för luftrummets användare bör granskas kontinuerligt av kommissionen, i samarbete med Europeiska organisationen för säkrare flygtrafiktjänst (The European Organisation for the Safety of Air Navigation, Eurocontrol), och i samarbete med nationella tillsynsmyndigheter och luftrummets användare.

(29) Prestandan hos systemet för flygtrafiktjänster i dess helhet på europeisk nivå behöver undersökas kontinuerligt för att det skall vara möjligt att kontrollera de vidtagna åtgärdernas effektivitet och föreslå ytterligare åtgärder.

(30) Med tanke på att information om tjänsteleverantörer är särskilt känslig bör de nationella tillsynsmyndigheterna inte röja information som omfattas av tystnadsplikt, vilket dock inte bör hindra att det införs ett system för att övervaka och offentliggöra tjänsteleverantörernas resultat.

(31) Eftersom målen för den föreslagna förordningen, nämligen att främja ett säkert och effektivt tillhandahållande av flygtrafiktjänster, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna med tanke på åtgärdens transnationella omfattning och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, samtidigt som det säkerställs att det i genomförandeförfarandet tas hänsyn till särskilda lokala förhållanden, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(32) Eftersom flertalet åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1], bör de antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut. I enlighet med artikel 2 c i det beslutet bör emellertid vissa åtgärder antas enligt det rådgivande förfarandet i artikel 3 i samma beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna förordning skall tillämpas på tillhandahållande av flygtrafiktjänster för civil luftfart, bland annat flygtrafikledningstjänst, väderlekstjänst, flygräddningstjänst samt tilläggstjänster för tillhandahållande av kommunikation, navigering och infrastruktur för övervakning samt informationstjänst för luftfarten som anges i bilaga I i enlighet med, och inom ramen för, förordning (EG) nr ... [om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum].

Artikel 2

Definitioner

De definitioner som anges i artikel 2 i förordning (EG) nr ... [om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum] skall gälla.

I denna förordning används dessutom följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) nationell tillsynsmyndighet: det eller de organ som har fått i uppdrag att utöva tillsyn över leverantörer av flygtrafiktjänster.

b) erkänd organisation: ett privat eller offentligt organ som erkänts i enlighet med artikel 4 och som utför granskningsarbete åt en nationell tillsynsmyndighet.

c) tillstånd: ett tillstånd som beviljas av en medlemsstat och som garanterar att en viss leverantör av flygtrafiktjänster är lämplig att tillhandahålla en viss tjänst.

d) paket av tjänster: två eller fler flygtrafiktjänster som förtecknas i bilaga I.

e) flygtrafikledningstjänster: samtliga flyginformationstjänster, alarmeringstjänster, rådgivande flygtrafikledningstjänster och flygkontrolltjänster, bland annat områdeskontrolltjänst (Area control services), inflygningskontrolltjänst (Approach control services) och flygplatskontrolltjänst (Aerodrome control services) som anges i bilaga I.

f) utnämning: en utnämning som görs av en eller flera medlemsstater, i enlighet med denna förordning, och som ger en viss tjänsteleverantör ensamrätt att ansvara för tillhandahållande av flygtrafikledningstjänster.

g) tilläggstjänster: kommunikations-, navigerings- och övervakningstjänster som bestäms ytterligare i bilaga I.

h) luftrumsblock: ett luftrum med fastställda dimensioner över land eller vatten inom vilket flygtrafiktjänster tillhandahålls.

i) funktionellt luftrumsblock: ett luftrumsblock med optimalt fastställda dimensioner.

j) verksamhetsrelaterade uppgifter: information och uppgifter som används av leverantörer av flygtrafiktjänster och luftrummets användare medan den operativa verksamheten utförs.

k) avgifter: priset för drifts- och investeringskostnader för flygtrafiktjänster och tillhörande anläggningar.

Artikel 3

Nationella tillsynsmyndigheter

1. Varje medlemsstat skall inrätta en nationell tillsynsmyndighet som kan ta på sig det ansvar och de förpliktelser som följer av kraven i denna förordning. De nationella tillsynsmyndigheterna skall vara oberoende av leverantörerna av flygtrafiktjänster. Detta oberoende skall uppnås genom att det, åtminstone på funktionell nivå, på lämpligt sätt görs åtskillnad mellan nationella tillsynsmyndigheter och sådana tjänsteleverantörer.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall säkerställa en lämplig tillsyn och efterlevnad av denna förordning, särskilt när det gäller en säker och effektiv drift av den verksamhet som leverantörerna av flygtrafiktjänster utövar. I detta syfte skall de nationella tillsynsmyndigheterna utföra inspektioner och undersökningar för att kontrollera överensstämmelsen med kraven i denna förordning.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de nationella tillsynsmyndigheternas namn och adress samt om de åtgärder som vidtagits för att säkerställa att bestämmelserna i punkt 1 följs. En medlemsstat kan ingå en överenskommelse om den tillsynsfunktion som föreskrivs i denna artikel med avseende på regionala tjänsteleverantörer.

4. Medlemsstaterna skall meddela ändringar av den information som skall lämna enligt punkt 3 inom en månad från det att uppgifterna ändrats.

Artikel 4

Erkända organisationer

1. Nationella tillsynsmyndigheter får med avseende på leverantörer av flygtrafiktjänster vars verksamhet faller under deras ansvar, överlämna åt erkända organisationer att helt eller delvis utföra inspektioner och undersökningar.

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Medlemsstaterna får endast erkänna organisationer som uppfyller de krav som fastställs i punkt 4 och som har lämnat in en begäran om erkännande till den nationella tillsynsmyndigheten.

3. Ett erkännande som beviljats av en nationell tillsynsmyndighet skall gälla inom gemenskapen. Nationella tillsynsmyndigheter får överlämna åt vilken som helst av de erkända organisationer som är belägna inom gemenskapen att företa inspektioner och undersökningar enligt artikel 3.2.

4. Erkända organisationer skall följa minimikraven i bilaga II och varje annan bestämmelse som fastställs i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2, bland annat förfarandet för beviljande av erkännande, övervakningen av dessa samt arbetsförhållandet och ansvarsfördelningen mellan erkända organisationer och nationella tillsynsmyndigheter.

Artikel 5

Säkerhetskrav

1. Eurocontrols säkerhetskrav (ESARRs, Eurocontrol Safety Regulatory Requirements) och senare ändringar av dessa krav skall utformas och antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2. Offentliggörandet skall ha formen av hänvisningar till sådana säkerhetskrav i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Punkt 1 skall inte påverka tillämpningen av artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . . om fastställande av gemensamma bestämmelser på området civil luftfart och inrättande av Europeiska myndigheten för luftfartssäkerhet (European Aviation Safety Agency, EASA).

Artikel 6

Licenciering och utbildning av flygledare

Flygledares rörlighet och förbättrade utbildningsvillkor skall utformas av Europaparlamentet och rådet, på grundval av ett förslag från kommissionen.

KAPITEL II

BESTÄMMELSER FÖR TILLHANDAHÅLLANDE AV TJÄNSTER

Artikel 7

Tillståndssystem

1. Tillhandahållande av flygtrafiktjänster skall vara underkastat ett tillståndssystem varigenom en tjänsteleverantörs lämplighet att tillhandahålla sådana tjänster intygas.

2. Medlemsstaterna skall utfärda och kontrollera tillstånd för flygtrafiktjänster. Tillstånd får beviljas för varje enskild flygtrafiktjänst, som förtecknas i bilaga I, eller för ett paket av sådana tjänster.

3. Medlemsstaterna skall godta tillstånd som beviljats inom gemenskapen i enlighet med kraven i denna artikel. Leverantörer av flygtrafikledningstjänster skall, utan att detta påverkar tillämpningen av internationella överenskommelser och konventioner till vilka gemenskapen är avtalsslutande part, ägas eller fortsätta att vara ägda direkt, eller genom majoritetsägande, av medlemsstater eller medborgare i medlemsstater. De skall oavbrutet kontrolleras på ett effektivt sätt av medlemsstaterna eller av sådana medborgare.

4. Leverantörer av flygtrafiktjänster som uppfyller tillståndssystemets krav skall ha rätt till ett tillstånd att tillhandahålla sådana tjänster. För detta ändamål skall en leverantör av flygtrafiktjänster ansöka hos den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den bedriver sin huvudsakliga verksamhet och, i förekommande fall, där den har sitt säte.

5. I tillståndet skall anges de villkor i form av rättigheter och skyldigheter för leverantörer av flygtrafiktjänster som är objektivt berättigade för att uppfylla målet med denna förordning. Villkoren för tillstånd och förfarandet för deras beviljande skall

a) vara förenliga med de allmänna riktlinjer som fastställs i bilaga III,

b) vara icke-diskriminerande, proportionerliga och öppna för insyn,

c) undvika intressekonflikter vid förvaltningen och driften av flygtrafiktjänster samt säkerställa ett rättvist tillträde för luftrummets samtliga användare, och

d) återspegla den betydelse som flygtrafiktjänster har för allmänheten.

6. Tillståndssystemet, inbegripet harmoniserade villkor för olika flygtrafiktjänster samt villkor och förfaranden för beviljande av tillstånd, skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

7. De som är leverantörer av flygtrafiktjänster när denna förordning träder i kraft skall ha rätt att fortsätta sin verksamhet under förutsättning att de följer bestämmelserna i punkterna 1–5 inom en period av sex månader från det att genomförandebestämmelserna för tillstånd i enlighet med punkt 5 antas.

8. Ingen leverantör av flygtrafiktjänster som är etablerad inom gemenskapen skall tillåtas att vara verksam inom densamma om den inte har beviljats ett lämpligt tillstånd.

Artikel 8

Utnämning av tjänsteleverantörer

1. Tillhandahållande av flygtrafikledningstjänster skall omfattas av ett utnämningsförfarande som ger tjänsteleverantören ensamrätt att bedriva sin verksamhet och fastställa skyldigheter och krav för verksamheten inom särskilda luftrumsblock. Medlemsstaterna skall utnämna tjänsteleverantörer att tillhandahålla flygtrafikledningstjänster i luftrummet över deras territorium. I detta syfte kan medlemsstaterna utnämna vilken som helst av de leverantörer som har fått ett giltigt tillstånd inom gemenskapen.

2. Flygtrafikledningstjänster som när denna förordning träder i kraft erbjuds av en leverantör av flygtrafiktjänster inom särskilda luftrumsblock skall berättiga denna tjänsteleverantör att utnämnas till att tillhandahålla samma tjänster inom samma luftrumsblock under högst tre år utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 5 i förordning (EG) nr ... [om planering och användning av det gemensamma europeiska luftrummet].

3. Med avseende på tilläggstjänster, väderlekstjänst och informationstjänst för luftfarten får tjänsteleverantören, när han beviljats tillstånd, rätt att tillhandahålla sådana tjänster inom gemenskapen, under förutsättning att de nationella tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna och kommissionen underrättas om inom vilka luftrumsblock dessa tjänster kommer att tillhandahållas.

4. Leverantörer av flygtrafiktjänster skall tillhandahålla sina tjänster på ett öppet och icke-diskriminerande sätt. Tjänsterna skall utföras i enlighet med villkoren i de berörda tillstånden och, när så är lämpligt, de berörda utnämningarna.

5. När det gäller funktionella luftrumsblock som fastställs i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr ... [om planering och användning av det gemensamma europeiska luftrummet] och när sammansättningen av ett sådant funktionellt luftrumsblock skiljer sig från den sammansättning som gäller för luftrumsblock som tilldelats enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel, skall medlemsstaterna utnämna tjänsteleverantörer till att utföra flygtrafikledningstjänster inom funktionella luftrumsblock. Om ett funktionellt luftrumsblock sträcker sig över mer än en medlemsstats territorium skall de berörda medlemsstaterna tillsammans utnämna tjänsteleverantörerna inom en månad från det att det funktionella luftblocket fastställts.

Kommissionen skall omedelbart underrättas om dessa tjänsteleverantörer.

Artikel 9

Förhållandet mellan tjänsteleverantörer

Leverantörer av flygtrafiktjänster kan använda sig av andra leverantörers tjänster, särskilt när det gäller tilläggstjänster, väderlekstjänst och informationstjänst för luftfarten. I sådana fall skall leverantörerna av flygtrafiktjänster formalisera sina arbetsrelationer med hjälp av skriftliga avtal eller jämförbara juridiska överenskommelser i vilka leverantörernas särskilda uppgifter och funktioner fastställs. Dessa överenskommelser skall vara förenliga med denna förordning.

Artikel 10

Förhållandet till militära myndigheter

1. Leverantörer av flygtrafiktjänster skall vidta nödvändiga åtgärder för att ingå skriftliga avtal eller jämförbara juridiska överenskommelser med de militära myndigheterna för de luftrumsblock som de tilldelats. I dessa överenskommelser skall de skyldigheter som faller på var och en av parterna preciseras, bland annat tillämpningsområde samt förfaranden för utbyte av uppgifter och överföring av kontroll till följd av att de bestämmelser som avses i artikel 12 i förordning (EG) nr ... [om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum] antas. Dessa överenskommelser skall vara förenliga med denna förordning.

2. Så länge som det i medlemsstaterna finns särskilda enheter som tillhandahåller flygtrafikledningstjänster för civil och militär luftfart skall dessa informera kommissionen om det sätt varpå samarbetet mellan sådana enheter organiseras.

Artikel 11

Särredovisning av räkenskaper

1. Leverantörer av flygtrafiktjänster skall, oavsett form för ägande och rättslig form, utforma, granska och offentliggöra sin årsredovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder som antagits av gemenskapen.

2. Vid tillhandahållande av ett paket av tjänster skall leverantörer av flygtrafiktjänster i sin interna redovisning särredovisa räkenskaper för varje tjänst som förtecknas i bilaga I och vid behov ha konsoliderade räkenskaper för tjänster som inte är flygtrafiktjänster på samma sätt som de skulle vara tvungna att göra om de berörda tjänsterna utfördes av särskilda företag. När leverantörer av flygtrafiktjänster driver verksamhet inom funktionella luftrumsblock skall de, i sin interna redovisning, särredovisa räkenskaperna för den kontrollcentral som ansvarar för ett visst block.

3. Tjänsteleverantörer skall informera kommissionen om de regler för tilldelning av tillgångar, ansvar, utgifter och inkomster som de följer när de utför den särredovisning av räkenskaper som avses i punkt 2.

4. Medlemsstaterna eller varje behörig myndighet som de utser samt kommissionen skall ha rätt att ta del av leverantörernas räkenskaper.

Artikel 12

Tillgång till och skydd av uppgifter

1. Verksamhetsrelaterade uppgifter skall utbytas i realtid mellan tjänsteleverantörer samt mellan tjänsteleverantörer och luftrummets användare för att underlätta de operativa behoven för båda.

2. Alla leverantörer av flygtrafiktjänster, användare av luftrummet och övriga operatörer som har tillstånd skall beviljas tillgång till verksamhetsrelaterade uppgifter på ett icke-diskriminerande sätt.

3. Tjänsteleverantören skall fastställa standardvillkor för andra leverantörers och luftrumsanvändares tillgång till dennes verksamhetsrelaterade uppgifter. De nationella tillsynsmyndigheterna skall godkänna dessa standardvillkor. Närmare bestämmelser för sådana villkor skall vid behov fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

KAPITEL III

AVGIFTSSYSTEM

Artikel 13

Allmänt

Det skall införas ett avgiftssystem för flygtrafiktjänster i enlighet med kraven i artiklarna 14 och 15 som bidrar till att större insyn uppnås med avseende på bestämmande, påläggande och uttagande av avgifter från luftrummets användare. Detta avgiftssystem skall överensstämma med artikel 15 i 1944 års Chicagokonvention om internationell civil luftfart.

Artikel 14

Allmänna principer

1. Avgiftssystemet skall grundas på ett beaktande av de kostnader för flygtrafiktjänster som leverantörerna haft på grund av luftrummets användare.

Det skall fördela kostnaderna för flygtrafiktjänster mellan olika användarkategorier och det skall utveckla en avgiftspolitik.

2. Följande principer skall tillämpas vid fastställandet av kostnadsbaserade utgifter:

a) Den kostnad som skall fördelas mellan luftrummets användare skall vara den sammanlagda kostnaden för att tillhandahålla flygtrafiktjänster, inbegripet lämpliga belopp för ränta på investeringar i anläggningstillgångar och avskrivning av tillgångar liksom kostnader för underhåll, drift, förvaltning och administration.

b) De kostnader som skall beaktas är de beräknade kostnaderna för anläggningar och tjänster som det finns bestämmelser om och som genomförts enligt den tjugofjärde versionen av ICAO:s regionala flygtrafikplan (1998), europeiska regionen, dokumentnummer 7754.

c) Kostnaden för olika flygtrafiktjänster skall fastställas separat i enlighet med artikel 11.

d) Korssubventionering mellan olika flygtrafiktjänster skall vara tydligt identifierbar.

e) Externa kostnader för drift av anläggningar och tillhandahållande av tjänster åt luftrummets användare, såsom miljökostnader, skall på ett lämpligt sätt utgöra en del av användaravgifterna.

f) Flygtrafiktjänster får generera så stora intäkter att de överstiger alla direkta och indirekta driftskostnader och ger en rimlig vinst som kan bidra till nödvändiga kapitalförbättringar.

3. I fråga om avgifterna skall särskilt följande principer tillämpas:

a) Avgifter för tillgången till flygtrafiktjänster skall fastställas på ett icke-diskriminerande sätt. Ingen åtskillnad skall göras mellan avgifter för olika användare av luftrummet för användning av samma tjänst med hänsyn till användarens nationalitet eller kategori.

b) Avgifterna skall återspegla kostnaderna för de flygtrafiktjänster och anläggningar som luftrummets användare tar i anspråk.

c) Insyn i beräkningen av avgifter skall garanteras. Normer skall fastställas med avseende på tjänsteleverantörens tillhandahållande av information för att göra det möjligt att granska dennes prognoser, faktiska kostnader och inkomster. Information skall regelbundet utbytas mellan nationella tillsynsmyndigheter, tjänsteleverantörer, luftrummets användare, kommissionen och Eurocontrol.

d) Avgifterna skall främja ett säkert, lönsamt och effektivt tillhandahållande av flygtrafiktjänster till lägsta möjliga kostnad och främja ett integrerat tillhandahållande av tjänster. De får användas till stimulansåtgärder bestående av ekonomiska för- och nackdelar för leverantörer av flygtrafiktjänster och/eller luftrummets användare. De får även användas som bidrag till projekt avsedda att gynna bestämda kategorier av luftrummets användare eller leverantörer av flygtrafiktjänster genom att förbättra den gemensamma luftfartsinfrastrukturen, tillhandahållandet av lufttrafiktjänster och användningen av luftrummet.

4. Genomförandebestämmelser på de områden som omfattas av punkterna 1, 2 och 3 skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 15

Kontroll av avgifter

1. Kommissionen skall fortlöpande, framför allt i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna se till att de principer och regler som avses i artiklarna 13 och 14 följs. Kommissionen får även inrätta en nödvändig ordning för att ta Eurocontrols sakkunskap i anspråk.

2. På begäran av en eller flera medlemsstater som anser att principerna och reglerna inte har tillämpats korrekt eller på kommissionens eget initiativ skall kommissionen undersöka alla frågor om påstådd bristande efterlevnad av eller tillämpning av principerna från tjänsteleverantörernas sida. Kommissionen skall, inom två månader från det att den fått en begäran och efter samråd med kommittén för ett gemensamt europeiskt luftrum i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.3, fatta ett beslut om tillämpningen av artiklarna 13 och 14 och avgöra huruvida tjänsteleverantören får fortsätta att tillämpa den berörda principen eller regeln.

3. Kommissionen skall underrätta medlemsstaten och den berörda tjänsteleverantören om sitt beslut. En medlemsstat kan överlämna kommissionens beslut till rådet inom en månad. Rådet, som skall fatta beslut med kvalificerad majoritet, får fatta ett annat beslut inom en månad.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Ordning för utförande

Närmare bestämmelser om överlämnande av information som krävs enligt artikel 10 i förordning (EG) nr ... [om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum] skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 19.2 i denna förordning, i syfte att göra det möjligt att jämföra och förbättra tillhandahållandet av flygtrafiktjänster inom det gemensamma luftrummet. Överlämnandet av denna information skall

a) främja prestanda, hos hela systemet, för nätet av trafiktjänsteleverantörer inom gemenskapen,

b) ge en uppfattning om förmågan hos leverantörerna av flygtrafiktjänster att tillhandahålla de tjänster som krävs,

c) förbättra samrådsförfarandet mellan luftrummets användare och leverantörerna av flygtrafiktjänster,

d) möjliggöra fastställande och främjande av bästa metod.

Artikel 17

Anpassning till den tekniska utvecklingen

1. I syfte att företa anpassningar till den tekniska utvecklingen kan ändringar göras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2 av

a) bilagorna till denna förordning, i den utsträckning dessa ändringar inte utvidgar denna förordnings tillämpningsområde,

b) hänvisningarna till ICAO:s regionala flygtrafikplan som avses i artikel 14.2.

2. Kommissionen skall offentliggöra de genomförandebestämmelser som antagits på grundval av denna förordning i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 18

Konfidentialitet

De nationella tillsynsmyndigheterna får inte röja information som omfattas av tystnadsplikten, särskilt om informationen avser tjänsteleverantörer, deras affärsmässiga förhållanden och deras kostnadskomponenter.

Första stycket skall inte påverka de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att beordra att information yppas när detta behövs för att de skall kunna uppfylla sina uppgifter; i vilka fall ett sådant röjande skall vara proportionerligt och ta tjänsteleverantörernas berättigade intressen i beaktande när det gäller skyddet av deras affärshemligheter.

Första stycket skall inte heller hindra offentliggörande av information om villkoren för och utförandet av tillhandahållande av tjänster som inte innehåller konfidentiella uppgifter, såsom anges i artikel 16.

Artikel 19

Kommittéförfaranden

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för ett gemensamt luftrum som inrättats genom artikel 7 i förordning (EG) nr ... [omramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum].

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

3. När hänvisning sker till denna punkt skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

FLYGTRAFIKTJÄNSTER

Flygtrafikledningstjänster

1. *Områdeskontrolltjänst:* flygkontrolltjänst för kontrollerade flygningar inom kontrollområden; Flygkontrolltjänsten är en tjänst som tillhandahålls i syfte att förhindra kollisioner mellan luftfartyg, och mellan luftfartyg och hinder inom manövreringsområdet, samt påskynda och bibehålla ett reglerat flygtrafikflöde.
2. *Inflygningskontrolltjänst:* Flygkontrolltjänst för kontrollerade ankommande eller avgående flygningar.
3. *Flygplatskontrolltjänst:* flygkontrolltjänster för flygplatstrafik.

Övriga tjänster

4. *Flygräddningstjänst:* assistans till luftfartyg i nöd och till överlevande vid flygolyckor.
5. *Väderlekstjänst:* tillhandahållande av väderlekstjänst till flygbolag, flygbesättningar, enheter för flygtrafikledningstjänst, enheter för flygräddningstjänst, flygplatser och andra parter som berörs av flygtrafikens utförande och utveckling i den mån detta är nödvändigt för att var och en skall kunna utföra sin funktion.
6. *Informationstjänst för luftfarten:* en tjänst som tillhandahålls i syfte att säkerställa det informationsflöde som är nödvändigt för en säker, regelbunden och effektiv internationell flygtrafik.

Tilläggstjänster

7. *Kommunikationstjänst:* en kommunikationstjänst som tillhandahålls för alla flygrelaterade syften.
8. *Trafiktjänst:* en trafiktjänst som tillhandahålls för alla flygrelaterade syften.
9. *Övervakningstjänst:* en övervakningstjänst som tillhandahålls i flygrelaterade syften.

BILAGA II

MINIMIKRAV FÖR ERKÄNDA ORGANISATIONER

Den erkända organisationen skall uppfylla följande:

— Den måste ha dokumenterad omfattande erfarenhet av att bedöma offentliga och privata enheter inom lufttransportsektorn, särskilt leverantörer av flygtrafiktjänster, och inom andra liknande sektorer på ett eller flera områden som omfattas av denna förordning.

— Den måste ha omfattande regler rörande regelbundna kontroller av nämnda enheter, som offentliggörs och kontinuerligt uppgraderas och förbättras genom forsknings- och utvecklingsprogram.

— Den får inte vara kontrollerad av leverantörer av flygtrafiktjänster eller av andra som har ett kommersiellt intresse i tillhandahållande av flygtrafiktjänster eller flygtransporttjänster.

— Den måste ha en betydande teknisk personal samt chefs-, stöd- och forskningspersonal som står i rimlig proportion till de uppgifter som skall utföras.

— Den måste skötas och administreras på ett sådant sätt att konfidentialiteten hos den information som krävs av administrationen säkerställs.

— Den måste vara beredd att tillhandahålla relevant information till den nationella tillsynsmyndigheten och kommissionen.

— Den måste ha definierat och dokumenterat sin politik och sina mål och åtaganden med avseende på kvalitet och ha sett till att denna politik är tydlig samt genomförs och upprätthålls på alla nivåer inom organisationen.

— Den måste ha utvecklat, genomfört och upprätthållit ett effektivt internt kvalitetssystem som grundas på lämpliga delar av internationellt erkända kvalitetsstandarder och är förenliga med EN 45004 (inspektionsorgan) och med EN 29001, i enlighet med IACS Quality System Certification Scheme.

— Den måste vara underkastad certifiering av sitt kvalitetssystem utförd av ett oberoende granskningsorgan som är erkänt av administrationen i den medlemsstat där den är belägen.

BILAGA III

VILLKOR SOM KAN STÄLLAS I SAMBAND MED TILLSTÅNDSGIVNING

1. Allmän information avseende

   — mottagaren av tillståndet,

   — en allmän beskrivning av syftet med tillståndet,

   — bekräftelse av det utfärdande organets befogenhet att bevilja tillstånd,

   — uttömmande hänvisning till den lagstiftning i enlighet med vilken tillstånd utfärdas och fungerar,

   — en tydlig precisering av den period under vilken tillståndet skall gälla,

   — den uppsägningstid som måste iakttas av den tjänsteleverantör som innehar tillståndet för att denne skall kunna avsäga sig tillståndet eller av den nationella tillsynsmyndigheten för att återkalla det, och

   — en definition av de villkor som stipuleras i tillståndet.

2. Villkor avseende

   — organisationsstruktur och tjänsteleverantörens ägande, inbegripet förhindrande av intressekonflikter,

   — tjänsteleverantörens ekonomiska styrka och en försäkran när det gäller risker i samband med leverantörens ansvar,

   — lämpligheten av tillståndets innehavare, särskilt när det gäller tidigare erfarenhet, trovärdighet, säkerhet, kvaliteten av deras system och förfaranden för säkerhetskontroll och kvalitetsstyrning samt personalpolitik,

   — tillhandahållande av den information som rimligen kan krävas för att kontrollera förenligheten med tillämpliga villkor, bland annat tjänsteleverantörernas regelbundna offentliggörande av affärsplaner, ekonomiska och verksamhetsrelaterade uppgifter samt rapportering av händelser i säkerhetshänseende,

   — förvaltningen av tillgångar som är nödvändiga för tillhandahållande av den godkända tjänsten, inbegripet anläggningstillgångar och personal,

   — luftrumsanvändarnas tillgång till tjänsterna på en icke-diskriminerande grundval och nivån på sådana tjänster, bland annat säkerhets- och kompatibilitetsnivåer,

   — avgränsning av annan verksamhet än den som avser tillhandahållande av flygtrafiktjänster,

   — andra villkor av rättslig natur som inte är specifika för flygtrafiktjänster, och

   — bestämmelser som antas av medlemsstaterna i enlighet med de krav avseende allmänintresset som erkänts i fördraget och som avser framför allt allmän moral och allmän säkerhet, däribland utredningar av brottslig verksamhet, samt allmän ordning.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om planering och användning av det gemensamma europeiska luftrummet

(2002/C 103 E/07)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 564 slutlig/2 — 2001/0236(COD)

(Framlagt av kommissionen den 11 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum kräver ett harmoniserat tillvägagångssätt för att reglera luftrummets planering och användning.

(2) I rapporten från Högnivågruppen för ett gemensamt europeiskt luftrum (nedan kallad Högnivågruppen) bekräftas behovet av bestämmelser på gemenskapsnivå för att utforma, reglera och strategiskt förvalta luftrummet på europeisk basis och förbättra flödesplaneringen.

(3) Kommissionens meddelande om skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum [1] kräver en strukturell reform för att möjliggöra skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum genom en integrerad förvaltning av luftrummet och utveckling av nya begrepp och förfaranden för flygledningstjänst.

(4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... fastställs ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum.

(5) Luftrummet är en gemensam resurs som bör användas flexibelt för att säkerställa rättvisa och insyn för samtliga användare samtidigt som medlemsstaternas säkerhet och försvar och deras åtaganden inom ramen för internationella organisationer beaktas.

(6) En effektiv förvaltning av luftrummet är grundläggande för att öka kapaciteten hos systemet för flygtrafikledningstjänster, ge optimal respons på olika användarkrav och uppnå den mest flexibla användningen av luftrummet.

(7) Den verksamhet som bedrivs av Europeiska organisationen för säkrare flygtrafiktjänst (The European Organisation for the Safety of Air Navigation, Eurocontrol) bekräftar att det inte är realistiskt att ruttnätet och luftrummets struktur utvecklas isolerat eftersom varje medlemsstat är en integrerad del av det europeiska nätet för flygledningstjänst.

(8) Ett gemensamt luftrum bör skapas för trafik på sträcka (en-route) i det övre luftrummet; gränssnittet mellan detta luftrum och det nedre luftrummet, dvs. regionala och lokala luftrum bör fastställas i enlighet därmed.

(9) Vid avgränsningen av det luftrum inom vilket flygtrafiktjänster skall tillhandahållas bör hänsyn tas till behovet av effektiva tjänster snarare än nationella gränser.

(10) Luftrummets användare möter olika villkor för tillgång till och rörelsefrihet inom det gemensamma luftrummet. Detta beror på den bristande harmoniseringen av luftrumsindelningen.

(11) Svårigheterna med att fastställa ruttnätet orsakar en koncentration av trafikflödet i luften vid fasta övergångspunkter i flygrutterna medan direkt ruttläggning är att föredra eftersom detta är ett mer ekonomiskt och miljövänligt sätt att använda gemenskapens luftrum på.

(12) Det är viktigt att uppnå en gemensam och harmoniserad struktur för luftrummet, att bygga den nuvarande och framtida fördelningen av luftrummet på gemensamma principer, och att utforma och förvalta luftrummet i enlighet med harmoniserade regler.

(13) Det är önskvärt att utvidga denna harmoniserade luftrumsstruktur till att även omfatta det undre luftrummet.

[1] KOM(2001) 123 slutlig.

(14) Skillnaderna i hur samarbetet mellan civila och militära myndigheter inom gemenskapen är organiserat hindrar en enhetlig och tidsmässigt god planering av luftrummet och genomförande av förändringar. Om ett gemensamt europeiskt luftrum blir framgångsrikt eller ej beror på effektiviteten av samarbetet mellan civila och militära myndigheter.

(15) En flexibel användning av luftrummet och förvaltning i samarbete bör fungera effektivt för en smidig anpassning av militära flygövningar till civil flygtrafik. Det är nödvändigt att optimera lokalisering och omfattning av samt tidsperioder för användning av luftrum som avdelats för militära behov, särskilt under rusningstid i den civila flygtrafiken och i luftrum med hög trafiktäthet.

(16) Militär verksamhet bör skyddas om tillämpningen av gemensamma principer och krav äventyrar ett säkert och effektivt utförande av sådan verksamhet.

(17) Lämpliga bestämmelser bör införas för att förbättra flödesplaneringens effektivitet.

(18) I enlighet med slutsatserna från arbetet i Högnivågruppen är Eurocontrol det organ som har den sakkunskap som behövs för att stödja gemenskapen i dess lagstiftande funktion. Utformningen av utkast till bestämmelser kan därför göras av Eurocontrol med lämpliga metoder, förutsatt att Eurocontrol följer de villkor som skall ingå inom ramen för samarbetet mellan kommissionen och Eurocontrol.

(19) Eftersom målen för den föreslagna förordningen, nämligen att upprätta ett europeiskt luftrum som utgör ett gemensamt operativt luftrum, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna med tanke på åtgärdens transnationella omfattning och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, samtidigt som det säkerställs att det i genomförandeförfarandet tas hänsyn till särskilda lokala förhållanden, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(20) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1], och de bör antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller planering och användning av luftrummet i enlighet med och inom ramen för förordning (EG) nr ... (om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum).

2. Denna förordning skall tillämpas på det luftrum där medlemsstaterna utnämner leverantörer av flygtrafiktjänster i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... (om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet).

Artikel 2

Syfte

Syftet med denna förordning är att skapa ett gemenskapsluftrum som utgör ett gemensamt operativt luftrum inom vilket gemensamma förfaranden för utformning, planering och förvaltning säkerställer att flygledningstjänsten fungerar effektivt och säkert.

Användningen av gemenskapsluftrummet skall stödja driften av flygtrafiktjänsten som en sammanhängande helhet i enlighet med förordning (EG) nr ... (om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet).

Artikel 3

Definitioner

De definitioner som anges i artikel 2 i förordning (EG) nr ... (om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum) skall gälla.

I denna förordning används dessutom följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *gemensamt operativt luftrum:* enhetliga förfaranden för luftrumsplanering och säkerhetsnormer vid tillhandahållande av flygkontrolltjänster.

b) *luftrummets utformning:* ett lämpligt och effektivt förfarande för strukturering, uppdelning och kategorisering av luftrummet samt för planering av rutter och luftrum.

c) *flyginformationsregion:* ett luftrum med fastställda dimensioner inom vilket flyginformations- och alarmeringstjänster tillhandahålls.

d) *skiljelinje:* gränsen mellan det övre och det undre luftrummet.

e) *övre luftrummet:* luftrummet över en viss flygnivå.

f) *undre luftrummet:* luftrummet under en viss flygnivå.

g) *flygnivå:* en yta med konstant atmosfäriskt tryck som står i förhållande till standardlufttrycket, nämligen 1 013,2 hektopascal, och är åtskild från andra sådana ytor genom bestämda tryckintervaller.

h) *luftrumsblock:* ett luftrum med fastställda dimensioner över land eller vatten inom vilket flygtrafiktjänster tillhandahålls.

i) *funktionellt luftrumsblock:* ett luftrum med optimalt fastställda dimensioner.

j) *områdeskontrollcentral:* en operativ enhet som inrättats för att tillhandahålla flygkontrolltjänster till luftfarten i ett luftrumsblock som faller inom dess jurisdiktion.

k) *luftrumsindelning:* International Civil Aviation Organisation:s (ICAO) luftrumsindelning gjord i alfabetisk ordning från klass A till klass G, som specificeras i bilaga 4 till den tolfte versionen (juli 1998) av bilaga 11 till 1944 års Chicagokonvention om internationell civil luftfart; även definierad som luftrum med fastställda dimensioner som är indelade i alfabetisk ordning, inom vilken flygningar av en viss karaktär kan göras och för vilka det är fastställt bestämda flygtrafikledningstjänster och bestämmelser för driften.

l) *direkt ruttläggning:* en flygoperation som innebär att ett luftfartyg under flygning kan fortsätta direkt mellan två punkter som är belägna utanför de fastställda rutterna.

m) *ruttnät:* ett nät av fastställda rutter för kanalisering av flygtrafikflödet i den utsträckning detta krävs för tillhandahållande av flygtrafikledningstjänster.

n) *sektor:* en uppdelning av de sammantagna kontrolluppgifterna i hanterbara luftrumsdelar inom vilka genomströmning och kapacitet kan mätas.

o) *flexibel användning av luftrummet:* ett system för luftrumsplanering som tillämpats på området för European Civil Aviation Conference (ECAC), såsom anges i Eurocontrols första utgåva av den 5 februari 1996 av ”Airspace Management Handbook for the application of the Concept of the Flexible Use of Airspace”.

p) *luftrumsplanering:* en planeringsfunktion som har till främsta syfte att maximera användningen av tillgängligt luftrum genom dynamisk tidsdelning (time-sharing) och, ibland, separering av luftrummet mellan olika kategorier av luftrummets användare utifrån kortsiktiga behov.

q) *flödesplanering:* en tjänst som inrättats i syfte att bidra till ett säkert, välordnat och snabbt flygtrafikflöde genom att säkerställa att flygkontrolltjänstens kapacitet utnyttjas i största möjliga utsträckning, och att trafikvolymen är förenlig med de kapaciteter som leverantörerna av flygtrafikledningstjänster har uppgett.

r) *beslutsfattande i samarbete:* en process för utbyte av information mellan leverantörer av flygtrafikledningstjänster, flygplatsoperatörer, leverantörer av flödesplanering och luftrummets användare för att införa ökad flexibilitet vid tilldelning av ankomst- och avgångstider och flygsamordning i syfte att optimera användningen av den knappa kapaciteten.

KAPITEL II

LUFTRUMMETS UPPBYGGNAD

Artikel 4

Skapande av en europeisk övre flyginformationsregion

1. För att ta ICAO:s krav i beaktande på det sätt som beskrivs i den tolfte versionen (juli 1998) av bilaga 11 till 1994 års Chicagokonvention om internationell civil luftfart, skall en gemensam europeisk övre flyginformationsregion, (European Upper Flight Information Region, EUIR), inrättas i det övre luftrummet.

2. Gränsen mellan det övre och undre luftrummet skall fastställas till flygnivå 285.

3. Inom tre år efter inrättandet av EUIR skall Europaparlamentet och rådet, på grundval av ett förslag från kommissionen, utvidga det begrepp som anges i punkt 1 till att omfatta skapandet av en europeisk flyginformationsregion i det undre luftrummet.

4. Kommissionen skall vidta nödvändiga åtgärder för att ICAO skall erkänna EUIR i enlighet med den tionde versionen (juli 1997) av bilaga 15 till 1944 års Chicagokonvention om internationell civil luftfart. Kommissionen skall även, i samarbete med Eurocontrol, organisera ett offentliggörande av enhetlig flyginformation avseende EUIR genom att konsolidera befintlig nationell flyginformation. Denna publikation skall omfatta samtliga ändringar av de krav och förfaranden som införts genom skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum.

Artikel 5

Omstrukturering av det övre luftrummet

1. EUIR skall omstruktureras till funktionella luftrumsblock med en minsta storlek som är baserad på säkerhet och effektivitet. Dessa funktionella luftrumsblocks gränser behöver inte överensstämma med nationella gränser. Funktionella luftrumsblock skall skapas för att stödja tillhandahållandet av flygtrafikledningstjänster inom de områdeskontrollcentraler som ansvarar för en optimal luftrumsstorlek inom EUIR.

2. Funktionella luftrumsblock skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2. De funktionella luftrumsblocken skall utformas

a) så att befintliga och framtida trafikmönster ges ett effektivt stöd,

b) så att varje luftrumsblock bidrar till att maximera effektiviteten hos det europeiska luftrummet som helhet,

c) med hänsyn till personal- och kapitalresurserna hos de olika leverantörerna av flygtrafiktjänster,

d) så att transaktionskostnaderna mellan olika områdeskontrollcentraler minimeras, och

e) så att konfigurationerna av det övre och undre luftrummet hänger ihop.

Artikel 6

Luftrumsindelning

EUIR skall utformas i enlighet med en harmoniserad luftrumsindelning för att säkerställa ett heltäckande tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom hela gemenskapen och fastställa en enda miljökategori inom vilken all lufttrafik är känd av leverantörerna av flygtrafikledningstjänster både med avseende på position och planer för flygtrafiken.

Indelningen skall grunda sig på en gemensam och förenklad tillämpning av den indelning av luftrummet som för närvarande beskrivs i kapitel 2 i den tolfte versionen (juli 1998) av bilaga 11 till 1944 års Chicagokonvention om internationell civil luftfart.

De bestämmelser som behövs för genomförandet inom de områden som omfattas av första och andra stycket skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 7

Direkt ruttläggning i övre luftrummet

Om inte annat följer av säkerhetsanalysen skall leverantörer av flygtrafiktjänster organisera ett gradvist genomförande av direkt ruttläggning inom EUIR i syfte att uppnå en optimal och miljövänlig användning av gemenskapens luftrum.

Tjänsteleverantörerna skall regelbundet rapportera till kommissionen om detta genomförande.

Artikel 8

Enhetlig utformning av luftrummet

Strukturering, uppdelning och kategorisering av luftrummet skall tillsammans med planering av ruttläggningen bygga på en enhetlig och effektiv process inom det överenskomna driftsystemet. I detta syfte skall luftrumsbestämmelser, gemensamma principer och krav på sektorutformning, särskilt utformningen av gränsöverskridande sektorer och av ruttnätet fastställas med utgångspunkt i ”Concept and Criteria for Medium Term EUR Route Network and Associated Airspace Sectorisation”, EATMP ARN version 4, utgiven av Eurocontrol den 1 april 2001.

Genomförandebestämmelser inom de områden som omfattas av första stycket skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 9

Förenlighet med utformningen av det undre luftrummet

På grundval av de kriterier om utformningen av funktionella luftrumsblock som anges i artikel 5.2 skall planeringen och utformningen av undre luftrummet harmoniseras så att det blir förenligt med övre luftrummet och beakta miljön på och i närheten av flygplatser i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2. Systemet skall utvidgas för att inrätta liknande block i undre luftrummet, särskilt för att komma till rätta med problem vid korta till medellånga flygningar som sträcker sig över nationsgränser.

Leverantörer av flygtrafiktjänster skall harmonisera drift och metoder för inflygande och avgående luftfartyg till och från flygplatser och deras rörelser på flygplatsen. Ett gemensamt förfarande för att fastställa sådana metoder skall beslutas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2, inbegripet riskbedömningsmetoder för att kontrollera genomförbarheten lokalt hos dessa förfaranden.

KAPITEL III

CIVIL OCH MILITÄR SAMORDNING

Artikel 10

Civilt och militärt samarbete

1. Medlemsstaterna skall säkerställa en effektiv tilldelning och användning av luftrummet för civila och militära användare genom att enhetligt och fullständigt tillämpa systemet en flexibel användning av luftrummet.

2. Medlemsstaterna skall underlätta organisationen av det civila och militära samarbetet, särskilt när det gäller luftrumsplanering och flödesplanering. Civila och militära leverantörer av flygtrafiktjänster skall utbyta uppgifter inom ramen för de överenskommelser som avses i artikel 10 i förordning (EG) nr ... (tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet).

3. Med beaktande av de allmänna villkoren för flödesplanering, som anges i artikel 13, skall kriterier fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2 för

a) användning av separerade luftrum, bland annat faktorer för bestämmande av deras horisontella och vertikala utsträckningar, deras lokalisering samt deras underindelning i funktionella element som kan aktiveras alltefter behov, och

b) tillämpning av systemet med en flexibel användning av luftrummet.

Genom dessa kriterier skall de principer som fastställs i artikel 4 i förordning (EG) nr ... (ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum) genomföras.

4. Medlemsstaterna skall främja en fullständig integration av luftförsvaret inom luftrumsplaneringen och säkerställa ett fullständigt utnyttjande av luftrummet enligt vissa överenskomna villkor och bestämmelser med beaktande av nationella säkerhetskrav.

5. Medlemsstaterna får utan att detta påverkar tillämpningen av internationella överenskommelser och konventioner till vilka gemenskapen är avtalsslutande part, och för att garantera det civila flygets säkerhet, begära att en plan för flygningen lämnas in för varje militär flygning inom det luftrum där de har utnämnt leverantörer av flygtrafiktjänster i enlighet med artiklarna 8 och 9 i förordning (EG) nr ... (tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet); oavsett flygningens ursprung och/eller destination.

Artikel 11

Tillfälligt undantag för anpassningar

En eller flera medlemsstater kan i händelse av allvarliga störningar av militära operationer begära att kommissionen föreslår anpassningar av de kriterier som fastställs i enlighet med artikel 10.3 på dess eget territorium. I avvaktan på att dessa anpassningar utarbetas skall kommissionen tillfälligt undanta medlemsstaten eller medlemsstaterna från tillämpning av dessa kriterier.

Artikel 12

Röjande av information

Medlemsstaterna skall, i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr ... (om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum), till kommissionen överlämna nödvändig information om efterfrågan på och faktisk användning av luftrum som är förbjudet att ta i anspråk, avstängt eller skyddat av militära skäl, för vidare analys och offentliggörande.

KAPITEL IV

FLÖDESPLANERING

Artikel 13

Flödesplanering

Bestämmelser för flödesplanering skall fastställas för att optimera tillgänglig kapacitet i användningen av luftrummet och förbättra flödesprocessen. Dessa bestämmelser skall grundas på öppenhet och effektivitet och säkerställa att kapaciteten tillhandahålls på ett flexibelt sätt och tidsmässigt lägligt. Bestämmelserna skall ge ramen för flygtrafiktjänsteleverantörernas, flygplatsägarnas och luftrummets användares operativa beslut genom beslutsfattande i samarbete. Dessa bestämmelser skall omfatta följande:

a) Sammanhängande riktlinjer för ruttläggning och trafik sammanställda i en enda publikation.

b) Överensstämmelse mellan avgångs- och ankomsttider vid flygplatser och de ankomst- och avgångstider som tilldelas vid flödesplaneringen.

c) Bristande överensstämmelse i planeringen av flygningar.

d) Alternativ för omläggning av luftfarten från överbelastade områden till rutter inom mindre belastade områden.

e) Prioriteringsregler för tillträde till luftrummet, särskilt under överbelastade perioder och krisperioder.

Genomförandebestämmelser skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Förfaranden

När kommissionen utarbetar genomförandebestämmelser till denna förordning får den anmoda Eurocontrol att utforma utkast till bestämmelser på grundval av ett arbetsprogram som kommissionen fastställt.

Artikel 15

Översyn av bestämmelser

1. I syfte att företa anpassningar till den tekniska utvecklingen kan ändringar göras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2 av

a) den flygnivå som avses i artikel 4.2,

b) hänvisningar till ICAO:s och Eurocontrols dokument som avses i artiklarna 3, 4, 6 och 8

2. Kommissionen skall offentliggöra de genomförandebestämmelser som antagits på grundval av denna förordning i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 16

Kommittéförfaranden

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för ett gemensamt luftrum som inrättats genom artikel 7 i förordning (EG) nr ... (om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum).

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

KAPITEL VI

IKRAFTTRÄDANDE

Artikel 17

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kompatibiliteten hos det europeiska nätet för flygledningstjänst

(2002/C 103 E/08)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 564 slutlig/2 — 2001/0237(COD)

(Framlagt av kommissionen den 11 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) För att skapa ett gemensamt europeiskt luftrum bör bestämmelser om utrustning, system och därmed förbundna förfaranden fastställas i syfte att trygga en sammanhängande drift av nätet för flygledningstjänsten; bestämmelserna bör vara förenliga med tillhandahållandet av flygtrafiktjänster som det finns bestämmelser om i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... (tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet) och planeringen och användningen av luftrummet som det finns bestämmelser om i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... (om planering och användning av det gemensamma europeiska luftrummet).

(2) I rapporten från högnivågruppen för ett gemensamt europeiskt luftrum (nedan kallad Högnivågruppen) bekräftas behovet av att införa en teknisk reglering på grundval av den nya metoden (The New Approach) enligt rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod när det gäller teknisk harmonisering och tekniska standarder [1] med grundläggande krav, regler och standarder som är kompletterande och sammanhängande.

(3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... fastställs ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum.

(4) Nätet för flygledningstjänsten är en komplex och ytterst interaktiv struktur med ett stort antal system och komponenter på marken, i luften och i rymden, bland annat anläggningar, utrustning, hård- och mjukvara till datorer samt nödvändig personal.

(5) I rapporten från Högnivågruppen bekräftas att även om framsteg under senare år har gjorts i riktning mot en sammanhängande drift av nätet för flygledningstjänsten i Europa så är situationen fortfarande otillfredsställande. Integrationsnivån mellan de nationella systemen för flygledningstjänst är låg, och införandet av nya driftsystem och nödvändig teknik för att tillhandahålla den ytterligare kapacitet som behövs går långsamt.

(6) Gemenskapens låga integrationsnivå leder till allvarliga brister, ytterligare kostnader för upphandling och underhåll och svårigheter med samordning av driften.

(7) De nationella tekniska specifikationer som företrädesvis används vid upphandling har ofta utarbetats av leverantören av flygtrafiktjänster och den nationella tillverkningsindustrin, vilket har lett till en fragmentering av marknadsutrustningen och det underlättar inte industrisamarbetet på gemenskapsnivå. Industrin påverkas särskilt mycket av detta eftersom den behöver göra en avsevärd anpassning av sina produkter för varje nationell marknad. Detta gör utveckling och genomförande av ny teknik onödigt svår och fördröjer införandet av de nya driftsystem som krävs för att öka kapaciteten.

(8) Det är därför en angelägenhet för alla de som berörs av flygledningstjänsten att utveckla en ny form av partnerskap som tillåter ett balanserat deltagande av samtliga till främjande av kreativitet och fördelning av kunskap, erfarenheter och risker. Ett sådant partnerskap bör syfta till att, i samarbete med tillverkningsindustrin, fastställa en sammanhängande helhet av gemenskapsspecifikationer som kan uppfylla ett bredast tänkbara spektrum av behov. En leverantör av flygtrafiktjänster bör bland dessa specifikationer kunna välja de delar som bäst passar leverantörens förhållanden och som så mycket som möjligt begränsar lokala anpassningar.

(9) Det är därför lämpligt att fastställa grundläggande krav för de system och komponenter som nätet för flygledningstjänsten består av; med tanke på komplexitet hos nätet för flygledningstjänsten har det visat sig vara nödvändigt att dela upp det i flera system.

[1] EGT C 136, 4.6.1985.

(10) Utarbetandet och antagandet av gemenskapsspecifikationer för nätet för flygledningstjänsten, dess system och komponenter är ett lämpligt sätt att fastställa tekniska och verksamhetsrelaterade villkor för att uppfylla de grundläggande kraven. Överensstämmelse med dessa gemenskapsspecifikationer bör skapa en presumtion om förenlighet med de grundläggande kraven.

(11) Genomförandebestämmelser bör antas för vissa system som är viktiga för att uppfylla de grundläggande kraven i denna förordning. Genomförandebestämmelser bör också antas för att underlätta samordning och införande av nya system i flygledningstjänsten. Överensstämmelse med genomförandebestämmelserna bör upprätthållas konsekvent. Dessa bestämmelser bör bygga på regler och standarder som utvecklats av internationella organisationer såsom Eurocontrol och ICAO.

(12) I enlighet med slutsatserna från Högnivågruppen är Eurocontrol det organ som har den sakkunskap som behövs för att stödja gemenskapen i dess lagstiftande roll. Eurocontrol bör därför tillåtas att utarbeta genomförandebestämmelser inom ramen för lämpliga arrangemang under förutsättning att Eurocontrol iakttar de villkor som skall ingå i ramen för samarbetet mellan kommissionen och Eurocontrol.

(13) För att säkerställa att lagstiftnings- och standardiseringsfunktionerna är åtskilda bör gemenskapsspecifikationerna huvudsakligen utarbetas av europeiska standardiseringsorgan i samarbete med den europeiska organisationen för civil flygplansutrustning (European Organisation for Civil Aviation Equipment, Eurocae) och kommer att ta formen av gemensamma standarder.

(14) Eurocae är en ideell förening som har till uppgift att förbereda utkast till tekniska specifikationer för civil flygplansutrustning; medlemskap i Eurocae är öppet för alla berörda parter, bland annat leverantörer av flygtrafiktjänster, luftrummets användare och tillverkningsindustrin. Eurocae bör etablera en formell relation till europeiska standardiseringsorgan så att dess specifikationer kan erkännas som europeiska standarder i enlighet med de förfaranden som fastställs av de europeiska standardiseringsorganisationerna.

(15) Eurocontrol bör även vid behov tillåtas att utarbeta gemenskapsspecifikationer förutsatt att specifikationerna är förenliga med principerna i resolutionen av den 7 maj 1985 och gemenskapens allmänna standardiseringsförfaranden. Dessa förfaranden bör som ett minimum innefatta respekt för principerna om öppenhet, insyn, opartiskhet, konsensus, underhåll, allmänhetens tillgång till specifikationerna, effektivitet, ansvar och sammanhang. Närmare bestämmelser om detta kommer att infogas i det dokument som skall utgöra ramen för samarbetet med Eurocontrol.

(16) De förfaranden som styr bedömningen av förenlighet och lämplighet för användning av komponenterna bör grundas på användning av de moduler som omfattas av rådets beslut 93/465/EEG av den 22 juli 1993 om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av EG-märkning om överensstämmelse, med avseende på användningen i tekniska harmoniseringsdirektiv [1]. Dessa moduler bör utvidgas till att omfatta särskilda krav från industrin i den utsträckning detta är nödvändigt.

(17) Den berörda marknaden är liten och består av system och komponenter som nästan uteslutande är avsedda för flygledningstjänsten och inte för den breda allmänheten. Det skulle därför vara överdrivet att fästa EG-märkningen på sådana komponenter eftersom tillverkarens försäkran om överensstämmelse, som grundar sig på bedömningen av överensstämmelse och lämpligheten för användning, är tillräcklig. Detta bör inte inskränka tillverkarens skyldighet att fästa EG-märkningen på vissa komponenter för att certifiera att de är förenliga med andra gemenskapsbestämmelser som gäller för dem.

(18) Ibruktagande, förnyelse och uppgradering av system för flygledningstjänst bör vara underkastad kontroll av förenligheten med de grundläggande kraven. Denna förenlighet bör baseras på genomförandebestämmelserna. Användning av gemenskapsspecifikationer bör skapa en presumtion om förenlighet med de grundläggande kraven. Beroende på systemet bör ingripande av ett anmält organ anses vara nödvändigt, särskilt av säkerhetsskäl.

(19) I enlighet med slutsatserna i rapporten från Högnivågruppen bör kommissionen samråda med näringslivet för att underlätta inrättandet av ett sammanhängande strategiskt förvaltningsprogram för införande av nya system i flygledningstjänsten.

(20) En fullständig tillämpning av denna förordning bör ske enligt en övergångsstrategi som bör sträva mot att behålla en sammanhängande drift av nätet för flygledningstjänsten, utan att det utifrån ett lönsamhetsperspektiv skapas orimliga hinder för att bevara den befintliga infrastrukturen.

(21) Eftersom målen för den föreslagna förordningen, nämligen att uppnå kompabilitet inom gemenskapens nät för flygledningstjänst, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna med tanke på åtgärdens transnationella omfattning och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, samtidigt som det säkerställs att det i genomförandeförfarandet tas hänsyn till särskilda lokala förhållanden, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

[1] EGT L 220, 30.8.1993, s. 23.

(22) Inom ramen för den relevanta gemenskapslagstiftningen bör det tas hänsyn till behovet av att säkerställa harmoniserade villkor med avseende på tillgång till och effektiv användning av det radiospektrum som är nödvändigt för att skapa ett gemensamt europeiskt luftrum, bland annat när det gäller elektromagnetisk kompatiblitet. En effektiv och lämplig användning av frekvenser som exklusivt tilldelats luftfartssektorn, och förvaltas av densamma, bör tillförsäkras.

(23) Rådets direktiv 93/65/EEG av den 19 juli 1993 om definition och användning av kompatibla tekniska specifikationer vid upphandling av utrustning och system för ledning av lufttrafiken [1] begränsar sig till de tilldelande enheternas skyldigheter. Den här förordningen är mer omfattande på så vis att den avser samtliga aktörers förpliktelser, exempelvis leverantörer av flygtrafiktjänster, luftrummets användare, tillverkningsindustrin och flygplatser, och möjliggör att regler fastställs som är tillämpliga för samtliga aktörer samt att gemenskapsspecifikationer antas som trots sin fakultativa natur innebär en presumtion om förenlighet med de grundläggande kraven. Direktiv 93/65/EEG bör därför upphävas.

(24) Kommissionens direktiv 97/15/EG av den 25 mars 1997 om antagande av Eurocontrol-standarder och om ändring av rådets direktiv 93/65/EEG om definition och användning av kompatibla tekniska specifikationer vid upphandling av utrustning och system för ledning av lufttrafiken [2] har blivit obsolet och det bör därför upphävas.

(25) Tillämpningsföreskrifterna till direktiv 93/65/EEG såsom de fastställs i bilagorna I, II och III till kommissionens förordning (EG) nr 2082/2000 av den 6 september 2000 om antagande av Eurocontrol-standarder och om ändring av direktiv 97/15/EG om antagande av Eurocontrol-standarder och om ändring av rådets direktiv 93/65/EEG [3] är förenliga med bestämmelserna i denna förordning.

(26) Flertalet åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [4] och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut. I enlighet med artikel 2 c i detta beslut bör dock vissa åtgärder antas enligt det rådgivande förfarandet enligt artikel 3 i nämnda beslut.

[1] EGT L 187, 29.7.1993, s. 52.

[2] EGT L 95, 10.4.1997, s. 16.

[3] EGT L 254, 9.10.2000, s. 1.

[4] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på utrustning, system och därmed förbundna förfaranden för inrättande av ett nät för flygledningstjänst och dess driftsystem i enlighet med, och inom ramen för, förordning EG nr ... (om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum).

2. Allmänna villkor som har anknytning till de rättigheter och skyldigheter som åvilar leverantörer av flygtrafiktjänster i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning EEG nr ... (tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet) omfattas inte av denna förordning.

Artikel 2

Syfte

Huvudsyftet med denna förordning är att fastställa de villkor som skall vara uppfyllda för att kompatibilitet mellan olika system och komponenter i nätet för flygledningstjänsten skall uppnås inom gemenskapen, bland annat när det gäller sammanhängande drift, utveckling och uppgradering till ny teknik.

För att uppfylla det syfte som anges i första stycket skall denna förordning även gradvis bidra till att skapa en intern marknad för utrustning, system och därmed förbundna tjänster.

Artikel 3

Definitioner

De definitioner som anges i artikel 2 i förordning (EG) nr ... (om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum) skall gälla.

I denna förordning används dessutom följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *nät för flygledningstjänsten:* ett system som består av markbaserade och luftburna delar som gör det möjligt att tillhandahålla flygtrafiktjänster i syfte att ge luftrummets användare möjlighet att hålla utsatta avgångs- och ankomsttider och att hålla fast vid sina prioriterade flygprofiler med minimala restriktioner utan att äventyra de överenskomna säkerhetsnivåerna.

b) *system:* nätet för flygledningstjänsten består av system på det sätt som beskrivs i bilaga I och för vilka det skall fastställas grundläggande krav; varje system är uppbyggt av ett antal komponenter och har gränssnitt till andra system; begreppet ”komponent” omfattar både materiella och immateriella objekt såsom mjukvara och förfaranden.

c) *driftsystemet:* specifikation av kriterierna för operativ användning av flygtrafikutrustning och -system; det innehåller information om berörda operativa element, krav för alla som använder dem operativt, funktionaliteten hos markbaserad och luftburen utrustning och de åtgärder som behöver vidtas för att säkerställa en fortsatt säker och effektiv flygledningstjänst.

d) *sammanhängande drift:* drift av hela systemet på ett sådant sätt att det ur användarens synvinkel fungerar som ett enhetligt system.

e) *grundläggande krav:* samtliga villkor som anges i bilaga II och som skall iakttas av nätet för flygledningstjänsten, samt dess system och komponenter.

f) *gemenskapsspecifikation:* en europeisk standard i den mening som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG ([1]) eller en av Eurocontrol utformad teknisk specifikation, vars referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, och som inte är tvingande.

g) *genomförandebestämmelser*: de bestämmelser som gäller för ett system eller en del av ett system för att uppfylla de grundläggande kraven och säkerställa en sammanhängande drift av nätet för flygledningstjänsten, bland annat dess driftskompatibilitet.

h) *nationell tillsynsmyndighet:* det eller de organ som har fått i uppdrag av en medlemsstat att utöva tillsyn över leverantörer av flygtrafiktjänster.

i) *uppgradering:* varje större ändring av ett system eller en del av ett system som kräver att en kontrollförsäkran utarbetas.

j) *förnyelse:* varje större utbytesarbete på ett system eller en del av ett system som kräver att en kontrollförsäkran utarbetas.

KAPITEL II

GRUNDLÄGGANDE KRAV, GEMENSKAPSSPECIFIKATIONER OCH GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 4

Grundläggande krav

Det Europeiska nätet för flygledningstjänsten samt dess system och komponenter skall uppfylla de grundläggande krav som anges i bilaga II.

Artikel 5

Gemenskapsspecifikationer

1. Överensstämmelse med de grundläggande krav som anges i bilaga II skall presumeras med avseende på de system och komponenter som uppfyller relevanta gemenskapsspecifikationer eller delar därav vars referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. I det fall en medlemsstat eller kommissionen anser att uppfyllandet av en gemenskapsspecifikation inte säkerställer överensstämmelse med de grundläggande villkor som anges i bilaga II och som gemenskapsspecifikationen är avsedd att omfatta, skall det förfarande som avses i artikel 16.3 tillämpas.

3. I det fall det brister i de europeiska standarderna när det gäller de grundläggande kraven får det beslutas om fullständig eller delvis återkallelse av de berörda standarderna ur de publikationer som innehåller dessa i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG.

4. I det fall det brister i Eurocontrols tekniska specifikationer när det gäller de grundläggande kraven får det beslutas om fullständig eller delvis återkallelse av de berörda specifikationerna ur de publikationer som innehåller dem, eller ändringar av dem, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.3.

Artikel 6

Genomförandebestämmelser

1. Genomförandebestämmelser skall utformas

a) för system som är viktiga för att uppnå målen med denna förordning, och

b) för att understödja ett samordnat och snabbt införande av nya driftsystem och teknik inom flygledningstjänsten.

2. Om det behövs kan ett och samma system omfattas av flera genomförandebestämmelser, särskilt vid hantering av kategorier av system eller för att lösa vissa prioriterade problem eller återspegla det gradvisa införandet av ny teknik. Omvänt gäller att utförandet av en viss operativ verksamhet inom delar av nätet kan kräva bestämmelser som ställer krav på fler än ett system.

3. System eller delar av system skall överensstämma med de relevanta genomförandebestämmelserna; denna överensstämmelse skall upprätthållas under hela den tid som varje system används.

4. Genomförandebestämmelserna skall i den utsträckning som är nödvändig för att uppnå de mål som anges i artikel 2

a) fastställa de specifika kraven för en sammanhängande drift, exempelvis driftskompatibilitet, säkerhet och resultat som är grundläggande för att uppnå målen i denna förordning, och

b) i varje enskilt fall som behandlas precisera vilken av de moduler som beskrivs i beslut 93/465/EEG eller, vid behov, vilka särskilda förfaranden som skall användas för att bedöma antingen överensstämmelsen eller lämpligheten av att använda de komponenter som är viktiga för en sammanhängande drift, säkerhet, resultat och kontroll av systemen.

([1]) EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

5. I det fall en medlemsstat eller kommissionen anser att överensstämmelse med en genomförandebestämmelse inte säkerställer överensstämmelse med de grundläggande villkor som anges i bilaga II och som genomförandebestämmelsen är avsedd att omfatta, skall det förfarande som avses i artikel 16.2 tillämpas.

6. I det fall det brister i genomförandebestämmelserna när det gäller de grundläggande kraven får det beslutas om fullständig eller delvis återkallelse av de berörda specifikationerna ur de publikationer som innehåller dem, eller ändringar av dem, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2.

KAPITEL III

FÖRFARANDEN

Artikel 7

Gemenskapsspecifikationer

1. Gemenskapsspecifikationer skall bestå av Europeiska standarder som utarbetats av europeiska standardiseringsorgan i samarbete med Eurocae enligt ett uppdrag från kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.4 i direktiv 98/34/EG:

Inom vissa specialiserade områden, särskilt i ärenden om den interna samordningen mellan leverantörer av flygtrafiktjänster, t.ex. förfaranden, får kommissionen kräva att Eurocontrol utformar de tekniska specifikationerna enligt en förteckning som skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.3.

2. Kommissionen skall offentliggöra hänvisningarna till de europeiska standarder som avses i punkt 1 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

3. Hänvisningarna till Eurocontrols tekniska specifikationer, som avses i punkt 1, skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.3.

Artikel 8

Genomförandebestämmelser

1. Vid utarbetandet av de genomförandebestämmelser som avses i artikel 6 får kommissionen, i tillämpliga fall, begära att Eurocontrol utformar utkast till bestämmelser på grundval av ett arbetsprogram som fastställs av kommissionen. Bestämmelser för genomförandet skall antas och ses över i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2. De skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. För att finna den mest hållbara lösningen skall det när genomförandebestämmelser utarbetas, antas och ses över tas hänsyn till de beräknade kostnaderna för de tekniska lösningar som gör det möjligt att uppfylla dessa. I detta syfte skall en bedömning av kostnaderna för respektive fördelarna med dessa lösningar, för samtliga berörda parter och det europeiska nätet för flygledningstjänsten, bifogas varje utkast till genomförandebestämmelse.

3. När en genomförandebestämmelse antas skall dagen för ikraftträdandet fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2. Om det krävs samtidiga insatser från de olika berörda parternas sida för att uppnå målen med denna förordning, kan dagen för ikraftträdandet även anses vara ett måldatum för när samtliga berörda parter skall vara utrustade med system som överensstämmer med den tillämpliga genomförandebestämmelsen.

KAPITEL IV

KONTROLL AV FÖRENLIGHETEN

Artikel 9

EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användningen av komponenter

1. Överensstämmelse med de grundläggande kraven i denna förordning skall presumeras med avseende på de komponenter som är försedda med en EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användning och som anges i bilaga III.

2. För att utarbeta EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användning skall tillverkaren, eller dennes befullmäktigade företrädare med etablering inom gemenskapen, tillämpa genomförandebestämmelserna. Om detta krävs enligt genomförandebestämmelsen skall komponenten utvärderas av det anmälda organ som avses i artikel 12 hos vilket tillverkaren, eller dennes befullmäktigade företrädare, har lämnat in ansökan.

3. Om komponenterna omfattas av andra gemenskapsbestämmelser som avser andra aspekter, skall det i EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användning anges att komponenten även uppfyller kraven i dessa andra bestämmelser.

Artikel 10

EG-försäkran om kontroll av system

1. Ibruktagande, förnyelse och uppgradering av de system som utgör gemenskapens nät för flygledningstjänsten skall omfattas av kontroll i syfte att säkerställa att dessa system är utformade, utvecklade, installerade och drivs på ett sätt som uppfyller de grundläggande krav som gäller för dem när de integreras i det gemensamma nätet för flygledningstjänsten.

2. Före ibruktagande skall leverantören av flygtrafiktjänster skicka in en EG-försäkran om kontroll till den nationella tillsynsmyndigheten som bekräftar överensstämmelse med de grundläggande kraven med bifogande av ett tekniskt dokument vars innehåll framgår av bilaga IV. Detta tekniska dokument skall omfatta resultatet av den kontroll som utförts av ett anmält organ som avses i artikel 12 när så krävs enligt tillämpliga genomförandebestämmelser.

3. Vid en eventuell uppgradering som rör luftburna komponenter skall luftrummets användare förklara att överensstämmelse råder med denna förordning när de ansöker om ett säkerhetsgodkännande hos den nationella tillsynsmyndigheten.

Artikel 11

Skyddsklausul

1. Om en nationell tillsynsmyndighet finner att en komponent som är försedd med en EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användning, eller ett system som åtföljs av en EG-försäkran om kontroll av system, trots att vid avsedd användning inte uppfyller de grundläggande kraven skall den vidta alla nödvändiga åtgärder för att begränsa dess användningsområde, förbjuda dess användning eller dra tillbaka den från marknaden.

Den nationella tillsynsmyndigheten skall omedelbart informera kommissionen om sådana åtgärder och uppge skälen för detta, särskilt om den bristande överensstämmelsen beror på följande:

a) Bristande uppfyllelse av de grundläggande kraven i bilaga II.

b) Felaktig tillämpning av genomförandebestämmelser eller gemenskapsspecifikationer.

c) Brister i genomförandebestämmelser eller gemenskapsspecifikationer.

2. Kommissionen skall samråda med de berörda parterna så snart som möjligt. I det fall kommissionen efter samrådet konstaterar att åtgärden är berättigad skall den omedelbart informera den medlemsstat som har tagit initiativet och övriga medlemsstater. Om det beslut som avses i punkt 1 är berättigat på grund av brister i genomförandebestämmelserna eller gemenskapsspecifikationerna skall det förfarande som avses i artiklarna 5 och 6 tillämpas. Om kommissionen efter samrådet konstaterar att åtgärden är oberättigad skall den omedelbart informera den medlemsstat som har tagit initiativet och tillverkaren eller dennes befullmäktigade företrädare med etablering inom gemenskapen.

3. Om en komponent som är försedd med EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användning, eller ett system som åtföljs av en EG-försäkran om kontroll av system, brister i överensstämmelse, skall medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder mot den som har upprättat EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användning eller EG-försäkran om kontroll av system.

Artikel 12

Anmälda organ

1. Medlemsstaten skall till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla de organ som ansvarar för det förfarande för bedömning av överensstämmelse eller lämplighet för användning som avses i artikel 9 och det kontrollförfarande som avses i artikel 10, med angivande av varje organs ansvarsområde och de identifikationsnummer dessa i förväg har fått av kommissionen.

Kommissionen skall offentliggöra en förteckning över organ samt deras identifikationsnummer och ansvarsområden i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och hålla denna förteckning aktuell.

2. Medlemsstaterna skall tillämpa kraven i bilaga V vid bedömningen av de organ som skall anmälas. De organ som uppfyller kraven för bedömning i de tillämpliga europeiska standarderna skall anses uppfylla dessa krav.

3. En medlemsstat skall återkalla sitt godkännande från ett organ som inte längre uppfyller kraven i bilaga V.

Medlemsstaten skall omedelbart informera kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av kraven i punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna besluta att som anmälda organ anmäla de organisationer som erkänts i enlighet med artikel 4 i förordning EG nr . . . (tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet).

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Översyn av bilagor

Bilagorna I och II får anpassas till den tekniska utvecklingen, särskilt till utvecklingen av det framtida driftsystem som avses i artikel 14 i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 14

Införande av ny teknik och samrådsförfarande med näringslivet

1. Kommissionen skall arbeta fram ett driftsystem som skall genomföras inom ramen för denna förordning i syfte att uppnå en säker och effektiv användning av luftrummet under hela flygningen.

2. För att stödja ett till tidpunkten lägligt införande av det driftsystem som anges i punkt 1 skall kommissionen samråda med berörda parter, bland annat leverantörer av flygtrafiktjänster, luftrummets användare och tillverkningsindustrin, i syfte att upprätta ett strategiskt förvaltningsprogram med brett stöd för införande av nya system och ny teknik i gemenskapens nät för flygledningstjänsten.

3. Vid utförandet av sina uppgifter får kommissionen inhämta yttrande från näringslivet på grundval av det förfarande som anges i punkt 2 för att säkerställa genomförbarhet, proportionalitet och kostnadseffektivitet hos de genomförandebestämmelser och gemenskapsspecifikationer vars antagande föreslås enligt denna förordning.

Artikel 15

Övergångsordning

1. De grundläggande kraven i bilaga II skall tillämpas för ibruktagande, förnyelse och uppgradering av system och komponenter i nätet för flygledningstjänsten från och med den 1 januari 2003.

2. De system och komponenter som är i drift skall senast den 1 januari 2009 överensstämma med de grundläggande kraven i bilaga II.

Artikel 16

Kommittéförfaranden

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för ett gemensamt luftrum som inrättats genom artikel 7 i förordning (EG) nr ... (om ramen för skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum).

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

3. När hänvisning sker till denna punkt skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

Artikel 17

Upphävande

Direktiven 93/65/EEG och 97/15/EG skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall läsas som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 18

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER FLYGTRAFIKSYSTEM

I denna förordning delas nätet för flygledningstjänsten upp i sju undersystem.

När så krävs skall systemet innefatta inte endast den markbaserade delen utan även luftburen utrustning och förfaranden i samband med flygledningstjänstens verksamhet samt flygplatsutrustning och förfaranden i samband därmed.

1. Utrustning och förfaranden för flödesplaneringen.
2. Utrustning och förfaranden för luftrumsplanering.
3. Flygkontrollutrustning och -förfaranden, särskilt databehandlingssystem för flyginformation och övervakning samt gränssnitt mellan människa och maskin.
4. Kommunikationsutrustning och -förfaranden för kommunikation på marken, från luften till marken och i luften.
5. Navigeringsutrustning och -förfaranden.
6. Övervakningsutrustning och -förfaranden.
7. Utrustning och förfaranden för flyginformation och väderlekstjänst.

BILAGA II

GRUNDLÄGGANDE KRAV

DEL A: ALLMÄNNA KRAV

1. **Sammanhängande drift**

System för flygledningstjänst och delar därav skall utformas, konstrueras, underhållas och drivas på ett sådant sätt att en sammanhängande drift av nätet för flygledningstjänsten säkerställs inom hela gemenskapen vid alla tider och för hela flygningen. Sammanhängande drift kan framför allt ses som utbyte av information, gemensam uppfattning om information, jämförbar databehandling och därmed förbundna förfaranden som möjliggör en gemensam operativ verksamhet som överenskommits för hela eller delar av nätet för flygledningstjänsten.

2. **Stöd till nya driftsystem**

Nätet för flygledningstjänsten, dess system och deras komponenter skall samordnas och ge stöd för nya överenskomna driftsystem som förbättrar flygtrafiktjänsternas kvalitet, särskilt med avseende på säkerhet och kapacitet, med vederbörligt beaktande av den tekniska utvecklingen och ett säkert införande av sådana system.

3. **Säkerhet**

Vid utvecklingen av flygledningstjänstenätets system och drift skall den överenskomna höga säkerhetsnivån uppnås. Överenskomna säkerhetsmetoder skall införas för att åstadkomma detta. En harmoniserad uppsättning av säkerhetskrav för system och deras komponenter skall fastställas för att uppnå de överenskomna säkerhetsnivåerna.

4. **Integrerad civil och militär verksamhet**

Nätet för flygledningstjänsten, dess system och deras komponenter skall ge stöd till integrerad civil och militär verksamhet.

5. **Miljörelaterade begränsningar**

Utvecklingen av flygledningstjänstenätets system och drift skall minimera den miljömässiga inverkan i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning.

6. **Principer för systemens konstruktion**

Systemen skall utformas, konstrueras och underhållas på grundval av sunda tekniska principer, framför allt när det gäller kritiska komponenters tillgänglighet, redundans och feltolerans.

DEL B: SÄRSKILDA KRAV

1. **Utrustning och förfaranden för luftrumsplanering**

1.2 *Sammanhängande drift*

Information angående förtaktiska och taktiska aspekter av tillträde till luftrummet skall tillhandahållas var och en som berörs på ett korrekt sätt och i god tid för att garantera en effektiv tilldelning och användning av luftrummet för luftrummets samtliga användare. Härvid skall nationella säkerhetskrav beaktas.

1.3 *Säkerhet*

Utformning, underhåll och användning av utrustning och förfaranden för luftrumsplanering skall överensstämma med gällande säkerhetskrav för berörda nätdelar (eller luftrumsvolymer).

1.4 *Integrerad civil och militär verksamhet*

Utrustning och förfaranden för luftrumsplanering skall stödja och underlätta en gradvis integrering av civil och militär verksamhet, särskilt en flexibel användning av luftrummet.

2. **Utrustning och förfaranden för flödesplaneringen**

2.1 *Sammanhängande drift*

Utrustning och förfaranden bör stödja utbytet av riktig, sammanhängande, strategisk och förtaktisk flyginformation i båda riktningar och erbjuda möjlighet till dialog för en optimerad användning av luftrummet.

Insamling av riktig och relevant taktisk flyginformation för hela flygningen skall garanteras för ytterligare optimering av luftrummets användning.

2.2 *Säkerhet*

Utrustning och förfaranden skall motsvara efterfrågan avseende användning av luftrummet med den luftrumskapacitet som är disponibel på ett sådant sätt att man säkerställer en optimal användning av luftrummet inom de gränser som sätts av separering och säkerhetsstandarder.

2.3 *Integrerad civil och militär verksamhet*

Utrustning och förfaranden skall stödja och underlätta en gradvis integrering av civil och militär verksamhet, särskilt en flexibel användning av luftrummet.

3. Flygkontrollutrustning och -förfaranden

3.1 *Allmänna krav*

3.1.1 Principer för systemens konstruktion

Systemen skall utformas, konstrueras och underhållas på grundval av sunda tekniska principer, framför allt när det gäller modularitet som främjar komponenternas utbytbarhet.

3.1.2 Säkerhet

Systemen skall utformas, byggas, underhållas och drivas så att höga säkerhetsnivåer upprätthålls både vid nominell och reducerad funktion, särskilt vid förhöjda automatiseringsnivåer.

Systemen skall utformas, byggas, underhållas och drivas så att man vid ett eventuellt fel kan erbjuda en gradvis och smidig övergång från nominella automatiseringsnivåer till reducerad funktion.

3.2 *Databehandlingssystem för flyginformation*

3.2.1 Sammanhängande drift

Databehandlingssystem för flyginformation skall vara kompatibla när det gäller utbyte av riktig och sammanhängande information i god tid och göra en gemensam tolkning av den informationen, för att garantera en sammanhängande flödesprocess och resurseffektiv taktisk samordning inom hela gemenskapen under hela flygningen.

För att garantera en säker, smidig och snabb process inom hela gemenskapen bör databehandlingssystemen för flyginformation vara likvärdiga för en viss miljö (yta, terminalmanöverområde, på sträcka), med kända trafikegenskaper i enlighet med ett visst driftsystem, särskilt med avseende på processresultatens exakthet och feltolerans.

3.2.2 Stöd till nya driftsystem

Databehandlingssystem för flyginformation skall möjliggöra ett gradvist införande av avancerade driftsystem för hela flygningen, särskilt med avseende på beslutsfattande i samarbete, ökad automatisering och delegering av ansvaret för separering till den luftburna sidan.

Egenskaperna hos högautomatiserade verktyg måste möjliggöra en sammanhängande och effektiv förtaktisk och taktisk behandling av flyginformation i delar av nätet.

Luftburna och markbaserade system och de komponenter som underbygger beslutsfattande i samarbete och delegering av ansvaret för separering till den luftburna sidan, skall utformas, konstrueras, underhållas och drivas på ett sådant sätt att de är kompatibla när det gäller utbyte av riktig och sammanhängande information i god tid inom ramen för en gemensam tolkning av den nuvarande och framtida operativa situationen.

3.2.3 Säkerhet

Vid utformning, uppbyggnad, underhåll och drift av databehandlingssystem för flyginformation skall man sträva efter att uppnå höga säkerhetsnivåer, både vid nominell och reducerad funktion, i syfte att när så är möjligt minska antalet olyckor och incidenter som medför risker och som står i samband med flygledningstjänsten; detta gäller för hela flygningen och för hela det europeiska nätet för flygledningstjänsten.

Säkerhetsnät skall ha gemensamma egenskaper i största möjliga utsträckning för att garantera en meningsfull händelserapportering inom hela gemenskapen.

3.2.4 Integrerad civil och militär verksamhet

Utformning, uppbyggnad, underhåll och drift av databehandlingssystem för flyginformation skall underlätta utbyte av riktig och sammanhängande information mellan civila och militära motparter i god tid och omfatta hela flygningen och hela det europeiska nätet för flygledningstjänsten, och så långt möjligt, i en liknande arbetsmiljö.

3.3 *Databehandlingssystem för övervakning*

3.3.1 Sammanhängande drift

Databehandlingssystem för övervakning skall vara utformade, konstruerade, underhållna och drivna på ett sådant sätt att de uppfyller kvalitetskraven för tjänster i en viss miljö (yta, terminalmanöverområde, på sträcka) med kända egenskaper, särskilt när det gäller resultatens exakthet och tillförlitlighet samt informationens integritet, tillgänglighet, kontinuitet och snabbhet för flygledarens del.

Databehandlingssystem för övervakning skall uppfylla kraven på ett utbyte av relevant, riktig och sammanhängande information i god tid mellan parterna för att säkerställa optimerad drift i nätets olika delar.

3.3.2 Stöd till det nya driftsystemet

Databehandlingssystem för övervakning skall underlätta en gradvis framväxt av nya källor till övervakningsinformation på ett sådant sätt att tjänsternas allmänna kvalitet tillförsäkras.

3.4 *Gränssnitt mellan människa och maskin*

3.4.1 Sammanhängande drift

De markbaserade ATM-systemens gränssnitt mellan människa och maskin skall utformas, byggas, underhållas och drivas på ett sådant sätt att de erbjuder samtliga flygledare en liknande miljö.

3.4.2 Säkerhet

Gränssnitt mellan människa och maskin skall utformas, byggas, underhållas och drivas på ett sådant sätt att flygledarens uppgifter är förenliga med mänsklig förmåga både vid normal och reducerad funktion på ett sätt som överensstämmer med säkerhetskraven.

4. **Kommunikationsutrustning och -förfaranden på marken, från luften till marken och i luften.**

4.1 *Sammanhängande drift*

Kommunikationssystemen skall utformas, byggas, underhållas och drivas på ett sådant sätt att kraven för ett visst luftrum eller en viss tillämpning tillmötesgås, särskilt när det gäller varaktighet, integritet, tillgänglighet och funktionskontinuitet.

Kommunikationsnätet inom gemenskapen skall uppfylla kraven på tjänstekvalitet, täckning och redundans.

4.2 *Stöd till nya driftsystem*

Kommunikationssystemen skall underlätta det överenskomna genomförandet av avancerade driftsystem avseende hela flygningen, särskilt sådana som rör beslutsfattande i samarbete och delegering av ansvaret för separering till den luftburna sidan.

4.3 *Miljörestriktioner*

Vid förläggning och drift av markbaserade kommunikationssystem skall miljörestriktioner tas i beaktande.

Markbaserade kommunikationssystem skall utformas, byggas, installeras, underhållas och drivas på ett sådant sätt att de klarar av elektromagnetiska störningar och inte stör installationer, utrustning och offentliga eller privata nät i deras normala miljö.

5. **Navigeringsutrustning och -förfaranden**

5.1 *Sammanhängande drift*

Navigationssystem skall utformas, byggas, underhållas och drivas på ett sådant sätt att man uppnår den horisontella och vertikala navigationsprecision som krävs i en viss miljö (yta, terminalmanöverområde, på sträcka) med kända trafikegenskaper och som används i enlighet med ett visst driftsystem.

5.2 *Säkerhet*

Utformning, uppbyggnad, underhåll och drift av navigationssystem skall garantera den föreskrivna säkerhetsnivån för nätet eller delar därav, bland annat den som gäller för vissa reducerade funktioner.

5.3 *Miljörestriktioner*

Vid förläggning och drift av markbaserade navigationssystem skall miljörestriktioner och överenstämmelse med kraven på elektromagnetisk kompatibilitet tas i beaktande.

Markbaserade navigationssystem skall utformas, byggas, installeras, underhållas och drivas på ett sådant sätt att de klarar av elektromagnetiska störningar och inte stör installationer, utrustning och offentliga eller privata nät som befinner sig i sin normala miljö.

6. **Övervakningsutrustning och -förfaranden**

6.1 *Sammanhängande drift*

Övervakningssystem skall utformas, byggas, underhållas och drivas på ett sådant sätt att de klarar av de minimala separeringar som är nödvändiga i en viss miljö (yta, terminalmanöverområde, på sträcka) med kända trafikegenskaper och som används i enlighet med ett visst driftsystem, särskilt med avseende på precisionen vid kontrollpositionen, och tjänstens täckning, räckvidd och kvalitet.

Gemenskapens kontrollnät skall uppfylla kraven på exakthet, täckning och redundans, bland annat tillgången till information för att säkerställa en optimerad drift inom nätets olika delar.

6.2 *Miljörestriktioner*

Vid förläggning och drift av markbaserade övervakningssystem skall miljörestriktioner tas i beaktande.

Markbaserade övervakningssystem skall utformas, byggas, installeras, underhållas och drivas på ett sådant sätt att de klarar av elektromagnetiska störningar och inte stör installationer, utrustning och offentliga eller privata nät i deras normala miljö.

7. **Utrustning och förfaranden för flyginformation och väderlekstjänst**

7.1 *Sammanhängande drift*

Exakt och sammanhängande flyginformation skall tillhandahållas successivt i elektronisk form i enlighet med en gemensamt överenskommen och standardiserad uppgiftsmodell.

Exakt, fullständig och uppdaterad väderlekstjänst skall tillhandahållas i god tid i enlighet med en gemensamt överenskommen och standardiserad uppgiftsmodell.

7.2 *Stöd till nya driftsystem*

Alltmer exakt, fullständig och uppdaterad flyginformation skall tillhandahållas i god tid för att underlätta en fortlöpande förbättring av luftrumsanvändningens effektivitet.

Alltmer exakt, fullständig och uppdaterad väderlekstjänst skall tillhandahållas i god tid för att underlätta en fortlöpande förbättring av luftrumsanvändningens effektivitet.

7.3 *Säkerhet*

Exakt och sammanhängande flyginformation skall tillhandahållas i god tid, särskilt mellan luftburna och markbaserade delar eller system.

BILAGA III

KOMPONENTER

EG-försäkran om

— **överensstämmelse**

— **lämplighet för användning**

1. *Komponenter*

EG-försäkran är tillämplig på de komponenter som är grundläggande för att uppnå målet med denna förordning. Dessa komponenter kommer att fastställas i genomförandebestämmelserna i artikel 6.

2. *Tillämpningsområde*

EG-försäkran omfattar

— antingen ett anmält eller flera anmälda organs bedömning av en komponents inneboende överensstämmelse sedd avskild från de gemenskapsspecifikationer som skall vara uppfyllda, eller

— ett anmält eller flera anmälda organs bedömning av en komponents lämplighet för användning sedd i dess egen miljö för flygledningstjänst.

Vid det bedömningsförfarande som tillämpas av de anmälda organen vid utformning och produktion skall man använda de i beslut 93/465/EEG fastställda modulerna i enlighet med de villkor som genomförandebestämmelserna hänvisar till.

3. *EG-försäkrans innehåll*

EG-försäkran om överensstämmelse och lämplighet för användning samt därtill hörande dokument skall dateras och undertecknas.

Försäkran skall avfattas på samma språk som instruktionerna och skall innehålla följande:

— Hänvisningar till förordningen och, i förekommande fall, hänvisningar till övriga tillämpliga gemenskapsbestämmelser.

— Tillverkarens, eller dennes befullmäktigades företrädare med etablering inom gemenskapen, namn och adress (ange firmabeteckning och fullständig adress; i fallet med befullmäktigad företrädare skall även tillverkarens firmabeteckning anges).

— Beskrivning av komponenten.

— Beskrivning av det förfarande som skall följas för en försäkran om överensstämmelse och lämplighet för användning (artikel 9 i denna förordning).

— De relevanta egenskaper som komponenten uppfyller, särskilt villkoren för dess användning.

— I tillämpliga fall namn på och adress till det eller de anmälda organ som deltar i det förfarande som gäller för överensstämmelse eller lämplighet för användning och dag för tillstånd, och, i förekommande fall, tillståndets varaktighet och giltighetsvillkor.

— I tillämpliga fall hänvisning till de gemenskapsspecifikationer som skall följas.

— Uppgift om den som är befullmäktigad att underteckna och göra åtaganden med bindande verkan för tillverkaren eller dennes befullmäktigades företrädare med etablering inom gemenskapen.

BILAGA IV

SYSTEM

EG-försäkran om kontroll av system

Kontrollförfarande för system

1. *Innehållet i EG-försäkran om kontroll av system*

EG-försäkran om kontroll och därtill hörande dokument skall dateras och undertecknas.

Försäkran skall avfattas på samma språk som instruktionerna och innehålla följande:

— Hänvisningar till förordningen och, i förekommande fall, hänvisningar till övriga tillämpliga gemenskapsbestämmelser.

— Tillverkarens, eller dennes befullmäktigades företrädare med etablering inom gemenskapen, namn och adress (ange firmabeteckning och fullständig adress; i fallet med befullmäktigad företrädare skall även den avtalsslutande enhetens firmabeteckning anges).

— En kort beskrivning av systemet.

— Beskrivning av det förfarande som skall följas för en försäkran om systemets överensstämmelse (artikel 10 i denna förordning).

— I tillämpliga fall namn på och adress till det anmälda organ som utfört kontrollen.

— Hänvisning till dokumenten i den tekniska akten.

— I tillämpliga fall hänvisning till gemensamma specifikationer.

— Provisoriska och slutliga bestämmelser som skall iakttas av systemen, särskilt driftsbegränsningar och -villkor.

— Om provisorisk: EG-försäkrans giltighetstid.

— Uppgift om undertecknaren.

2. *Kontrollförfarande för system*

Kontroll av system är det förfarande varmed leverantörer av flygtrafiktjänster eller ett anmält organ, i de fall detta krävs enligt den tillämpliga genomförandebestämmelsen, kontrollerar och certifierar att ett system

— är förenligt med denna förordning,

— är förenligt med övriga gemenskapsbestämmelser

och kan tas i drift.

Systemet kontrolleras vid var och en av följande etapper:

— Allmän utformning.

— Konstruktion och integration av systemet, bland annat montering av komponenterna och allmänna anpassningar.

— Integration av systemet i drift.

I det fall ett anmält organ deltar skall det upprätta ett intyg om överensstämmelse avsett för den avtalsslutande enheten eller dennes befullmäktigade företrädare med etablering inom gemenskapen. Den avtalsslutande enheten upprättar sedan en försäkran om kontroll som lämnas in till den nationella tillsynsmyndigheten.

3. *Teknisk akt*

Den tekniska akt som åtföljer försäkran om kontroll skall innehålla alla nödvändiga dokument angående systemets egenskaper, bland annat villkor för och begränsningar av användningen samt, i tillämpliga fall, dokument som intygar komponenternas överensstämmelse.

Åtminstone följande dokument skall ingå i akten:

— Angivande av de delar av de tekniska specifikationerna som används för upphandling för att säkerställa överensstämmelse med tillämpliga genomförandebestämmelser och, i tillämpliga fall, gemenskapsspecifikationer.

— Förteckning över komponenter som är viktiga för sammanhängande drift, säkerhet och resultat i enlighet med artikel 6.

— Kopior av EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användning som skall åtföljа ovan nämnda komponenter i enlighet med artikel 9 i denna förordning samt, i tillämpliga fall, ett exemplar av protokollen från tester och undersökningar som utförts av de anmälda organen.

— Ett intyg som kontrasignerats av organet självt i vilket det konstateras att systemet står i överensstämmelse med denna förordning med angivande av eventuella reservationer som antecknats under verksamhetens gång och som inte har återkallats, i det fall ett anmält organ har deltagit i kontrollen av systemet/systemen.

— Ett protokoll över tester och installationer som gjorts i syfte att säkerställa överensstämmelse med grundläggande krav och eventuella särskilda krav som framgår av genomförandebestämmelserna, i det fall något allmänt organ inte har deltagit.

4. *Presentation*

Den tekniska akten skall bifogas den försäkran om kontroll som den avtalsslutande enheten skickar till den nationella tillsynsmyndigheten.

Den avtalsslutande enheten skall behålla ett exemplar av den tekniska akten under systemets hela livstid. Den skall skickas till varje medlemsstat som begär detta.

BILAGA V

ANMÄLDA ORGAN

1. Organet, dess chef och den personal som ansvarar för kontrollernas utförande får inte delta vare sig direkt eller indirekt, eller som befullmäktigade företrädare, i utformning, marknadsföring eller underhåll av komponenterna eller systemen, eller i användningen av dem. Detta utesluter inte möjligheten till ett utbyte av teknisk information mellan tillverkaren eller konstruktören och det organet.

2. Organet och den personal som ansvarar för kontrollernas utförande måste göra detta med största möjliga yrkesintegritet och tekniska kunnande samt vara fria från påtryckningar, särskilt av ekonomisk natur, som kan påverka deras bedömning eller resultatet av deras inspektion, framför allt från personer eller grupper som påverkas av kontrollernas resultat.

3. Organet skall anställa den personal som behövs och ha nödvändiga medel för att på ett riktigt sätt utföra de tekniska och administrativa uppgifter som står i samband med kontrollerna; organet skall även ha tillgång till den utrustning som behövs för att utföra extraordinära kontroller.

4. Den personal som ansvarar för inspektion skall ha

   — lämplig teknisk utbildning och yrkesutbildning,

   — tillräcklig kunskap om kraven för de inspektioner som de utför och lämplig erfarenhet av sådan verksamhet, och

   — förmåga att upprätta försäkringar, register och rapporter som visar att inspektionerna utförts.

5. Personalens opartiskhet skall garanteras. Deras lön får inte vara beroende av antalet utförda inspektioner eller resultatet av dessa inspektioner.

6. Organet skall ha en ansvarsförsäkring utom i det fall staten tar på sig ansvaret i enlighet med nationell lagstiftning eller medlemsstaten själv ansvarar direkt för inspektionerna.

7. Organets personal skall iaktta tystnadsplikt med avseende på all information den erhållit vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 90/425/EEG och 92/118/EEG beträffande hälsokrav för animaliska biprodukter [1]

(2002/C 103 E/09)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 747 slutlig — 2000/0230(COD)

(Framlagt av kommissionen den 12 december 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

[1] EGT C 62 E, 27.2.2001.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV	Oförändrat
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 b i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av yttrandet från Ekonomiska och sociala kommittén,	
med beaktande av yttrandet från Regionkommittén,	
i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och	
av följande skäl:	
(1) Djurhälso- och folkhälsovillkoren för bearbetning och bortskaffande av animaliskt avfall och för produktion, utsläppande på marknaden, handel och import av produkter av animaliskt ursprung som inte är avsedda att användas som livsmedel fastställdes i ett stort antal gemenskapsrättsakter.	
(2) Reglerna i dessa rättsakter har ersatts genom Europaparlamentets och rådets förordning . . ./. . . om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel.	
(3) För att ta hänsyn till dessa nya regler bör rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden [1] och rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter [2] ändras.	

[1] EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EG.

[2] EGT L 62, 15.3.1993, s. 49. Direktivet senast ändrat genom beslut 1999/724/EG (EGT L 290, 12.11.1999, s. 32).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.	
Artikel 1	
I direktiv 90/425/EEG skall kapitel I avsnitt 1 sjunde strecksatsen i bilaga A ersättas med följande:	
”Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./. . . om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L . . .)”.	
Artikel 2	
Direktiv 92/118/EEG ändras på följande sätt:	
1. I artikel 2 skall e och g utgå.	
2. I artikel 3 första strecksatsen skall följande ord utgå:	
”samt gelatiner som inte är avsedda som livsmedel”.	
3. I artikel 10.2 skall b ersättas med följande:	
”b) Om inte något annat anges i bilaga II, skall produkterna komma från anläggningar som är upptagna i en gemenskapsförteckning som skall upprättas i enlighet med förfarandet i artikel 18.”	
4. Bilaga I skall ändras på följande sätt:	
a) Kapitel 1, 3 och 4 skall utgå.	
b) Kapitel 5 skall ändras på följande sätt:	
i) I titeln skall följande ord läggas till:	
”avsedda som livsmedel”.	
ii) I del A skall följande utgå:	
”A. Om produkterna är avsedda som livsmedel eller som djurfoder”.	
iii) Del B skall utgå.	
c) Kapitel 6 ändras på följande sätt:	
i) I titeln skall följande ord läggas till:	
”avsett som livsmedel”.	
ii) Del I ändras på följande sätt:	
— Punkt A skall ersättas med följande:	
”A. I fråga om handel, uppvisande av det dokument eller det intyg som föreskrivs i direktiv 77/99/EEG med uppgift om att kraven i det direktivet är uppfyllda”.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
— I punkt B.1 skall a ersättas med följande:	
”a) produkterna uppfyller kraven i direktiv 80/215/EEG”.	
d) I kapitel 7 skall del II utgå.	
e) Kapitel 8, 10 och 12–15 skall utgå.	
Artikel 3	
Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den [1] 1 februari 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.	Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den . . . [1]. De skall genast underrätta kommissionen om detta.
När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.	Oförändrat
Artikel 4	
Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.	
Artikel 5	
Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.	

[1] Detta datum måste stämma överens med dagen för tillämpningen av förordningen om animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel.

[1] Detta datum måste stämma överens med dagen för tillämpningen av förordningen om animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel [1]

(2002/C 103 E/10)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 748 slutlig — 2000/0259(COD)

(Framlagt av kommissionen den 12 december 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

[1] EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 40.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING	Oförändrat
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 b i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,	
med beaktande av Regionkommitténs yttrande,	
i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och	
av följande skäl:	
(1) I rådets direktiv 90/667/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av veterinära bestämmelser om bortskaffande och bearbetning av animaliskt avfall och dess utsläppande på marknaden samt om förhindrande av sjukdomsalstrande organismer i foder av animaliskt ursprung samt om ändring av direktiv 90/425/EEG [1] fastställs principen att alla typer av animaliskt avfall, oavsett källa, efter lämplig behandling får användas för produktion av foderråvaror.	
(2) Den vetenskapliga styrkommittén har antagit flera yttranden i denna fråga. Den viktigaste slutsatsen i dessa vetenskapliga yttranden är att animaliska biprodukter från djur som vid en hälsobesiktning inte bedöms vara lämpliga för användning som livsmedel inte heller bör få komma in i produktionskedjan för foder.	

[1] EGT L 363, 27.12.1990, s. 51. Direktivet senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(3) Mot bakgrund av dessa vetenskapliga yttranden bör de åtgärder som vidtas vara anpassade efter den typ av animaliska biprodukter som används. Möjligheten att använda vissa animalieprodukter bör begränsas. Det bör också fastställas alternativa metoder för produktion av foderråvaror och för användning och bortskaffande av animaliska biprodukter.	(3) Mot bakgrund av dessa vetenskapliga yttranden bör de åtgärder som vidtas vara anpassade efter den typ av animaliska biprodukter som används. Möjligheten att använda vissa animalieprodukter bör begränsas till att gälla endast sådana produkter som bedöms vara lämpliga för användning som livsmedel. Vidare måste den nuvarande möjligheten till återanvändning inom arten vid utfodring av djur upphöra. Det bör också fastställas alternativa metoder för produktion av foderråvaror och för användning och bortskaffande av animaliska biprodukter.
(4) För att undvika missförstånd och förebygga intressekonflikter mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter är det mot bakgrund av de senaste årens erfarenheter lämpligt att klargöra förhållandet mellan direktiv 90/667/EEG och rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall [1]. Exempelvis bör en animalisk biprodukt som sänds iväg för att bortskaffas eller återvinnas behandlas som avfall för att säkerställa att biprodukterna bortskaffas eller återvinns på ett sådant sätt att målen i artikel 4 i direktiv 75/442/EEG uppnås och människors hälsa samt miljön skyddas.	(4) För att undvika missförstånd och förebygga intressekonflikter mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter är det mot bakgrund av de senaste årens erfarenheter lämpligt att klargöra förhållandet mellan direktiv 90/667/EEG och rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall [1]. Exempelvis bör en animalisk biprodukt som sänds iväg för att bortskaffas eller återvinnas behandlas som avfall för att säkerställa att biprodukterna bortskaffas eller återvinns på ett sådant sätt att målen i artikel 4 i direktiv 75/442/EEG uppnås och människors hälsa samt miljön skyddas. Vidare bör denna förordning inte påverka tillämpningen av befintlig miljölagstiftning eller hindra utvecklingen av nya miljöskyddsbestämmelser, främst vad gäller biologiskt nedbrytbart avfall.
(5) Genom den internationella vetenskapliga konferens om kött- och benmjöl som kommissionen och Europaparlamentet arrangerade i Bryssel den 1–2 juli 1997 inleddes en debatt om produktionen av kött- och benmjöl och om dess användning som foder. Det framhölls vid denna konferens att den framtida politiken på området behövde diskuteras ytterligare. För att skapa en så bred offentlig debatt som möjligt om gemenskapens framtida foderlagstiftning slutförde kommissionen i november 1997 ett samrådsdokument om kött- och benmjöl. Efter detta samråd verkar det råda samsyn kring behovet att ändra direktiv 90/667/EEG så att dess bestämmelser tar hänsyn till de nya vetenskapliga rön som gjorts.	Oförändrat
	(5a) Europaparlamentet efterlyste i sin resolution av den 16 november 2000 [2] ett förbud mot foderproduktion och uppfödningsmetoder som innebär återanvändning av animaliskt avfall i fråga om nötkreatur, får och getter och alla andra djurarter, inbegripet fjäderfä och fisk, till dess att medlemsstaterna kan garantera att befintlig gemenskapslagstiftning om åtgärder för att förebygga BSE tillämpas (värmebehandling vid 133 °C vid 3 bars tryck under 20 minuter; garanterad separation av specificerat riskmaterial) och till dess att avlägsnande av självdöda djur i enlighet med denna förordning tillämpas.

[1] EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

[1] EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

[2] EGT C 223, 8.8.2001, s. 281.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
	(5b) Europaparlamentet underströk i sin resolution av den 16 november 2000 ”att djurfoderindustrin måste tillhandahålla en öppen förteckning över alla ingredienser i allt djurfoder som produceras och saluförs i EU”.
	(5c) Källan till BSE-epidemin och orsaken till dess spridning står att söka i kontaminerat mjöl av animaliskt ursprung; en kontaminering som skulle ha kunnat undvikas om medlemsstaterna hade tillämpat de beslut som fattats på gemenskapsnivå.
(6) Sedan oktober 1996 har kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor genomfört ett antal inspektionsresor i medlemsstaterna för att ta reda på vilka de viktigaste riskfaktorerna är och hur dessa hanteras samt hur övervakningen av BSE sker. Bedömningen gällde bland annat systemen för kommersiell konvertering och andra metoder för att bortskaffa animaliskt avfall. Dessa inspektioner har utmynnat i ett antal allmänna slutsatser och några rekommendationer, särskilt beträffande möjligheten att spåra animaliska biprodukter.	Oförändrat
(7) För att eliminera risken för att patogener och/eller restsubstanser sprids bör animaliska biprodukter bearbetas och lagras i godkända och övervakade anläggningar som den berörda medlemsstaten utsett, eller bortskaffas på annat lämpligt sätt. I vissa fall kan en bearbetnings-, förbränningseller samförbränningsanläggning som ligger i en annan medlemsstat väljas, särskilt när detta är motiverat med tanke på avstånd, transporttid eller rådande kapacitetsproblem.	(7) För att eliminera risken för att patogener och/eller restsubstanser sprids bör animaliska biprodukter separeras, bearbetas och lagras i godkända och övervakade anläggningar som den berörda medlemsstaten utsett, eller bortskaffas på annat lämpligt sätt. I vissa fall kan en bearbetnings-, förbränningseller samförbränningsanläggning som ligger i en annan medlemsstat väljas, särskilt när detta är motiverat med tanke på avstånd, transporttid eller rådande kapacitetsproblem.
	(7a) Animaliska biprodukter som tillåtits för användning i foder skall i alla etapper av bearbetning, lagring och transport särskiljas allt efter kategori av djur.
(8) Särskilda bestämmelser bör fastställas om kontroll av bearbetningsanläggningar, särskilt när det gäller detaljförfaranden för validering av bearbetningsmetoder samt egentillsyn av produktionen.	Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(9) För att ta hänsyn till vissa etablerade metoder bör det vara möjligt att göra undantag från den föreskrivna bearbetningen för användningsområden som kan kontrolleras.	
(10) För att säkerställa att hälsobestämmelserna genomförs på ett enhetligt sätt bör gemenskapsinspektioner utföras i medlemsstaterna. Sådana inspektioner bör också omfatta ett revisionsförfarande.	
(11) Gemenskapens hälsolagstiftning bygger på etablerade vetenskapliga rön. De behöriga vetenskapliga kommittéer som inrättats genom kommissionens beslut 97/404/EG [1] och 97/579/EG [2] bör därför alltid beredas tillfälle att yttra sig när det behövs.	
(12) Medlemsstaterna använder sig av ett stort antal system för ekonomiskt stöd för bearbetning och bortskaffande av animaliska biprodukter. För att detta inte skall påverka konkurrensvillkoren för jordbruksprodukter är det nödvändigt att genomföra en undersökning på området och, vid behov, vidta lämpliga åtgärder på gemenskapsnivå.	
(13) Mot bakgrund av vad som angetts ovan verkar det vara nödvändigt att göra en genomgripande översyn av gemenskapens bestämmelser som gäller animaliska biprodukter.	
(14) Animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (särskilt bearbetat animaliskt protein, utsmält fett, foder för sällskapsdjur, hudar, skinn och ull) finns upptagna i produktförteckningen i bilaga I till fördraget. För en del av jordbruksbefolkningen utgör försäljningen av sådana produkter en viktig inkomstkälla. För att säkerställa att denna sektor utvecklas på ett ändamålsenligt sätt och kan öka sin produktion bör det fastställas hälsobestämmelser för människor och djur för dessa produkter på gemenskapsnivå. Med tanke på att djur lätt smittas av olika sjukdomar bör särskilda krav gälla när animaliska biprodukter släpps ut på marknaden, särskilt då utsläppandet sker i regioner med hög hälsostatus.	(14) Animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (särskilt bearbetat animaliskt protein, utsmält fett, foder för sällskapsdjur, hudar, skinn och ull) finns upptagna i produktförteckningen i bilaga I till fördraget. För en del av jordbruksbefolkningen utgör försäljningen av sådana produkter en viktig inkomstkälla. För att säkerställa att denna sektor utvecklas på ett ändamålsenligt sätt bör det fastställas hälsobestämmelser för människor och djur för dessa produkter på gemenskapsnivå. Med tanke på att djur lätt smittas av olika sjukdomar bör särskilda krav gälla när animaliska biprodukter släpps ut på marknaden, särskilt då utsläppandet sker i regioner med hög hälsostatus.

[1] EGT L 169, 27.6.1997, s. 85. Beslutet ändrat genom beslut 2000/443/EG (EGT L 179, 18.7.2000, s. 13).

[2] EGT L 237, 28.8.1997, s. 18. Beslutet ändrat genom beslut 2000/443/EG (EGT L 179, 18.7.2000, s. 13).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(15) För att säkerställa att produkter som importeras från tredje land uppfyller hälsokrav som är minst identiska eller likvärdiga med dem som tillämpas i gemenskapen bör det upprättas ett system för godkännande av tredje länder och anläggningar i dessa, liksom bestämmelser om gemenskapsinspektioner för att se till att villkoren för godkännande efterlevs. Import från tredje land av foder för sällskapsdjur och råvaror för sådant foder får ske på villkor som avviker från dem som gäller samma typer av material som producerats i gemenskapen, särskilt när det gäller de garantier som krävs beträffande resthalter av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG ([1]). För att det skall vara möjligt att garantera att sådant foder för sällskapsdjur och sådana råvaror bara används för avsett syfte är det nödvändigt att fastställa kontrollåtgärder för import av sådant material som omfattas av dessa undantagsbestämmelser.	Oförändrat
(16) Det lämpligaste sättet för den behöriga myndigheten på destinationsorten att få garantier för att en sändning med animaliska produkter uppfyller bestämmelserna i denna förordning är via det dokument som skall åtfölja en sådan sändning. Hälsointyget bör sparas för att det skall vara möjligt att kontrollera destinationen för vissa importerade produkter.	
(17) Ovannämnda mål fullföljs genom rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A.I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter ([2]).	
(18) Rådet och kommissionen har antagit åtskilliga beslut om genomförande av direktiven 90/667/EEG och 92/118/EEG. Direktiv 92/118/EEG har dessutom ändrats på ett genomgripande sätt, och ytterligare ändringar kommer att göras. Sektorn för animaliska produkter som inte är avsedda som livsmedel regleras därför i nuläget av ett stort antal olika gemenskapsrättsakter. Gemenskapens lagstiftning för dessa produkter bör därför förenklas.	
(19) En sådan förenkling kommer också att leda till en större öppenhet när det gäller vissa hälsobestämmelser om sådana animaliska produkter som inte är avsedda som livsmedel. En förenkling av detaljbestämmelserna i hälsolagstiftningen får dock inte få leda till att området avregleras. Det är därför nödvändigt att behålla eller, om det är motiverat av hänsyn till människors och djurs hälsa att skärpa detaljbestämmelserna för animaliska produkter som inte är avsedda som livsmedel.	(19) En sådan förenkling kommer också att leda till en större öppenhet när det gäller vissa hälsobestämmelser om sådana animaliska produkter som inte är avsedda som livsmedel. En förenkling av detaljbestämmelserna i hälsolagstiftningen får dock inte få leda till att området avregleras. Det är därför nödvändigt att vidmakthålla och säkerställa människors och djurs hälsa och att skärpa detaljbestämmelserna för animaliska produkter som inte är avsedda som livsmedel.

([1]) EGT L 125, 23.5.1996, s. 3 (Ändring föreslagen i KOM(2000) 320).

([2]) EGT L 62, 15.3.1993, s. 49. Direktivet senast ändrat genom rådets beslut 1999/724/EG (EGT L 290, 12.11.1999, s. 32).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(20) De berörda produkterna bör omfattas av bestämmelserna om veterinära kontroller och av de skyddsåtgärder som anges i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden [1].	(20) De berörda produkterna bör vara föremål för en noggrann kontroll, även i form av gemenskapsinspektioner, och omfattas av bestämmelserna om veterinära kontroller och av de skyddsåtgärder som anges i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden [1].
(21) Produkter som importeras till gemenskapen bör genomgå noggranna kontroller. Detta kan uppnås genom tillämpning av de kontroller som fastställs i rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen [2].	Oförändrat
(22) Direktiv 90/667/EEG, rådets beslut 95/348/EG av den 22 juni 1995 om fastställande av veterinära bestämmelser och djurhälsobestämmelser gällande Förenade kungariket och Irland för bearbetning av vissa typer av avfall avsedda att saluföras lokalt som foder för vissa kategorier av djur [3] och rådets beslut 1999/534/EG av den 19 juli 1999 om åtgärder för bearbetning av visst animaliskt avfall till skydd mot transmissibel spongiform encefalopati och om ändring av kommissionens beslut 97/735/EG [4] bör därför upphävas.	
	(23) Tillämpningen av de nya hälsokraven i denna förordning kommer att kräva anpassningar från näringslivets sida. Det bör därför fastställas en tidsfrist för tillämpningen av dessa krav. Vidare bör medlemsstaterna underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att följa bestämmelserna i denna förordning efter ikraftträdandet, för att kommissionen på grundval av den information som inkommit skall kunna utarbeta och lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet med eventuella åtföljande lagstiftningsförslag.
(24) För att ta hänsyn till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen bör ett nära och välfungerande samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna säkerställas inom ramen för Ständiga veterinärkommittén, som inrättats genom rådets beslut 68/361/EEG [5].	Oförändrat
(25) De åtgärder som behövs för att genomföra denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [6] och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.	

[1] EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG.

[2] EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

[3] EGT L 202, 26.8.1995, s. 8.

[4] EGT L 204, 4.8.1999, s. 37.

[5] EGT L 255, 18.10.1968, s. 23.

[6] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

[1] EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs

a) folk- och djurhälsobestämmelser om insamling, transport, lagring, hantering, bearbetning och användning eller bortskaffande av animaliska biprodukter, så att dessa produkter inte innebär några risker för folk- eller djurhälsan, och

b) folk- och djurhälsobestämmelser om utsläppande på marknaden och import av samt handel med animaliska biprodukter och produkter som framställts av dessa och som inte är avsedda att användas som livsmedel.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av gällande folk- och djurhälsobestämmelser skall denna förordning inte tillämpas på följande:

a) Obehandlat foder för sällskapsdjur från detaljhandelsledet eller i anläggningar vid försäljningsställen där styckning och lagring enbart sker i samband med försäljning direkt till konsumenten.

b) Flytande mjölk och råmjölk som bortskaffats eller använts på ursprungsanläggningen.

c) Slaktkroppar eller delar från vilda djur som inte misstänks vara infekterade med sjukdomar som kan överföras till människor eller djur.

d) Sådant obehandlat foder för sällskapsdjur som skall användas på plats, om detta foder framställts från djur som slaktats på ursprungsanläggningen i syfte att användas enbart för jordbrukaren och dennes familj, i enlighet med nationell lagstiftning.

ÄNDRAT FÖRSLAG

e) Matavfall, förutsatt att det inte

i) härstammar från transportmedel i internationell trafik,

ii) är avsett som foder,

iii) är avsett för användning i en biogasanläggning eller för kompostering.

f) Ägg, embryon och sperma avsedda för avel.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av sådan nationell veterinärlagstiftning som gäller utrotning och bekämpning av vissa sjukdomar och användning av matavfall.	3. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av sådan nationell veterinärlagstiftning som gäller utrotning och bekämpning av vissa sjukdomar.
Artikel 2	Oförändrat
Definitioner	
I denna förordning används följande definitioner samt de definitioner som anges i bilaga I:	
1. *animaliska biprodukter:* slaktkroppar eller delar från djur, och animaliska produkter som avses i artiklarna 4–6 som inte är avsedda att användas som livsmedel, utom ägg, embryon, sperma och matavfall.	1. *animaliska biprodukter:* hela slaktkroppar eller delar från djur, och animaliska produkter som avses i artiklarna 4–6 som inte är avsedda att användas som livsmedel, inbegripet ägg, embryon, sperma och matavfall.
2. *kategori 1-material:* (de) animaliska biprodukter som avses i artikel 4.	Oförändrat
3. *kategori 2-material:* (de) animaliska biprodukter som avses i artikel 5.	
4. *kategori 3-material:* (de) animaliska biprodukter som avses i artikel 6.	
5. *djur:* alla ryggradsdjur och ryggradslösa djur (inklusive fiskar, kräldjur och groddjur).	
6. *husdjur:* alla djur som hålls, göds eller föds upp för framställning av livsmedel (kött, mjölk, ägg), ull, päls, fjädrar, skinn eller andra produkter av animaliskt ursprung.	
7. *vilda djur:* djur som inte hålls som husdjur, med undantag av fiskar.	
8. *sällskapsdjur:* djur av sådana arter som i normala fall hålls och föds upp av människor utan att användas som livsmedel eller inom jordbruket.	
9. *behörig myndighet:* den centrala myndighet i en medlemsstat som har till uppgift att se till att kraven i denna förordning följs, eller någon annan myndighet till vilken den centrala myndigheten har delegerat denna befogenhet.	
10. *utsläppande på marknaden:* all verksamhet som syftar till att tillhandahålla sådana animaliska biprodukter och därav framställda produkter som omfattas av denna förordning till tredje man för försäljning eller varje annan form av överlåtelse mot betalning eller utan motprestation till tredje man samt lagring för leverans till tredje man, oavsett om verksamheten sker inom en medlemsstat, mellan medlemsstater eller mellan en medlemsstat och ett tredje land.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
11. *handel:* handel med varor mellan medlemsstaterna enligt artikel 23.2 i fördraget.	
12. *producent:* alla producenter av animaliska biprodukter.	
13. *bearbetningsanläggning:* en anläggning för bearbetning av animaliska biprodukter.	
14. *bearbetningsanläggning för kategori 1-material:* en anläggning där kategori 1-material bearbetas innan det slutligt bortskaffas eller vidarebearbetas.	
15. *bearbetningsanläggning för kategori 2-material:* anläggning där kategori 2-material bearbetas innan det slutgiltigt bortskaffas eller bearbetas vidare.	
16. *bearbetningsanläggning för kategori 3-material:* en anläggning där kategori 3-material bearbetas till foderråvara.	
17. *bearbetningsmetoder:* de metoder som förtecknas i kapitel III i bilaga III.	
18. *oljefabrik:* en anläggning för bearbetning av utsmält fett från kategori 2- eller kategori 3-material, enligt de villkor som anges i kapitel III i bilaga IV.	18. *oljefabrik för kategori 2-material:* en anläggning för bearbetning av utsmält fett från kategori 2-material, enligt de villkor som anges i kapitel III i bilaga IV.
	18a. *oljefabrik för kategori 3-material:* en anläggning för bearbetning av utsmält fett från kategori 3-material.
19. *förbränning:* bortskaffande av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter i en förbränningsanläggning.	Oförändrat
20. *samförbränning:* bortskaffande av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter i en samförbränningsanläggning.	
21. *förbränningsanläggning:* en anläggning för bortskaffande enligt definitionen i artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/. . ./EG [om förbränning av avfall] ([1]).	21. *förbränningsanläggning:* en anläggning för bortskaffande enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2000/76/EG ([1]).
	21a. *förbränningsanläggning med hög kapacitet:* en förbränningsanläggning med en kapacitet på minst 50 kg animaliska biprodukter per timme.
	21b. *förbränningsanläggning med låg kapacitet:* en förbränningsanläggning med en kapacitet på högst 50 kg animaliska biprodukter per timme.

([1]) KOM(1998) 558 slutlig.

([1]) EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
22. *samförbränningsanläggning:* en anläggning för bortskaffande enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2000/. . ./EG [om förbränning av avfall].	22. *samförbränningsanläggning:* en anläggning för bortskaffande enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2000/76/EG.
23. *deponi:* en anläggning för bortskaffande enligt definitionen i rådets direktiv 1999/31/EG [1].	Oförändrat
24. *biogasanläggning:* en anläggning för biologisk nedbrytning av organiskt material under anaeroba förhållanden för framställning och uppsamling av biogas.	
25. *komposteringsanläggning:* en anläggning för biologisk nedbrytning av organiskt material under aeroba förhållanden.	
26. *tekniska produkter:* produkter som framställs av vissa animaliska biprodukter och som inte är avsedda att användas som livsmedel eller foder, till exempel garvade eller på annat sätt behandlade hudar och skinn, jakttroféer, bearbetad ull, hår, borst, fjädrar och delar av fjädrar, biodlingsprodukter, serum från hästdjur, blodprodukter, läkemedel, benprodukter för tillverkning av porslin, gelatin och lim, samt bearbetad naturgödsel.	
27. *teknisk anläggning:* en anläggning för framställning av tekniska produkter.	
28. *mellananläggning för kategori 1- eller kategori 2-material:* en anläggning för hantering och/eller tillfällig lagring av obearbetat kategori 1- eller kategori 2-material innan detta transporteras till slutdestinationen; anläggningar av denna typ får användas för vissa typer av partiell bearbetning, till exempel avlägsnande av hudar och skinn från idisslare samt besiktning efter slakt.	
29. *mellananläggning för kategori 3-material:* en anläggning för sortering och/eller styckning och/eller kylning eller djupfrysning till block och/eller tillfällig lagring av obearbetat kategori 3-material innan detta transporteras vidare till slutdestinationen.	
30. *uppsamlingscentral:* en anläggning för insamling och behandling av vissa animaliska biprodukter som är avsedda att användas som foder för de djurkategorier som avses i artikel 21.1 c.	
31. *lagringsanläggning:* en anläggning, utom sådana anläggningar och mellananläggningar som omfattas av direktiv 95/69/EG [2], där bearbetade animaliska biprodukter tillfälligt lagras i väntan på slutanvändning eller bortskaffande.	
32. *obearbetade animaliska biprodukter:* animaliska biprodukter som bara har genomgått kylning eller någon annan behandling som inte på ett tillräckligt säkert sätt förstör patogena agens.	

[1] EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

[2] EGT L 332, 30.12.1995, s. 15.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
33. *bearbetat animaliskt protein:* animaliskt protein som helt och hållet framställts av kategori 3-material som behandlats på ett sådant sätt att det lämpar sig för direkt användning som foderråvara eller organiskt gödselmedel eller jordförbättringsmedel eller i foder för djur eller sällskapsdjur; det inbegriper fiskmjöl, köttmjöl, benmjöl, kombinerat kött- och benmjöl, blodmjöl, torra fettgrevar, fjädermjöl, hovmjöl, hornmjöl och andra liknande produkter, inklusive blandningar och produkter som innehåller dessa produkter.	
34. *foderråvara:* foder av animaliskt ursprung för husdjur, inbegripet bearbetat animaliskt protein, utsmält fett, fiskolja, gelatin, hydrolyserat protein, dikalciumfosfat, mjölk och mjölkprodukter.	
35. *organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel:* olika material av animaliskt ursprung som, vart och ett för sig eller tillsammans, används för att bibehålla eller förbättra växternas näringsupptag samt jordens fysikaliska och kemiska egenskaper och biologiska aktivitet; dessa material kan bestå av kompost eller nedbrytningsrester från biogasproduktion.	
36. *parti:* en viss kvantitet av en produkt som tillverkats, framställts eller förpackats under snarlika förhållanden.	
37. *utsmält fett:* fett som framställts genom bearbetning av kategori 2- eller kategori 3-material.	
38. *fettgrevar:* proteinhaltiga rester från utsmältning efter partiell separation av fett och vatten.	
39. *foder för sällskapsdjur:* foder för sällskapsdjur som innehåller kategori 3-material.	39. *foder för sällskapsdjur:* foder för sällskapsdjur som kan innehålla kategori 3-material.
40. *tuggben:* ogarvade ätliga produkter för sällskapsdjur som tillverkats av hudar och skinn från hovdjur eller annat animaliskt material.	Oförändrat
41. *anläggning för framställning av foder för sällskapsdjur:* anläggning som producerar foder för sällskapsdjur eller råvaror för sådant foder eller tuggben, och där det vid tillverkningen härav används vissa animaliska biprodukter.	
42. *naturgödsel:* alla slags exkrementer och/eller urin från klövdjur, hästdjur och/eller fjäderfä, med eller utan strö, samt guano.	
43. *transmissibel spongiform encefalopati (TSE):* alla typer av transmissibel spongiform encefalopati utom dem som förekommer hos människor.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
44. *specificerat riskmaterial:* det material som avses i kapitel B i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr om regler till skydd mot och för kontroll av vissa transmissibla spongiforma encefalopatier.	44. *specificerat riskmaterial:* det material som avses i bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om regler till skydd mot och för kontroll av vissa transmissibla spongiforma encefalopatier ([1]).
	45. *matavfall:* allt köksavfall från restauranger, cateringfirmor och kök, inbegripet centralkök och hushåll.
	46. *avlägsna områden:* områden där djurbeståndet är så litet och där anläggningarna befinner sig så långt borta att de anstalter som måste träffas för uppsamling och transport skulle bli orimligt betungande jämfört med lokalt bortskaffande.
	47. *betesmark:* markområde som är täckt med gräs eller annan vegetation som kan betas av av husdjur.
Artikel 3	Oförändrat
Allmänna skyldigheter	
Animaliska biprodukter och produkter som framställts av dessa skall samlas in, transporteras, lagras, hanteras, bearbetas, bortskaffas, släppas ut på marknaden, importeras från tredje länder samt användas i enlighet med denna förordning.	
KAPITEL II	
KLASSIFICERING, INSAMLING, TRANSPORT OCH MELLANLAGRING AV ANIMALISKA BIPRODUKTER	
Artikel 4	
Kategori 1-material	
1. Kategori 1-material skall omfatta animaliska biprodukter som motsvarar följande beskrivning och allt material som innehåller sådana biprodukter:	
a) Alla delar av kroppen, inklusive hudar och skinn, från följande djur:	
i) Djur som misstänks eller som officiellt bekräftats vara infekterade med TSE, inbegripet djur som avlivats som ett led i utrotningen av TSE.	i) Djur som misstänks vara infekterade med TSE i enlighet med förordning (EG) nr 999/2001 eller som officiellt bekräftats vara infekterade med TSE, inbegripet djur som avlivats som ett led i utrotningen av TSE.
ii) Andra djur än husdjur och vilda djur, särskilt inbegripet sällskapsdjur, djur från zoologiska trädgårdar och cirkusdjur.	Oförändrat

([1]) EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
iii) Försöksdjur enligt definitionen i artikel 2 i rådets direktiv 86/609/EEG [1].	
iv) Frilevande vilda djur som misstänks vara infekterade med sjukdomar som kan överföras till människor eller djur.	
b) Specificerat riskmaterial, inbegripet döda idisslare som innehåller sådant material	b) i) Specificerat riskmaterial och
	ii) hela kroppar av döda djur som innehåller specificerat riskmaterial, om det specificerade riskmaterialet inte har avlägsnats på platsen för bortskaffandet.
c) Produkter framställda från djur som tillförts ämnen som är förbjudna enligt direktiv 96/22/EG samt produkter av animaliskt ursprung som innehåller rester av miljöföroreningar och andra ämnen som förtecknas i grupp B.3 i bilaga I till rådets direktiv 96/23/EG [2], om halterna av dessa ämnen överskrider de gränsvärden som fastställs i gemenskapens lagstiftning eller, om gemenskapsgränsvärden saknas, i nationell lagstiftning.	Oförändrat
d) Allt animaliskt material som samlas in vid rening av spillvatten från bearbetningsanläggningar för kategori 1-material samt från slakterier där specificerat riskmaterial avlägsnas, inbegripet material som avskiljts genom siktning eller i sandfång, fett- och oljeblandningar, och slam, samt material som avlägsnats från dessa anläggningars avloppssystem.	d) Allt animaliskt material som samlas in vid rening av spillvatten från bearbetningsanläggningar för kategori 1-material samt från andra anläggningar där specificerat riskmaterial avlägsnas, inbegripet material som avskiljts genom siktning eller i sandfång, fett- och oljeblandningar, och slam, samt material som avlägsnats från dessa anläggningars avloppssystem.
	e) Matavfall som härstammar från transportmedel i internationell trafik.
e) Blandningar av material från kategorierna 1 + 2 eller 1 + 3 eller 1 + 2 + 3.	f) Blandningar av material från kategorierna 1 + 2 eller 1 + 3 eller 1 + 2 + 3.
2. Kategori 1-material skall utan onödigt dröjsmål samlas in och transporteras bort i enlighet med artikel 7, och skall	2. Kategori 1-material skall utan onödigt dröjsmål samlas in och transporteras bort i enlighet med artikel 7, och skall, om inte annat föreskrivs i artiklarna 21 och 21a, efter permanent märkning av eventuellt specificerat riskmaterial enligt förordning (EG) nr 999/2001
a) direkt bortskaffas som avfall genom förbränning i en förbränningsanläggning som godkänts enligt direktiv . . ./. . ./EG [om förbränning av avfall],	a) direkt bortskaffas som avfall genom förbränning i en förbränningsanläggning som godkänts i enlighet med artikel 9a,

[1] EGT L 358, 18.12.1986, s. 1.

[2] EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
b) bearbetas i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10, och det därav uppkomna materialet skall slutligt bortskaffas som avfall genom förbränning eller samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som godkänts enligt direktiv .../.../EG [om förbränning av avfall],	b) bearbetas i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10 enligt någon av de bearbetningsmetoder 1–5 som anges i kapitel III i bilaga III eller enligt metod 1 på begäran av den behöriga myndigheten, och det därav uppkomna materialet skall då märkas permanent, om tekniskt möjligt med luktämnen, enligt kapitel I i bilaga IV och slutligt bortskaffas som avfall genom förbränning eller samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som godkänts enligt artikel 9a,
c) med undantag av material som förtecknas i punkt 1 a.i, bearbetas enligt metod 1 i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10, och det därav uppkomna materialet skall slutligt bortskaffas som avfall i en deponi som godkänts enligt direktiv 1999/31/EG,	c) med undantag av material som avses i punkt 1 a.i, bearbetas enligt metod 1 i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10, och det därav uppkomna materialet skall märkas permanent, om tekniskt möjligt med luktämnen, enligt kapitel I i bilaga IV och slutligt bortskaffas som avfall genom nedgrävning i en deponi som godkänts enligt direktiv 1999/31/EG,
d) bortskaffas med någon annan metod som godkänts enligt det förfarande som avses i artikel 33.2 och efter samråd med den vetenskapliga kommitté som är berörd.	Oförändrat
3. Mellanhantering eller mellanlagring av kategori 1-material får bara ske i mellananläggningar som godkänts enligt artikel 9.	3. Mellanhantering eller mellanlagring av kategori 1-material får bara ske i mellananläggningar för kategori 1 som godkänts enligt artikel 9.
4. Genom undantag från punkt 2 får döda sällskapsdjur direkt bortskaffas som avfall genom nedgrävning enligt artikel 4 i direktiv 75/442/EEG.	4. Metoderna för bortskaffande i punkt 2 a–d ovan skall revideras mot bakgrund av ny vetenskaplig kunskap i enlighet med förfarandet i artikel 33.2 efter samråd med lämplig vetenskaplig kommitté.
	5. Kategori 1-material, utom de produkter som framställts av dessa som anges i bilaga VI, får inte exporteras till tredje land.
Artikel 5	Oförändrat
Kategori 2-material	
1. Kategori 2-material skall omfatta animaliska biprodukter som motsvarar följande beskrivning, och allt material som innehåller sådana biprodukter:	
a) Naturgödsel från alla djurarter samt mag- och tarminnehåll från däggdjur.	
b) Allt slags animaliskt material som samlats in vid rening av spillvatten från slakterier, utom sådana slakterier som avses i artikel 4.1 d, eller från bearbetningsanläggningar för kategori 2-material, inbegripet material som avskiljts genom siktning eller i sandfång, fett- och oljeblandningar, och slam, samt material som avlägsnats från dessa anläggningars avloppssystem.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
c) Produkter av animaliskt ursprung som innehåller rester av veterinärmedicinska läkemedel och föroreningar som förtecknas i grupperna B.1 och B.2 i bilaga I till direktiv 96/23/EG, om halterna av dessa ämnen överskrider gällande gränsvärden enligt gemenskapens lagstiftning.	
	d) Produkter av animaliskt ursprung som inte består av kategori 1-material och som importeras från tredje land och som under inspektioner som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen inte uppfyller de veterinärmedicinska föreskrifterna för import till gemenskapen, såvida de inte skickas vidare eller importen godtas med de restriktioner som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen.
d) Blandningar av kategori 2- och kategori 3-material.	e) Blandningar av kategori 2- och kategori 3-material.
e) Animaliska biprodukter som inte består av kategori 1- eller kategori 3-material.	f) Animaliska biprodukter som inte består av kategori 1- eller kategori 3-material.
2. Kategori 2-material skall utan onödigt dröjsmål samlas in och transporteras bort i enlighet med artikel 7, och skall	2. Kategori 2-material skall utan onödigt dröjsmål samlas in och transporteras bort i enlighet med artikel 7, och skall om inte annat föreskrivs i artiklarna 21 och 21a
a) bortskaffas som avfall genom förbränning eller samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som godkänts enligt direktiv .../.../EG [om förbränning av avfall],	a) direkt bortskaffas som avfall genom förbränning eller samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som godkänts enligt artikel 9a,
b) bearbetas i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10, och	b) bearbetas i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10 enligt någon av de bearbetningsmetoder 1–5 som anges i kapitel III i bilaga III eller enligt metod 1 på begäran av den behöriga myndigheten, och det därav uppkomna materialet skall då märkas permanent, om tekniskt möjligt med luktämnen, enligt kapitel I i bilaga IV, och
i) det därav uppkomna materialet skall bortskaffas som avfall, antingen genom förbränning eller genom samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som godkänts enligt direktiv .../.../EG [om förbränning av avfall] eller i en deponi som godkänts enligt direktiv 1999/31/EG, eller	i) bortskaffas som avfall, antingen genom förbränning eller genom samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som godkänts enligt artikel 9a, eller
ii) det utsmälta fettet skall bearbetas vidare till fettderivat för användning i organiska gödselmedel eller jordförbättringsmedel eller för annan teknisk användning i en oljefabrik som godkänts enligt artikel 11.	ii) när det gäller utsmält fett bearbetas vidare till fettderivat för användning i organiska gödselmedel eller jordförbättringsmedel eller för annan teknisk användning, med undantag för kosmetika, läkemedel och medicinteckniska produkter, i en oljefabrik för kategori 2-material som godkänts enligt artikel 11.
c) bearbetas enligt metod 1 i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10 och	c) bearbetas enligt metod 1 som anges i kapitel III i bilaga III i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10, och det därav uppkomna materialet skall då märkas permanent, om tekniskt möjligt med luktämnen, enligt kapitel I i bilaga IV och

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
i) det därav uppkomna proteinhaltiga materialet skall användas som organiskt gödselmedel eller jordförbättringsmedel, eller	i) när det gäller det därav uppkomna proteinhaltiga materialet användas som organiskt gödselmedel eller jordförbättringsmedel i överensstämmelse med eventuella bestämmelser som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 33.2 efter samråd med lämplig vetenskaplig kommitté, eller
ii) det därav uppkomna materialet skall behandlas i en biogas- eller komposteringsanläggning som medlemsstaten godkänt i enlighet med artikel 12,	ii) omvandlas i en biogas- eller komposteringsanläggning som godkänts i enlighet med artikel 12, eller
	iii) bortskaffas som avfall genom nedgrävning i en deponi enligt direktiv 1999/31/EG.
d) när det gäller material som kommer från fisk, ensileras i enlighet med bestämmelser som skall antas enligt det förfarande som avses i artikel 33.2,	d) när det gäller material som kommer från fisk, ensileras eller komposteras i enlighet med bestämmelser som skall antas enligt det förfarande som avses i artikel 33.2,
e) när det gäller naturgödsel, mag- och tarminnehåll samt sådant material som avses i punkt 1 b som samlats in från slakterier:	Oförändrat
i) användas utan föregående bearbetning som råmaterial i en biogas- eller komposteringsanläggning eller behandlas i en teknisk anläggning som godkänts för detta ändamål,	
ii) om materialet inte misstänks kunna sprida allvarliga överförbara sjukdomar, spridas på land i enlighet med denna förordning,	
f) bortskaffas med någon annan metod som godkänts enligt det förfarande som avses i artikel 33.2 efter vetenskaplig kommitté som är berörd.	f) bortskaffas med någon annan metod som godkänts enligt det förfarande som avses i artikel 33.2 efter samråd med vetenskaplig kommitté som är berörd.
3. Mellanhantering och mellanlagring av kategori 2-material får bara ske på mellananläggningar som godkänts enligt artikel 9.	3. Mellanhantering och mellanlagring av kategori 2-material, utom gödsel, får bara ske på mellananläggningar för kategori 2-material som godkänts enligt artikel 9.
4. Genom undantag från punkt 2 får den behöriga myndigheten om det behövs besluta att kategori 2-material får bortskaffas som avfall genom nedgrävning på plats om	4. Metoderna för bortskaffande i punkt 2 a–d ovan skall revideras mot bakgrund av ny vetenskaplig kunskap i enlighet med förfarandet i artikel 33.2 efter samråd med lämplig vetenskaplig kommitté.
i) en utbredd epizootisk sjukdom har lett till kapacitetsbrist på bearbetnings- eller förbränningsanläggningen,	
ii) de animaliska biprodukterna i fråga kommer från ett svårtillgängligt område och mängden material i kombination med transportsträckan inte motiverar att de animaliska biprodukterna samlas in.	
Nedgrävning skall ske i enlighet med artikel 4 i direktiv 75/442/EEG.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
	5. Kategori 2-material, utom de produkter som framställts av dessa som anges i bilaga VI, får inte exporteras till tredje land.
Artikel 6	Oförändrat
Kategori 3-material	
1. Med kategori 3-material skall omfattas animaliska biprodukter som motsvarar följande beskrivning och allt material som innehåller sådana biprodukter:	
a) Alla delar från slaktade djur som förklarats vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning, men som av kommersiella skäl inte är avsedda som livsmedel.	
b) Alla sådana delar från slaktade djur som förklarats vara otjänliga som livsmedel trots att de inte visar några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur, och som kommer från slaktkroppar som är tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.	
c) Hudar, skinn, hovar, horn, svinborst och fjädrar från djur som har slaktats i ett slakteri och som har genomgått en besiktning före slakt där de förklarats vara lämpade för slakt i enlighet med gemenskapens lagstiftning.	c) Hudar, skinn, hovar, horn, svinborst och fjädrar från djur som har slaktats i ett slakteri och som har genomgått en besiktning före slakt där de förklarats vara lämpade för slakt för framställning av livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.
d) Blod från djur som har slaktats i ett slakteri och som har genomgått en besiktning före slakt där de förklarats vara lämpade för slakt i enlighet med gemenskapens lagstiftning.	d) Blod från djur som har slaktats i ett slakteri och som har genomgått en besiktning före slakt där de förklarats vara lämpade för slakt för framställning av livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.
e) Animaliska biprodukter som erhållits vid framställning av produkter som är avsedda som livsmedel, exempelvis avfettade ben och fettgrevar.	Oförändrat
f) Livsmedel som är av animaliskt ursprung eller som innehåller produkter av animaliskt ursprung och som ursprungligen var avsedda att användas som livsmedel, men som i stället – av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller andra defekter som inte innebär någon risk för människor eller djur – skall användas som foder för husdjur med hänsyn till att då de inte har bearbetats i enlighet med djurhälsolagstiftningen för tillverkning av svinfoder.	f) Livsmedel som är av animaliskt ursprung eller som innehåller produkter av animaliskt ursprung, förutom matavfall, och som ursprungligen var avsedda att användas som livsmedel, men som i stället – av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller andra defekter som inte innebär någon risk för människor eller djur – skall användas som foder för husdjur.
g) Obehandlad mjölk från djur som inte visar några kliniska tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via produkten i fråga.	Oförändrat
h) Fisk och andra havslevande djur, utom havslevande däggdjur, som fångats på öppet hav för tillverkning av fiskmjöl.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
i) Färskt fiskavfall från anläggningar som tillverkar sådana fiskprodukter som är avsedda att användas som livsmedel.	
j) Skal, biprodukter från kläckerier samt biprodukter i form av spruckna ägg från djur som inte visade några kliniska tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via produkten i fråga.	
k) Blod, hudar, skinn, hovar, fjädrar, ull, horn, hår och päls från djur som inte visade några kliniska tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via produkten i fråga.	
	l) Annat matavfall än det som avses i artikel 4.1 e.
2. Animaliska biprodukter skall i enlighet med artikel 7 utan onödigt dröjsmål samlas in och transporteras bort och skall	2. Kategori 3-material skall i enlighet med artikel 7 utan onödigt dröjsmål samlas in och transporteras bort nedkylt enligt bilaga II och skall såvida inget annat föreskrivs i artiklarna 21 och 21a
a) bortskaffas som avfall genom förbränning eller samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som godkänts enligt direktiv .../.../EG [om förbränning av avfall],	a) direkt bortskaffas som avfall genom förbränning eller samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning enligt artikel 9a,
b) bearbetas i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 15,	Oförändrat
c) omvandlas i en teknisk anläggning som godkänts enligt artikel 16,	c) bearbetas i en teknisk anläggning som godkänts enligt artikel 16,
d) användas som råvara i en anläggning för framställning av foder för sällskapsdjur som godkänts enligt artikel 16,	Oförändrat
e) bearbetas i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10 eller artikel 15, och det därav uppkomna materialet skall slutligt bortskaffas som avfall genom förbränning eller samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som godkänts enligt direktiv .../.../EG [om förbränning av avfall] eller i en deponi som godkänts enligt direktiv 1999/31/EG, eller	e) bearbetas i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt artikel 10 eller artikel 15, och det därav uppkomna materialet skall slutligt bortskaffas som avfall genom förbränning eller samförbränning i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning som godkänts enligt artikel 9a eller i en deponi som godkänts enligt direktiv 1999/31/EG,
f) omvandlas i en biogas- eller komposteringsanläggning som godkänts enligt artikel 12.	f) omvandlas i en biogas- eller komposteringsanläggning som godkänts enligt artikel 12, eller
	g) när det gäller matavfall som avses i punkt 1 l omvandlas i en biogasanläggning eller komposteras i enlighet med de bestämmelser som skall antas enligt förfarandet i artikel 33.2, eller i enlighet med nationell lagstiftning till dess att sådana bestämmelser antagits.
3. Mellanhantering och/eller mellanlagring av kategori 3-material får bara ske på mellananläggningar som godkänts enligt artikel 9.	3. Mellanhantering och/eller mellanlagring av kategori 3-material får bara ske på mellananläggningar för kategori 3-material som godkänts enligt artikel 9.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 7 **Insamling och transport**	Oförändrat
Obearbetade och bearbetade animaliska biprodukter skall samlas in, transporteras och identifieras enligt bilaga II.	1. Animaliska biprodukter och bearbetade produkter som framställts av dessa skall samlas in, transporteras och identifieras enligt bilaga II.
	De tre kategorierna av animaliska biprodukter skall hållas strikt separerade under hanteringen, uppsamlingen och transporten, och de skall
	a) vad gäller kategori 1- och kategori 2-material och de produkter som framställts av dessa som avses i artiklarna 4 och 5 märkas permanent, om tekniskt möjligt med luktämnen, enligt kapitel I i bilaga IV,
	b) vad gäller kategori 3-material alltid förvaras och transporteras kylt eller fryst enligt bilagorna II och VIII och hållas åtskilda efter djurart.
	2. Under transport skall ett handelsdokument, eller när det krävs enligt denna förordning, ett hälsointyg åtfölja animaliska biprodukter och bearbetade produkter. Handelsdokument och hälsointyg skall uppfylla de krav och bevaras under den tid som anges i bilaga II.
	3. Medlemsstaterna skall se till att det finns ändamålsenliga arrangemang för att garantera att insamling och transport av kategori 1- och kategori 2- material sker i enlighet med bilaga II.
Artikel 8 **Register**	Oförändrat
1. Producenter som sänder iväg animaliska biprodukter från en anläggning skall föra förteckning över följande uppgifter för varje sändning:	
a) Datum då materialet transporterades bort från anläggningen.	
b) Mängden material samt en beskrivning av materialet.	b) Mängden material samt en beskrivning av materialet och i tillämpliga fall av markören.
c) Materialets destination.	Oförändrat
d) Transportörens namn.	
2. Den som transporterar animaliska biprodukter skall föra förteckning över följande uppgifter då insamlingen görs:	
a) Adressen till den anläggning där materialet samlades in.	
b) Datum då materialet samlades in.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
c) Mängden material samt en beskrivning av materialet.	c) Mängden material samt en beskrivning av materialet och i tillämpliga fall av markören.
d) Materialets destination.	Oförändrat
3. Den som tar emot animaliska biprodukter skall föra förteckning över följande uppgifter för varje inkommande sändning:	
a) Datum då materialet kom fram.	
b) Adressen till den anläggning från vilken materialet sändes iväg.	
c) Mängden material samt en beskrivning av materialet.	c) Mängden material samt en beskrivning av materialet och i tillämpliga fall av markören.
d) Transportörens namn och adress.	Oförändrat
4. De förteckningar som avses i punkterna 1–3 skall bevaras i minst två år så att de behöriga myndigheterna kan ta del av dem.	
Artikel 9	
Mellananläggningar och lagringsanläggningar	
1. Mellananläggningar och lagringsanläggningar för animaliska biprodukter skall godkännas av den behöriga myndigheten.	1. Mellananläggningar och lagringsanläggningar för kategori 1-, kategori 2- och kategori 3-material skall godkännas av den behöriga myndigheten.
2. För att kunna godkännas skall en mellananläggning för kategori 1- eller kategori 2-material	Oförändrat
a) uppfylla kraven i kapitel I i bilaga VIII,	
b) hantera och lagra kategori 1- eller kategori 2-material i enlighet med kapitel II del B i bilaga VIII,	
c) ha genomgått anläggningens egenkontroll enligt artikel 22, och	
d) kontrolleras av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 23.	
3. För att kunna godkännas skall en mellananläggning för kategori 3-material	
a) uppfylla kraven i kapitel I i bilaga VIII,	a) ligga fysiskt åtskild från anläggningar för kategori 1- och kategori 2-material och uppfylla kraven i kapitel I i bilaga VIII,
b) hantera och lagra kategori 3-material i enlighet med kapitel II del A i bilaga VIII,	Oförändrat
c) ha genomgått anläggningens egenkontroll enligt artikel 22, och	
d) kontrolleras av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 23.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

4. För att kunna godkännas skall en lagringsanläggning

a) uppfylla kraven i kapitel III i bilaga VIII,

b) lagra bearbetade animaliska biprodukter i enlighet med kapitel III i bilaga VIII punkt 3,

c) stå under den behöriga myndighetens tillsyn.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 9a

Godkännande av förbrännings- och samförbränningsanläggningar

1. Förbränning och samförbränning av bearbetade produkter skall ske i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2000/76/EG. Förbränning och samförbränning av animaliska biprodukter skall ske antingen i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2000/76/EG eller i enlighet med bestämmelserna i denna förordning om det direktivet inte skulle gälla. Förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall godkännas enligt det direktivet eller i enlighet med punkterna 2 och 3.

2. För att godkännas av den behöriga myndigheten för bortskaffande av animaliska biprodukter skall de förbränningsanläggningar med hög kapacitet och samförbränningsanläggningar som inte omfattas av direktiv 2000/76/EG

a) uppfylla de allmänna villkoren i kapitel I i bilaga XII,

b) uppfylla driftvillkoren i kapitel II i bilaga XII,

c) uppfylla kraven avseende utsläpp av avloppsvatten i kapitel III bilaga XII,

d) uppfylla kraven avseende restprodukter i kapitel IV bilaga XII,

e) uppfylla kraven avseende temperaturmätning i kapitel V i bilaga XII, och

f) uppfylla villkoren för onormala driftförhållanden i kapitel VI i bilaga XII.

3. För att godkännas av den behöriga myndigheten för bortskaffande av animaliska biprodukter skall de förbränningsanläggningar med låg kapacitet och samförbränningsanläggningar som inte omfattas av direktiv 2000/76/EG

a) användas endast för bortskaffande av sällskapsdjur och/eller kategori 2- och kategori 3-material,

b) när den ligger på ett jordbruksföretag användas endast för bortskaffande av material från det jordbruksföretaget,

c) uppfylla de allmänna villkoren i kapitel I i bilaga XII,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
	d) uppfylla de tillämpliga driftvillkoren i kapitel II i bilaga XII,
	e) uppfylla kraven avseende restprodukter i kapitel IV bilaga XII,
	f) uppfylla kraven avseende temperaturmätning i kapitel V i bilaga XII, och
	g) uppfylla villkoren för onormala driftförhållanden i kapitel VI i bilaga XII.
	4. Godkännandet skall dras in omedelbart om villkoren för godkännandet inte längre är uppfyllda.
	5. Kraven i punkterna 2 och 3 kan revideras mot bakgrund av ny vetenskaplig kunskap i enlighet med förfarandet i artikel 33.2 efter samråd med lämplig vetenskaplig kommitté.
KAPITEL III	Oförändrat
GODKÄNNANDE AV BEARBETNINGSANLÄGGNINGAR FÖR KATEGORI 1- OCH KATEGORI 2-MATERIAL SAMT BIOGASANLÄGGNINGAR, KOMPOSTERINGSANLÄGGNINGAR OCH OLJEFABRIKER	
Artikel 10	
Godkännande av bearbetningsanläggningar för kategori 1- och kategori 2-material	
1. Medlemsstaterna skall för hela eller delar av det egna landet godkänna en eller flera bearbetningsanläggningar för kategori 1- och kategori 2-material för insamling och bearbetning av kategori 1- och kategori 2-material. En medlemsstat får besluta om att utse en bearbetningsanläggning för kategori 1- eller kategori 2-material i en annan medlemsstat efter överenskommelse med den staten.	
2. För att kunna godkännas av den behöriga myndigheten skall bearbetningsanläggningar för kategori 1- eller kategori 2-material	
a) uppfylla kraven i kapitel I i bilaga III,	
b) hantera, bearbeta och lagra kategori 1- eller kategori 2-material i enlighet med kapitel II i bilaga III samt kapitel I i bilaga IV,	
c) valideras av den behöriga myndigheten i enlighet med kapitel V i bilaga III,	
d) ha genomgått anläggningens egenkontroll i enlighet med artikel 22,	
e) kontrolleras av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 23,	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
f) upprätta och genomföra rutiner för övervakning och kontroll av kritiska styrpunkter i de processer som används,	
g) säkerställa att de bearbetade produkterna uppfyller kraven i kapitel I i bilaga IV.	
3. Godkännandet skall omedelbart dras in om villkoren för godkännandet inte längre är uppfyllda.	
Artikel 11	
Godkännande av oljefabriker	
1. Oljefabriker skall godkännas av den behöriga myndigheten.	
2. För att kunna godkännas skall en oljefabrik	2. För att kunna godkännas skall en oljefabrik för kategori 2-material
a) bearbeta utsmält fett i enlighet med kraven i kapitel III i bilaga IV,	a) bearbeta utsmält fett som härrör från kategori 2-material i enlighet med kraven i kapitel III i bilaga IV,
b) införa och genomföra rutiner för övervakning och kontroll av kritiska styrpunkter i de processer som används,	Oförändrat
c) föra förteckning över de uppgifter som erhållits enligt b så att de kan läggas fram för den behöriga myndigheten, och	
d) stå under den behöriga myndighetens tillsyn, så att det kan säkerställas att huvudmannen för anläggningen eller anläggningschefen följer bestämmelserna i denna förordning.	
	3. För att kunna godkännas skall en oljefabrik för kategori 3 bearbeta utsmält fett som härrör endast från kategori 3-material och uppfylla kraven för oljefabriker för kategori 2-material enligt punkt 2.
3. Godkännandet skall omedelbart dras in om villkoren för godkännandet inte längre är uppfyllda.	4. Godkännandet skall omedelbart dras in om villkoren för godkännandet inte längre är uppfyllda.
Artikel 12	Oförändrat
Godkännande av biogas- och komposteringsanläggningar	
1. Biogas- och komposteringsanläggningar som omvandlar animaliska biprodukter skall godkännas av den behöriga myndigheten.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. För att kunna godkännas skall en biogas- eller komposteringsanläggning

a) uppfylla kraven i kapitel II avsnitt A i bilaga IV,

b) hantera och omvandla animaliska biprodukter i enlighet med kapitel II avsnitt B och C i bilaga IV,

c) kontrolleras av den behöriga myndigheten,

d) införa och genomföra rutiner för övervakning och kontroll av kritiska styrpunkter, och

e) säkerställa att nedbrytningsprodukterna uppfyller de mikrobiologiska krav som anges i kapitel II avsnitt D i bilaga IV.

3. Godkännandet skall omedelbart dras in om villkoren för godkännandet inte längre är uppfyllda.

Artikel 13

Avsändning av bearbetade animaliska biprodukter till förbrännings- eller samförbränningsanläggningar eller deponier

1. Bearbetade animaliska biprodukter får bara sändas iväg för att bortskaffas genom förbränning, samförbränning eller deponering om följande villkor är uppfyllda:

a) Bearbetade animaliska biprodukter

i) skall transporteras i plomberade, täckta behållare eller fordon som är tydligt märkta med texten ”Får inte användas som foder – endast för förbränning/samförbränning/deponi”, allt efter omständigheterna.

ii) får endast sändas till förbrännings- eller samförbränningsanläggningar som godkänts enligt direktiv . . ./. . ./EG [om förbränning av avfall] eller till en deponi som godkänts enligt direktiv 1999/31/EG.

b) Den behöriga myndigheten på ursprungsorten skall informera den behöriga myndigheten på destinationsorten om varje avgående sändning.

c) Den behöriga myndigheten på destinationsorten skall informera den behöriga myndigheten på ursprungsorten om varje ankommande sändning.

d) Den behöriga myndigheten på destinationsorten skall se till att den utsedda anläggningen eller deponin bara använder sändningen för godkända ändamål och att de för förteckning över och bevarar alla uppgifter som krävs för att visa att denna förordning har följts.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Bearbetade animaliska biprodukter får bara sändas iväg till en annan medlemsstat för bortskaffande genom förbränning eller samförbränning om följande villkor är uppfyllda:

a) Destinationsmedlemsstaten skall ha gått med på att ta emot materialet.

b) De bearbetade animaliska biprodukterna skall

i) åtföljas av ett officiellt intyg enligt bilaga VII,

ii) transporteras i plomberade, täckta behållare eller fordon som är tydligt märkta med texten ”Får inte användas som foder – endast för förbränning eller samförbränning” allt efter omständigheterna på i ursprungs-, destinations- samt transitmedlemsstatens språk,

iii) sändas direkt till förbrännings- eller samförbränningsanläggningen.

c) En medlemsstat som sänder bearbetade animaliska biprodukter till en annan medlemsstat skall via Animo-systemet underrätta den behöriga myndigheten på destinationsorten om varje sändning, och detta Animomeddelande skall innehålla texten ”Får inte användas som foder – endast för förbränning eller samförbränning”.

d) Destinationsmedlemsstaten skall via Animo-systemet underrätta den behöriga myndigheten på ursprungsorten om varje sändnings ankomst.

e) Destinationsmedlemsstaten skall se till att de utsedda anläggningarna i det egna landet bara använder sändningarna för godkända ändamål och att de för förteckning över och bevarar alla uppgifter som krävs för att visa att denna förordning har följts.

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL IV

UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN AV BEARBETAT ANIMALISKT PROTEIN OCH ANNAN FODERRÅVARA, FODER FÖR SÄLLSKAPSDJUR, TUGGBEN OCH TEKNISKA PRODUKTER

Artikel 14

Allmänna djurhälsobestämmelser

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att de animaliska biprodukter och därav framställda produkter som avses i bilagorna V och VI inte sänds iväg från någon anläggning som ligger i en zon som är föremål för restriktioner till följd av förekomst av en sjukdom för vilken den djurart som produkterna härrör från är mottaglig, eller från någon anläggning eller zon från vilka flyttning eller handel skulle medföra risker när det gäller djurhälsostatus för medlemsstaterna eller för vissa områden i medlemsstaterna, utom då produkterna behandlats i enlighet med denna förordning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. De åtgärder som avses i punkt 1 skall säkerställa att produkterna har framställts från djur som	
a) kommer från en anläggning, ett område, en del av ett område eller, när det gäller vattenbruksprodukter, från en fiskodling, en zon, eller en del av en zon som inte är föremål för djurhälsorestriktioner för de berörda djuren och produkterna; detta gäller särskilt restriktioner som införts för att bekämpa sjukdomar enligt gemenskapens lagstiftning eller restriktioner till följd av en allvarlig överförbar sjukdom som förtecknas i direktiv 92/119/EG [1],	
b) inte har slaktats i en anläggning där det vid tidpunkten för slakt fanns djur som var infekterade eller som misstänktes vara infekterade med en av de sjukdomar som omfattas av de bestämmelser som avses i a.	
3. Förutsatt att de villkor beträffande bekämpning av sjukdomar som avses i punkt 2 a är uppfyllda, skall det vara tillåtet att saluföra obearbetade animaliska biprodukter som kommer från ett område eller en del av ett område som är föremål för djurhälsorestriktioner, men som inte är infekterade eller misstänks vara infekterade, förutsatt att produkterna, allt efter omständigheterna	3. Förutsatt att de villkor beträffande bekämpning av sjukdomar som avses i punkt 2 a är uppfyllda, skall det vara tillåtet att saluföra animaliska biprodukter och produkter som härrör från dessa som avses i bilaga V och VI och som kommer från ett område eller en del av ett område som är föremål för djurhälsorestriktioner, men som inte är infekterade eller misstänks vara infekterade, förutsatt att produkterna, allt efter omständigheterna
a) har framställts, hanterats, transporterats och lagrats avskilt från, eller vid andra tidpunkter än, produkter som uppfyller alla djurhälsovillkor,	Oförändrat
b) har genomgått en behandling som är tillräcklig för att eliminera de aktuella djurhälsoriskerna i enlighet med denna förordning vid en anläggning som har godkänts för detta ändamål av den medlemsstat där djurhälsoproblemet förekom,	
c) har identifierats på ett ändamålsenligt sätt,	
d) följer de särskilda villkor som anges i bilagorna V och VI eller de närmare bestämmelser som skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	
Andra villkor än dem som anges i första stycket får fastställas i särskilda situationer genom beslut som antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2. Sådana beslut skall ta hänsyn till de åtgärder som rör djuren eller de prov som djuren skall bli föremål för och de egenskaper hos sjukdomen som är kännetecknande för arten i fråga och de skall noga ange de åtgärder som behövs för att säkerställa skyddet av djurhälsan i gemenskapen.	
Artikel 15	
Godkännande av bearbetningsanläggningar för kategori 3-material	
1. Bearbetningsanläggningar för kategori 3-material skall godkännas av den behöriga myndigheten.	

[1] EGT L 62, 15.3.1993, s. 69.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. För att kunna godkännas skall en bearbetningsanläggning för kategori 3-material	
a) uppfylla kraven i kapitel I och II i bilaga III samt kraven i bilaga V,	a) ligga geografiskt åtskilt från anläggningar för kategori 1 och 2-material samt uppfylla kraven i kapitel I och II i bilaga III samt kraven i bilaga V,
b) hantera, bearbeta och lagra kategori 3-material i enlighet med bilaga V,	b) hantera, bearbeta och lagra endast kategori 3-material i enlighet med bilaga V,
c) ha validerats av den behöriga myndigheten i enlighet med kapitel V i bilaga III,	Oförändrat
d) ha genomgått anläggningens egenkontroll i enlighet med artikel 22 och stå under den behöriga myndighetens tillsyn i enlighet med artikel 23,	
e) säkerställa att de bearbetade produkterna uppfyller kraven i kapitel I i bilaga V.	
3. Godkännandet skall dras in omedelbart om villkoren för godkännandet inte längre är uppfyllda.	
Artikel 16	
Godkännande av anläggningar för tillverkning av foder för sällskapsdjur och av tekniska anläggningar	
1. Anläggningar för tillverkning av foder för sällskapsdjur och tekniska anläggningar skall godkännas av den behöriga myndigheten.	
2. För att kunna godkännas skall en anläggning för tillverkning av foder för sällskapsdjur eller en teknisk anläggning uppfylla följande krav:	
a) Den skall ha åtagit sig att, för de produkter som anläggningen framställer och i enlighet med de särskilda kraven i bilaga VI, uppfylla följande villkor:	
i) Att följa de särskilda produktionsbestämmelser som anges i denna förordning.	
ii) Att införa och genomföra rutiner för övervakning och kontroll av kritiska styrpunkter i de processer som används.	
iii) Att, beroende på vilken produkt det gäller, ta prover som sedan analyseras på ett laboratorium som godkänts av den behöriga myndigheten, så att det kan kontrolleras att kraven i denna förordning är uppfyllda.	
iv) Att föra förteckning över de uppgifter som erhållits enligt ii och iii och hålla dem tillgängliga för den behöriga myndigheten. Resultaten från kontroller och tester skall sparas i minst två år.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
v) Att underrätta den behöriga myndigheten om resultatet av den laboratorieanalys som avses i iii eller annan information som de ansvariga för anläggningen har tillgång till visar att det finns en allvarlig fara för djurs eller människors hälsa.	
vi) Att endast sända iväg produkter som åtföljs av ett handelsdokument med uppgift om produktslag samt produktionsanläggningens namn och veterinära godkännandenummer.	
b) Den skall stå under den behöriga myndighetens tillsyn så att det kan säkerställas att huvudmannen för anläggningen eller anläggningschefen uppfyller kraven i denna förordning.	
3. Godkännandet skall dras in omedelbart om villkoren för godkännandet inte längre är uppfyllda.	
Artikel 17	
Utsläppande på marknaden av bearbetat animaliskt protein och annan foderråvara	**Utsläppande på marknaden och export av bearbetat animaliskt protein och annan foderråvara**
Medlemsstaterna skall säkerställa att bearbetat animaliskt protein och annan foderråvara bara släpps ut på marknaden om de	Medlemsstaterna skall säkerställa att bearbetat animaliskt protein och annan foderråvara bara släpps ut på marknaden eller exporteras om de
a) har bearbetats i en bearbetningsanläggning för kategori 3-material som har godkänts och som övervakas i enlighet med artikel 15,	a) har bearbetats i en bearbetningsanläggning för kategori 3-material som har godkänts och som övervakas i enlighet med artikel 15 samt på ett sådant sätt att återanvändning inom arten är möjlig att undvika,
b) har framställts enbart av sådant kategori 3-material som förtecknas i artikel 6.1 a–6.1 j,	Oförändrat
c) har hanterats, bearbetats, lagrats och transporterats i enlighet med bilaga V, och	
d) uppfyller kraven i bilaga V.	
Artikel 18	
Utsläppande på marknaden av foder för sällskapsdjur, tuggben och tekniska produkter	**Utsläppande på marknaden och export av foder för sällskapsdjur, tuggben och tekniska produkter**
Medlemsstaterna skall säkerställa att foder för sällskapsdjur, tuggben och tekniska produkter bara släpps ut på marknaden om de	1. Medlemsstaterna skall säkerställa att foder för sällskapsdjur, tuggben och tekniska produkter, utom de som avses i punkterna 2 och 3, bara släpps ut på marknaden eller exporteras om de
a) uppfyller de särskilda kraven i bilaga VI	Oförändrat
b) kommer från anläggningar som har godkänts och som övervakas i enlighet med artikel 16.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
	2. Medlemsstaterna skall se till att organiska gödselmedel eller jordförbättringsmedel som är framställda av obearbetade produkter, utom sådana produkter som framställs av naturgödsel eller mag- och tarminnehåll, bara släpps ut på marknaden eller exporteras om de uppfyller eventuella krav som fastställts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2, efter samråd med den behöriga vetenskapliga kommittén.
	3. Medlemsstaterna skall se till att fettderivat som är framställda av kategori 2-material bara släpps ut på marknaden eller exporteras om de
	a) har framställts i en oljefabrik för kategori 2-material som har godkänts i enlighet med artikel 11, av utsmält fett som kommer från bearbetning av kategori 2-material i en bearbetningsanläggning för kategori 2-material som godkänts i enlighet med artikel 10 enligt någon av bearbetningsmetoderna 1–5,
	b) har hanterats, bearbetats, lagrats och transporterats i enlighet med bilaga IV, och
	c) uppfyller de särskilda kraven i bilaga IV.
Artikel 19	Oförändrat
Skyddsåtgärder	
Artikel 10 i direktiv 90/425/EEG skall tillämpas på de produkter som omfattas av bilagorna V och VI till denna förordning.	
Artikel 20	
Organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel	**Begränsningar i användningen**
	1. Följande användningsområden för animaliska biprodukter och produkter som framställts av sådana skall vara förbjudna:
	a) Utfodring av en djurart med bearbetat animaliskt protein från djurkroppar eller delar av djurkroppar av samma djurart.
	b) Utfodring av djur inom animalieproduktionen utom pälsdjur med matavfall eller foderråvaror som härrör från matavfall.
Det skall vara förbjudet att på betesmark sprida andra typer av organiska gödselmedel eller jordförbättringsmedel än naturgödsel.	c) Det skall vara förbjudet att på betesmark sprida andra typer av organiska gödselmedel eller jordförbättringsmedel än naturgödsel.
	2. Genomförandebestämmelser för detta förbud skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.
	Undantag till punkt 1.a kan beviljas för fisk och pälsdjur enligt samma förfarande efter samråd med den behöriga vetenskapliga kommittén.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
KAPITEL V **UNDANTAG**	Oförändrat
Artikel 21 **Undantag**	
1. Medlemsstaterna får, under de behöriga myndigheternas tillsyn, godkänna följande:	
a) Användning av animaliska biprodukter för diagnostisk verksamhet samt i undervisnings- och forskningssyfte.	
b) Användning av animaliska biprodukter för taxidermiska ändamål i tekniska anläggningar som godkänts för detta syfte enligt artikel 16.	
c) Användning av kategori 2-material i enlighet med reglerna i bilaga IX, om materialet kommer från djur som inte avlivats eller dött till följd av bekräftad eller förmodad förekomst av en sådan sjukdom som kan överföras till människor eller djur, samt användning av sådant kategori 3-material som avses i artikel 6.1 a–6.1 j, för utfodring av	
i) djur i zoologiska trädgårdar,	
ii) cirkusdjur,	
iii) andra kräldjur än kräldjur i zoologiska trädgårdar och cirkusdjur,	
iv) pälsdjur,	
v) vilda djur av hotade arter,	
vi) vilda djur av alla arter, om det är nödvändigt på grund av svåra näringsmässiga förhållanden eller för att utarbeta dokumentära rapporter,	
vii) godkända kennlar eller koppel med hundar, och	
viii) fluglarver för användning som fiskagn.	
2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om när de använder sig av de undantag som avses i punkt 1, och om de kontroller de inför i syfte att förhindra att de berörda animaliska biprodukterna används för otillåtna ändamål.	
3. Varje medlemsstat skall upprätta en förteckning över de användare och uppsamlingscentraler i det egna landet som godkänts och registrerats enligt punkt 1 c. Varje användare och uppsamlingscentral skall tilldelas ett officiellt nummer för kontrolländamål och för att produkterna i fråga skall kunna spåras till sitt ursprung.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Användarnas och uppsamlingscentralernas anläggningar skall stå under den behöriga myndighetens tillsyn, och denna skall när som helst kunna få tillträde till alla delar av anläggningarna, för att kunna kontrollera att de krav som avses i punkt 1 c har uppfyllts.

Om det vid en sådan inspektion visar sig att dessa krav inte har uppfyllts skall den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder.

4. Närmare bestämmelser om kontrollåtgärder får antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 21a

Undantag i fråga om bortskaffande av animaliska biprodukter

1. Den behöriga myndigheten får vid behov besluta att

a) döda sällskapsdjur som inte omfattas av de djur som avses i artikel 4.1 a i direkt får bortskaffas som avfall genom nedgrävning,

b) följande animaliska biprodukter som härstammar från ett avlägset område får bortskaffas genom förbränning eller nedgrävning på plats:

i) kategori 1-material som omfattas av artikel 4.1 b ii,

ii) kategori 2-material, och

iii) kategori 3-material,

c) animaliska biprodukter får bortskaffas som avfall genom förbränning eller nedgrävning på plats om en epizootisk sjukdom som ingår i OIE:s A-lista bryter ut och den behöriga myndigheten avslår transport till närmaste förbränningss- eller bearbetningsanläggning på grund av att hälsorisken kan spridas, eller för att en utbredd sjukdom leder till kapacitetsbrist på en sådan anläggning.

2. Undantag kan inte beviljas i fråga om kategori 1-material som avses i artikel 4.1 a i.

3. I fråga om kategori 1-material som avses i artikel 4.1 b ii, får förbränning och nedgrävning på plats ske i enlighet med punkt 1 b eller 1 c endast om den behöriga myndigheten godkänner och övervakar den metod som tillämpas och anser att den i tillräcklig grad utesluter alla risker för överföring av TSE.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
	4. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om
	a) hur de utnyttjar de möjligheter som anges i punkt 1 b när det gäller kategori 1- och kategori 2-material, och
	b) vilka områden de klassificerar som avlägsna i enlighet med punkt 1 b och på vilka grunder.
	5. Den behöriga myndigheten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att
	a) se till att förbränning eller nedgrävning av animaliska biprodukter inte medför fara för djurs eller människors hälsa,
	b) förhindra att animaliska biprodukter överges, dumpas eller på ett okontrollerat sätt bortskaffas.
6. Detaljerade förfaranden för genomförande av denna artikel kan antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 33.2.	Oförändrat

KAPITEL VI

KONTROLLER OCH INSPEKTIONER PÅ MELLANANLÄGGNINGAR OCH BEARBETNINGSANLÄGGNINGAR

Artikel 22

Anläggningarnas egenkontroll

1. Huvudmän för eller ägare till mellananläggningar och bearbetningsanläggningar eller deras företrädare skall vidta alla åtgärder som behövs för att uppfylla kraven i denna förordning, och de skall särskilt	1. Huvudmän för eller ägare till mellananläggningar och bearbetningsanläggningar eller deras företrädare skall vidta alla åtgärder som behövs för att uppfylla kraven i denna förordning. De skall inrätta, genomföra och upprätthålla ett permanent förfarande som utvecklats och genomförts enligt principerna för systemet för riskanalys och kritiska styrpunkter (HACCP). De skall särskilt
a) identifiera och kontrollera de kritiska styrpunkterna på anläggningarna,	Oförändrat
b) införa och genomföra rutiner för övervakning och kontroll av sådana kritiska styrpunkter,	
c) när det gäller bearbetningsanläggningar, ta representativa prov från varje bearbetat parti för att kontrollera att de krav för produkterna som fastställs i denna förordning och de gränsvärden för fysisk–kemiska restkoncentrationer som fastställs i gemenskapens lagstiftning följs,	
d) föra förteckning över resultaten av de kontroller och tester som avses i b och c och bevara dessa i minst två år så att de behöriga myndigheterna kan ta del av dem,	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

e) införa ett system som gör det möjligt att ta reda på när varje avsänt parti har tillverkats.

2. Om resultatet av ett test som utförts på ett prov som tagits enligt punkt 1 c inte följer kraven i denna förordning skall huvudmannen för bearbetningsanläggningen

a) omedelbart underrätta den behöriga myndigheten,

b) fastställa orsakerna till att kraven inte uppfyllts, och

c) säkerställa att inget material som konstaterats eller misstänks vara smittat avlägsnas från anläggningen innan det genomgått förnyad bearbetning under den behöriga myndighetens direkta tillsyn samt förnyad officiell provtagning, så att kraven i denna förordning uppfylls.

3. Närmare bestämmelser för genomförandet av denna artikel får antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 23

Officiella kontroller

1. De behöriga myndigheterna skall genomföra regelbundna inspektioner och utöva regelbunden tillsyn på mellananläggningar och bearbetningsanläggningar i enlighet med kapitel IV i bilaga III.

2. Hur ofta inspektioner och tillsyn skall ske beror på anläggningens storlek, vilken typ av produkter som tillverkas, vilka riskbedömningar som gjorts samt vilka garantier som lämnats beträffande riskanalys och kritiska styrpunkter.

3. Om de besiktningar som utförs av den behöriga myndigheten visar att alla krav i denna förordning inte har uppfyllts skall den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder. Om bestämmelserna i denna artikel rörande mikrobiologiska krav och mikrobiologiska kontroller inte har uppfyllts skall tillverkaren

a) omedelbart ge den behöriga myndigheten all relevant information om typen av prov och om den sats från vilken det tagits,

b) under den behöriga myndighetens tillsyn bearbeta den kontaminerade satsen eller låta den genomgå förnyad bearbetning,

c) öka intensiteten i provtagningen och kontrollen av produktionen,

d) undersöka de förteckningar om obearbetade animaliska biprodukter som är av betydelse för det färdiga provet,

e) införa lämpliga dekontaminerings- och rengöringsmetoder på anläggningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
4. Närmare bestämmelser för genomförandet av denna artikel får antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	
Artikel 24 **Förekomst av kontroller och mikrobiologiska analyser**	
1. Närmare bestämmelser om de kontroller som anges i artikel 22 och 23 samt om hur ofta dessa kontroller skall göras skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	
2. Referensmetoder för de mikrobiologiska analyserna skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	
Artikel 25 **Förteckning över godkända anläggningar**	
Varje medlemsstat skall upprätta en förteckning över de anläggningar i det egna landet som godkänts enligt artikel 9–12 samt artikel 15 och 16. Varje anläggning skall tilldelas ett officiellt nummer som identifierar anläggningen med hänsyn till den typ av verksamhet som bedrivs.	
Medlemsstaterna skall överlämna dessa förteckningar samt alla senare uppdateringar till övriga medlemsstater och till kommissionen.	
KAPITEL VII	
GEMENSKAPENS KONTROLLER	**GEMENSKAPENS KONTROLLER I MEDLEMSSTATERNA**
Artikel 26 **Gemenskapens kontroller**	Oförändrat
1. Kommissionen skall – i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter och i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna i denna förordning och bestämmelser som antagits i enlighet med denna förordning samt olika säkerhetsåtgärder – genomföra inspektioner på plats samt granskningar på alla nivåer inom produktion, saluföring och bortskaffande av animaliska biprodukter och produkter som framställts av sådana, samt när det gäller organisation och funktionssätt avseende de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.	1. Experter från kommissionen får genomföra kontroller på plats i samarbete med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, när så krävs för en enhetlig tillämpning av denna förordning. Den medlemsstat på vars territorium en inspektion företas skall ge all nödvändig hjälp till experterna så att de kan fullgöra sina uppgifter. Kommissionen skall informera den behöriga myndigheten om resultaten av de genomförda inspektionerna.
2. Genomförandebestämmelser till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	2. Genomförandebestämmelser till denna artikel, särskilt sådana som syftar till att reglera formerna för samarbete med de nationella myndigheterna, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
KAPITEL VIII	Oförändrat
IMPORT TILL GEMENSKAPEN AV VISSA ANIMALISKA BIPRODUKTER OCH PRODUKTER SOM FRAMSTÄLLTS AV SÅDANA	
Artikel 27	
Allmänna bestämmelser	
De bestämmelser som skall tillämpas vid import från tredje land av de foderråvaror som avses i bilaga V samt det foder för sällskapsdjur, de tuggben och tekniska produkter som avses i bilaga VI får varken vara strängare eller mindre stränga än dem som gäller för produktion och saluföring av motsvarande produkter i gemenskapen.	De bestämmelser som skall tillämpas vid import från tredje land av de produkter som avses i bilaga V samt det foder för sällskapsdjur, de tuggben och tekniska produkter som avses i bilaga VI får varken vara strängare eller mindre stränga än dem som gäller för produktion och saluföring av motsvarande produkter i gemenskapen.
Det skall dock vara tillåtet att importera foder för sällskapsdjur och råvaror för sådant foder från tredje land även om detta foder och dessa råvaror kommer från djur som har behandlats med vissa ämnen som är förbjudna enligt direktiv 96/22/EG, under förutsättning att vissa särskilda villkor som skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 33.2 är uppfyllda.	Det skall dock vara tillåtet att importera foder för sällskapsdjur och råvaror för sådant foder från tredje land även om detta foder och dessa råvaror kommer från djur som har behandlats med vissa ämnen som är förbjudna enligt direktiv 96/22/EG, under förutsättning att råvarorna märks samt att vissa särskilda villkor som skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 33.2 är uppfyllda.
Artikel 28	Oförändrat
Förbud	
Det skall vara förbjudet att importera animaliska biprodukter eller därav framställda produkter till gemenskapen om inte importen sker i enlighet med denna förordning.	
Artikel 29	
Iakttagande av gemenskapens bestämmelser	
1. De produkter som avses i bilagorna V och VI får endast importeras till gemenskapen om de uppfyller kraven i punkterna 2–5.	
2. De produkter som avses i bilagorna V och VI skall, om inte något annat anges i dessa bilagor, komma från ett tredje land eller en del av ett tredje land som återfinns i en sådan förteckning som skall upprättas och uppdateras enligt det förfarande som avses i artikel 33.2.	
Den förteckning som upprättas enligt denna punkt får samordnas med andra förteckningar som upprättats av folk- och djurhälsoskäl.	
När denna förteckning upprättas skall särskilt följande beaktas:	
a) Det tredje landets lagstiftning.	
b) Hur den behöriga myndigheten i det tredje landet och dess inspektionstjänst är organiserade, vilka befogenheter som inspektionstjänsten har, vilken tillsyn som inspektionstjänsten är underkastad, samt inspektionstjänstens behörighet att effektivt övervaka hur landets lagstiftning tillämpas.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

c) De faktiska hälsovillkor som tillämpas på produktion, framställning, hantering, lagring och avsändande av produkter av animaliskt ursprung som är avsedda för gemenskapen.

d) Vilka garantier som det tredje landet kan ge för att gällande hygienkrav uppfylls.

e) Erfarenheter från saluföringen av produkten från det tredje landet samt resultaten av de införselkontroller som genomförts.

f) Resultatet från eventuella gemenskapsinspektioner i det tredje landet.

g) Hälsostatus för den besättning det gäller samt för andra tamdjur och vilda djur i det tredje landet, med särskilt beaktande av exotiska djursjukdomar och alla sådana aspekter av den allmänna hälsosituationen i landet som skulle kunna innebära en risk för folk- eller djurhälsan i gemenskapen.

h) Hur snabbt och regelbundet det tredje landet tillhandahåller uppgifter om förekomsten av infektiösa eller smittsamma djursjukdomar på dess territorium, särskilt de sjukdomar som anges i A- och B-listan från Internationella byrån för epizootiska sjukdomar (OIE) eller, beträffande sjukdomar hos vattenbruksdjur, de anmälningspliktiga sjukdomar som förtecknas i OIE:s hälsokodex för vattenlevande djur.

i) De bestämmelser om förebyggande och bekämpning av infektiösa eller smittsamma djursjukdomar som gäller i det tredje landet samt tillämpningen av dessa, inklusive bestämmelser om import från andra länder.

3. De produkter som avses i bilaga V skall komma från en anläggning som finns upptagen i en gemenskapsförteckning som upprättats i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 på grundval av ett meddelande till kommissionen från de behöriga myndigheterna i det tredje landet i vilket det intygas att anläggningen uppfyller gemenskapens krav och att en officiell inspektionstjänst i det tredje landet ansvarar för tillsynen av anläggningen.

Godkända förteckningar skall ändras enligt följande:

a) Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om det tredje landets förslag till ändringar i förteckningen över anläggningar inom fem arbetsdagar från det att meddelandet från det tredje landet tagits emot.

b) Medlemsstaterna skall, inom sju arbetsdagar från det att de tagit emot de förslag till ändringar i förteckningen över anläggningar som avses i a, skriftligen meddela kommissionen sina synpunkter på dessa förslag.

c) Om minst en medlemsstat kommit in med skriftliga synpunkter skall kommissionen inom fem arbetsdagar underrätta övriga medlemsstater om detta samt föra upp ärendet som en punkt på dagordningen till Ständiga veterinärkommitténs nästa sammanträde för avgörande enligt det förfarande som avses i artikel 33.2.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

d) Om medlemsstaterna inte lämnat några synpunkter inom den tidsfrist som anges i b skall ändringarna i förteckningen över anläggningar anses ha godtagits av medlemsstaterna. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om dessa ändringar inom fem arbetsdagar, och import från de berörda anläggningarna skall vara tillåten efter fem arbetsdagar från det att medlemsstaterna tagit emot denna underrättelse.

4. De produkter som avses i bilaga VI skall komma från anläggningar som har godkänts och registrerats av den behöriga myndigheten i det tredje landet.

5. Sändningar av de produkter som avses i bilagorna V och VI skall, om inte något annat anges i dessa bilagor, åtföljas av ett hälsointyg som utformats enligt förlagan i bilaga X som bestyrker att produkterna uppfyller de villkor som avses i dessa bilagor och att de kommer från anläggningar som säkerställer att dessa villkor uppfylls.

Artikel 30

Likvärdighet

1. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 får det fattas ett beslut som erkänner att de hälsobestämmelser som tillämpas av ett tredje land, en grupp av tredje länder eller en region i ett tredje land vid produktion, framställning, hantering, lagring och transport av en eller flera av de produktkategorier som avses i bilagorna V och VI, innebär garantier som är likvärdiga med dem som tillämpas i gemenskapen förutsatt att det tredje landet lämnar objektiva bevis i detta avseende.

I beslutet skall fastställas vilka villkor som gäller för import av animaliska biprodukter från denna region, detta land eller denna grupp av länder.

2. De villkor som avses i punkt 1 skall omfatta

a) vilken typ av hälsointyg som skall åtfölja produkten samt intygets innehåll,

b) särskilda hälsokrav som gäller för import till gemenskapen, och

c) förfaranden för att upprätta och ändra förteckningar över regioner eller anläggningar från vilka import är tillåten, om det behövs.

3. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 31

Gemenskapens inspektioner och granskningar

1. Experter från kommissionen får, vid behov tillsammans med experter från medlemsstaterna, genomföra kontroller på plats för att

a) upprätta en förteckning över tredje länder eller delar av tredje länder samt för att fastställa villkor för import,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
b) kontrollera efterlevnaden av	
i) villkoren för införande i en gemenskapsförteckning över tredje länder,	
ii) gällande importvillkor,	
iii) villkoren för erkännande av att åtgärder är likvärdiga,	
iv) alla slags nödåtgärder som tillämpas enligt gemenskapens lagstiftning.	
De experter från medlemsstaterna som ansvarar för kontrollerna skall utses av kommissionen.	
2. De kontroller som avses i punkt 1 skall utföras på gemenskapens vägnar och på gemenskapens bekostnad.	
3. Hur ofta samt på vilket sätt kontrollerna i punkt 1 skall utföras får fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	
4. Om det vid en kontroll enligt punkt 1 uppdagas allvarliga överträdelser av hälsobestämmelserna, skall kommissionen omedelbart begära att det tredje landet vidtar lämpliga åtgärder eller tillfälligt stoppa varusändningarna och genast underrätta medlemsstaterna.	
KAPITEL IX	
SLUTBESTÄMMELSER	
Artikel 32	
Ändring av bilagor samt övergångsbestämmelser	
Får bilagorna ändras eller kompletteras och lämpliga övergångsbestämmelser får antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	Efter samråd med den behöriga vetenskapliga kommittén i frågor som kan ha betydelse för folkhälsan får bilagorna ändras eller kompletteras och lämpliga övergångsbestämmelser får antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.
Artikel 33	Oförändrat
Föreskrivande förfarande	
1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga veterinärkommittén, som inrättats genom artikel 1 i beslut 68/361/EEG.	
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och i artikel 8 i det beslutet skall iakttas.	
3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till 15 dagar.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 34 **Samråd med vetenskapliga kommittéer**	
Samråd får ske med vederbörande vetenskapliga kommittéer i alla frågor som omfattas av denna förordning och som kan förmodas påverka människors eller djurs hälsa.	Samråd skall ske med vederbörande vetenskapliga kommittéer i alla frågor som omfattas av denna förordning och som kan påverka människors eller djurs hälsa.
Artikel 35 **Underrättelse om nationella bestämmelser**	Oförändrat
Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.	1. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning. 2. Medlemsstaterna skall särskilt underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att säkerställa att denna förordning tillämpas inom ett år från det att den har trätt i kraft. På grundval av dessa uppgifter skall kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljt av lagförslag.
Artikel 36 **Finansiella bestämmelser**	Oförändrat
Kommissionen skall utarbeta en rapport om det finansiella stödet i medlemsstaterna till bearbetning och bortskaffande av animaliska biprodukter, särskilt avseende produkter som består av kategori 1- och kategori 2-material och dessa rapporter skall åtföljas av lämpliga förslag.	
Artikel 37 **Upphävande**	
Direktiv 90/667/EEG samt beslut 95/348/EG och 1999/534/EG skall upphöra att gälla. Hänvisningar till direktiv 90/667/EEG skall läsas som hänvisningar till denna förordning.	
Artikel 38 **Ikraftträdande**	
Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.	
Den skall tillämpas från och med den 1 februari 2003 ([1]).	Den skall tillämpas inom sex månader från den dag då denna förordning träder i kraft.
Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.	Oförändrat

([1]) Detta datum har valts så att de nya bestämmelserna kan genomföras under en tidsperiod på 18 månader.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA I

DEFINITIONER

Gelatin: naturligt, lösligt protein, gelbildande eller icke gelbildande, som erhållits genom partiell hydrolys av kollagen från ben, hudar, skinn, senor och ligament från djur (inklusive fisk och fjäderfä).	Oförändrat
Hydrolyserat protein: blandningar av polypeptider, peptider och aminosyror som erhållits genom hydrolys av kollagen.	
Hudar och skinn: alla typer av hud- och underhudsvävnad.	
Garvning: hårdgörande av hudar med vegetabiliska garvmedel, kromsalter eller andra ämnen såsom aluminiumsalter, järnsalter, kiselsyrasalter, aldehyder och kinoner eller andra syntetiska härdare.	
Bearbetat foder för sällskapsdjur: foder för sällskapsdjur, utom obehandlat foder för sällskapsdjur, som har genomgått en stabiliserande behandling.	
Konserverat foder för sällskapsdjur: värmebehandlat foder för sällskapsdjur som förvaras i en hermetiskt sluten behållare.	
Hermetiskt sluten behållare: behållare som är utformad för att förhindra att mikroorganismer kommer in och som skall användas för detta ändamål.	
Obehandlat foder för sällskapsdjur: foder för sällskapsdjur som inte har genomgått någon annan typ av konservering än kylning, djupfrysning eller snabbfrysning eller motsvarande konserverande processer.	
Fiskmjöl: bearbetat animaliskt protein från havslevande djur utom havsdäggdjur.	
Blod: färskt helblod.	
Blodprodukter: Produkter som framställts från blod eller fraktioner av blod, utom blodmjöl. Produkterna omfattar torkad/djupfryst/flytande plasma, torkat helblod, torkade/djupfrysta/flytande röda blodkroppar samt fraktioner och blandningar därav.	
Blodmjöl: Blodprodukter som framställts genom värmebehandling av blod enligt kapitel II i bilaga V och som skall användas som foder eller gödselmedel.	
Blodprodukter för tekniska och farmaceutiska ändamål: Blodprodukter som är avsedda för teknisk eller farmaceutisk användning.	
Produkter för in vitro*-diagnos:* förpackade produkter, färdiga att tas i bruk av slutanvändaren, som innehåller blodprodukter och som – ensamma eller i kombination – används som reagens, reagensprodukter, kalibreringsmedel, kit eller annan typ av system, och som är avsedda att användas *in vitro* vid undersökning av prov från människor eller djur, med undantag av donerade organ och donerat blod, och som enbart eller huvudsakligen skall användas för diagnos av fysiologiskt tillstånd, hälsotillstånd, sjukdomar eller genetiska defekter eller för att fastställa säkerhet och förenlighet med olika reagens.	
Laboratoriereagens: förpackade produkter, färdiga att tas i bruk av slutanvändaren, som innehåller blodprodukter och som – ensamma eller i kombination – är avsedda att användas i laboratorier som reagens eller reagensprodukt.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Obearbetad ull, hår och borst: fårull, hår från idisslare samt svinborst som inte har tvättats i fabrik och som inte erhållits från garvning.	
Obearbetade fjädrar och delar av fjädrar: fjädrar och delar av fjädrar som inte har behandlats med ångstråle eller med någon annan metod som garanterar att inga patogener överförs.	
Biodlingsprodukter: honung, bivax, drottninggelé, propolis eller pollen, om dessa produkter inte är avsedda att användas som livsmedel eller vid industriell tillverkning.	

BILAGA II

HYGIENKRAV VID INSAMLING OCH TRANSPORT AV ANIMALISKA BIPRODUKTER

1. Alla nödvändiga åtgärder skall vidtas för att material i kategorierna 1, 2 och 3 skall kunna identifieras och förbli identifierbara under insamling och transport.	1. Alla nödvändiga åtgärder skall vidtas för att material i kategorierna 1, 2 och 3 eller produkter som framställs därav skall kunna identifieras och hållas strikt åtskilda och förbli identifierbara under insamling och transport.
2. Animaliska biprodukter skall samlas in och transporteras i lämpliga behållare eller fordon på ett sådant sätt att läckage förhindras. Behållare och fordon skall vara ordentligt täckta. Fordon för kyltransport skall var utformade så att den föreskrivna temperaturen kan hållas under hela transporttiden.	Oförändrat
3. Fordon, presenningar och returbehållare skall rengöras och desinficeras efter varje användning och skall alltid hållas rena.	
4. Om de animaliska biprodukterna inte transporteras direkt i bulk skall också uppgifter om ursprung, namn och typ av animaliska biprodukter samt texten ”Animaliska biprodukter – får ej användas som livsmedel” anges på en etikett som är fäst på själva behållaren eller på kartonger eller annat förpackningsmaterial, och denna text skall vara skriven med bokstäver som är minst 2 cm höga.	
5. Under transport gäller följande:	
a) Bearbetade och obearbetade animaliska biprodukter och produkter som framställts av sådana skall åtföljas av antingen	
i) ett handelsdokument i vilket följande anges:	
— datum då materialet transporterades bort från anläggningen,	
— en beskrivning av materialet, inklusive dess klassificering enligt denna förordning,	— en beskrivning av materialet, inklusive dess kategori enligt denna förordning, djurarten (gäller kategori 3-material samt bearbetade produkter som härrör från sådant material och som är avsett som foderråvara), samt i förekommande fall öronlappsnummer,
	— med undantag av naturgödsel, materialets art, som anges genom texten ”Animaliska biprodukter – får ej användas som livsmedel”,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

— mängden material,

— materialets ursprungsort,

— transportföretagets namn och adress,

— mottagarens namn, adress och registreringsnummer,

— i förekommande fall

I. ursprungsanläggningens godkännande- eller registreringsnummer, och

II. typ av behandling och behandlingsmetoder.

Handelsdokumentet skall utfärdas i tre exemplar (ett original och två kopior). Originalet skall åtföljа sändningen till dess att den når slutdestinationen och skall därefter sparas av mottagaren; en kopia skall behållas av producenten och den andra skall behållas av transportföretaget.

eller

ii) när det uttryckligen krävs enligt denna förordning: ett hälsointyg som utfärdats och undertecknats av den behöriga myndigheten.

Handelsdokumentet och det hälsointyg som avses i i och ii skall sparas i minst två år så att de behöriga myndigheterna kan ta del av det.

Förlagan till det handelsdokument som avses i i och till det hälsointyg som avses i ii får fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

6. Den behöriga myndigheten skall vidta nödvändiga åtgärder för att kontrollera alla transporter av bearbetade och obearbetade animaliska biprodukter samt därav framställda produkter, dels genom att kontrollera att sådana nödvändiga uppgifter och dokument har sparats som skall åtföljа dessa produkter vid transport till destinationsorten, dels – om så krävs – genom att utföra plomberingar.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

7. Transport av animaliska biprodukter måste ske vid lämplig temperatur, för att undvika all fara för djurs eller människors hälsa.

8. Obearbetat kategori 3-material som är avsett för produktion av foderråvara eller foder till sällskapsdjur skall transporteras kylt eller djupfryst om det inte har bearbetats inom 24 timmar före avfärd.

9. Fordon för kyltransport skall vara så utformade att en lämplig temperatur kan bibehållas under hela transporten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA III

ALLMÄNNA HYGIENKRAV BETRÄFFANDE BEARBETNINGSANLÄGGNINGAR FÖR ANIMALISKA BIPRODUKTER

KAPITEL I

Allmänna villkor för godkännande av bearbetningsanläggningar för animaliska biprodukter

Oförändrat

1. Lokalerna och utrustningen skall uppfylla minst följande krav:

a) Bearbetningsanläggningens lokaler skall ligga tillräckligt långt bort från allmänna vägar och andra anläggningar, till exempel slakterier. Anläggningar för bearbetning av animaliska biprodukter får inte vara belägna på samma tomt som slakterier, såvida de inte är inrymda i en helt separat del av en byggnad. Obehöriga personer och djur får inte ges tillträde till anläggningen.

a) Bearbetningsanläggningens lokaler skall ligga tillräckligt långt bort från allmänna vägar och andra anläggningar, till exempel slakterier. Anläggningar för bearbetning av animaliska biprodukter ur kategori 1 och 2 får inte vara belägna på samma tomt som slakterier, såvida de inte är inrymda i en helt separat del av en byggnad. Obehöriga personer och djur får inte ges tillträde till anläggningen.

b) Bearbetningsanläggningen skall ha en ren och en oren avdelning vilka skall vara skilda åt på ett tillfredsställande sätt. Den orena avdelningen skall ha ett täckt utrymme för lossning av animaliska biprodukter och skall vara utformad så att den är lätt att rengöra och desinficera. Golven skall vara utformade så att avflödet av vätskor underlättas. Anläggningen skall ha tillräckligt med toaletter, omklädningsrum och tvättställ för personalen.

Oförändrat

c) Bearbetningsanläggningen skall ha tillräcklig kapacitet och kunna producera allt varmvatten och all ånga som krävs för bearbetningen av de animaliska biprodukterna.

d) Den orena avdelningen skall, i förekommande fall, innehålla utrustning för sönderdelning av animaliska biprodukter och utrustning för inmatning av de sönderdelade animaliska biprodukterna i bearbetningsenheten.

e) Alla anordningar där animaliska biprodukter bearbetas skall fungera i enlighet med kraven i kapitel II. I de fall där värmebehandling krävs skall alla anordningar vara försedda med

— mätutrustning för att kontrollera temperaturen som funktion av tiden och, om så krävs, trycket vid de kritiska styrpunkterna,

— anordningar som kontinuerligt registrerar resultaten från ovanstående mätningar, och

— ett fullgott säkerhetssystem för att förebygga otillräcklig värmebehandling.

f) För att förhindra återkontaminering av den färdiga produkten genom inkommande obearbetade animaliska biprodukter skall det finnas en tydlig uppdelning mellan å ena sidan de utrymmen i en anläggning där inkommande material för bearbetning lossas och å andra sidan de utrymmen där motsvarande produkter bearbetas och där de bearbetade produkterna sedan lagras.

2. Bearbetningsanläggningen skall ha lämplig utrustning för rengöring och desinfektion av behållare, tankar och fordon, utom fartyg, genom vilka animaliska biprodukter kommer in till anläggningen eller i vilka de transporteras.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. Det skall finnas lämplig utrustning för desinfektion av fordonshjul då motsvarande fordon lämnar den orena avdelningen på bearbetningsanläggningen.	
4. Alla bearbetningsanläggningar skall ha ett system för bortskaffande av spillvatten som uppfyller den behöriga myndighetens krav.	
5. Bearbetningsanläggningen skall antingen ha ett eget laboratorium eller anlita ett externt laboratorium. Laboratoriet skall ha lämplig utrustning för de analyser som krävs och det skall vara godkänt av den behöriga myndigheten.	
KAPITEL II	
Allmänna hygienvillkor	
1. Animaliska biprodukter skall bearbetas så snart som möjligt efter lossning. De skall lagras på lämpligt sätt i väntan på bearbetning.	
2. Behållare, tankar och fordon som används för transport av animaliska biprodukter skall rengöras, tvättas och desinficeras efter varje användning. Behållare, tankar och fordon som använts för transport av obearbetat material skall rengöras i ett särskilt utrymme. Detta utrymme skall vara så placerat eller så utformat att det inte finns någon risk för kontaminering av bearbetade produkter.	
3. Personer som arbetar i den orena avdelningen skall innan de beträder den rena avdelningen byta arbetskläder samt byta eller desinficera sin fotbeklädnad. Utrustning och redskap får inte överföras från den orena till den rena avdelningen. Det skall fastställas rutiner för personalens rörlighet så att de anställdas förflyttningar mellan olika områden kan övervakas; dessa rutiner skall också omfatta regler om fotbad och tvätt av hjul.	
4. Spillvatten från den orena avdelningen skall renas för att säkerställa att det inte innehåller några patogen. Kommissionen skall fastställa krav för rening av spillvatten från bearbetningsanläggningar i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	
5. Förebyggande åtgärder mot fåglar, gnagare, insekter och andra skadegörare skall vidtas systematiskt. Ett bekämpningsprogram för skadegörare skall därför genomföras och de åtgärder som vidtas enligt programmet dokumenteras.	
6. Rengöringsprocedurer skall införas för alla delar av anläggningen och finnas väl beskrivna. Det skall finnas lämplig utrustning och effektiva rengöringsmedel.	
7. Hygienkontrollerna skall innefatta regelbundna inspektioner av miljö och utrustning. Inspektionsscheman och resultat skall bevaras.	7. Hygienkontrollerna skall innefatta regelbundna inspektioner av miljö och utrustning. Inspektionsscheman och resultat skall bevaras i minst två år.
8. Anordningar och utrustning skall hållas i gott skick och mätutrustningen skall kalibreras regelbundet.	Oförändrat
9. De bearbetade animaliska biprodukterna skall hanteras och lagras vid bearbetningsanläggningen på ett sådant sätt att återkontaminering förhindras.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL III

Bearbetningsmetoder

Metod 1

Kontinuerlig bearbetning eller satsvis bearbetning under tryck

Sönderdelning

1. Om de animaliska biprodukter som skall bearbetas har en partikelstorlek på mer än 50 mm skall dessa partiklar sönderdelas med lämplig utrustning så att partikelstorleken efter sönderdelning inte överstiger 50 mm. En daglig kontroll skall göras av att utrustningen fungerar på avsett sätt, och dess skick skall noteras. Om det vid dessa kontroller upptäcks partiklar som är större än 50 mm skall processen stoppas och nödvändiga reparationer göras innan den återupptas på nytt.

Tid, temperatur och tryck

2. Efter sönderdelning skall de animaliska biprodukterna upphettas till en kärntemperatur på mer än 133 °C i minst 20 minuter utan avbrott och vid ett tryck (absolut) på minst 3 bar som åstadkommits genom mättad ånga ([1]); värmebehandlingen får utföras som enda behandling eller som steriliserande för- eller efterbehandling.

3. Bearbetningen får göras satsvis eller i ett kontinuerligt system.

Metod 2

Satsvis bearbetning – naturligt fett

Sönderdelning

1. Om de animaliska biprodukter som skall bearbetas har en partikelstorlek på mer än 150 mm skall dessa partiklar sönderdelas med lämplig utrustning så att partikelstorleken efter sönderdelning inte överstiger 150 mm. En daglig kontroll skall göras av att utrustningen fungerar på avsett sätt, och dess skick skall noteras. Om det vid dessa kontroller upptäcks partiklar som är större än 150 mm skall processen stoppas och nödvändiga reparationer göras innan den återupptas på nytt.

Tid, temperatur och tryck

2. Efter sönderdelning skall de animaliska biprodukterna upphettas till en kärntemperatur på mer än 100 °C i minst 125 minuter, en kärntemperatur på mer än 110 °C i minst 120 minuter samt en kärntemperatur på mer än 120 °C i minst 50 minuter.

3. Bearbetningen skall göras satsvis.

4. De animaliska biprodukterna får kokas på ett sådant sätt att kraven avseende tid och temperatur uppnås samtidigt.

([1]) ”Mättad ånga” innebär att all luft i steriliseringkammaren har ersatts med ånga.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG

Metod 3

Satsvis bearbetning – naturligt fett

Kontinuerlig eller satsvis bearbetning

Sönderdelning

1. Om de animaliska biprodukter som skall bearbetas har en partikelstorlek på mer än 30 mm skall dessa partiklar sönderdelas med lämplig utrustning så att partikelstorleken efter sönderdelning inte överstiger 30 mm. En daglig kontroll skall göras av att utrustningen fungerar på avsett sätt, och dess skick skall noteras. Om det vid dessa kontroller upptäcks partiklar som är större än 30 mm skall processen stoppas och nödvändiga reparationer göras innan den återupptas på nytt.

Tid, temperatur och tryck

2. Efter sönderdelning skall de animaliska biprodukterna upphettas till en kärntemperatur på mer än 100 °C i minst 95 minuter, en kärntemperatur på mer än 110 °C i minst 55 minuter samt en kärntemperatur på mer än 120 °C i minst 13 minuter.

3. Bearbetningen får göras satsvis eller i ett kontinuerligt system.

4. De animaliska biprodukterna får kokas på ett sådant sätt att kraven avseende tid och temperatur uppnås samtidigt.

Metod 4

Kontinuerlig eller satsvis bearbetning – tillsatt fett

Sönderdelning

1. Om de animaliska biprodukter som skall bearbetas har en partikelstorlek på mer än 30 mm skall dessa partiklar sönderdelas med lämplig utrustning så att partikelstorleken efter sönderdelning inte överstiger 30 mm. En daglig kontroll skall göras av att utrustningen fungerar på avsett sätt, och dess skick skall noteras. Om det vid dessa kontroller upptäcks partiklar som är större än 30 mm skall processen stoppas och nödvändiga reparationer göras innan den återupptas på nytt.

Tid, temperatur och tryck

2. Efter sönderdelning skall de animaliska biprodukterna placeras i ett kärl i vilket fett tillsatts och sedan upphettas till en kärntemperatur på mer än 100 °C i minst 16 minuter, en kärntemperatur på mer än 110 °C i minst 13 minuter och en kärntemperatur på mer än 120 °C i minst 8 minuter samt en kärntemperatur på mer än 130 °C i minst 3 minuter.

3. Bearbetningen får ske satsvis eller i ett kontinuerligt system.

4. De animaliska biprodukterna får kokas på ett sådant sätt att kraven avseende tid och temperatur uppnås samtidigt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Metod 5

Kontinuerlig eller satsvis bearbetning – avfettat material

Sönderdelning

1. Om de animaliska biprodukter som skall bearbetas har en partikelstorlek på mer än 20 mm skall dessa partiklar sönderdelas med lämplig utrustning så att partikelstorleken efter sönderdelning inte överstiger 20 mm. En daglig kontroll skall göras av att utrustningen fungerar på avsett sätt, och dess skick skall noteras. Om det vid dessa kontroller upptäcks partiklar som är större än 20 mm skall processen stoppas och nödvändiga reparationer göras innan den återupptas på nytt.

Tid, temperatur och tryck

2. Efter sönderdelning skall de animaliska biprodukterna upphettas tills de koagulerar och sedan pressas så att fett och vatten avlägsnas från det proteinhaltiga materialet. Det proteinhaltiga materialet skall sedan upphettas till en kärntemperatur på mer än 80 °C i minst 120 minuter samt en kärntemperatur på mer än 100 °C i minst 60 minuter.

3. Bearbetningen får utföras satsvis eller i ett kontinuerligt system.

4. De animaliska biprodukterna får kokas på ett sådant sätt att kraven avseende tid och temperatur uppnås samtidigt.

Metod 6

(Gäller bara fiskbiprodukter)

Kombinerad surgörning och värmebehandling

1. Partikelstorleken för de animaliska biprodukterna skall minskas till ... mm. De skall sedan blandas med myrsyra så att pH går ner till ... Blandningen lagras därefter i ... timmar i väntan på vidare behandling.

2. Blandningen skall sedan föras över till en kokare och där upphettas till en kärntemperatur på ... °C i minst ... minuter. Produktens transport genom kokaren skall kontrolleras genom mekaniska anordningar som begränsar dess rörlighet på ett sådant sätt att produkten efter avslutad värmebehandling har genomgått en behandlingscykel som är tillräcklig både när det gäller tid och temperatur.

3. Efter värmebehandlingen skall produkten på mekanisk väg sönderdelas i vätska, fett och fettgrevar. För att erhålla bearbetat animaliskt proteinkoncentrat pumpas vätskefasen in i två ånguppvärmda värmeväxlare som är utrustade med vakuumkammare så att vattnet i koncentratet avgår i form av vattenånga. Fettgrevarna skall på nytt blandas med proteinkoncentratet före lagring.

Metod 7

Rubriken omfattar alla bearbetningsmetoder som godkänts av en behörig myndighet, om denna myndighet fått övertygande bevis för att prov har tagits från den färdiga produkten varje dag under en månads tid och att dessa prov uppfyller följande mikrobiologiska krav:

1. Prov från materialet som tagits direkt efter värmebehandling:

   — *Clostridium perfringens*: inga fynd i 1 g produkt

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Prov från materialet som tagits under lagring på bearbetningsanläggningen eller vid den tidpunkt då lagringen avbryts:

— Salmonella: inga fynd i 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— *Enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3×10^2 i 1 g

där:

n = antal enheter som provet omfattar,

m = gränsvärde för antal bakterier; resultatet anses tillfredsställande om antalet bakterier i samtliga provenheter inte överstiger m,

M = maximivärde för antal bakterier; resultatet anses icke tillfredsställande om antalet bakterier i en eller flera provenheter är större eller lika med M,

c = antal provenheter i vilka antalet bakterier får ligga mellan m och M och provet trots detta kan godtas, förutsatt att antalet bakterier i övriga provenheter är högst m.

Närmare uppgifter om de kritiska styrpunkterna som visar att den enskilda bearbetningsanläggningen på ett tillfredsställande sätt uppfyller de mikrobiologiska kraven skall registreras och bevaras så att ägaren, huvudmannen eller dennes företrädare samt den behöriga myndigheten kan övervaka driften på anläggningen. De uppgifter som skall registreras och kontrolleras är partikelstorlek, kritisk temperatur och, beroende på omständigheterna, absolut tid, tryckkurva, matningshastighet för råmaterialet och återanvändningsgraden för fett.

Dessa uppgifter skall på begäran ställas till kommissionens förfogande.

KAPITEL IV

Tillsyn av produktionen

1. Bearbetningsanläggningar skall stå under den behöriga myndighetens tillsyn, och denna skall se till att kraven enligt denna förordning är uppfyllda, och särskilt

a) kontrollera följande:

i) Anläggningens, utrustningens och personalens allmänna hygientillstånd.

ii) Att anläggningens egna kontroller i enlighet med artikel 22 är effektiva; detta skall framför allt ske genom att myndigheten granskar resultaten av kontrollerna och tar olika prov.

iii) Produkternas hygieniska kvalitet efter bearbetning. Analyserna och testerna skall utföras i enlighet med vetenskapligt beprövade metoder, i första hand de metoder som anges i gemenskapens bestämmelser eller, när sådana inte finns, i enlighet med internationella krav.

iv) Lagrings- och transportförhållanden.

b) ta de prov som behövs för olika laboratorietest, och

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) utföra alla andra kontroller som den anser nödvändiga för att säkerställa att denna förordning följs.

2. Den behöriga myndigheten skall vid alla tidpunkter ha fritt tillträde till hela bearbetningsanläggningen samt ha fri tillgång till register, handelsdokument och hälsointyg för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning efterlevs.

KAPITEL V

Valideringsförfaranden

Bearbetningsanläggningen skall valideras av den behöriga myndigheten i enlighet med förfarandena nedan, och vid dessa förfaranden skall åtminstone följande faktorer beaktas:

a) Beskrivning av processen (med hjälp av ett processflödesdiagram).

b) Identifiering av kritiska styrpunkter (CCP) och fastställande av materialbearbetningshastighet för kontinuerliga system.

c) Uppfyllande av de särskilda krav på processen som fastställs i denna förordning.

d) Uppfyllande av följande krav:

— Partikelstorlek för system med satsvis bearbetning under tryck och kontinuerliga processer. Partikelstorleken definieras av storleken på kvarnhålen eller städets spaltbredd.

— Temperatur, tryck, bearbetningstid och materialbearbetningshastighet (endast för kontinuerliga system).

I. System för satsvis bearbetning under tryck:

— Temperaturen skall övervakas permanent med ett termokorsinstrument och sedan avsättas mot realtid.

— Trycket skall övervakas permanent med en tryckmätare och sedan avsättas mot realtid.

— En beskrivning av bearbetningen skall göras i form av tid/temperaturdiagram och tid/tryckdiagram.

Termokorsinstrumentet och tryckmätaren skall kalibreras minst en gång om året.

II. System för kontinuerlig bearbetning under tryck:

— Temperaturen skall övervakas med termokorsinstrument eller infraröd-temperaturpistoler och trycket med tryckmätare, och dessa instrument skall placeras ut vid vissa bestämda punkter i processystemet så att det går att säkerställa att temperatur och tryck motsvarar de fastställda kraven i hela det kontinuerliga systemet eller i en del av det. Temperatur och tryck skall avsättas mot realtid.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

— Mätresultaten avseende kortaste genomgångstid i hela den relevanta delen av det kontinuerliga systemet där temperatur och tryck motsvarar de fastställda kraven skall meddelas de behöriga myndigheterna. För detta ändamål skall olösliga markörer (t.ex. mangandioxid) användas eller en annan metod med samma tillförlitlighet. Det är nödvändigt med noggranna mätningar och kontroller av materialbearbetningshastigheten, och under valideringstestet skall denna mätning göras i relation till en kritisk styrpunkt som kan övervakas kontinuerligt, till exempel:

  — matarskruvens rotationshastighet (varv/min) eller

  — elektrisk effekt (ampere vid en given spänning) eller

  — avdunstnings-/kondensationshastighet eller

  — antal pumpslag per tidsenhet.

All mät- och övervakningsutrustning skall kalibreras minst en gång om året.

Valideringsförfarandena skall upprepas med jämna mellanrum eller när den behöriga myndigheten anser det nödvändigt och under alla omständigheter då väsentliga förändringar görs i processen (till exempel förändringar i fråga om den maskinella utrustningen, råmaterial etc.).

Kommissionen skall utifrån en testmetod fastställa valideringsförfarandena i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA IV

HYGIENKRAV VID BEARBETNING OCH BORTSKAFFANDE AV ANIMALISKA BIPRODUKTER AVSEDDA FÖR BIOGAS- ELLER KOMPOSTERINGSANLÄGGNINGAR ELLER OLJEFABRIKER

KAPITEL I

Särskilda villkor för bearbetning av kategori 1- och kategori 2-material

Krav för godkännande av bearbetningsanläggningar för kategori 1- och kategori 2-material

Utöver de allmänna krav som fastställs i bilaga III gäller följande:

1. Anläggningar för bearbetning av kategori 1-material får inte vara belägna på samma tomt som anläggningar för bearbetning av kategori 2-material, såvida de inte är inrymda i en helt avskild del av en byggnad.

2. Genom undantag från punkten ovan får medlemsstaterna tillåta att de anläggningar som används av en bearbetningsanläggning för kategori 2-material

   i) tillfälligt används för bearbetning av kategori 1-material, om en utbredd epizootisk sjukdom har lett till kapacitetsbrist på bearbetningsanläggningen för kategori 1-material, eller

   ii) permanent används för bearbetning av kategori 1-material, om anläggningen inte har den tilläggskapacitet som krävs för att bli godkänd som anläggning för särskilda ändamål

Oförändrat

2. Den behöriga myndigheten kan dock ge tillstånd till att en bearbetningsanläggning för kategori 2-material tillfälligt används för bearbetning av kategori 1-material när en utbredd epizootisk sjukdom eller andra ovanliga och oförutsebara omständigheter leder till kapacitetsbrist på en bearbetningsanläggning för kategori 1-material. Den behöriga myndigheten skall godkänna bearbetningsanläggningen för kategori 2-material på nytt innan den bearbetar kategori 2-material igen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:	
— Anläggningen skall stå under ständig officiell tillsyn.	
— All lossning, bearbetning, lagring och annan hantering av kategori 1-material skall ske under officiell tillsyn.	
— Kategori 1-material skall lagras i ett helt separat utrymme eller i ett separat mottagningsområde.	
— Kategori 1-material skall bearbetas i separata utrymmen med separata anordningar och separat utrustning, utom då	
i) bearbetningen äger rum i fullständigt slutna anordningar eller då utrustningen endast används för detta ändamål, eller	
ii) den sats med kategori 2-material som bearbetats omedelbart efter kategori 1-materialet klassas som kategori 1-material.	
— Det bearbetade kategori 1-materialet skall lagras i ett särskilt rum eller i separata tankar som är märkta på lämpligt sätt. Rummet respektive de separata tankarna skall hållas låsta och plomberas av den behöriga myndigheten när denna inte finns på plats.	
— Bearbetningsanläggningar för kategori 2-material som tillfälligt eller permanent har använts för bearbetning av kategori 1-material skall genomgå grundlig rengöring och desinfektion enligt den behöriga myndighetens anvisningar innan material i en högre hälsokategori får börja bearbetas.	
Bearbetningsmetoder	Oförändrat
3. Animaliska biprodukter, utom utsmält fett som framställts av kategori 2-material och som är avsett för oljefabriker, skall bearbetas i enlighet med följande metoder:	
— När det gäller kategori 2-material – utom naturgödsel samt mag- och tarminnehåll från däggdjur – som är avsett för biogas- eller komposteringsanläggningar eller som skall användas som organiskt gödselmedel eller jordförbättringsmedel, samt kategori 1- och kategori 2-material som är avsett för deponering: bearbetningsmetod 1.	
— När det gäller kategori 1- och kategori 2-material som är avsett för förbränning eller samförbränning: någon av de bearbetningsmetoder som förtecknas i kapitel III i bilaga III.	
Krav som produkterna skall uppfylla efter bearbetning	
4. Efter det att produkterna har bearbetats skall de färgas eller märkas permanent genom ett system som godkänts av den behöriga myndigheten. Kommissionen skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2, anta detaljbestämmelser för det system som avses i punkten ovan.	4. Efter det att produkterna har bearbetats skall de färgas eller märkas permanent, med luktämnen om det är tekniskt möjligt, genom ett system som godkänts av den behöriga myndigheten. Kommissionen skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2, anta detaljbestämmelser för det system som avses i punkten ovan.
5. När det gäller prov som tas från bearbetade animaliska biprodukter som är avsedda för biogasanläggningar, komposteringsanläggningar eller deponier eller som skall användas som organiska gödselmedel alternativt jordförbättringsmedel, förutsatt att dessa prov tagits direkt efter värmebehandling: proven skall vara fria från värmeresistenta patogena bakteriesporer (*Clostridium perfringens*: inga fynd i 1 g av produkterna).	Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL II

Särskilda krav för biogas- och komposteringsanläggningar

A. *Krav för godkännande av biogas- och komposteringsanläggningar som tar hand om animaliska biprodukter*

1. Biogasanläggningar skall ha följande utrustning:

a) En enhet för pastörisering/desinfektion som måste passeras och där det bearbetade kategori 2-materialet eller det obearbetade kategori 3-materialet genomgår värmebehandling före inträdet i biogasreaktorn. Denna enhet skall vara försedd med

— mätinstrument som anger temperaturen avsatt mot tiden,

— instrument för kontinuerlig registrering av mätresultaten, och

— ett fullgott säkerhetssystem för att förebygga otillräcklig värmebehandling.

b) Lämplig utrustning och ändamålsenliga lokaler för rengöring och desinfektion av fordon och behållare då dessa lämnar biogasanläggningen.

2. Komposteringsanläggningar skall ha följande utrustning:

a) En sluten komposteringsreaktor försedd med

— mätinstrument som anger temperaturen avsatt mot tiden,

— instrument för kontinuerlig registrering av mätresultaten, och

— ett fullgott säkerhetssystem för att förebygga otillräcklig värmebehandling.

b) Lämplig utrustning och ändamålsenliga lokaler för rengöring och desinfektion av de fordon och behållare i vilka obehandlade animaliska biprodukter transporteras.

3. Biogasanläggningar och komposteringsanläggningar skall ha ett eget laboratorium eller utnyttja ett externt laboratorium med nödvändig utrustning för att göra de analyser som krävs.

B. *Särskilda hygienkrav*

1. Endast kategori 2-material som har genomgått bearbetning enligt metod 1 i en bearbetningsanläggning för kategori 2-material, samt kategori 3-material får omvandlas i en biogasanläggning eller komposteringsanläggning.

2. De animaliska biprodukter som avses i punkt 1 skall omvandlas så snart som möjligt efter ankomst. De skall lagras på ett ändamålsenligt sätt i väntan på behandling.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Behållare, tankar och fordon som använts för transport av animaliska biprodukter skall rengöras, tvättas och desinficeras efter varje användning. Behållare, tankar och fordon som används för transport av obehandlat material skall rengöras i en särskild avdelning på anläggningen. Denna avdelning skall vara så placerad eller utformad att det inte finns någon risk för kontaminering av behandlade produkter.

4. Förebyggande åtgärder mot fåglar, gnagare, insekter och andra skadegörare skall vidtas systematiskt. Av denna anledning skall det finnas ett noggrant beskrivet program för bekämpning av skadegörare.

5. Rengöringsprocedurer skall införas för alla delar av anläggningen och finnas väl beskrivna. Det skall finnas lämplig utrustning och effektiva rengöringsmedel.

6. Hygienkontrollen skall omfatta regelbundna inspektioner av produktionsmiljö och utrustning. Inspektionsscheman och resultat skall sparas.

7. Anordningar och utrustning skall hållas i gott skick och mätutrustningen skall kalibreras regelbundet.

8. Nedbrytningsprodukter skall hanteras och lagras på anläggningen på ett sådant sätt att återkontaminering förhindras.

C. *Parametrar vid värmebehandling*

1. Animaliska biprodukter som används som råmaterial i biogasanläggningar skall uppfylla följande minimikrav:

   a) Maximal partikelstorlek före inträdet i pastöriseringsenheten: 12 mm

   b) Minimitemperatur för allt material i pastöriseringsenheten: 70 °C

   c) Minimitid i pastöriseringsenheten utan avbrott: 60 minuter

2. Animaliska biprodukter som används som råmaterial i komposteringsanläggningar skall uppfylla följande minimikrav:

   a) Maximal partikelstorlek före inträdet i komposteringsreaktorn: 12 mm

   b) Minimitemperatur för allt material i reaktorn: 70 °C

   c) Minimitid i reaktorn vid 70 °C (allt material): 60 minuter

D. *Krav beträffande nedbrytningsprodukter och kompost*

Prov från nedbrytningsprodukter eller kompost som tagits under lagring på biogas- eller komposteringsanläggningen eller vid den tidpunkt då lagringen på dessa anläggningar avbryts skall uppfylla följande krav:

Salmonella: inga fynd i 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3×10^2 i 1 g

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
där: n = antal enheter som provet omfattar, m = gränsvärde för antalet bakterier; resultatet anses tillfredsställande om antalet bakterier i samtliga provenheter inte överstiger m, M = maximivärde för antal bakterier; resultatet anses icke tillfredsställande om antalet bakterier i en eller flera provenheter är större eller lika med M, c = antal provenheter i vilka antalet bakterier får ligga mellan m och M och provet trots detta kan godtas, förutsatt att antalet bakterier i övriga provenheter är högst m.	
KAPITEL III **Krav vid ytterligare bearbetning av utsmält fett från idisslare**	
1. Transesterifiering eller hydrolys vid lägst: 200 °C, under motsvarande lämpligt tryck i 20 minuter (glycerol, fettsyror och estrar). 2. Förtvålning med 12 M NaOH (glycerol och tvål) — genom en satsvis process: 95 °C i 3 timmar, eller — genom en kontinuerlig process: 140 °C, 2 bar (2 000 hPa) i 8 minuter eller motsvarande förhållanden.	

BILAGA V

SÄRSKILDA VILLKOR FÖR UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN OCH IMPORT AV BEARBETAT ANIMALISKT PROTEIN OCH ANNAN FODERRÅVARA

KAPITEL 1 **Allmänna krav**	Oförändrat
Krav för godkännande av bearbetningsanläggningar Utöver de allmänna kraven i bilaga III gäller följande:	
1. Anläggningar för bearbetning av kategori 3-material får inte vara belägna på samma tomt som anläggningar för bearbetning av kategori 1- eller kategori 2-material, såvida de inte är inrymda i en helt avskild del av en byggnad.	1. Anläggningar för bearbetning av kategori 3-material får inte vara belägna på samma tomt som anläggningar för bearbetning av kategori 1- eller kategori 2-material.
2. Genom undantag från punkten ovan får medlemsstaterna tillåta att en bearbetningsanläggning för kategori 3-material upplåter sina lokaler för i) tillfällig bearbetning av kategori 1- eller kategori 2-material om en utbredd epizootisk sjukdom har lett till kapacitetsbrist på bearbetningsanläggningen för kategori 1- eller kategori 2-material, eller	2. Den behöriga myndigheten kan dock ge tillstånd till att en bearbetningsanläggning för kategori 3-material tillfälligt används för bearbetning av kategori 1- eller 2-material när en utbredd epizootisk sjukdom eller andra ovanliga och oförutsebara omständigheter leder till kapacitetsbrist på en bearbetningsanläggning för kategori 1- eller kategori 2-material. Den behöriga myndigheten skall godkänna bearbetningsanläggningen för kategori 3-material på nytt innan den bearbetar kategori 3-material igen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
ii) permanent bearbetning av kategori 1- eller kategori 2-material om anläggningen saknar den extrakapacitet som krävs för att godkännas som en anläggning för särskilda ändamål	
under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:	
— Anläggningen skall stå under ständig officiell tillsyn.	
— All lossning, bearbetning, lagring och annan hantering av kategori 1- eller kategori 2-material skall ske under officiell tillsyn.	
— Kategori 1- eller kategori 2-materialet skall lagras i ett helt separat utrymme eller i ett separat mottagningsområde.	
— Kategori 1- eller kategori 2-materialet skall bearbetas i separata utrymmen med separata anordningar och separat utrustning, utom då bearbetningen sker i fullständigt slutna anordningar eller då utrustningen enbart används för detta ändamål.	
— Det bearbetade kategori 1- eller kategori 2-materialet skall lagras i ett annat utrymme eller i separata tankar med lämplig märkning och får inte användas som foder. Utrymmet respektive de separata tankarna skall hållas tillslutna och plomberas av den behöriga myndigheten när denna inte finns på plats.	
— Bearbetningsanläggningar för kategori 3-material som tillfälligt eller permanent har använts för bearbetning av kategori 1- eller kategori 2-material skall genomgå grundlig rengöring och desinfektion enligt den behöriga myndighetens anvisningar innan material i en högre hälsokategori får börja bearbetas.	
	2a. I anläggningar för behandling av kategori 3-material skall det före, under och efter behandlingen göras en sträng åtskillnad mellan material som härrör från nötkreatur, svin och fjäderfä.
3. Bearbetningsanläggningar för kategori 3-material skall ha följande utrustning:	Oförändrat
a) En anordning för att kontrollera förekomsten av främmande material, till exempel förpackningsmaterial, metallbitar etc. i de obearbetade animaliska biprodukterna.	
b) Om mängden produkter som behandlas är så stor att den behöriga myndigheten ständigt eller regelbundet måste vara på plats skall det finnas ett lämpligt utrustat låsbart utrymme som endast får användas av inspektionstjänsten.	
Särskilda hygienvillkor för bearbetningsanläggningar	
Mottagande av råmaterialet	
4. Bara sådant kategori 3-material som förtecknas i artikel 6 a–l får användas för tillverkning av bearbetat animaliskt protein och annan foderråvara.	4. Bara sådant kategori 3-material som förtecknas i artikel 6 a–l, och som hållits separerat med avseende på djurart, får användas för tillverkning av bearbetat animaliskt protein och annan foderråvara.
5. Före bearbetning skall de animaliska biprodukterna kontrolleras avseende förekomst av främmande material. Om sådant material påträffas skall det avlägsnas.	5. Före bearbetning skall de animaliska biprodukterna kontrolleras avseende förekomst av främmande material. Allt sådant material skall omedelbart avlägsnas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Krav avseende värmebehandling	Oförändrat
6. Kritiska styrpunkter som avgör omfattningen av de värmebehandlingar som används vid bearbetning skall fastställas för varje bearbetningsmetod enligt vad som anges i kapitel III i bilaga III. Dessa styrpunkter får omfatta följande:	6. Kritiska styrpunkter som avgör omfattningen av de värmebehandlingar som används vid bearbetning skall fastställas för varje bearbetningsmetod enligt vad som anges i kapitel III i bilaga III. Dessa styrpunkter skall minst omfatta följande:
— Råmaterialets partikelstorlek.	Oförändrat
— Temperatur som skall uppnås vid värmebehandling.	
— Vilket tryck som råmaterialet skall behandlas under.	
— Hur lång värmebehandlingen skall vara, eller matningshastighet för kontinuerliga system.	
— Lägsta tillåtna processvärden skall anges för alla kritiska styrpunkter som används.	
7. Uppgifterna skall sparas som bevis på att de lägsta tillåtna processvärdena har tillämpats för samtliga kritiska styrpunkter.	7. Uppgifterna skall sparas i minst två år som bevis på att de lägsta tillåtna processvärdena har tillämpats för samtliga kritiska styrpunkter.
8. Noggrant kalibrerad utrustning för mätning och registrering av temperaturen skall användas för kontinuerlig övervakning av bearbetningsförhållandena. Uppgifter om kalibreringsdatum för mätnings- och registreringsutrustning avseende temperatur skall sparas.	8. Noggrant kalibrerad utrustning för mätning och registrering av temperaturen skall användas för kontinuerlig övervakning av bearbetningsförhållandena. Uppgifter om kalibreringsdatum för mätnings- och registreringsutrustning avseende temperatur skall sparas i minst två år.
9. Material som eventuellt inte har genomgått den värmebehandling som krävs (t.ex. material som slängdes i början av processen eller material som läckt ut från kokpannorna), skall genomgå förnyad värmebehandling eller samlas in och bearbetas på nytt.	Oförändrat
Krav som produkterna skall uppfylla efter bearbetning	
10. Prov från de färdiga produkterna som tagits under lagring på bearbetningsanläggningen eller vid den tidpunkt då lagringen avbryts skall uppfylla följande krav:	
Salmonella: inga fynd i 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0	
Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3×10^2 i 1 g	
där:	
n = antal enheter som provet omfattar,	
m = gränsvärde för antal bakterier; resultatet anses tillfredsställande om antalet bakterier i samtliga provenheter inte överstiger m,	
M = maximivärde för antalet bakterier; resultatet anses icke tillfredsställande om antalet bakterier i en eller flera provenheter är lika med eller högre än M,	
c = antal provenheter i vilka antalet bakterier får ligga på mellan m och M och provet trots detta kan godtas, förutsatt att antalet bakterier i övriga provenheter är högst m.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL II

Särskilda villkor för bearbetat animaliskt protein

Utöver villkoren i kapitel I skall följande villkor gälla:

Bearbetningskrav

1. Bearbetat däggdjursprotein, utom blodmjöl, skall ha bearbetats med metod 1.

2. Blodmjöl och bearbetat icke-däggdjursprotein, utom fiskmjöl, skall ha bearbetats med någon av de metoder som förtecknas i kapitel III i bilaga III.

3. Fiskmjöl skall ha bearbetats med användning av

   i) någon av de metoder som förtecknas i kapitel III i bilaga III, eller

   ii) metoder och parametrar som garanterar att den bearbetade produkten uppfyller de mikrobiologiska kraven i kapitel I.10 i denna bilaga.

Lagring och avsändande av bearbetat animaliskt protein

4. Bearbetat animaliskt protein skall förpackas och lagras i nya eller steriliserade påsar eller lagras i ändamålsenligt utformade lådor för bulktransport.

5. Lämpliga åtgärder skall vidtas för att minimera kondensering i lådor, bandtransportörer och hissar.

6. Produkter på bandtransportörer samt i hissar och lådor skall skyddas från kontaminering av misstag.

7. Utrustning som används för att hantera bearbetat animaliskt protein skall hållas ren och torr och den skall vara försedd med ändamålsenliga inspektionspunkter så att hygienförhållandena kan undersökas. Alla lagringsutrymmen skall tömmas och rengöras med jämna mellanrum enligt produktionens krav.

8. Bearbetat animaliskt protein skall hållas torrt. Läckage och kondensering i lagringsutrymmen skall undvikas.

9. Bearbetat animaliskt protein skall transporteras i nya och förslutna påsar eller i täckta bulkbehållare eller fordon.

10. Före lastning skall varje fordon kontrolleras för att säkerställa att utrymmena är rena och torra.

Import av bearbetat animaliskt protein

11. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av bearbetat animaliskt protein om detta

   — kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del II i bilaga XI eller, när det gäller fiskmjöl, i förteckningen i del III i bilaga XI,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
— kommer från en bearbetningsanläggning som finns upptagen i den förteckning som avses i artikel 29.3,	
— har framställts i enlighet med denna förordning, och	
— åtföljs av ett hälsointyg enligt kapitel 1 i bilaga X.	
12. Sändningar av bearbetat animaliskt protein som importeras till gemenskapen för att där övergå till fri omsättning skall genomgå en provtagning som utförs av den behöriga myndigheten vid gränskontrollstationen och som uppfyller följande krav:	
i) Prov skall tas av varje sändning med produkter som transporterats i bulk.	
ii) Slumpvisa stickprov skall tas på sändningar med produkter som förpackats på den ursprungliga tillverkningsanläggningen.	
13. Medlemsstaterna får ta slumpvisa stickprov av sändningar i bulk med ursprung i ett tredje land som vid de sex senaste, på varandra följande testen visat negativt resultat. Om ett prov vid någon av dessa kontroller visar sig vara positivt skall den behöriga myndigheten i ursprungslandet underrättas, så att den kan vidta lämpliga åtgärder för att rätta till förhållandena. Dessa åtgärder skall meddelas den behöriga myndighet som ansvarar för importkontrollerna. Om ytterligare ett prov med samma ursprung ger positivt resultat skall ytterligare tester göras på alla sändningar med samma ursprung, till dess att kravet i första meningen är uppfyllt.	
14. Medlemsstaterna skall spara resultaten från den provtagning som görs för alla sändningar som genomgått provtagning.	14. De behöriga myndigheterna skall i minst två år spara resultaten från den provtagning som görs för alla sändningar som genomgått provtagning.
15. Om en sändning ger positivt resultat för salmonella skall den antingen	Oförändrat
a) återexporteras från gemenskapen,	a) behandlas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17.2 a i direktiv 97/78/EG, eller
b) bearbetas på nytt i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt denna förordning eller dekontamineras genom behandlingar som är tillåtna enligt gemenskapens lagstiftning. Sändningen skall inte släppas innan den har behandlats och den behöriga myndigheten gjort ett salmonellatest med negativt resultat i enlighet med kapitel I.10 i denna bilaga.	b) bearbetas på nytt i en bearbetningsanläggning som godkänts enligt denna förordning eller dekontamineras genom en behandling som godkänts av den behöriga myndigheten. En förteckning över tillåtna behandlingar kan fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2. Sändningen skall inte släppas innan den har behandlats och den behöriga myndigheten gjort ett salmonellatest med negativt resultat i enlighet med kapitel I.10 i denna bilaga.
KAPITEL III	Oförändrat
Särskilda villkor för blodprodukter	
Utöver villkoren i kapitel I skall följande gälla:	
1. Endast sådant blod som avses i artikel 6 a och b får användas för tillverkning av blodprodukter.	
2. Blodprodukter skall ha behandlats med	
i) någon av de bearbetningsmetoder som förtecknas i kapitel III i bilaga III, eller	
ii) metoder och parametrar som garanterar att den bearbetade produkten uppfyller de mikrobiologiska krav som fastställs i kapitel I.10 i denna bilaga.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG

Import av bearbetade blodprodukter

3. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av blodprodukter om

— de kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del V i bilaga X,

— de kommer från en bearbetningsanläggning som finns upptagen i den förteckning som avses i artikel 29.3,

— de har framställts i enlighet med denna förordning, och

— de åtföljs av ett hälsointyg enligt artikel 29.5.

KAPITEL IV

Särskilda villkor för utsmält fett och fiskolja

Utöver villkoren i kapitel I skall följande gälla:

1. Utsmält fett från idisslare skall renas på ett sådant sätt att den återstående totalhalten av olösliga föroreningar inte överstiger 0,15 vikt-%.

Import av utsmält fett

2. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av utsmält fett till gemenskapen om det uppfyller följande krav:

— Det kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del IV i bilaga XI.

— Det kommer från en bearbetningsanläggning som finns upptagen i den förteckning som avses i artikel 29.3.

— Det har framställts i enlighet med denna förordning och det uppfyller följande krav:

a) Om det helt eller delvis har framställts av råmaterial från svin: det kommer från ett land eller ett område i ett land som varit fritt från mul- och klövsjuka under de föregående 24 månaderna och som varit fritt från klassisk svinpest och afrikansk svinpest under de föregående 12 månaderna.

b) Om det helt eller delvis har framställts av råmaterial från fjäderfä: det kommer från ett land eller ett område i ett land som varit fritt från newcastlesjuka och aviär influensa under de föregående 6 månaderna.

c) Om det helt eller delvis har framställts av råmaterial från idisslare: det kommer från ett land eller ett område i ett land som varit fritt från mul- och klövsjuka under de föregående 24 månaderna och fritt från boskapspest under de föregående 12 månaderna.

Eller:

d) Om det har förekommit utbrott av en av ovannämnda sjukdomar under den tidsperiod som anges ovan: fettet har värmebehandlats med någon av följande metoder:

i) Minst 70 °C i åtminstone 30 minuter.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
ii) Minst 90 °C i åtminstone 15 minuter. Mätdata från de kritiska styrpunkterna skall registreras och sparas så att ägaren, huvudmannen eller dennes företrädare och, om så krävs, den behöriga myndigheten kan övervaka driften vid anläggningen. Uppgifterna skall omfatta partikelstorlek, kritisk temperatur samt, beroende på omständigheterna, absolut tid, tryckkurva, matningshastighet för råmaterialet och återanvändningsgraden för fett.	
— det åtföljs av ett hälsointyg enligt artikel 29.5.	
Import av fiskolja	
3. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av fiskolja till gemenskapen om	
— den kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del III i bilaga XI,	
— den kommer från en bearbetningsanläggning som finns upptagen i den förteckning som avses i artikel 29.3,	
— den har framställts i enlighet med denna förordning, och	
— den åtföljs av ett hälsointyg enligt artikel 29.5.	
4. Om det utsmälta fettet eller fiskoljan har förpackats har detta skett i nya eller rengjorda behållare, och alla försiktighetsåtgärder har vidtagits för att förhindra att produkterna återkontamineras. Om produkten är avsedd för bulktransport har en inspektion gjorts av rör, pumpar och bulktankar samt eventuella andra behållare eller tankbilar för bulklaster som använts i samband med transport av produkterna från tillverkningsanläggningen antingen direkt till fartyget eller till hamntankar eller direkt till anläggningarna; inspektionen skall göras innan de anordningar som anges ovan har använts för ändamålet i fråga och anordningarna skall ha befunnits vara rena.	4. När det utsmälta fettet eller fiskoljan förpackas skall detta ske i nya eller rengjorda behållare, och alla försiktighetsåtgärder skall vidtas för att förhindra att produkterna återkontamineras. Om produkten är avsedd för bulktransport skall en inspektion göras av rör, pumpar och bulktankar samt eventuella andra behållare eller tankbilar för bulklaster som använts i samband med transport av produkterna från tillverkningsanläggningen antingen direkt till fartyget eller till hamntankar eller direkt till anläggningarna; inspektionen skall göras innan de anordningar som anges ovan har använts för ändamålet i fråga och anordningarna skall ha befunnits vara rena.
KAPITEL V	Oförändrat
Särskilda villkor för mjölk, mjölkbaserade produkter och råmjölk	
Utöver villkoren i kapitel I skall följande gälla:	
1. Obehandlad mjölk och råmjölk skall framställas under förhållanden som ger tillräckliga garantier för skyddet av djurhälsan. Bestämmelser om dessa förhållanden skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	
2. Mjölk eller behandlade eller förädlade mjölkprodukter skall värmebehandlas vid minst 72 °C i åtminstone 15 sekunder eller någon kombination av temperatur och tid som ger minst likvärdig värmeeffekt och som leder till negativ reaktion vid fosfatastest, följt av	
i) när det gäller torrmjölk eller torrmjölksprodukter: torkning,	
ii) när det gäller syrade mjölkprodukter: en sänkning av pH-värdet till under 6,0; denna nivå skall bibehållas under minst 1 timme.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Utöver de villkor som fastställs i punkt 2 skall torrmjölk och torkade mjölkprodukter uppfylla följande krav:

   i) Efter avslutad torkning skall alla försiktighetsåtgärder vidtas för att förhindra att produkterna kontamineras.

   ii) Den färdiga produkten skall förpackas i nya behållare.

4. När det gäller bulkbehållare: innan mjölken, mjölkprodukterna eller råmjölken har lastats in i fordon eller behållare för vidare transport till destinationsorten skall nämnda fordon eller behållare ha desinficerats med ett preparat som är godkänt av den behöriga myndigheten.

Import av mjölk och mjölkbaserade produkter

5. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av mjölk och mjölkbaserade produkter om följande krav är uppfyllda:

   — De kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del I i bilaga XI, och om följande krav är uppfyllda:

      a) Mjölk och mjölkbaserade produkter från de tredje länder eller delar av de tredje länder som förtecknas i kolumn B i bilagan till beslut 95/340/EG skall ha genomgått en pastörisering som leder till negativ reaktion vid fosfatastest, och de skall åtföljas av en kopia av hälsointyget i kapitel 2.A i bilaga X.

      b) Mjölkbaserade produkter med ett pH-värde på mindre än 6 från de tredje länder eller delar av de tredje länder som förtecknas i kolumn C i bilagan till beslut 95/340/EG skall ha genomgått en pastörisering som leder till negativ reaktion vid fosfatastest, och de skall åtföljas av en kopia av hälsointyget i kapitel 2.B i bilaga X.

      c) Mjölk och mjölkbaserade produkter från de tredje länder eller delar av de tredje länder som förtecknas i kolumn C i bilagan till beslut 95/340/EG skall ha genomgått sterilisering eller en sådan dubbel värmebehandling där varje enskild behandling är tillräcklig för att ge negativ reaktion vid fosfatastest, och de skall åtföljas av en kopia av hälsointyget i kapitel 2.C i bilaga X.

   — De kommer från en bearbetningsanläggning som finns upptagen i den förteckning som avses i artikel 29.3.

6. Mjölk och mjölkbaserade produkter från de tredje länder eller delar av de tredje länder som förtecknas i kolumn C i bilagan till beslut 95/304/EG och som har drabbats av ett utbrott av mul- och klövsjuka under de senaste 12 månaderna eller där vaccination mot mul- och klövsjuka har utförts under de senaste 12 månaderna skall, innan de förs in i gemenskapen, ha genomgått

   antingen

      i) sterilisering till ett Fc-värde på 3 eller mer, eller

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

ii) en inledande värmebehandling med en värmeeffekt som minst motsvarar den som uppnås genom pastörisering vid minst 72 °C under åtminstone 15 sekunder, och som är tillräcklig för att negativ reaktion skall erhållas vid fosfatastest, följt av

— en andra värmebehandling med en värmeeffekt som minst motsvarar den inledande värmebehandlingens och som i sig är tillräcklig för att negativ reaktion skall erhållas vid fosfatastest, följt av – när det gäller torrmjölk eller torrmjölksbaserade produkter – torkning, eller

— syrning, varvid pH-värdet sänks till under 6 och bibehålls på denna nivå i minst 1 timme.

7. Om det finns risk för införande av en exotisk sjukdom, eller om det föreligger andra djurhälsorisker, kan ytterligare krav för skydd av djurhälsan införas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

KAPITEL VI

Särskilda villkor för gelatin och hydrolyserat protein

Utöver villkoren i kapitel I skall följande gälla:

A. *Gelatin*

1. Gelatinet skall framställas i en process som uppfyller följande krav:

— Obearbetat kategori 3-material skall genomgå behandling med syror eller baser följt av en eller flera sköljningar. Därefter skall pH-värdet justeras. Gelatin skall extraheras genom upphettning – en gång eller flera på varandra följande gånger – följt av rening genom filtrering och sterilisering.

— Efter att ha genomgått de behandlingar som avses i punkt 1 får gelatinet torkas och vid behov pulvriseras eller skiktas.

— Endast svaveldioxid och väteperoxid får användas som konserveringsmedel.

2. Gelatinet skall emballeras, förpackas, lagras och transporteras under godtagbara hygieniska förhållanden, varvid följande villkor skall vara uppfyllda:

— Det skall finnas ett utrymme för lagring av emballage och förpackningsmaterial.

— Emballering och förpackning skall ske i ett utrymme eller på en plats som är särskilt avsedd för detta ändamål.

— Emballage och förpackningar som innehåller gelatin skall vara märkta med ”Gelatin för foderändamål”.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
B. *Hydrolyserat protein*	
3. Hydrolyserat protein skall framställas genom en process som är utformad för att minimera kontamineringen av obehandlat kategori 3-material samt genom bearbetning av det obehandlade kategori 3-materialet genom insaltning, behandling med kalk, och grundlig sköljning följt av	
— behandling av materialet i pH > 11 i > 3 timmar vid temperaturen > 80 °C följt av värmebehandling vid > 140 °C i 30 minuter vid > 3,6 bar, eller	
— behandling av materialet i pH 1–2 och sedan pH > 11, följt av värmebehandling vid 140 °C i 30 minuter vid 3 bar, eller	
— behandling i en likvärdig process som godkänts enligt det förfarande som avses i artikel 33.2.	
Import av gelatin och hydrolyserat protein	
4. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av gelatin om	
— det kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del XI i bilaga X,	
— det kommer från en bearbetningsanläggning som finns upptagen i den förteckning som avses i artikel 29.3,	
— det har framställts i enlighet med denna förordning, och	
— det åtföljs av ett hälsointyg enligt artikel 29.5.	
5. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av hydrolyserat protein om	
— det kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del XI i bilaga X,	
— det kommer från en bearbetningsanläggning som finns upptagen i den förteckning som avses i artikel 29.3,	
— det har framställts i enlighet med denna förordning, och	
— det åtföljs av ett hälsointyg enligt artikel 29.5.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
KAPITEL VII	
Särskilda villkor för dikalciumfosfat	
1. Dikalciumfosfat skall framställas genom en process i vilken allt benmaterial i kategori 3 finfördelas och sedan avfettas med varmt vatten samt behandlas med utspädd saltsyra (lägsta koncentration 4 %, pH < 1,5) i minst två dagar följt av en behandling av den fosforhaltiga vätska som erhålls med kalk, vilket leder till en utfällning av dikalciumfosfat vid pH 4–7; denna utfällning skall lufttorkas i 15 minuter med en ingångstemperatur på 270–325 °C och en sluttemperatur på 60–65 °C; alternativt skall materialet behandlas med en motsvarande process som godkänts enligt det förfarande som avses i artikel 33.2.	
Import av dikalciumfosfat	
2. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av dikalciumfosfat om — det kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del XI i bilaga X, — det kommer från en bearbetningsanläggning som finns upptagen i den förteckning som avses i artikel 29.3, — det har framställts i enlighet med denna förordning, och — det åtföljs av ett hälsointyg enligt artikel 29.5.	

BILAGA VI

SÄRSKILDA VILLKOR FÖR UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN, HANDEL OCH IMPORT AV FODER FÖR SÄLLSKAPSDJUR, TUGGBEN OCH TEKNISKA PRODUKTER

KAPITEL I	Oförändrat
Allmänna villkor för godkännande av anläggningar för tillverkning av foder för sällskapsdjur och av tekniska anläggningar	
Anläggningar för tillverkning av foder för sällskapsdjur, tuggben och tekniska produkter skall uppfylla följande krav: a) De skall ha lämpliga lokaler och utrustning för att lagra och behandla inkommande material på ett helt säkert sätt. b) De skall ha lämpliga lokaler och utrustning för bortskaffande, i enlighet med denna förordning, av sådana oanvända och obearbetade animaliska biprodukter som återstår efter framställning av produkterna, eller skall sända dessa till en bearbetningsanläggning eller till en förbrännings- eller samförbränningsanläggning i enlighet med denna förordning.	
KAPITEL II	
Foder för sällskapsdjur och tuggben	
Foder för sällskapsdjur och tuggben skall uppfylla följande krav:	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

a) Foder för sällskapsdjur får endast tillverkas av de animaliska biprodukter som avses i artikel 6 a–l.

b) Konserverat foder för sällskapsdjur skall genomgå värmebehandling till ett Fc-värde på minst 3,0.

c) För bearbetat foder för sällskapsdjur gäller följande:

— Det skall genomgå en värmebehandling i vilken hela materialet upphettas till minst 90 °C.

— Efter behandlingen skall omfattande försiktighetsåtgärder vidtas för att förhindra att produkten kontamineras.

— Produkten skall förpackas i nytt förpackningsmaterial.

d) För tuggben gäller följande:

— De skall i samband med bearbetning genomgå en värmebehandling som förstör patogena organismer (inklusive salmonella).

— Efter behandlingen skall omfattande försiktighetsåtgärder vidtas för att förhindra att produkten kontamineras.

— Produkten skall förpackas i nytt förpackningsmaterial.

e) För obehandlat foder för sällskapsdjur gäller följande:

— Fodret får bara tillverkas av de animaliska biprodukter som förtecknas i artikel 6 a och som framställts från djur som slaktats i ett EG-godkänt slakteri.

— Den färdiga produkten skall förpackas i nytt förpackningsmaterial som inte läcker.

— Under hela produktionskedjan fram till försäljningsstället skall lämpliga åtgärder vidtas för att förhindra att produkten kontamineras.

— Texten ”Får bara användas som foder för sällskapsdjur” skall anges på förpackningen på ett tydligt och läsbart sätt.

f) Fodret skall undersökas genom slumpvisa stickprov som tas vid produktion och/eller lagring (före avsändandet) för att säkerställa att det uppfyller följande krav:

Salmonella: inga fynd i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

Import av foder för sällskapsdjur och tuggben

Medlemsstaterna skall bara tillåta import av foder för sällskapsdjur och tuggben om följande villkor är uppfyllda:

— Produkterna kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del X i bilaga XI.

— De kommer från anläggningar för framställning av foder för sällskapsdjur som godkänts av den behöriga myndigheten i det tredje landet och som uppfyller de särskilda krav som fastställs i denna förordning.

— De har framställts i enlighet med denna förordning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
— De åtföljs av följande dokument:	
a) När det gäller konserverat foder för sällskapsdjur: ett intyg som motsvarar förlagan i kapitel 3.A i bilaga X.	
b) När det gäller bearbetat foder för sällskapsdjur: ett intyg som motsvarar förlagan i kapitel 3.B i bilaga X.	
c) När det gäller tuggben: ett intyg som motsvarar förlagan i kapitel 3.C i bilaga X.	
d) När det gäller obehandlat foder för sällskapsdjur: ett intyg som motsvarar förlagan i kapitel 3.D i bilaga X.	
KAPITEL III	
Naturgödsel, bearbetad naturgödsel och bearbetade naturgödselprodukter	
I. *Obearbetad naturgödsel*	
Handel med obearbetad naturgödsel	
1. a) Det är inte tillåtet att bedriva handel med obearbetad naturgödsel från andra arter än fjäderfä och hästdjur, med undantag för naturgödsel som	
— har sitt ursprung i ett område som inte omfattas av restriktioner på grund av en allvarlig överförbar sjukdom, och	
— är avsedd att, under den behöriga myndighetens tillsyn, spridas på en anläggning vars mark ligger på ömse sidor om gränsen mellan två medlemsstater.	
b) Genom undantag från a kan en medlemsstat dock genom ett särskilt godkännande tillåta att följande varor förs in på dess territorium:	
— Naturgödsel avsedd för bearbetning i en teknisk anläggning, biogasanläggning eller komposteringsanläggning som godkänts av de behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning för framställning av de produkter som avses i II nedan. När beslut fattas om att godkänna sådana anläggningar skall naturgödselns ursprung tas i beaktande.	
— Naturgödsel som är avsedd att spridas på en anläggning. Denna typ av handel får endast ske efter samtycke från de behöriga myndigheterna i både ursprungs- och mottagarmedlemsstaten. När sådana tillstånd beviljas skall särskild hänsyn tas till naturgödselns ursprung och destination samt till djurhälso- och säkerhetsaspekter.	
I ovanstående fall skall naturgödseln åtföljas av ett hälsointyg som motsvarar den förlaga som har fastställts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	Ett hälsointyg som motsvarar en förlaga som har fastställts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 skall åtfölja naturgödseln i ovanstående fall.
2. Handel med obearbetad naturgödsel från fjäderfä omfattas av följande villkor:	Oförändrat
a) Naturgödseln skall ha sitt ursprung i ett område som inte omfattas av restriktioner på grund av newcastlesjuka eller aviär influensa.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
b) Obearbetad naturgödsel från fjäderfäflockar som har vaccinerats mot newcastlesjuka får inte sändas till en region som erhållit status som ”område som inte vaccinerar mot newcastlesjuka” i enlighet med artikel 12.2 i direktiv 90/539/EEG.	
c) Naturgödseln skall åtföljas av ett hälsointyg som motsvarar den förlaga som har fastställts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.	c) Ett hälsointyg som motsvarar en förlaga som har fastställts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 skall åtfölja naturgödseln.
3. Handel med obearbetad naturgödsel från hästdjur omfattas inte av några djurhälsokrav.	Oförändrat
Import av obearbetad naturgödsel	
4. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av obearbetad naturgödsel om	
— den kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del IX i bilaga XI,	
— den uppfyller de krav för arten i fråga som anges i 1 a ovan, och	
— den åtföljs av ett hälsointyg enligt artikel 29 c.	
II. *Bearbetad naturgödsel och bearbetade naturgödselprodukter*	
5. Utsläppande på marknaden av bearbetad naturgödsel och bearbetade naturgödselprodukter får endast ske på följande villkor:	
a) De skall komma från en teknisk anläggning, biogasanläggning eller komposteringsanläggning som godkänts av de behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning.	
b) De skall ha värmebehandlats vid minst 70 °C i åtminstone 60 minuter.	b) De skall ha värmebehandlats vid minst 70 °C i åtminstone 60 minuter eller behandlas på motsvarande sätt enligt bestämmelser som fastställs enligt förfarandet i artikel 33.2.
c) De skall	Oförändrat
— vara fria från salmonella (ingen salmonella i 25 g behandlad produkt),	
— vara fria från *Enterobacteriaceae* (enligt en kontroll av halten aeroba bakterier: < 1 000 cfu per gram behandlad produkt), och	
— ha behandlats för att minska halten sporbildande bakterier och produktionen av toxiner.	
d) De skall lagras på ett sådant sätt att de efter bearbetning inte riskerar att kontamineras eller bli fuktiga eller drabbas av en sekundärinfektion.	
De skall därför lagras i	
— väl tillslutna och isolerade silor, eller	
— väl tillslutna förpackningar (plastpåsar eller säckar).	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Import av bearbetad naturgödsel och bearbetade naturgödselprodukter	
6. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av bearbetad naturgödsel och bearbetade naturgödselprodukter om de	
— kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del IX i bilaga XI,	
— kommer från en anläggning som godkänts av den behöriga myndigheten i det tredje landet och som uppfyller de särskilda kraven i denna förordning,	
— uppfyller kraven i punkt 5 ovan, och	
— åtföljs av ett hälsointyg enligt artikel 29.5.	
III. *Guano*	
7. Saluförande av guano omfattas inte av några djurhälsovillkor.	
KAPITEL IV	
Blod och blodprodukter som används för tekniska eller farmaceutiska ändamål samt vid *in vitro*-diagnoser och för laboratoriebruk, utom serum från hästdjur	
A. *Utsläppande på marknaden*	
1. Blodprodukter som omfattas av detta kapitel får bara släppas ut på marknaden om villkoren i artikel 18 i denna förordning är uppfyllda.	
B. *Import av blod och blodprodukter som används för tekniska eller farmaceutiska ändamål samt vid* in vitro*-diagnoser och för laboratoriebruk, utom serum från hästdjur*	
2. Import av blod omfattas av villkoren i kapitel XI i denna bilaga.	
3. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av blodprodukter om	
— de kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del VI i bilaga XI,	
— de har sitt ursprung i ett tredje land där inget fall av mul- och klövsjuka har konstaterats under minst 24 månader, och där inget fall av vesikulär stomatit, vesikulär svinsjuka, boskapspest, peste des petits ruminants, Rift valley-feber, bluetongue, afrikansk hästpest, klassisk svinpest, afrikansk svinpest, newcastlesjuka eller aviär influensa har konstaterats under 12 månader bland mottagliga arter, och där inga vaccinationer mot dessa sjukdomar har utförts under minst 12 månader. Hälsointyget får utfärdas för den djurart från vilken blodprodukterna kommer,	
eller	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

— i fråga om blodprodukter från nötkreatur: de har sitt ursprung i en del av ett tredje land som uppfyller villkoren i första strecksatsen och från vilket import av nötkreatur, färskt nötkött eller sperma från nötkreatur är tillåten enligt gemenskapslagstiftningen. Det blod från vilket produkterna har framställts skall komma från nötkreatur som har sitt ursprung i denna del av det tredje landet och det skall ha insamlats

i) i slakterier som godkänts enligt gemenskapslagstiftningen,

eller

ii) i slakterier som godkänts och som övervakas av de behöriga myndigheterna i det tredje landet. Slakteriets adress och godkännandenummer skall meddelas kommissionen och medlemsstaterna eller anges i intyget,

eller

— när det gäller blodprodukter från nötkreatur: de har genomgått någon av följande behandlingar, vilket garanterar att de inte innehåller några patogen av de nötkreatursssjukdomar som anges i första strecksatsen:

i) Värmebehandling vid 65 °C i minst 3 timmar, följt av ett test av behandlingens verkan.

ii) Bestrålning med 2,5 megarad eller gammastrålar, följt av ett test av behandlingens verkan.

iii) Ändring av pH-värdet till 5 under 2 timmar, följt av ett test av behandlingens verkan.

iv) Värmebehandling där alla delar av materialet upphettas till minst 90 °C, följt av en kontroll av behandlingens verkan.

v) Någon annan behandling som fastställts enligt det förfarande som avses i artikel 33.2.

Eller:

— när det gäller blodprodukter från nötkreatur: de motsvarar kraven i kapitel X i denna bilaga. Förpackningarna får i sådana fall inte öppnas under lagringen, och bearbetningsföretaget skall låta produkterna genomgå någon av de behandlingar som anges i strecksatsen ovan,

och

— de kommer från en anläggning som godkänts av den behöriga myndigheten i det tredje landet och som uppfyller de särskilda kraven i denna förordning, och

— de åtföljs av ett hälsointyg enligt artikel 29.5.

4. Särskilda krav för import av produkter som används vid *in vitro*-diagnos och som laboratoriereagens skall vid behov fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 33.2.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL V

Serum från hästdjur

1. Serumet skall komma från hästdjur som inte visar tecken på någon av de allvarliga överförbara sjukdomar som avses i direktiv 90/426/EEG eller några andra allvarliga överförbara sjukdomar för vilka hästdjur är mottagliga och det skall komma från anläggningar eller centraler som inte är föremål för hälsorestriktioner enligt det direktivet.

Import av serum från hästdjur

2. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av serum från hästdjur om

— det kommer från hästdjur som är födda och uppfödda i ett tredje land från vilket import av hästar för slakt är tillåten,

— det erhölls, bearbetades och skickades iväg i enlighet med följande villkor:

a) Det kommer från ett land där det råder anmälningsplikt för följande sjukdomar: afrikansk hästpest, beskällarsjuka (dourine), rots, hästencefalomyelit (alla typer, inklusive VEE), infektiös anemi, vesikulär stomatit, rabies och mjältbrand.

b) Det erhölls, under överinseende av veterinär, från hästdjur som vid insamlingstillfället inte visade några kliniska tecken på smittsamma sjukdomar.

c) Det erhölls från hästdjur som sedan födseln har vistats i det tredje landet eller – vid officiell regionalisering enligt gemenskapens lagstiftning – som sedan födseln vistats i delar av det tredje landet där

i) venezuelansk hästencefalomyelit inte har förekommit under de senaste 2 åren,

ii) beskällarsjuka (dourine) inte har förekommit under de senaste 6 månaderna, och

iii) rots inte har förekommit under de senaste 6 månaderna.

d) Det erhölls från hästdjur som vid insamlingstillfället inte kom från en anläggning och som inte vistats på en anläggning som var föremål för restriktioner av djurhälsoskäl i följande utsträckning:

i) När det gäller hästencefalomyelit: under de föregående 6 månaderna, räknat från den dag då de hästdjur som led av sjukdomen slaktades.

ii) När det gäller infektiös anemi: fram till den dag då de angripna djuren har slaktats och då återstående djur två gånger med tre månaders mellanrum uppvisat negativ reaktion på Coggins test.

iii) När det gäller vesikulär stomatit: under de föregående 6 månaderna.

iv) När det gäller mjältbrand: under 15 dagar räknat från det senast konstaterade fallet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Om samtliga djur av sjukdomsmottagliga arter som befinner sig på anläggningen har slaktats och lokalerna desinficerats skall förbudet gälla i 30 dagar från och med den dag då djuren destruerades och lokalerna desinficerades, med undantag för mjältbrand, då förbudet skall gälla i 15 dagar.

e) Det har hanterats med största försiktighet för att undvika kontaminering med patogena agens vid produktion, hantering och förpackning.

f) Det har förpackats i förslutna, ogenomträngliga behållare som är tydligt märkta med texten ”Serum från hästdjur” och på vilka insamlingsanläggningens registreringsnummer anges.

— det kommer från en anläggning som godkänts av den behöriga myndigheten i det tredje landet och som uppfyller de särskilda kraven i denna förordning, och

— det åtföljs av ett hälsointyg enligt kapitel 4 i bilaga X.

KAPITEL VI

Hudar och skinn från hovdjur

1. Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte

— hudar och skinn från hovdjur som uppfyller kraven i direktiv 64/433/EEG,

— hudar och skinn från hovdjur som har genomgått fullständig garvning,

— wet blue-läder,

— picklade skinn, eller

— kalkbehandlade hudar (beredda med kalk och en saltlösning vid pH 12–13 i minst 8 timmar).

2. Inom den räckvidd som anges i punkt 1 ovan skall bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på färska, kylda och beredda hudar och skinn.

I detta kapitel avses med ”beredda hudar och skinn” sådana hudar och skinn som har

— torkats, eller

— torr- eller våtsaltats under minst 14 dagar före avsändandet, eller

— behandlats i 7 dagar med havssalt med tillsats av 2 % natriumkarbonat, eller

— torkats i 42 dagar vid en temperatur på minst 20 °C, eller

— konserverats genom någon annan metod än garvning, som skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Handel

3. Handel med färska och kylda hudar och skinn omfattas av samma hälsovillkor som dem som gäller för färskt kött enligt direktiv 72/461/EEG.

4. Beredda hudar och skinn får bara bli föremål för handel om varje sändning åtföljs av ett handelsdokument enligt bilaga II av vilket det framgår att

   i) hudarna och skinnen har beretts i enlighet med punkt 2, och

   ii) sändningen inte har kommit i kontakt med andra animaliska produkter eller levande djur som medför risk för spridning av allvarliga överförbara sjukdomar.

Import av hudar och skinn

5. Medlemsstaterna skall tillåta import av färska eller kylda hudar och skinn om följande villkor är uppfyllda:

   a) De kommer från djur som har slaktats i ett slakteri.

   b) De kommer från ett tredje land eller – vid regionalisering enligt gemenskapens lagstiftning – från ett område i ett tredje land från vilket import av alla kategorier av färskt kött från motsvarande arter är tillåten och som under minst 12 månader innan varorna sänds iväg har varit fritt från

      — klassisk svinpest,

      — afrikansk svinpest, och

      — boskapspest

      och som vid tidpunkten för avsändande under minst 24 månader har varit fritt från mul- och klövsjuka och där ingen vaccination har utförts mot mul- och klövsjuka under 12 månader före avsändandet.

   c) De kommer från

      — djur som har befunnit sig i ursprungslandet under minst 3 månader före slakt eller – om djuren är yngre än 3 månader – sedan födseln,

      — när det gäller hudar och skinn från klövdjur: djur från anläggningar där det inte förekommit något utbrott av mul- och klövsjuka under de föregående 30 dagarna och där det inom en radie på 10 kilometer inte förekommit något fall av mul- och klövsjuka under de senaste 30 dagarna,

      — när det gäller hudar och skinn från svin: djur från anläggningar där det inte förekommit något utbrott av vesikulär svinsjuka under de senaste 30 dagarna och inget fall av klassisk eller afrikansk svinpest under de senaste 40 dagarna och där det inom en radie på 10 kilometer inte förekommit något fall av dessa sjukdomar under de senaste 30 dagarna,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

— djur som har genomgått hälsokontroll på slakteriet inom 24 timmar före slakt och som inte visat några tecken på mul- och klövsjuka, boskapspest, klassisk svinpest, afrikansk svinpest eller vesikulär svinsjuka.

d) De har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens.

e) De åtföljs av ett djurhälsointyg enligt kapitel 5.A i bilaga X.

6. Medlemsstaterna skall tillåta import av beredda hudar och skinn om följande villkor är uppfyllda:

a) Hudarna och skinnen åtföljs av ett djurhälsointyg enligt kapitel 5.B i bilaga X.

b) Antingen kommer hudarna och skinnen från djur som har sitt ursprung i ett tredje land eller ett område i ett tredje land som inte omfattas av några restriktioner enligt gemenskapens lagstiftning till följd av ett utbrott av en allvarlig överförbar sjukdom som de ifrågavarande djurarterna är mottagliga för; i detta fall skall hudarna och skinnen ha beretts i enlighet med punkt 2,

eller

kommer hudarna och skinnen från djur som har sitt ursprung i andra regioner i ett tredje land eller andra tredje länder och de har beretts i enlighet med punkt 2 tredje och fjärde strecksatserna,

eller

kommer hudarna och skinnen från idisslare och de har beretts i enlighet med punkt 2 och de har lagrats isolerat i 21 dagar eller transporterats i 21 dagar i sträck. I detta fall ersätts det intyg som avses i punkt 6 a av det intygande som fastställs i kapitel 5.C i bilaga X som anger eller bevisar att dessa krav är uppfyllda.

c) Om saltade hudar och skinn transporteras med fartyg har de före import saltats under en tidsperiod som anges i det intyg som åtföljer sändningen.

d) Sändningen har inte kommit i kontakt med andra animaliska produkter eller med levande djur som medför risk för spridning av allvarliga överförbara sjukdomar.

7. Färska, kylda eller beredda hudar och skinn av hovdjur skall importeras i behållare, lastbilar, järnvägsvagnar eller balar som plomberats av den behöriga myndigheten i det avsändande tredje landet.

KAPITEL VII

Jakttroféer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som antagits i enlighet med förordning (EEG) nr 3626/82 skall jakttroféer

i) av hovdjur och fåglar som genomgått sådan fullständig konservering som gör det möjligt att förvara dem i rumstemperatur, och

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

ii) av andra arter än hovdjur och fåglar

inte omfattas av några förbud eller restriktioner av djurhälsoskäl.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som antagits i enlighet med förordning (EEG) nr 3626/82 skall jakttroféer av hovdjur och fåglar som inte har genomgått den behandling som avses i i uppfylla något av följande villkor:

— De skall komma från djur med ursprung i ett område som inte omfattas av restriktioner till följd av förekomst av allvarliga överförbara sjukdomar som djur av de aktuella arterna är mottagliga för.

— De skall uppfylla villkoren i punkt 3 eller 4 om de kommer från djur med ursprung i ett område som omfattas av restriktioner till följd av förekomst av allvarliga överförbara sjukdomar som djur av de aktuella arterna är mottagliga för.

3. Jakttroféer som enbart består av ben, horn, hovar, klor eller tänder skall

— behandlas i kokande vatten till dess att allt material utom ben, horn, hovar, klor och tänder har avlägsnats,

— desinficeras med ett preparat som är godkänt av den behöriga myndigheten, särskilt med väteperoxid om det gäller delar som består av ben,

— förpackas omedelbart efter behandling, var för sig, i genomskinliga, tillslutna förpackningar i syfte att undvika all senare kontaminering, och utan att komma i kontakt med några andra produkter av animaliskt ursprung som kan kontaminera dem, och

— åtföljas av ett dokument eller intyg av vilket det framgår att ovannämnda villkor är uppfyllda.

4. Jakttroféer som enbart består av hudar eller skinn skall

— antingen

i) torkas, eller

ii) torr- eller våtsaltas i minst 14 dagar före avsändandet, eller

iii) konserveras genom någon annan metod än garvning; denna metod skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2,

— förpackas omedelbart efter behandling, var för sig, i genomskinliga och tillslutna förpackningar i syfte att undvika all senare kontaminering, och utan att komma i kontakt med några andra produkter av animaliskt ursprung som kan kontaminera dem, och

— åtföljas av ett dokument eller intyg av vilket det framgår att ovannämnda villkor är uppfyllda.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Import av jakttroféer

5. Medlemsstaterna skall bara tillåta import från tredje land av sådana konserverade jakttroféer av fåglar och hovdjur som endast består av ben, horn, hovar, klor, tänder, hudar eller skinn om

— de åtföljs av det intyg/dokument som fastställs i kapitel 6.A i bilaga X, och

— i fråga om torr- eller våtsaltade skinn som fraktats med fartyg: om skinnen har saltats i minst 14 dagar före import.

6. Medlemsstaterna skall tillåta import av jakttroféer av fåglar och hovdjur som består av hela anatomiska delar och som inte genomgått någon form av behandling från de tredje länder som återfinns i förteckningen i kommissionens beslut 94/86/EG från vilka import av alla typer av färskt kött av motsvarande djurarter är tillåten, om dessa produkter åtföljs av ett veterinärintyg enligt kapitel 6.B i bilaga X.

KAPITEL VIII

Obearbetad ull, hår, svinborst, fjädrar och delar av fjädrar

1. Obearbetad ull, hår, svinborst, fjädrar och delar av fjädrar (”varorna”) skall vara säkert förpackade och torra. Utförsel av svinborst från regioner där afrikansk svinpest är endemisk är dock bara tillåten om borsten

a) har kokats, färgats eller blekts, eller

b) har genomgått någon annan typ av behandling som med säkerhet dödar patogena agens, förutsatt att bevis för detta överlämnas i form av ett intyg från den ansvarige veterinären på ursprungsorten. Tvättning i fabrik skall inte anses vara en behandling i denna mening.

2. Bestämmelserna i ovanstående punkt gäller inte prydnadsfjädrar eller andra fjädrar

a) som resande för med sig för personligt bruk, eller

b) som sänds till privatpersoner och är avsedda för icke-industriella ändamål.

Import av svinborst

3. Medlemsstaterna skall tillåta import av svinborst från tredje länder eller – vid regionalisering enligt gemenskapens lagstiftning – regioner i tredje länder, där inget fall av afrikansk svinpest har konstaterats under de föregående 12 månaderna, om sändningen åtföljs av ett djurhälsointyg enligt kapitel 7.A i bilaga X.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Medlemsstaterna skall tillåta import av svinborst från tredje länder eller – vid regionalisering enligt gemenskapens lagstiftning – regioner i tredje länder, där ett eller flera fall av afrikansk svinpest har konstaterats under de föregående 12 månaderna, om sändningen åtföljs av ett djurhälsointyg enligt kapitel 7.B i bilaga X.

5. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av obearbetad ull, hår, fjädrar och delar av fjädrar om dessa är säkert förpackade och torra.

6. Obearbetad ull, hår, borst, fjädrar och delar av fjädrar skall skickas direkt till destinationsanläggningen eller till anläggningarna för mellanlagring under sådana förhållanden att all spridning av patogena agens undviks.

KAPITEL IX

Biodlingsprodukter

1. Biodlingsprodukter som uteslutande är avsedda att användas inom biodlingen

   a) får inte komma från ett område för vilket förbud har utfärdats till följd av fall av amerikansk yngelröta eller akarioasis, i fall där, när det gäller akarioasis, den mottagande medlemsstaten har fått ytterligare garantier enligt artikel 14.2 i direktiv 92/68/EEG, och

   b) skall uppfylla kraven i artikel 8 a i direktiv 92/65/EEG.

   Om undantag medges skall detta ske enligt det förfarande som avses i artikel 33.2.

Import av biodlingsprodukter

2. Medlemsstaterna skall bara tillåta import av biodlingsprodukter som är avsedda att användas inom biodling om de handelsdokument som åtföljer sändningen innehåller följande uppgifter och om de har stämplats av de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över den registrerade produktionsanläggningen:

   — Ursprungsland.

   — Produktionsanläggningens namn.

   — Produktionsanläggningens registreringsnummer.

   — Produkttyp:

   "Biodlingsprodukter som bara skall användas inom biodling och som kommer från en anläggning som inte är föremål för restriktioner till följd av bisjukdomar och som samlats in i ett område där det inom en radie på 3 kilometer och under minst 30 dagar inte förekommit några restriktioner på grund av den anmälningspliktiga sjukdomen amerikansk yngelröta."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL X

Ben och benprodukter (utom benmjöl), horn och hornprodukter (utom hornmjöl) samt hovar och hovprodukter (utom hovmjöl) som inte skall användas som foder eller gödselmedel

1. Medlemsstaterna skall tillåta import av ben och benprodukter (utom benmjöl), horn och hornprodukter (utom hornmjöl) samt hovar och hovprodukter (utom hovmjöl) avsedda för vidare bearbetning men inte för användning som livsmedel, foder eller gödselmedel, om följande villkor är uppfyllda:

   i) Produkterna har torkats före export, och de är inte kylda eller djupfrysta.

   ii) Produkterna transporteras enbart land- och sjövägen från ursprungslandet och direkt till en gränskontrollstation inom gemenskapen och lastas inte om i någon hamn eller på någon plats utanför gemenskapen.

   iii) Efter de dokumentkontroller som föreskrivs i direktiv 97/78/EG har produkterna fraktats direkt till tillverkningsanläggningen.

2. Varje sändning skall åtföljas av

   i) Ett handelsdokument som har stämplats av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över ursprungsanläggningen och som innehåller följande uppgifter:

      Ursprungsland.

      Produktionsanläggningens namn.

      Produktnamn (torkade ben/torkade benprodukter/torkade horn/torkade hornprodukter/torkade hovar/torkade hovprodukter) som har

      — tagits från friska djur som slaktats i ett slakteri, eller

      — torkats i 42 dagar vid en genomsnittstemperatur på minst 20 °C, eller

      — upphettats i 1 timme till en kärntemperatur på minst 80 °C före torkning, eller

      — förbränts i 1 timme till en kärntemperatur på minst 80 °C före torkning, eller

      — surgjorts så att pH har varit lägre än 6 i hela materialet under minst 1 timme före torkning,

      och som inte i något stadium är avsedda att användas som livsmedel, foder eller gödselmedel

      Samt:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

ii) Följande intygande från importören, vilket skall vara avfattad på minst ett av de officiella språken i den medlemsstat genom vilken sändningen först kommer in i gemenskapen och på minst ett av destinationsmedlemsstatens officiella språk:

FÖRLAGA FÖR INTYGANDE

Undertecknad intygar härmed att jag har för avsikt att importera följande produkter till gemenskapen: ben och benprodukter (utom benmjöl), horn och hornprodukter (utom hornmjöl) samt hovar och hovprodukter (utom hovmjöl). Jag intygar också att dessa produkter inte under några förhållanden kommer att användas i livsmedel, foder eller gödselmedel, och att de kommer att transporteras direkt till följande anläggning:

Namn .....

Adress .....

Importör:

Namn .....

Adress .....

Utfärdat i .....
(ort)

den .....
(datum)

Underskrift .....

Referensnummer enligt det intyg som fastställs i bilaga B till kommissionens beslut 93/13/EEG .....

Officiell stämpel av den gränskontrollstation där införseln till EG äger rum

Underskrift .....
(Underskrift av den officiella veterinären på gränskontrollstationen)

.....
(Namn med versaler)

3. Då materialet sänds iväg till gemenskapens territorium skall det vara inneslutet i blyplomberade containrar eller lastbilar eller transporteras som bulklast i ett fartyg. Om det transporteras i containrar skall dessa, liksom alla medföljande dokument, vara märkta med bearbetningsanläggningarnas namn och adress.

4. Materialet skall transporteras direkt från ankomststället på gemenskapens territorium till bearbetningsanläggningen i plomberade containrar eller transportmedel.

5. Då materialet anländer till gemenskapens territorium och innan det sänds iväg till bearbetningsanläggningen skall den lokala officiella veterinären eller behöriga myndigheten snarast möjligt underrättas om avsändandet genom ett Animo-meddelande eller, om detta inte är möjligt, via telex eller telefax.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

6. Vid tillverkningen skall register föras över mängden och typen av råmaterial så att det kan säkerställas att detta material har använts för avsett syfte.

KAPITEL XI

Obearbetade animaliska biprodukter för tillverkning av foder för sällskapsdjur samt farmaceutiska och tekniska produkter

Medlemsstaterna skall bara tillåta import av obearbetade animaliska biprodukter som är avsedda för tillverkning av foder för sällskapsdjur, läkemedel eller tekniska produkter om de uppfyller följande krav:

— De kommer från ett tredje land som finns upptaget i förteckningen i del VII i bilaga XI.

— De åtföljs av ett hälsointyg enligt kapitel 8 i bilaga X.

— Efter den gränskontroll som föreskrivs i direktiv 97/78/EG och i enlighet med bestämmelserna i artikel 8.4 i det direktivet transporteras de antingen

i) direkt till en sådan anläggning för tillverkning av foder för sällskapsdjur eller tekniska produkter som har garanterat att de obearbetade animaliska biprodukterna bara kommer att användas för godkända ändamål och att de inte kommer att lämna anläggningen i obehandlat skick, eller

ii) till en mellananläggning för animaliska biprodukter.

KAPITEL XII

Utsmält fett för oljetillverkning

Medlemsstaterna skall bara tillåta import av utsmält fett för bearbetning med en metod som minst uppfyller kraven för en av de processer som beskrivs i kapitel III i bilaga IV om följande krav är uppfyllda:

— Produkten transporteras enbart land- och sjövägen från ursprungslandet och direkt till en gränskontrollstation inom gemenskapen.

— Efter de dokumentkontroller som föreskrivs i direktiv 97/78/EG och i enlighet med bestämmelserna i artikel 8.4 i det direktivet har produkterna fraktats direkt till de oljefabriker där de skall bearbetas.

— Varje sändning skall åtföljas av ett intygande från importören om att de produkter som importeras enligt denna punkt inte kommer att användas för något annat ändamål än ytterligare bearbetning genom en metod som minst uppfyller kraven för någon av de processer som beskrivs i kapitel III i bilaga IV.

En försäkran med detta innehåll skall lämnas till den officiella veterinären vid gränskontrollstationen på den plats där varorna först kommer in i gemenskapen, fyllas i av denne och därefter åtfölja sändningen till tillverkningsanläggningen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

BILAGA VII

HÄLSOINTYG

För bearbetade animaliska biprodukter avsedda att förbrännas eller samförbrännas i en annan medlemsstat

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsmedlemsstat .....

Ursprungsmedlemsstat .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av sändningen*

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

II. *Sändningens ursprung*

Bearbetningsanläggningens adress och godkännandenummer .....

.....

III. *Sändningens destination*

De bearbetade animaliska biprodukterna skall sändas

från .....

(lastningsort)

till .....

(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel:

— Typ .....

— Fartygets registreringsnummer eller namn .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att den produkt som beskrivs ovan inte kan användas för andra ändamål än förbränning eller samförbränning och att den uppfyller kraven i artikel 13 B b i rådets och Europaparlamentets förordning nr . . ./. . ./EG.

Utfärdat i ....., den .....

(ort) (datum)

Stämpel (1)

.....

(den officiella veterinärens underskrift) (1)

.....

(namn, befattning samt titel med versaler)

(1) Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA VIII

HYGIENKRAV FÖR MELLANANLÄGGNINGAR OCH LAGRINGSANLÄGGNINGAR

KAPITEL I

Krav för godkännande av mellananläggningar

Oförändrat

1. Lokalerna och utrustningen skall uppfylla minst följande krav:

a) Anläggningen skall ligga tillräckligt långt bort från allmänna vägar och andra anläggningar, t.ex. slakterier.

b) Anläggningen skall ha ett täckt utrymme för lossning av animaliska biprodukter.

c) Anläggningen skall vara utformad så att lokaler och utrustning är lätta att rengöra och desinficera. Golven skall vara utformade så att avflödet av vätskor underlättas.

d) Anläggningen skall ha tillräckligt med toaletter, omklädningsrum och tvättställ för personalen.

e) Det skall finnas tillfredsställande skyddsanordningar mot insekter, gnagare, fåglar och andra skadegörare.

f) Anläggningen skall ha ett system för bortskaffande av spillvatten som uppfyller gällande hygienkrav.

g) När det är nödvändigt för att uppnå målen i denna förordning måste anläggningar vara försedda med temperaturreglerade lagerutrymmen med tillräcklig kapacitet för att bibehålla animaliska biprodukter vid lämplig temperatur. De skall vara så utformade att temperaturerna kan övervakas och dokumenteras.

2. Anläggningen skall ha lämpliga utrymmen och utrustning för rengöring och desinfektion av de behållare eller tankar i vilka de animaliska biprodukterna tas emot samt av de transportmedel, utom fartyg, i vilka de transporteras. Det skall finnas lämplig utrustning för desinfektion av fordonshjul.

Oförändrat

KAPITEL II

Allmänna hygienvillkor

A. *Mellananläggningar för kategori 3-material*

1. Anläggningen får inte bedriva någon annan verksamhet än import, insamling, sortering, styckning, kylning, djupfrysning till block, tillfällig lagring och avsändande av kategori 3-material.

1. Anläggningen får inte ligga på samma tomt som en anläggning för kategori 1- eller 2-material och inte bedriva någon annan verksamhet än import, insamling, sortering, styckning, kylning, djupfrysning till block, tillfällig lagring och avsändande av kategori 3-material.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. Sortering av kategori 3-material skall göras på ett sätt som eliminerar alla risker för införsel av djursjukdomar.	2. Sortering av kategori 3-material skall göras på ett sätt som eliminerar alla risker för införsel av djursjukdomar. Råvaror avsedda för produktion av animaliska proteiner avsedda för foder till djur inom animalieproduktionen skall hållas separerade med avseende på djurart.
3. Kategori 3-material skall vid sortering och lagring alltid hållas avskilt från andra varor och hanteras på ett sådant sätt att all spridning av epizootiska sjukdomar förhindras.	3. Kategori 3-material skall vid sortering och lagring alltid hållas avskilt från andra varor och hanteras på ett sådant sätt att all spridning av djursjukdomar förhindras.
4. Kategori 3-material skall lagras på lämpligt sätt till dess att det sänds iväg på nytt.	4. Kategori 3-material skall lagras på lämpligt sätt och vid behov kylas eller frysas till dess att det sänds iväg på nytt.
5. Fordon och behållare som används vid transport av obearbetat kategori 3-material, liksom all utrustning och alla anordningar som har kommit i kontakt med det obearbetade kategori 3-materialet skall rengöras, tvättas och desinficeras efter varje användning. Förpackningsmaterial skall brännas eller bortskaffas på annat sätt enligt den officiella veterinärens anvisningar.	Oförändrat
B. *Mellananläggningar för kategori 1- och kategori 2-material*	
1. Anläggningen skall bara användas för insamling, hantering, tillfällig lagring och avsändande av kategori 1- eller kategori 2-material.	
2. Sorteringen av kategori 1- och kategori 2-material skall göras på ett sätt som inte medför någon risk för införsel av djursjukdomar.	
3. Kategori 1- och kategori 2-material skall vid hantering och lagring alltid hållas avskilda från andra varor så att all spridning av epizootiska sjukdomar förhindras.	
4. Kategori 1- och kategori 2-material skall lagras på ett ändamålsenligt sätt till dess att det sänds iväg på nytt.	4. Kategori 1- och kategori 2-material skall lagras på ett ändamålsenligt sätt, inbegripet under lämpliga temperaturförhållanden, till dess att det sänds iväg på nytt.
5. Fordon och behållare som används vid transport av kategori 1- eller kategori 2-material, liksom all utrustning och alla anordningar som har kommit i kontakt med kategori 1- eller kategori 2-materialet skall rengöras, tvättas och desinficeras efter varje användning. Förpackningsmaterial skall brännas eller bortskaffas på annat sätt enligt den officiella veterinärens anvisningar.	Oförändrat
KAPITEL III	
Krav för godkännande av lagringsanläggningar	
1. Lokalerna och utrustningen skall uppfylla minst följande krav:	
	a) Lokaler för lagring av kategori 3-material får inte förläggas till samma plats som lokaler för lagring av kategori 1- eller kategori 2-material.
a) Anläggningen skall ha ett täckt utrymme där produkterna lossas.	b) Anläggningen skall ha ett täckt utrymme där produkterna lossas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
b) Anläggningen skall vara utformad så att lokaler och utrustning är lätta att rengöra och desinficera. Golven skall vara utformade så att avflödet av vätskor underlättas.	c) Anläggningen skall vara utformad så att lokaler och utrustning är lätta att rengöra och desinficera. Golven skall vara utformade så att avflödet av vätskor underlättas.
c) Anläggningen skall ha tillräckligt med toaletter, omklädningsrum och tvättställ för personalen.	d) Anläggningen skall ha tillräckligt med toaletter, omklädningsrum och tvättställ för personalen.
d) Det skall finnas tillfredsställande skyddsanordningar mot insekter, gnagare, fåglar och andra skadegörare.	e) Det skall finnas tillfredsställande skyddsanordningar mot insekter, gnagare, fåglar och andra skadegörare.
2. Anläggningen skall ha lämpliga utrymmen och utrustning för rengöring och desinfektion av de behållare eller tankar i vilka produkterna tas emot samt av de transportmedel, utom fartyg, i vilka de transporteras. Det skall finnas lämplig utrustning för desinfektion av fordonshjul.	Oförändrat
3. Produkterna skall lagras på lämpligt sätt till dess att de sänds iväg på nytt.	

BILAGA IX

BEHANDLING AV VISSA TYPER AV KATEGORI 2- OCH KATEGORI 3-MATERIAL SOM SKALL ANVÄNDAS SOM FODER FÖR DE KATEGORIER AV DJUR SOM FÖRTECKNAS I ARTIKEL 21

1. Kategori 2- och kategori 3-material skall transporteras till användare och uppsamlingscentraler i enlighet med bestämmelserna i bilaga II.	Oförändrat
2. Anläggningarna skall åtminstone uppfylla kraven i kapitel I punkterna 1 a–d, 1 f och 2–4 samt kapitel II punkterna 1, 2, 4, 5 och 9 i bilaga III, och de skall ha lämplig utrustning för att destruera oanvänt och obearbetat kategori 2- eller kategori 3-material, eller så skall dessa anläggningar sända materialet till en bearbetnings- eller förbränningsanläggning i enlighet med denna förordning.	
3. Utöver de uppgifter som krävs enligt artikel 8 skall följande uppgifter arkiveras:	
i) När det gäller slutanvändare: hur stora mängder kategori 2- eller kategori 3-material som använts, samt användningsdatum.	
ii) När det gäller uppsamlingscentraler som levererar kategori 2- eller kategori 3-material till slutanvändare:	
a) mängden kategori 2- eller kategori 3-material som behandlats i enlighet med punkt 4 nedan,	
b) namn och adress för varje slutanvändare som köpt bearbetat kategori 2- eller kategori 3-material,	
c) de anläggningar till vilka kategori 2- eller kategori 3-materialet skall transporteras för vidare användning,	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

d) mängden material som sänts iväg, och

e) datum då materialet sändes iväg.

4. Uppsamlingscentraler som levererar kategori 2- eller kategori 3-material till slutanvändare skall iaktta följande bestämmelser beträffande detta material, utom när det gäller fiskavfall:

i) Materialet skall genomgå någon av följande behandlingar:

a) Denaturering med en färgämneslösning som godkänts av den behöriga myndigheten. Lösningen skall ha en sådan koncentration att det tydligt syns att köttet är färgat, dvs. hela ytan på samtliga köttstycken skall ha täckts av ovannämnda lösning, antingen genom att köttet doppats i lösningen eller genom att färglösningen sprayats på köttet, eller genom någon annan metod.

b) Sterilisering, dvs. kokning eller ångbehandling under tryck tills allt kött är fullständigt genomkokt.

c) Annan behandling som godkänts av den behöriga myndigheten.

ii) Efter behandling skall kategori 2- eller kategori 3-materialet förpackas innan det distribueras, och på förpackningen skall uppsamlingscentralens namn och adress anges; förpackningen skall dessutom på ett tydligt och läsbart sätt vara märkt med texten ”Inte avsett som livsmedel”.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

BILAGA X

FÖRLAGOR TILL HÄLSOINTYG FÖR IMPORT FRÅN TREDJE LAND AV VISSA ANIMALISKA BIPRODUKTER OCH PRODUKTER SOM FRAMSTÄLLTS AV DESSA

KAPITEL 1

HÄLSOINTYG

För bearbetat animaliskt protein som inte är avsett som livsmedel, inklusive blandningar och produkter som innehåller sådant protein, utom foder för sällskapsdjur. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljas sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av det bearbetade animaliska proteinet eller produkten*

Typ av bearbetat animaliskt protein eller produkt .....

Bearbetat animaliskt protein från .....
(art)

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

Satsens referensnummer vid produktion .....

II. *Det bearbetade animaliska proteinets eller produktens ursprung*

Den godkända anläggningens adress och godkännandenummer .....

.....

III. *Det bearbetade animaliska proteinets eller produktens destination*

Det bearbetade animaliska proteinet eller produkten skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att jag har läst och förstått innebörden av rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG och att

a) det bearbetade animaliska protein resp. den produkt som beskrivs ovan består av eller innehåller bearbetat animaliskt protein som inte är avsett att användas som livsmedel och som har

i) framställts och lagrats i en bearbetningsanläggning som har godkänts och validerats av den behöriga myndigheten och som står under tillsyn av denna myndighet, i enlighet med artikel 15 i rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG,

ii) framställts enbart av följande animaliska biprodukter:

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, om dessa delar förklarats vara lämpliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning men av kommersiella skäl trots detta inte skall användas som livsmedel.

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, om dessa delar förklarats vara olämpliga som livsmedel men inte uppvisar några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur och om de har framställts från slaktkroppar som bedömts vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Hudar, skinn, hovar, horn, svinborst och fjädrar från djur som har slaktas i ett slakteri och som genomgått en besiktning före slakt och vid denna besiktning förklarats vara lämpade för slakt i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Blod från djur som har slaktats i ett slakteri och som har genomgått en besiktning före slakt och vid denna besiktning förklarats vara lämpade för slakt i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Animaliska biprodukter som erhållits vid framställning av sådana produkter som är avsedda att användas som livsmedel, till exempel avfettade ben, fettgrevar etc.

— Livsmedel som är av animaliskt ursprung eller som innehåller animaliska produkter, ursprungligen avsedda att användas som livsmedel men som i stället skall användas som djurfoder – av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller någon annan typ av defekter som inte innebär några risker för människor eller djur.

— Fisk och andra havslevande djur, utom havslevande däggdjur, som fångats på öppet hav för att användas vid tillverkning av fiskmjöl.

— Färskt fiskavfall från anläggningar som tillverkar sådana fiskprodukter som är avsedda att användas som livsmedel.

— Skal, biprodukter från kläckerier samt biprodukter i form av spruckna ägg som kommer från djur som inte visade några kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via produkten i fråga.

iii) upphettats

— till en kärntemperatur på mer än 133 °C i minst 20 minuter utan avbrott vid ett tryck (absolut) på minst 3 bar som åstadkommits genom mättad ånga. Partikelstorleken före bearbetning var högst 50 mm [1], eller

— när det gäller blodmjöl eller icke-däggdjursprotein utom fiskmjöl: enligt bearbetningsmetod ... som anges i kapitel III i bilaga III till rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG [1],

och

— att stickprovet uppfyller följande krav [2]:

— Clostridium perfringens: inga fynd i 1 g

— *Salmonella*: inga fynd i 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— *Enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 gram

— när det gäller fiskmjöl: enligt bearbetningsmetod ... som anges i kapitel III i bilaga III till rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG (1), eller en behandling där alla delar av materialet upphettas till minst 80 °C (1), och stickprovet uppfyller följande krav:

— *Salmonella*: inga fynd i 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— *Enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 gram

b) ett stickprov från den färdiga produkten analyserades av den behöriga myndigheten omedelbart före avsändandet och befanns uppfylla följande krav:

Salmonella: inga fynd i 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

c) den färdiga produkten

— förpackades i nytt förpackningsmaterial (1),

eller

— när det gäller bulktransporter: behållare och övriga transportmedel genomgick en grundlig rengöring och desinfektion med ett desinfektionsmedel som före användning godkänts av den behöriga myndigheten (1).

d) den färdiga produkten lagrades i en sluten behållare, och

e) den har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens efter behandling.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel (3)

.....
(den officiella veterinärens underskrift) (3)

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

(1) Stryk det som inte gäller.

(2) Där:
n = antal enheter som provet omfattar,
m = gränsvärde för antal bakterier; resultatet anses tillfredsställande om antalet bakterier i samtliga provenheter inte överstiger m,
M = maximivärde för antal bakterier; resultatet anses icke tillfredsställande om antalet bakterier i en eller flera provenheter är lika med eller större än M,
c = antal provenheter i vilka antalet bakterier får ligga mellan m och M och provet trots detta kan godtas, förutsatt att antalet bakterier i övriga provenheter är högst m.

(3) Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA X

FÖRLAGOR TILL HÄLSOINTYG FÖR IMPORT FRÅN TREDJE LAND AV VISSA ANIMALISKA BIPRODUKTER OCH PRODUKTER SOM FRAMSTÄLLTS AV DESSA

KAPITEL 1

HÄLSOINTYG

För bearbetat animaliskt protein som inte är avsett som livsmedel, inklusive blandningar och produkter som innehåller sådant protein, utom foder för sällskapsdjur. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av det bearbetade animaliska proteinet eller produkten*

Typ av bearbetat animaliskt protein eller produkt .....

Bearbetat animaliskt protein från .....
(art)

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

Satsens referensnummer vid produktion .....

II. *Det bearbetade animaliska proteinets eller produktens ursprung*

Den godkända anläggningens adress och godkännandenummer .....

.....

III. *Det bearbetade animaliska proteinets eller produktens destination*

Det bearbetade animaliska proteinet eller produkten skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att jag har läst och förstått innebörden av rådets och Europaparlamentets förordning . . ./. . ./EG och att

a) det bearbetade animaliska protein resp. den produkt som beskrivs ovan består av eller innehåller bearbetat animaliskt protein som inte är avsett att användas som livsmedel och som har

i) framställts och lagrats i en bearbetningsanläggning som har godkänts och validerats av den behöriga myndigheten och som står under tillsyn av denna myndighet, i enlighet med artikel 15 i rådets och Europaparlamentets förordning . . ./. . ./EG,

ii) framställts enbart av följande animaliska biprodukter:

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, om dessa delar förklarats vara lämpliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning men av kommersiella skäl trots detta inte skall användas som livsmedel.

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, om dessa delar förklarats vara olämpliga som livsmedel men inte uppvisar några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur och om de har framställts från slaktkroppar som bedömts vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Hudar, skinn, hovar, horn, svinborst och fjädrar från djur som har slaktas i ett slakteri och som genomgått en besiktning före slakt och vid denna besiktning förklarats vara lämpade för slakt för framställning av livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Blod från djur som har slaktats i ett slakteri och som har genomgått en besiktning före slakt och vid denna besiktning förklarats vara lämpade för slakt för framställning av livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Animaliska biprodukter som erhållits vid framställning av sådana produkter som är avsedda att användas som livsmedel, till exempel avfettade ben, fettgrevar etc.

— Livsmedel som är av animaliskt ursprung eller som innehåller animaliska produkter, ursprungligen avsedda att användas som livsmedel men som i stället skall användas som djurfoder – av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller någon annan typ av defekter som inte innebär några risker för människor eller djur.

— Fisk och andra havslevande djur, utom havslevande däggdjur, som fångats på öppet hav för att användas vid tillverkning av fiskmjöl.

— Färskt fiskavfall från anläggningar som tillverkar sådana fiskprodukter som är avsedda att användas som livsmedel.

— Skal, biprodukter från kläckerier samt biprodukter i form av spruckna ägg som kommer från djur som inte visade några kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via produkten i fråga.

iii) upphettats

— till en kärntemperatur på mer än 133 °C i minst 20 minuter utan avbrott vid ett tryck (absolut) på minst 3 bar som åstadkommits genom mättad ånga. Partikelstorleken före bearbetning var högst 50 mm [1], eller

— när det gäller blodmjöl eller icke-däggdjursprotein utom fiskmjöl: enligt bearbetningsmetod . . . som anges i kapitel III i bilaga III till rådets och Europaparlamentets förordning . . ./. . ./EG [1],

och

— att stickprovet uppfyller följande krav [2]:

— Clostridium perfringens: inga fynd i 1 g

— *Salmonella*: inga fynd i 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— *Enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 gram

— när det gäller fiskmjöl: enligt bearbetningsmetod ... som anges i kapitel III i bilaga III till rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG [1], eller en behandling där alla delar av materialet upphettas till minst 80 °C [1], och stickprovet uppfyller följande krav:

— *Salmonella*: inga fynd i 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— *Enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 gram

b) ett stickprov från den färdiga produkten analyserades av den behöriga myndigheten omedelbart före avsändandet och befanns uppfylla följande krav:

Salmonella: inga fynd i 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

c) den färdiga produkten

— förpackades i nytt förpackningsmaterial [1],

eller

— när det gäller bulktransporter: behållare och övriga transportmedel genomgick en grundlig rengöring och desinfektion med ett desinfektionsmedel som före användning godkänts av den behöriga myndigheten [1].

d) den färdiga produkten lagrades i en sluten behållare, och

e) den har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens efter behandling.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel [3]

.....
(den officiella veterinärens underskrift) [3]

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

---

[1] Stryk det som inte gäller.

[2] Där:
n = antal enheter som provet omfattar,
m = gränsvärde för antal bakterier; resultatet anses tillfredsställande om antalet bakterier i samtliga provenheter inte överstiger m,
M = maximivärde för antal bakterier; resultatet anses icke tillfredsställande om antalet bakterier i en eller flera provenheter är lika med eller större än M,
c = antal provenheter i vilka antalet bakterier får ligga mellan m och M och provet trots detta kan godtas, förutsatt att antalet bakterier i övriga provenheter är högst m.

[3] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

KAPITEL 2

(A)

HÄLSOINTYG

För mjölk och mjölkbaserade produkter som har genomgått en enda värmebehandling och som inte är avsedda att användas som livsmedel. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtfölja sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av mjölken/de mjölkbaserade produkterna*

Mjölk från .....
(art)

Beskrivning av mjölken/de mjölkbaserade produkterna .....

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

Partiets/satsens referensnummer vid produktion .....

II. *Ursprung*

Behandlings- eller bearbetningsanläggningens adress och registreringsnummer ([1]) .....

.....

III. *Mjölkens/de mjölkbaserade produkternas destination*

Mjölken/de mjölkbaserade produkterna skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel ([2]) .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar härmed följande:

1. ... (exportland), ... (region) [3], har varit fritt från mul- och klövsjuka och boskapspest under de 12 månader som föregick exporten och har inte genomfört vaccination mot mul- och klövsjuka eller boskapspest under dessa 12 månader.

2. Den mjölk/de mjölkbaserade produkter som avses i detta intyg

   a) har framställts av obehandlad mjölk från djur som

      — inte visar några kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via mjölk,

      — hör till anläggningar som inte är föremål för några officiella restriktioner på grund av mul- och klövsjuka eller boskapspest,

   b) har genomgått en behandling som innebär upphettning till ... (temperatur) i ... (tid), så att ett efterföljande fosfatastest gav negativ reaktion, följt av – när det gäller torrmjölk eller torkade mjölkbaserade produkter – torkning.

3. Alla försiktighetsåtgärder har vidtagits för att undvika kontaminering av mjölken/de mjölkbaserade produkterna efter bearbetning.

4. Mjölken/de mjölkbaserade produkterna förpackades i nya behållare [1], eller

   — om bulkbehållare användes desificerades dessa före lastning med ett preparat som godkänts av de behöriga myndigheterna [1], och

   — behållarna är märkta för att ange vilken typ av mjölk/mjölkbaserade produkter som de innehåller.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel [4]

.....
(den officiella veterinärens underskrift) [4]

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

---

[1] Stryk det som inte gäller.
[2] För fordon skall registreringsnummer anges. För bulkbehållare skall behållarnas nummer och plomberingsnumret anges.
[3] Skall fyllas i om tillståndet att exportera till gemenskapen begränsar sig till vissa regioner i det berörda tredje landet.
[4] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

(B)

HÄLSOINTYG

För värmebehandlade mjölkbaserade produkter vars pH sänkts till under 6 och som inte är avsedda som livsmedel. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtfölja sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av de mjölkbaserade produkterna*

Mjölk från .....
(art)

Beskrivning av de mjölkbaserade produkterna .....

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

Partiets/satsens referensnummer vid produktion .....

II. *Ursprung*

Behandlings- eller bearbetningsanläggningens adress och registreringsnummer ([1]) .....

.....

III. *De mjölkbaserade produkternas destination*

De mjölkbaserade produkterna skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel ([2]) .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar härmed följande:

1. De mjölkbaserade produkter som avses i detta intyg

   a) har framställts av obehandlad mjölk från djur som

      — inte visar några kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via mjölk,

      — hör till anläggningar som inte är föremål för några officiella restriktioner på grund av mul- och klövsjuka eller boskapspest,

   b) har genomgått en behandling som innebär upphettning till ... (temperatur) under ... (tid), så att negativ reaktion erhölls vid ett fosfatastest, och

   c) har surgjorts till pH < 6, och denna nivå bibehölls i minst 1 timme.

2. Omfattande åtgärder har vidtagits för att undvika kontaminering av de mjölkbaserade produkterna efter bearbetning.

3. De mjölkbaserade produkterna förpackades i nya behållare (1), eller

   — om bulkbehållare användes desinficerades dessa före lastning med ett preparat som godkänts av de behöriga myndigheterna (1), och

   — behållarna är märkta för att ange vilken typ av mjölk/mjölkbaserade produkter som de innehåller.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel (3)

.....
(den officiella veterinärens underskrift) (3)

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

(1) Stryk det som inte gäller.
(2) För fordon skall registreringsnummer anges. För bulkbehållare skall behållarnas nummer och plomberingsnumret anges.
(3) Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

(C)

HÄLSOINTYG

För mjölk och mjölkbaserade produkter som har genomgått sterilisering eller dubbel värmebehandling och som inte är avsedda att användas som livsmedel. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtfölja sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av mjölken/de mjölkbaserade produkterna*

Mjölk från .....
(art)

Beskrivning av mjölken/de mjölkbaserade produkterna .....

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

Partiets/satsens referensnummer vid produktion .....

II. *Ursprung*

Behandlings- eller bearbetningsanläggningens adress och registreringsnummer ([1]) .....

.....

III. *Mjölkens/de mjölkbaserade produkternas destination*

Mjölken/de mjölkbaserade produkterna skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel ([2]): .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar härmed följande:

1. Den mjölk/de mjölkbaserade produkter som avses i detta intyg

   a) har framställts av obehandlad mjölk från djur som

      — inte visar några kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via mjölk,

      — hör till anläggningar som inte är föremål för några officiella restriktioner på grund av mul- och klövsjuka eller boskapspest,

   b) har genomgått

      antingen

      i) sterilisering till ett F_c-värde på lägst 3, eller

      ii) en inledande behandling med upphettning till ... (temperatur) under ... (tid), så att ett fosfatastest gav negativ reaktion, följt av en andra behandling med upphettning till ... (temperatur) under ... (tid), så att ett fosfatastest gav negativ reaktion, följt av – när det gäller torrmjölk och torkade mjölkbaserade produkter – torkning.

2. Alla försiktighetsåtgärder har vidtagits för att undvika kontaminering av mjölken/de mjölkbaserade produkterna efter bearbetning.

3. Mjölken/de mjölkbaserade produkterna förpackades i nya behållare [1], eller

   — om bulkbehållare användes desinficerades dessa före lastning med ett preparat som godkänts av de behöriga myndigheterna [1], och

   — behållarna är märkta för att ange typen av mjölk/mjölkbaserade produkter.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel [3]

.....
(den officiella veterinärens underskrift) [3]

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

---

[1] Stryk det som inte gäller.

[2] För fordon skall registreringsnummer anges. För bulkbehållare skall behållarnas nummer och plomberingsnumret anges.

[3] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

KAPITEL 3

(A)

HÄLSOINTYG

För konserverat foder för sällskapsdjur som skall sändas till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....

(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av fodret för sällskapsdjur*

Fodret för sällskapsdjur har framställts av råvaror från följande arter .....

.....

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

Partiets/satsens referensnummer vid produktion .....

II. *Ursprung*

Den godkända anläggningens adress och godkännandenummer .....

.....

III. *Destination*

Fodret skall sändas

från .....

(lastningsort)

till .....

(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att jag har läst och förstått innebörden av rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG och att det foder för sällskapsdjur som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) Det har framställts och lagrats i en bearbetningsanläggning som har godkänts av och som står under tillsyn av den behöriga myndigheten, i enlighet med artikel 16 i rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG.

b) Det har enbart framställts av följande animaliska biprodukter:

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, då dessa delar har förklarats vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning, men då de av kommersiella skäl trots detta inte skall användas som livsmedel.

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, då dessa delar har förklarats vara icke tjänliga som livsmedel trots att de inte visar några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur, och då de har framställts från slaktkroppar som bedömts vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Hudar, skinn, hovar, horn, svinborst och fjädrar från djur som har slaktats i ett slakteri och som genomgått en besiktning före slakt och vid denna bedömts vara lämpade för slakt i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Blod från djur som har slaktats i ett slakteri och som genomgått besiktning före slakt och vid denna bedömts vara lämpade för slakt i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Animaliska biprodukter som erhållits vid framställning av sådana produkter som är avsedda att användas som livsmedel, exempelvis avfettade ben, fettgrevar etc.

— Livsmedel av animaliskt ursprung eller livsmedel som innehåller animaliska produkter, som ursprungligen var avsedda att användas som livsmedel men som i stället skall användas som foder – av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller någon annan typ av defekter som inte innebär någon risk för människor eller djur.

— Fisk och andra havslevande djur, utom havslevande däggdjur, som fångats på öppet hav och som skall användas för tillverkning av fiskmjöl.

— Färskt fiskavfall från anläggningar som tillverkar sådana fiskprodukter som är avsedda att användas som livsmedel.

— Skal, biprodukter från kläckerier samt biprodukter i form av spruckna ägg som kommer från djur som inte visade några kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via produkten i fråga.

c) Det har genomgått värmebehandling i hermetiskt slutna behållare till ett F_c-värde på minst 3,0.

d) Det har analyserats genom att stickprov togs från minst fem behållare från varje bearbetad sats och dessa prov sedan användes för diagnostiska laboratoriemetoder för att säkerställa att hela sändningen genomgått en lämplig värmebehandling enligt a.

e) Det har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens efter behandling.

Utfärdat i ..... , den .....

(ort) (datum)

Stämpel [1]

.....

(den officiella veterinärens underskrift) [1]

.....

(namn, befattning samt titel med versaler)

[1] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

(B)

HÄLSOINTYG

För bearbetat, men ej konserverat, foder för sällskapsdjur som skall sändas till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....

(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av fodret för sällskapsdjur*

Fodret för sällskapsdjur har framställts av råvaror från följande arter: .....

.....

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

Partiets/satsens referensnummer vid produktion .....

II. *Fodrets ursprung*

Den godkända anläggningens adress och godkännandenummer .....

.....

III. *Fodrets destination*

Fodret skall sändas

från .....

(lastningsort)

till .....

(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att jag har läst och förstått innebörden av rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG och att det foder för sällskapsdjur som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) Det har framställts och lagrats i en bearbetningsanläggning som har godkänts av och som står under tillsyn av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 16 i rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG.

b) Det har enbart framställts av följande animaliska biprodukter:

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, då dessa delar förklarats vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning, men då de av kommersiella skäl trots detta inte skall användas som livsmedel.

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, då dessa delar förklarats vara icke tjänliga som livsmedel trots att de inte uppvisar tecken på några sjukdomar som kan överföras till människor eller djur, och då delarna kommer från slaktkroppar som bedömts vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Hudar, skinn, hovar, horn, svinborst och fjädrar från djur som slaktats i ett slakteri och som genomgått en besiktning före slakt och vid denna befunnits vara lämpade för slakt i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Blod från djur som har slaktats i ett slakteri och som genomgått en besiktning före slakt och vid denna befunnits vara lämpade för slakt i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Animaliska biprodukter som erhållits vid framställning av sådana produkter som är avsedda att användas som livsmedel, exempelvis avfettade ben, fettgrevar etc.

— Livsmedel som är av animaliskt ursprung eller som innehåller animaliska produkter och som ursprungligen var avsedda att användas som livsmedel men som i stället skall användas som foder – av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller någon annan typ av defekter som inte medför någon risk för människor eller djur.

— Fisk och andra havslevande djur, utom havslevande däggdjur, som fångats på öppet hav för tillverkning av fiskmjöl.

— Färskt fiskavfall från anläggningar som tillverkar sådana fiskprodukter som är avsedda att användas som livsmedel.

— Skal, biprodukter från kläckerier samt biprodukter i form av spruckna ägg som kommer från djur som inte visade några kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via produkten i fråga.

c) Det har framställts genom en metod som innebär att det bearbetade fodret för sällskapsdjur eller de animaliska råvarorna värmebehandlats på ett sådant sätt att alla delar av materialet upphettats till minst 90 °C.

d) Det har undersökts genom minst fem slumpvisa stickprov från varje bearbetad sats. Proven togs under eller efter lagringen på bearbetningsanläggningen och de uppfyller följande krav [1]:

— *Salmonella:* inga fynd i 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— *Enterobacteriaceae:* n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 gram

e) Det har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens efter behandling.

f) Det har förpackats i nytt förpackningsmaterial.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel [2]

.....
(den officiella veterinärens underskrift) [2]

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

---

[1] Där:
n = antal enheter som provet omfattar,
m = gränsvärde för antal bakterier; resultatet anses tillfredsställande om antalet bakterier i samtliga provenheter inte överstiger m,
M = maximivärde för antalet bakterier; resultatet anses icke tillfredsställande om antalet bakterier i en eller flera provenheter är M eller högre,
c = antal provenheter i vilka antalet bakterier får ligga mellan m och M och provet trots detta kan godtas, förutsatt att antalet bakterier i övriga provenheter är högst m.

[2] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

(C)

HÄLSOINTYG

För tuggben som skall sändas till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....

(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av tuggbenen*

Tuggbenen har framställts av råmaterial från följande arter .....

.....

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

II. *Tuggbenens ursprung*

Den godkända anläggningens adress och godkännandenummer .....

.....

III. *Tuggbenens destination*

Tuggbenen skall sändas

från .....

(lastningsort)

till .....

(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att jag har läst och förstått innebörden av rådets och Europaparlamentets förordning . . ./. . ./EG och att de tuggben som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) De har framställts och lagrats i en bearbetningsanläggning som har godkänts och som står under tillsyn av den behöriga myndigheten, i enlighet med artikel 16 i rådets och Europaparlamentets förordning . . ./. . ./EG.

b) De har enbart framställts av följande animaliska biprodukter:

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, då dessa delar förklarats vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning, men då de av kommersiella skäl trots detta inte skall användas som livsmedel.

— Delar från djur som slaktats i ett slakteri, då dessa delar förklarats vara icke tjänliga som livsmedel trots att de inte uppvisar några tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur, och då delarna kommer från slaktkroppar som bedömts vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

— Hudar och skinn från djur som har slaktats i ett slakteri och som genomgått besiktning både före och efter slakt varvid inga kliniska tecken på smittsamma sjukdomar noterats.

c) De har genomgått följande behandlingar:

i) När det gäller tuggben som tillverkats av hudar och skinn från hovdjur: en värmebehandling som förstör *Salmonella* (1).

ii) När det gäller tuggben som tillverkats av animaliska biprodukter utom hudar och skinn från hovdjur: en värmebehandling där alla delar av materialet upphettas till minst 90 °C (1).

d) De har undersökts genom att minst fem stickprov togs från varje bearbetad sats under eller efter lagringen på bearbetningsanläggningen, och dessa prov uppfyllde följande krav (2):

— *Salmonella*: inga fynd i 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— *Enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, n = 10, M 3×10^2 i 1 gram

e) De har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens efter behandling.

f) De har förpackats i nytt förpackningsmaterial.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel (3)

.....
(den officiella veterinärens underskrift) (3)

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

(1) Stryk det som inte gäller.

(2) Där:
n = antal enheter som provet omfattar,
m = gränsvärde för antalet bakterier; resultatet anses tillfredsställande om antalet bakterier i samtliga provenheter inte överstiger m,
M = maximivärde för antal bakterier; resultatet anses icke tillfredsställande om antalet bakterier i en eller flera provenheter är M eller fler,
c = antal provenheter i vilka antalet bakterier får ligga mellan m och M och provet trots detta kan godtas, förutsatt att antalet bakterier i övriga provenheter är högst m.

(3) Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

(D)

HÄLSOINTYG

För obehandlat foder för sällskapsdjur som skall sändas till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....

(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget.....

I. *Identifiering av det obehandlade fodret för sällskapsdjur*

Det obehandlade fodret för sällskapsdjur har framställts av animaliska biprodukter från följande arter .....

.....

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

Partiets/satsens referensnummer vid produktion .....

II. *Fodrets ursprung*

Den godkända anläggningens adress och godkännandenummer .....

.....

III. *Fodrets destination*

Det obehandlade fodret för sällskapsdjur skall sändas

från .....

(lastningsort)

till .....

(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att jag har läst och förstått innebörden av rådets och Europaparlamentets förordning . . ./. . ./EG och att det obehandlade foder för sällskapsdjur som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) Det består av animaliska biprodukter som kommer från de arter som avses i I ovan och som uppfyller de tillämpliga djurhälsokrav som fastställs i kommissionens beslut . . ./. . ./. . . [1].

b) Det består enbart av delar från djur som slaktats i ett EG-godkänt slakteri, och dessa delar har förklarats vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning men de skall av kommersiella skäl trots detta inte användas som livsmedel.

c) Det har framställts och lagrats i en bearbetningsanläggning som har godkänts av och som står under tillsyn av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 16 i rådets och Europaparlamentets förordning .../.../EG.

d) Det har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens efter behandling.

e) Det har förpackats i nytt förpackningsmaterial som inte läcker.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel (2)

.....
(den officiella veterinärens underskrift) (2)

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

(1) Ange numret/-ren på nu gällande beslut som gäller färskt kött från motsvarande mottagliga tamdjursart.
(2) Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

KAPITEL 4

HÄLSOINTYG

För import av serum från hästdjur från tredje länder eller delar av tredje länder från vilka import av levande hästdjur för slakt är tillåten. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av serumet*

Serum från .....
(art)

Typ av förpackning .....

Antal delar eller förpackningar .....

Nettovikt .....

II. *Serumets ursprung*

Den registrerade insamlingsanläggningens adress och veterinärkontrollnummer .....
.....

III. *Serumets destination*

Serumet skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att det serum från hästdjur som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) Det kommer från ett land där det råder anmälningsplikt för följande sjukdomar: afrikansk hästpest, beskällarsjuka (dourine), rots, hästencefalomyelit (alla typer, inklusive VEE), infektiös anemi, vesikulär stomatit, rabies och mjältbrand.

b) Det samlades in, under överinseende av en veterinär, från hästdjur som vid denna tidpunkt inte visade några kliniska tecken på smittsamma sjukdomar.

c) Det kommer från hästdjur som sedan födseln har befunnit sig i det tredje landet eller – vid officiell regionalisering enligt gemenskapens lagstiftning – som sedan födseln befunnit sig i sådana delar av det tredje landet där

i) venezuelansk hästencefalomyelit inte har förekommit under de senaste 2 åren,

ii) beskällarsjuka (dourine) inte har förekommit under de senaste 6 månaderna, och

iii) rots inte har förekommit under de senaste 6 månaderna.

d) Det kommer från hästdjur som vid insamlingstillfället inte kom från en anläggning och som inte hade vistats på en anläggning som var föremål för djurhälsrestriktioner enligt följande:

i) När det gäller hästencefalomyelit: under 6 månader räknat från den dag då de hästdjur som led av sjukdomen slaktades.

ii) När det gäller infektiös anemi: fram till den dag då de angripna djuren slaktats och då återstående djur två gånger med tre månaders mellanrum uppvisat negativ reaktion på Coggins test.

iii) När det gäller vesikulär stomatit: under de föregående 6 månaderna.

iv) När det gäller rabies: under den föregående månaden, räknat från det senast konstaterade sjukdomsfallet.

v) När det gäller mjältbrand: under de föregående 15 dagarna, räknat från det senast konstaterade sjukdomsfallet.

Om samtliga djur av sjukdomsmottagliga arter som befinner sig på anläggningen har slaktats och lokalerna desinficerats skall förbudet gälla i 30 dagar från och med den dag då djuren destruerades och lokalerna desinficerades, med undantag för mjältbrand, då förbudet skall gälla i 15 dagar.

e) Det har hanterats med största försiktighet för att undvika kontaminering med patogena agens vid tillverkning, hantering och förpackning;

f) Det har förpackats i tillslutna, ogenomträngliga behållare som var tydligt märkta med texten ”serum från hästdjur” samt insamlingsanläggningens registreringsnummer.

Utfärdat i ..... , den .....
(ort) (datum)

Stämpel [1]

.....
(den officiella veterinärens underskrift) [1]

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

[1] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

KAPITEL 5

(A)

DJURHÄLSOINTYG

För färska och kylda hudar och skinn från hovdjur. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtfölja sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av hudarna och skinnen*

Hudar och skinn från .....
(art)

Typ av förpackning .....

Antal delar eller förpackningar .....

Nettovikt .....

Behållarnas plomberingsnummer; nummer för lastbilar, järnvägsvagnar eller balar .....
.....

II. *Hudarnas och skinnens ursprung*

Den registrerade och övervakade anläggningens adress och registreringsnummer för veterinära ändamål .....
.....

III. *Hudarnas och skinnens destination*

Hudarna och skinnen skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress.....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att de hudar och skinn som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) De har erhållits från djur som har slaktats i ett slakteri och som genomgått besiktning såväl före som efter slakt och då befunnits vara fria från sådana allvarliga sjukdomar som kan överföras till människor eller djur, och de har inte avlivats i samband med utrotning av en epizootisk sjukdom.

b) De kommer från ett land eller – vid regionalisering i enlighet med gemenskapens lagstiftning – från en del av ett land från vilket import av samtliga kategorier av färskt kött från motsvarande arter är tillåten och som under minst 12 månader innan varorna sänds iväg har varit fritt från följande sjukdomar, och där ingen vaccination mot följande sjukdomar har genomförts under nämnda tidsperiod:

— klassisk svinpest (1),

— afrikansk svinpest (1),

— teschensjuka (1),

— boskapspest (1),

och som under minst 24 månader före varornas avsändande har varit fritt från mul- och klövsjuka och där ingen vaccination mot mul- och klövsjuka har utförts under de 12 månader som föregår avsändandet (1).

c) De kommer från

— djur som har befunnit sig i ursprungslandet under minst 3 månader innan de slaktades eller – om djuren är yngre än 3 månader – sedan födseln,

— när det gäller hudar och skinn från klövdjur: djur som kommer från anläggningar där det inte förekommit något utbrott av mul- och klövsjuka under de föregående 30 dagarna, och där det inom en radie på 10 kilometer inte har förekommit något fall av mul- och klövsjuka under de föregående 30 dagarna,

— när det gäller hudar och skinn från svin: djur som kommer från anläggningar där det inte förekommit något utbrott av vesikulär svinsjuka under de föregående 30 dagarna och inget utbrott av klassisk eller afrikansk svinpest de föregående 40 dagarna, och där det inom en radie på 10 kilometer inte förekommit något fall av dessa sjukdomar under de föregående 30 dagarna,

— djur som under de 24 timmar som föregick slakt genomgick en besiktning på slakteriet och som inte visade några tecken på mul- och klövsjuka (1), boskapspest (1), klassisk svinpest (1), afrikansk svinpest (1) eller vesikulär svinsjuka (1).

d) De har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel (2)

.....
(den officiella veterinärens underskrift) (2)

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

(1) Stryk de sjukdomar som inte drabbar den art det gäller.

(2) Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

(B)

DJURHÄLSOINTYG

För sådana behandlade hudar och skinn av hovdjur som har sitt ursprung i tredje land eller områden i tredje land, och som förtecknas i del 1 i bilagan till beslut 79/542/EEG. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtfölja sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av hudarna och skinnen*

Hudar och skinn från .....
(art)

Typ av förpackning .....

Antal delar eller förpackningar .....

Nettovikt .....

Behållarnas plomberingsnummer; nummer för lastbilar, järnvägsvagnar eller balar .....
.....

II. *Hudarnas och skinnens ursprung*

Den registrerade och övervakade anläggningens adress och registreringsnummer för veterinära ändamål .....
.....

III. *Hudarnas och skinnens destination*

Hudarna och skinnen skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att de hudar och skinn som beskrivs ovan kommer från djur som har slaktats i ett slakteri och som genomgått besiktning såväl före som efter slakt och då befunnits vara fria från allvarliga sjukdomar som kan överföras till människa eller djur, och att dessa djur inte avlivats som ett led i utrotningen av epizootiska sjukdomar. Hudarna och skinnen uppfyller också följande krav:

1. Alternativ (1):

   a) De kommer antingen från ett land eller en del av ett land där inga fall av följande sjukdomar, som är officiellt anmälningspliktiga i ursprungslandet, har inträffat under de senaste 12 månaderna:

      — boskapspest (2),

      — mul- och klövsjuka (2),

      — klassisk svinpest (2),

      — afrikansk svinpest (2),

      och som har

      — torkats (1), eller

      — torr- eller våtsaltats under minst 14 dagar före avsändandet (1), eller

      — torr- eller våtsaltats den ... (datum), och enligt transportföretagets intygande skall hudarna och skinnen transporteras med fartyg under tillräckligt lång tid för att de skall ha genomgått minst 14 dagars saltning innan de når EG:s gränskontrollstation (1);

   eller

   b) de har

      — saltats i 7 dagar i havssalt med tillsats av 2 % natriumkarbonat,

      eller

      — saltats i havssalt med tillsats av 2 % natriumkarbonat den ... [datum] och enligt transportföretagets intygande skall hudarna och skinnen transporteras med fartyg under tillräckligt lång tid för att de skall ha genomgått minst 7 dagars saltning innan de når EG:s gränskontrollstation (1), eller

      — torkats i 42 dagar vid en temperatur på minst 20 °C (1).

2. De har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens.

Utfärdat i ....., den .....

(ort) (datum)

Stämpel (3)

.....

(den officiella veterinärens underskrift) (3)

.....

(namn, befattning samt titel med versaler)

(1) Stryk det som inte gäller.

(2) Stryk sjukdomar som inte gäller de berörda arterna.

(3) Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

(C)

För hudar och skinn av hovdjur, utom svin och hästdjur, som har hållits isolerade under 21 dagar före import eller som har transporterats utan avbrott under 21 dagar före import. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Det officiella intygandets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av hudarna och skinnen*

Hudar och skinn från .....
(art)

Typ av förpackning .....

Antal delar eller förpackningar .....

Nettovikt .....

Behållarnas plomberingsnummer; nummer för lastbilar, järnvägsvagnar eller balar .....

.....

II. *Hudarnas och skinnens ursprung*

Anläggningens adress och officiella registreringsnummer .....

.....

III. *Hudarnas och skinnens destination*

Hudarna och skinnen skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att de hudar och skinn som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) De har

— torkats ([1]), eller

— torr- eller våtsaltats under minst 14 dagar före avsändandet ([1]), eller

— saltats i 7 dagar i havssalt med tillsats av 2 % natriumkarbonat ([1]), eller

— torkats i 42 dagar vid en temperatur på minst 20 °C ([1]).

b) De har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens efter behandling, och de har inte kommit i kontakt med några andra animaliska produkter eller levande djur.

De har

c) — hållits isolerade i 21 dagar under officiell tillsyn efter den behandling som beskrivs under punkt a ([1]) och omedelbart före avsändandet, eller

— enligt intygandet från transportföretaget väntas transporttiden bli minst 21 dagar ([1]).

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel ([2])

.....
(den officiella veterinärens underskrift) ([2])

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

([1]) Stryk det som inte gäller.
([2]) Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

KAPITEL 6

(A)

INTYG/DOKUMENT

För sådana behandlade jakttroféer från fåglar och hovdjur som bara består av ben, horn, hovar, klor, tänder, hudar och skinn. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Intygets/dokumentets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium.....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av jakttroféerna*

Jakttroféer från .....
(art)

Typ av jakttroféer

a) endast ben, horn, hovar, klor, tänder (1) .....

b) endast hudar eller skinn (1) .....

Typ av förpackning .....

Antal delar eller förpackningar .....

Cites-intygets referensnummer (1) .....

II. *Jakttroféernas destination*

Jakttroféerna skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress.....

Mottagarens namn och adress .....

III. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att de jakttroféer som beskrivs ovan har behandlats på följande sätt:

a) De har förpackats omedelbart efter behandling, var för sig, i genomskinliga och tillslutna förpackningar, i syfte att undvika all senare kontaminering och utan att komma i kontakt med några andra produkter av animaliskt ursprung som kunnat kontaminera dem.

b) När det gäller jakttroféer som bara består av hudar eller skinn: de har [1]

— torkats [1],

— torr- eller våtsaltats i minst 14 dagar före avsändandet [1],

— torr- eller våtsaltats den ... (datum), och enligt transportföretagets intygande skall hudarna och skinnen transporteras med fartyg under tillräckligt lång tid för att de skall ha saltats i minst 14 dagar innan de når EG:s gränskontrollstation [1].

c) Jakttroféer som enbart består av ben, horn, hovar, klor, eller tänder [1] skall

— ha varit nedsänkta i kokande vatten under tillräckligt lång tid för att säkerställa att allt material utom ben, horn, hovar, klor och tänder har avlägsnats,

— ha desinficerats med ett preparat som godkänts av den behöriga myndigheten i avsändarlandet, särskilt med väteperoxid när det gäller delar som består av ben.

Utfärdat i ..... , den .....
(ort) (datum)

Stämpel [2]

.....
(den officiella veterinärens underskrift) [2]

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

[1] Stryk det som inte gäller.
[2] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

(B)

VETERINÄRINTYG

För sådana jakttroféer från fåglar och hovdjur som består av hela, obehandlade delar. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtfölja sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Intygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av jakttroféerna*

Jakttroféer från .....
(art)

Typ av förpackning .....

Antal delar eller förpackningar .....

Cites-intygets referensnummer [1] .....

II. *Jakttroféernas destination*

Jakttroféerna skall sändas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

III. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar härmed följande:

1. Beträffande jakttroféerna från klövdjur, utom svin [1]:

   a) . . ., (region) . . ., har varit fritt från mul- och klövsjuka och boskapspest under de senaste 12 månaderna, och ingen vaccination mot dessa sjukdomar har ägt rum under nämnda tidsperiod.

b) De jakttrofeer som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) De kommer från djur som dödades i . . ., regionen . . ., som är godkänt när det gäller export av färskt kött från motsvarande mottagliga arter av tamdjur och där det under de senaste 60 dagarna inte funnits några djurhälsorestriktioner på grund av utbrott av en sjukdom som bytesdjuren är mottagliga för.

b) De kommer från djur som dödats minst 20 kilometer från gränsen till ett annat tredje land eller till ett område i ett tredje land som inte är godkänt när det gäller export av obehandlade jakttrofeer från klövdjur andra än svin till gemenskapen.

2. När det gäller jakttrofeer från vilda svin (1):

a) Under de senaste 12 månaderna har . . . varit fritt från klassisk svinpest, afrikansk svinpest, vesikulär svinsjuka, mul- och klövsjuka och svinlamhet (Teschensjuka) och inga vaccinationer har utförts mot någon av dessa sjukdomar under de senaste 12 månaderna.

b) De jakttrofeer som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) De kommer från djur som dödats i . . ., som är godkänt när det gäller export av färskt kött från motsvarande mottagliga arter av tamdjur, och där det under de senaste 60 dagarna inte har funnits några djurhälsorestriktioner på grund av utbrott av en sjukdom som svinen är mottagliga för.

b) De kommer från djur som dödades minst 20 kilometer från gränsen till ett annat tredje land eller till ett område i ett tredje land som inte är godkänt när det gäller export av obehandlade jakttrofeer vilda svin till gemenskapen.

3. När det gäller jakttrofeer från hovdjur: de jakttrofeer som beskrivs ovan kommer från vilda hovdjur som dödats i . . . (1) (exportlandet).

4. När det gäller jakttrofeer från jaktbara fågelarter (1)

a) . . ., regionen . . ., är fritt från aviär influensa och newcastlesjuka.

b) De jakttrofeer som beskrivs ovan kommer från frilevande fågelvilt som dödades i . . ., regionen . . ., där det under de senaste 30 dagarna inte funnits några djurhälsorestriktioner på grund av utbrott av en sjukdom som de vilda fåglarna är mottagliga för.

5. De jakttrofeer som beskrivs ovan har förpackats, var för sig, i genomskinliga och tillslutna förpackningar, i syfte att undvika all senare kontaminering och utan att komma i kontakt med några andra produkter av animaliskt ursprung som kunnat kontaminera dem.

Utfärdat i ..... , den .....
(ort) (datum)

Stämpel (2)

.....
(den officiella veterinärens underskrift) (2)

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

(1) Stryk det som inte gäller.
(2) Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

KAPITEL 7

(A)

DJURHÄLSOINTYG

För svinborst från tredje land eller regioner i tredje land som är fria från afrikansk svinpest. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljas sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av svinborsten*

Typ av förpackning .....

Antal delar eller förpackningar .....

Nettovikt .....

II. *Svinborstens ursprung*

Den registrerade anläggningens adress och veterinärkontrollnummer .....

.....

III. *Svinborstens destination*

Svinborsten skall skickas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar härmed följande:

1. De svinborst som beskrivs ovan kommer från svin som har sitt ursprung i och som slaktats i ett slakteri i ursprungslandet.

2. De svin från vilka borsten tagits visade i samband med besiktning vid slakt inga tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur, och de slaktades inte som ett led i utrotningen av någon epizootisk sjukdom.

3. Ursprungslandet eller, vid regionalisering enligt gemenskapens lagstiftning, ursprungsregionen, har varit fri(tt) från afrikansk svinpest i minst 12 månader.

4. Svinborsten är torra och väl inneslutna i förpackningen.

Utfärdat i ..... , den .....
(ort) (datum)

Stämpel [1]

.....
(den officiella veterinärens underskrift) [1]

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

[1] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

(B)

DJURHÄLSOINTYG

För svinborst från tredje land eller regioner i tredje land som inte är fria från afrikansk svinpest. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium.....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av svinborsten*

Typ av förpackning .....

Antal styckningsdelar eller förpackningar .....

Nettovikt .....

II. *Svinborstens ursprung*

Den registrerade anläggningens adress och veterinärkontrollnummer .....
.....

III. *Svinborstens destination*

Svinborsten skall skickas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar härmed följande:

1. De svinborst som beskrivs ovan kommer från svin som har sitt ursprung i och som slaktats i ett slakteri i ursprungslandet.

2. De svin från vilka borsten tagits visade i samband med besiktning vid slakt inga tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur, och de slaktades inte som ett led i utrotningen av någon epizootisk sjukdom.

3. De svinborst som avses ovan har

   — kokats [1],

   — färgats [1],

   — blekts [1].

4. Svinborsten är torra och väl inneslutna i förpackningen.

Utfärdat i ..... , den .....
(ort) (datum)

Stämpel [2]

.....
(den officiella veterinärens underskrift) [2]

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

[1] Stryk det som inte gäller.

[2] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

KAPITEL 8

HÄLSOINTYG

För obearbetade animaliska biprodukter för tillverkning av foder för sällskapsdjur eller tekniska produkter, inklusive läkemedel. Avser export till Europeiska gemenskapen

Till importören: Detta intyg är bara avsett för veterinära ändamål, och det skall åtföljа sändningen till dess att den kommer fram till gränskontrollstationen.

Hälsointygets referensnummer .....

Destinationsland .....
(namn på EG-medlemsstaten)

Exportland .....

Ansvarigt ministerium .....

Myndighet som utfärdar intyget .....

I. *Identifiering av de obearbetade animaliska biprodukterna*

Obearbetade animaliska biprodukter från .....
(art)

Typ av förpackning .....

Antal förpackningar .....

Nettovikt .....

Partiets/satsens referensnummer vid produktion .....

II. *De obearbetade animaliska biprodukternas ursprung*

Den godkända anläggningens adress och godkännandenummer .....

.....

III. *De obearbetade animaliska biprodukternas destination*

De obearbetade animaliska biprodukterna skall skickas

från .....
(lastningsort)

till .....
(destinationsland och destinationsort)

Transportmedel .....

Plomberingens nummer .....

Avsändarens namn och adress .....

Mottagarens namn och adress .....

IV. *Intygande*

Undertecknad, som är officiell veterinär, intygar att de obearbetade animaliska biprodukter som beskrivs ovan uppfyller följande krav:

a) De består av animaliska biprodukter som framställts från de arter som avses i I ovan och som uppfyller tillämpliga djurhälsokrav enligt kommissionens beslut .../.../... [1].

b) De består enbart av delar från djur som slaktats i ett slakteri, då dessa delar förklarats vara tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapens lagstiftning, men då de av kommersiella skäl trots detta inte skall användas som livsmedel.

c) De har djupfrysts på ursprungsanläggningen.

d) De har hanterats med största försiktighet för att undvika återkontaminering med patogena agens efter behandling.

e) De har förpackats i nytt förpackningsmaterial som inte läcker.

Utfärdat i ....., den .....
(ort) (datum)

Stämpel [2]

.....
(den officiella veterinärens underskrift) [2]

.....
(namn, befattning samt titel med versaler)

[1] Ange numret/-ren på nu gällande beslut som gäller färskt kött från motsvarande mottagliga tamdjursart.
[2] Underskriften och stämpeln skall ha en annan färg än den tryckta texten.

BILAGA XI

FÖRTECKNING ÖVER TREDJE LÄNDER FRÅN VILKA MEDLEMSSTATERNA TILLÅTER IMPORT AV ANIMALISKA BIPRODUKTER SOM INTE ÄR AVSEDDA ATT ANVÄNDAS SOM LIVSMEDEL

Följande förteckningar är av principiell natur och vid import skall tillämpliga djur- och folkhälsokrav efterlevas.

Del I

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av mjölk och mjölkbaserade produkter

De tredje länder som förtecknas i kolumn B eller C i bilagan till beslut 95/340/EG.

Del II

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av bearbetat animaliskt protein (utom fiskmjöl)

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG.

Del III

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av fiskmjöl och fiskolja

De tredje länder som förtecknas i bilagan till beslut 97/296/EG, samt följande länder:

(EE) Estland

(PR) Puerto Rico

(UA) Ukraina

Del IV

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av utsmält fett (utom fiskolja)

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG.

Del V

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av blodprodukter

A. *Blodprodukter från hovdjur*

De tredje länder eller delar av de tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG från vilka import av alla kategorier av färskt kött från motsvarande arter är tillåten.

B. *Blodprodukter från övriga arter*

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG.

Del VI

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av blodprodukter (utom från hästdjur) för tekniska och farmaceutiska ändamål

A. *Blodprodukter från hovdjur*

De tredje länder eller delar av de tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG från vilka import av alla kategorier av färskt kött från motsvarande arter är tillåten.

B. *Blodprodukter från övriga arter*

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG.

Del VII

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av obearbetat material för tillverkning av foder för sällskapsdjur och tekniska produkter

A. *Obearbetat material från nötkreatur, får, getter, svin och hästdjur*

De tredje länder eller delar av de tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG från vilka import av alla kategorier av färskt kött från motsvarande arter är tillåten.

B. *Obearbetat material från fjäderfä*

De tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av färskt fjäderfäkött.

C. *Obearbetat material från övriga arter*

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG.

Del VIII

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av obehandlade svinborst

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG.

Del IX

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av naturgödsel för jordförbättring

A. *Bearbetade naturgödselprodukter*

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG.

B. *Bearbetad naturgödsel från hästdjur*

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG när det gäller levande hästdjur.

C. *Obearbetad naturgödsel från fjäderfä*

De tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av färskt fjäderfäkött.

Del X

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av foder för sällskapsdjur och tuggben

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG, samt följande länder:

(LK) Sri Lanka [1]

(JP) Japan [2]

(TW) Taiwan [2]

Del XI

Förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av gelatin, hydrolyserat protein och dikalciumfosfat för foderändamål

De tredje länder som förtecknas i del I i bilagan till beslut 79/542/EEG, samt följande länder:

(KR) Republiken Korea [3]

(MY) Malaysia [3]

(PK) Pakistan [3]

(TW) Taiwan [3]

---

[1] Tuggben som enbart tillverkats av hudar och skinn från hovdjur.
[2] Bearbetat foder för sällskapsdjur som enbart är avsett för akvariefiskar.
[3] Endast gelatin.

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA XII

KRAV FÖR FÖRBRÄNNINGS- OCH SAMFÖRBRÄNNINGSANLÄGGNINGAR SOM INTE OMFATTAS AV DIREKTIV 2000/76/EG

KAPITEL I

Allmänna villkor

1. Förbrännings- eller samförbränningsanläggningar skall konstrueras, utrustas och drivas på ett sådant sätt att kraven i denna förordning uppfylls.

2. Den driftansvarige vid en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall vidta erforderliga försiktighetsåtgärder i fråga om mottagning av animaliska biprodukter för att förhindra eller i görligaste mån begränsa omedelbara risker för människors eller djurs hälsa.

KAPITEL II

Driftvillkor

3. Förbrännings- och samförbränningsanläggningarna skall konstrueras, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att temperaturen hos gaserna som uppstår vid förbränningen, även under de mest ogynnsamma förhållanden, höjs på ett kontrollerat och homogent sätt till 850 °C uppmätt i omedelbar närhet av förbränningskammarens innervägg eller en annan representativ punkt i förbränningskammaren som godkänts av den behöriga myndigheten och hålls på den nivån under två sekunder.

4. Varje linje i förbränningsanläggningen skall vara utrustad med minst en stödbrännare. Dessa brännare skall automatiskt sätta i gång när temperaturen hos rökgaserna sjunker under 850 °C efter den sista inblåsningen av förbränningsluft. De skall också användas under anläggningens start- och stopperioder för att säkerställa att en temperatur av 850 °C upprätthålls hela tiden under dessa perioder och så länge som oförbränt avfall finns i förbränningskammaren.

5. Förbrännings- och samförbränningsanläggningar med hög kapacitet skall vara utrustade och drivas med fungerande automatiska system som förhindrar tillförsel av animaliska biprodukter

   a) vid start, till dess att förbränningstemperaturen på 850 °C har uppnåtts, och

   b) när förbränningstemperaturen på 850 °C inte upprätthålls.

6. Animaliska biprodukter bör, när det är praktiskt möjligt, placeras direkt i ugnen utan direkt hantering.

KAPITEL III

Utsläpp av avloppsvatten

7. Området vid förbrännings- och samförbränningsanläggningarna med tillhörande avfallsupplag för animaliska biprodukter skall utformas på ett sådant sätt att otillåtet och oavsiktligt utsläpp av förorenande ämnen till mark, ytvatten och grundvatten förhindras i enlighet med bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen på området. Det skall dessutom finnas kapacitet att lagra förorenat regnvatten från förbränningsanläggningens område samt vatten som förorenats i samband med spill eller brandbekämpning.

8. Denna lagringskapacitet skall vara tillfredsställande för att säkerställa att sådant vatten vid behov kan analyseras och renas innan det släpps ut.

KAPITEL IV

Restprodukter

9. I detta kapitel avses med *restprodukt* varje flytande eller fast material som uppstår i förbrännings- eller samförbränningsprocessen, vid avloppsreningen eller i andra processer i förbrännings- eller samförbränningsanläggningen. Det inbegriper bottenaska och slagg, flygaska och pannaska.

10. Restprodukter från driften av förbrännings- eller samförbränningsanläggningen måste minimeras i fråga om mängd och skadlighet. Restprodukterna måste där det är lämpligt återvinnas direkt i anläggningen eller utanför denna i enlighet med gemenskapslagstiftningen på området.

11. Transport och mellanlagring av torra restprodukter i form av stoft måste ske på ett sådant sätt att spridning i miljön förhindras (t.ex. i slutna behållare).

KAPITEL V

Mätning av temperatur

12. Teknik måste användas för att övervaka parametrar och villkor som gäller för förbrännings- och samförbränningsprocessen. Förbrännings- och samförbränningsanläggningar med hög kapacitet måste vara utrustade med och använda utrustning för mätning av temperatur.

13. I det tillstånd eller de villkor i tillståndet som beviljas av den behöriga myndigheten skall kraven på mätning av temperatur fastställas.

14. All automatiserad utrustning för övervakning måste kontrolleras och årligen provas med avseende på installation och funktion. Kalibrering skall ske genom parallellmätningar med referensmetoder minst vart tredje år.

15. Mätvärden från temperaturmätningar måste registreras och återges på ett lämpligt sätt så att de behöriga myndigheterna, enligt förfaranden som samma myndigheter beslutar om, kan kontrollera att de tillåtna driftsvillkoren i denna förordning uppfylls.

KAPITEL VI

Onormala driftförhållanden

16. Den driftansvarige skall i händelse av haveri eller onormala driftförhållanden inskränka eller stoppa driften så snart som detta är praktiskt möjligt till dess att normal drift kan återupptas.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet av en europeisk byrå för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg [1]

(2002/C 103 E/11)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 676 slutlig — 2000/0327(COD)

(Framlagt av kommissionen den 13 december 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

[1] EGT C 120 E, 24.4.2001, s. 83.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING	Oförändrat
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],	
med beaktande av Regionkommitténs yttrande,	
i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och	
av följande skäl:	
(1) Det finns inom gemenskapen ett stort antal bestämmelser som handlar om att förbättra säkerheten och förhindra förorening i samband med sjötransporter. För att vara effektiv måste sådan lagstiftning tillämpas korrekt och enhetligt i hela gemenskapen. På så sätt skapas likvärdiga konkurrens- och marknadsvillkor, och man kommer till rätta med den snedvridning av konkurrensen som följer av de ekonomiska fördelar som uppstår när någon använder fartyg som inte uppfyller normerna, vilket kommer att gynna de rederier och andra som bedriver sjöfartsverksamhet på ett seriöst sätt.	
(2) Vissa av de arbetsuppgifter som nu utförs på gemenskapsnivå eller nationell nivå kan skötas av ett specialiserat expertorgan. Det behövs tekniskt och vetenskapligt stöd och en fast engagerad expertis på hög nivå för att på ett korrekt sätt kunna tillämpa gemenskapens lagstiftning på områdena för sjösäkerhet och förhindrande av förorening och för att kunna bevaka tillämpningen av lagstiftningen och utvärdera befintliga åtgärders effektivitet. Det finns alltså ett behov av att inrätta en europeisk inom gemenskapens befintliga institutionsstruktur och maktfördelning.	(2) Vissa av de arbetsuppgifter som nu utförs på gemenskapsnivå eller nationell nivå kan skötas av ett specialiserat expertorgan. Det behövs tekniskt och vetenskapligt stöd och en fast engagerad expertis på hög nivå för att på ett korrekt sätt kunna tillämpa gemenskapens lagstiftning på områdena för sjösäkerhet och förhindrande av förorening och för att kunna bevaka tillämpningen av lagstiftningen och utvärdera befintliga åtgärders effektivitet. Det finns alltså ett behov av att inrätta en europeisk byrå för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg inom gemenskapens befintliga institutionsstruktur och maktfördelning.

[1] EGT C 221, 7.8.2001, s. 54.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(3) Byrån skall, allmänt sett, fungera som ett tekniskt organ som gör det möjligt för gemenskapen att agera effektivt för att förbättra bestämmelserna om den övergripande sjösäkerheten och förhindrandet av förorening. Byrån skall bistå kommissionen i det fortgående arbetet med att uppdatera gemenskapens sjösäkerhetslagstiftning, och skall tillhandahålla det stöd som behövs för att se till att lagstiftningen tillämpas enhetligt och effektivt i hela gemenskapen. Byrån skall vara särskilt aktiv i arbetet med att förbättra gemenskapens övergripande system för hamnstatskontroll och vid kontrollen av de klassificeringssällskap som erkänts på gemenskapsnivå.	Oförändrat
(4) För att målsättningarna med byråns inrättande skall uppnås bör byrån utföra ett antal andra viktiga arbetsuppgifter avsedda att höja sjösäkerheten och förhindra förorening i gemenskapens vatten. Byrån skall vidta lämpliga utbildningsåtgärder beträffande frågor som gäller hamnstatskontroll och flaggstat. Den skall ge kommissionen och medlemsstaterna objektiva, tillförlitliga och jämförbara uppgifter och data om sjösäkerhet och förhindrande av förorening, så att dessa kan vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra befintliga åtgärder och utvärdera åtgärdernas effektivitet. Byrån skall vidare underlätta samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen enligt de gemensamma bestämmelserna om det europeiska rapporteringssystemet för sjötrafik. Den skall samarbeta med kommissionen och medlemsstaterna vid utredningar av allvarliga olyckor till sjöss inom EU. Den skall se till att den kunskap om sjösäkerhet som finns inom gemenskapen står till kandidatländernas förfogande. Dessa länder bör även få delta i byråns verksamhet.	
(5) Byrån skall arbeta för att förbättra samarbetet mellan medlemsstaterna, och skall utarbeta framgångsrika metoder och sprida kunskap om dessa i gemenskapen. Detta är avsett att leda till att sjösäkerhetssystemet i gemenskapen blir bättre och att risken för olyckor, förorening och dödsfall till sjöss minskar.	
(6) För att byrån skall kunna utföra sina arbetsuppgifter ordentligt bör dess tjänstemän besöka medlemsstaterna för att kontrollera att gemenskapens system för sjösäkerhet och förhindrande av förorening fungerar.	
(7) När det gäller byråns avtalsrättsliga ansvar, som regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga, skall Europeiska gemenskapernas domstol vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i avtalet. EG-domstolen skall också vara behörig i tvister som gäller byråns utomobligatoriska ersättningsansvar.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(8) För att kunna utöva tillsyn över byråns arbete bör medlemsstaterna, kommissionen och Europaparlamentet vara företrädda i en styrelse, som bör ha befogenhet att fastställa budgeten och kontrollera att den genomförs, anta lämpliga finansiella bestämmelser, utarbeta tydliga och begripliga förfaranden för byråns beslutsfattande, godkänna dess arbetsprogram samt utnämna den verkställande direktören.	(8) För att kunna utöva tillsyn över byråns arbete bör medlemsstaterna och kommissionen vara företrädda i en styrelse, som bör ha befogenhet att fastställa budgeten och kontrollera att den genomförs, anta lämpliga finansiella bestämmelser, utarbeta tydliga och begripliga förfaranden för byråns beslutsfattande, godkänna dess arbetsprogram samt utnämna den verkställande direktören.
(9) För att byrån skall fungera som avsett bör den verkställande direktören vara i hög grad oavhängig och ha stor handlingsfrihet när det gäller byråns inre organisation. Den verkställande direktören skall därför vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att byråns arbetsprogram genomförs, utarbeta ett utkast till allmän rapport och lägga fram det för styrelsen, göra beräkningar av byråns intäkter och utgifter samt genomföra budgeten.	Oförändrat
	(10) I takt med att allt fler decentraliserade organ har inrättats på senare år har budgetmyndigheten sökt förbättra insynen i och kontrollen av förvaltningen av gemenskapsanslagen till organen.
(10) För att garantera byråns oberoende och självständighet är det nödvändigt att den har en egen budget där intäkterna främst består av ett bidrag från gemenskapen.	(11) För att garantera byråns oberoende och självständighet är det nödvändigt att den har en egen budget där intäkterna främst består av ett bidrag från gemenskapen.
HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.	Oförändrat
KAPITEL I	
SYFTE OCH ARBETSUPPGIFTER	
Artikel 1	
Syfte	
1. Genom denna förordning inrättas en europeisk nedan kallad ”byrån”, i syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv säkerhetsnivå för sjöfarten och förhindrandet av föroreningar i gemenskapen.	1. Genom denna förordning inrättas en europeisk byrå för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg, nedan kallad ”byrån”, i syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv säkerhetsnivå för sjöfarten och förhindrandet av föroreningar från fartyg i gemenskapen.
2. Byrån skall ge medlemsstaterna och kommissionen tekniskt och vetenskapligt stöd och tillhandahålla expertis på hög nivå för att hjälpa dem att på ett korrekt sätt tillämpa gemenskapens lagstiftning på sjösäkerhetsområdet, bevaka tillämpningen och utvärdera befintliga åtgärders effektivitet.	Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 2

Arbetsuppgifter

1. För att de syften som anges i artikel 1 skall uppnås skall byrån utföra följande arbetsuppgifter:

a) Bistå kommissionen i arbetet med att uppdatera gemenskapens sjösäkerhetslagstiftning, särskilt med beaktande av den internationella rättens utveckling på området. I denna uppgift ingår att analysera forskningsprojekt som handlar om sjösäkerhet och skydd av den marina miljön.

b) Bistå kommissionen i arbetet med att se till att gemenskapens sjösäkerhetslagstiftning tillämpas på ett effektivt sätt i hela gemenskapen. Byrån skall särskilt

1. kontrollera att hela gemenskapssystemet för hamnstatskontroll fungerar, bland annat genom besök på plats i medlemsstaterna, och föreslå förbättringar av systemet för kommissionen,

2. ge kommissionen det tekniska stöd den behöver för sitt deltagande i de tekniska arbetsgrupper som inrättats inom ramen för det i Paris ingångna samförståndsavtalet om hamnstatskontroll,

3. bistå kommissionen på följande områden:

— Inspektion av de klassificeringssällskap som erkänts eller borde ha erkänts på gemenskapsnivå på grundval av direktiv 94/57/EG.

— Fortlöpande kontroll av dessa klassificeringssällskaps verksamhet beträffande säkerhet och förhindrande av förorening, om inte annat följer av direktiv 94/57/EG.

— Fortlöpande kontroll av att gemenskapslagstiftningen rörande säkerheten på passagerarfartyg tillämpas på ett korrekt sätt, särskilt direktiv 98/18/EG och 99/35/EG.

— Fortlöpande kontroll av att direktiv 96/98/EG om marin utrustning tillämpas på ett korrekt sätt.

— Genomförande av övriga arbetsuppgifter som tilldelas kommissionen genom gemenskapslagstiftningen på sjösäkerhetsområdet, vilket även omfattar gemenskapslagstiftningen om fartygsbemanning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
c) Ge kommissionen och medlemsstaterna objektiva, tillförlitliga och jämförbara uppgifter och data om sjösäkerhet, så att dessa kan vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra säkerheten och utvärdera befintliga åtgärders effektivitet. I denna uppgift ingår att samla in, registrera och utvärdera tekniska data om sjösäkerhet, sjöfart och marina föroreningar (från olyckor eller avsiktliga utsläpp), att systematiskt utnyttja och samköra befintliga databaser och att vid behov skapa nya databaser. Byrån skall, med insamlade data som grund, bistå kommissionen vid publikationen två gånger om året av uppgifter om fartyg som vägrats tillträde till hamnar i gemenskapen med tillämpning av direktivet om hamnstatskontroll. Byrån skall, med samma data som grund, bistå kommissionen och medlemsstaterna i deras ansträngningar att identifiera och lagföra fartyg som gjort sig skyldiga till olagliga utsläpp.	
d) Utföra arbetsuppgifter som rör bevakning av navigation och sjöfart i enlighet med direktiv 2001/. . ./EG om inrättande av ett gemensamt övervaknings-, kontroll- och informationssystem för sjöfarten, i syfte att förenkla samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på området.	
e) Tillsammans med kommissionen och medlemsstaterna utarbeta en gemensam metod för utredning av sjöfartsolyckor i gemenskapen, stödja medlemsstaterna vid utredning av allvarliga sjöolyckor i vatten som hör under medlemsstaternas överhöghet samt analysera befintliga olycksrapporter.	
f) Vidta lämpliga utbildningsåtgärder beträffande frågor som hör under hamnstatens och flaggstatens befogenhet.	
g) Tillhandahålla kandidatländerna tekniskt stöd för genomförandet av gemenskapslagstiftningen på sjösäkerhetsområdet. Denna uppgift omfattar genomförandet av lämpliga utbildningsåtgärder.	
2. Byrån får utföra de arbetsuppgifter som avses i punkterna a, b, d och (g) endast på kommissionens begäran. Vid behov och på kommissionens begäran får byrån utföra andra särskilda arbetsuppgifter.	2. Byrån får utföra de arbetsuppgifter som avses i punkterna a, b och d endast på kommissionens begäran. Vid behov och på kommissionens begäran får byrån utföra andra särskilda arbetsuppgifter.
Artikel 3	Oförändrat
Besök i medlemsstaterna	
1. För att sköta angivna arbetsuppgifter skall byrån besöka medlemsstaterna. Medlemsstaternas nationella myndigheter skall underlätta arbetet för byråns personal så att besöket avlöper på ett lämpligt sätt. Byråns personal har rätt att	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
a) undersöka akter, data, rapporter och andra handlingar som rör tillämpningen av gemenskapslagstiftningen på området för sjösäkerhet och förhindrande av förorening till havs,	
b) kopiera hela eller delar av sådana akter, data, rapporter och andra handlingar,	
c) begära muntliga förklaringar på plats,	
d) få tillträde till alla lokaler, marker eller transportmedel.	
2. Byrån skall underrätta den berörda medlemsstaten om att den tänker göra ett besök, vilka tjänstemän som befullmäktigats och vilken dag besöket skall inledas. De befullmäktigade tjänstemännen skall utöva sina befogenheter efter uppvisande av ett beslut från byråns verkställande direktör där syftet och målet med besöket anges.	
3. Efter varje besök skall byrån utarbeta en rapport som skickas till kommissionen.	3. Efter varje besök skall byrån utarbeta en rapport som skickas till kommissionen och den berörda medlemsstaten.
Artikel 4	Oförändrat
Spridning och skydd av information	
1. Den information som kommissionen eller byrån samlar in med tillämpning av denna förordning omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([1]).	
2. Byråns tjänstemän och övriga anställda får inte heller efter att ha lämnat tjänsten avge någon information som omfattas av tystnadsplikten; detta gäller särskilt information om företag, företags affärsförbindelser eller kostnadsfaktorer.	
KAPITEL II	
BYRÅNS ORGANISATION OCH DRIFT	
Artikel 5	
Rättslig status, säte, regionala centrum	
1. Byrån skall vara ett gemenskapsorgan. Den skall vara en juridisk person.	
2. Beslut om var byrån skall förläggas skall, efter förslag från kommissionen, fattas av behöriga myndigheter senast sex månader efter det att förordningen antagits.	

([1]) EGT L 281, 23.11.1995.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. Byrån skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. På begäran från kommissionen och med samtycke från berörda medlemsstater får byrån inrätta de regionala centrum som byrån behöver för att kunna utföra de arbetsuppgifter som rör bevakning av navigation och sjöfart, i synnerhet för att säkerställa optimala trafikförhållanden i känsliga zoner, som anges i direktiv 2001/. . ./EG om inrättande av ett gemensamt övervaknings-, kontroll- och informationssystem för sjöfarten.	
4. Byrån skall företrädas av den verkställande direktören.	
Artikel 6	
Personal	
1. Byråns personal omfattas av samma regler som gäller gemenskapens övriga anställda och tjänstemän. Styrelsen skall i samråd med kommissionen utfärda nödvändiga tillämpningsföreskrifter.	
2. Om inte annat följer av artikel 16 skall byrån, när det gäller dess egen personal, utöva de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övrig personal tillkommer tillsättningsmyndigheten.	
3. Byråns personal skall bestå av tjänstemän från gemenskapens institutioner som av den berörda institutionen hänförts till den administrativa ställningen ”uppehållande av annan tjänst”, och anställts tillfälligt av byrån, samt av övriga anställda som rekryteras av byrån.	
Artikel 7	
Privilegier och immunitet	
Byrån och dess personal skall omfattas av protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier.	
Artikel 8	
Ansvar	
1. Byråns avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.	
2. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett avtal som ingåtts av byrån.	
3. Vid utomobligatoriskt ansvar skall byrån ersätta skador som orsakats av dess enheter eller dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
4. EG-domstolen skall vara behörig att avgöra tvister om sådant skadestånd som avses i punkt 3.	
5. De anställdas personliga ansvar gentemot byrån skall regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller de anställningsvillkor som gäller för dem.	
Artikel 9 **Språk**	
1. Styrelsen skall besluta vilka språk som skall användas inom byrån.	
2. Översättningscentrum för Europeiska unionens organ skall utföra de översättningar som byråns arbete kräver.	
Artikel 10 **Styrelsens inrättande och dess befogenheter**	
1. Byrån skall ha en styrelse.	
2. Styrelsen skall	
a) utnämna den verkställande direktören i enlighet med artikel 16,	
b) före den 31 mars varje år anta byråns allmänna rapport för föregående år och skicka den till kommissionen, rådet och Europaparlamentet,	
c) före den 30 oktober varje år och efter kommissionens godkännande anta byråns arbetsprogram för det kommande året och skicka det till kommissionen, rådet och Europaparlamentet,	
d) anta byråns slutliga budget innan räkenskapsåret börjar och vid behov anpassa den till gemenskapens bidrag och byråns övriga intäkter,	
e) utarbeta förfaranden för de beslut som skall fattas av den verkställande direktören,	
f) utföra sina arbetsuppgifter beträffande byråns budget enligt artiklarna 19, 20 och 22;	f) utföra sina arbetsuppgifter beträffande byråns budget enligt artiklarna 19, 20 och 23;
g) granska den verkställande direktören och de enhetschefer som avses i artikel 15.3 i disciplinärenden.	Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 11	
Styrelsens sammansättning	
Styrelsen skall bestå av fyra företrädare från kommissionen, fyra företrädare vardera från rådet och Europaparlamentet och fyra av kommissionen utsedda företrädare från de branschsektorer som främst berörs, samt suppleanter. Mandatperioden skall vara fem år. Mandatet kan förnyas en gång.	Styrelsen skall bestå av en företrädare från varje medlemsstat, fyra företrädare från kommissionen och fyra av kommissionen utsedda företrädare från de branschsektorer som främst berörs, samt suppleanter. Mandatperioden skall vara fem år. Mandatet kan förnyas en gång. Företrädarna skall utses efter sin erfaranhet och kompetens inom området sjösäkerhet.
Artikel 12	Oförändrat
Styrelsens ordförande	
1. Styrelsen skall utse en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter. Vice ordföranden skall ersätta ordföranden ex officio om denne är förhindrad att fullgöra sina plikter.	
2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden skall vara tre år; mandatet upphör dock om uppdraget som styrelseledamot upphör. Mandatet kan förnyas en gång.	2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden skall vara fem år. Mandatet kan förnyas en gång.
Artikel 13	Oförändrat
Sammanträden	
1. Styrelsens ordförande skall sammankalla till sammanträden.	
2. Byråns verkställande direktör skall delta i överläggningarna. Denne deltar dock inte i omröstningar.	
3. Styrelsen skall hålla ett ordinarie sammanträde per år. Den skall dessutom sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av kommissionen eller av en tredjedel av medlemsstaterna.	3. Styrelsen skall hålla ett ordinarie sammanträde per år. Den skall dessutom sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av kommissionen eller av en tredjedel av medlemsstaterna eller av Europaparlamentet.
4. Styrelsen får bjuda in observatörer till sina sammanträden.	Oförändrat
Artikel 14	
Röstning	
1. Styrelsen skall fatta sina beslut med två tredjedelars majoritet.	
2. Varje ledamot skall ha en röst.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 15 **Den verkställande direktörens arbetsuppgifter och befogenheter**	
1. Byrån skall ledas av den verkställande direktören; denne får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något organ. Den verkställande direktören skall följa alla instruktioner och agera på alla förfrågningar om stöd från kommissionen i samband med de arbetsuppgifter som anges i artikel 2.	
2. Den verkställande direktören skall ha följande arbetsuppgifter och befogenheter:	
a) Denne skall utarbeta arbetsprogrammet och lägga fram det för styrelsen efter kommissionens godkännande. Den verkställande direktören skall vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra programmet. Denne skall agera på alla förfrågningar om stöd från kommissionen.	
b) Denne skall efter att ha fått kommissionens samtycke besluta om genomförandet av sådana besök som avses i artikel 3.	
c) Denne skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att byrån fungerar enligt bestämmelserna i denna förordning, bl.a. genom att anta anvisningar för den interna administrationen och offentliggöra meddelanden.	
d) Denne skall införa ett effektivt övervakningssystem med hjälp av vilket byråns resultat kan jämföras med verksamhetens syfte. På grundval därav skall den verkställande direktören varje år utarbeta ett utkast till allmän rapport och lägga fram det för styrelsen. Denne skall införa ett system för regelbunden utvärdering som motsvarar erkända branschnormer.	
e) Denne skall utöva de befogenheter över personalen som anges i artikel 6.2.	
f) Denne skall göra beräkningar av byråns intäkter och utgifter enligt artikel 19 och genomföra budgeten enligt artikel 20.	
3. Den verkställande direktören får biträdas av en eller flera enhetschefer. Om den verkställande direktören är frånvarande eller indisponibel skall denne ersättas av någon av enhetscheferna.	
Artikel 16 **Utnämningar inom byrån**	
1. Byråns verkställande direktör skall utnämnas av styrelsen på kommissionens förslag. Den verkställande direktören kan avsättas av styrelsen på kommissionens förslag,	1. Byråns verkställande direktör skall utnämnas av styrelsen. Kommissionen kan föreslå en eller flera kandidater. Den verkställande direktören kan avsättas av styrelsen, och kommissionen kan lägga fram förslag om detta.
2. Den verkställande direktörens mandatperiod skall vara fem år. Mandatet kan förnyas en gång.	Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 17	
Legalitetskontroll	
1. Medlemsstater, styrelseledamöter samt direkt och personligen berörda tredje parter får begära att kommissionen kontrollerar att byråns handlingar är lagenliga. Begäran skall framställas senast femton dagar efter det att den berörda fått kännedom om handlingen. Kommissionen skall fatta beslut i ärendet inom en månad. Om något beslut inte fattats inom denna tid innebär det att begäran avslagits.	
2. Punkt 1 gäller inte personalfrågor.	
Artikel 18	
Tredje lands deltagande	
1. Europeiska tredje land får delta i byråns arbete, om de genom avtal med Europeiska gemenskapen har antagit och tillämpar gemenskapslagstiftningen på det område som omfattas av denna förordning.	
2. Inom ramen för dessa avtal skall förfaranden utarbetas bl.a. för att fastställa hur och i vilken omfattning dessa länder skall delta i byråns arbete och vilka närmare bestämmelser som skall gälla för detta deltagande, inbegripet bestämmelser om finansiella bidrag och personal.	
KAPITEL III	
FINANSIELLA BESTÄMMELSER	
Artikel 19	
Budget	
1. Byråns intäkter skall bestå av	
— bidrag från gemenskapen,	
— avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som byrån tillhandahåller.	
	2. Byråns pensionsbidrag skall föras direkt till kommissionens inkomster.
2. Byråns utgifter skall omfatta kostnader för personal, administration, infrastruktur och drift.	3. Byråns utgifter skall omfatta kostnader för personal, administration, infrastruktur och drift.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. Den verkställande direktören skall göra en beräkning av byråns intäkter och utgifter för påföljande år, och överlämna denna till styrelsen tillsammans med en tjänsteförteckning.	4. Den verkställande direktören skall göra en beräkning av byråns intäkter och utgifter för påföljande år, och överlämna denna till styrelsen tillsammans med en tjänsteförteckning.
4. Intäkterna och utgifterna skall balansera varandra.	5. Intäkterna och utgifterna skall balansera varandra.
5. Styrelsen skall senast den 31 mars anta ett budgetförslag och överlämna detta till kommissionen, som på grundval av detta skall göra motsvarande beräkningar i det preliminära förslag till Europeiska unionens allmänna budget som den skall förelägga rådet och Europaparlamentet i enlighet med artikel 272 i fördraget.	6. Styrelsen skall senast den 31 mars anta förslaget till budgetberäkning, inklusive den provisoriska tjänsteförteckningen tillsammans med det preliminära arbetsprogrammet och överlämna dem till kommissionen, som på grundval av dessa skall göra motsvarande beräkningar i det preliminära förslag till Europeiska unionens allmänna budget som den skall förelägga rådet och Europaparlamentet i enlighet med artikel 272 i fördraget.
6. Styrelsen anta byråns budget och vid behov anpassa den till gemenskapens bidrag.	7. Efter att budgetmyndigheten har antagit den allmänna budgeten skall styrelsen anta byråns slutliga budget och arbetsprogram och vid behov anpassa dem till gemenskapens bidrag. Styrelsen skall utan dröjsmål vidarebefordra dessa handlingar till kommissionen och budgetmyndigheten.
	8. Byråns tjänsteförteckning skall godkännas i EU:s budget.
Artikel 20 **Genomförande och kontroll av budgeten**	Oförändrat
1. Den verkställande direktören skall genomföra byråns budget.	
2. Kontroll av byråns åtaganden och betalningar av alla utgifter samt kontroll av riktighet och inkassering av alla intäkter skall utföras av kommissionens styrekonom.	
3. Den verkställande direktören skall senast den 31 mars varje år översända utförliga räkenskaper över intäkter och utgifter under föregående räkenskapsår till kommissionen, styrelsen och revisionsrätten. Revisionsrätten skall granska räkenskaperna i enlighet med artikel 248 i fördraget. Den skall årligen offentliggöra en rapport om byråns verksamhet.	
4. Europaparlamentet skall på styrelsens rekommendation bevilja byråns verkställande direktör ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
	Artikel 21
	Bedrägeribekämpning
	1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och andra rättsstridiga handlingar skall föreskrifterna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 [1] av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) oinskränkt tillämpas.
	2. Myndigheterna skall ansluta sig till det interinstitutionella avtalet [2] av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och utan dröjsmål utfärda föreskrifter i anslutning till detta, som skall gälla alla anställda vid myndigheten.
	3. I beslut om finansiering samt de avtal om och instrument för genomförande vilka införts till följd av dessa beslut skall det uttryckligen föreskrivas att revisionsrätten och OLAF vid behov skall få utföra kontroller på platsen hos dem som mottagit anslag från myndigheten liksom också hos de stater som fördelat dessa anslag.
Artikel 21	*Artikel 22*
Utvärdering	Oförändrat
1. Byrån skall i samarbete med kommissionen genomföra en oberoende utvärdering av förordningens tillämpning senast fem år efter det att byrån inlett sin verksamhet.	1. Byrån skall beställa en oberoende extern utvärdering av förordningens tillämpning senast fem år efter det att byrån inlett sin verksamhet. Kommissionen skall tillhandahålla byrån all den information som den anser sig behöva för att kunna genomföra denna utvärdering.
2. Styrelsen skall ta emot utvärderingsresultaten och utfärda rekommendationer om hur förordningen, byrån och dess arbetsmetoder bör ändras. Utvärderingsresultaten och rekommendationerna skall offentliggöras.	2. Styrelsen skall ta emot utvärderingsresultaten och utfärda rekommendationer om hur förordningen, byrån och dess arbetsmetoder bör ändras. Utvärderingsresultaten och rekommendationerna skall offentliggöras. I utvärderingen skall hänsyn tas till synpunkter hos intressenter både på det europeiska och det nationella planet. Denna utvärdering skall genomföras efter att alla berörda parter har hörts.
3. Styrelsen skall ta emot utvärderingsresultaten och till kommissionen utfärda rekommendationer om hur förordningen, byrån och dess arbetsmetoder bör ändras. Utvärderingsresultaten och rekommendationerna skall offentliggöras.	3. Styrelsen skall ta emot utvärderingsresultaten och till kommissionen utfärda rekommendationer om hur förordningen, byrån och dess arbetsmetoder bör ändras. Kommissionen skall översända dessa rekommendationer till parlamentet. En åtgärdsplan med tidsschema skall bifogas vid behov. Utvärderingsresultaten och rekommendationerna skall offentliggöras.

[1] EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

[2] EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 22	*Artikel 23*
Finansiella bestämmelser	Oförändrat
Styrelsen skall, efter att ha fått kommissionens godkännande och revisionsrättens yttrande, anta byråns budgetförordning, som i synnerhet skall innehålla bestämmelser om det förfarande som skall användas vid utarbetandet och genomförandet av byråns budget i enlighet med artikel 142 i budgetförordningen för Europeiska unionens allmänna budget.	
KAPITEL IV	
SLUTBESTÄMMELSER	
Artikel 23	*Artikel 24*
Inledande av byråns verksamhet	Oförändrat
Byrån skall inleda sin verksamhet senast tolv månader efter det att förordningen trätt i kraft.	
Artikel 24	*Artikel 25*
Ikraftträdande	Oförändrat
Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.	
Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.	

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning över gemenskapsstatistik på inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC)

(2002/C 103 E/12)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 754 slutlig — 2001/0293(COD)

(Framlagt av kommissionen den 13 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) För att kunna fullfölja sina åtaganden, i synnerhet efter Europeiska rådets möten i Lissabon och Nice i mars respektive december 2000, bör kommissionen hållas informerad om inkomstfördelningen i medlemsländerna, liksom om graden av fattigdom och social utslagning och om hur dessa företeelser är fördelade i befolkningen.

(2) I och med EU:s utveckling och den gemensamma marknaden ökar behovet av jämförbara och punktligt inlämnade data av tvärsnittskaraktär och longitudinell karaktär över såväl inkomstfördelningen i medlemsländerna som graden av fattigdom och social utslagning och de berörda gruppernas sammansättning, så att tillförlitliga och relevanta jämförelser mellan medlemsländerna kan genomföras. Dessa kommer främst att användas inom ramen för programmet för gemenskapsåtgärder som skall uppmuntra medlemsstaterna att samarbeta för att motverka social utslagning och utgöra en indatapost i kommissionens strukturella indikatorer.

(3) Genom åtgärd 1.2 under programdel 1, ”Analys av social utslagning” i Europaparlementets och rådets beslut om att inrätta ett program för gemenskapsåtgärder som skall uppmuntra medlemsstaterna att samarbeta för att motverka social utslagning, har de nödvändiga förutsättningarna vad gäller finansiering av insamlingsarbetet och spridningen av jämförbara statistiska uppgifter, och i synnerhet stöd till förbättringar av undersökningar av fattigdom och social utslagning tillgodosetts.

(4) Den bästa metoden för att bedöma situationen vad gäller inkomst, fattigdom och social utslagning är att sammanställa gemenskapsstatistik med hjälp av harmoniserade metoder och definitioner.

(5) För att spegla förändringar i inkomstfördelningen och i graden av social utslagning samt de berörda gruppernas sammansättning, måste statistiken uppdateras varje år.

(6) För att kunna undersöka nya samhällsfrågor som kräver särskild forskning, behöver kommissionen tvärsnittsdata och longitudinella data på både hushålls- och individnivå.

(7) Sammanställning av punktligt inlämnade och jämförbara tvärsnittsdata varje år avseende inkomst och social utslagning skall prioriteras.

(8) Flexibilitet med avseende på datakällor, i synnerhet användningen av redan existerande nationellt källmaterial, oavsett om det hämtas från undersökningar eller register, och med avseende på utformningen av nationella urvalsplaner bör uppmuntras och inlemmandet av nya aspekter i redan etablerade statistiska system i länderna bör stimuleras.

(9) I kommissionens förordning (EG) nr . . ./. . . av den . . . om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik anges under vilka villkor förtroliga uppgifter som lämnats till gemenskapens myndigheter får lämnas ut, så att statistiska slutsatser kan dras i vetenskapligt syfte.

(10) Framställningen av särskild gemskapsstatistik regleras i rådets förordning nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik [1].

(11) Eftersom de åtgärder som krävs för att denna förordning skall kunna tillämpas utgörs av förvaltningsåtgärder i enlighet med artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om förfaranden att tillämpa vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [2], skall de antas enligt det förvaltningsförfarande som föreskrivs i artikel 4 i nämnda beslut.

(12) I enlighet med artikel 3 i beslut 89/382/EEG, Euratom [3] har den statistiska kommittén hörts.

---

[1] EGT L 52, 22.2.1997, s. 61.

[2] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

[3] EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Målsättningen med denna förordning är att upprätta en gemensam ram för systematisk framställning av gemenskapsstatistik över inkomst- och levnadsvillkor, hädanefter kallad EU-SILC, med jämförbara och punktligt inlämnade data av tvärsnitts- och longitudinell karaktär över inkomst och graden av fattigdom och social utslagning, och över hur dessa företeelser är fördelade i befolkningen på nationell och europeisk nivå.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *Gemenskapsstatistik:* används med den betydelse som anges i artikel 2 i förordning (EG) 322/97.

b) *Framställning av statistik:* används med den betydelse som anges i artikel 2 i förordning (EG) 322/97.

c) *Undersökningsår:* det år då uppgifterna, eller större delen av uppgifterna, samlades in.

d) *Fältarbetesperiod:* den tidsrymd under vilken undersökningsmaterialet samlas in.

e) *Referensperiod:* den tid en särskild uppgift kan hänföras till.

f) *Privathushåll:* individer som bor ensamma eller en grupp människor som bor tillsammans i samma privatbostad och delar på utgifterna, inklusive kostnaderna för de grundläggande behoven.

Så länge de endast har en marginell effekt på jämförbarheten, tolereras mindre avvikelser från denna gemensamma definition för medlemsstater med en gemensam definition på hushåll i sina nationella statistiska system.

Den effekt som eventuella avvikelser från den gemensamma definitionen kan ha på jämförbarheten skall anges i en kvalitetsrapport, enligt artikel 16.

g) *Tvärsnittsdata:* data som kan hänföras till en särskild tidpunkt eller en särskild period. Tvärsnittsdata kan hämtas antingen från en tvärsnittsundersökning med eller utan roterande urval eller från en ren panelundersökning, under förutsättning att tvärsnittskaraktären kan garanteras. Dessa data kan kombineras med registerdata, dvs. data över individer, hushåll eller bostäder som hämtas från ett administrativt eller statistiskt register på objektnivå.

h) *Longitudinella data:* data som kan hänföras till förändringar över tiden på individnivå, och som observerats med jämna mellanrum under en viss tid. Longitudinella data kan antingen härröra från en tvärsnittsundersökning med rotativt urval där de individer som ingår följs upp, eller från en ren panelundersökning; de kan kombineras med registerdata.

i) *Urvalspersoner:* de individer som ingår i det första urvalet i en longitudinell panelundersökning. De kan utgöras av alla personer som ingår i ett första urval av hushåll, eller av ett representativt urval av individer i en individundersökning.

j) *Primära målområden:* de ämnesområden varifrån data samlas in årligen.

k) *Sekundära målområden:* de ämnesområden varifrån data samlas in vart fjärde år eller mer sällan.

l) *Bruttoinkomst:* ett hushålls totala inkomst under en angiven referensperiod för inkomst, före avdrag för inkomstskatt, förmögenhetsrelaterade skatter, obligatoriska socialförsäkringsavgifter arbetstagaren står för och arbetsgivarens sociala avgifter, men inklusive transfereringar, mellan hushåll.

m) *Disponibel inkomst:* ett hushålls bruttoinkomst minus inkomstskatt, förmögenhetsrelaterade skatter, obligatoriska socialförsäkringsavgifter arbetstagaren står för och arbetsgivarens sociala avgifter.

Artikel 3

Tillämpningsområde

EU-SILC skall täcka jämförbara och punktligt inlämnade tvärsnittsdata vad gäller inkomst, fattigdom, social utslagning och andra levnadsförhållanden, liksom longitudinella data över inkomst, arbete och ett begränsat antal icke-monetära faktorer när det gäller social utslagning.

Artikel 4

Tidsramar

1. Varje år från och med 2003 skall tvärsnittsdata skall samlas in eller, när det gäller register, sammanställas. Tidpunkten för detta arbete skall så långt det är möjligt vara densamma från ett år till ett annat för de enskilda medlemsländerna.

2. Undantag till paragraf 1 i artikel 4 gäller för Tyskland, Frankrike, Italien, Nederländerna och Förenade kungariket, vilka får påbörja den årliga insamlingen av tvärsnittsdata och longitudinella data år 2004, under förutsättning att de under övergångsperioden kan tillhandahålla jämförbara data för de indikatorer som kommissionen begär inom områdena för vilka rådet har överenskommit om en öppen samordningsmetod.

3. Referensperorioden för inkomst skall vara tolv månader. Den kan utgöras av en bestämd tolvmånadersperiod, som det tidigare kalenderåret eller beskattningsåret, eller en rörlig tolvmånadersperiod, t.ex. de senaste tolv månaderna före intervjun.

Så länge effekten vad gäller jämförbarhet är begränsad, tolereras smärre avvikelser från denna definition för de medlemsstater som har en annan tradition i sin inhemska statistik.

Den effekt som eventuella avvikelser från den gemensamma definitionen kan ha på jämförbarheten skall anges i den kvalitetsrapport som avses i artikel 16.

4. Om en bestämd tolvmånadersperiod används, skall fältarbetet utföras under begränsad tid, i så nära anslutning till beskattningsåret eller referensperioden för inkomst som möjligt, detta för att begränsa tidsförskjutningen mellan inkomst och de aktuella variablerna.

Artikel 5

Datamaterialets egenskaper

1. För att det skall vara möjligt att genomföra flerdimensionella analyser på hushålls- och individnivå, och i synnerhet för att kunna undersöka nya samhällsfrågor som kräver särskild forskning, skall alla hushålls- och individdata kunna kopplas samman i tvärsnittsdelstudien.

På samma sätt bör skall alla uppgifter för hushåll och individer kunna kopplas samman i den longitudinella delstudien.

Mikrodata av longitudinell typ behöver inte kunna kopplas samman med mikrodata av tvärsnittstyp.

Den longitudinella delstudien skall spänna över åtminstone fyra år.

2. För att svarsbördan skall minskas, imputering av inkomst underlättas och datamaterialets kvalitet kunna testas skall nationella myndigheter ges tillgång till relevanta administrativa datakällor i enlighet med förordning (EG) nr 322/97.

Artikel 6

Föreskrivna uppgifter

1. De primära målområden och motsvarande referensperioder som skall täckas in av tvärsnittsdelstudien och den longitudinella studien finns angivna i bilaga 1.

2. Sekundära målområden skall från och med 2004 undersökas varje år, men endast ingå i tvärsnittsdelstudien. De skall definieras i enlighet med förfarandet i artikel 14. Ett sekundärområde skall täckas varje år.

Artikel 7

Undersökningsobjekt

1. EU-SILC:s målpopulation skall utgöras av alla privathushåll och de personer som ingår i dem och som vid tidpunkten för undersökningen bor inom medlemslandets gränser.

2. De uppgifter som samlas in gäller huvudsakligen

a) privathushåll, inklusive data om hushållets storlek, sammansättning och de grundläggande variablerna för de aktuella hushållsmedlemmarna,

b) personer från sexton år och uppåt.

3. Studieenheter och tillvägagångssätt för insamlingen av uppgifter gällande hushåll och individer finns angivna i bilaga 1.

Artikel 8

Regler för urval och spårning

1. Tvärsnittsdata och longitudinella data skall baseras på nationella, representativa sannolikhetsurval.

2. I den longitudinella delstudien skall de individer som ingår i det ursprungliga urvalet, dvs. urvalspersonerna, följas upp under hela panelens existens. Alla urvalspersoner som flyttat till ett privathushåll inom medlemslandets gränser skall följas upp på den nya bostadsorten enligt de regler för spårning och förfaranden som skall preciseras enligt förfarandet i artikel 14.

Artikel 9

Urvalens storlek

1. Mot bakgrund av diverse statistiska och praktiska hänsynstaganden, samt med hänsyn till precisionskraven för de mest kritiska variablerna, skall de minsta effektiva urvalen överensstämma med angivelserna i bilaga 2.

2. Urvalens storlek i longitudinella delstudier definieras som antalet hushåll som två år i rad genomgått fullständiga intervjuer, dvs. samtliga eller åtminstone flertalet av hushållsmedlemmarna över 16 år har intervjuats.

3. Vissa medlemsländer som hämtar uppgifter från inkomstregister och andra register kan använda ett individurval istället för fullständiga hushåll för intervjuerna. Minsta effektiva urval vad gäller antalet djupintervjuer för tvärsnittsdelstudier och longitudinella delstudier skall motsvara 75 % av vad som anges i kolumn 3 och 4 i tabellen i bilaga 2.

Information om inkomst och andra data ska också samlas in för varje urvalspersons hushåll samt för alla ingående hushållsmedlemmar.

Artikel 10

Överföring av uppgifter

1. Medlemsstaterna skall överföra tvärsnittsdata och longitudinella data i form av mikrodatafiler till kommissionen (Eurostat), och uppgifterna skall vara viktade, kontrollerade, rättade och imputerade med avseende på inkomst.

Medlemsländerna skall överföra materialet i elektronisk form, i det format som kommissionen föreslår.

2. Angående tvärsnittsdelstudien skall medlemsländerna överföra mikrodatafilerna för undersökningsåret N till kommissionen (Eurostat), helst inom tio månader efter att arbetet med att samla in uppgifterna avslutats. Sista datum för att överföra mikrodata till Eurostat är, för medlemsstater där uppgifterna samlas in vid slutet av år N, genom kontinuerlig undersökning eller genom register, den 31 oktober (N + 1) och för övriga medlemsstater den 1 september (N + 1).

Filer med tvärsnittsmikrodata för 2003 utgör dock ett undantag och kan överföras till kommissionen (Eurostat) fram till den 31 december 2004.

Samtidigt med mikrodatafilerna skall medlemsländerna överföra indikatorerna för social sammanhållning, baserade på tvärsnittsurvalet för år N som sedan kommer att ingå i den årliga vårrapporten år (N + 2) till Europarådet.

3. Angående den longitudinella delstudien skall medlemsstaterna överföra mikrodatafilerna fram till undersökningsåret N till kommissionen (Eurostat), helst inom femton månader efter att arbetet med att samla in uppgifterna avslutats. Från och med EU-SILC:s andra år skall mikrodata överföras årligen till Eurostat före mars utgång. Första gången data skall överföras är i slutet av mars 2006, då longitudinella kopplade data för undersökningsåren 2003 och 2004 skall rapporteras. Nästa överföringstillfälle gäller de tre första undersökningsåren 2003–2005, varefter longitudinella data för de fyra föregående undersökningsåren, om så behövs med reviderade uppgifter, skall överföras årligen.

Artikel 11

Offentliggörande

Vad gäller tvärsnittsdelstudien skall kommissionen (Eurostat) publicera en årlig tvärsnittsrapport på gemenskapsnivå före utgången av juni år N + 2, på grundval av data som samlats in under år N.

Det första EU-SILC-året, med uppgifter som samlas in under 2003, utgör dock ett undantag i och med att tvärsnittsrapporten på gemenskapsnivå för detta år inte skall tas fram av Eurostat förrän i september 2005.

Artikel 12

Tillgång till konfidentiella (förtroliga) uppgifter i EU-SILC-materialet för vetenskapligt syfte

1. Gemenskapsmyndigheten (Eurostat) kan bevilja tillgång till mikrodata från EU-SILC för vetenskapligt syfte i enlighet med förordning (EG) nr .../... [av den ... om tillämpning av rådets förordning (EG nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik, angående tillgång till förtroliga uppgifter för vetenskapligt syfte].

2. Vad gäller tvärsnittsdelstudien skall de mikrodatafiler på gemenskapsnivå med uppgifter som samlats under år N göras tillgängliga för vetenskapliga syften i och med utgången av februari år N + 2.

Mikrodatafiler med tvärsnittsuppgifter för 2003 utgör dock ett undantag och skall göras tillgängliga för vetenskapliga syften i och med utgången av april 2005.

3. Vad gäller den longitudinella delstudien skall de mikrodatafiler på gemenskapsnivå med uppgifter som samlats in fram till år N göras tillgängliga för vetenskapliga syften i och med utgången av juli år N + 2.

Den första omgången longitudinella mikrodatafiler på gemenskapsnivå skall täcka 2003 och 2004, och skall släppas i och med utgången av juli 2006. Den andra omgången släpps i juli 2007 och skall täcka åren 2003–2005. Därefter kommer longitudinella data för de fyra senaste tillgängliga åren att släppas i juli varje år.

Artikel 13

Finansiering

1. Under de fyra första åren som de uppgifter som föreskrivs i denna förordning samlas in, skall medlemsländerna få ekonomiskt stöd från gemenskapen för den kostnad arbetet innebär.

2. De årliga anslagens storlek vad gäller det ekonomiska stöd som nämns under punkt 1 skall fastställas varje år som en del i budgetarbetet.

3. Budgetmyndigheten bestämmer stödets storlek för varje år.

Artikel 14

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den statistiska programkommitté som inrättas genom artikel 89 i direktiv 382/675/EEG, och som består av företrädare för medlemsstaterna med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning görs till denna punkt, skall det förvaltningsförfarande som anges i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, i enlighet med artiklarna 7 och 8 i det beslutet.

3. Den tid som föreskrivs i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 15

Tillämpningsbestämmelser

1. De åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning, som åtgärder för att beakta ekonomiska och tekniska förändringar, skall läggas fast åtminstone nio månader före årsskiftet det år då undersökningen påbörjas, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14. Dessa åtgärder skall avse följande:

a) Definitionen av förteckningen över primära målvariabler som skall ingå i varje område i tvärsnittsdelstudien, samt förteckningen över målvariabler som skall ingå i den longitudinella delstudien, däribland angivelsen av variabelkoder och det format som skall användas vid överföringen till Eurostat.

b) En detaljerad redogörelse för innehållet i kvalitetsrapporten.

c) En uppdatering av definitionerna, i synnerhet opreationalisering av inkomstdefinitionerna som anges under punkterna l) och m) i artikel 2, inklusive tidsplanen för när de olika komponenterna skall inlemmas i arbetet.

d) Urvalsapekterna, inklusive spårningsreglerna.

e) Aspekter på fältarbetet.

f) Förteckningen över sekundära områden och variabler.

2. Undantag gäller för de uppgifter som samlas in under 2003, där de åtgärder som krävs för att denna förordning skall kunna tillämpas, däribland åtgärder för att beakta ekonomiska och tekniska förändringar, skall fastställas senast sex månader före undersökningsårets början, och endast gälla stycke a) till e) under punkt 1 ovan.

3. Den totala intervjutiden för primära och sekundära målvariabler i tvärsnittsdelstudien, däribland hushålls- och personintervjuer, skall inte i något land överstiga en timme i genomsnitt.

Artikel 16

Rapportering

I enlighet med anvisningarna i artikel 10.2 andra stycket skall medlemsländerna, vid slutet av år N + 2, ta fram en kvalitetsrapport över både tvärsnittsdelstudien och den longitudinella delstudien för år N, med fokus på den egna tillförlitligheten. Rapporten 2003 utgör ett undantag och skall endast täcka tvärsnittsdelstudien.

Före den 30 juni N + 3 skall kommissionen ta fram en jämförande rapport som täcker både tvärsnittsdelstudien och den longitudinella delstudien i förhållande till undersökningsåret N. Rapporten för 2003 utgör ett undantag och skall endast täcka tvärsnittsdelstudien.

Senast den 31 december 2007 skall kommissionen lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet om det arbete som utförts i enlighet med denna förordning.

Artikel 17

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

PRIMÄROMRÅDEN SOM INGÅR I TVÄRSNITTSDELSTUDIEN OCH OMRÅDEN SOM INGÅR I DEN LONGITUDINELLA DELSTUDIEN

1. **Hushållsuppgifter**

Enhet (Personer eller hushåll)	Datainsamlingsmetod	Område	Delområde	Referensperiod	Ingår i delområde för tvärsnittsstudie (X) resp. longitudinell studie (L)
Hushåll	Personintervju med hushållsmedlem över 16 år eller registerutdrag	Grundläggande uppgifter	Grundläggande uppgifter angående hushåll	Aktuell	X, L
		Inkomst	Total hushållsinkomst (brutto och disponibel)	Referensperiod för inkomst	X, L
			Bruttoinkomstkomponenter på hushållsnivå	Referensperiod för inkomst	X, L
		Social utslagning	Skulder	Senaste 12 månaderna	X, L
			Icke-monetära hushållsindikatorer på utsatthet	Aktuell	X, L
			Fysisk och social miljö	Aktuell	X
		Boende	Grundläggande boendeförhållanden	Aktuell	X, L
			Bekvämligheter i bostaden	Aktuell	X
			Boendekostnader	Aktuell	X

2. **Individuppgifter**

Enhet (Personer eller hushåll)	Insamlingsmetod	Område	Delområden	Referensperiod	Ingår i delområde för tvärsnittsstudie (X) resp. longitudinell studie (L)
Samtliga personer under 16 år	Personintervju med hushållsmedlem över 16 år eller registerutdrag	Grundläggande uppgifter	Demografiska uppgifter	Aktuell	X, L
Tidigare hushållsmedlemmar			Demografiska uppgifter	Referensperiod för inkomst	L
Samtliga personer över 16 år i hushållet	Personintervju med samtliga hushållsmedlemmar över 16 år (undantagsvis intervju med ställföreträdare för personer som för tillfället inte finns på plats eller inte har möjlighet att svara) eller registerutdrag	Inkomst	Bruttoinkomst, totalt sett och komponenter på individnivå.	Referensperiod för inkomst	X, L
	Företrädesvis genom personintervju, men ställföreträdare accepteras enligt normalt förfarande, alt. registerutdrag.	Grundläggande uppgifter	Grundläggande individuppgifter	Aktuell	X, L
			Demografiska uppgifter	Aktuell	X, L
		Utbildning	Utbildning	Aktuell	X, L
		Uppgifter om arbete	Grundläggande uppgifter om arbetet	Aktuell/referensperiod för inkomst	X, L
			Andra anställning	Aktuell	X

Enhet (Personer eller hushåll)	Insamlingsmetod	Område	Delområden	Referensperiod	Ingår i delområde för tvärsnittsstudie (X) resp. longitudinell studie (L)
Åtminstone en hushållsmedlem över 16 år (urvalspersonen)	Personintervju med individen/individerna, eller i undantagsfall ställföreträdare, alt. registerutdrag.	Hälsa	Hälsotillstånd	Aktuell	X, L
			Tillgång till hälso- och sjukvård	Senaste 12 månaderna	X
		Uppgifter om arbete	Detaljerade uppgifter om arbete	Aktuell	X, L
			Tidigare sysselsättningar	Arbetsliv	L
			Översikt över sysselsättningar	Referensperiod för inkomst	L

BILAGA II

MINSTA EFFEKTIVA URVAL

	Hushåll		Personintervjuer	
	tvärsnitt	longitudinell	tvärsnitt	longitudinell
	1	2	3	4
Belgien	4 750	3 500	8 750	6 500
Danmark	4 250	3 250	7 250	5 500
Tyskland	8 250	6 000	14 500	10 500
Grekland	4 750	3 500	10 000	7 250
Spanien	6 500	5 000	16 000	12 250
Frankrike	7 250	5 500	13 500	10 250
Irland	3 750	2 750	8 000	6 000
Italien	7 250	5 500	15 500	11 750
Luxemburg	3 250	2 500	6 500	5 000
Nederländerna	5 000	3 750	8 750	6 500
Österrike	4 500	3 250	8 750	6 250
Portugal	4 500	3 250	10 500	7 500
Finland	4 000	3 000	6 750	5 000
Sverige	4 500	3 500	7 500	5 750
Förenade kungariket	7 500	5 750	13 750	10 500
	80 000	60 000	156 000	116 500

Anmärkning:

Detta gäller storleken på det effektiva urvalet, vilket är den storlek som krävs om undersökningen baseras på slumpmässigt urval (design-effekt = 1,0). För att kompensera alla typer av bortfall måste det ursprungliga urvalet vara större och design-effekten överstiga 1,0. Vidare gäller urvalsstorleken antalet fullständiga hushåll, dvs. fall där samtliga eller nästan alla uppgifter finns för såväl hushållet som dess medlemmar.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av biobränslen för transport

(2002/C 103 E/13)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 547 slutlig — 2001/0265(COD)

(Framlagda av kommissionen den 17 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Europeiska rådet antog vid mötet i Göteborg den 15–16 juni 2001 en gemenskapsstrategi för hållbar utveckling som utgörs av ett antal åtgärder, däribland utvecklingen av biobränslen.

(2) Naturresurserna, som enligt artikel 174.1 i fördraget skall utnyttjas varsamt och rationellt, utgörs bland annat av olja, naturgas och fasta bränslen som är viktiga energikällor men som även ger upphov till de största koldioxidutsläppen.

(3) Transportsektorn som svarar för mer än 30 % av den slutliga energiförbrukningen i gemenskapen expanderar och trenden kommer med all säkerhet att förstärkas i samma takt som koldioxidutsläppen ökar.

(4) En ökad användning av biodrivmedel utgör en del av det åtgärdspaket som krävs för att följa Kyotoprotokollet, liksom av andra strategier för att uppfylla ytterligare åtaganden.

(5) En ökad användning av biodrivmedel är ett av flera sätt för gemenskapen att påverka den globala marknaden för drivmedel och således energiförsörjningstryggheten på medellång och lång sikt.

(6) Främjandet av användningen av biodrivmedel i enlighet med goda jordbruksmetoder kommer att medföra nya möjligheter till hållbar landsbygdsutveckling inom ramen för en mer marknadsinriktad gemensam jordbrukspolitik.

(7) I sina resolutioner av den 8 juni 1998 [1] och den 5 december 2000 godkände rådet kommissionens strategi och handlingsplan för förnybara energikällor, och efterlyste särskilda åtgärder inom sektorn för biobränslen.

(8) I sin resolution av den 18 juni 1998 [2] krävde Europaparlamentet att marknadsandelen för biodrivmedel skulle öka till 2 % under de kommande fem åren genom ett åtgärdspaket som bland annat omfattar skattebefrielse och fastställande av en obligatorisk andel biobränslen för oljeföretag.

(9) Den bästa metoden för att öka andelen biodrivmedel på de nationella marknaderna avgörs av tillgången på resurser och råvaror, av den nationella politiken för att främja biodrivmedel och av skattebestämmelser. Detta är därför något som oljeföretag och andra berörda parter i så stor utsträckning som möjligt bör besluta om.

(10) Nationell politik för att främja användningen av biodrivmedel bör inte hindra den fria rörligheten för bränslen som uppfyller de harmoniserade miljöspecifikationerna i gemenskapslagstiftningen.

(11) Det kommer dock att bli svårt att öka andelen sålda biodrivmedel över en viss nivå utan att vidta åtgärder för att dessa drivmedel skall blandas med fossila bränslen. Medlemsstaterna bör därför sträva efter att minst 1 % biodrivmedel blandas i den mineralolja som saluförs i gemenskapen. Denna procentandel kommer att anpassas med hänsyn till biodrivmedlets andel av de olika bränslen som säljs i medlemsstaterna och på grundval av ytterligare noggranna undersökningar.

(12) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen införandet av allmänna principer för att en minimiandel biodrivmedel skall kunna marknadsföras och distribueras, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av åtgärdens omfattning och verkningar och den därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

---

[1] EGT C 198, 24.6.1998, s. 1.

[2] EGT C 210, 6.7.1998, s. 215.

(13) Det bör ges utrymme att snabbt anpassa förteckningen över biodrivmedel, andelen förnybar energi samt tidsplanen för införande av biodrivmedel på marknaden för drivmedel till den tekniska utvecklingen och till resultaten av en miljökonsekvensbedömning av det första steget.

(14) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EEG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1] bör de antas genom det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv fastställs att en minimiandel biodrivmedel skall ersätta diesel eller bensin i samtliga medlemsstater.

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med

a) biodrivmedel: flytande eller gasformiga drivmedel som framställs av biomassa,

b) biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (bland annat material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

c) energiinnehåll: ett bränsles nedre värmevärde.

2. De produkter som anges i del A i bilagan skall anses vara biodrivmedel.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2005 se till att den minimiandel biodrivmedel som säljs på deras marknader uppgår till minst 2 % av all bensin och all diesel som säljs för transportändamål, beräknad på grundval av energiinnehållet, och att denna andel ökas i enlighet med tidsplanen i del B i bilagan, så att den skall uppnå minimiandelen vad gäller blandningar.

2. Biodrivmedel kan tillhandahållas i följande form:

a) Rena biodrivmedel.

b) Biodrivmedel som blandats i mineraloljederivat enligt de tillämpliga europeiska normer som beskriver de tekniska specifikationerna för drivmedel (EN 228 och EN 590).

c) Vätskor framställda av biodrivmedel, t.ex. ETBE (etyltertiärbutyleter), som innehåller den andel biodrivmedel som anges i del A i bilagan.

3. Medlemsstaterna skall övervaka effekterna av användningen i icke-anpassade fordon av dieselblandningar som består av över 5 % biodrivmedel och, om så krävs, vidta åtgärder för att se till att den tillämpliga gemenskapslagstiftningen om utsläppsnivåer följs.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall före den 1 juli varje år rapportera till kommissionen det föregående årets totala försäljning av drivmedel och andelen biodrivmedel av denna försäljning.

2. Kommissionen skall före den 31 december 2006 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller användningen av biodrivmedel i medlemsstaterna, de ekonomiska aspekterna och miljökonsekvenserna av en ytterligare ökning av andelen biodrivmedel. Med utgångspunkt i denna rapport skall kommissionen, om så krävs, föreslå en anpassning av de mål som anges i artikel 3.

Artikel 5

1. Bilagan får anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med förfarandet som avses i artikel 6.2.

2. Tidsplanen i del B av bilagan får anpassas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 6.2 på grundval av utvecklingen av biodrivmedelstekniken, marknadsandelar och tillämpningar när det gäller transportmedel.

Artikel 6

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som upprättas enligt artikel 4.2 i rådets beslut 1999/21/EG [2].

2. När det hänvisas till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

[2] EGT L 7, 13.1.1999, s. 16.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

A. **FÖRTECKNING ÖVER BIOBRÄNSLEN OCH ANDEL FÖRNYBAR ENERGI**

”bioetanol”: etanol som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall och som används som biobränsle,

”biodiesel”: flytande bränsle av dieselkvalitet som framställs av biomassa eller använd frityrolja och som används som biobränsle,

”biogas”: en bränslegas framställd genom anaerob jäsning av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall som kan renas till en kvalitet motsvarande naturgas och som används som biobränsle,

”biometanol”: metanol som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall och som används som biobränsle,

”biodimetyleter”: dimetyleter som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall och som används som biobränsle,

”bioolja”: pyrolysolja som framställs av biomassa och som används som biobränsle,

”bio-ETBE (etyltertiärbutyleter)”: ETBE som framställs på grundval av bioetanol.

Volymandelen biobränsle i bioETBE beräknas till 45 %.

B. **MINIMIANDEL SÅLT BIOBRÄNSLE SOM PROCENT AV SÅLD BENSIN OCH DIESEL**

År	%	Av vilket biobränslen i blandningar skall utgöra minst (%)
2005	2	—
2006	2,75	—
2007	3,5	—
2008	4,25	—
2009	5	1
2010	5,75	1,75

Förslag till rådets beslut om ingående av ett tilläggsprotokoll till avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Malta om Republiken Maltas associering till femte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002)

(2002/C 103 E/14)

KOM(2001) 777 slutlig — 2001/0303(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 december 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 170.2 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om upprättande av en associering (nedan kallat associeringsavtalet) mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Malta (nedan kallad Malta) trädde i kraft den 1 april 1971.

(2) I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Luxemburg den 12 och 13 december 1997 påpekades att möjligheten att associera kandidatländer till gemenskapens femte ramprogram inom området forskning och teknisk utveckling är ett av instrumenten i strategin inför anslutningen.

(3) Europaparlamentet och Europeiska unionens råd antog genom beslut nr 182/1999/EG [1] ett femte ramprogram för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002), nedan kallat femte ramprogrammet.

(4) Europeiska rådet beslutade vid sitt möte i Helsingfors den 10 och 11 december 1999 att i februari 2000 sammankalla en bilateral regeringskonferens om Maltas anslutning till Europeiska unionen.

(5) Malta informerade formellt Europeiska kommissionen om att man ville få till stånd en associering till femte ramprogrammet från den 1 januari 2001.

(6) Genom sitt beslut av den 17 oktober 2000 gav rådet kommissionen befogenhet att på Europeiska gemenskapens vägnar förhandla om ett tilläggsprotokoll till avtalet om Maltas associering till femte ramprogrammet (nedan kallat tilläggsprotokollet).

(7) Rådet fattade den 22 maj 2001 beslut om undertecknandet av det framförhandlade tilläggsprotokollet (med förbehåll för att tilläggsprotokollet sedermera ingås), och om att det skulle träda i kraft provisoriskt den 1 mars 2001.

(8) Tilläggsprotokollet undertecknades i Bryssel den 20 juni 2001.

(9) Tilläggsprotokollet bör ingås, och Malta bör underrättas om dess definitiva ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tilläggsprotokollet till avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Malta om Republiken Maltas associering till femte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002) godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Tilläggsprotokollets text och dess båda bilagor bifogas detta beslut.

Artikel 2

I enlighet med artikel 10 i tilläggsprotokollet skall rådets ordförande underrätta Malta om att Europeiska gemenskapen har fullbordat de förfaranden som krävs för att tilläggsprotokollet skall träda i kraft.

---

[1] EGT L 26, 1.2.1999, s. 1.

TILLÄGGSPROTOKOLL

till avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Malta

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, nedan kallad gemenskapen,

å ena sidan, och

REPUBLIKEN MALTA, nedan kallad Malta,

å andra sidan,

SOM BEAKTAR att avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Malta (nedan kallat associeringsavtalet) trädde i kraft den 1 april 1971,

SOM BEAKTAR att Europeiska rådet vid sitt möte i Helsingfors den 10 och 11 december 1999 beslutade att sammankalla en bilateral regeringskonferens om Maltas anslutning till Europeiska unionen,

SOM BEAKTAR att Europeiska rådet vid sitt möte i Luxemburg den 12 och 13 december 1997 begärde att vissa gemenskapsprogram (t.ex. på forskningsområdet) skulle öppnas för kandidatländerna för att ge dem möjlighet att bekanta sig med unionens politik och arbetsmetoder, varvid varje kandidatland förväntades lämna ett eget, gradvis ökande, ekonomiskt bidrag,

SOM BEAKTAR att det i ovannämnda slutsatser också betonas att kandidatländerna bör kunna delta, som observatörer och när det gäller de frågor som berör dem, i de kommittéer som bistår kommissionen vid genomförandet av de program till vilka kandidatländerna bidrar ekonomiskt,

SOM BEAKTAR att Europaparlamentet och Europeiska unionens råd genom beslut nr 182/1999/EG antog ett ramprogram för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002), nedan kallat femte ramprogrammet,

SOM BEAKTAR att Maltas regering genom en skrivelse av den 3 april 2000 ansökte om associering till femte ramprogrammet från och med den 1 januari 2001,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Forskningsenheter etablerade i Malta i enlighet med Maltas lagstiftning får delta i femte ramprogrammets samtliga särskilda program. Forskare och forskningsenheter från Malta får delta i Gemensamma forskningscentrumets verksamhet.

2. Forskningsenheter etablerade i gemenskapen får delta i forskningsprogram och forskningsprojekt i Malta som rör verksamheter som motsvarar dem som ingår i femte ramprogrammet.

3. Med ”forskningsenheter” avses i detta protokoll bland annat följande: universitet, forskningsorganisationer, industriföretag – inklusive små och medelstora företag, samt enskilda personer.

Artikel 2

Samarbetet kan ske på följande sätt:

1. Deltagande av forskningsenheter etablerade i Malta i genomförandet av alla särskilda program som antagits under femte ramprogrammet, i enlighet med de bestämmelser och villkor som anges i ”... regler för företags, forskningscentrums och universitets deltagande samt om regler för spridning av forskningsresultat för genomförandet av Europeiska gemenskapens femte ramprogrammet”.

2. Ekonomiska bidrag från Malta till budgetarna för de program som har antagits i syfte att genomföra femte ramprogrammet, beräknade på grundval av förhållandet mellan Maltas BNP och Europeiska unionens medlemsstaters BNP.

3. Deltagande av forskningsenheter etablerade i gemenskapen i maltesiska forskningsprojekt och utnyttjande av resultaten, i enlighet med Maltas lagstiftning, varvid minst en forskningsenhet från Malta skall delta. Forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen och som deltar i maltesiska forskningsprojekt inom ramen för forsknings- och utvecklingsprogrammen skall täcka sina egna kostnader, inklusive deras andel av de allmänna projektkostnaderna för ledning och administration.

4. Tillhandahållande i rätt tid av information som rör genomförandet av FoTU-program i Malta och gemenskapen samt information om resultatet av det arbete som genomförts inom ramen för samarbetet.

5. Samarbetet kan när som helst anpassas och utvidgas genom ömsesidig överenskommelse mellan parterna.

Artikel 3

1. Forskningsenheter etablerade i Malta som deltar i gemenskapens forskningsprogram skall, om inte annat följer av bilaga A, ha samma rättigheter och skyldigheter som enheter etablerade i gemenskapen vad gäller äganderätt, utnyttjande och spridning av information samt immateriella rättigheter som härrör från detta deltagande.

2. Forskningsenheter etablerade i gemenskapen som deltar i maltesiska forskningsprojekt inom ramen för forsknings- och utvecklingsprogrammen skall ha samma rättigheter och skyldigheter som de maltesiska forskningsenheter som deltar i projektet, vad gäller äganderätt, utnyttjande och spridning av information samt immateriella rättigheter som härrör från detta deltagande.

Artikel 4

En gemensam kommitté skall inrättas inom ramen för detta protokoll, kallad ”Forskningskommittén EG–Malta” och bland annat ha till uppgift att

— granska, utvärdera och diskutera åtgärder för att säkerställa att detta protokoll genomförs,

— granska alla åtgärder som kan tänkas förbättra och utveckla samarbetet.

Kommittén skall bestå av företrädare för kommissionen och Malta och skall själv anta sin arbetsordning.

Kommittén skall sammanträda på begäran av någon av parterna, dock minst en gång per år.

Artikel 5

1. Maltas ekonomiska bidrag i anslutning till deltagandet i genomförandet av de särskilda programmen skall fastställas i proportion till och utöver det belopp som varje år i Europeiska unionens allmänna budget står till förfogande för åtagandebemyndiganden i syfte att uppfylla kommissionens finansiella skyldigheter som härrör från den typ av arbete som är nödvändig för att genomföra, förvalta och utnyttja dessa program.

2. Den proportionalitetsfaktor som bestämmer Maltas bidrag skall erhållas genom fastställande av förhållandet mellan Maltas bruttonationalprodukt, till marknadspriser, och den totala bruttonationalprodukten, till marknadspriser, för Europeiska unionens medlemsstater och Malta tillsammans. Förhållandet skall beräknas på grundval av den senaste statistik från Europeiska gemenskapernas statistikkontor (Eurostat) för det aktuella året som fanns att tillgå vid tidpunkten för offentliggörandet av det preliminära förslaget till Europeiska unionens budget.

3. För att underlätta deltagandet i delprogrammen skall Maltas bidrag beräknas på följande sätt:

År 2001: bidrag enligt den proportionalitetsfaktor som fastställts i enlighet med punkt 2, multiplicerad med 0,5.

År 2002: bidrag enligt den proportionalitetsfaktor som fastställts i enlighet med punkt 2, multiplicerad med 0,9.

4. Reglerna för Maltas ekonomiska deltagande anges i bilaga B.

5. Reglerna för gemenskapens ekonomiska deltagande fastställs i bilaga IV till beslut nr 182/1999/EG.

Artikel 6

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 skall de forskningsenheter som är etablerade i Malta och som deltar i femte ramprogrammet ha samma kontraktsenliga rättigheter och skyldigheter som enheter etablerade i gemenskapen, med beaktande av gemenskapens och Maltas ömsesidiga intressen.

2. För maltesiska forskningsenheter skall de bestämmelser och villkor som gäller för avgivande och utvärdering av förslag och för beviljande och ingående av kontrakt enligt gemenskapsprogrammen vara desamma som de som gäller för de kontrakt som ingås enligt samma gemenskapsprogram med forskningsenheter i gemenskapen, med beaktande av gemenskapens och Maltas ömsesidiga intressen.

3. Maltesiska experter skall beaktas jämsides med experter från gemenskapen när man utser utvärderare och experter inom gemenskapens FoTU-program och medlemmar i de rådgivande grupperna och andra rådgivande organ som skall bistå kommissionen vid genomförandet av femte ramprogrammet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 skall de forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen och som deltar i forskningsprojekt inom ramen för forsknings- och utvecklingsprogrammen ha samma kontraktsenliga rättigheter och skyldigheter som maltesiska enheter, med beaktande av gemenskapens och Maltas ömsesidiga intressen.

5. En maltesisk forskningsenhet får fungera som samordnare för ett projekt på samma villkor och enligt samma bestämmelser som gäller för forskningsenheter som är etablerade i gemenskapen. I enlighet med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall avtal som ingåtts med eller av maltesiska forskningsenheter innehålla föreskrifter om att kontroller och revisioner skall genomföras av eller under ledning av kommissionen eller revisionsrätten. Finansiella revisioner får genomföras för att kontrollera dessa enheters inkomster och utgifter i samband med kontraktsenliga åtaganden gentemot gemenskapen. För att gynna samarbete och ömsesidiga intressen skall relevanta myndigheter i Malta på lämpligt sätt tillhandahålla den hjälp som är nödvändig för, eller som kan underlätta, utförandet av sådana kontroller och revisioner.

6. För gemenskapens forskningsenheter skall de bestämmelser och villkor som gäller för inlämning och utvärdering av förslag samt beviljande och ingående av kontrakt avseende projekt enligt maltesiska program motsvara de bestämmelser och villkor som gäller för de kontrakt som ingås enligt samma forsknings- och utvecklingsprogram med forskningsenheter i Malta, med beaktande av gemenskapens och Maltas ömsesidiga intressen.

Artikel 7

1. Vardera parten förbinder sig att, i enlighet med sina egna regler och förordningar, underlätta rörligheten för och stationeringen av forskare som, i Malta och i gemenskapen, deltar i de verksamheter som omfattas av detta protokoll och att underlätta gränsöverskridande transporter av varor som skall användas i dessa verksamheter.

2. Samarbete som omfattas av detta protokoll skall undantas från maltesiska indirekta skatter, tullar, förbud och restriktioner i fråga om import och export av varor och tjänster som skall användas inom ramen för ett sådant samarbete.

Artikel 8

1. Representanter från Malta kommer, när det gäller de frågor som rör dem, att delta som observatörer i femte ramprogrammets programkommittéer. Dessa kommittéer skall vid omröstningar sammanträda utan att representanter från Malta deltar. Malta kommer att informeras.

2. Den medverkan som avses i punkt 1 skall utformas på samma sätt som för deltagare från medlemsstaterna, också när det gäller förfaranden för mottagande av information och handlingar.

Artikel 9

1. Detta protokoll ingås härmed för åren 2001 och 2002.

2. Om inte annat följer av punkt 1 får detta protokoll sägas upp när som helst av endera parten med tolv månaders uppsägningstid. De projekt och aktiviteter som pågår vid tidpunkten för uppsägningen eller då detta protokoll upphör att gälla skall fortsätta tills de är avslutade i enlighet med villkoren i detta protokoll.

3. Om gemenskapen beslutar att ändra ett eller flera gemenskapsprogram får detta protokoll sägas upp på de villkor som parterna kommer överens om. Malta skall underrättas om det exakta innehållet i de ändrade programmen senast en vecka efter det att de antagits av gemenskapen. Om någon av parterna har för avsikt att säga upp detta protokoll skall den andra parten underrättas senast en månad efter antagandet av gemenskapens beslut.

4. När gemenskapen antar ett nytt flerårigt ramprogram för forskning och teknisk utveckling kan detta protokoll omförhandlas eller förnyas enligt de villkor som parterna kommer överens om.

Artikel 10

Detta protokoll träder i kraft den dag då parterna har meddelat varandra att de genomfört de förfaranden som är nödvändiga för att genomföra protokollet.

Protokollet, i alla dess delar, skall tillämpas provisoriskt från den 1 mars 2001 fram till den tidpunkt som avses i första stycket, under förutsättning att båda parter tillämpar protokollet lika.

Artikel 11

Detta protokoll, inbegripet bilagorna A och B, utgör en integrerad del av avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Malta.

Artikel 12

Detta protokoll skall upprättas i två exemplar på de danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska, tyska och maltesiska språken, vilka är lika giltiga.

BILAGA A

PRINCIPER OM FÖRDELNING AV IMMATERIELLA RÄTTIGHETER

Immateriella rättigheter som uppstår eller tillhandahålls genom protokollet skall fördelas enligt bestämmelserna i denna bilaga.

I. **Tillämpning**

Denna bilaga skall tillämpas på gemensam forskning som bedrivs enligt detta protokoll, om inte annat uttryckligen överenskommits mellan parterna.

II. **Äganderätt, fördelning och utövande av rättigheter**

1. I detta protokoll skall ”immateriella rättigheter” ha den betydelse som begreppet ”intellektuell äganderätt” ges i artikel 2 i konventionen om upprättande av Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten, utfärdad i Stockholm den 14 juli 1967.

2. I denna bilaga behandlas fördelningen av rättigheter, intressen och royalty mellan parterna och deras deltagare. Vardera parten och dess deltagare skall sörja för att den andra parten och dess deltagare kan erhålla de immateriella rättigheter som fördelas enligt denna bilaga. Denna bilaga ändrar inte eller förhindrar på något annat sätt fördelningen av rättigheter, intressen och royalty mellan en part och dess medborgare eller deltagare, vilken skall bestämmas av den partens gällande lagar och praxis.

3. Följande principer skall gälla, vilket skall framgå av avtalen:

   a) Effektivt skydd av immateriella rättigheter. Parterna, deras organ och/eller deltagare skall försäkra sig om att de underrättar varandra inom en rimlig tidsperiod om skapande av varje form av immateriella rättigheter enligt detta protokoll eller enligt arrangemang för genomförande, och de skall i god tid ansöka om skydd för sådana immateriella rättigheter.

   b) Beaktande av bidragen från parterna eller deras deltagare vid fastställandet av deras rättigheter och intressen.

   c) Effektivt utnyttjande av resultaten.

   d) Icke-diskriminerande behandling av deltagare från den andra parten i förhållande till den behandling som de egna deltagarna får.

   e) Skydd av affärshemligheter.

4. Deltagarna skall gemensamt upprätta en teknisk förvaltningsplan med avseende på äganderätt och användning, inklusive offentliggörande, av information samt immateriella rättigheter som skall skapas inom ramen för den gemensamma forskningsverksamheten. De vägledande inslagen i en teknisk förvaltningsplan återges i tillägget till detta protokoll. Den tekniska förvaltningsplanen skall godkännas av den finansierande partens behöriga finansinrättning eller finansavdelning före tecknandet av de konkreta avtal om forsknings- och utvecklingssamarbete som planen berör.

   Vid utarbetandet av de tekniska förvaltningsplanerna skall följande beaktas, nämligen målen för den gemensamma forskningen, parternas och deras deltagares relativa bidrag (ekonomiska eller andra), fördelar och nackdelar med licensiering efter territorium eller användningsområde, överföring av data, varor eller tjänster som omfattas av exportkontroll, rättsliga krav, inbegripet parternas lagstiftning om immateriella rättigheter samt andra faktorer som deltagarna anser bör beaktas.

   Immaterialrättsliga rättigheter och skyldigheter avseende forskningsresultat som genererats av besökande forskare skall också tas upp i de gemensamma tekniska förvaltningsplanerna.

5. Med förbehåll för parternas särskilda immaterialrättsliga bestämmelser skall information eller immateriella rättigheter som uppkommit inom ramen för gemensam forskning och som inte omfattas av den tekniska förvaltningsplanen fördelas, med parternas godkännande, i enlighet med principerna i förvaltningsplanen. Om tvist uppstår skall sådan information eller immateriella rättigheter ägas gemensamt av alla deltagare som varit inblandade i den gemensamma forskning från vilken informationen eller de immateriella rättigheterna härrör. Varje deltagare som omfattas av denna bestämmelse skall ha rätt att använda sådan information eller immateriella rättigheter för eget kommersiellt utnyttjande och utan några geografiska begränsningar.

6. Vardera parten skall se till att den andra parten och dess deltagare kan komma i åtnjutande av de immateriella rättigheter som tilldelats dem i överensstämmelse med dessa principer.

7. Vardera parten skall, under upprätthållande av konkurrensförhållanden inom de områden som berörs av detta protokoll, sträva efter att se till att rättigheter som förvärvats enligt detta protokoll, och överenskommelser som träffats i enlighet med det, utnyttjas på ett sådant sätt att det särskilt uppmuntrar i) spridning och användning av information som skapats, offentliggjorts eller på annat sätt gjorts tillgänglig i enlighet med protokollet, och ii) antagande och tillämpning av internationella normer.

8. De rättigheter och skyldigheter som avses i denna bilaga påverkas inte av att protokollet sägs upp eller löper ut.

III. **Upphovsrätt**

Upphovsrätt som tillhör parterna eller deras deltagare skall behandlas i enlighet med avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPs-avtalet), som förvaltas av Världshandelsorganisationen, och Bernkonventionen (Parisakten från 1971).

IV. **Vetenskapliga litterära verk**

Utan att det påverkar tillämpningen av avsnitt V, och om inte annat överenskommits i den tekniska förvaltningsplanen, skall forskningsresultat publiceras gemensamt av parterna eller deltagarna i den gemensamma forskningen. Följande förfaranden skall användas vid tillämpningen av denna huvudregel:

1. Om en part, eller dess offentliga organ, publicerar vetenskapliga eller tekniska tidskrifter, artiklar, rapporter, böcker, videofilmer eller programvaror som härrör från gemensam forskning som omfattas av detta avtal, skall den andra parten ha rätt till en världsomspännande, icke-exklusiv, oåterkallelig, royaltyfri licens som ger rätt att översätta, mångfaldiga, anpassa, överföra och offentligt distribuera sådana verk.

2. Parterna skall säkerställa att litterära verk av vetenskaplig karaktär som härrör från gemensam forskning enligt detta avtal och som publiceras av oberoende utgivare får så stor spridning som möjligt.

3. Samtliga exemplar av ett upphovsrättsskyddat verk som är avsett för spridning till allmänheten och som färdigställts i enlighet med denna bestämmelse skall innehålla författarens eller författarnas namn om inte en författare uttryckligen avböjer att nämnas. På exemplaren skall även det samarbetsstöd som parterna lämnat tydligt anges.

V. **Information som inte skall offentliggöras**

A. *Skriftlig information som inte skall offentliggöras*

1. Vardera parten eller, i förekommande fall, dess organ eller deltagare skall så tidigt som möjligt, och helst i den tekniska förvaltningsplanen, ange vilken information de inte vill skall offentliggöras, varvid bland annat följande kriterier skall beaktas:

   a) Information som är hemlig i den meningen att den inte, som helhet eller med avseende på den exakta sammansättningen eller sammanställningen av dess beståndsdelar, är allmänt känd bland eller allmänt tillgänglig med lagliga medel för experter inom området.

   b) Det faktiska eller potentiella kommersiella värdet som informationen har på grund av sin hemliga karaktär.

   c) Tidigare skydd av informationen i den meningen att åtgärder som under de rådande omständigheterna var rimliga har vidtagits för att bevara dess hemliga karaktär av den person som hade laglig kontroll över den.

   Parterna eller, i förekommande fall, deras organ eller deltagare kan i vissa fall komma överens om att, såvida inte annat anges, inte offentliggöra delar av eller all den information som lämnas, utbyts eller skapas inom ramen för gemensam forskning.

2. Vardera parten skall se till att den och dess deltagare klart och tydligt anger vilken information som inte är offentliggjord, till exempel med en lämplig märkning eller symbol. Detta gäller även för kopior eller återgivningar av hela eller delar av denna information.

   En part och en deltagare som erhåller information som inte offentliggjorts skall respektera informationens hemliga karaktär. Dessa begränsningar skall automatiskt upphöra om rättighetsinnehavaren offentliggör informationen.

3. Ej offentliggjord information som lämnas enligt protokollet får spridas av den mottagande parten eller dess organisation till personer inom eller som är anställda av den mottagande parten eller organisationen, och som är auktoriserade särskilt för den aktuella gemensamma forskningen, förutsatt att ej offentliggjord information som sprids på detta sätt omfattas av ett avtal om sekretess och att det enligt ovan tydligt framgår att informationen är hemlig.

4. Mottagaren får sprida ej offentliggjord information i större utsträckning än vad som anges i punkt 3 om denne i förväg fått ett skriftligt medgivande från den part som lämnat informationen. Parterna skall samarbeta för att ta fram förfaranden för begäran om och erhållande av skriftligt medgivande på förhand för sådan mer omfattande spridning, och vardera parten skall ge sådant godkännande i den utsträckning detta medges av dess egna riktlinjer, lagar och övriga bestämmelser.

B. *Icke-skriftlig information som inte skall offentliggöras*

Icke-skriftlig information som inte skall offentliggöras, eller annan hemlig information som tillhandahålls vid seminarier och andra sammanträden som anordnas inom ramen för detta protokoll, eller information som härrör från anlitad personal, från användningen av anläggningar eller från gemensamma projekt, skall behandlas av parterna eller deras deltagare i enlighet med de principer som fastställts för skriftlig information i detta protokoll. Detta gäller dock endast under förutsättning att mottagaren av sådan information som inte skall offentliggöras, eller annan hemlig eller skyddad information, har uppmärksammats på informationens hemliga karaktär vid den tidpunkt då denna information vidarebefordras.

C. *Övervakning*

Vardera parten skall sträva efter att se till att information som inte skall offentliggöras och som parten mottager under detta protokoll övervakas enligt bestämmelserna i detsamma. Om en av parterna inser eller har goda skäl att förmoda att den inte kommer att kunna följa bestämmelserna om icke-spridning i avsnitten A och B ovan skall den parten omedelbart underrätta den andra parten. Parterna skall därefter överlägga för att fastställa ett lämpligt förfaringssätt.

Tillägg

Vägledande inslag i en teknisk förvaltningsplan

Den tekniska förvaltningsplanen är en särskild överenskommelse som deltagarna skall ingå i fråga om genomförandet av den gemensamma forskningen och deltagarnas rättigheter och skyldigheter.

När det gäller de immateriella rättigheterna skall den tekniska förvaltningsplanen normalt sett omfatta bland annat äganderätt, skydd, användarrättigheter för forsknings- och utvecklingsändamål, utnyttjande och spridning, inbegripet arrangemang för gemensam publicering, gästforskares rättigheter och skyldigheter samt tvistlösningsförfaranden. Den tekniska förvaltningsplanen kan också omfatta allmän eller särskild information, licensgivning och resultat.

BILAGA B

REGLER FÖR MALTAS EKONOMISKA BIDRAG ENLIGT ARTIKEL 5 I DETTA PROTOKOLL

1. **Fastställande av det ekonomiska bidraget**

1.1 Europeiska gemenskapernas kommission skall så snart som möjligt och senast den 1 september varje räkenskapsår till Malta överlämna följande information, tillsammans med relevant bakgrundsmaterial och informera den underkommitté som avses i artikel 4 i detta protokoll:

a) Beloppen för åtagandebemyndiganden enligt utgiftsredogörelsen i det preliminära förslaget till Europeiska unionens budget avseende femte ramprogrammet.

b) Uppskattad storlek på de bidrag som härrör från det preliminära budgetförslaget och som motsvarar Maltas medverkan i femte ramprogrammet.

För att underlätta interna budgetförfaranden skall kommissionen tillhandahålla vägledande siffror senast den 30 maj varje år.

1.2 Så snart den allmänna budgeten slutgiltigt antagits, skall kommissionen meddela Malta de belopp i utgiftsredogörelsen som motsvarar Maltas deltagande.

2. **Betalningsförfaranden**

2.1 Kommissionen skall senast den 1 januari och den 15 juni varje räkenskapsår till Malta utfärda en uppmaning att betala ett belopp som motsvarar Maltas bidrag enligt detta protokoll. Denna uppmaning att betala skall i respektive fall gälla betalning av

— sex tolftedelar av Maltas bidrag senast den 20 februari, och

— sex tolftedelar av Maltas bidrag senast den 15 juli.

De sex tolftedelar som skall betalas senast den 20 februari skall beräknas på grundval av det belopp som anges i inkomstredogörelsen i det preliminära budgetförslaget, varefter justering av detta belopp skall ske i samband med betalningen av de sex tolftedelar som skall betalas senast den 15 juli.

2.2 För det första årets genomförande av detta protokoll skall kommissionen utfärda en första uppmaning om betalning inom 30 dagar efter det att protokollet trätt i kraft. Om denna uppmaning utfärdas efter den 15 juni skall den innehålla föreskrifter för betalning av tolv tolftedelar av Maltas bidrag inom 30 dagar, på grundval av det belopp som anges i inkomstredogörelsen i budgeten.

2.3 Maltas bidrag skall anges och betalas i euro.

2.4 Malta skall betala sitt bidrag enligt detta protokoll i överensstämmelse med de frister som anges i punkt 2.1 och 2.2 ovan. Dröjsmål med betalningen ger upphov till dröjsmålsränta motsvarande den enmånads interbankränta vid försäljning (EURIBOR) i euro som anges på Telerate. Denna ränta skall höjas med 1,5 % för varje månad till dess beloppet betalts. Den höjda räntan skall gälla för hela dröjsmålsperioden. Räntan skall dock förfalla till betalning endast om bidraget betalas mer än trettio dagar efter de betalningstillfällen som anges i punkt 2.1 och 2.2 ovan.

2.5 Reskostnaderna för Maltas företrädare och experter i anslutning till deras medverkan i det kommittéarbete som avses i artiklarna 4, 6.3 och 8.1 i detta protokoll och reskostnaderna för dem som medverkar i genomförandet av femte ramprogrammet skall ersättas av kommissionen på samma grundval och enligt de förfaranden som för närvarande gäller för företrädare och experter från Europeiska unionens medlemsstater.

3. **Villkor för genomförandet**

3.1 Maltas ekonomiska bidrag till femte ramprogrammet i enlighet med artikel 5 i protokollet skall normalt sett vara oförändrat för det aktuella räkenskapsåret.

3.2 När räkenskaperna för ett räkenskapsår (n) avslutas skall kommissionen, vid sin inkomst- och utgiftsredovisning, justera kontona med avseende på Maltas medverkan med hänsyn till de ändringar som har förekommit antingen genom överföring, annulleringar, övergångsersättningar, åtaganden som dragits tillbaka eller genom tilläggs- och ändringsbudgetar under räkenskapsåret. Denna justering skall ske vid tidpunkten för den andra betalningen för år (n+1). Ytterligare justeringar skall ske varje år fram till juli 2006.

Maltas betalningar skall krediteras gemenskapsprogrammen som inkomster i budgeten under lämplig budgetrubrik i inkomstredogörelsen i Europeiska unionens allmänna budget.

Budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall tillämpas vid förvaltningen av anslagen.

4. **Information**

Senast den 31 maj varje räkenskapsår (n+1) skall den anslagsredovisning för femte ramprogrammet som avser det föregående räkenskapsåret (n) utarbetas och överlämnas till Malta för kännedom i enlighet med omfattningen av kommissionens inkomst- och utgiftsredovisning.

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/81/EEG vad gäller möjligheten att tillämpa nedsatta punktskatter på vissa mineraloljor som innehåller biobränslen och på biobränslen

(2002/C 103 E/15)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 547 slutlig — 2001/0266(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 december 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) I artikel 6 i fördraget föreskrivs det att miljöskyddskraven skall integreras i gemenskapens politik och verksamhet i syfte att främja en hållbar utveckling.

(2) Som part till FN:s ramkonvention om klimatförändringar, godkänd genom rådets beslut 94/69/EG [1], har gemenskapen åtagit sig att vidta nödvändiga åtgärder för att stabilisera atmosfärens växthusgaskoncentrationer på en nivå som innebär att klimatsystemet inte utsätts för farliga störningar.

(3) I sin resolution av den 8 juni 1998 [2] gav rådet sitt stöd till kommissionens förslag om en gemenskapsstrategi och handlingsplan för förnybar energi, och krävde särskilda åtgärder för att gynna biobränslen, dvs. brännolja eller bränslen som utvinns ur förnybara energikällor.

(4) I kommissionens meddelande ”Hållbar utveckling i Europa för en bättre värld: En strategi för hållbar utveckling i Europeiska unionen” [3] betonas de alternativa bränslenas stora betydelse i kampen mot klimatförändringar och för utvecklingen av ren energi.

(5) En utveckling av biobränslen skulle förbättra spridningen av gemenskapens energikällor och därmed bidra till energiförsörjningstryggheten på medellång och lång sikt.

(6) Priserna på de olika energiprodukterna är nyckelparametrar för de gemensamma strategierna för miljöskydd, energi och transport. Eftersom biobränslen omfattas av beskattning enligt rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor [4] skulle en lämplig differentiering av punktskatterna göra det möjligt att utveckla biobränslena genom att man minskar merkostnaden för dessa produkter jämfört med fossila bränslen.

(7) Det är därför lämpligt att upprätta en gemenskapsram för nedsatta punktskatter på biobränslen i syfte att gynna den inre marknaden och uppnå en tillfredsställande rättssäkerhet för medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna.

(8) En sådan skattedifferentiering bör ingå i ett enhetligt paket för tekniska, rättsliga och ekonomiska åtgärder. I Europaparlamentets och rådets direktiv [. . .] av den [. . .] om främjande av biobränslen för transport fastställs det bland annat att alla saluförda bränslen skall innehålla en miniminiandel biobränslen.

(9) Medlemsstaterna bör ges den nödvändiga friheten att utforma och genomföra åtgärder som är anpassade till deras nationella förhållanden.

(10) Snedvridningen av konkurrensen bör begränsas och producenter och distributörer bör ges ett incitament att sänka sina kostnader, särskilt genom att medlemsstaterna skapar mekanismer för de sänkta punktskatterna så att dessa kan anpassas till råvaruprisutvecklingen.

(11) I vissa fall bör man tillåta punktskattesatser som ligger under den miniminivå som anges i rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor [5].

(12) Det är nödvändigt med särskilda åtgärder för lokal allmän passagerartrafik, bland annat taxibilar, samt fordon som används i offentlig tjänst. Det bör även fastställas en övergångsperiod för rena biobränslen som den 1 januari 2001 var helt befriade från punktskatt.

---

(1) EGT L 33, 7.2.1994, s. 11.

(2) EGT C 198, 24.6.1998, s. 1.

(3) KOM(2001) 264 slutlig/2, 19.6.2001.

(4) EGT L 316, 31.10.1992, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 46).

(5) EGT L 316, 31.10.1992, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG.

(13) Åtgärderna för differentiering av punktskatter under skattekontroll får kompletteras med ytterligare regler om skattebefrielse eller nedsättning av skatten, i enlighet med förfarandet i artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG. Senast den 31 december 2007 bör kommissionen lämna en rapport till rådet om dessa kompletterande åtgärder.

(14) Giltigheten för de sänkta punktskatterna bör begränsas för att göra det möjligt att övervaka tillämpningen.

(15) Ett flerårigt program med en löptid på högst sex år uppfyller planeringsbehoven för investeringsprojekten i de berörda sektorerna.

(16) Vissa biobränslen bör, om de är avsedda att användas som motorbränsle eller brännolja, likställas med mineraloljor så att de kan omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ([1]). Det bör fastställas genomförandebestämmelser för att på gemenskapsnivå definiera vad som avses med produkter avsedda att användas som motorbränsle eller brännolja.

(17) Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte tillämpningen av artikel 27.1 a och b i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker ([2]) vad gäller den obligatoriska skattebefrielsen för denaturerad alkohol och bestämmelserna om dess distribution, eftersom nuvarande skattesystem endast får tillämpas på särskilda typer av denaturerad alkohol som används som bränsle eller tillsats i bränsle enligt beskrivningen i artikel 2.3 i direktiv 92/81/EEG.

(18) Eftersom de åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd i enlighet med artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([3]) bör de fastställas enligt det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i samma beslut.

(19) Medlemsstaterna bör i informationssyfte meddela kommissionen när de antar nationella skatteåtgärder till förmån för biobränslen. Detta innebär dock inte att medlemsstaterna befrias från skyldigheten att underrätta kommissionen enligt artikel 88.3 i fördraget. Detta direktiv föregriper inte utgången av eventuella förfaranden för statligt stöd som kan inledas enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget.

([1]) EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/47/EG(EGT L 193, 29.7.2000, s. 73).

([2]) EGT L 316, 31.10.1992, s. 21.

([3]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(20) Direktiv 92/81/EEG bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 92/81/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 skall följande punkter m och n läggas till:

"m) produkter som omfattas av KN-nummer 1507–1518, när de är avsedda att användas som motorbränsle eller brännolja,

n) produkter som omfattas av KN-nummer 2905 11 00 och som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda att användas som motorbränsle eller brännolja."

2. I artikel 2a.1 skall följande punkter f och g läggas till:

"f) produkter som omfattas av KN-nummer 1507–1518, när de är avsedda att användas som motorbränsle eller brännolja,

g) produkter som omfattas av KN-nummer 2905 11 00 och som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda att användas som motorbränsle eller brännolja."

3. Följande artikel 2b skall föras in:

"*Artikel 2b*

Vid tillämpning av artikel 2.1 m och n och artikel 2a.1 f och g skall innebörden av en produkt avsedd att användas som motorbränsle eller brännolja fastställas enligt förfarandet i artikel 9a.2."

4. Följande punkt IIa skall föras in:

"IIa. Nedsatta skattesatser för biobränslen

Artikel 8b

Under perioden 1 januari 2002–31 december 2010 får medlemsstaterna, utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 8f, under skattekontroll tillämpa en nedsatt skattesats för de skattepliktiga produkter som avses i artikel 2, om de består av eller innehåller ett eller flera av nedanstående biobränslen:

a) produkter som omfattas av KN-nummer 1507–1518 samt 4401 och 4402.

b) produkter som omfattas av KN-nummer 2207 20 00 och 2905 11 00 och som inte är av syntetiskt ursprung.

c) produkter som kommer från biomassa.

d) Vatten (KN-nummer 2201 och 2851 00 10).

Med 'biomassa' avses den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inbegripet material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

Artikel 8c

1. Nedsättningen av punktskatterna som är resultatet av tillämpningen av nedsatta skattesatser enligt artikel 8b, får inte vara större än det punktskattebelopp som skulle ha tagits ut på den volym biobränslen som ingår i de produkter som kan omfattas av ovannämnda nedsättning.

2. De skattenivåer som medlemsstaterna tillämpar på produkter som består av eller innehåller biobränslen enligt artikel 8b får vara lägre än de miniminivåer som anges i direktiv 92/82/EEG.

När dessa produkter är avsedda att användas, försäljas eller användas som motorbränsle får skattenivån dock inte vara lägre än 50 % av medlemsstatens vanliga punktskatt för motsvarande motorbränsle.

Med skattenivå avses den totala indirekta skatten, med undantag för moms, beräknad direkt eller indirekt på den konsumerade kvantiteten av produkten.

3. De medlemsstater som fram till den 1 januari 2001 helt befriat produkter som endast utgörs av biobränslen från skatt får förlänga denna skattebefrielse fram till den 31 december 2003.

Artikel 8d

1. För de produkter som består av eller innehåller sådana biobränslen som avses i artikel 8b och som används vid lokal allmän passagerartrafik, däribland taxibilar, samt fordon som används i offentlig tjänst får under skattekontroll en ytterligare skattenedsättning beviljas motsvarande den nedsättning som fastställs i artikel 8b.

2. Begränsningen enligt artikel 8c.2 andra stycket gäller inte i det fall som anges i punkt 1 ovan.

Artikel 8e

De nedsatta skattesatser som tillämpas av medlemsstaterna skall anpassas till råvaruprisutvecklingen så att nedsättningarna inte leder till en överkompensation av merkostnaderna för framställning av biobränslen i samband med en varaktig uppgång av råoljepriset.

Anpassningen beror på råoljeprisets variationer under de föregående tolv månaderna. Prisvariationerna uppskattas med hjälp av månadsgenomsnittet för oljepriset, s.k. 'brent dated'.

Artikel 8f

1. Den nedsättning som avses i artikel 8b får inom ramen för ett flerårigt program beviljas för mer än ett kalenderår genom ett tillstånd från en administrativ myndighet till en ekonomisk aktör. Löptiden för ett sådant tillstånd får inte överskrida sex på varandra följande år. Perioden får eventuellt förlängas.

2. Inom ramen för ett flerårigt program, för vilket tillstånd har givits av en administrativ myndighet före den 31 december 2010, får medlemsstaterna tillämpa den nedsättning som avses i artikel 8b efter den 31 december 2010 fram till programmets slut, utan möjlighet till förlängning.

Artikel 8g

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2002, och därefter en gång per år, lämna in förteckningen över de nedsatta skattesatser som tillämpas i enlighet med punkt IIa.

Artikel 8h

Kommissionen skall senast den 31 december 2007 rapportera till rådet om frågor som rör skatter, ekonomi, jordbruk, energi, industri och miljö i samband med de nedsatta skattesatser som har beviljats i enlighet med punkt IIa. En rapport skall också lämnas om ytterligare skattebefrielse eller nedsättning av skatt som beviljats för biobränslen i enlighet med förfarandet i artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG. Vid behov skall kommissionen lägga fram förslag om att denna befrielse eller nedsättning skall upphöra, ändras eller förlängas."

5. Punkt IV skall ändras enligt följande:

a) Titeln skall ersättas med följande:

"Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser"

b) Följande artikel 9a skall föras in:

"*Artikel 9a*

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté för punktskatter som inrättats genom artikel 24.1 i direktiv 92/12/EEG.

2. Vid hänvisning till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med hänsyn till bestämmelserna i artikel 7 i samma beslut.

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader."

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om införandet av en gemenskapsram för bullerklassificering av civila jetmotordrivna underljudsflygplan för att beräkna bulleravgifter

(2002/C 103 E/16)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 74 slutlig — 2001/0308(COD)

(Framlagt av kommissionen den 20 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i Fördraget, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 2 och 6 i Fördraget är det en del av gemenskapspolitiken att avsevärt förbättra integreringen av miljöskyddskraven med andra sektorsövergipande strategier inbegripet transportpolitiken.

(2) Ett av huvudmålen för den gemensamma transportpolitiken är att främja den hållbara utvecklingen av transportverksamhet.

(3) I kommissionens meddelande om luftfarten och miljön [1] föreslås att ekonomiska instrument används för att förbättra luftfartens miljöprestanda.

(4) I rådets direktiv om flygplatsavgifter [2] fastställs möjligheten att differentiera flygplatsavgifterna som en funktion av miljöpåverkan utan att fastställa kriterierna för en sådan differentiering.

(5) En differentiering av bulleravgifterna av miljöskäl grundad på en gemensam klassificering av flygplanen i enlighet med deras bullernivå kommer att förbättra miljöeffektiviteten, insynen i avgiftssystemen och förutsägbarheten för flygbolagen.

(6) En sådan avgiftsdifferentiering har inte till syfte att generera ytterligare intäkter. Den skall respektera principen om intäktsneutralitet och tillämpas på ett öppet och icke-diskriminerande sätt.

(7) De certifierade bullernivåerna, såsom de definieras i volym 1 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, tredje upplagan, juli 1993, anses på ett tillfredsställande sätt spegla ljudnivån för de människor som bor i närheten av flygplatser. Ljudnivån vid inflygning kan tillfredsställande karaktäriseras som den certifierade ljudnivån vid inflygningsmätpunkten såsom den definieras i nämnda bilaga 16. För buller vid avgång finns det en god korrelation med genomsnittet av den certifierade ljudnivån vid sidolinjen och överflygningsmätpunkten såsom den definieras i nämnda bilaga 16.

(8) Bulleravgifterna bör vara proportionella till den ökade störningen för människor som orsakas av enskilda flygplan separat vid in- och utflygning. Förhållandet mellan denna ökade störning och flygplanens bullernivå kan lämpligast speglas genom bullerenerginivån.

(9) För att säkerställa en maximal insyn i de olika bulleravgiftssystemen på gemenskapens flygplatser bör den gemensamma ramen för bullerklassificeringen av flygplan efter en lämplig övergångsperiod tillämpas på flygplatser som har kommersiella flygningar mellan medlemsstater, under förutsättning att de tar ut bulleravgifter.

(10) För att få en bättre förståelse av principen om bullerproduktiviteten, särskilt för större flygplan, är det lämpligt att tillhandahålla ytterligare information om ljudnivån per transporterad enhet.

(11) Direktivet överensstämmer med de subsidiaritets- och proportionalitetsprinciper som fastställs i artikel 5 i Fördraget eftersom målet med att förbättra bulleravgifternas miljöeffektivitet å ena sidan inte i tillräckligt hög grad kan uppnås av medlemsstaterna då det finns olika system för bullerklassificering för att ta ut avgifter. Gemenskapen kan därför bättre uppfylla detta mål genom en harmoniserad ram för att beräkna bulleravgifter. Å andra sidan begränsas direktivet till det minimum som krävs för att uppfylla detta mål och det går inte längre än vad som är nödvändigt för detta syfte.

---

[1] KOM(1999) 640 slutlig, 1.12.1999.

[2] Kommissionens förslag: EGT C 257, 22.8.1997, s. 2, ändrat genom KOM(1998) 509 slutlig (EGT C 319, 16.10.1998, s. 4).

(12) Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv är åtgärder av allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1] skall de antas genom att använda det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i det beslutet.

(13) Kommissionen skall senast den 1 april 2008 utvärdera genomförandet av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål och räckvidd

Syftet med detta direktiv är att förbättra miljöeffektiviteten för de bulleravgifter som tas ut på flygplatsnivå genom att säkerställa att gemensamma kriterier baserade på flygplanens bulleregenskaper används vid beräkning av dessa avgifter av miljöskyddsskäl.

Detta direktiv gäller i enlighet med de bestämmelser som fastställs i artikel 4 för flygplatser eller flygplatssystem som har kommersiella flygningar mellan medlemsstaterna och som är belägna på en medlemsstats territorium, under förutsättning att bulleravgifter tillämpas.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *bulleravgift:* en särskild bullerskatt som tas ut av flygplatsen, som hänför sig till flygplanens certifierade bulleregenskaper och som är utformad för att täcka kostnaderna för att lindra eller förebygga bullerproblem och främja användningen av mindre bullriga flygplan.

b) *avgiftsdifferentiering:* inom en global intäktsneutral ram får nivån på de bulleravgifter som tillämpas variera.

c) *La:* ljudnivån från ett flygplan vid inflygning. Den är lika med värdet av den certifierade ljudnivån som uttrycks i Effective Perceived Noise (EPN) decibel vid inflygningsmätpunkten och beräknas på det sätt som definieras i volym 1 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, tredje upplagan, juli 1993. Den sammanhörande bullerenergin är lika med antilogaritmen *La/10*.

d) *Ld:* ljudnivån från ett flygplan vid utflygning. Den är lika med det matematiska genomsnittet (medelvärdet) av de certifierade bullernivåerna uttryckta i EPN decibel vid sido- och överflygningsmätpunkterna såsom de definieras i bilaga 16. Den sammanhörande bullerenergin är lika med antilogaritmen *Ld/10*.

e) *flygplanets bullerproduktivitet:* bullret per enhet nyttolast: passagerare eller fraktton.

2. I enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6.2 får artikel 2 c och d i detta direktiv ändras för att, i syfte med detta direktiv, ta hänsyn till senare ändringar till volym 1 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart som träder i kraft efter antagandet av detta direktiv.

Artikel 3

En gemensam ram för att beräkna bulleravgifter

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att beräkningen av bulleravgifter på flygplatser på deras territorium baseras på följande kriterier:

1. Bulleravgiften för in- och utflygningar skall vara proportionell mot den relativa bullernivån vid in- och utflygningar för människor runtomkring flygplatser. Bulleravgiften för en inflygning och en utflygning vid en bestämd flygplats skall beräknas på det sätt som fastställs i bilagan till detta direktiv.

2. Beräkningen av buller vid in- och utflygning skall baseras på bullernivåerna *La* och *Ld*.

3. Avgiftsdifferentieringen inom en bestämd tidsperiod skall begränsas till ett förhållande där 20 är den maximala skillnaden mellan den högsta och den lägsta bulleravgiften. Ett lägre förhållande får tillämpas.

Artikel 4

Tillämpning av den gemensamma ramen

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den gemensamma ramen för att beräkna bulleravgifter tillämpas:

1. Från och med 1 april 2003

   a) för varje betydande ändring av de befintliga bulleravgiftssystemen

   b) för nyligen införda bulleravgiftssystem.

2. Från och med 1 april 2006 för alla bulleravgiftssystem.

Artikel 5

Information till allmänheten

För att säkerställa att principen om bullerproduktivitet är tydligt förstådd får medlemsstater eller flygplatsmyndigheter komplettera de bulleregenskaper för flygplanen *La* och *Ld* som används för att beräkna bulleravgifterna med ytterligare information som speglar ett flygplans bullerproduktivitet, särskilt för flygplan med en maximal startvikt på över 34 ton.

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 6

Tillsynskommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den tillsynskommitté för flygsäkerhet som inrättats genom rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 ([1]), sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande (hädanefter kallad ”kommittén”).

2. Där hänvisning görs till detta stycke skall det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG gälla i enlighet med artikel 8 i detta.

3. Den period som fastställs i artikel 5.6 i beslut 1999/468 skall vara tre månader.

Artikel 7

Granskning och rapportering

Kommissionen skall lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet grundad på erfarenheterna av tillämpningen av detta direktiv senast den 1 april 2008.

Rapporten skall vid behov kompletteras med förslag om ändring av detta direktiv.

Artikel 8

Införlivande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast ett år efter ikraftträdandet och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 9

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 10

Mottagare

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

([1]) EGT L 373, 31.12.1991, s. 4, ändrad genom förordning (EG) nr 2176/96 (EGT L 291, 14.11.1996, s. 15).

BILAGA

Beräkning av bulleravgift

Den totala bulleravgiften för en inflygning och en utflygning på en bestämd flygplats är:

$$C = Ca.10^{[(La - Ta)/10]} + Cd.10^{[(Ld - Td)/10]}$$

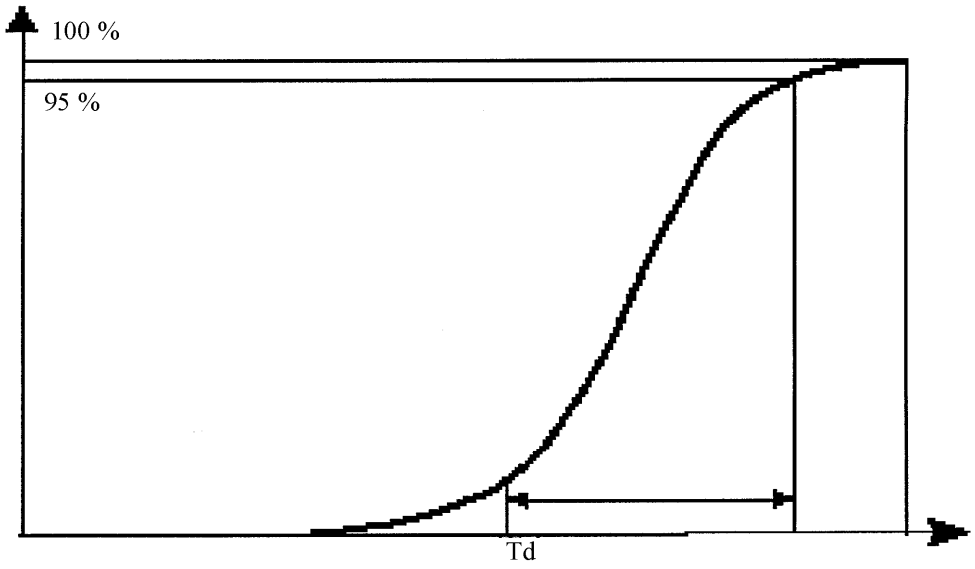
där:

Ca och Cd är bullerenhetsavgifterna vid utflygningar och inflygningar för den berörda flygplatsen. Ca och Cd kan vara lika med noll. De speglar den relativa vikten av buller vid in- och utflygningar för de berörda människorna.

La är den certifierade bullernivån vid inflygning.

Ld = (Lf + Ll)/2, Lf och Ll är de certifierade bullernivåerna vid överflygnings- och sidomätpunkterna, och

Ta och Td är bullergränserna vid utflygningar och inflygningar som motsvarar kategorier med relativt tysta flygplan för den bestämda flygplatsen. Dessa gränsvärden fastställs på omkring 13 decibel ovanför den övre gränsen vilket motsvarar 95 % av den bullerenergi som avges vid flygplatsen såsom visas i figuren.

Differentiering av bulleravgifter

I enlighet med principen om att avgifterna i så hög grad som möjligt skall grundas på de underliggande kostnaderna skall det finnas särskilda bulleravgifter för att finansiera program för att lindra bullerproblemen och andra bulleravgifter skall uppvägas genom negativa bulleravgifter (rabatter) för att de skall vara intäktsneutrala.

Denna intäktsneutralitet skall uppnås separat vid utflygning och vid inflygning. Till exempel så skall bulleravgiften vid utflygning (positiv eller negativ) för flygplanet i vara

$$C\,i = Cd\,.\,[\,E\,d\,i\,\text{-}1/N\,.\,\Sigma\,E\,d\,j\,]$$

där

Cd är enhetsutgiften vid utflygning vid den bestämda flygplatsen

E d i är den relativa bullerenergin vid utflygning för det flygplan som avses, och

N och Σ d j är det beräknade antalet starter och den beräknade samlade bullerenergin vid start under det avsedda året.

C i kan vara positivt eller negativt.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av gemensamma regler om kompensation och assistans till flygpassagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar

(2002/C 103 E/17)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 784 slutlig — 2001/0305(COD)

(Framlagt av kommissionen den 21 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Gemenskapens verksamhet på lufttrafikområdet bör bland annat syfta till att säkerställa ett långtgående skydd för passagerarna. Dessutom bör full hänsyn tas till konsumentskyddskraven.

(2) Nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar skapar allvarliga problem och olägenheter för passagerarna.

(3) Gemenskapen bör fastslå gemensamma lägsta skyddsnormer, både för att stärka passagerarnas rättigheter och för att lufttrafikföretagen skall kunna verka under lika villkor på en avreglerad marknad.

(4) Med rådets förordning (EEG) nr 295/91 av den 4 februari 1991 om införande av gemensamma regler om kompensation till passagerare som nekas ombordstigning på luftfartyg i regelbunden lufttrafik [1] infördes ett grundskydd för passagerarna, men antalet passagerare som nekas ombordstigning mot sin vilja är ändå fortfarande på en oacceptabelt hög nivå. Det bästa sättet att sänka den nivån är dels att införa en skyldighet för lufttrafikföretagen att göra en förfrågan efter frivilliga som är beredda att avstå från sina platsreservationer i utbyte mot förmåner, dels att avskräcka lufttrafikföretag från att neka passagerare ombordstigning mot deras vilja genom ett krav på utbetalning av kompensation som ligger på en avskräckande nivå.

(5) Passagerare som nekats ombordstigning mot sin vilja bör ges möjlighet att antingen annullera sin resa, och få ersättning för biljetten, eller fortsätta den under tillfredsställande villkor, och bör bli omhändertagen på ett lämpligt sätt i väntan på en senare flygning.

(6) Frivilliga bör också ges möjlighet att annullera sin resa eller fortsätta den under tillfredsställande villkor, eftersom de står inför liknande svårigheter i samband med resan som passagerare som nekats ombordstigning.

(7) Problem och olägenheter för passagerarna som orsakas av inställda flygningar bör också minskas, förutom då detta skett på grund av exceptionella omständigheter som lufttrafikföretaget eller dess agent inte kan ansvara för. Detta kan bäst ske genom att lufttrafikföretagen görs skyldiga att kontakta de berörda passagerarna före tidtabellsenlig avgångstid för att komma överens om villkoren för att de frivilligt skall avstå ifrån sina platsreservationer.

(8) Passagerare vars flygning ställts in och som inte frivilligt avstår från sin platsreservation bör ges möjlighet att få ersättning för biljetten eller fortsätta sin resa under tillfredsställande villkor, och bör bli omhändertagen på ett lämpligt sätt i väntan på en senare flygning.

(9) Även passagerare vars flygning är försenad med en angiven tid bör ges möjlighet att annullera sin resa eller fortsätta den under tillfredsställande villkor.

(10) Med tanke på att skillnaden mellan regelbundna och icke-regelbundna luftfartstjänster tenderar att suddas ut bör skyddet omfatta inte bara passagerare på regelbundna flygningar utan även på icke-regelbundna flygningar, inbegripet de som ingår i paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang.

(11) Eftersom researrangörerna i allmänhet bär ansvaret för kommersiella beslut rörande paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang bör de vara ansvariga för kompensation och assistans till passagerare på flygningar som ingår i paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang, i samband med nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar.

(12) Med tanke på att immateriella färdbevis blir allt vanligare bör denna förordning omfatta alla former av biljetter för att ett omfattande skydd för passagerarna skall kunna garanteras.

[1] EGT L 36, 8.2.1991, s. 5.

(13) Passagerarna bör få fullständig information om sina rättigheter i händelse av nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar så att de också kan utöva dessa.

(14) Medlemsstaterna bör fastställa reglerna för påföljd vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och säkerställa att de genomförs. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

(15) Som en följd härav bör förordning (EEG) nr 295/91 upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ämne

Denna förordning fastslår minimirättigheter för flygpassagerare vid följande fall:

a) Nekad ombordstigning.

b) Inställd flygning förutom då detta skett på grund av omständigheter som lufttrafikföretaget eller dess agent inte kan ansvara för.

c) Flygningen är försenad med en angiven tid.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *lufttrafikföretag:* ett lufttransportföretag med giltig licens,

b) *EG-lufttrafikföretag:* ett lufttrafikföretag med en giltig licens utfärdad av en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2407/92 ([1]),

c) *researrangör:* en arrangör av resepaket eller återförsäljare i enlighet med betydelsen i artikel 2.2 och 2.3 i rådets direktiv 90/314/EEG ([2]) (med undantag för lufttrafikföretag),

d) *resepaket:* de tjänster som definieras i artikel 2.1 i direktiv 90/314/EEG,

e) *biljett:* ett giltigt färdbevis som berättigar till transport, eller likvärdigt immateriellt sådant, även i elektronisk form, som utfärdats eller godkänts av lufttrafikföretaget eller av dess auktoriserade agenter,

f) *bekräftad platsreservation:* att passageraren har en biljett eller annat bevis som visar att platsreservationen har registrerats och bekräftats av lufttrafikföretaget eller researrangören,

g) *gemensam linjebeteckning:* en situation där passageraren har ett avtal och en bekräftad platsreservation med ett lufttrafikföretag (säljaren) men transporteras av ett annat (det som utför flygningen),

h) *slutlig bestämmelseort:* den bestämmelseort som anges på den färdbiljett som visas fram vid incheckningsdisken eller, i händelse av direkt anslutande flygförbindelser, bestämmelseorten för den sista flygningen.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller för passagerare som reser från en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium där fördragets bestämmelser är tillämpliga, och för passagerare som har avtal med ett EG-lufttrafikföretag eller med en researrangör om ett resepaket vilket bjuds ut till försäljning inom gemenskapens territorium och som reser från en flygplats belägen i tredje land till en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium där fördragets bestämmelser är tillämpliga, såvida de inte får kompensation och assistans i det tredje landet då de

a) har en bekräftad platsreservation på en flygning och har checkat in, antingen på föreskrivet sätt och vid den tidpunkt som lufttrafikföretaget, researrangören eller en auktoriserad resebyrå angett skriftligen i förväg, eller om ingen tid anges, senast trettio minuter före kungjord avgångstid, eller

b) har flyttats över av ett lufttrafikföretag eller en researrangör från den flygning för vilken de hade en bekräftad platsreservation till en annan flygning, oavsett anledning.

2. Denna förordning gäller inte för passagerare som reser gratis eller till ett reducerat biljettpris som varken direkt eller indirekt är tillgängligt för allmänheten. Passagerare som har biljetter som ett lufttrafikföretag eller en researrangör utfärdat genom bonussystem eller annat kommersiellt program omfattas emellertid av denna förordning.

([1]) EGT L 240, 24.8.1992, s. 8.

([2]) EGT L 158, 23.6.1990, s. 59.

3. Denna förordning gäller för lufttrafikföretag eller researrangörer som har ett avtal med passagerare som omfattas av artikel 3.1 och artikel 3.2 andra stycket. Researrangören, eller säljaren i samband med gemensam linjebeteckning, skall vidta nödvändiga åtgärder tillsammans med det företag som utför flygningen för att genomföra bestämmelserna i denna förordning.

4. Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka passagerares rättigheter enligt direktiv 90/314/EEG.

Artikel 4

Regler som fastställts av lufttrafikföretaget eller researrangören

Lufttrafikföretag eller researrangörer skall, i enlighet med denna förordning, fastställa regler som de skall tillämpa då passagerare nekas ombordstigning, inbegripet regler som fastställer enligt vilka prioriteringar ombordstigning av passagerare skall ske, och skall göra dem tillgängliga för allmänheten. De skall utgöra en del av lufttrafikföretagets eller researrangörens transportavtal eller -villkor.

Artikel 5

Skyldigheter gentemot passagerare vid nekad ombordstigning

1. När ett lufttrafikföretag eller en researrangör rimligen misstänker att ombordstigning vid en flygning måste nekas skall det först och främst konstatera om det finns passagerare som fortfarande väntar på att få checka in till flygningen när incheckningen stänger och därefter göra en förfrågan efter frivilliga som är beredda att avstå från sina platsreservationer i utbyte mot förmåner under villkor som passageraren och lufttrafikföretaget eller researrangören skall komma överens om.

2. Frivilliga skall få assistans i enlighet med artikel 8 och denna assistans skall ges utöver de förmåner som nämns i första stycket. Om det inte finns tillräckligt många frivilliga för att återstående passagerare med bekräftade platsreservationer skall kunna komma med på flygningen kan lufttrafikföretaget eller researrangören neka passagerare ombordstigning mot deras vilja enligt de regler som lufttrafikföretaget eller researrangören fastställt i enlighet med artikel 4.

3. Om passagerare nekas ombordstigning skall lufttrafikföretaget eller researrangören omedelbart kompensera dem i enlighet med artikel 7 och erbjuda dem assistans i enlighet med artiklarna 8 och 9.

4. Om passageraren placeras i en högre klass än den för vilken betalningen erlagts får lufttrafikföretaget eller researrangören inte begära något tillägg. Om passageraren placeras i en lägre klass än den för vilken betalningen erlagts skall lufttrafikföretaget eller researrangören återbetala skillnaden mellan priset på passagerarens biljett och det lägsta biljettpris som kungjorts för den klass där passageraren placerats för den delen av resan.

Artikel 6

Ombordstigning av personer med funktionshinder och andra passagerare med särskilda behov

Lufttrafikföretag eller researrangörer får inte neka passagerare med funktionshinder och medföljande person, passagerare som på annat sätt har begränsad rörelseförmåga eller barn som reser ensamma ombordstigning.

Artikel 7

Rätt till kompensation

1. Vid nekad ombordstigning skall passagerare få kompensation som uppgår till

a) 750 euro för flygningar på mindre än 3 500 kilometer,

b) 1 500 euro för flygningar på 3 500 kilometer eller mer.

När avståndet i fråga skall bestämmas skall man utgå ifrån den sista destinationsort där nekad ombordstigning leder till att passagerarens ankomst försenas.

2. När passagerare accepterar ombokning till den slutliga bestämmelseorten med en annan flygning i enlighet med artikel 8, och ankomsttiden för denna är högst två timmar senare än den tidtabellsenliga ankomsttiden för den ursprungligen bokade flygningen vid flygningar på mindre än 3 500 kilometer och högst fyra timmar senare vid flygningar på 3 500 kilometer eller mer, får lufttrafikföretaget eller researrangören minska den ersättning som föreskrivs i punkt 1 med 50 procent.

3. Ersättningen i första stycket skall betalas kontant eller, med passagerarens skriftliga samtycke, via bank, med check, resevouchers och/eller andra tjänster.

4. De avstånd som anges i punkterna 1 och 2 skall mätas efter storcirkelmetoden (ortodromisk linje).

Artikel 8

Rätt till assistans

1. Vid nekad ombordstigning skall passagerare erbjudas att välja mellan

a) ersättning motsvarande biljettpriset, enligt samma villkor som vid köpet, för den del eller de delar av resan som inte fullföljts och för den del eller de delar som fullföljts, om den inte längre har något syfte med avseende på passagerarens ursprungliga resplan, med en returflygning till den första avgångsorten snarast möjligt,

b) ombokning till den slutliga bestämmelseorten under likvärdiga transportvillkor snarast möjligt, eller

c) ombokning till den slutliga bestämmelseorten under likvärdiga lufttransportvillkor den senare dag som passageraren finner lämplig.

Passagerare skall även ges möjlighet att utan kostnad ringa ett telefonsamtal och/eller skicka ett telex-, telefax- och/eller e-postmeddelande till den slutliga bestämmelseorten.

2. När en stad eller region betjänas av flera flygplatser och ett lufttrafikföretag eller en researrangör erbjuder en passagerare en flygning till en annan flygplats än den som bokningen avsåg, skall lufttrafikföretaget eller researrangören svara för kostnaderna för förflyttningen mellan flygplatserna eller, efter överenskommelse med passageraren, till en närliggande alternativ bestämmelseort.

Artikel 9

Rätt till service i väntan på en senare flygning

Vid nekad ombordstigning skall passagerare utan kostnad erbjudas

a) måltider och förfriskningar i skälig proportion till väntetiden,

b) hotellrum i sådana fall då övernattning under en eller flera nätter, eller ytterligare vistelse, blir nödvändig.

Artikel 10

Inställd flygning

1. Vid inställd flygning gäller följande, förutom då lufttrafikföretaget eller researrangören kan bevisa att flygningen ställdes in endast på grund av exceptionella omständigheter som lufttrafikföretaget, researrangören eller dess respektive agent inte kan ansvara för.

2. När ett lufttrafikföretag eller en researrangör, före tidtabellsenlig avgång, ställer in en flygning eller rimligen misstänker att en flygning måste ställas in skall de göra allt de kan för att kontakta de berörda passagerarna och komma överens med dessa om villkoren för att de skall acceptera att avstå från sina platsreservationer. Passagerarna skall åtminstone erbjudas att välja något av följande:

a) ersättning motsvarande biljettpriset, enligt samma villkor som vid köpet, för den del eller de delar av resan som inte fullföljts och för den del eller de delar som fullföljts, om den inte längre har något syfte, med avseende på passagerarens ursprungliga resplan, och en returflygning till den första avgångsorten snarast möjligt, eller

b) ombokning till den slutliga bestämmelseorten under likvärdiga transportvillkor snarast möjligt, eller

c) ombokning till den slutliga bestämmelseorten under likvärdiga transportvillkor till ett senare datum enligt passagerarens önskemål.

3. De passagerare som lufttrafikföretaget eller researrangören inte kommer överens med i enlighet med andra stycket och som har checkat in i enlighet med artikel 3.1 skall erbjudas samma kompensation och assistans som erbjuds i samband med nekad ombordstigning i enlighet med artiklarna 7–9.

Artikel 11

Försening

1. När ett lufttrafikföretag eller en researrangör rimligen misstänker att en flygning kommer att försenas med två timmar eller mer i förhållande till den tidtabellsenliga avgångstiden vid flygningar på mindre än 3 500 kilometer, eller fyra timmar eller mer vid flygningar på 3 500 kilometer eller mer, skall passagerarna erbjudas samma assistans som vid nekad ombordstigning i enlighet med artikel 8.

Sådan assistans skall under alla omständigheter erbjudas senast två timmar efter den tidtabellsenliga avgångstiden för flygningen vid flygningar på mindre än 3 500 kilometer och senast fyra timmar efter den tidtabellsenliga avgångstiden för flygningen vid flygningar på 3 500 kilometer eller mer.

2. När ett lufttrafikföretag eller en researrangör rimligen misstänker att en flygning kommer att försenas med två timmar eller mer i förhållande till den tidtabellsenliga avgångstiden skall passagerare med funktionshinder och medföljande person, passagerare som på annat sätt har begränsad rörelseförmåga eller barn som reser ensamma omedelbart erbjudas samma assistans som vid nekad ombordstigning i enlighet med artikel 9, samt all annan assistans som rimligen kan behövas för att uppfylla sådana passagerares särskilda behov.

Artikel 12

Ytterligare kompensation

Bestämmelserna i denna förordning inskränker inte möjligheten för en passagerare att hos behörig domstol framställa krav på ytterligare ersättning.

Artikel 13

Kompensation från tredje man

Om ett lufttrafikföretag eller en researrangör har betalat kompensation eller uppfyllt andra skyldigheter som åligger lufttrafikföretaget eller researrangören enligt denna förordning, får ingen bestämmelse i förordningen tolkas som en inskränkning av lufttrafikföretagets eller researrangörens rätt att begära ersättning från tredje man i enlighet med tillämplig lag.

Artikel 14

Skyldighet att informera passagerarna om deras rättigheter

1. Den juridiska person som ansvarar för incheckningen av passagerarna skall se till att ett tydligt anslag med följande text finns uppsatt vid incheckningsområdet väl synligt för passagerarna: ”Om ni nekas att stiga ombord eller om er flygning är inställd eller försenad med minst två timmar, fråga vid incheckningsdisken eller utgången till flygplanet efter ett exemplar av de regler som anger era rättigheter, särskilt rätten till kompensation och assistans”.

2. Ett lufttrafikföretag eller en researrangör som nekar ombordstigning eller ställer in en flygning skall ge varje berörd passagerare skriftlig information om reglerna för kompensation och assistans i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. Även passagerare som utsatts för en försening med minst två timmar skall erhålla sådan information.

Artikel 15

Ansvarsbegränsning

Förpliktelserna gentemot passagerarna enligt denna förordning får inte begränsas eller elimineras, exempelvis genom undantag eller en begränsande klausul i transportavtalet.

Artikel 16

Påföljd

Medlemsstaterna skall fastställa reglerna för påföljd vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de följs. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 1 januari 2004 och skall utan dröjsmål meddela eventuella senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

Artikel 17

Genomförande

Varje medlemsstat skall utse det organ som skall ha ansvar för att genomföra denna förordning och offentliggöra detta. Organet skall ha ansvar för att genomföra förordningen med avseende på flygplatser belägna inom en medlemsstats territorium och flygningar från tredje land till en flygplats belägen inom det territoriet. Det skall bland annat ha ansvar för att utreda klagomål beträffande efterlevnaden av denna förordning och för att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att passagerarnas rättigheter respekteras.

Artikel 18

Klagomål

En passagerare kan lämna in klagomål till ett organ som utsetts av en medlemsstat angående en eventuell överträdelse av bestämmelserna i denna förordning på vilken flygplats som helst belägen inom en medlemsstats territorium (där fördragets bestämmelser är tillämpliga?) eller angående flygningar från tredje land till en flygplats belägen på det territoriet. Om det organet inte har ansvaret skall det vidarebefordra klagomålet till det organ som har ansvar för genomförandet i fallet i fråga. Det ansvariga organet skall undersöka klagomålet och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att passagerarens rättigheter respekteras.

Artikel 19

Rapportering

Senast den 1 januari 2008 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av förordningen och vad den lett till för resultat, i synnerhet med avseende på omfattningen av nekad ombordstigning och inställda flygningar.

Rapporten skall kompletteras med lagförslag om det är nödvändigt.

Artikel 20

Upphävande

Förordning (EEG) nr 295/91 upphävs.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett system med miljöpoäng för transport med tung lastbil genom Österrike 2004

(2002/C 103 E/18)

KOM(2001) 807 slutlig — 2001/0310(COD)

(Framlagt av kommissionen den 21 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) I artikel 11.2 a i protokoll nr 9 till anslutningsakten för Österrike [1] fastställs att systemet med miljöpoäng löper ut den 31 december 2003.

(2) I punkt 58 i slutsatserna från mötet i Laeken den 14 och 15 december 2001 begärde Europeiska rådet att systemet med miljöpoäng skulle förlängas som en tillfällig lösning. Denna förlängning är ett led i miljöskyddet i känsliga områden, såsom alpregionen.

(3) Denna åtgärd är nödvändig i avvaktan på antagandet av ramförslaget om avgiftsbeläggning av infrastrukturanvändning, som planeras i vitboken om den gemensamma transportpolitiken fram till 2010 [2].

(4) I enlighet med artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [3], skall de åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning antas enligt det samrådsförfarande som föreskrivs i artikel 3 i nämnda beslut.

(5) Det är därför lämpligt att inrätta ett system med miljöpoäng för 2004.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *fordon:* fordon enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EEG) nr 881/92 [4].

b) *internationell transport:* internationell transport enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EEG) nr 881/92.

c) *trafik genom Österrike:* trafik genom österrikiskt territorium i fall då både utgångspunkten och bestämmelseorten är belägna utanför Österrike.

d) *tung lastbil:* ett motorfordon med en högsta tillåten vikt överstigande 7,5 ton, som är registrerat i en medlemsstat och konstruerat för att transportera gods eller dra en släpvagn (även påhängsvagnar), eller en släpvagn med en högsta tillåten vikt överstigande 7,5 ton i fall då den dras av ett motorfordon som är registrerat i en medlemsstat och för vilket den högsta tillåtna totalvikten inte överstiger 7,5 ton.

e) *vägtransport av gods genom Österrike:* trafik med tung lastbil genom Österrike, oavsett om bilen är lastad eller inte.

f) *bilateral transport:* internationell transport där utgångspunkten är belägen i Österrike och bestämmelseorten i en annan medlemsstat, eller omvänt, samt tomkörning i samband med transporter av detta slag.

Artikel 2

Denna förordning är tillämplig på vägtransporter av gods på sträckor inom gemenskapens territorium.

---

[1] EGT C 241, 29.8.1994.

[2] KOM(2001) 370 av den 12 september 2001.

[3] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

[4] EGT L 95, 9.4.1992, s. 1.

Artikel 3

1. Vid vägtransport av gods genom Österrike skall det system tillämpas som har införts för transport för egen räkning och för yrkestrafik genom rådets första direktiv av den 23 juli 1962 ([1]) och rådets förordning (EEG) nr 881/92, om något annat inte följer av bestämmelserna i denna artikel.

2. Följande bestämmelser skall tillämpas mellan den 1 januari 2004 och den 31 december 2004:

a) De totala NO_x-utsläppen från tunga lastbilar i trafik genom Österrike skall fastställas i enlighet med tabellen i bilaga 1.

b) De totala NO_x-utsläpp från tunga lastbilar som fastställts skall förvaltas med hjälp av ett system med miljöpoäng. Enligt detta system behöver alla lastbilar för att kunna köras genom Österrike ett antal miljöpoäng som motsvarar bilens NO_x-utsläpp (godkänt värde enligt produktionsöverensstämmelsen (COP-värdet) eller typgodkännandevärdet). En beskrivning av hur beräkningen skall gå till och hur systemen skall förvaltas finns i bilaga 2.

c) Österrike skall utfärda och i god tid tillhandahålla de miljöpoängkort som behövs för att förvalta systemet med miljöpoäng, enligt bilaga 2, för tunga lastbilar i trafik genom Österrike.

d) Kommissionen skall fördela miljöpoängen mellan medlemsstaterna, enligt de bestämmelser som skall fastställas med tillämpning av punkt 4.

3. Om ramförslaget om avgiftsbeläggning av infrastrukturanvändning inte antas skall bestämmelserna i punkt 2 fortsätta att tillämpas under ett år, och eventuellt högst ytterligare ett år.

4. Med tillämpning av förfarandet i artikel 5 skall kommissionen anta närmare bestämmelser om förfarandena för systemet med miljöpoäng, fördelning av miljöpoäng och tekniska frågor som gäller tillämpningen av denna artikel.

Artikel 4

1. Så länge bestämmelserna i artikel 3.2 är tillämpliga skall medlemsstaterna, om så behövs, inom ramen för sitt ömsesidiga samarbete vidta sådana åtgärder mot missbruk av miljöpoängsystemet som är förenliga med EG-fördraget.

2. Åkare med ett gemenskapstillstånd utfärdat av de behöriga myndigheterna i Österrike får inte utföra internationell transport av gods i fall då varken lastning eller lossning sker i Österrike. Alla sträckor som inbegriper trafik genom Österrike omfattas dock av bestämmelserna i artikel 3.

3. Beslut om kontrollmetoder, inklusive elektroniska system, som avser genomförandet av artikel 3, skall i den utsträckning som behövs fattas enligt förfarandet i artikel 5.

Artikel 5

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna artikel skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet skall iakttas.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) EGT 70, 6.8.1962, s. 2005/62.

BILAGA 1

som avses i artikel 3.2 a i denna förordning

År	Procent miljöpoäng	Miljöpoäng för EU:s 15 medlemsstater
1991	100 %	23 306 580
2004	40 %	9 422 488

BILAGA 2

BERÄKNING OCH FÖRVALTNING AV MILJÖPOÄNG

som avses i artikel 3.2 b i denna förordning

1. Föraren av tunga lastbilar i trafik genom Österrike (oavsett riktning) skall varje gång gränsen passeras kunna uppvisa följande:

a) Ett dokument som visar COP-värdet för NO_x-utsläpp.

b) Ett giltigt miljöpoängkort utfärdat av en behörig myndighet.

För a skall följande gälla:

För tunga lastbilar registrerade efter den 1 oktober 1990 skall det dokument som visar COP-värdet vara ett av den behöriga myndigheten utfärdat intyg med uppgifter om ett officiellt COP-värde för NO_x-utsläpp eller ett typgodkännandeintyg som visar godkännandedatum och uppmätta nivåer. I det senare fallet skall COP-värdet vara typgodkännandevärdet ökat med 10 %. När detta värde fastställts för ett fordon kan det inte ändras under fordonets livstid.

För fordon registrerade före den 1 oktober 1990 och fordon för vilka inget intyg lämnats skall ett COP-värde på 15,8 g/kWh fastställas.

För b skall följande gälla:

På miljöpoängkortet anges ett visst antal poäng, som används enligt följande, på grundval av COP-värdet för de berörda fordonen:

1. Utsläpp av 1 g NO_x/kWh, beräknat enligt punkt 1 a, skall räknas som en poäng.

2. Värdena skall avrundas uppåt till närmaste heltal, om decimalen är 0,5 eller högre, annars avrundas de nedåt.

2. I enlighet med förfarandena i artikel 5 skall kommissionen varje kvartal beräkna antalet sträckor och den genomsnittliga nivån NO_x-utsläpp från tunga lastbilar fördelat på de olika staterna.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg och om ändring av förordningarna om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg [1]

(2002/C 103 E/19)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 788 slutlig — 2000/0236(COD)

(Framlagt av kommissionen den 27 december 2001)

[1] EGT C 384 E, 19.12.2000, s. 276.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING	Oförändrat
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,	
med beaktande av Regionkommitténs yttrande,	
i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och	
av följande skäl:	
(1) Genomförandeåtgärderna i gällande förordningar och direktiv inom sjösäkerhetsområdet antas på grundval av ett föreskrivande förfarande inom ramen för den kommitté som inrättas genom rådets direktiv 93/75/EEG [1] eller i vissa fall en ad hoc-kommitté. Dessa kommittéer styrs av reglerna i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [2].	
(2) Genom sin resolution av den 8 juni 1993 om en gemensam politik för säker sjöfart godkände rådet i princip att det inrättas en kommitté för sjösäkerhet och uppmanade kommissionen att lägga fram ett förslag om att inrätta en sådan kommitté.	(2) Genom sin resolution av den 8 juni 1993 om en gemensam politik för säker sjöfart godkände rådet i princip att det inrättas en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening till sjöss (COSS) och uppmanade kommissionen att lägga fram ett förslag om att inrätta en sådan kommitté.

[1] EGT L 247, 5.10.1993, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/74/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 7).

[2] EGT L 197, 18.7.1987, s. 3.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(3) Roll består av att centralisera uppgifterna för de kommittéer som inrättats enligt gemenskapslagstiftningen om sjösäkerhet, och bistå och rådgiva kommissionen i alla frågor som rör sjösäkerhet och förebyggande eller minskning av nedsmutsning av miljön beroende på sjöfartsverksamhet.	(3) COSS:s roll består av att centralisera uppgifterna för de kommittéer som inrättats enligt gemenskapslagstiftningen om sjösäkerhet, förhindrande av förorening från fartyg samt skydd av boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg och bistå och rådgiva kommissionen i alla frågor som rör sjösäkerhet och förebyggande eller minskning av nedsmutsning av miljön beroende på sjöfartsverksamhet.
(4) I enlighet med rådets resolution av den 8 juni 1993 bör en kommitté med ansvar för sjösäkerhet och inrättas och tilldelas de uppgifter som tidigare hört till de kommittéer som inrättats inom ramen för gemenskapslagstiftningen om sjösäkerhet. All ny gemenskapslagstiftning som antas inom sjösäkerhetsområdet bör innehålla hänvisning till sjösäkerhetskommittén.	(4) I enlighet med rådets resolution av den 8 juni 1993 bör en kommitté med ansvar för sjösäkerhet och förhindrade av förorening från fartyg inrättas och tilldelas de uppgifter som tidigare hört till de kommittéer som inrättats inom ramen för gemenskapslagstiftningen om sjösäkerhet, förhindrande av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg. All ny gemenskapslagstiftning som antas inom sjösäkerhetsområdet bör innehålla hänvisning till sjösäkerhetskommittén.
(5) Beslut 87/373/EEG har ersatts med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]). Syftet med beslut 1999/468/EG är att fastställa tillämpliga kommittéförfaranden och att garantera bättre information till Europaparlamentet och allmänheten om kommittéernas arbete.	Oförändrat
(6) Följaktligen bör relevanta bestämmelser i beslut 1999/468/EG tillämpas på. Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av den gällande lagstiftningen inom sjösäkerhetsområdet, utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i beslut 1999/468/EG, bör dessa åtgärder fastställas enligt det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i det beslutet,	(6) Följaktligen bör relevanta bestämmelser i beslut 1999/468/EG tillämpas på COSS. Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av den gällande lagstiftningen inom sjösäkerhetsområdet, förhindrande av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i beslut 1999/468/EG, bör dessa åtgärder fastställas enligt det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i det beslutet, med beaktande av artikel 7.3 och artikel 8 i samma beslut, i vilka Europaparlamentets roll definieras. För att göra det möjligt för COSS att agera i nödsituationer, är det lämpligt att minska den period som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG till en månad.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(7) Den befintliga lagstiftningen inom sjösäkerhetsområdet, bör också ändras så att ersätter den kommitté som inrättas i direktiv 93/75/EEG eller, i förevarande fall, den ad hoc-kommitté som inrättas inom ramen för berörd lagstiftning. Genom denna förordning bör framför allt relevanta bestämmelser i rådets förordningar (EEG) nr 613/91 [1], (EG) nr 2978/94 [2] och (EG) nr 3051/95 [3], ändras för att skall inrättas och det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas.	(7) Den befintliga lagstiftningen inom sjösäkerhetsområdet, förhindrande av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg, bör också ändras så att COSS ersätter den kommitté som inrättas i direktiv 93/75/EEG eller, i förevarande fall, den ad hoc-kommitté som inrättas inom ramen för berörd lagstiftning. Genom denna förordning bör framför allt relevanta bestämmelser i rådets förordningar (EEG) nr 613/91 [1], (EG) nr 2978/94 [2] och (EG) nr 3051/95 [3], ändras för att COSS skall inrättas och det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas.
(8) Den befintliga gemenskapslagstiftningen inom sjösäkerhetsområdet, baserar sig på tillämpningen av regler som härrör från sådana internationella konventioner, koder och resolutioner som är i kraft vid datumet för antagandet av berörd gemenskapsrättsakt, eller vid ett datum som anges i denna. Denna situation innebär att medlemsstaterna inte kan tillämpa senare ändringar till dessa internationella instrument, om inte gemenskapens direktiv eller förordningar ändras. Svårigheten att få datumet för ikraftträdandet av ändringen på internationell nivå att sammanfalla med datumet för ikraftträdandet av den förordning genom vilken denna ändring infogas i gemenskapsrätten förorsakar stora problem, framför allt försenas tillämpning inom gemenskapen av nyare och strängare internationella säkerhetsnormer.	(8) Den befintliga gemenskapslagstiftningen inom sjösäkerhetsområdet, förhindrande av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg baserar sig på tillämpningen av regler som härrör från sådana internationella konventioner, koder och resolutioner som är i kraft vid datumet för antagandet av berörd gemenskapsrättsakt, eller vid ett datum som anges i denna. Denna situation innebär att medlemsstaterna inte kan tillämpa senare ändringar till dessa internationella instrument, om inte gemenskapens direktiv eller förordningar ändras. Svårigheten att få datumet för ikraftträdandet av ändringen på internationell nivå att sammanfalla med datumet för ikraftträdandet av den förordning genom vilken denna ändring infogas i gemenskapsrätten förorsakar stora problem, framför allt försenas tillämpning inom gemenskapen av nyare och strängare internationella säkerhetsnormer.
(9) Skillnad bör emellertid göras mellan sådana bestämmelser i en gemenskapsrättsakt som för deras tillämpning hänvisar till ett internationellt instrument och sådana gemenskapsbestämmelser som ordagrant återger ett internationellt instrument helt eller delvis. I det sistnämnda fallet kan de senaste ändringarna till internationella instrument ändå inte tillämpas på gemenskapsnivå förrän de berörda gemenskapsbestämmelserna har ändrats.	Oförändrat
(10) Medlemsstaterna bör därför tillåtas tillämpa de senaste bestämmelserna i de internationella konventionerna, med undantag för bestämmelser som redan uttryckligen ingår i en gemenskapsrättsakt. Detta kan uppnås genom att ange att den version av den internationella konvention som skall beaktas för det berörda direktivet eller den berörda förordningen skall vara den ”gällande” versionen utan att ett datum anges.	

[1] EGT L 68, 15.3.1991, s. 1.

[2] EGT L 319, 12.12.1994, s. 1.

[3] EGT L 320, 30.12.1995, s. 14. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 179/98, 23.1.1998, s. 35.

[1] EGT L 68, 15.3.1991, s. 1.

[2] EGT L 319, 12.12.1994, s. 1.

[3] EGT L 320, 30.12.1995, s. 14. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 179/98, 23.1.1998, s. 35.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(11) Det är dock nödvändigt att införa ett särskilt förfarande för kontroll av överensstämmelse för att kommissionen, efter samråd med, skall kunna vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra risken för icke-överensstämmelse mellan ändringar till internationella instrument och gemenskapens lagstiftning eller gemenskapens rådande politik på områdena sjösäkerhet. Ett sådant förfarande bör även göra det möjligt att undvika att internationella ändringar försämrar den sjösäkerhetsnivå som uppnåtts inom gemenskapen.	(11) Det är dock nödvändigt att införa ett särskilt förfarande för kontroll av överensstämmelse för att kommissionen, efter samråd med COSS, skall kunna vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra risken för icke-överensstämmelse mellan ändringar till internationella instrument och gemenskapens lagstiftning eller gemenskapens rådande politik på områdena sjösäkerhet, förhindrande av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg. Ett sådant förfarande bör även göra det möjligt att undvika att internationella ändringar försämrar den sjösäkerhetsnivå som uppnåtts inom gemenskapen.
(12) Förfarandet för kontroll av överensstämmelse kan få full verkan endast om de föreskrivna åtgärderna antas så snart som möjligt och i vart fall innan den internationella ändringen träder i kraft. Följaktligen bör den tidsfrist som rådet enligt artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG beviljas för att fatta beslut om förslag till åtgärder förkortas till en månad.	Oförändrat
HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.	
Artikel 1	
Syfte	
Syftet med denna förordning är att förbättra genomförandet av den gemenskaplagstiftning som det om sjösäkerhet, samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg genom att	Syftet med denna förordning är att förbättra genomförandet av den gemenskaplagstiftning som det hänvisas till i artikel 2.2 om sjösäkerhet, förhindrande av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg genom att
a) inrätta en enda kommitté, kallad, för att centralisera de kommittéers uppgifter som inrättats genom gemenskapens lagstiftning om sjösäkerhet och som upphävs av denna förordning,	a) inrätta en enda kommitté om sjösäkerhet samt förhindrande av förorening från fartyg, kallad COSS, för att centralisera de kommittéers uppgifter som inrättats genom gemenskapens lagstiftning om sjösäkerhet och som upphävs av denna förordning,
b) underlätta ändringar av gemenskapens lagstiftning om sjösäkerhet med hänsyn till utvecklingen av tillämpliga internationella instrument inom sjösäkerhet.	b) underlätta de resulterande ändringar av gemenskapens lagstiftning om sjösäkerhet med hänsyn till utvecklingen av tillämpliga internationella instrument inom sjösäkerhet genom att ta bort hänvisningar till datum för ikraftträdande av ovanstående internationella instrument.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 2 **Definitioner**	Oförändrat
I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:	
1. internationella instrument: de konventioner, protokoll, resolutioner, koder, regelsamlingar, cirkulär, normer och bestämmelser som antagits vid en internationell konferens eller av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella arbetsorganisationen (ILO), eller av parterna till ett samförståndsavtal eller ett internationellt standardiseringsorgan.	1. internationella instrument: de konventioner, protokoll, resolutioner, koder, regelsamlingar, cirkulär, normer och bestämmelser som antagits vid en internationell konferens eller av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella arbetsorganisationen (ILO), eller av parterna till ett samförståndsavtal eller ett internationellt standardiseringsorgan som det hänvisas till i gemenskapens gällande lagstiftning inom sjösäkerhetsområdet.
2. gemenskapens lagstiftning inom sjösäkerhetsområdet: de gällande gemenskapsrättsakter som anges nedan.	Oförändrat
a) Rådets förordning (EEG) nr 613/91 av den 4 mars 1991 om överflyttning av fartyg från ett register till ett annat inom gemenskapen.	
b) Rådets direktiv 93/75/EEG av den 13 september 1993 om minimikrav för fartyg som anlöper eller avgår från gemenskapens hamnar med farligt eller förorenande gods.	
c) Rådets förordning (EG) nr 2978/94 av den 21 november 1994 om genomförande av IMO-resolution A.747(18) om tillämpningen av mätning av dräktighet av barlastutrymmen i oljetankfartyg med segregerade barlasttankar.	
d) Rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed [1].	
e) Rådets direktiv 94/58/EG av den 22 november 1994 om minimikrav på utbildning för sjöfolk [2].	Utgår
f) Rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) [3].	e) Rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) [2].

[1] EGT L 319, 12.12.1994, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 97/58/EG (EGT L 274, 7.10.1997, s. 8).

[2] EGT L 319, 12.12.1994, s. 28. Direktivet ändrat genom direktiv 98/35/EG (EGT L 172, 17.6.1998, s. 1).

[3] EGT L 157, 7.7.1995, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/97/EG (EGT L 331, 23.12.1999, s. 67).

[2] EGT L 157, 7.7.1995, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/97/EG (EGT L 331, 23.12.1999, s. 67).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
g) Rådets förordning (EG) nr 3051/95 av den 8 december 1995 om säkerhetsorganisation för roll-on/roll-off-passagerarfartyg (ro-ro-fartyg).	f) Rådets förordning (EG) nr 3051/95 av den 8 december 1995 om säkerhetsorganisation för roll-on/roll-off-passagerarfartyg (ro-ro-fartyg).
h) Rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning ([1]).	g) Rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning ([1]).
i) Rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver ([2]).	h) Rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver ([2]).
j) Rådets direktiv 98/18/EG av den 17 mars 1998 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg ([3]).	i) Rådets direktiv 98/18/EG av den 17 mars 1998 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg ([3]).
k) Rådets direktiv nr 98/41/EG av den 18 juni 1998 om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater ([4]).	j) Rådets direktiv nr 98/41/EG av den 18 juni 1998 om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater ([4]).
l) Rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik ([5]).	k) Rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik ([5]).
	l) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och astreter ([6]).
	m) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/25/EG av den 4 april 2001 om minimikrav på utbildning för sjöfolk ([7]).
Artikel 3	Oförändrat
Inrättande av kommittén för sjösäkerhet	**Inrättande av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS)**
1. Kommissionen skall biträdas av en föreskrivande kommitté, nedan kallad, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.	1. Kommissionen skall biträdas av en föreskrivande kommitté, nedan kallad COSS, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

([1]) EGT L 46, 17.12.1997, s. 25. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/85/EG (EGT L 315, 11.11.1998, s. 14).

([2]) EGT L 34, 9.2.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/19/EG (EGT L 83, 27.3.1999, s. 48).

([3]) EGT L 144, 15.5.1998, s. 1.

([4]) EGT L 188, 2.7.1998, s. 35.

([5]) EGT L 138, 1.6.1999, s. 1.

([6]) EGT L 332, 28.12.2000, s. 81.

([7]) EGT L 136, 18.5.2001, s. 17.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. Vid tillämpning av detta skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet.	2. Vid tillämpning av detta stycke skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet.
3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG fastställs genom denna förordning till en månad.	Oförändrat
Artikel 4 **Förfarande för kontroll av överensstämmelse**	
1. Kan de gemenskapsförordningar och gemenskapsdirektiv som anges i artikel 2.2 ändras i enlighet med förfarandet i artikel 3 nedan, i syfte att från den berörda förordningens eller det berörda direktivets tillämpningsområde utesluta en ändring till de internationella instrument som anges i artikel 2.1 och som avses i förordningen eller direktivet.	1. För att minska risken för en konflikt melllan gemenskapens lagstiftning inom sjösäkerhetsområdet och de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 2.1, kan de gemenskapsförordningar och gemenskapsdirektiv som anges i artikel 2.2 ändras i enlighet med förfarandet i artikel 3.2, i syfte att från den berörda förordningens eller det berörda direktivets tillämpningsområde utesluta en ändring till de internationella instrument som anges i artikel 2.1 och som avses i förordningen eller direktivet. Förfarandet för kontroll av överensstämmelse får användas enbart för att ändra de delar av gemenskapens lagstiftning inom sjösäkerhetsområdet som uttryckligen omfattas av det regleringsmässiga förfarandet och strikt inom ramen för kommissionens genomförandebefogenheter.
En sådan ändring är möjlig endast om det är tydligt att ändringen till det internationella instrumentet uttryckligen riskerar att försämra den nivå på sjösäkerheten, som fastställs i gemenskapslagstiftningen på sjösäkerhetsområdet, vara oförenlig med denna eller kan antas kompromettera förverkligandet av de mål som gemenskapen eftersträvar inom sjösäkerhetsområdet.	En sådan ändring är möjlig endast om det är tydligt att ändringen till det internationella instrumentet uttryckligen riskerar att försämra den nivå på sjösäkerheten, eller förhindrandet av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som fastställs i gemenskapslagstiftningen på sjösäkerhetsområdet, vara oförenlig med denna eller kan antas kompromettera förverkligandet av de mål som gemenskapen eftersträvar inom sjösäkerhetsområdet, eller förhindrandet av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg.
	Förfarandet för kontroll av överensstämmelse skall inledas av kommissionen, eventuellt på begäran av någon medlemsstat.
2. Från och med det att en ändring av ett internationellt instrument har antagits på internationell nivå skall de medlemsstater som är parter till det internationella instrumentet under sex månaders tid avhålla sig från varje initiativ som syftar till att godkänna eller tillämpa denna ändring, för att kommissionen skall ha möjlighet att till den i artikel 3.1 angivna kommittén inlämna ett förslag till kommissionsförordning eller kommissionsdirektiv i syfte att genom tillämpning av punkt 1 utesluta ändringen i fråga från en gemenskapsrättsakt. Om kommissionen inom dessa sex månader lämnar in ett förslag skall medlemsstaterna fortsättningsvis avhålla sig från ovannämnda initiativ till dess att lämpliga åtgärder antagits.	2. Från och med det att en ändring av ett internationellt instrument har antagits på internationell nivå skall de medlemsstater som är parter till det internationella instrumentet under sex månaders tid avhålla sig från varje initiativ som syftar till att godkänna eller tillämpa denna ändring, för att kommissionen skall ha möjlighet att till den i artikel 3.1 angivna kommittén inlämna ett förslag till kommissionsförordning eller kommissionsdirektiv i syfte att genom tillämpning av punkt 1 i denna artikel utesluta ändringen i fråga från en gemenskapsrättsakt. Om kommissionen inom dessa sex månader lämnar in ett förslag skall medlemsstaterna fortsättningsvis avhålla sig från ovannämnda initiativ till dess att lämpliga åtgärder antagits.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. Om ändringen till det internationella instrumentet i fråga är föremål för ett förfarande med underförstått godkännande, skall den kommissionsförordning eller det kommissionsdirektiv som utesluter den nya ändringen från gemenskapsrätten av de skäl som anges i punkt 1 antas inom vederbörlig tid för att berörda medlemsstater skall ha möjlighet att lämna in en invändning i tid på internationell nivå mot ändringen i fråga.	Oförändrat
Artikel 5	
Befogenheter	**COSS:s befogenheter**
Skall utöva de befogenheter som den tilldelas i kraft av gällande gemenskapslagstiftning.	COSS skall utöva de befogenheter som den tilldelas i kraft av gällande gemenskapslagstiftning.
Artikel 2.2 kan ändras enligt det förfarande som anges i artikel 3 i syfte att infoga gemenskapsrättsakter som trätt i kraft efter antagandet av denna förordning.	Artikel 2.2 kan ändras enligt det förfarande som anges i artikel 3.2 i syfte att infoga gemenskapsrättsakter som trätt i kraft efter antagandet av denna förordning.
Artikel 6	Oförändrat
Ändring av förordning (EEG) nr 613/91	
Förordning (EEG) nr 613/91 ändras på följande sätt:	
1. Artikel 1 a skall ändras på följande sätt:	
”a) I första stycket skall orden ’när denna förordning antas’ utgå.”	
b) Sista stycket skall.	b) Sista stycket skall ersättas med följande:
	”Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i föregående stycke kan undantas från denna förordnings omfattning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) . . ./2001.”
2. Artiklarna 6 och 7 skall ersättas med följande text:	Oförändrat
”Artikel 6	*”Artikel 6*
Kommissionen skall biträdas av den kommitté för sjösäkerhet som inrättas genom artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000.	Kommissionen skall biträdas av den kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) som inrättas genom artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2001.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 7	Oförändrat
Vid tillämpning av denna artikel skall det föreskrivande förfarande som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000 tillämpas."	Vid tillämpning av denna artikel skall det föreskrivande förfarande som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2001 tillämpas. Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 3 kan undantas från denna förordnings omfattning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001."
Artikel 7 **Ändring av förordning (EG) nr 2978/94**	Oförändrat
Förordning (EG) nr 2978/94 ändras på följande sätt:	
1. Artikel 3 g skall ersättas med följande:	
"g) 'MARPOL 73/78': 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, i dess lydelse enligt det därtill hörande protokollet av år 1978 tillsammans med de ändringar som är i kraft."	
	2. Följande stycke skall läggas till i artikel 6:
	"Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 3 kan undantas från denna förordnings omfattning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001."
2. Artikel 7 skall ersättas med följande:	3. Artikel 7 skall ersättas med följande:
"*Artikel 7*	"*Artikel 7*
Kommissionen skall biträdas av den kommitté för sjösäkerhet som inrättas genom artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000."	Kommissionen skall biträdas av den kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg som inrättas genom artikel 3.2 i förordning (EG) nr . . ./2001."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 8 **Ändring av förordning (EG) nr 3051/95**	Oförändrat
Förordning (EG) nr 3051/95 ändras på följande sätt:	
1. Artikel 9 orden ”artikel 10.2” ersättas med orden ”artikel 10”.	1. Artikel 9 skall ändras på följande sätt: a) Orden ”artikel 10.2” ersättas med orden ”artikel 10”. b) Följande stycke skall läggas till: ”Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 3 kan undantas från denna förordnings omfattning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001.”
2. Artikel 10 skall ersättas med följande: ”*Artikel 10* Kommissionen skall biträdas av den kommitté för sjösäkerhet som inrättas genom artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000.”	2. Artikel 10 skall ersättas med följande: ”*Artikel 10* Kommissionen skall biträdas av den kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) som inrättas genom artikel 3.2 i förordning (EG) nr . . ./2001.”
Artikel 9 **Ikraftträdande**	Oförändrat
Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.	

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven om säkerhet på fartyg och förhindrande av förorening från fartyg [1]

(2002/C 103 E/20)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 788 slutlig — 2000/0237(COD)

(Framlagt av kommissionen den 27 december 2001)

[1] EGT C 384 E, 19.12.2000, s. 280.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV	Oförändrat
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,	
med beaktande av Regionkommitténs yttrande,	
i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget,	
och av följande skäl:	
(1) I de gällande direktiven inom sjösäkerhetsområdet hänvisas till den kommitté som inrättas genom rådets direktiv 93/75/EEG [1] och i vissa fall till en ad hoc-kommitté som inrättas genom relevant direktiv. I de befintliga direktiven föreskrivs att de inrättade kommittéerna skall styras av reglerna i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [2].	
(2) Beslut 87/373/EEG har ersatts med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [3]. Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av de gällande direktiven inom sjösäkerhetsområdet utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i beslut 1999/468/EG, bör dessa åtgärder fastställas enligt det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i det nämnda beslutet.	

[1] EGT L 247, 5.10.1993, s. 19. Senast ändrat genom direktiv 98/74/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 7).

[2] EGT L 197, 18.7.1987, s. 3.

[3] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(3) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2000 inrättas en kommitté, kallad kommittén sjösäkerhet vars roll består av att centralisera uppgifterna för de kommittéer som inrättats enligt gemenskapslagstiftningen om sjösäkerhet, fastställs tillämpningen av det regleringsmässiga förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG i fråga om tillämpning av denna lagstiftning.	(3) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001 inrättas en kommitté, kallad kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), vars roll består av att centralisera uppgifterna för de kommittéer som inrättats enligt gemenskapslagstiftningen om sjösäkerhet, förhindrande av förorening från fartyg samt skydd av boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg. I förordning (EG) nr . . ./2001 fastställs tillämpningen av det regleringsmässiga förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG i fråga om tillämpning av denna lagstiftning.
(4) De gällande direktiven om sjösäkerhet bör därför ändras så att kan ersätta de befintliga kommittéerna.	(4) De gällande direktiven om sjösäkerhet bör därför ändras så att COSS kan ersätta de befintliga kommittéerna.
(5) Dessa direktiv bör också ändras så att det tas hänsyn till de ändringsförfaranden som anges i förordning (EG) nr . . ./2000 och till relevanta bestämmelser i samma förordning som är utformade för att underlätta deras anpassning till ändringar i de internationella instrument inom området sjösäkerhet.	(5) Dessa direktiv bör också ändras så att det tas hänsyn till de ändringsförfaranden som anges i förordning (EG) nr . . ./2001 och till relevanta bestämmelser i samma förordning som är utformade för att underlätta deras anpassning till ändringar i de internationella instrument som det hänvisas till i gemenskapslagstiftningen inom området sjösäkerhet.
HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.	Oförändrat
Artikel 1	
Syfte	
Syftet med detta direktiv är att ändra gällande direktiv om sjösäkerhet, skydd av den marina miljön samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg genom att	Syftet med detta direktiv är att ändra gällande direktiv om sjösäkerhet, skydd av den marina miljön samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg genom att
a) hänvisa till kommittén sjösäkerhet och som inrättats genom förordning (EG) nr . . ./2000,	a) hänvisa till kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg, nedan kallad COSS, som inrättats genom förordning (EG) nr . . ./2001
b) underlätta deras anpassning till ändringar av internationella instrument som tillämpas inom områdena sjösäkerhet, förhindrande av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg, på de villkor som anges i förordning (EG) nr . . ./2000.	b) underlätta deras anpassning till ändringar av internationella instrument som tillämpas inom områdena sjösäkerhet, förhindrande av förorening från fartyg samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg, på de villkor som anges i förordning (EG) nr . . ./2001.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 2	Oförändrat
Ändring av direktiv 93/75/EEG	
Direktiv 93/75/EEG ändras på följande sätt:	
1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:	
a) I punkterna e och i skall orden ”så som den var utformad den 1 januari 1998” ersättas med orden ”i gällande version”.	
b) I punkt f skall orden ”så som den var utformad den 1 januari 1997” ersättas med orden ”i gällande version”.	
c) I punkt g skall orden ”så som den var utformad den 10 juli 1998” ersättas med orden ”i gällande version”.	
d) I punkt h skall orden ”så som den var utformad den 1 juli 1998” ersättas med orden ”i gällande version”.	
	2. Följande stycke skall läggas till i artikel 11:
	”Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 2 kan undantas från detta direktivs omfattning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) . . ./2001”.
2. Artikel 12 skall ersättas med följande text:	3. Artikel 12 skall ersättas med följande text:
”*Artikel 12*	”*Artikel 12*
Kommissionen skall biträdas av den kommitté för sjösäkerhet som inrättas genom artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000”	Kommissionen skall biträdas av den kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) som inrättas genom artikel 3.2 i förordning (EG) nr . . ./2001.”
Artikel 3	Oförändrat
Ändring av direktiv 94/57/EG	
Rådets direktiv 94/57/EG [1] ändras på följande sätt:	
1. I artikel 2 d skall orden ”den dag då detta direktiv antas”.	1. I artikel 2 d skall orden ”den dag då detta direktiv antas” strykas.
2. I artikel 7 skall den första meningen ersättas med följande ”Kommissionen biträdas av den kommitté för sjösäkerhet som inrättas genom artikel 3. i (EG) nr . . ./2000”	2. I artikel 7 skall den första meningen ersättas med följande ”Kommissionen skall biträdas av den kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg som inrättas genom artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001.”

[1] EGT L 319, 12.12.1994, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 97/58/EG (EGT L 274, 7.10.1997, s. 8).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. första strecksatsen skall orden ”till de internationella koderna” ersättas med orden ”till de internationella konventionerna, protokollen och koderna”.	3. Artikel 8 skall ändras på följande sätt: a) I första strecksatsen i stycke 1 skall orden ”till de internationella koderna” ersättas med orden ”till de internationella konventionerna, protokollen och koderna”. b) I stycke 2 skall följande läggas till: ”Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 2 d och artikel 6 kan undantas från detta direktivs omfattning i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) . . ./2001.”
4. Artikel 13 skall ersättas med följande text: ”*Artikel 13* Det förfarande som i artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000 skall tillämpas på frågor som omfattas av artiklarna 4.3 och 4.4, 5.1, 8, 9 och 10 samt artikel 14.2.”	4. Artikel 13 skall ersättas med följande text: ”*Artikel 13* Det förfarande som det hänvisas till i artikel 3.2 i förordning (EG) nr . . ./2001 skall tillämpas på frågor som omfattas av artiklarna 4.3 och 4.4, 5.1, 8, 9 och 10 samt artikel 14.2.”
Artikel 5 **Ändring av direktiv 95/21/EG** Rådets direktiv 95/21/EG [1] ändras på följande sätt:	*Artikel 4* Oförändrat
1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt: a) I punkt 1. skall orden ”den 1 juli 1999”	a) I punkt 1. skall orden ”den 1 juli 1999” strykas.
b) I 2. skall orden ”som gäller den 1 juli 1999” ersättas med orden	b) I punkt 2. skall orden ”som gäller den 1 juli 1999” ersättas med orden gällande.
2. Artikel 18 skall ersättas med följande text: ”*Artikel 18* Kommissionen skall biträdas av i enlighet med förfarandet i artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000.”	2. Artikel 18 skall ersättas med följande text: ”*Artikel 18* **Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS)** Kommissionen skall biträdas av COSS i enlighet med förfarandet i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001.”

[1] EGT L 157, 7.7.1995, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/97/EG (EGT L 331, 23.12.1999, s. 67).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. Artikel 19 punkt c) skall strykas,	3. Artikel 19 skall ändras på följande sätt: a) punkt c) skall strykas, b) följande stycke skall läggas till: ”Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 2 kan undantas från detta direktivs omfattning i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr . . ./2001.”
Artikel 6	*Artikel 5*
Ändring av direktiv 96/98/EG	Oförändrat
Rådets direktiv 96/98/EG [1] ändras på följande sätt:	
1. Artikel 2 punkterna c), d) och n) har orden ”den 1 januari 2001” strukits.	
	2. Artikel 17 skall ändras på följande sätt: a) I tredje strecksatsen skall orden ”och genom att ändra kolumnerna för modulerna för bedömning av överensstämmelse” läggas till.
b) Följande stycke skall läggas till: ”De konventioner och testnormer som anges i punkterna c), d) och n) skall användas utan att det påverkar de åtgärder som vidtas vid tillämpningen av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2000.”	b) Följande stycke skall läggas till: ”De konventioner och testnormer som anges i punkterna c), d) och n) i artikel 2 skall användas utan att det påverkar de åtgärder som vidtas vid tillämpningen av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001.”
2. Artikel 18 skall ersättas med följande text: ”*Artikel 18* Kommissionen skall biträdas av kommittén för sjösäkerhet i enlighet med förfarandet i artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000.”	3. Artikel 18 skall ersättas med följande text: ”*Artikel 18* Kommissionen skall biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) i enlighet med förfarandet i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001.”
Artikel 7	*Artikel 6*
Ändring av direktiv 97/70/EG	Oförändrat
Artikel 9 i rådets direktiv 97/70/EG [2] skall ersättas med följande text:	

[1] EGT L 46, 17.12.1997, s. 25. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/85/EG (EGT L 315, 11.11.1998, s. 14).

[2] EGT L 34, 9.2.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/19/EG (EGT L 83, 27.3.1999, s. 48).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
"Artikel 9	*"Artikel 9*
Kommittén för sjösäkerhet	**Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS)**
Kommissionen skall biträdas av kommittén för sjösäkerhet i enlighet med förfarandet i artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000."	Kommissionen skall biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) i enlighet med förfarandet i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001. Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 2.4 kan undantas från detta direktivs omfattning i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr . . ./2001."
Artikel 8	*Artikel 7*
Ändring av direktiv 98/18/EG	Oförändrat

Rådets direktiv 98/18/EG ([1]) ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

   a) I punkt a skall orden "som gäller den dag då detta direktiv antas" ersättas med "i gällande version".

   b) I punkterna b och c skall orden "i dess senaste lydelse på dagen för antagandet av detta direktiv" ersättas med orden "i gällande version".

   c) I punkterna d och f skall orden "i dess lydelse på dagen för antagandet av detta direktiv" ersättas med orden "i gällande version".

2. I artikel 6.1 b och c, artikel 6.2 a och samt i 6.3 a skall orden "i dess lydelse på dagen för antagandet av detta direktiv" strykas.

([1]) EGT L 144, 15.5.1998, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. Artikel 8 Punkt b) skall ersättas med följande:	3. Artikel 8 skall ändras på följande sätt:
”b) Bilaga I får ändras för att	a) Punkt b) skall ersättas med följande:
i) för detta direktivs syfte anpassas till kommande ändringar av internationella konventioner,	”b) Bilaga I får ändras för att
ii) förbättra de tekniska föreskrifterna mot bakgrund av nya erfarenheter.”	i) för detta direktivs syfte anpassas till kommande ändringar av internationella konventioner,
	ii) förbättra de tekniska föreskrifterna mot bakgrund av nya erfarenheter.”
	b) följande stycke skall läggas till:
	”Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 2 kan undantas från detta direktivs omfattning i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr . . ./2001.”
4. Artikel 9 skall ersättas med följande text:	4. Artikel 9 skall ersättas med följande text:
”*Artikel 9*	”*Artikel 9*
Kommittén för sjösäkerhet	**Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS)**
Kommissionen skall biträdas av kommittén för sjösäkerhet i enlighet med förfarandet i artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000.”	Kommissionen skall biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) i enlighet med förfarandet i artikel 3.2 i förordning (EG) nr . . ./2001.”
Artikel 9	*Artikel 8*
Ändring av direktiv 98/41/EG	Oförändrat
Rådets direktiv 98/41/EG [1] ändras på följande sätt:	
1. I tredje strecksatsen i artikel 2 skall orden ”såsom den här i kraft vid tiden för detta direktivs antagande” ersättas med orden ”i kraft”,	
	2. Följande stycke skall läggas till i artikel 12:
	”Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 2 kan undantas från detta direktivs omfattning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001.”

[1] EGT L 188, 2.7.1998, s. 35.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. Artikel 13 skall ersättas med följande text:	3. Artikel 13 skall ersättas med följande text:
"Artikel 13	*"Artikel 13*
Kommissionen skall biträdas av kommittén för sjösäkerhet i enlighet med förfarandet i artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000"	Kommissionen skall biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) i enlighet med förfarandet i artikel 3.2 i förordning (EG) nr . . ./2001."
Artikel 10	*Artikel 9*
Ändring av direktiv 1999/35/EG	Oförändrat
Rådets direktiv 1999/35/EG ([1]) ändras på följande sätt:	
1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:	
a) I punkterna b och o skall orden "i dess lydelse på dagen för antagandet av detta direktiv" ersättas med orden "i gällande version".	
b) I punkt d skall orden "som gäller den dag då detta direktiv antas" ersättas med "i gällande version".	
c) I punkt e skall orden "i dess lydelse på dagen för antagandet av detta direktiv" ersättas med orden "i gällande version".	
2. Artikel 16 skall ersättas med följande text:	2. Artikel 16 skall ersättas med följande text:
"Artikel 16	*"Artikel 16*
Kommittén för sjösäkerhet	**Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS)**
Kommissionen skall biträdas kommittén för sjösäkerhet, i enlighet med förfarandet i artikel 3 i förordning (EG) nr . . ./2000."	Kommissionen skall biträdas av COSS, i enlighet med förfarandet i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001."

([1]) EGT L 138, 1.6.1999, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Följande stycke skall läggas till i artikel 17:

"Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 2 kan undantas från detta direktivs omfattning i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr . . ./2001."

Artikel 10

Ändring av direktiv 2000/59

1. I artikel 2 b) skall orden "såsom den är i kraft vid tidpunkten för detta direktivs antagande" strykas.

2. Artikel 14 skall ersättas med följande:

"*Artikel 14*

Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS)

1. Kommissionen skall biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) i enlighet med förfarandet i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001."

3. Följande stycke skall läggas till i artikel 15:

"Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 2 kan undantas från detta direktivs omfattning i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr . . ./2001."

Artikel 11

Ändring av direktiv 2001/25/EG

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/25/EG [1] ändras enligt följande:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) I punkterna 16, 17 och 24 skall orden "i dess lydelse enligt den 25 maj 1998" ersättas med orden "gällande".

b) I punkterna 18, 22 och 23 skall orden "i dess lydelse enligt den 25 maj 1998" ersättas med orden "gällande".

c) I punkt 21 skall orden "i dess lydelse enligt den 25 maj 1998" ersättas med orden "gällande".

[1] EGT L 136, 18.5.2001, s. 17.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
	d) Följande stycke skall läggas till i artikel 22: ”4. Ändringarna av de internationella instrument som det hänvisas till i artikel 1 kan undantas från detta direktivs omfattning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001.”
	2. Artikel 23 skall ersättas med följande: ”*Artikel 23* **Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS)** Kommissionen skall biträdas av COSS i enlighet med förfarandet i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . ./2001.”
Artikel 11 **Genomförande** 1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den . . . och skall genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisning skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda. 2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.	*Artikel 12* Oförändrat
Artikel 12 **Ikraftträdande** Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.	*Artikel 13* Oförändrat
Artikel 13 **Länder som direktivet riktar sig till** Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.	*Artikel 14* Oförändrat

Ändrat förslag till rådets förordning om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter inom förvaltningen av gemenskapsprogram [1]

(2002/C 103 E/21)

KOM(2001) 808 slutlig — 2000/0337(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 28 december 2001)

[1] EGT C 120 E, 24.4.2001, s. 140.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING	Oförändrat
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av Europaparlamentets yttrande,	
	med beaktande av revisionsrättens yttrande, och
av följande skäl:	Oförändrat
(1) Inom de olika åtgärdsområden där gemenskapen är verksam med stöd av artikel 3 i fördraget inrättas ett ökande antal program, som kan vara av mycket varierande slag i fråga om ändamål och typ av mottagare. Normalt ansvarar kommissionen för att anta genomförandebestämmelser för dessa program, hädanefter kallade ”gemenskapsprogram”.	
(2) Gemenskapsprogram genomförs helt eller delvis genom anslag ur Europeiska unionens allmänna budget.	
(3) Enligt artikel 274 i fördraget är kommissionen ansvarig för genomförandet av denna budget.	
(4) För att kommissionen skall kunna ta sitt fulla ansvar inför övriga institutioner och medborgarna bör den prioritera de uppgifter som den utför i egenskap av offentlig institution. Följaktligen bör kommissionen ha möjlighet att delegera vissa uppgifter som ingår i förvaltningen av gemenskapsprogrammen till tredje part. Att lägga ut vissa förvaltningsuppgifter kan för övrigt vara ett mer effektivt och ändamålsenligt sätt att uppnå gemenskapsprogrammens mål.	
(5) Utläggningen av förvaltningsuppgifter bör hållas inom de gränser som följer av det institutionella system som inrättas genom fördraget. Detta innebär att det inte är tillåtet att lägga ut sådana uppgifter som genom fördraget åläggs institutionerna och som ger utrymme för skönsmässig bedömning och tolkning av politiska beslut.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(6) För att uppgifter skall få läggas ut krävs en analys av ett flertal faktorer, vilket bland annat innefattar en definition av de uppgifter som är lämpliga att lägga ut, en kostnads- och intäktsanalys där man även beräknar de kostnader i form av kontroll och samordning som uppkommer och påverkan på personalbehoven, vilken effektivitet och flexibilitet som kan uppnås i fråga om de uppgifter som lagts ut, på vilket sätt olika förfaranden bör förenklas, hur nära slutmottagarna den åtgärd som lagts ut kan förvaltas, i vilken grad gemenskapens roll som samordnare synliggörs samt hur ett tillräckligt kunnande på det aktuella området kan upprätthållas inom själva kommissionen.

(7) Ett sätt att lägga ut uppgifter är att anlita gemenskapsrättsliga organ som utgör separata juridiska personer, hädanefter kallade ”genomförandeorgan”.

(8) För att se till att genomförandeorganen fungerar enhetligt på det institutionella planet bör deras stadgar ges en juridiskt bindande form, särskilt vad gäller vissa centrala aspekter som organisation, uppgifter, arbetssätt, budget, kontroller och ansvar.

(9) I egenskap av institution med ansvar för att genomföra en lång rad gemenskapsprogram är kommissionen kapabel att bedöma om och hur ett genomförandeorgan skall tilldelas förvaltningsuppgifter inom ett eller flera gemenskapsprogram. Det faktum att ett genomförandeorgan anlitas befriar inte kommissionen från dess ansvar enligt fördraget, i synnerhet enligt artikel 274. Den bör alltså noga kunna reglera varje genomförandeorgans insats och ha en effektiv kontroll över hur det fungerar, särskilt vad gäller dess ledning.

(10) Därmed bör kommissionen också ha befogenhet att inrätta och där så krävs avveckla ett genomförandeorgan i enlighet med denna förordning. Ett beslut om att inrätta ett genomförandeorgan är en åtgärd med allmän räckvidd i den mening som avses i beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1], och bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.

(11) Kommissionen bör också få utse både genomförandeorganets styrelsemedlemmar och direktör, så att den inte förlorar kontroll över förvaltningen när uppgifter som tillhör dess egna befogenheter delegeras till genomförandeorganet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
(12) Slutligen bör genomförandeorganets verksamhet också helt och fullt överensstämma med kommissionens programplanering för de gemenskapsprogram som det bidrar till att förvalta. Det årliga arbetsprogrammet för ett genomförandeorgan bör därför godkännas av kommissionen och stämma överens med relevanta budgetbeslut.	
(13) För att utläggningen av arbetsuppgifter skall bli effektiv och för att i full utsträckning utnyttja den expertkunskap som genomförandeorganet kan erbjuda bör kommissionen helt eller delvis få delegera genomförandet av ett eller flera gemenskapsprogram, med undantag av uppgifter som ger utrymme för skönsmässig bedömning och tolkning av politiska beslut. Till de uppgifter som får delegeras hör att förvalta alla eller vissa etapper av ett enskilt projekt, vidta nödvändiga åtgärder för att utnyttja budgetanslag, samla in och bearbeta uppgifter som skall sändas till kommissionen samt utarbeta rekommendationer till kommissionen.	
(14) Då genomförandeorganets budget endast avses täcka kontorets administrativa kostnader, bör dess inkomster i princip bestå av en av budgetmyndigheten fastställd procentandel av anslaget till de gemenskapsprogram som genomförandeorganet bidrar till att förvalta.	
(15) Av hänsyn till artikel 274 i fördraget bör driftsanslagen för de gemenskapsprogram som genomförandeorganet bidrar till att förvalta även i fortsättningen tas upp i den allmänna budgeten, och vid utnyttjandet direkt belasta denna. Transaktioner som avser dessa anslag bör alltså verkställas enligt budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.	
(16) I vissa fall kan genomförandeorganen ha förvaltningsansvar som rör program med andra finansieringskällor än Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Den allmänna budgeten bör dock aldrig, inte heller indirekt, belastas av de extra kostnader som kan uppstå för sådana uppgifter. I sådana fall bör bestämmelserna i den här förordningen tillämpas, samtidigt som den särskilda rättsliga grunden för respektive program beaktas.	
(17) För att genomförandeorganets förvaltning skall vara öppen och tillförlitlig förutsätts interna och externa kontroller av dess verksamhet, att kontoret görs ansvarigt för sin verksamhet och att allmänheten får tillgång till de handlingar det förfogar över på samma villkor och med samma begränsningar som anges i artikel 255 i fördraget.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(18) Genomförandeorganet bör ha ett kontinuerligt och nära samarbete med dem av kommissionens avdelningar som ansvarar för de gemenskapsprogram som det bidrar till att förvalta. Av praktiska skäl bör därför genomförandeorganen ha sitt säte där kommissionens avdelningar är förlagda.

(19) För antagandet av denna förordning innehåller fördraget inga andra befogenheter än de som anges i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är att fastställa stadgar för de genomförandeorgan som kommissionen under sin kontroll och på sitt ansvar får ålägga att utföra vissa uppgifter i samband med förvaltningen av gemenskapsprogram.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *genomförandeorgan:* juridisk person som inrättats i enlighet med denna förordning,

b) *gemenskapsprogram:* alla insatser, samlade insatser eller andra initiativ som medför utgifter och som kommissionen har i uppdrag att genomföra till förmån för en eller flera mottagarkategorier inom ramen för en grundrättsakt eller ett budgetanslag.

Artikel 3

Inrättande och avveckling

1. Kommissionen får besluta om att inrätta genomförandeorgan vars syfte är att utföra vissa uppgifter inom förvaltningen av ett eller flera gemenskapsprogram. Kommissionen får fastställa att ett genomförandeorgan endast skall finnas under en begränsad tid.

2. Om kommissionen bedömer att ett genomförandeorgan som den inrättat inte längre behövs för de aktuella förvaltningsuppgifterna, får den besluta om att avveckla det. Den skall då utse två förvaltare som ansvarar för avvecklingen. Kommissionen skall bestämma villkoren för avvecklingen, och det finansiella nettoresultatet av avvecklingen skall föras in i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Kommissionens beslut enligt punkt 1 och 2 skall följa förfarandet i artikel 23.2.

4. Alla genomförandeorgan som inrättas enligt punkt 1 skall uppfylla villkoren i denna förordning.

Artikel 4

Rättslig status

1. Genomförandeorganen är gemenskapsorgan med offentligt förvaltningsuppdrag.

2. Varje genomförandeorgan skall utgöra en separat juridisk person. Det skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Det skall bland annat kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

Artikel 5

Säte

Vart och ett av genomförandeorganen skall ha sitt säte på någon av de två orter där kommissionens avdelningar är belägna.

Det skall utforma sin organisation i enlighet med de behov som följer av de program det har till uppgift att förvalta.

Artikel 6

Uppgifter

För att uppfylla det syfte som anges i artikel 3.1 får kommissionen ålägga genomförandeorganet alla typer av uppgifter i samband med förvaltningen av gemenskapsprogram, med undantag för uppgifter som ger utrymme för skönsmässig bedömning och tolkning av politiska beslut.

Genomförandeorganet skall särskilt ansvara för att

a) för kommissionen utarbeta rekommendationer om genomförandet av gemenskapsprogram,

b) inom ramen för gemenskapsprogrammets genomförande förvalta alla eller vissa etapper av särskilda enskilda projekt samt att genomföra nödvändiga kontroller, samt för dessa syften fatta relevanta beslut på grundval av kommissionens delegering,

c) anta de handlingar som krävs för att utnyttja budgetanslagen och inkassera de inkomster som är knutna till förvaltningen, och på grundval kommissionens delegering av förvaltningsansvar vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra gemenskapsprogrammet, särskilt i samband med upphandlingsförfaranden och bidrag,

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
d) samla in, analysera och till kommissionen överlämna uppgifter som kan användas för att styra programgenomförandet.	
Kommissionen skall i delegeringsbeslutet ange de villkor, kriterier, parametrar och föreskrifter som genomförandeorganet måste följa vid genomförandet av sina uppgifter enligt andra stycket, och även ange i vilka former de avdelningar inom kommissionen som ansvarar för de gemenskapsprogram som det aktuella kontoret bidrar till att förvalta skall beredas möjlighet att utföra kontroller.	
Artikel 7	
Organisation	
1. Genomförandeorganet skall ledas av en styrelse och en direktör.	
2. Direktören skall vara chef för genomförandeorganets personal.	
Artikel 8	
Styrelsen	
1. Styrelsen skall ha fem ledamöter som kommissionen utser.	
2. Styrelseledamöterna skall förordnas för minst två år. Deras förordnande skall kunna förnyas. Då ledamöternas förordnande går ut eller om de avgår, skall de kvarstå tills deras förordnande har förnyats eller de har ersatts.	
3. Styrelsen skall välja en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter.	
4. Styrelsen skall sammanträda minst två gånger per år och sammankallas av ordföranden. Den får också sammankallas på begäran av minst hälften av dess ledamöter eller på begäran av direktören.	
5. En styrelseledamot som är förhindrad att delta i ett möte får för mötet i fråga låta sig företrädas av annan ledamot som särskilt bemyndigats för ändamålet. En ledamot får inte företräda fler än en annan ledamot. Om ordföranden är förhindrad att delta, skall styrelsen ledas av dess vice ordförande.	
6. Styrelsens beslut skall fattas med enkel majoritet. Vid lika röstetal skall ordföranden ha utslagsröst.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 9

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen skall själv anta sin arbetsordning.

2. På förslag av direktören och efter kommissionens godkännande skall styrelsen senast i början av varje år anta genomförandeorganets årliga arbetsprogram, i vilket mål och indikatorer för att mäta målens uppfyllelse skall anges tydligt. Denna plan skall följa kommissionens programplanering i enlighet med rättsakterna om inrättandet av de gemenskapsprogram som kontoret bidrar till att förvalta. Under ett budgetår får det årliga arbetsprogrammet anpassas enligt samma förfarande, för att bland annat ta hänsyn till kommissionens beslut om ifrågavarande gemenskapsprogram. Åtgärderna i det årliga arbetsprogrammet skall åtföljas av en beräkning av de nödvändiga utgifterna.

3. Styrelsen skall anta genomförandeorganets administrationsbudget enligt förfarandet i artikel 13.

4. Styrelsen skall efter godkännande av kommissionen besluta om olika legat, donationer och bidrag från andra källor i gemenskapen.

5. Styrelsen skall besluta hur genomförandeorganets avdelningar skall organiseras.

6. Styrelsen skall i enlighet med artikel 22.1 anta särskilda bestämmelser för att praktiskt säkra rätten till tillgång till genomförandeorganets handlingar.

7. Senast den 31 mars varje år skall styrelsen anta och förelägga kommissionen och Europaparlamentet genomförandeorganets årsrapport om föregående års verksamhet samt finansieringen av denna. Det skall särskilt framgå om de resultat som uppnåtts avviker från målen i föregående års arbetsprogram.

8. Styrelsen skall anta och tillämpa lämpliga bestämmelser för bekämpning av bedrägerier.

9. Styrelsen skall också utföra övriga uppgifter som åläggs den genom den här förordningen.

Artikel 10

Direktören

1. Genomförandeorganets direktör skall utses av kommissionen och skall vara en tjänsteman i den mening som avses i de förordningar och regler som gäller för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna.

2. Direktören skall utses för fyra år. Förordnandet får förnyas. Efter yttrande av styrelsen får kommissionen skilja en direktör från dennes uppdrag innan förordnandet gått ut.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 11

Direktörens uppgifter

1. Direktören skall vara byråns företrädare. Han skall också ansvara för dess ledning.

2. Direktören skall förbereda styrelsens arbete, bland annat förslaget till genomförandeorganets årliga arbetsprogram. Han skall delta i styrelsens arbete utan att ha rösträtt.

3. Direktören skall se till att genomförandeorganets årliga arbetsprogram verkställs. Han skall särskilt ansvara för de uppgifter som avses i artikel 6 och fatta de beslut som krävs för ändamålet. Som genomförandeorganets delegerade utanordnare skall han ansvara för utnyttjandet av driftsanslagen för de program som kontoret bidrar till att förvalta, förutsatt att kommissionen fattat beslut om att delegera genomförandet av budgeten.

4. Direktören skall utarbeta ett beräkningsunderlag för inkomster och utgifter och som utanordnare genomföra genomförandeorganets administrationsbudget i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 15.

5. Direktören skall ansvara för att förbereda och offentliggöra de rapporter som genomförandeorganets skall framlägga för kommissionen. Detta gäller den årsrapport om genomförandeorganets verksamhet som avses i artikel 9.7, men även andra rapporter av allmän eller specifik karaktär som kommissionen begär från genomförandeorganet.

6. Direktören skall vara behörig att sluta anställningsavtal för genomförandeorganets personal, enligt de befogenheter som följer av anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskapen. Han skall ansvara för alla frågor som rör personalen vid genomförandeorganet.

7. För att kunna garantera att verksamheten bedrivs på ett lagligt, korrekt och effektivt sätt skall direktören inrätta interna förvaltnings- och kontrollsystem som är anpassade till de uppgifter som genomförandeorganet ansvarar för.

Artikel 12

Administrationsbudget

1. Alla genomförandeorganets inkomster och utgifter skall beräknas i förhand och föras in i dess admininstrationsbudget inför varje budgetår, vilket skall sammanfalla med ett kalenderår. Beräkningarna skall innefatta en tjänsteförteckning för genomförandeorganet och skall överlämnas till budgetmyndigheten för kännedom tillsammans med det preliminära förslaget till den allmänna budgeten. Tjänsteförteckningen skall endast innefatta tjänster av tidsbegränsad karaktär och skall innehålla uppgifter om antalet tjänster, de anställdas respektive anställningskategori och lönegrad, och skall godkännas av budgetmyndigheten och offentliggöras som en bilaga till kommissionens del i budgeten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. Inkomster och utgifter i genomförandeorganets administrationsbudget skall balansera varandra.	
3. Genomförandeorganets inkomster skall, utöver eventuella inkomster från andra källor, bestå av ett bidrag ur Europeiska unionens allmänna budget, vilket skall beräknas som en av budgetmyndigheten fastställd procentandel av anslagen till de gemenskapsprogram för vilka genomförandeorganet bidrar till förvaltningen.	
Artikel 13	
Upprättandet av administrationsbudgeten	
1. Direktören skall varje år utarbeta ett förslag till administrationsbudget för genomförandeorganet som omfattar driftskostnaderna för följande budgetår. Direktören skall förelägga styrelsen förslaget.	
2. Styrelsen skall senast den 1 mars varje år anta förslaget till följande års administrationsbudget och lägga fram detta för kommissionen.	
3. Inom ramen för budgetförfarandet skall kommissionen föreslå ett årligt bidrag till genomförandeorganets administrationsbudget som utgör en fast andel av årsanslaget för gemenskapsprogrammen i fråga, varvid den skall utgå från nämnda budgetförslag och kommissionens programplanering för de gemenskapsprogram som organet bidrar till att förvalta.	
4. På grundval av det årliga bidrag som fastställs av budgetmyndigheten skall styrelsen i början av varje budgetår fastställa genomförandeorganets administrationsbudget och arbetsprogram, med hänsyn tagen till de olika bidrag som beviljas genomförandeorganet och till de medel som eventuellt tillförs från andra källor.	
5. Genomförandeorganets administrationsbudget får inte fastställas definitivt innan Europeiska gemenskapernas allmänna budget är slutligt antagen.	
6. Alla ändringar i budgeten, inklusive tjänsteförteckningen, som antas inom ramarna för den budgetförordning som avses i artikel 15 måste föreslås såsom en del av en tilläggs- och ändringsbudget som antas enligt det förfarande som anges i denna artikel.	
Artikel 14	
Utnyttjande av administrationsanslagen samt förfarande för ansvarsfrihet	
1. Direktören skall ansvara för utnyttjandet av genomförandeorganets administrationsanslag.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Senast den 31 mars varje år skall direktören inför Europaparlamentet, revisionsrätten, kommissionen och styrelsen lägga fram en detaljerad redovisning av föregående budgetårs inkomster och utgifter för godkännande.

3. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2 bevilja genomförandeorganet ansvarsfrihet för genomförandet av administrationsbudgeten.

Ansvarsfrihet för genomförandeorganen skall beviljas i samband med beslutet om ansvarsfrihet för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 15

Tillämplig budgetförordning för administrationsanslagen

Kommissionen skall efter yttrande från revisionsrätten fastställa den budgetförordning som skall tillämpas på genomförandeorganets administrationsbudget, i enlighet med artikel 142 i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 16

Tillämplig budgetförordning för driftsanslagen

1. När kommissionen delegerar förvaltningen av driftsanslag för gemenskapsprogram till ett genomförandeorgan i enlighet med artikel 6 c skall dessa anslag tas upp i den allmänna budgeten och vid utnyttjandet direkt belasta denna.

2. Beträffande driftsanslagens utnyttjande skall direktören vara genomförandeorganets delegerade utanordnare och därvid följa kraven i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 17

Program som finansieras genom andra källor än den allmänna budgeten

Artiklarna 13 och 16 skall inte påverka tillämpningen av särskilda bestämmelser i den rättsliga grunden för program som inte finansieras genom den allmänna budgeten.

Artikel 18

Utgifter för personal

1. De regler och föreskrifter som gäller för tjänstemän och övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna skall gälla för byråns personal. Styrelsen skall i samråd med kommissionen fastställa de tillämpningsföreskrifter som behövs.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. Genomförandeorganets personal skall bestå dels av tjänstemän vid Europeiska gemenskapernas institutioner som på tidsbegränsad basis avdelas för särskilt ansvarsfulla befattningar vid organen, dels av andra anställda som rekryteras direkt av respektive organ under anställningskontrakt, varvid anställningskontrakten skall kunna förnyas. Huruvida dessa kontrakt skall vara offentligrättsliga eller privaträttsliga, för hur lång tid de anställdas skyldigheter gentemot genomförandeorganet skall gälla och vilka kriterier och krav som skall tillämpas vid anställningen skall beslutas med hänsyn till de enskilda arbetsuppgifternas karaktär och varaktighet och med hänsyn till gällande nationell lagstiftning.	
3. Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier är tillämpliga både på genomförandeorganet och på dess personal.	
Artikel 19	
Kontrollformer	
1. Kommissionen skall utöva kontroll över genomförandet av de gemenskapsprogram som anförtrotts åt genomförandeorganen. Kontrollen skall ske enligt de bestämmelser som kommissionen själv fastställer enligt artikel 6 tredje stycket.	
2. Internrevisorns och styrekonomens funktioner skall i fråga om genomförandeorganets verksamhet skötas av behöriga avdelningar inom kommissionen.	
3. Kommissionen och genomförandeorganen skall inom ramen för sina respektive befogenheter se till att internrevisorns rekommendationer följs.	
4. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) skall gentemot genomförandeorganen och alla dess anställda utöva samma befogenheter som gentemot kommissionens avdelningar. Varje genomförandeorgan skall från det att det inrättas omfattas av det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning. Styrelsen skall fastställa de närmare formerna för detta förhållande och anta nödvändiga bestämmelser för att underlätta OLAF:s interna utredningar.	
5. Revisionsrätten skall granska dessa räkenskaper i enlighet med artikel 248 i fördraget.	
6. I alla genomförandeorganets handlingar med bindande innehåll, särskilt alla beslut som fattas och avtal som ingås, skall det uttryckligen anges att kommissionens internrevisor, OLAF och revisionsrätten får genomföra kontroller i ärendet, vid behov på platsen, inbegripet hos medlens slutmottagare samt i tillämpliga fall hos de förmedlande organen.	
Artikel 20	
Ansvar	
1. Byråns avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar skall genomförandeorganen ersätta skada som orsakats av dem eller av deras anställda vid tjänsteutövning, enligt de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att avgöra tvister om sådant skadestånd.

3. De anställdas personliga ansvar gentemot byrån skall regleras av de föreskrifter som gäller för dem.

Artikel 21

Kontroll av handlingars korrekthet

1. Varje åtgärd som vidtas av genomförandeorganet och som har bindande rättsverkningar som kan påverka tredje mans intressen kan blir föremål för prövning hos kommissionen på begäran av denne tredje man, någon annan person som individuellt berörs av samma handling eller av en medlemsstat, med syftet att kommissionen skall klargöra om handlingen är korrekt.

2. Prövning hos kommissionen skall begäras högst en månad efter det att den part som begär den har fått kännedom om den åtgärd som ifrågasätts.

3. Kommissionen skall fatta beslut i frågan inom en månad efter det att den har tagit del av de argument som förs fram av den part som begärt prövning samt av genomförandeorganet. Om kommissionen inte lämnat något besked inom en månad skall detta tolkas som ett avslag.

4. Kommissionen får ta upp varje handling eller beslut som antagits av ett genomförandeorgan till granskning inom en månad efter det att handlingen i fråga har antagits och eventuellt besluta om att upphäva dess verkan, efter att ha hört de skäl som anförs av genomförandeorganet.

5. Genomförandeorganen skall snarast möjligt vidta nödvändiga åtgärder för att följa de beslut som fattas av kommissionen med tillämpning av denna artikel.

Artikel 22

Tillgång till dokument samt sekretess

1. Om ett genomförandeorgan får in en begäran om tillgång till en handling som det förfogar över skall det följa bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 [1] om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.

Styrelsen skall senast 6 månader efter det att genomförandeorganet inrättats anta de särskilda bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa ovan nämnda bestämmelser.

ÄNDRAT FÖRSLAG

[1] EGT L 145, 17.7.1999, s. 43.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Styrelseledamöterna, direktören, de anställda och alla som deltar i genomförandeorganets verksamhet är, även sedan deras arbete upphört, förpliktigade att inte sprida uppgifter som omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 23

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté kallad ”Kommittén för genomförandeorgan” som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Vid hänvisning till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 24

Utvärdering

Kommissionen skall se till att en extern utvärderingsrapport sammanställs för de tre första åren av ett genomförandeorgans verksamhet; rapporten skall läggas fram för genomförandeorganets styrelse samt för Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

Artikel 25

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om regler för företags, forskningscentras och universitets deltagande samt om regler för spridning av forskningsresultat för genomförandet av Europeiska gemenskapens ramprogram 2002–2006 [1]

(2002/C 103 E/22)

KOM(2001) 822 slutlig — 2001/0202(COD)

(Framlagt av kommissionen den 10 januari 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

[1] EGT C 332 E, 27.11.2001, s. 275.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE	Oförändrat
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 167 och 172, andra stycket, i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,	
i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i EG-fördraget, och	
av följande skäl:	
(1) Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet, nedan kallat ”ramprogrammet 2002–2006” antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr . . .. De regler för gemenskapens ekonomiska bidrag som ingår i bilaga III i det beslutet bör kompletteras med ytterligare bestämmelser.	
(2) I syfte att garantera bästa möjliga genomförande bör dessa bestämmelser infogas i en enhetlig och överskådlig text som beaktar de mål och särdrag som gäller för de instrument som definieras i bilaga III till ramprogrammet 2002–2006.	
(3) Reglerna för företags, forskningscentras och universitets deltagande bör vara anpassade till det slag av verksamhet som genomförs inom forskning, teknisk utveckling och demonstration. De kan dessutom variera, beroende på om en deltagare kommer från en medlemsstat, ett associerat eller icke-associerat kandidatland eller ett tredje land, eller beroende på deltagarens juridiska struktur, dvs. huruvida det rör sig om en nationell organisation, en internationell	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
europeisk intresseorganisation eller en annan internationell organisation, om små och medelstora företag, en europeisk intressegruppering eller en deltagarsammanslutning.	
(4) I enlighet med beslutet om ramprogrammet 2002–2006 bör juridiska personer från tredje land kunna delta i enlighet med de mål som fastställts för internationellt samarbete, bland annat i artiklarna 164 och 170 i fördraget.	
(5) Internationella organisationer med uppgift att utveckla forskningssamarbete i Europa, och som till en majoritet består av medlemsstater eller associerade stater, bidrar till skapandet av ett europeiskt område för forskningsverksamhet. Deras deltagande i ramprogrammet 2002–2006 bör därför främjas.	
(6) Gemensamma forskningscentret (nedan kallat ”GFC”) deltar i de indirekta åtgärderna för forskning och teknisk utveckling på samma villkor som juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat.	
(7) Genomförandet av ramprogrammets åtgärder bör vara förenligt med gemenskapens ekonomiska intressen och garantera att dessa intressen tas tillvara.	
(8) Reglerna för spridning av resultat bör främja skyddet av immateriella rättigheter och utnyttjandet och spridningen av projektens resultat. De bör också garantera deltagarna ömsesidig tillgång till redan existerande kunskap och till ny kunskap som erhålls genom forskningen, i den mån detta är nödvändigt för att genomföra forskningsverksamheten eller för att utnyttja projektresultaten. Samtidigt bör reglerna garantera skydd av deltagarnas intellektuella tillgångar. Reglerna bör också beakta de integrerade projektens och spetsforskningsnätverkens särdrag, särskilt genom att erbjuda deltagarna stor flexibilitet och ge dem möjlighet att själva ingå ändamålsenliga avtal om samarbete och utnyttjande av den kunskap som erhålls genom deras verksamhet.	
(9) All ramprogramsverksamhet bör vara förenlig med etiska principer, däribland de som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och bör bidra till att främja kvinnornas roll inom forskningen samt förbättra informationen till och dialogen med allmänheten.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta beslut fastställs reglerna för företags, forskningscentras och universitets deltagande och för spridning av forskningsresultat inom ramen för genomförandet av [Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet] (nedan kallat ”ramprogrammet 2002–2006”) med undantag för FoTU-verksamhet som genomförs av ett gemensamt företag eller andra strukturer som inrättats i enlighet med artikel 171 i fördraget.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut avses med

a) FoTU-verksamhet: forskning och teknisk utveckling, inbegripet demonstration, som beskrivs i bilagorna I och III till ramprogrammet 2002–2006,

b) direkta åtgärder: FoTU-verksamhet som genomförs av Gemensamma forskningscentret (GFC) inom ramen för de uppgifter som centret tilldelas i ramprogrammet 2002–2006,

c) indirekta åtgärder: FoTU-verksamhet som genomförs av en eller flera deltagare genom ett instrument inom ramprogrammet 2002–2006,

d) instrument: gemenskapens indirekta interventionsformer som anges i bilaga III till ramprogrammet 2002–2006, med undantag för gemenskapens ekonomiska deltagande i enlighet med artikel 169 i fördraget,

e) kontrakt: avtal om ekonomiskt stöd i syfte att genomföra en indirekt åtgärd, och om fastställande av rättigheter och skyldigheter mellan gemenskapen och deltagarna i den indirekta åtgärden,

f) deltagare: rättssubjekt som bidrar till indirekta åtgärder och som har rättigheter och skyldigheter gentemot gemenskapen i enlighet med detta beslut eller med kontraktet,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

g) rättssubjekt: fysiska personer, eller juridiska personer som bildats i enlighet med nationell lagstiftning som gäller där dessa har etablerats, eller enligt gemenskapsrätt eller internationell rätt, och som har rättskapacitet och har rätt att i eget namn inneha alla slags rättigheter och skyldigheter,

h) konsortium: alla deltagare i en och samma indirekta åtgärd,

i) internationella organisationer: rättssubjekt som bildas genom en sammanslutning av stater, förutom gemenskapen, och som upprättas genom ett fördrag eller en liknande akt, som har gemensamma organ och som utgör en i förhållande till de avtalsslutande parterna fristående juridisk person,

j) internationell europeisk intresseorganisation: en internationell organisation i vilken majoriteten av medlemmarna är medlemsstater i gemenskapen eller associerade stater och vars främsta syfte är att främja det vetenskapliga och tekniska samarbetet i Europa,

k) associerade kandidatländer: associerade stater som av gemenskapen erkänns som kandidatländer för anslutning till Europeiska unionen,

l) associerad stat: en stat som är part i ett internationellt avtal som ingåtts med gemenskapen i enlighet med eller på grundval av vilket staten i fråga bidrar ekonomiskt till hela eller delar av ramprogrammet 2002–2006,

m) tredje land: stater som varken är medlemsstater i gemenskapen eller associerade stater,

n) europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG): rättssubjekt som upprättats i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2137/85 [1],

o) små och medelstora företag: företag som motsvarar kriterierna i kommissionens rekommendation 96/280/EG [2],

p) företagssammanslutningar: rättssubjekt som till en majoritet består av små och medelstora företag och som företräder dessas intressen,

q) budget: en plan över beräknade totala tillgångar och utgifter som krävs för att genomföra en indirekt åtgärd,

[1] EGT L 199, 31.7.1985, s. 1.

[2] EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
r) oegentligheter: varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten eller åsidosättande av en avtalsenlig förpliktelse som är följden av ett rättssubjekts handling eller underlåtenhet och som har lett till eller skulle kunna leda till skada för gemenskapernas allmänna budget eller budgetar som de förvaltar genom en otillbörlig utgift,	
s) redan existerande kunskap: kunskap som innehas av deltagarna innan ett kontrakt slutits, eller som förvärvas samtidigt med kontraktets ingående, liksom även upphovsrätter eller andra rättigheter som uppkommer till följd av sådan kunskap genom ansökan om eller utfärdande av patent, registrering av mönster och modeller samt utfärdande av växtförädlarrättigheter, kompletterande certifikat eller andra former av likartade skydd,	
t) kunskap: resultat av, inbegripet information om, direkta eller indirekta åtgärder, oberoende av om resultaten kan omfattas av något skydd liksom även upphovsrätter eller andra rättigheter som uppkommer till följd av sådana resultat genom ansökan om eller utfärdande av patent, registrering av mönster och modeller samt utfärdande av växtförädlarrättigheter, kompletterande certifikat eller andra former av likartade skydd,	
u) spridning: förmedling av kunskap på alla lämpliga sätt med undantag för det offentliggörande som ingår i formaliteterna för skydd av kunskap,	
v) utnyttjande: direkt eller indirekt användning av kunskap för forskningsändamål eller för att skapa och marknadsföra en produkt eller process eller för att utveckla och tillhandahålla en tjänst.	
Artikel 3	
Oberoende	
1. Två rättssubjekt är oberoende av varandra i enlighet med detta beslut om de inte har något medel att kontrollera varandra. Kontrollmedel föreligger om ett rättssubjekt kontrollerar det andra direkt eller indirekt, eller ett rättssubjekt är underställt samma direkta eller indirekta kontroll som det andra rättssubjektet. Kontroll kan föreligga särskilt på grund av	
a) ett direkt eller indirekt innehav av mer än 50 % av det nominella värdet av ett rättssubjekts aktiekapital eller av majoriteten av aktieägarnas eller de associerades rösträtt i detta rättssubjekt, eller	
b) ett direkt eller indirekt, faktiskt eller rättsligt, innehav av rätten att fatta beslut i ett rättssubjekt,	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. Om mer än 50 % av det nominella värdet av ett rättssubjekts aktiekapital eller majoriteten av aktieägarnas eller de associerades rösträtt i ett sådant rättssubjekt innehas, direkt eller indirekt av deltagande offentliga företag, institutionella investerare eller riskkapitalbolag eller riskkapitalfonder utgör detta inte i sig ett kontrollmedel.	
3. Om flera olika rättssubjekt ägs eller förvaltas av ett och samma offentliga organ medför inte detta att det finns ett kontrollförhållande mellan rättssubjekten.	
KAPITEL II	
INSTRUMENT	Utgår
Artikel 4	
Nätverk mellan spetsforskningscentra	
1. Nätverk mellan spetsforskningscentra syftar till att främja vetenskaplig och teknisk kvalitet i gemenskapen genom att stegvis och på ett varaktigt sätt integrera befintlig eller framväxande forskningskapacitet på nationell och regional nivå. Varje nätverk syftar till att utveckla kunskapen inom ett fastställt område genom att sammanföra nödvändig kompetens. Den berörda verksamheten är ofta inriktad på långsiktiga och tvärvetenskapliga mål och syftar inte till att uppnå konkreta förutfastställda resultat i form av produkter, processer eller tjänster.	
2. I syfte att skapa ett virtuellt spetsforskningscentrum skall deltagarna genomföra ett gemensamt verksamhetsprogram som omfattar en stor del av eller hela deras kapacitet och forskningsverksamhet inom det berörda området. I förekommande fall skall ett institut, en avdelning, ett laboratorium eller en enhet som ingår i nätet och som hör till ett rättssubjekt ges tillräcklig självständighet för att detta mål skall kunna uppnås.	
Det gemensamma handlingsprogrammet är baserat på forskningsverksamheten och omfattar alltid samordning, men också åtgärder för spridning av spetsforskning utanför nätverket i enlighet med vad som anges i bilaga III till rådets beslut ... av den ... [om det särskilda programmet Att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet]. I samband med den årliga aktualiseringen av det gemensamma handlingsprogrammet, som genomförs i överenskommelse med kommissionen, kan inriktningen för vissa åtgärder ändras eller nya åtgärder tillkomma.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 5

Integrerade projekt

1. Integrerade projekt syftar till att främja gemenskapens konkurrenskraft eller bidra till lösningen av trängande samhällsproblem genom att samla nödvändiga resurser och kunnande inom forskning och teknisk utveckling. Därför skall varje integrerat projekt ha klart definierade mål vad gäller de vetenskapliga och tekniska kunskaper som skall uppnås, och skall syfta till uppnåendet av fastställda resultat i form av produkter, processer eller tjänster.

2. Integrerade projekt skall i princip bestå av en samling enskilda element, av olika omfång och struktur beroende på de uppgifter som skall utföras, som berör olika aspekter av den forskning som krävs för att uppnå de allmänna, gemensamma målen, och som skall vara väl samordnade.

De verksamheter som genomförs inom ramen för ett integrerat projekt omfattar forskning och teknisk utveckling, inbegripet demonstration, förvaltning och utnyttjande av kunskap i syfte att främja innovation, samt all annan typ av verksamhet som direkt har att göra med projektets mål enligt beskrivning i bilaga III till beslut [. . ./. . ./EG] [om det särskilda programmet Att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet]. Samtliga dessa verksamheter skall ingå i en handlingsplan som skall uppdateras varje år, i överenskommelse med kommissionen. Denna uppdatering kan omfatta omstrukturering av vissa verksamheter och inledandet av ny verksamhet.

Artikel 6

Särskilda riktade projekt inom forskning eller innovation

1. Särskilda riktade forskningsprojekt kan ta sig en av följande två former, eller utgöra en kombination av båda dessa:

a) Projekt för forskning och teknisk utveckling som syftar till att uppnå ny kunskap för att på ett avgörande sätt förbättra eller slutföra nya produkter, processer eller tjänster, eller för att uppfylla andra behov inom samhället eller gemenskapspolitiken.

b) Demonstrationsprojekt som syftar till att påvisa värdet av ny teknik som erbjuder potentiella ekonomiska fördelar, men som inte kan marknadsföras direkt.

2. Särskilda riktade innovationsprojekt syftar till att pröva, utnyttja och sprida nya innovationskoncept och -metoder på europeisk nivå.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 7

Särskilda forskningsprojekt för små och medelstora företag

Särskilda forskningsprojekt för små och medelstora företag kan ta sig en av följande två former:

a) Projekt för forskningssamverkan ger små och medelstora företag möjlighet att anlita rättssubjekt med lämplig forskningskapacitet för att utföra specifika forskningsuppgifter.

b) Projekt för kollektiv forskning genomförs av rättssubjekt med lämplig forskningskapacitet för att utföra specifika forskningsuppgifter för företagssammanslutningar inom områden eller ämnen som är av intresse för ett stort antal små och medelstora företag med gemensamma problem.

Artikel 8

Integrerade infrastrukturinitiativ

Integrerade infrastrukturinitiativ förbinder en kombination av verksamheter som är av avgörande betydelse för att förstärka och utveckla forskningsinfrastruktur som kan tillhandahålla tjänster på europeisk nivå. I detta syfte skall de kombinera nätverksåtgärder med stödverksamhet eller sådan forskning som krävs för att förbättra infrastrukturens prestanda. Dessa initiativ omfattar även ett element av kunskapsspridning till potentiella användare, bland annat inom näringslivet, och i synnerhet till små och medelstora företag.

Artikel 9

Åtgärder avseende mänskliga resurser och rörlighet

Åtgärder avseende mänskliga resurser och rörlighet syftar till utbildning, kompetensutveckling eller kunskapsöverföring. De omfattar stöd till åtgärder som genomförs av fysiska personer, mottagarstrukturer (inbegripet utbildningsnät) samt av spetsforskningsgrupper.

Artikel 10

Samordningsåtgärder

Samordningsåtgärder syftar till att främja och stödja samordnade initiativ som vidtas av olika forsknings- och innovationsaktörer. De omfattar olika verksamhetsområden som organisation av konferenser och möten, genomförande av undersökningar, personalutbyten, utbyte och spridning av bästa praxis, inrättande av informationssystem och expertgrupper och kan vid behov även omfatta stöd till definition, organisation och förvaltning av gemensamma initiativ.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 11 **Särskilda stödåtgärder**	
Särskilda stödåtgärder syftar till att uppnå de mål som fastställts för ramprogrammet 2002–2006 eller till förberedelse av framtida verksamhet inom ramen för gemenskapens politik för forskning och teknisk utveckling, och kan även omfatta uppföljning och utvärdering. De kan särskilt bestå av och kombinerar i förekommande fall, konferenser, seminarier, undersökningar och analyser, vetenskapliga utmärkelser och tävlingar på hög nivå, arbets- och expertgrupper, driftsstöd samt verksamhet för spridning av kunskap, informations- och kommunikationsåtgärder.	
KAPITEL III	KAPITEL II
DELTAGANDE I INDIREKTA ÅTGÄRDER OCH FINANSIERING	Oförändrat
Artikel 12	*Artikel 4*
Allmänna principer	Oförändrat
1. Rättssubjekt som deltar i indirekta åtgärder kan få ekonomiskt stöd från gemenskapen, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15.	1. Rättssubjekt som deltar i indirekta åtgärder kan få ekonomiskt stöd från gemenskapen, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 6 och 7.
2. Rättssubjekt som är etablerade i en associerad stat får delta i de indirekta åtgärderna på samma villkor, och har samma rättigheter och skyldigheter som rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 13.	2. Rättssubjekt som är etablerade i en associerad stat får delta i de indirekta åtgärderna på samma villkor, och har samma rättigheter och skyldigheter som rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 5.
3. GFC kan delta i de indirekta åtgärderna på samma villkor, och har samma rättigheter och skyldigheter som rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat.	Oförändrat
4. Internationella europeiska intresseorganisationer får, i enlighet med sina stiftelseurkunder, delta i de indirekta åtgärderna på samma villkor, och har samma rättigheter och skyldigheter som rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
5. Beroende på instrumentets art och på de mål som eftersträvas inom ramen för FoTU-verksamheten, får man i arbetsprogrammen till de särskilda programmen i förekommande fall begränsa deltagandet i indirekta åtgärder till rättssubjekt med utgångspunkt från deras verksamhet eller typ.	
Artikel 13	*Artikel 5*
Minsta antal deltagare och deras etableringsort	Oförändrat
1. I arbetsprogrammen anges minsta antal deltagare som krävs för den indirekta åtgärden, samt deltagarnas etableringsort, med hänsyn tagen till instrumentets art och de mål som eftersträvas inom ramen för FoTU-verksamheten.	
2. För spetsforskningsnätverk och integrerade projekt får det minsta antalet deltagare inte underskrida tre oberoende rättssubjekt etablerade i tre olika medlemsstater eller associerade stater, varav minst två medlemsstater eller associerade kandidatländer.	
3. Särskilda stödåtgärder och åtgärder för att främja mänskliga resurser och rörlighet, med undantag för nätverk för forskarutbildning, får genomföras av ett rättssubjekt.	
Om det i arbetsprogrammet fastställs ett minimiantal på två eller fler rättssubjekt som är etablerade i lika många olika medlemsstater eller associerade stater skall detta antal anges i de villkor som föreskrivs i punkt 4.	
4. För andra instrument än de som avses i punkterna 2 och 3 får det minsta antalet deltagare inte underskrida två oberoende rättssubjekt, som är etablerade i två olika medlemsstater eller associerade stater, varav minst en skall vara en medlemsstat eller ett associerat kandidatland.	
5. Europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) eller rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat eller i en associerad stat och som omfattar oberoende rättssubjekt som uppfyller villkoren i detta beslut kan ensamma delta i indirekta åtgärder, förutsatt att deras sammansättning uppfyller de krav som fastställs i enlighet med denna artikel.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 14	*Artikel 6*
Deltagande av rättssubjekt från tredje land	Oförändrat
1. Utöver det minimiantal deltagare som fastställs i enlighet med artikel 13 får rättssubjekt som är etablerade i tredje land delta i FoTU-verksamhet som syftar till att ”integrera forskningsverksamheten” i enlighet med beslut [. . .] [om det särskilda programmet Att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet].	1. Utöver det minimiantal deltagare som fastställs i enlighet med artikel 5 får rättssubjekt som är etablerade i tredje land delta i FoTU-verksamhet som syftar till att ”integrera forskningsverksamheten” i enlighet med beslut [. . .] [om det särskilda programmet Att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet].
Rättssubjekt som är etablerade i tredje land, som omfattas av särskilda verksamheter för internationellt samarbete som genomförs inom ramen för beslut [. . .] [om det särskilda programmet Att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet] och som deltar i den FoTU-verksamhet som avses i första stycket, kan erhålla ekonomiskt stöd från gemenskapen inom ramen för den budget som enligt bilaga II till ramprogrammet 2002–2006 anslagits för den åtgärd som avses i artikel 164 b i fördraget.	Oförändrat
Rättssubjekt som är etablerade i tredje land som inte omfattas av andra stycket och som deltar i de FoTU-verksamheter som avses i första stycket kan erhålla ekonomiskt stöd från gemenskapen, om denna möjlighet är fastställd för den berörda FoTU-verksamheten eller om detta stöd är av avgörande betydelse för genomförandet av den indirekta åtgärden.	
2. Rättssubjekt som är etablerade i tredje land som har slutit avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete med gemenskapen, får delta i annan FoTU-verksamhet än sådan som avses i första stycket, utöver det minimiantal deltagare som fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 13 och på de villkor som fastställs i avtalet.	2. Rättssubjekt som är etablerade i tredje land som har slutit avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete med gemenskapen, får delta i annan FoTU-verksamhet än sådan som avses i första stycket, utöver det minimiantal deltagare som fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 och på de villkor som fastställs i avtalet.
Sådana rättssubjekt kan erhålla ekonomiskt stöd från gemenskapen om denna möjlighet är fastställd för den berörda FoTU-verksamheten eller om detta stöd är av avgörande betydelse för genomförandet av den indirekta åtgärden.	Oförändrat
3. Rättssubjekt som är etablerade i tredje land som inte omfattas av punkt 2 får delta i andra FoTU-verksamheter än de som avses i punkt 1, utöver det minimiantal deltagare som fastställts i enlighet med bestämmelserna i artikel 13, om ett sådant deltagande är fastställt för en FoTU-verksamhet eller om det är nödvändigt för genomförandet av den indirekta åtgärden.	3. Rättssubjekt som är etablerade i tredje land som inte omfattas av punkt 2 får delta i andra FoTU-verksamheter än de som avses i punkt 1, utöver det minimiantal deltagare som fastställts i enlighet med bestämmelserna i artikel 5, om ett sådant deltagande är fastställt för en FoTU-verksamhet eller om det är nödvändigt för genomförandet av den indirekta åtgärden.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Sådana rättssubjekt kan erhålla ekonomiskt stöd från gemenskapen, om denna möjlighet är fastställd för den berörda FoTU-verksamheten eller om detta stöd är av avgörande betydelse för genomförandet av den indirekta åtgärden.	Oförändrat
Artikel 15	*Artikel 7*
Internationella organisationers deltagande	Oförändrat
Andra internationella organisationer än internationella europeiska intresseorganisationer får delta i FoTU-verksamheter med målet ”att integrera gemenskapens forskningsverksamhet” i beslut [. . .] [om det särskilda programmet Att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet] på de villkor som avses i artikel 14.1, första och tredje stycket, samt i övrig FoTU-verksamhet på de villkor som avses i artikel 14.3.	Andra internationella organisationer än internationella europeiska intresseorganisationer får delta i FoTU-verksamheter med målet ”att integrera gemenskapens forskningsverksamhet” i beslut [. . .] [om det särskilda programmet Att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet] på de villkor som avses i artikel 6.1, första och tredje stycket, samt i övrig FoTU-verksamhet på de villkor som avses i artikel 6.3.
Artikel 16	*Artikel 8*
Villkor avseende teknisk kompetens och resurser	Oförändrat
1. Deltagarna skall förfoga över den kunskap och den tekniska kompetens som krävs för att genomföra den indirekta åtgärden.	
2. Deltagarna skall, när de lämnar sitt förslag, åtminstone potentiellt förfoga över de resurser som krävs för att genomföra den indirekta åtgärden, och skall ange dessas ursprung.	
Deltagarna skall under det att arbetet fortskrider förfoga över de resurser som krävs för att genomföra den indirekta åtgärden i den form och vid de tidpunkter som krävs.	
De resurser som krävs för att genomföra den indirekta åtgärden omfattar mänskliga resurser, infrastruktur, ekonomiska medel och i förekommande fall immateriella tillgångar samt alla andra resurser som ställs till förfogande av tredje part utifrån en förhandsöverenskommelse.	
Artikel 17	*Artikel 9*
Förslag till indirekta åtgärder	Oförändrat
1. Förslag till indirekta åtgärder skall lämnas inom ramen för en förslagsinfordran som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och som i så stor omfattning som möjligt sprids även genom andra medier.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. Punkt 1 gäller inte följande åtgärder:	
a) Vissa särskilda stödåtgärder för verksamhet som bedrivs av rättssubjekt, som fastställs i arbetsprogrammen.	
b) Vissa särskilda stödåtgärder som utgörs av inköp eller tjänster i enlighet med gällande regler för offentlig upphandling.	
c) Särskilda stödåtgärder som på grund av sin art och sin nytta för de särskilda programmens mål och vetenskapliga och tekniska innehåll kan komma i fråga för en stödbegäran riktad till kommissionen, om så föreskrivs i arbetsprogrammet till det berörda särskilda programmet och om en sådan begäran inte omfattas av en öppen förslagsinfordran.	
d) Sådana särskilda stödåtgärder som avses i artikel 19.	d) Sådana särskilda stödåtgärder som avses i artikel 11.
3. Förslagsinfordran kan föregås av infordringar av intresseanmälningar i syfte att ge kommissionen möjlighet att identifiera och i detalj bedöma de mål och behov som föreligger, utan att detta påverkar de beslut som kommissionen senare kommer att fatta.	Oförändrat
Artikel 18	*Artikel 10*
Bedömning och urval av förslag till indirekta åtgärder	Oförändrat
1. Förslag till sådana indirekta åtgärder som avses i artikel 17.1, samt i artikel 17.2, c bedöms enligt följande kriterier:	1. Förslag till sådana indirekta åtgärder som avses i artikel 9.1 samt i artikel 9.2 c bedöms enligt följande kriterier:
a) Deras betydelse för de mål som fastställts för det särskilda programmet.	Oförändrat
b) Vetenskaplig och teknisk kvalitet.	
c) Deras mervärde för gemenskapen, inbegripet nödvändiga mobiliserade resurser, förväntad verkan eller deras bidrag till gemenskapens politik.	
d) Kvaliteten på planen om utnyttjande eller spridning av kunskap, eventuella effekter i form av innovation och kompetens i fråga om förvaltning av immateriella rättigheter.	
e) Kapaciteten att genomföra den indirekta åtgärden uttryckt i resurser, kompetens och organisation.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. Vid tillämpningen av punkt 1 c kommer även följande kriterier att beaktas:	
a) För spetsforskningsnätverk, omfattningen och intensiteten av integrationsinsatserna och nätverkets förmåga att främja kvalitet utanför kretsen av nätverksmedlemmar, samt förutsättningarna för att integrationen av deras forskningskapacitet och -resurser skall bestå efter det att gemenskapens ekonomiska stöd upphör.	
b) För integrerade projekt, målens ambitionsnivå och omfattningen av de medel som anslås och som på ett avgörande sätt bidrar till att stärka konkurrenskraften eller lösa samhällsproblem.	
c) För integrerade infrastrukturinitiativ, förutsättningarna för att initiativet skall bestå efter det att gemenskapens ekonomiska stöd upphör.	
3. I arbetsprogrammen för de särskilda programmen fastställs, utifrån arten av de instrument som tillämpas eller de mål som eftersträvas inom ramen för den berörda FoTU-verksamheten, vilka kriterier i punkt 1 som kommissionen skall tillämpa. I arbetsprogrammen kan dessa kriterier också preciseras eller kompletteras, liksom även de kriterier som avses i punkt 2, särskilt för att beakta på vilket sätt förslagen till indirekta åtgärder bidrar till att förbättra informationen till och dialogen med allmänheten och till att främja kvinnornas roll i forskningen.	
4. Förslag till indirekta åtgärder som är oförenliga med grundläggande etiska principer och i synnerhet med de principer som ingår i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eller som inte uppfyller de krav som fastställs i arbetsprogrammet eller i förslagsinfordran kan när som helst uteslutas ur bedömnings- och urvalsförfarandet. Deltagare som begått oegentligheter i samband med genomförandet av indirekta åtgärder kan när som helst uteslutas ur bedömnings- och urvalsförfarandet.	
5. Kommissionen skall bedöma och välja ut förslag till indirekta åtgärder i enlighet med öppna, skäliga och opartiska förfaranden som skall fastställas i en utvärderingshandledning som skall offentliggöras av kommissionen.	
6. Vid bedömningen av förslagen skall kommissionen bistås av oberoende experter som utses av kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 11. För vissa särskilda stödåtgärder, bland annat sådana som avses i artikel 9.2, behöver kommissionen endast anlita sådana experter, om den anser att detta är nödvändigt.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 19	*Artikel 11*
Utnämning av oberoende experter	Oförändrat
1. Kommissionen skall utse oberoende experter för de bedömningar som föreskrivs i ramprogrammet 2002–2006 och i de särskilda programmen, samt för sådant bistånd som avses i artikel 18.6 och artikel 26.1 andra stycket.	1. Kommissionen skall utse oberoende experter för de bedömningar som föreskrivs i ramprogrammet 2002–2006 och i de särskilda programmen, samt för sådant bistånd som avses i artikel 10.6 och artikel 18.1 andra stycket.
Kommissionen får även upprätta grupper av oberoende experter som kan bistå kommissionen med råd vid genomförandet av forskningspolitiken.	Oförändrat
2. Kommissionen skall utse de oberoende experterna enligt ett av följande förfaranden:	
a) För de bedömningar som avses i artikel 5 i ramprogrammet 2002–2006 samt i artikel 7.2 i de särskilda programmen skall kommissionen som oberoende experter utse personer på hög nivå inom vetenskap, näringsliv eller politik, som har stor erfarenhet av forskning, forskningspolitik eller förvaltning av forskningsprogram på nationell eller internationell nivå.	a) För de bedömningar som avses i artikel 6 i ramprogrammet 2002–2006 i artikel 9.2 i beslut [. . .] samt i artikel 8.2 i beslut [. . .] om det särskilda programmet Att strukturera det europeiska forskningsområdet skall kommissionen som oberoende experter utse personer på hög nivå inom vetenskap, näringsliv eller politik, som har stor erfarenhet av forskning, forskningspolitik eller förvaltning av forskningsprogram på nationell eller internationell nivå.
b) För att bistå kommissionen vid bedömningen av förslag till spetsforskningsnätverk och integrerade projekt samt tillsynen av de projekt som väljs ut och genomförs skall kommissionen som oberoende experter utse personer inom vetenskap eller näringsliv med mycket goda kunskaper och internationellt erkänd sakkunskap inom det berörda ämnesområdet.	Oförändrat
c) För upprättandet av de grupper som avses i punkt 1 andra stycket skall kommissionen som oberoende experter utse yrkespersoner med erkänt mycket goda kunskaper, hög kompetens och stor erfarenhet inom det ämnesområde eller de frågor som verksamheten avser.	
d) I andra fall än de som avses i punkterna a–c, och för att på ett väl avvägt sätt beakta de olika aktörerna på forskningsområdet, skall kommissionen utse oberoende experter med kompetens och kunskaper som är lämpliga för de uppgifter som anförtros dem. I detta syfte skall kommissionen inhämta ansökningar från enskilda eller från forskningsinstitutioner i syfte att upprätta förteckningar över lämpliga experter, eller, om den anser detta vara lämpligt, välja personer utanför denna förteckning som har den kompetens som krävs.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. När kommissionen utser en oberoende expert skall den se till att ingen intressekonflikt föreligger avseende den fråga som experten skall uttala sig om. I detta syfte skall kommissionen uppmana experten att skriva på en deklaration i vilken denne försäkrar att ingen intressekonflikt föreligger vid utnämningstillfället och förpliktar sig att informera kommissionen om en sådan konflikt skulle uppstå under utförandet av uppdraget.	
Artikel 20	*Artikel 12*
Kontrakt	Oförändrat
1. De förslag till indirekta åtgärder som väljs ut skall vara föremål för ett kontrakt, som utformas i enlighet med det standardkontrakt som utarbetats av kommissionen, i enlighet med bestämmelserna i ramprogrammet 2002–2006 och i detta beslut, och i förekommande fall med beaktande av de berörda instrumentens särdrag.	
2. I kontraktet fastställs deltagarnas rättigheter och skyldigheter i enlighet med detta beslut, särskilt metoderna för vetenskaplig, teknisk och ekonomisk kontroll av den indirekta åtgärden, aktualisering av målsättningarna, utveckling av konsortiet, utbetalning av gemenskapsstödet, villkoren för huruvida olika nödvändiga utgifter är stödberättigande samt reglerna för spridning och utnyttjande.	
3. I syfte att garantera skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen skall lämpliga sanktioner införas i kontrakten.	
4. Slutandet av ett kontrakt påverkar inte kommissionens rätt att fatta ett beslut om återbetalning som ärverkställbart i enlighet med artikel 256 i fördraget, för att erhålla återbetalning från en deltagare av ett utestående belopp. Innan ett sådant beslut fattas skall kommissionen uppmana deltagaren att inkomma med synpunkter inom en fastställd tid.	
Artikel 21	*Artikel 13*
Genomförande av indirekta åtgärder	Oförändrat
1. Inom konsortiet ansvarar parterna solidariskt för det tekniska genomförandet av den indirekta åtgärden i enlighet med bestämmelserna i kontraktet och på de organisatoriska villkor som konsortiet själv beslutar om.	
2. Gemenskapens ekonomiska stöd till en indirekt åtgärd skall, i enlighet med de villkor som fastställs i kontraktet, betalas ut till den deltagare som utsetts av konsortiet och godkänts av kommissionen.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Deltagaren skall förvalta gemenskapens ekonomiska bidrag i enlighet med de beslut som fattas av konsortiet avseende medlens fördelning mellan deltagarna och verksamheterna.	
3. Utan att det påverkar de arrangemang som fastställs i kontraktet med hänsyn till instrumentets art och deltagarnas bidrag	
a) skall alla deltagare på obestämd tid vara solidariskt ansvariga för användningen av det gemenskapsstöd som de tilldelats i enlighet med punkt 2 andra stycket, med undantag för de delar av stödet som tilldelats de deltagare som avses i punkt b,	
b) är en deltagare, som av rättsliga eller administrativa skäl inte kan hållas solidariskt ansvarig, endast ansvarig för den del av gemenskapens ekonomiska stöd som tilldelats deltagaren i enlighet med punkt 2 andra stycket.	
4. Det ansvar som avses i punkt 3 a åberopas endast av kommissionen om varken den felande deltagaren eller konsortiet på eget initiativ och inom en rimlig tid har ersatt den skada som förorsakats gemenskapen.	
5. Om flera rättssubjekt är samlade inom ett gemensamt rättssubjekt som handlar i egenskap av ensam deltagare i enlighet med artikel 13.5 skall detta rättssubjekt åta sig de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel och vara ansvarigt gentemot gemenskapen, oberoende av vilka arrangemang som överenskommits mellan de rättssubjekt som utgör denna deltagare.	5. Om flera rättssubjekt är samlade inom ett gemensamt rättssubjekt som handlar i egenskap av ensam deltagare i enlighet med artikel 5.5 skall detta rättssubjekt åta sig de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel och vara ansvarigt gentemot gemenskapen, oberoende av vilka arrangemang som överenskommits mellan de rättssubjekt som utgör denna deltagare.
Artikel 22	*Artikel 14*
Gemenskapens ekonomiska stöd	Oförändrat
I enlighet med bilaga III till ramprogrammet 2002–2006 och bilagan till detta beslut, och i överensstämmelse med gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling [1] kan gemenskapens ekonomiska stöd ta sig följande tre olika former:	I enlighet med bilaga III till ramprogrammet 2002–2006 och i överensstämmelse med gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling [1] kan gemenskapens ekonomiska stöd ta sig följande tre olika former:
a) För spetsforskningsnät tar det sig formen av ett integrationsstöd vars belopp fastställs utifrån värdet av de kapaciteter och resurser som samtliga deltagare avser att integrera. Stödet skall komplettera de resurser som ställs till förfogande av deltagarna för att genomföra det gemensamma handlingsprogrammet.	Oförändrat

[1] EGT C 45, 17.2.1996, s. 5.

[1] EGT C 45, 17.2.1996, s. 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Stödet betalas ut för genomförandet av det gemensamma handlingsprogrammet och utifrån de utgifter som genomförandet medför, som inte täcks av deltagarna själva och som styrks av en extern revisor, eller, för offentliga rättssubjekt, av en behörig statlig tjänsteman.	
b) För vissa åtgärder som avser mänskliga resurser och rörlighet samt särskilt stöd, med undantag för de indirekta åtgärder som avses i artikel 9.2 b, kan stödet ta sig formen av ett schablonbelopp.	
c) För integrerade projekt och andra instrument med undantag för sådana som avses i punkterna a) och b) och med undantag för de indirekta åtgärder som avses i artikel 9.2 b tar sig stödet formen av ett bidrag till budgeten, beräknat som en procentsats av den budget som deltagarna ställer till förfogande för genomförande av den indirekta åtgärden, uppdelat i enlighet med verksamhetens art. De utgifter som är nödvändiga för genomförandet av den indirekta åtgärden skall anges i kontraktet och skall bestyrkas av en extern revisor eller, för offentliga rättssubjekt, av en behörig statlig tjänsteman. I kontraktet får genomsnittsbelopp anges för de olika typerna av utgifter, eller förutbestämda schablonbelopp, samt, i överenskommelse med deltagarna, ett värde per verksamhet som inte avsevärt avviker från uppkomna utgifter.	
Artikel 23	*Artikel 15*
Förändringar av konsortiet	Oförändrat
1. Inom ramen för gemenskapens ekonomiska stöd och oberoende av vilket instrument som berörs får konsortiet på eget initiativ eller inom ramen för genomförandet av kontraktet i överenskommelse med kommissionen ändra sin sammansättning bland annat genom att utvidga den till nya rättssubjekt som kan bidra till genomförandet av den indirekta åtgärden.	
Utom för sådana ändringar som avses i punkt 2 skall konsortiet på grundval av lämpliga kriterier och i överensstämmelse med kontraktet identifiera nya rättssubjekt.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. I det gemensamma handlingsprogrammet för ett spetsforskningsnät, eller i handlingsplanen för ett integrerat projekt, fastställs vilka förändringar av konsortiets sammanställning som kräver föregående offentliggörande av en konkurrensutsatt ansökningsomgång.	
Konsortiet skall offentliggöra sådana ansökningsomgångar och se till att de får stor spridning via specifika informationsmedia som ramprogrammets (2002–2006) Internetsidor, offentliggöranden i fackpressen eller broschyrer.	
Anbuden skall bedömas enligt de kriterier som legat till grund för bedömningen och urvalet av den indirekta åtgärden och som definieras i enlighet med artikel 18.3 och 18.4, och med hjälp av oberoende experter som konsortiet utser enligt de kriterier som fastställs i artikel 19.2 b.	Anbuden skall bedömas enligt de kriterier som legat till grund för bedömningen och urvalet av den indirekta åtgärden och som definieras i enlighet med artikel 10.3 och 10.4, och med hjälp av oberoende experter som konsortiet utser enligt de kriterier som fastställs i artikel 11.2 b.
Om konsortiet till följd av en sådan utvärdering föreslår att det skall utvidgas till att omfatta nya deltagare, kan kommissionen i enlighet med punkt 1 motsätta sig detta.	Oförändrat
Artikel 24	*Artikel 16*
Kompletterande ekonomiskt stöd	Oförändrat
Kommissionen kan utöka gemenskapens ekonomiska stöd till en indirekt åtgärd under det att den genomförs så att den skall kunna omfatta nya verksamheter som kan medföra behov av nya deltagare.	
Kommissionen skall göra detta genom en förslagsinfordran som i förekommande fall begränsas till de pågående indirekta åtgärderna och efter att ha genomfört en bedömning i enlighet med bestämmelserna i artikel 18.	Kommissionen skall göra detta genom en förslagsinfordran som i förekommande fall begränsas till de pågående indirekta åtgärderna och efter att ha genomfört en bedömning i enlighet med bestämmelserna i artikel 10.
Artikel 25	*Artikel 17*
Konsortiets verksamhet till förmån för tredje part	Oförändrat
Om det i kontraktet föreskrivs att konsortiet skall utföra hela eller delar av sin verksamhet till förmån för tredje part, skall konsortiet garantera att detta offentliggörs på lämpligt sätt, i förekommande fall i överensstämmelse med kontraktet.	
Konsortiet skall bedöma och välja ut de ansökningar som inkommer i enlighet med principerna om öppenhet, skälighet och opartiskhet och med de villkor som fastställs i kontraktet.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 26	*Artikel 18*
Vetenskaplig, teknisk och ekonomisk tillsyn och revision	Oförändrat
1. Kommissionen skall regelbundet utvärdera de indirekta åtgärderna till vilka gemenskapen ger stöd, utifrån verksamhetsrapporter som också avser genomförandet av den plan för utnyttjande eller spridning av kunskap som deltagarna lämnat in till kommissionen i enlighet med kontraktet.	
Vid tillsynen av spetsforskningsnät och integrerade projekt, samt vid behov även vid tillsynen av andra indirekta åtgärder, skall kommissionen bistås av oberoende experter som den skall utse i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.2.	Vid tillsynen av spetsforskningsnät och integrerade projekt, samt vid behov även vid tillsynen av andra indirekta åtgärder, skall kommissionen bistås av oberoende experter som den skall utse i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.2.
2. I enlighet med kontraktet skall kommissionen vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att målen med den indirekta åtgärden uppnås, med hänsyn tagen till gemenskapens ekonomiska intressen, i enlighet med vilka kommissionen vid behov får anpassa gemenskapens ekonomiska stöd eller avbryta en indirekt åtgärd om bestämmelserna i detta beslut eller i kontraktet åsidosätts.	Oförändrat
3. Kommissionen eller dess bemyndigade företrädare har rätt att genomföra vetenskapliga, tekniska och ekonomiska revisioner hos deltagarna i syfte att se till att den indirekta åtgärden genomförs eller har genomförts på de villkor som fastställs av parterna och i enlighet med bestämmelserna i kontraktet.	
4. I enlighet med artikel 248.2 i fördraget kan revisionsrätten granska användningen av gemenskapens ekonomiska stöd i enlighet med sina egna bestämmelser.	
Artikel 27	*Artikel 19*
Skydd av gemenskapens ekonomiska intressen	Oförändrat
Kommissionen skall se till att Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av de indirekta åtgärderna genom effektiva kontroller och avskräckande åtgärder samt påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande vilka skall tillämpas när oegentligheter konstateras i enlighet med rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ([1]) och 2185/96 ([2]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 1073/99 ([3]).	

([1]) EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

([2]) EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

([3]) EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
KAPITEL IV	KAPITEL III
REGLER FÖR SPRIDNING OCH UTNYTTJANDE	Oförändrat
Artikel 28	*Artikel 20*
Äganderätt till kunskap	Oförändrat
1. Kunskap som är ett resultat av arbete som bedrivs inom ramen för direkta åtgärder skall utgöra gemenskapens egendom.	
2. Kunskap som är ett resultat av arbete som bedrivs inom ramen för indirekta åtgärder som helt finansierats av gemenskapen, skall som regel utgöra gemenskapens egendom. Kunskap som är ett resultat av arbete som bedrivs inom ramen för indirekta åtgärder som till viss del finansierats av gemenskapen, skall tillfalla de deltagare som har utfört det arbete som resulterat i den berörda kunskapen.	
3. Kunskap som är ett resultat av arbete som bedrivs gemensamt av flera deltagare är dessas gemensamma egendom och deltagarna skall sinsemellan komma överens om hur denna kunskap skall fördelas och villkoren för att utöva äganderätten till denna i enlighet med bestämmelserna i detta beslut och i kontraktet.	
4. Kunskap som är ett resultat av arbete som bedrivs inom ramen för forskningssamverkan eller kollektiv forskning skall ägas gemensamt av de små och medelstora företagen eller företagssammanslutningarna, och dessa skall sinsemellan komma överens om hur äganderätten till denna kunskap skall fördelas och villkoren för att utöva äganderätten till denna i enlighet med bestämmelserna i detta beslut och i kontraktet.	
5. Om personer som är anställda hos en deltagare kan hävda rätt till kunskap skall deltagaren vidta åtgärder eller träffa lämpliga överenskommelser för att se till att dessa rättigheter kan utövas på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna i detta beslut och i kontraktet.	
6. Om en deltagare överför äganderätten till kunskap till tredje part skall deltagaren vidta åtgärder eller träffa lämpliga överenskommelser för att se till att de skyldigheter denne har enligt detta beslut och enligt kontraktet överförs till förvärvaren. Så länge en deltagare är skyldig att ge tillgång till kunskap, skall den på förhand meddela kommissionen och de övriga deltagarna i den indirekta åtgärden om att sådan rätt kommer att ges och vem som förvärvar rätten.	
Kommissionen får motsätta sig att äganderätt överförs till tredje part, särskilt om den tredje parten inte är etablerad i en medlemsstat eller en associerad stat, eller om överföringen inte är förenlig med målet att främja det europeiska näringslivets konkurrenskraft eller med etiska principer, särskilt de som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 29	*Artikel 21*
Skydd av kunskap	Oförändrat
1. Där så är lämpligt skall den som äger kunskap tillhandahålla adekvat och effektivt skydd av kunskap som kan komma att få industriell eller kommersiell tillämpning och särskilt beakta de berörda deltagarnas legitima intressen samt följa kontraktet och gällande lagstiftning.	
2. Om kommissionen anser det vara nödvändigt att skydda kunskap i ett visst land, och sådant skydd inte har begärts eller man har avstått från skydd, får kommissionen med den berörda deltagarens medgivande vidta skyddsåtgärder. I sådana fall, och i det avseende det ifrågavarande landet berörs, skall gemenskapen fullgöra skyldigheterna i fråga om att ge tillgång till kunskap i deltagarens ställe. Deltagaren kan endast motsätta sig detta, om han kan visa att hans legitima intressen löper allvarlig risk för skada.	
3. Deltagare får offentliggöra eller tillåta offentliggörande av uppgifter via alla slags medier avseende kunskap som de har äganderätt till, förutsatt att detta inte påverkar skyddet av denna kunskap. Kommissionen och övriga deltagare i en viss indirekt åtgärd skall på förhand meddelas om planerade offentliggöranden och kan motsätta sig detta om det kan få negativa följder för skyddet av kunskapen.	
Artikel 30	*Artikel 22*
Utnyttjande och spridning av kunskap	Oförändrat
1. Deltagarna och gemenskapen skall utnyttja eller låta utnyttja den kunskap som är ett resultat av direkta eller indirekta åtgärder, och som de har äganderätten till i överensstämmelse med de berörda deltagarnas intressen. Deltagarna skall fastställa detaljerade och kontrollerbara villkor för detta utnyttjande.	
2. Deltagarna skall säkerställa att all kunskap som lämpar sig för spridning eller som inte utnyttjas i enlighet med punkt 1 sprids inom en tidsperiod som fastställs av gemenskapen. Om deltagarna underlåter detta skall kommissionen säkerställa att kunskapen sprids. Särskild hänsyn skall tas till	
a) fördelarna med snabb spridning, t.ex. för att undvika överlappande forskningsverksamhet och för att skapa synergier mellan indirekta åtgärder,	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
b) behovet att skydda immateriella rättigheter,	
c) sekretess,	
d) deltagarnas berättigade intressen.	
Artikel 31	*Artikel 23*
Tillhandahållande av kunskap som är ett resultat av direkta åtgärder	Oförändrat
Kunskap som är ett resultat av arbete som bedrivs inom ramen för direkta åtgärder får tillhandahållas ett eller flera rättssubjekt, särskilt sådana som är etablerade i en medlemsstat eller i en associerad stat förutsatt att de berörda rättssubjekten åtar sig att utnyttja eller låta utnyttja kunskapen. Tillhandahållandet av kunskap skall ske på lämpliga villkor, särskilt i fråga om ersättning.	
Artikel 32	*Artikel 24*
Principer för rätt till tillgång till kunskap inom ramen för indirekta åtgärder	Oförändrat
1. Rätt till tillgång till kunskap skall ges på begäran. Denna rätt får underkastas villkoret att särskilda avtal sluts för att säkerställa att rätten endast utövas för de avsedda syftena och att lämpliga sekretessbestämmelser fastställs. Deltagarna kan också sluta avtal bland annat för att ge ytterligare eller förmånligare rätt till tillgång till kunskap, inbegripet för tredje part, eller fastställa villkor för rätten till tillgång, men utan att begränsa den. Sådana avtal skall vara förenliga med gällande konkurrensregler.	
Kommissionen kan motsätta sig att tredje part ges tillgång till kunskap, särskilt om den tredje parten inte är etablerad i en medlemsstat eller en associerad stat, eller om detta inte är förenlig med målet att främja det europeiska näringslivets konkurrenskraft eller med etiska principer, särskilt de som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.	
2. Tillgång till redan existerande kunskap skall ges förutsatt att den berörda deltagaren har rätt att tillhandahålla denna.	
3. En deltagare kan uttryckligen undanta redan existerande kunskap från skyldigheten att ge tillgång till kunskap i ett skriftligt avtal mellan deltagarna innan den berörda deltagaren undertecknar kontraktet eller innan en ny deltagare ansluter sig till den indirekta åtgärden. Övriga deltagare kan endast motsätta sig detta, om de kan visa att deras berättigade intressen löper allvarlig risk för skada.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
4. Rätten till tillgång till kunskap skall inte innefatta en rätt att utfärda underlicenser såvida inte deltagaren som givit rätten medger detta.	
Artikel 33	*Artikel 25*
Rätt till tillgång till kunskap för genomförande av indirekta åtgärder	Oförändrat
1. Deltagare i en och samma indirekta åtgärd skall ha tillgång till den kunskap som är ett resultat av det arbete som bedrivs inom ramen för den indirekta åtgärden samt till redan existerande kunskap som krävs för att genomföra de uppgifter de fått sig tilldelade inom ramen för den indirekta åtgärden. Tillgång till kunskap skall vara avgiftsfri. Tillgång till redan existerande kunskap skall ges utan avgift förutsatt att inga andra villkor överenskommits före undertecknandet av kontraktet.	
2. Med förbehåll för en deltagares legitima intressen skall avslutandet av dennes deltagande inte påverka dennes skyldighet att i enlighet med punkt 1 ge andra deltagare i den indirekta åtgärden tillgång till kunskap fram till det att den indirekta åtgärden slutförts.	
Artikel 34	*Artikel 26*
Rätt till tillgång till kunskap för utnyttjande	Oförändrat
1. Deltagare i en och samma indirekta åtgärd skall ha tillgång till den kunskap som är ett resultat av det arbete som bedrivs inom ramen för den indirekta åtgärden samt till redan existerande kunskap som krävs för att utnyttja deras egen kunskap. Tillgång till kunskap skall ges utan avgift, förutsatt att inga andra villkor överenskommits före undertecknandet av kontraktet. Tillgång till redan existerande kunskap skall ges på icke-diskriminerande villkor som skall överenskommas.	
2. Med förbehåll för deltagarens legitima intressen, kan tillgång till kunskap på de villkor som fastställs i punkt 1 begäras upp till 2 år efter det att en indirekt åtgärd slutförts eller efter det att deltagarens deltagande upphört i förtid eller inte, förutsatt att deltagarna i den berörda indirekta åtgärden inte kommer överens om en längre period.	
Artikel 35	*Artikel 27*
Oförenliga eller inskränkande åtaganden	Oförändrat
1. Deltagarna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att undvika åtaganden som är oförenliga med bestämmelserna i detta beslut.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. Den deltagare som är skyldig att ge tillgång till kunskap skall snarast möjligt informera övriga deltagare i en och samma indirekta åtgärd i förekommande fall om inskränkningar av rätten till tillgång till redan existerande kunskap, skyldigheten att upplåta rätt till kunskap, eller andra begränsningart kan påverka upplåtelse av tillgång till kunskap.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

BILAGA

FoTU-VERKSAMHET OCH GEMENSKAPENS EKONOMISKA STÖD PER INSTRUMENTTYP

Instrumenttyp [1]	FoTU-verksamhet	Gemenskapsstöd [2]
Spetsforskningsnät	— Prioriterade tematiska områden — Gemenskapens vetenskapliga och tekniska behov och nya eller uppkommande vetenskapliga och tekniska behov	Stöd till integration: i allmänhet upp till 25 % av värdet av de kapaciteter och resurser som parterna har för avsikt att integrera [3]
Integrerade projekt	— Prioriterade tematiska områden — Gemenskapens vetenskapliga och tekniska behov och nya eller uppkommande vetenskapliga och tekniska behov	Bidrag till budgeten: upp till 50 % av budgeten [4] [5]
Särskilda riktade projekt inom forskning eller innovation	— Gemenskapens vetenskapliga och tekniska behov och nya eller uppkommande vetenskapliga och tekniska behov — Särskilda internationella samarbetsåtgärder — Främjat samspel mellan forskning och innovation — Utveckling av harmoniska relationer mellan forskning och samhälle	Bidrag till budgeten: upp till 50 % av budgeten [4] [5]
Åtgärder för mänskliga resurser och rörlighet	— Utveckling av mänskliga resurser och ökad rörlighet	Bidrag till budgeten: upp till 100 % av budgeten [4], i förekommande fall som klumpsumma
Integrerade infrastrukturinitiativ	— Stöd till forskningsinfrastruktur	Bidrag till budgeten: beroende på verksamhetens natur, mellan 50 och 100 % av budgeten [4] [5] [6]

Instrumenttyp [1]	FoTU-verksamhet	Gemenskapsstöd [2]
Särskilda forskningsprojekt för små och medelstora företag	— Särskilda forskningsåtgärder för små och medelstora företag	Bidrag till budgeten: upp till 50 % av budgeten [4] [5]
Samordningsåtgärder	Inom all verksamhet i ramprogrammet 2002–2006 med undantag för: — Prioriterade tematiska områden — Särskilda forskningsåtgärder för små och medelstora företag	Bidrag till budgeten: upp till 100 % av budgeten [4] [7]
Särskilda stödåtgärder	Inom all verksamhet i ramprogrammet 2002–2006	Bidrag till budgeten: upp till 100 % av budgeten [4] [7] [8], i förekommande fall som klumpsumma

[1] Spetsforskningsnät och integrerade projekt genomförs endast inom de forskningsområden som omfattas av de prioriterade tematiska områdena samt, i väl motiverade fall, inom de områden som omfattas av gemenskapspolitikens vetenskapliga och tekniska behov eller av nya och kommande vetenskapliga och tekniska behov.

Övriga instrument genomförs inom alla vetenskapliga och tekniska områden, inbegripet sådana som motsvarar prioriterade tematiska områden enligt bilaga I till ramprogrammet 2002–2006 samt bilaga I till de särskilda programmen.

[2] Gemenskapens ekonomiska bidrag skall avse en budget bestående av utgifter utöver dem som täcks av parterna, utom för de ansökningar som avses i artikel 17.2 b, där bidraget avser inköpspris, eller när bidraget tar sig formen av ett av kommissionen förutfastsatt standardbelopp.

Dessa kan täckas till 100 % av gemenskapen. Exempelvis kan gemenskapens bidrag för samordningsåtgärder täcka upp till 100 % av den budget som behövs för samordning av de verksamheter som finansieras av parterna själva.

[3] Denna stödandel varierar mellan olika områden och fastställs i arbetsprogrammen. Gemenskapsstödet skall utgöra en kompletterande täckning av utgifterna inom ramen för det gemensamma handlingsprogrammet.

[4] I standardkontraktet fastställs villkoren för hur vissa rättssubjekt, t.ex. offentliga organisationer, kan finansieras med upp till 100 % av sina marginalkostnader.

[5] Stödandelarna kan komma att ändras i enlighet med gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling om det rör sig om forsknings- eller demonstrationsverksamhet, eller i enlighet med regler för annan verksamhet, t.ex. forskarutbildning eller konsortiets förvaltning.

[6] Verksamheten inom ramen för ett integrerat infrastrukturinitiativ skall obligatoriskt omfatta en åtgärd för sammanslutning i nätverk (samordningsåtgärd: upp till 100 % av budgeten) och minst en av följande andra verksamheter: forskningsverksamhet (upp till 50 % av budgeten) eller särskilda tjänster (t.ex. gränsöverskridande tillgång till forskningsinfrastruktur: upp till 100 % av budgeten).

[7] Gemenskapens bidrag för indirekta åtgärder som syftar till att förutse unionens vetenskapliga och tekniska behov, inbegripet särskilda åtgärder för internationellt samarbete, är begränsat till 50 % av budgeten för de olika verksamheter som genomförs inom en sådan indirekt åtgärd.

[8] För åtgärder till stöd för forskningsinfrastruktur som avser förberedande tekniska arbeten (inbegripet genomförbarhetsstudier) och utveckling av ny infrastruktur är ramprogrammet 2002–2006 bidrag begränsat till 50 % respektive 10 % av budgeten.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Utgår

Ändring av förslag till rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget

(2002/C 103 E/23)

KOM(2001) 691 slutlig/2 — 2000/0203(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 10 januari 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 279 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 78 h i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 183 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

av följande skäl:

(1) De förhållanden som rådde när budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([4]) antogs har förändrats avsevärt, särskilt till följd av de successiva utvidgningarna, den fleråriga budgetstyrningen i form av budgetplanerna och de institutionella förändringarna, och budgetförordningen har upprepade gånger ändrats i väsentliga avseenden. Med anledning av nya ändringar som är nödvändiga för att ta hänsyn till krav på lagstiftningsmässiga och administrativa förenklingar samt en ytterligare förstärkt stramhet i förvaltningen av gemenskapens finanser bör budgetförordningen av den 21 december 1977 av tydlighetsskäl arbetas om.

(2) Förordningen bör begränsas till huvudprinciperna och de grundläggande reglerna som skall gälla för samtliga budgetfrågor som anges i fördragen, medan de närmare bestämmelserna bör föras över till en förordning som lägger fast dess genomförandebestämmelser (genomförandebestämmelserna) för att säkerställa en tydligare regelhierarki och för att göra budgetförordningen lättare att läsa.

(3) När det gäller budgetprinciper bör vid upprättandet och genomförandet av budgeten de fyra budgeträttsliga grundprinciperna iakttas (enhet, universalitet, specificering och ettårighet), liksom principerna om sund ekonomisk förvaltning, jämvikt, en enda beräkningsenhet samt öppenhet.

(4) Denna förordning bör slå fast dessa principer, begränsa undantagen till vad som är absolut nödvändigt och ställa upp strikta regler för dessa undantag.

(5) När det gäller principen om enhet bör det anges i denna förordning att principen är tillämplig även på utgifterna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och för samarbetet i rättsliga och inrikes frågor, när dessa belastar budgeten. Beslut om gemenskapsorganens tjänsteförteckningar bör fattas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetförfarandet med hänsyn till den inverkan de har på gemenskapens personalbehov och på den allmänna budgeten genom de bidrag som betalas eller kan betalas till dessa organ och de pensioner som betalas eller kommer att betalas till deras personal.

(6) I fråga om principen om universalitet bör metoden med återbetalning av förskott liksom återanvändning av anslag avskaffas, och delvis ersättas av metoden med inkomster avsatta för särskilda ändamål. De särskilda reglerna för strukturfonderna bör inte påverkas av dessa ändringar.

(7) När det gäller principen om specificering är det absolut nödvändigt att kommissionen ges en viss rörelsefrihet, så att den kan göra överföringar av anslag för personal och administration mellan budgetavdelningar för olika politikområden och av driftsanslag mellan olika kapitel. Denna förordning bör möjliggöra att de ekonomiska och administrativa resurser som krävs för varje användningsområde budgeteras tillsammans. Förfarandena för överföring av anslag mellan samtliga institutioner bör också harmoniseras, så att överföringar mellan avdelningar i budgeten tillhör budgetmyndighetens område och överföringar inom varje avdelning tillhör institutionens område. Budgetmyndigheten bör vidare endast upprätta reserver om det saknas en rättslig grund eller om det råder osäkerhet om huruvida anslagen är tillräckliga eller om huruvida de kan utnyttjas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning.

([1]) EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 1.

([2]) EGT C 162, 5.6.2001, s. 1.

([3]) EGT C 260, 17.9.2001, s. 42.

([4]) EGT L 356, 31.12.1977, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 762/2001 (EGT L 111, 20.4.2001, s. 1).

(8) I fråga om principen om ettårighet bör alla anslag vara differentierade, samtidigt som den nuvarande tekniska ordningen för anslagen till Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) bör behållas. Överföringar av åtagande- och betalningsbemyndiganden mellan budgetår bör beslutas av den berörda institutionen, vilket kan motiveras med att förfarandet förenklas då de icke-differentierade anslagen avskaffas. Tilläggstiderna bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt, nämligen till EUGFJ:s betalningar.

(9) I fråga om principen om öppenhet är syftet att förbättra informationen om budgetens genomförande och om redovisningen. Det bör också införas en strikt tidsfrist för när budgeten skall offentliggöras och man bör slå fast principen att budgeten genom kommissionens försorg görs tillgänglig på preliminär basis mellan den tidpunkt då Europaparlamentets ordförande förklarar budgeten antagen och det officiella offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. För att de negativa beloppen skall kunna avskaffas bör de negativa utgifterna hädanefter behandlas som inkomster avsedda för särskilda ändamål. Möjligheten att upprätta en negativ reserv bör under alla förhållanden behållas.

(10) Principerna för en sund ekonomisk förvaltning, slutligen, bör definieras utifrån begreppen sparsamhet, kostnadseffektivitet och ändamålsenlighet, och mätbara indikatorer bör användas för att säkerställa att dessa principer iakttas, så att de uppnådda resultaten kan bedömas. Utvärdering bör äga rum under hela programcykeln.

(11) När det gäller budgetens upprättande och uppställning bör budgetförfarandena harmoniseras och förenklas genom att åtskillnaden mellan tilläggs- och ändringsbudgetar tas bort, eftersom den saknar praktisk betydelse.

(12) I kommissionens budgetavsnitt bör en uppställning av anslag och resurser efter ändamål, dvs. verksamhetsbaserad budgetering (Activity-based Budgeting, ABB), tillåtas för att ge en tydligare bild av hur budgeten förvaltas, vilket främjar målen för en sund ekonomisk förvaltning, särskilt kostnadseffektivitet och ändamålsenlighet.

(13) Kommissionen bör ha en viss handlingsfrihet vid personalförvaltningen i förhållande till vad som är godkänt i budgeten, särskilt med hänsyn till de nya riktlinjerna för förvaltningen som är resultat- i stället för resursorienterad. Friheten blir dock fortfarande begränsad av två faktorer, nämligen av budgetanslagen och det totala antalet tjänster. Dessutom kommer graderna A1 och A2 att undantas.

(14) När det gäller genomförandet av budgeten bör de olika alternativen klargöras, dvs. att medlen kan förvaltas centralt av kommissionen, gemensamt med medlemsstaterna, i decentraliserad form tillsammans med tredje länder som är mottagare av bistånd, eller slutligen i samarbete med offentligrättsliga organisationer på internationell nivå. Den centraliserade förvaltningen bör kunna utföras antingen direkt av kommissionens enheter eller indirekt genom delegering till offentligrättsliga organ på nationell nivå eller gemenskapsnivå. Oavsett vem som ansvarar för att helt eller delvis förvalta ett anslag måste detta alltid ske enligt de fastställda förfarandena för skydd av gemenskapens medel, och det slutliga ansvaret måste i enlighet med artikel 274 i EG-fördraget alltid ligga hos kommissionen.

(15) Kommissionens ansvar för genomförandet av budgeten medför att den inte får delegera uppgifter som innebär myndighetsutövning och som inbegriper diskretionära bedömningar. I denna förordning bör det erinras om denna princip och räckvidden av de uppgifter som kan delegeras bör anges. Det bör också preciseras att privaträttsliga organ inte bör få vidta åtgärder som leder till att budgetanslag utnyttjas, utom i de fall då de på en medlemsstats ansvar anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning, utan bara får utföra tekniska och administrativa tjänster eller förberedande eller kompletterande uppgifter.

(16) Principerna om öppenhet och sund ekonomisk förvaltning innebär att de offentligrättsliga organ – eller organ som under statens garanti anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning – som genom delegering tilldelats uppgifter som innebär att genomföra budgettransaktioner för kommissionens räkning bör förfoga över tydliga regler för upphandling, en effektiv intern kontroll, ett redovisningssystem där gemenskapsmedlen redovisas separat från deras övriga verksamhet, samt en extern revision.

(17) I denna förordning uppfylls kraven i artikel 279 i EG-fördraget genom att utanordnarens, räkenskapsförarens och internrevisorns befogenheter och ansvar fastställs. Utanordnarnas ansvar för alla inkomst- och utgiftstransaktioner som faller inom deras behörighet är heltäckande och de skall kunna stå till svars för dessa transaktioner, där så krävs inom ramen för ett disciplinförfarande. Följaktligen bör utanordnarnas ansvar ökas genom att den centraliserade förhandskontrollen – i synnerhet styrekonomens förhandsgodkännande – avskaffas, liksom det förfarande enligt vilket räkenskapsföraren skall kontrollera att betalningar löser gemenskapen från dess förpliktelser. Räkenskapsföraren bör förbli ansvarig för att betalningar effektueras på korrekt sätt, för att kräva in inkomster och driva in fordringar. Räkenskapsföraren bör också ansvara för att förvalta likvida medel, föra räkenskaper samt att upprätta institutionernas redovisningar. Internrevisorn skall fullgöra sina i uppgifter i enlighet med internationellt vedertagna normer inom revisionsområdet. Till hans uppgift hör att ge institutionen rimliga garantier för att de förvaltnings- och kontrollsystem som inrättas av utanordnarna fungerar väl. Internrevisorn bör inte själv medverka vid genomförandet av finansiella transaktioner, och inte heller utföra förhandskontroller inför utanordnarnas beslut om transaktioner, eftersom detta ansvar hädanefter helt och hållet bör ligga på utanordnarna.

(18) Utanordnarnas, räkenskapsförarnas och förskottsförvaltarnas ansvar skiljer sig inte till sin natur från det ansvar som åvilar andra tjänstemän och övriga anställda, och bör inom ramen för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (tjänsteföreskrifterna) omfattas av gällande disciplinåtgärder och krav på ekonomisk kompensation. I gengäld bör särskilda bestämmelser om räkenskapsförarnas och förskottsförvaltarnas ansvar om de begår vissa typer av fel dock behållas, beroende på särarten i de uppgifter de utför. Reglerna om särskilda skadestånd och försäkringar i dessa fall har dock inte behållits. Varje institution bör inrätta en specialiserad instans för att assistera tillsättningsmyndigheten när det gäller att bedöma fall av oegentligheter av finansiell natur, bedrägeriärenden undantagna, som kan leda till att en aktör blir föremål för disciplinåtgärder eller krav på ekonomisk kompensation. Om systemfel upptäcks under arbetet bör denna instans också få till uppgift att rapportera till utanordnaren och internrevisorn om detta. När det gäller bedrägerifall bör det i denna förordning hänvisas till de gällande bestämmelserna om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller medlemsstaterna är delaktiga i.

(19) Begreppen budgetmässigt respektive rättsligt åtagande av utgifter bör klargöras, liksom villkoren för dessa åtaganden. För att tidsmässigt begränsa budgetpåverkan av kommissionens beslut och minska mängden vilande åtaganden är det lämpligt att begränsa den tid, under vilken enskilda rättsliga åtaganden kan ingås på grundval av allmänna budgetmässiga åtaganden.

(20) I denna förordning bör de olika typer av betalningar som utanordnarna kan använda sig av definieras. Betalningar bör genomföras med utgångspunkt från hur effektiv åtgärden är och vilka resultat den leder fram till.

(21) Det bör i denna förordning anges att kontroll, godkännande och utbetalning av ett belopp måste utföras inom en frist som kommer att anges i genomförandebestämmelserna och att fordringsägaren efter fristens utgång har rätt till dröjsmålsränta som belastar budgeten.

(22) När det gäller upphandling bör Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid tilldelning av kontrakt vid offentlig upphandling av varor, tjänster samt bygg- och anläggningsarbeten tillämpas när institutionerna genomför offentlig upphandling för egen räkning, och principerna i direktiven bör också tjäna som grundval för de regler som tillämpas på de kontrakt som institutionerna ingår för tredje mans räkning.

(23) För att förebygga oegentligheter och bekämpa bedrägeri och korruption, och för att främja en sund och effektiv förvaltning, bör anbudsgivare och anbudssökande som har gjort sig skyldiga till sådana handlingar eller som befinner sig i intressekonflikt, uteslutas från tilldelning av kontrakt.

(24) För öppenhetens skull bör anbudsgivare och anbudssökande på lämpligt sätt informeras om tilldelning av kontrakt.

(25) I samband med att utanordnarens ansvar utvidgas bör den nuvarande Rådgivande kommittén för upphandling och kontrakt avskaffas.

(26) I fråga om bidrag bör det skapas en struktur för beviljande och kontroll av gemenskapsbidrag genom särskilda bestämmelser som bygger på principerna om öppenhet, likabehandling, samfinansiering, gemensam bedömning och kontroll samt på principen att bidrag inte kan beviljas retroaktivt.

(27) För att undvika kumulering av bidrag bör bidrag inte kunna beviljas för att finansiera en och samma åtgärd eller löpande utgifter för ett och samma budgetår två gånger.

(28) Som ett led i kampen mot bedrägeri och korruption bör det införas bestämmelser om uteslutning från beviljande av bidrag, på samma sätt som gäller för reglerna om tilldelning av offentliga kontrakt.

(29) När ett bidrag beviljats bör en skriftlig överenskommelse upprättas där institutionens och bidragsmottagarens rättigheter och skyldigheter anges.

(30) När det gäller räkenskaperna och redovisningen bör det anges att räkenskaperna består av allmänna räkenskaper och budgeträkenskaper och det bör betonas att syftet med de allmänna räkenskaperna är att ge en redovisning av tillgångar och skulder, medan budgeträkenskapernas syfte är att upprätta sammanställningen över resultatet av budgetgenomförandet samt rapporterna om budgetens genomförande.

(31) De principer som ligger till grund för de allmänna räkenskaperna och årsbokslutet bör fastställas med hänvisning till de internationellt erkända redovisningsprinciperna och rådets direktiv om årsbokslut i vissa typer av bolag, så långt dessa är relevanta för den offentliga sektorn.

(32) Bestämmelserna om vilken information som skall ges om budgetens genomförande bör ändras så att informationen utvidgas till att också omfatta anslag som överförts, gjorts disponibla på nytt och använts på nytt, – samt till de olika organ som lyder under gemenskapsrätten, – och det månatliga uppgiftslämnandet och den rapport om genomförandet som skall lämnas till budgetmyndigheten tre gånger om året bör organiseras bättre.

(33) Institutionernas redovisningsmetoder bör harmoniseras, och kommissionens räkenskapsförare bör ha initiativrätt på detta område.

(34) Det bör anges att datoriseringen av den ekonomiska förvaltningen inte får påverka revisionsrättens rätt till tillgång till styrkande handlingar.

(35) Den oklara distinktionen mellan förskott och delbetalning bör avskaffas. I de fall som inte hela åtgärden finansieras genom en enda betalning bör betalningarna definieras som förskott, löpande betalningar eller slutbetalningar.

(36) För den externa kontrollen och beviljandet av ansvarsfrihet har – även om kommissionen bär hela ansvaret för budgetens genomförande – den gemensamma förvaltningen som utförs tillsammans med medlemsstaterna en sådan vikt att samarbete med dessa krävs under revisionsrättens granskningsförfarande och därefter under budgetmyndighetens förfarande för ansvarsfrihet.

(37) För att förbättra redovisningen och få till stånd ett smidigare förfarande för att bevilja ansvarsfrihet bör tidsplanen för detta förfarande ändras.

(38) För att förbättra den interinstitutionella verksamheten bör kommissionen på Europaparlamentets begäran lämna alla nödvändiga upplysningar avseende det ifrågavarande budgetåret som behövs för att förfarandet för att bevilja ansvarsfrihet för budgetens genomförande skall fungera väl, med vederbörlig hänsyn till enskildas grundläggande rättigheter, skyddet av yrkeshemligheter, de bestämmelser som reglerar eventuella disciplinförfaranden eller rättsliga förfaranden samt unionens intressen.

(39) Vissa gemensamma politikområden bör omfattas av särskilda bestämmelser, och dessa bestämmelser bör grundas på principerna i denna förordning.

(40) I fråga om EUGFJ bör de särskilda förvaltningsmetoderna behållas, särskilt att åtagandebemyndiganden är lika med betalningsbemyndiganden samt ordningen för anslagsöverföring, men bör dock inte längre gälla för anslagen till landsbygdens utveckling från och med den 1 januari 2007.

(41) För att garantera nivån på de samlade disponibla anslagen bör alla inkomster som avsätts för särskilda ändamål från EUGFJ:s garantisektion tilldelas sektionen som helhet.

(42) Det bör vara möjligt att göra förhandsåtaganden från och med den 15 november före det budgetår som avses i fråga om anslagen till EUGFJ och de administrativa anslagen.

(43) Vad gäller strukturfonderna bör reglerna om återbetalning av förskott och om att anslag får göras disponibla på nytt kvarstå enligt villkoren i kommissionens förklaring som bifogas rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna.

(44) I fråga om forskningsanslagen bör budgeten vara uppställd på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna om verksamhetsbaserad budgetering, samtidigt som den flexibilitet i förvaltningen som Gemensamma forskningscentret åtnjuter behålls.

(45) I fråga om externa åtgärder bör en decentraliserad förvaltning av stöd till tredje land tillåtas, under förutsättning att kommissionen ges garantier för en sund ekonomisk förvaltning och att mottagarlandet är ansvarigt gentemot kommissionen för de medel som betalas ut.

(46) När det gäller externa åtgärder bör de allmänna principerna för offentlig upphandling som anges i del I avdelning V och i del II avdelning IV i denna förordning ingå som en del i de finansieringsöverenskommelser och kontrakt som sluts med mottagarländer eller med offentligrättsliga organ på nationell nivå, internationell nivå eller gemenskapsnivå, eller med fysiska eller juridiska personer som omfattas av privaträtten.

(47) De allmänna bestämmelser som gäller för förvaltningen av de europeiska byråerna bör samlas i en egen avdelning. Med tanke på den särskilda ställning och uppgift som Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) har bör reglerna för förvaltning av byrån samlas i ett eget kapitel inom ovan nämnda avdelning.

(48) De särskilda bestämmelserna för de administrativa anslagen bör samlas i en egen avdelning.

(49) Vad avser genomförandet av program för landsbygdsutveckling och de s.k. kompletterande åtgärderna bör det föreskrivas att de särskilda bestämmelserna för EUGFJ:s garantisektion om förvaltningen av anslag inte bör tillämpas förrän vid slutet av den nuvarande programperioden.

(50) De nya tidsgränserna för konsolidering av institutionernas räkenskaper bör träda i kraft först budgetåret 2005, på så sätt att nödvändiga interna förfaranden hinner införas.

(51) Det bör fastställas en tidsplan för förfarandet för att anta genomförandebestämmelser till denna förordning, så att varje ändring i budgetförordningen kan omsättas i praktiken inom rimlig tid.

(52) De finansiella bestämmelser som gäller för de organ som inrättats av gemenskaperna och som utgör fristående juridiska personer och som kan komma att ta emot bidrag från budgeten bör anpassas efter de specifika förvaltningsbehov som kännetecknar dessa organ. Samtidigt som det är viktigt att dessa organ åtnjuter det oberoende i operativt hänseende som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppdrag, krävs dock en viss harmonisering av de bestämmelser som gäller räkenskaper och beviljande av ansvarsfrihet. Kommissionens internrevisor bör ha samma befogenheter i förhållande till dessa organ som i förhållande till kommissionens egna avdelningar. De särskilda bestämmelser som tillämpas på dessa organ måste följaktligen anpassas så att de överensstämmer med denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

FÖRSTA DEL

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

SYFTE

Artikel 1

(artikel 1 i det ursprungliga förslaget)

I denna förordning fastställs reglerna för upprättandet och genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget, (budgeten).

Vid tillämpningen av denna förordning skall Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och ombudsmannen behandlas som institutioner.

Artikel 2

(ny)

Alla övriga rättsliga normer och bestämmelser som påverkar genomförandet av budgeten skall, oavsett om detta gäller utgifts- eller inkomstsidan, grundas på principerna i avdelning II.

AVDELNING II

BUDGETPRINCIPERNA

Artikel 3

(artikel 2 i det ursprungliga förslaget)

Budgeten skall upprättas och genomföras enligt principerna om enhet, ettårighet, jämvikt, en enda beräkningsenhet, universalitet, specificering, sund ekonomisk förvaltning samt öppenhet, på det sätt som avses i denna förordning.

KAPITEL 1

ENHETSPRINCIPEN

Artikel 4

(artikel 3 i det ursprungliga förslaget)

1. Budgeten är det dokument i vilket varje år de inkomster och utgifter för gemenskapen som bedöms bli nödvändiga införs och godkänns.

2. Gemenskapernas inkomster och utgifter skall omfatta följande:

a) Europeiska gemenskapernas inkomster och utgifter, inklusive de administrativa utgifterna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och för samarbetet i rättsliga och inrikes frågor samt de tillhörande driftsutgifterna för dessa områden som tas upp i budgeten.

b) Europeiska kol- och stålgemenskapens administrativa utgifter och motsvarande inkomster.

c) Europeiska atomenergigemenskapens utgifter och inkomster.

3. I budgeten skall också införas garantier för gemenskapernas upp- och utlåning samt utbetalningar till Garantifonden för åtgärder avseende tredje land.

Artikel 5

(artikel 4 i det ursprungliga förslaget)

1. Alla inkomster och utgifter skall medföra att en rubrik i budgeten tillgodogörs eller belastas, med förbehåll för artikel 74.

2. Åtagande eller godkännande av utgifter utöver beviljade anslag får inte medges.

3. Endast anslag som motsvarar en utgift som bedöms vara nödvändig får föras in i budgeten.

4. Med förbehåll för artikel 74 skall de inkomsträntor som genereras av medel som förblir Europeiska gemenskapernas tillgångar föras in i budgeten som allmänna inkomster.

KAPITEL 2

PRINCIPEN OM ETTÅRIGHET

Artikel 6

(artikel 5 i det ursprungliga förslaget)

De anslag som tas upp i budgeten skall beviljas för ett budgetår, som börjar den 1 januari och slutar den 31 december.

Artikel 7

(artikel 6 i det ursprungliga förslaget)

1. Anslagen i budgeten skall vara differentierade, och ge upphov till åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden.

2. Med förbehåll för artiklarna 77.2 och 167.2 skall åtagandebemyndigandena täcka den totala kostnaden för alla rättsliga åtaganden som ingås under budgetåret i fråga.

3. Betalningsbemyndigandena skall täcka de betalningar som krävs för att uppfylla rättsliga åtaganden som ingås under det berörda budgetåret eller som ingåtts under tidigare budgetår.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inte påverka tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i del II avdelning I, IV och VI. De skall inte heller hindra att övergripande åtaganden görs eller att åtaganden delas in i årliga delåtaganden.

Artikel 8

(artikel 7 i det ursprungliga förslaget)

1. Ett budgetårs inkomster skall tas upp i räkenskaperna för detta budgetår på grundval av de belopp som tagits emot under budgetåret. De egna medlen för januari månad det närmast följande budgetåret kan emellertid betalas in i förskott enligt rådets förordning om genomförande av beslutet om systemet för gemenskapernas egna medel.

2. Upptagandet av egna medel från mervärdesskatt och kompletterande egna medel grundade på bruttonationalinkomst samt, i förekommande fall, finansiella bidrag till budgeten får anpassas i enlighet med den förordning som avses i punkt 1.

3. Anslag som beviljas för ett givet budgetår får bara användas för att täcka utgifter för vilka åtaganden ingås och betalningar effektueras under budgetåret i fråga, utom i undantagsfall enligt del II avdelning I, samt för att fullgöra åtaganden som ingåtts under tidigare budgetår.

4. Åtaganden skall tas upp i räkenskaperna på grundval av de rättsliga åtaganden som gjorts fram till den 31 december, med förbehåll för de övergripande åtaganden som avses i artikel 77.2 och de finansieringsöverenskommelser som avses i artikel 167.2, vilka i stället skall tas upp i räkenskaperna på grundval av de budgetmässiga åtaganden som gjorts fram till den 31 december.

5. Betalningarna för ett budgetår skall tas upp i räkenskaperna på grundval av de betalningar som effektuerats av räkenskapsföraren fram till den 31 december detta budgetår.

6. Trots vad som sägs i punkterna 4 och 5 skall utgifterna inom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) tas upp i räkenskaperna för ett budgetår enligt bestämmelserna i del II avdelning I.

Artikel 9

(artikel 8 i det ursprungliga förslaget)

1. Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden som inte har tagits i anspråk i slutet av det budgetår för vilket de beviljades skall förfalla.

De kan emellertid föras över efter ett beslut av den berörda institutionen som fattas senast den 15 februari, med begränsningen att överföringen endast får ske till det närmast påföljande budgetåret i enlighet med punkterna 2 och 3.

2. I fråga om åtagandebemyndiganden kan överföringen avse

a) belopp som motsvarar åtagandebemyndiganden för vilka alla de förberedelser för ett åtagande som anges i artikel 60 är fullbordade den 31 december, varvid åtaganden för dessa belopp kan göras till och med den 31 mars påföljande år, eller

b) belopp som är nödvändiga när den lagstiftande myndigheten har antagit en grundläggande rättsakt under budgetårets sista kvartal och kommissionen inte har kunnat göra motsvarande budgetmässiga åtaganden senast den 31 december.

3. Betalningsbemyndiganden får föras över om beloppen är nödvändiga för att uppfylla redan gjorda åtaganden eller hänför sig till åtagandebemyndiganden som överförts, när de anslag som avsatts under de berörda rubrikerna i budgeten för påföljande budgetår inte täcker behoven. Den berörda institutionen skall sträva efter att i första hand använda de anslag som beviljats för det innevarande budgetåret och inte använda de överförda anslagen förrän de förstnämnda är uttömda.

4. Institutionen skall senast den 15 mars underrätta Europaparlamentet och rådet (budgetmyndigheten) om det beslut som fattats om överföring och för varje rubrik i budgeten ange hur kriterierna i punkterna 2 och 3 tillämpats på varje överföring.

5. Anslag som tagits upp i reserven och personalanslag får inte överföras.

Artikel 10

(artikel 9 i det ursprungliga förslaget)

Oanvända inkomster och anslag som är disponibla den 31 december och som härrör från inkomster som är avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 18 skall överföras automatiskt. De disponibla anslag som motsvarar inkomster avsatta för särskilda ändamål vilka överförts mellan budgetår skall användas först.

Artikel 11

(artikel 10 i det ursprungliga förslaget)

Om belopp frigörs under något av de budgetår som följer på det år för vilka anslagen beviljades därför att de åtgärder för vilka avslagen avsatts helt eller delvis inte genomförs, skall motsvarande anslag förfalla.

Artikel 12

(artikel 11 i det ursprungliga förslaget)

För de anslag som tas upp i budgeten får åtaganden göras med verkan från den 1 januari, så snart budgeten har antagits slutgiltigt, om inte något annat följer av de undantag som anges i del II avdelning I och VI.

Artikel 13

(artikel 12 i det ursprungliga förslaget)

1. Om budgeten inte har antagits slutgiltigt vid budgetårets början skall bestämmelserna i artikel 273 i EG-fördraget, artikel 78 b i EKSG-fördraget och artikel 178 i Euratomfördraget gälla för åtaganden och betalningar som hänför sig till utgifter som principiellt godkänts i den budget som senast antagits enligt normalt förfarande.

2. Om, för ett visst kapitel, beviljandet av två eller flera tillfälliga tolftedelar enligt villkoren i fördragen inte gör det möjligt att täcka de utgifter som krävs för att undvika ett avbrott i gemenskapernas verksamhet på det aktuella området, kan i undantagsfall ett överskridande av det anslagsbelopp som tagits upp i motsvarande kapitel i budgeten för det föregående räkenskapsåret beviljas enligt det förfarande som anges i fördragen. I det fallet får den totala summan av de anslag som beviljades i budgeten för det föregående året inte överskridas.

KAPITEL 3

PRINCIPEN OM BALANS I BUDGETEN

Artikel 14

(artikel 13 i det ursprungliga förslaget)

1. Det skall råda balans mellan inkomster och betalningsbemyndiganden i budgeten.

2. Gemenskaperna får inte ta upp lån för att täcka underskott i budgeten. De får dock ta upp lån om syftet är att förvärva tomtmark och byggnader, men bara om det kan garanteras att lånen är förenliga med kraven på en sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 15

(artikel 14 i det ursprungliga förslaget)

1. Saldot för varje budgetår skall tas upp i budgeten för nästföljande budgetår som inkomst om det rör sig om ett överskott eller som utgift om det rör sig om ett underskott.

2. Beräkningar av denna inkomst eller utgift skall tas upp i budgeten under budgetförfarandet och vid behov i en ändringsskrivelse som överlämnas i enlighet med artikel 34. Beräkningarna skall upprättas enligt principerna i rådets förordning om genomförande av beslutet om systemet för gemenskapernas egna medel.

3. När räkenskaperna avslutats för varje budgetår skall eventuella avvikelser från beräkningarna tas upp i budgeten för nästföljande budgetår i en ändringsbudget i enlighet med artikel 37.

KAPITEL 4

PRINCIPEN OM EN ENDA BERÄKNINGSENHET

Artikel 16

(artikel 15 i det ursprungliga förslaget)

Budgeten skall upprättas och genomföras i euro och räkenskaperna skall redovisas i euro.

För behov som avser förvaltning av likvida medel som avses i artikel 61 får dock räkenskapsföraren genomföra transaktioner i nationella valutor enligt villkoren i den förordning som fastställer genomförandebestämmelserna till denna förordning (genomförandebestämmelserna), vilket också skall gälla förskottsförvaltarna med avseende på förskottskontona.

KAPITEL 5

UNIVERSALITETSPRINCIPEN

Artikel 17

(artikel 16 i det ursprungliga förslaget)

De totala inkomsterna skall täcka de totala betalningsbemyndigandena, med förbehåll för artikel 18. Alla inkomster och utgifter skall tas upp som bruttobelopp i budgeten utan att justeras mot varandra, med förbehåll för artikel 20.

Artikel 18

(artikel 17.1 i det ursprungliga förslaget)

1. Följande inkomster skall avsättas för att täcka särskilda utgifter:

a) Finansiella bidrag från medlemsstaterna till vissa forskningsprogram i enlighet med rådets beslut om systemet för gemenskapernas egna medel.

b) De räntor på depositioner samt böter som föreskrivs i förordningen om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott.

c) Inkomster som avsatts för ett särskilt ändamål, t.ex. inkomster från fonder, subventioner, gåvor och legat.

d) Bidrag från tredje länder eller olika organ för deltagande i gemenskapernas verksamhet.

e) Inkomster från tredje man för varor, tjänster eller bygg- och anläggningsarbeten som levererats eller utförts på dennes begäran.

f) Inkomster från återbetalningar av belopp som betalats ut på felaktiga grunder.

g) Inkomster från leverans av varor, tjänster eller bygg- och anläggningsarbeten som utförts till förmån för andra institutioner och organ, inklusive återbetalningar av traktamenten från andra institutioner och organ för vars räkning sådana betalats.

h) Försäkringsersättningar.

i) Inkomster från uthyrning.

j) Inkomster från försäljning av publikationer och filmer, inklusive material som lagras elektroniskt.

2. Det får också föreskrivas i den tillämpliga rättsliga grunden att förväntade inkomster får avsättas för att täcka vissa specifika utgifter.

3. Budgeten skall innehålla rubriker för de olika kategorier av inkomster som avsatts för särskilda ändamål som avses i punkt 1 och 2, och beloppen skall om möjligt anges.

Artikel 19

(artikel 17.2 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen får ta emot alla donationer som görs till gemenskaperna, t.ex. i form av fonder, subventioner, gåvor och legat.

2. Kommissionen får ta emot donationer som kan föra med sig kostnader endast efter förhandsgodkännande från Europaparlamentet och rådet, vilka skall fatta beslut i frågan inom två månader efter mottagandet av kommissionens begäran. Om inga invändningar har framförts under denna tidsfrist skall kommissionen fatta ett slutgiltigt beslut om godkännande.

Artikel 20

(artikel 18 i det ursprungliga förslaget)

1. I genomförandebestämmelserna får det fastställas att vissa inkomster får dras av från fakturor och ansökningar om utbetalningar, för vilka utgifterna sedan godkänns som nettobelopp.

2. Priser på varor och tjänster som levereras till gemenskaperna skall, om de innefattar skatter som betalas tillbaka av medlemsstaterna enligt protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier eller av tredje land på grundval av gällande överenskommelser, tas upp i budgeten netto exklusive dessa skatter.

3. Justeringar får göras för växelkursskillnader som uppstår vid genomförandet av budgeten. Den slutliga vinsten eller förlusten skall tas upp i budgetårets saldo.

KAPITEL 6

PRINCIPEN OM SPECIFICERING

Artikel 21

(artikel 19 i det ursprungliga förslaget)

Anslag skall delas in efter ändamål i avdelningar och kapitel, och kapitlen skall delas in ytterligare i artiklar och punkter.

Artikel 22

(artikel 20 i det ursprungliga förslaget)

1. Varje institution får, inom sitt eget avsnitt i budgeten, föreslå budgetmyndigheten överföringar av anslag mellan avdelningar.

Förslagen till överföringar mellan olika avdelningar i övriga institutioners budgetavsnitt skall läggas fram av kommissionen till budgetmyndigheten för beslut. Kommissionen får bifoga sitt yttrande till dessa förslag.

2. Institutionerna får själva fatta beslut om överföringar mellan artiklar inom samma kapitel samt mellan kapitel inom samma avdelning. De skall underrätta kommissionen och budgetmyndigheten om vilka överföringar de gjort.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka tillämpningen av de särskilda regler för kommissionen som anges i artikel 23.

Artikel 23

(artikel 21 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen får inom sitt eget avsnitt i budgeten

a) överföra anslag inom en och samma artikel, samt – med undantag för personalutgifter och utgifter för adminstration – mellan artiklar inom samma kapitel,

b) när det gäller personalutgifter- och utgifter för administration överföra anslag mellan olika avdelningar, förutsatt att de aktuella anslagen är avsedda för samma ändamål,

c) när det gäller driftsutgifter överföra anslag mellan olika kapitel inom samma avdelning, dock högst 10 % av budgetårets anslag under den rubrik varifrån överföringen sker.

Kommissionen skall underrätta budgetmyndigheten om sitt beslut minst tre veckor innan den genomför en sådan anslagsöverföring som avses i första stycket b eller c.

2. Kommissionen får inom sitt eget avsnitt i budgeten föreslå budgetmyndigheten andra överföringar än dem som avses i punkt 1.

Artikel 24

(artikel 22 i det ursprungliga förslaget)

1. Budgetmyndigheten skall fatta beslut om överföringar av anslag enligt de villkor som anges i punkterna 2, 3 och 4, med förbehåll för undantagen i del II avdelning I.

2. Vad gäller överföringsförslag som rör utgifter som är en nödvändig följd av fördragen eller rättsakter som antagits i enlighet med dessa skall rådet, efter samråd med Europaparlamentet, fatta beslut med kvalificerad majoritet inom sex veckor, utom i brådskande fall. Europaparlamentet skall yttra sig i så god tid att rådet hinner ta del av yttrandet och fatta beslut inom den angivna tiden. Om rådet inte fattar beslut inom denna tid skall överföringsförslaget anses vara godkänt.

3. Vad gäller överföringsförslag som rör andra utgifter än dem som är en nödvändig följd av fördragen eller rättsakter som antagits i enlighet med dessa skall Europaparlamentet, efter samråd med rådet, fatta beslut inom sex veckor, utom i brådskande fall. Rådet skall yttra sig med kvalificerad majoritet i så god tid att Europaparlamentet hinner ta del av yttrandet och fatta beslut inom den angivna tiden. Om inget beslut har fattats inom denna tid skall överföringsförslaget anses vara godkänt.

4. Överföringsförslag som rör både utgifter som är en nödvändig följd av fördragen eller rättsakter som antagits i enlighet med dessa och andra utgifter skall anses vara godkända om varken Europaparlamentet eller rådet har beslutat något annat inom sex veckor från den dag då respektive institution mottog förslagen. Om Europaparlamentet och rådet i fråga om sådana förslag till överföringar minskar den föreslagna överföringen med olika belopp, skall det minsta av de belopp som godtagits av den ena av de två institutionerna anses vara godkänt. Om en av institutionerna underkänner överföringen skall den inte genomföras.

Artikel 25

(artikel 23 i det ursprungliga förslaget)

1. Anslag får endast överföras till budgetrubriker under vilka anslag har beviljats i budgeten eller som förts upp med symboliskt anslag (”p.m.”).

2. Inkomster som avsatts för ett särskilt ändamål får endast överföras så länge de verkligen används till detta ändamål.

Artikel 26

(artikel 24 i det ursprungliga förslaget)

1. Överföringar inom de avdelningar i budgeten som behandlar anslagen till garantisektionen vid EUGFJ, till strukturfonderna och till forskning skall omfattas av särskilda bestämmelser enligt del II avdelning I, II och III.

2. Budgetmyndigheten skall på kommissionens förslag fatta beslut om överföringar för att möjliggöra utnyttjande av reserven för lån och garantier för lån som gemenskaperna beviljar tredje land, samt reserven för katastrofhjälp.

Det förfarande som anges i artikel 24 skall tillämpas. Om Europaparlamentet och rådet inte kan enas om ett belopp som avviker från det som anges i kommissionens förslag eller om de avstår från att fatta ett beslut, skall kommissionens förslag till överföring anses vara godkänt.

KAPITEL 7

PRINCIPEN OM SUND EKONOMISK FÖRVALTNING

Artikel 27

(artikel 25 i det ursprungliga förslaget)

1. Budgetanslagen skall användas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning, det vill säga i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet.

2. Principen om sparsamhet kräver att de resurser som institutionen använder för att genomföra sin verksamhet skall göras tillgängliga i rätt tid och vara av den kvantitet och kvalitet som behövs, samt ställas till förfogande till lägsta möjliga kostnad.

Principen om effektivitet avser förhållandet mellan de resurser som används och de resultat som uppnås.

Principen om ändamålsenlighet avser hur väl specifika mål med en åtgärd och förväntade resultat uppnås.

3. Mål som kan kontrolleras med hjälp av mätbara kriterier skall fastställas, och deras förverkligande skall övervakas.

4. Institutionerna skall regelbundet utvärdera program och åtgärder, för att se till att principen om sund ekonomisk förvaltning följs.

Artikel 28

(artikel 26 i det ursprungliga förslaget)

1. Alla förslag som läggs fram inför den lagstiftande myndigheten och som kan förutsättas få konsekvenser för budgeten, t.ex. för antalet anställda, skall åtföljas av en finansieringsöversikt.

2. Under budgetförfarandet skall kommissionen lägga fram de uppgifter som behövs för att anslagsbehovens utveckling skall kunna jämföras med de ursprungliga beräkningarna i finansieringsöversikterna. Kommissionen skall bland annat lägga fram uppgifter om de framsteg som gjorts samt om hur långt den lagstiftande myndigheten har kommit i sin behandling av det berörda förslaget. Anslagsbehoven skall där så krävs räknas om mot bakgrund av utvecklingen av överläggningarna om den rättsliga grunden.

KAPITEL 8

PRINCIPEN OM ÖPPENHET

Artikel 29

(artikel 27 i det ursprungliga förslaget)

1. Budgeten skall upprättas och genomföras och räkenskaperna skall läggas fram med hänsyn tagen till principen om klarhet och öppenhet.

2. Budgeten och ändringsbudgetarna skall såsom de slutgiltigt antagits offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* på anmodan av Europaparlamentets ordförande.

Offentliggörandet skall ske inom två månader efter den dag då budgeten förklaras slutgiltigt antagen.

De konsoliderade räkenskaperna skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. De rapporter och analyser om den ekonomiska förvaltningen som sammanställs av varje institution skall också offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 30

(artikel 28 i det ursprungliga förslaget)

1. Gemenskapernas upp- och utlåningsverksamhet till förmån för tredje man skall redovisas i en bilaga till budgeten.

2. Verksamheten inom Garantifonden för åtgärder avseende tredje land skall redovisas i de årliga redovisningarna över gemenskapens finanser.

AVDELNING III

UPPRÄTTANDET AV BUDGETEN OCH BUDGETENS STRUKTUR

KAPITEL 1

UPPRÄTTANDET AV BUDGETEN

Artikel 31

(artikel 29 i det ursprungliga förslaget)

Europaparlamentet, rådet, Europeiska gemenskapernas domstol, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och ombudsmannen skall upprätta en beräkning över sina inkomster och utgifter som de skall överlämna till kommissionen före den 1 juli varje år.

Dessa institutioner skall också överlämna inkomst- och utgiftsberäkningarna till budgetmyndigheten för kännedom före den 1 juli varje år. Kommissionen skall upprätta sina egna inkomst- och utgiftsberäkningar och överlämna dessa till budgetmyndigheten före samma datum.

Kommissionen skall grunda de egna beräkningarna på de uppgifter som avses i artikel 32.

Artikel 32

(ny)

Varje organ som avses i artikel 190 skall på grundval av den rättsakt genom vilken det inrättats före den 1 april varje år till kommissionen överlämna en preliminär beräkning av sina inkomster och utgifter, även en tjänsteförteckning och sitt arbetsprogram.

Kommissionen skall överlämna dessa handlingar till budgetmyndigheten för kännedom, utom i det fall som anges i artikel 46.1 led 3 d.

Artikel 33

(artikel 30 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen skall förelägga rådet ett preliminärt budgetförslag senast den 1 september varje år. Det preliminära budgetförslaget skall samtidigt överlämnas till Europaparlamentet.

Det preliminära budgetförslaget skall innehålla en allmän sammanställning av gemenskapernas inkomster och utgifter, och det skall sammanföra de inkomst- och utgiftsberäkningar som anges i artikel 31.

2. Kommissionen skall till det preliminära budgetförslaget bifoga

a) en analys av den ekonomiska förvaltningen under det gångna budgetåret,

b) ett yttrande över de övriga institutionernas beräkningar; detta yttrande får innehålla avvikande beräkningar, som skall vara vederbörligen motiverade,

c) alla eventuella arbetsdokument som kommissionen bedömer vara av betydelse för institutionernas tjänsteförteckningar eller för de bidrag som kommissionen beviljar de organ som avses i artikel 190, samt Europaskolorna.

d) uppgifter om målen för varje verksamhet samt vilka utvärderingar som finns tillgängliga.

Artikel 34

(artikel 31 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran från någon av de övriga institutionerna vad gäller deras respektive avsnitt, förelägga rådet en ändringsskrivelse genom vilken det preliminära budgetförslaget ändras på grundval av nya uppgifter som inte fanns tillgängliga när det preliminära budgetförslaget upprättades.

2. Kommissionen skall förelägga rådet en sådan ändringsskrivelse minst 30 dagar före Europaparlamentets första behandling av budgetförslaget, utom under mycket speciella omständigheter eller om institutionerna kommer överens om något annat. Rådet skall förelägga Europaparlamentet skrivelsen minst 15 dagar före den nämnda första behandlingen.

Artikel 35

(artikel 32 i det ursprungliga förslaget)

1. Rådet skall fastställa budgetförslaget enligt förfarandet i artikel 272 i EG-fördraget, artikel 78 i EKSG-fördraget och artikel 177 i Euratomfördraget.

2. Rådet skall förelägga Europaparlamentet budgetförslaget senast den 5 oktober varje år. Rådet skall bifoga en motivering till budgetförslaget, i vilken den i förekommande fall skall ange skälen för att den avvikit från det preliminära budgetförslaget.

Artikel 36

(artikel 33 i det ursprungliga förslaget)

1. Europaparlamentets ordförande skall förklara att budgeten har blivit slutgiltigt antagen enligt förfarandet i artikel 272 i EG-fördraget, artikel 78 i EKSG-fördraget och artikel 177 i Euratomfördraget.

2. När budgeten har förklarats slutgiltigt antagen av Europaparlamentets ordförande skall varje medlemsstat vara förpliktad att, från och med den 1 januari nästföljande budgetår eller från och med dagen för den formella förklaringen om den görs efter den 1 januari, tillhandahålla gemenskaperna de belopp som skall betalas enligt rådets förordning om genomförande av beslutet om systemet för gemenskapernas egna medel.

Artikel 37

(artikel 34 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen får om det är nödvändigt eller i det fall som anges i artikel 15.3 lägga fram preliminära förslag till ändringsbudgetar.

Preliminära förslag till ändringsbudgetar från andra institutioner än kommissionen skall överlämnas till kommissionen.

2. Alla preliminära förslag till ändringsbudgetar skall av kommissionen överlämnas till rådet senast den 1 september varje år, utom under exceptionella omständigheter. Till de preliminära förslag till ändringsbudgetar som lagts fram av övriga institutioner får kommissionen bifoga ett avvikande yttrande.

3. Budgetmyndigheten skall behandla förslagen med hänsyn tagen till hur brådskande de är.

Artikel 38

(artikel 35 i det ursprungliga förslaget)

1. När rådet förelagts ett preliminärt förslag till ändringsbudget skall det utarbeta ett förslag till ändringsbudget enligt förfarandet i artikel 35.

2. Med undantag för datumangivelserna skall artiklarna 35 och 36 tillämpas även på ändringsbudgetarna. Ändringsbudgetarna skall motiveras i förhållande till den budget vars beräkningar de ändrar.

Artikel 39

(artikel 36 i det ursprungliga förslaget)

Kommissionen och budgetmyndigheten får komma överens om att tidigarelägga vissa datum för överlämnande av beräkningarna och för antagande och överlämnande av de preliminära budgetförslagen och budgetförslagen; en sådan överenskommelse får emellertid inte medföra att de frister som tillåts för behandlingen av dessa texter enligt artikel 272 i EG-fördraget, artikel 78 i EKSG-fördraget och artikel 177 i Euratomfördraget förkortas eller förlängs.

KAPITEL 2

BUDGETENS STRUKTUR OCH UTFORMNING

Artikel 40

(artikel 37 i det ursprungliga förslaget)

Budgeten skall utgöras av

a) en sammanställning över inkomster och utgifter,

b) separata avsnitt för de olika institutionernas inkomst- och utgiftsberäkningar.

Artikel 41

(artikel 38 i det ursprungliga förslaget)

1. Budgetmyndigheten skall dela in kommissionens inkomster och övriga institutioners inkomster och utgifter efter slag eller ändamål i avdelningar, kapitel, artiklar och punkter.

2. Utgiftsberäkningen i kommissionens avsnitt i budgeten skall följa en kontoplan som fastställs av budgetmyndigheten, och som delas in efter anslagens ändamål.

En avdelning i budgeten skall motsvara ett politikområde och ett kapitel skall normalt motsvara en verksamhet.

Varje avdelning får innehålla driftsanslag och administrativa anslag.

Inom varje avdelning skall de administrativa anslagen sammanföras till ett enda kapitel.

Artikel 42

(artikel 39 i det ursprungliga förslaget)

Budgeten får inte innehålla negativa inkomster eller utgifter.

De egna medel som uppbärs enligt rådets beslut om systemet för gemenskapernas egna medel skall tas upp i inkomstredovisningen i budgeten till nettobelopp och återges som nettobelopp i sammanställningen av inkomster i budgeten.

Artikel 43

(artikel 40 i det ursprungliga förslaget)

1. Varje avsnitt i budgeten får innehålla en avdelning för ”preliminära anslag”. Anslag skall tas upp i en sådan avdelning i följande två situationer:

a) Om det ännu inte finns någon rättslig grund för den berörda åtgärden i det skede då budgeten upprättas.

b) Om det finns en allvarligt grundad osäkerhet om att de anslag som förts in under de aktuella budgetrubrikerna är tillräckliga, eller om de kan utnyttjas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning.

Anslagen i denna avdelning får bara användas efter överföring enligt det förfarande som anges i artiklarna 22, 23 och 24.

2. Om det skulle uppstå särskilda svårigheter med att genomföra en viss verksamhet under loppet av ett budgetår får kommissionen även föreslå överföring av anslag till avdelningen för ”preliminära anslag”. Budgetmyndigheten skall besluta om dessa överföringar i enlighet med de villkor som anges i artikel 26.

Artikel 44

(artikel 41 i det ursprungliga förslaget)

Kommissionens avsnitt får innehålla en ”negativ reserv” på högst 200 miljoner euro. Denna reserv, som skall tas upp i en särskild avdelning, får omfatta både åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden.

Reserven skall utnyttjas före budgetårets slut genom överföring enligt det förfarande som anges i artiklarna 22, 23 och 25.

Artikel 45

(artikel 42 i det ursprungliga förslaget)

1. I kommissionens avsnitt i budgeten skall följande två reserver införas.

a) En reserv för katastrofhjälp till tredje land.

b) En reserv för gemenskapernas utlåning och lånegarantier för att finansiera åtgärder till förmån för tredje land.

2. Villkoren för när belopp får tas upp i de reserver som avses i punkt 1 a och 1 b samt för hur de får utnyttjas och hur de skall finansieras skall bestämmas genom rådets förordning om budgetdisciplin respektive rådets förordning om genomförande av beslutet om systemet för gemenskapernas egna medel.

Artikel 46

(artikel 43 i det ursprungliga förslaget)

1. I budgeten skall följande ingå:

1. I den sammanställningen över inkomster och utgifter:

a) Gemenskapernas beräknade inkomster för budgetåret i fråga.

b) De beräknade inkomsterna för föregående budgetår samt inkomsterna för budgetåret n-2.

c) Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden för budgetåret i fråga.

d) Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden för det närmast föregående budgetåret.

e) Utgiftsåtaganden som ingåtts och betalningar av utgifter som skett under budgetår n-2.

f) En sammanfattande förfalloplan över de betalningar som skall utföras under de följande budgetåren med anledning av budgetmässiga åtaganden som ingåtts under de föregående budgetåren.

g) Lämpliga anmärkningar till varje underindelning.

2. I de separata avsnitten för varje institution skall inkomsterna och utgifterna struktureras på samma sätt som anges i punkt 1, med lämpliga anmärkningar till varje underavdelning, samt en förfalloplan över de betalningar som skall utföras under de följande budgetåren med anledning av åtaganden som ingåtts under de föregående budgetåren.

De årliga beräknade belopp av betalningsbemyndigandena som är nödvändiga för påföljande budgetår i förhållande till räkenskapsårets åtagandebemyndiganden skall redovisas upplysningsvis i en förfalloplan som införs i budgetanmärkningarna.

3. Vad gäller personal:

a) En tjänsteförteckning för varje avsnitt i budgeten, där antalet fasta och tillfälliga tjänster som beviljats inom ramarna för budgetanslagen fastställs för varje lönegrad i varje kategori och inom varje tjänstegrupp.

b) En tjänsteförteckning över personal som avlönas genom anslagen för direkta åtgärder inom forskning och teknisk utveckling och en tjänsteförteckning över personal som avlönas genom samma anslag för indirekta åtgärder; tjänsteförteckningarna över dessa tjänster skall delas upp efter anställningskategori och lönegrad, med åtskillnad mellan fasta och tillfälliga tjänster som beviljas inom ramarna för budgetanslagen.

c) Vad gäller vetenskaplig och teknisk personal får indelningen baseras på lönegradsgrupper, i enlighet med de villkor som fastställs i varje budget. I tjänsteförteckningen skall anges det antal högt kvalificerade anställda inom det tekniska eller vetenskapliga området som beviljas särskilda förmåner enligt de särskilda bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller i anställningsvillkoren för övriga anställda i dessa gemenskaper (tjänsteföreskrifterna).

d) En tjänsteförteckning som för de organ som avses i artikel 190, fastställer antalet fasta och tillfälliga tjänster som beviljas inom ramarna för budgetanslagen, indelad efter anställningskategori och lönegrad.

Tjänsteförteckningen skall utöver antalet tjänster som beviljats för budgetåret även visa antalet tjänster som beviljades för det föregående budgetåret.

4. Vad gäller upp- och utlåningstransaktioner:

a) I den allmänna inkomstberäkningen skall införas de budgetrubriker som svarar mot transaktionerna i fråga och som är avsedda att ta upp eventuella återbetalningar från betalningsmottagare som i början inte har kunnat uppfylla sina förpliktelser och som har krävt att ”fullgörandegarantin” tagits i anspråk. Under dessa rubriker skall ett symboliskt anslag (”p.m.”) föras in, tillsammans med lämpliga anmärkningar.

b) I kommissionens avsnitt:

i) De budgetrubriker som hänför sig till gemenskapernas fullgörandegaranti för transaktionerna i fråga; dessa rubriker skall föras upp med symboliskt anslag (p.m.) så länge inga faktiska utgifter som skall täckas med definitiva anslag har uppstått.

ii) Anmärkningar där den rättsliga grunden, volymen och löptiden för de planerade transaktionerna samt gemenskapernas finansiella garanti för genomförandet av transaktionerna i fråga anges.

c) I en bilaga till kommissionens avsnitt som upplysning:

i) Uppgifter om löpande kapitaltransaktioner och skuldförvaltning.

ii) Uppgifter om kapitaltransaktioner och skuldförvaltning för budgetåret i fråga.

5. Budgetrubriker under inkomster och utgifter som är nödvändiga för att ta i anspråk den reserv för lån och lånegarantier som gemenskaperna beviljar tredje land samt för att ta i anspråk Garantifonden för åtaganden avseende tredje land.

2. Utöver de handlingar som anges i punkt 1 får budgetmyndigheten bifoga budgeten andra dokument.

Artikel 47

(artikel 44 i det ursprungliga förslaget)

1. Den tjänsteförteckning som avses i artikel 46.1 led 3 skall för varje institution eller organ utgöra en absolut övre gräns, och inga utnämningar får göras utöver denna gräns.

Varje institution eller organ får dock ändra i sin tjänsteförteckning med upp till 10 % av antalet tjänster, förutsatt att detta sker inom gränserna för budgetanslagen och det totala antalet tilldelade tjänster, samt att A1- och A2-tjänster inte berörs.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 första stycket får verkningarna av deltidstjänster som godkänts av tillsättningsmyndigheten i enlighet med tjänsteföreskrifterna kompenseras genom nyutnämningar.

AVDELNING IV

GENOMFÖRANDE AV BUDGETEN

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 48

(artikel 45 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen skall på eget ansvar och inom ramarna för de tilldelade anslagen genomföra budgeten både med avseende på inkomster och utgifter i enlighet med denna förordning.

2. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att se till att anslagen används enligt principen om en sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 49

(artikel 46 i det ursprungliga förslaget)

1. För att anslag som förts upp för gemenskapsåtgärder eller åtgärder som faller inom ramen för Europeiska unionens verksamhet skall få användas krävs en grundrättsakt.

2. Följande anslag får emellertid användas utan någon grundrättsakt förutsatt att de åtgärder som skall finansieras omfattas av gemenskapens behörighet:

a) Anslag till pilotprojekt av experimentell karaktär som syftar till att kontrollera om en åtgärd är genomförbar och ändamålsenlig.

b) Anslag till förberedande åtgärder avsedda att förbereda förslag till framtida gemenskapsåtgärder.

c) Anslag till punktåtgärder eller permanenta åtgärder som kommissionen genomför i enlighet med de uppgifter som följer av dess befogenheter på det institutionella planet, utöver den initiativrätt som kommissionen har när det gäller lagstiftning, och enligt de särskilda behörigheter som kommissionen direkt har tilldelats genom fördragen.

d) Anslag till varje institutions drift med avseende på dess administrativa självständighet.

Artikel 50

(artikel 47 i det ursprungliga förslaget)

Kommissionen skall ge övriga institutioner de befogenheter som krävs för att dessa skall kunna genomföra sina respektive avsnitt av budgeten.

Artikel 51

(artikel 48 i det ursprungliga förslaget)

Kommissionen och var och en av de övriga institutionerna får inom sina respektive enheter delegera sina befogenheter vad gäller budgetens genomförande enligt villkoren i denna förordning samt i deras interna arbetsordningar och inom de gränser som de själva sätter i det dokument genom vilket delegeringen beslutas. De personer till vilka ansvar delegeras får endast agera inom ramarna för de befogenheter som uttryckligen har tilldelats dem.

Artikel 52

(artikel 49 i det ursprungliga förslaget)

Det skall vara förbjudet för aktör som medverkar i budgetförvaltningen att utföra handlingar som innebär ett led i genomförandet av budgeten om han eller hon har ett egenintresse som kan stå i strid med gemenskapernas intressen. Om en sådan situation uppstår, skall den berörda aktören alltid avstå från att utföra handlingen och underrätta den behöriga myndigheten.

KAPITEL 2

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV BUDGETEN

Artikel 53

(artikel 50 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen skall genomföra budgeten

a) centralt,

b) tillsammans med medlemsstaterna eller i decentraliserad form, eller

c) gemensamt med internationella organisationer.

2. Om kommissionen genomför budgeten centralt skall genomförandeuppgifterna vidtas av kommissionens avdelningar direkt, eller indirekt i enlighet med bestämmelserna i artikel 54–57.

3. När kommissionen genomför budgeten tillsammans med medlemsstaterna skall uppgifterna för genomförandet av budgeten överlåtas åt medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i avdelning I och II.

4. När kommissionen genomför budgeten i decentraliserad form skall uppgifterna för genomförandet av budgeten överlåtas åt berörda tredje länder i enlighet med bestämmelserna i del II avdelning IV.

5. För att kunna garantera att medlen används enligt gällande lagstiftning skall kommissionen vid förvaltning tillsammans med medlemsstaterna eller i decentraliserad form inrätta sådana förfaranden för avslutning av räkenskaper eller mekanismer för finansiella korrigeringar, att den kan ta på sig ansvaret för att genomföra budgeten i enlighet med artikel 274 i EG-fördraget.

6. När de förfaranden för att genomföra budgeten som avses i punkterna 3 och 4 används skall medlemsstaterna och berörda tredje länder regelbundet kontrollera att de åtgärder som skall finansieras över gemenskapsbudgeten genomförs korrekt.

De skall vidta lämpliga åtgärder för att förebygga oegentligheter och bedrägerier och i förekommande fall vidta rättsliga åtgärder för att kräva tillbaka belopp som betalats ut på felaktiga grunder.

7. När kommissionen genomför en del av budgeten gemensamt med en internationell offentligrättslig organisation skall vissa genomförandeuppgifter överlåtas till denna organisation enligt villkoren i genomförandebestämmelserna.

Dessa organisationer skall tillämpa regler för räkenskaper, revision, kontroll och upphandling som är likvärdiga med de internationellt vedertagna normerna.

Artikel 54

(artikel 51 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen får inte till tredje man överlåta sådana genomförandebefogenheter som den har tilldelats genom fördragen om befogenheterna medför ett betydande skönsmässigt handlingsutrymme och kan användas som ett verktyg för politiska överväganden. De genomförandeuppgifter som överlåts skall vara klart avgränsade och underkastade noggrann kontroll.

2. Inom de gränser som anges i punkt 1 får kommissionen, när den genomför budgeten centralt i indirekt form enligt artikel 53.2 även överlåta uppgifter som omfattar myndighetsutövning, särskilt genomförandeuppgifter till

a) de gemenskapsrättsliga organ som avses i artikel 55 (genomförandeorgan),

b) de organ som inrättats av gemenskapen som avses i artikel 190,

c) offentligrättsliga organ på nationell nivå eller organ som under en medlemsstats garanti anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter.

3. När de organ som avses i punkt 2 utför genomförandeuppgifter, skall de regelbundet kontrollera att de åtgärder som skall finansieras över gemenskapsbudgeten genomförs korrekt.

Dessa organ skall vidta lämpliga åtgärder för att förebygga oegentligheter och bedrägerier och i förekommande fall vidta rättsliga åtgärder för att kräva tillbaka belopp som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt.

Artikel 55

(artikel 52 i det ursprungliga förslaget)

1. Genomförandeorganen skall inrättas genom kommissionens beslut. De skall vara gemenskapsrättsliga juridiska personer till vilka befogenhet kan delegeras att genomföra hela eller delar av gemenskapsprogram eller -projekt för kommissionens räkning och på dennas ansvar.

2. Genomförandeorganen skall inrättas och fungera enligt villkor som tillåter kommissionen att behålla kontrollen över genomförandet, samt över hur organen drivs.

Artikel 56

(artikel 53 i det ursprungliga förslaget)

1. Besluten om att överlåta genomförandeuppgifter till de organ som avses i artikel 54.2 skall innehålla alla bestämmelser som behövs för att garantera insyn och öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs och de skall innefatta bestämmelser om

a) förfaranden för tilldelning av kontrakt och beviljande av bidrag som är tydliga, icke-diskriminerande och som förhindrar varje form av intressekonflikt,

b) ett effektivt system för intern kontroll av förvaltningstransaktionerna,

c) en bokföring av dessa transaktioner och förfaranden för redovisning som gör det möjligt att säkerställa att gemenskapernas medel använts på ett korrekt sätt, samt att kvantifiera i gemenskapernas egen redovisning hur stor del av anslagen som faktiskt utnyttjats,

d) en oberoende extern revision.

2. Kommissionen får erkänna att den ordning för kontroll, redovisning och upphandling som tillämpas av de nationella organ som avses i artikel 54.2 c jämställs med kommissionens egna regler, med beaktande av internationellt vedertagna normer.

3. Kommissionen skall se till att genomförandet av de uppgifter som överlåtits övervakas, utvärderas och kontrolleras regelbundet.

Artikel 57

(artikel 54 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen får inte överlåta genomförandeåtgärder som rör förvaltning av medel från gemenskapsbudgeten, särskilt betalningar eller inkassering, åt andra externa privaträttsliga enheter eller organ, än sådana som under statens garanti anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter enligt artikel 54.2 c.

2. De uppgifter som genom kontrakt får överlåtas åt andra externa privaträttsliga enheter eller organ än de som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter under den berörda statens garanti är uppgifter av teknisk, administrativ, förberedande eller underordnad natur som varken innebär myndighetsutövning eller ger utrymme för skönsmässiga bedömningar.

KAPITEL 3

AKTÖRER I BUDGETFÖRVALTNINGEN

Avsnitt 1

Principen om åtskillnad mellan funktioner

Artikel 58

(artikel 55 i det ursprungliga förslaget)

Utanordnarens och räkenskapsförarens funktioner skall vara åtskilda.

Avsnitt 2

Utanordnaren

Artikel 59

(artikel 56 i det ursprungliga förslaget)

1. Institutionen skall fungera som utanordnare.

2. Varje institution skall i sin arbetsordning fastställa till vilken nivå i organisationen den delegerar ansvaret som utanordnare, hur omfattande befogenheterna skall vara för de anställda som tilldelas dem samt på vilka villkor befogenheterna får delegeras vidare.

3. Utanordnarens befogenheter får bara delegeras och vidaredelegeras till personer som omfattas av tjänsteförskrifterna.

4. Den som tilldelats befogenheten som utanordnare genom delegering eller vidaredelegering får inte handla utöver vad som anges i det dokument genom vilket delegeringen eller vidaredelegeringen beslutas.

Artikel 60

(artikel 57 i det ursprungliga förslaget)

1. Utanordnarna skall vid varje institution ansvara för verkställigheten av inkomster och utgifter och se till att detta sker på lagligt och korrekt sätt samt i överensstämmelse med principerna om sund ekonomisk förvaltning.

2. Utnyttjandet av anslag skall innefatta att den som tilldelats befogenheten som utanordnare genom delegering eller vidaredelegering gör budgetmässiga och rättsliga åtaganden, kontrollerar och godkänner utgifter samt vidtar de förberedelser som krävs för att anslag skall kunna utnyttjas.

3. Handläggningen av inkomster skall innefatta att beräknade och utestående fordringar fastställs, och att betalningskrav upprättas. Den kan också innefatta att fastställda fordringar skrivs av.

4. Den delegerade utanordnaren skall i enlighet med de miniminormer som fastställs av varje institution, och med beaktande av de risker som är förenade med förvaltningsmiljön samt de finansierade åtgärdernas art inrätta en organisatorisk struktur samt interna system och förfaranden för förvaltning och kontroll som är anpassade till de uppgifter han skall utföra. Innan en transaktion får godkännas skall dess operationella och finansiella aspekter kontrolleras av tjänstemän som är oberoende av den tjänsteman som tagit initiativ till transaktionen. Initiativet till transaktionen och kontrollen av densamma skall vara åtskilda funktioner.

5. Alla som ansvarar för att kontrollera finansiella transaktioner skall ha den yrkeskompetens som krävs för uppgiften. De skall också följa särskilda regler för denna tjänsteutövning, som skall fastställas av varje institution.

6. Varje anställd som medverkar i den ekonomiska förvaltningen eller vid kontroller av enskilda transaktioner som bedömer att ett beslut som fattats av en överordnad och som han eller hon uppmanas att verkställa eller godta utgör en oegentlighet eller ett brott mot principerna för en sund ekonomisk förvaltning, skall skriftligen underrätta den delegerade utanordnaren om detta, och – om denne inte vidtar någon åtgärd – skriftligen underrätta den instans som avses i artikel 66.3. Han skall vidare, om det förfarande som upptäcks är brottsligt, utgör bedrägeri eller korruption som kan skada gemenskapens intressen, underrätta de myndigheter och instanser som utsetts i gällande lagstiftning.

7. Den delegerade utanordnaren skall genom en årlig verksamhetsrapport hålla sin institution underrättad om sina åtgärder och om de resultat som uppnåtts i förhållande till de uppställda målen, vilka risker som är förenade med de aktuella åtgärderna samt vilka resurser som utnyttjas. Den delegerade utanordnaren skall till den årliga verksamhetsrapport som överlämnas till institutionen bifoga uppgifter om de finansiella förhållandena och om förvaltningen.

Avsnitt 3

Räkenskapsföraren

Artikel 61

(artikel 58 i det ursprungliga förslaget)

1. Varje institution skall utnämna en räkenskapsförare som vid den egna institutionen har ansvaret för att

a) betalningar effektueras korrekt samt att inkomster och fastställda fordringar betalas in,

b) utarbeta och redovisa räkenskaperna i enlighet med avdelning VII,

c) föra räkenskaper i enlighet med avdelning VII,

d) i enlighet med avdelning VII fastställa regler och metoder för hur räkenskaperna skall föras samt utforma kontoplanen,

e) utforma och godkänna redovisningssystemen och i förekommande fall godkänna de system som utanordnarna utformar för att leverera eller styrka bokföringsuppgifter,

f) förvalta likvida medel.

2. Räkenskapsföraren skall från utanordnarna få de uppgifter som krävs för att sammanställa räkenskaper som ger en rättvisande bild av gemenskapernas tillgångar och skulder samt av budgetgenomförandet, och utanordnaren skall ansvara för uppgifternas tillförlitlighet.

3. Om inget annat följer av denna förordning skall endast räkenskapsföraren ha befogenhet att praktiskt handlägga finansiella medel och andra tillgångar. Han skall vidare ansvara för förvaringen av medlen och tillgångarna.

Artikel 62

(ny)

Räkenskapsföraren får delegera vissa av sina uppgifter till anställda för vilka han eller hon är formellt överordnad i organisationsstrukturen och som omfattas av tjänsteföreskrifterna.

De uppgifter som överlåts skall anges i den handling genom vilken delegeringen sker.

Avsnitt 4

Förskottsförvaltaren

Artikel 63

(artikel 59 i det ursprungliga förslaget)

För betalning av mindre utgifter och inkassering av andra inkomster än egna medel får det upprättas förskottskonton, som skall krediteras med nödvändiga medel av institutionens räkenskapsförare och skötas av en förskottsförvaltare som utses av institutionens räkenskapsförare.

KAPITEL 4

DE FINANSIELLA AKTÖRERNAS ANSVAR

Avsnitt 1

Allmänna regler

Artikel 64

(artikel 60 i det ursprungliga förslaget)

1. Alla anställda till vilka utanordnarens befogenheter delegerats eller vidaredelegerats kan när som helst, tillfälligt eller permanent, fråntas dessa befogenheter av den myndighet som utsett dem, utan att detta påverkar möjligheten att tillämpa eventuella disciplinåtgärder.

2. Räkenskapsförare kan när som helst, tillfälligt eller permanent, fråntas sina befogenheter av den myndighet som utsett dem, utan att detta påverkar möjligheten att tillämpa eventuella disciplinåtgärder.

3. Förskottsförvaltare kan när som helst, tillfälligt eller permanent, fråntas sina befogenheter av den myndighet som utsett dem, utan att detta påverkar möjligheten att tillämpa eventuella disciplinåtgärder.

Artikel 65

(artikel 61 och 62.1 i det ursprungliga förslaget)

1. Bestämmelserna i detta kapitel skall inte påverka möjligheten att ställa de anställda som anges i artikel 64 till straffrättsligt ansvar enligt tillämplig nationell lag och enligt gällande bestämmelser om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller medlemsstaterna är delaktiga i.

2. Alla utanordnare, räkenskapsförare och förskottsförvaltare skall kunna bli föremål för disciplinåtgärder och krav på ekonomisk kompensation enligt tjänsteföreskrifterna, dock utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 67 och 68.

Avsnitt 2

Regler för utanordnare som tilldelas befogenheter genom delegering eller vidaredelegering

Artikel 66

(artikel 62.2 och 62.3 i det ursprungliga förslaget)

1. Om en anställd till vilken utanordnarens befogenheter delegerats eller vidaredelegerats anser att ett beslut som det åvilar honom att fatta strider mot gällande bestämmelser eller med principerna för en sund ekonomisk förvaltning, skall han skriftligen underrätta den myndighet som delegerat befogenheten om detta. Om den myndighet som delegerat befogenheten ger den som tilldelats befogenheten genom delegering eller vidaredelegering en skriftlig och motiverad instruktion om att fatta det beslut som avses ovan skall denne befrias från ansvar.

2. Om utanordnarens befogenhet delegeras vidare skall den utanordnare som tilldelats befogenheten i första ledet fortfarande ansvara för att systemen för förvaltning och internkontroll är effektiva, samt för sitt val av delegerad utanordnare.

3. Varje institution skall inrätta en särskild instans med ansvar för att undersöka förekomsten av finansiella oegentligheter samt konsekvenserna av sådana oegentligheter.

Institutionen skall på grundval av ett yttrande från denna instans fatta beslut om huruvida ett förfarande för disciplinåtgärder eller krav på ekonomisk kompensation skall inledas. Om denna instans upptäcker systematiska fel skall den överlämna en rapport med sina rekommendationer till den delegerade utanordnaren och till internrevisorn.

Avsnitt 3

Bestämmelser för räkenskapsförare och förskottsförvaltare

Artikel 67

(artikel 63 i det ursprungliga förslaget)

Räkenskapsförare skall kunna bli föremål för disciplinåtgärder och krav på ekonomisk kompensation enligt tjänsteföreskrifterna, särskilt om de

a) begår fel som orsakar förlust eller skada i fråga om de medel, tillgångar och dokument som de ansvarar för,

b) gör ändringar i bankkonton eller postgirokonton,

c) gör inkasseringar eller utbetalningar som inte stämmer överens med motsvarande betalningskrav eller betalningsorder.

d) kräver in inkomstbelopp som förfallit.

Artikel 68

(artikel 64 i det ursprungliga förslaget)

Förskottsförvaltare skall kunna bli föremål för disciplinåtgärder och krav på ekonomisk kompensation enligt tjänsteföreskrifterna, särskilt om de

a) begår fel som orsakar förlust eller skada i fråga om de medel, tillgångar och dokument som de ansvarar för,

b) inte med korrekta dokument kan styrka betalningar de gjort,

c) betalar till andra parter än berättigade betalningsmottagare.

d) inte kräver in inkomstbelopp som förfallit.

KAPITEL 5

HANDLÄGGNING AV INKOMSTER

Avsnitt 1

Tillhandahållande av egna medel

Artikel 69

(artikel 65 i det ursprungliga förslaget)

De inkomster som utgör egna medel enligt rådets beslut om systemet för gemenskapernas egna medel skall tas upp i budgeten i form av en beräkning uttryckt i euro. Beloppen skall göras tillgängliga i enlighet med förordningen om genomförande av nämnda beslut.

Avsnitt 2

Beräkning av fordringar

Artikel 70

(artikel 66 i det ursprungliga förslaget)

1. Före varje åtgärd eller situation som kan medföra eller ändra en fordran för gemenskaperna skall den behörige utanordnaren göra en beräkning av fordringen.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 skall det inte göras någon sådan beräkning i förväg innan medlemsstaterna ställer de egna medel till förfogande för kommissionen som anges i rådets beslutet om systemet för gemenskapernas egna medel och som betalas in av medlemsstaterna vid fastställda tidpunkter. För dessa belopp skall den behörige utanordnaren upprätta ett betalningskrav.

Avsnitt 3

Fastställande av fordringar

Artikel 71

(artikel 67 i det ursprungliga förslaget)

1. Fastställandet av en fordran är den handling genom vilken utanordnaren eller den delegerade utanordnaren skall

a) kontrollera att gäldenärens skulder existerar,

b) bestämma eller kontrollera att skuldbeloppet är riktigt, och dettas storlek,

c) kontrollera fordringens förfallovillkor.

2. Egna medel som ställs till kommissionens förfogande och varje fordran som är säker, likvid och förfallen till betalning skall fastställas genom en debetnota ställd till gäldenären, åtföljd av ett betalningskrav som lämnas över till räkenskapsföraren och båda dokumenten skall upprättas av den behörige utanordnaren.

3. Betalningar som skett på felaktiga grunder skall återkrävas.

4. Villkoren för när dröjsmålsränta skall betalas till gemenskaperna skall anges i genomförandebestämmelserna.

Avsnitt 4

Godkännande av inkassering

Artikel 72

(ny)

1. Ett godkännande av en inkassering är den handling genom vilken den behöriga utanordnaren som bemyndigats genom delegering eller vidaredelegering genom att utfärda ett betalningskrav ger räkenskapsföraren instruktion att inkassera den fordran som han har fastställt.

2. Varje institution får införa ett formellt förfarande för att fastställa fordringar på andra gäldenärer än stater, varvid förfarandet skall bestå i ett beslut som skall räknas som verkställbart i den mening som avses i artikel 256 i EG-fördraget och utgöra exekutionstitel i den mening som avses i artikel 92 i EKSG-fördraget.

Avsnitt 5

Inkassering

Artikel 73

(artikel 68 i det ursprungliga förslaget)

1. Räkenskapsföraren skall ansvara för betalningskraven för fordringar som den behörige utanordnaren fastställt på vederbörligt sätt. Han skall säkerställa att gemenskapernas fordringar betalas samt att gemenskapernas rättigheter tillvaratas.

Räkenskapsföraren skall kräva in medel genom avräkning i de fall samma gäldenär har en fordran på gemenskapen, förutsatt att denna fordran är säker, obestridd och förfallen till betalning.

2. Om den som tilldelats befogenheten som utanordnare genom delegering överväger att avstå från att kräva in en fastställd fordran skall han först försäkra sig om att ett detta beslut är formellt korrekt, i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning samt med de kriterier som fastställs i genomförandebestämmelserna. Beslutet att avstå från att kräva in en fordran skall vara motiverat. Utanordnaren får inte delegera detta beslut annat än enligt villkoren i genomförandebestämmelserna.

Artikel 74

(artikel 69 i det ursprungliga förslaget)

Inkomster i form av böter, avtalsviten och sanktioner skall, liksom räntor som genererats i dessa fall, inte slutgiltigt införas som inkomster i budgeten så länge motsvarande beslut kan upphävas av EG-domstolen.

Första stycket skall inte gälla beslut om avslutande av räkenskaperna eller om finansiella korrigeringar.

KAPITEL 6

HANDLÄGGNING AV UTGIFTER

Artikel 75

(ny)

1. Varje utgift skall vara föremål för ett åtagande, en kontroll, ett godkännande och en betalning.

2. Ett utgiftsåtagande skall föregås av ett finansieringsbeslut som fattats av en institution eller av de myndigheter till vilka ansvaret för sådana beslut delegerats.

Avsnitt 1

Utgiftsåtaganden

Artikel 76

(artikel 70 i det ursprungliga förslaget)

1. Ett budgetmässigt åtagande skall bestå i att avdela de anslag som är nödvändiga för att effektuera senare betalningar för att uppfylla ett rättsligt åtagande.

Ett rättsligt åtagande är den handling genom vilken den behörige utanordnaren ingår en förpliktelse gentemot tredje man som kan ge upphov till en utgift som belastar budgeten.

Det budgetmässiga och det rättsliga åtagandet skall ingås av samma utanordnare, utom i de vederbörligen motiverade fall som anges i genomförandebestämmelserna.

2. Ett budgetmässigt åtagande skall benämnas enskilt om mottagaren och utgiftsbeloppet är fastställt.

Ett budgetmässigt åtagande skall benämnas övergripande om minst en av de uppgifter som krävs för att identifiera ett enskilt åtagande fortfarande är obestämd.

Ett budgetmässigt åtagande skall benämnas preliminärt om det är avsett att täcka sådana utgifter som avses i artikel 151 eller löpande utgifter av administrativ natur där varken beloppet eller slutmottagarna har fastställts slutgiltigt.

3. Om den åtgärd som ett budgetmässigt åtagande skall täcka sträcker sig över fler än ett budgetår får åtagandet delas upp i årliga delåtaganden bara om detta är tillåtet enligt den grundläggande rättsakten eller om det gäller de administrativa utgifterna. Om det budgetmässiga åtagandet på detta sätt är uppdelat i årliga delåtaganden skall detta anges i det rättsliga åtagandet, utom när det gäller personalutgifter.

Artikel 77

(artikel 71 i det ursprungliga förslaget)

1. För varje åtgärd som kan ge upphov till utgifter som belastar budgeten skall den behöriga utanordnaren först ingå ett budgetmässigt åtagande innan han ingår ett rättsligt åtagande gentemot tredje man.

2. Med förbehåll för de särskilda bestämmelserna i del II avdelning IV skall övergripande budgetmässiga åtaganden täcka hela den sammanlagda kostnaden för motsvarande enskilda rättsliga åtaganden som ingås till och med den 31 december år n+1.

Med förbehåll för bestämmelserna i artiklarna 76.3 och 183.2 skall de enskilda rättsliga åtaganden som har avseende på enskilda eller preliminära budgetmässiga åtaganden ingås senast den 31 december år n.

Vid utgången av de perioder som anges i första och andra stycket skall den behörige utanordnaren frigöra den outnyttjade delen av dess budgetmässiga åtaganden.

När ett enskilt rättsligt åtagande ingås som en följd av ett övergripande åtagande skall den behöriga utanordnaren, innan han skriver under åtagandet, föra in beloppet i budgeträkenskaperna och räkna av beloppet mot det övergripande åtagandet.

3. För rättsliga åtaganden som ingåtts för projekt som sträcker sig över en längre period än ett budgetår och motsvarande budgetmässiga åtaganden, skall det – med undantag för personautgifter – fastställas en tidsfrist inom vilken åtagandena skall vara uppfyllda; tidsfristen skall fastställas i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.

De delar av dessa åtaganden som inte har uppfyllts sex månader efter detta datum skall dras tillbaka och anslagsbeloppet förfalla i enlighet med artikel 11.

Artikel 78

(artikel 72 i det ursprungliga förslaget)

När ett budgetmässigt åtagande skall ingås skall den behörige utanordnaren försäkra sig om att

a) rätt budgetrubrik belastas,

b) det finns disponibla anslag,

c) utgifterna överensstämmer med gällande bestämmelser, särskilt i budgeten och i förordningar, samt i alla rättsakter som antagits för att genomföra fördrag och förordningar,

d) principerna för en sund ekonomisk förvaltning följs.

Avsnitt 2

Kontroll av utgifter

Artikel 79

(artikel 73 i det ursprungliga förslaget)

Kontrollen av utgifter är den handling genom vilken den behörige utanordnaren skall

a) kontrollera att borgenärens anspråk existerar,

b) bestämma eller kontrollera att fordringsbeloppet är riktigt, och dettas storlek,

c) kontrollera fordringens förfallovillkor.

Avsnitt 3

Godkännande av utgifter

Artikel 80

(artikel 74 i det ursprungliga förslaget)

Ett godkännande av en utgift är den handling genom vilken den behöriga utanordnaren genom att utfärda en betalningsorder ger räkenskapsföraren i instruktion att betala en utgift som han har kontrollerat.

Avsnitt 4

Utbetalning

Artikel 81

(artikel 75 i det ursprungliga förslaget)

1. En betalning får endast ske under förutsättning att det dokumenteras att den insats den är avsedd för har utförts, i enlighet med den grundläggande rättsakten eller kontraktet; betalningen kan ta följande former:

a) En betalning av hela det utestående beloppet.

b) En betalning av utestående belopp på något av följande sätt:

i) En förhandsfinansiering, eventuellt uppdelad i flera utbetalningar.

ii) En eller flera mellanliggande betalningar.

iii) De utestående beloppen regleras genom en slutbetalning.

2. Vid bokföringen skall det göras åtskillnad mellan de olika typer av betalning som avses i punkt 1.

Artikel 82

(artikel 76 i det ursprungliga förslaget)

Betalning skall utföras av räkenskapsföraren inom ramen för de disponibla medlen.

Avsnitt 5

Tidsfrister för betalningar

Artikel 83

(artikel 77 i det ursprungliga förslaget)

Utgifterna skall kontrolleras, godkännas och betalas inom de tidsfrister som anges i genomförandebestämmelserna, där det också skall fastställas på vilka villkor borgenärer som får betalt för sent skall ha rätt till dröjsmålsränta som i dessa fall skall belasta samma budgetrubrik som den ursprungliga utgiften.

KAPITEL 7

DATASYSTEM

Artikel 84

(artikel 79 i det ursprungliga förslaget)

Om inkomster eller utgifter förvaltas med hjälp av datasystem får underskrifter göras elektroniskt.

KAPITEL 8

INTERNREVISORN

Artikel 85

(artikel 80 i det ursprungliga förslaget)

Varje institution skall utnämna en internrevisor, som skall ha till uppgift att i enlighet med relevanta internationella normer ge institutionen visshet om att systemen och förfarandena för att genomföra budgeten fungerar tillfredsställande. Internrevisorn får inte samtidigt utöva befogenheter som utanordnare eller räkenskapsförare.

Artikel 86

(artikel 81 i det ursprungliga förslaget)

1. Internrevisorn skall ge råd till sin institution i fråga om riskförebyggande genom att på oberoende basis avge yttranden om förvaltnings- och kontrollsystemens kvalitet och genom att utfärda rekommendationer för att förbättra villkoren för att genomföra transaktioner och för att främja en sund ekonomisk förvaltning.

Internrevisorn skall ansvara för att

a) bedöma om interna förvaltningssystem är lämpligt utformade och tillräckligt effektiva, samt bedöma hur de olika avdelningarna genomför gemenskapens politik, program och åtgärder med hänsyn tagen till de risker som är förenade med detta,

b) bedöma om de system för intern kontroll som används vid varje transaktion för budgetens genomförande är lämpligt utformade och effektiva.

2. Internrevisorns befogenheter skall omfatta hela institutionens verksamhet och alla dess avdelningar. Han skall ha fullständig och obegränsad tillgång till de uppgifter han behöver för sin tjänsteutövning.

3. Internrevisorn skall rapportera till institutionen om sina konstateranden och rekommendationer. Institutionen skall se till att lämpliga åtgärder vidtas för att följa upp internrevisorns rekommendationer.

Artikel 87

(artikel 82 i det ursprungliga förslaget)

Särskilda regler tillämpliga på internrevisorn skall fastställas av institutionen för att garantera dennes oberoende i tjänsteutövningen.

Internrevisorn skall ansvara för sin tjänsteutövning enligt de villkor som anges i tjänsteföreskrifterna, och som preciseras i genomförandebestämmelserna.

AVDELNING V

OFFENTLIG UPPHANDLING

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Avsnitt 1

Tillämpningsområde och principer för tilldelning av kontrakt

Artikel 88

(artikel 83 i det ursprungliga förslaget)

1. Med avtal om offentlig upphandling avses avtal mot ersättning som ingås skriftligen av en upphandlande myndighet i den mening som avses i artiklarna 103 och 168, och som gäller tillhandahållande mot betalning av lös eller fast egendom eller tjänster, eller utförande av bygg- och anläggningsarbeten, där betalningen helt eller delvis belastar budgeten.

Avtalen kan avse

a) fast egendom,

b) leverans av varor,

c) bygg- och anläggningsarbeten, eller

d) tillhandahållande av tjänster.

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall inte tillämpas på bidrag.

Artikel 89

(artikel 84 i det ursprungliga förslaget)

1. Alla kontrakt som helt eller delvis finansieras genom budgeten skall omfattas av principerna om insyn och öppenhet, proportionalitet, likabehandling och icke-diskriminering.

2. All upphandling skall ske med så brett deltagande som möjligt, utom i de fall då förhandlat förfarande i artikel 91.1 d används.

Avsnitt 2

Offentliggörande

Artikel 90

(artikel 85 i det ursprungliga förslaget)

1. Alla upphandlingsförfaranden där värdet på kontraktet överstiger tröskelvärdena i artikel 104 eller 168 skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Offentliggörande av meddelandet om upphandling får bara underlåtas i de fall som anges i artikel 91.2 samt vid de fall av upphandling av tjänster som anges i genomförandebestämmelserna.

Vid offentliggörande efter att kontrakt tilldelats får vissa uppgifter utelämnas om en publicering av dessa uppgifter skulle hindra tillämpningen av lagstiftningen, stå i strid med det allmänna intresset, vara till skada för offentliga eller privata företags legitima affärsintressen eller snedvrida den lojala konkurrensen mellan dessa.

2. De upphandlingar där kontraktsbeloppet ligger under tröskelvärdena i artikel 104 eller artikel 168 skall offentliggöras på ett lämpligt sätt.

Avsnitt 3

Upphandlingsförfaranden

Artikel 91

(artikel 86 och 87 i det ursprungliga förslaget)

1. Förfaranden för tilldelning av kontrakt får ske i någon av följande former:

a) Öppen anbudsinfordran.

b) Selektiv anbudsinfordran.

c) Formgivningstävling.

d) Förhandlat förfarande.

2. Om kontraktens värde överstiger tröskelvärdena i artiklarna 104 eller 168 får förhandlat förfarande endast användas i de fall som anges i genomförandebestämmelserna.

Bestämmelserna i första stycket skall inte tillämpas på tjänstekontrakt som anges i genomförandebestämmelserna.

3. De tröskelvärden under vilka den upphandlande myndigheten antingen får använda förhandlat förfarande eller – trots vad som sägs i artikel 88.1 första stycket – ett förfarande som endast består i att fakturabelopp ersätts skall fastställas i genomförandebestämmelserna.

Artikel 92

(artikel 85.4 i det ursprungliga förslaget)

Syftet med upphandlingen skall anges fullständigt, tydligt och exakt i upphandlingsdokumenten.

Artikel 93

(artikel 88 i det ursprungliga förslaget)

1. Anbudssökande och anbudsgivare skall uteslutas från deltagande i upphandling om de

a) är i konkurs eller likvidation, är föremål för tvångsförvaltning, har ingått ackordsuppgörelse med borgenärer eller har avbrutit sin näringsverksamhet, eller är i en motsvarande situation till följd av något liknande förfarande enligt nationella lagar och andra författningar,

b) har fällts för brott mot yrkesetiken enligt lagakraftvunnen dom,

c) har gjort sig skyldiga till ett allvarligt fel i yrkesutövningen, såvida detta på något sätt kan styrkas av den upphandlande myndigheten,

d) inte har fullgjort sina skyldigheter att betala socialförsäkringsavgifter eller skatt enligt lagstiftningen i det land där de är etablerade eller i det land där den upphandlande myndigheten finns, eller där kontraktet skall genomföras,

e) i en lagakraftvunnen dom dömts för bedrägeri, korruption, deltagande i kriminella organisationer eller någon annan verksamhet som skadar gemenskapens finansiella intressen,

f) i samband med ett annat upphandlingsförfarande eller ett förfarande för beviljande av bidrag som finansierats genom gemenskapsbudgeten har konstaterats bryta mot de kontraktsenliga skyldigheterna på ett allvarligt sätt.

2. Anbudssökande och anbudsgivare skall försäkra att de inte befinner sig i någon av de situationer som anges i punkt 1.

Artikel 94

(artikel 89 i det ursprungliga förslaget)

Kontrakt får inte tilldelas anbudssökande och anbudsgivare som i samband med upphandlingsförfarandet

a) befinner sig i intressekonflikt,

b) lämnat felaktiga uppgifter till den upphandlande myndigheten i fråga om de krav som måste uppfyllas för att få delta i anbudsförfarandet, eller som inte lämnat de uppgifter som krävs.

Artikel 95

(artikel 90 i det ursprungliga förslaget)

En anbudssökande eller anbudsgivare som befinner sig i en av de situationer som medför uteslutning enligt artiklarna 93 eller 94 kan, efter att ha getts möjlighet att yttra sig, bli föremål för administrativa eller ekonomiska påföljder från den upphandlande myndighetens sida.

Dessa påföljder kan bestå i

a) att den anbudssökande eller anbudsgivaren utesluts från deltagande i upphandlingar och inte får beviljas bidrag som finansieras genom gemenskapsbudgeten under en period på upp till fem år,

b) att kontraktsparten blir föremål för ekonomiska påföljder i det fall som avses i artikel 93.1 f, eller den anbudssökande eller anbudsgivaren i de fall som avses i artikel 94; sådana påföljder skall endast utdömas om fallet bedöms som allvarligt och får inte överstiga värdet på det aktuella kontraktet.

De påföljder som utdöms skall stå i proportion till hur allvarlig förseelsen är.

Artikel 96

(artikel 91 i det ursprungliga förslaget)

1. Alla kontrakt skall tilldelas utifrån urvalskriterier, som syftar till att bedöma anbudsgivaren eller anbudssökarens kapacitet, samt tilldelningskriterier, som syftar till att värdera själva anbuden; dessa kriterier skall fastställas i förväg och anges i upphandlingsdokumenten.

2. Kontrakt får tilldelas den som erbjuder det lägsta priset eller den vars bud ekonomiskt sett är mest fördelaktigt.

Artikel 97

(artikel 92 i det ursprungliga förslaget)

1. Förfarandena för inlämning och mottagande av anbud skall vara utformade så att det kan garanteras att en verklig konkurrens råder och att anbudens innehåll förblir hemligt tills de öppnas.

2. Den upphandlande myndigheten får enligt villkoren i genomförandebestämmelserna kräva att anbudsgivarna ställer en säkerhet som garanti för att anbuden inte dras tillbaka.

3. Utom där kontrakten omfattar små belopp enligt artikel 91.3 skall ansökningarna eller anbuden alltid öppnas av en särskild kommitté som utses för ändamålet. Alla ansökningar eller anbud som denna kommitté inte bedömer vara förenliga med gällande bestämmelser skall förkastas.

4. Alla ansökningar eller anbud som godkänns som formellt korrekta av den kommitté som ansvarar för öppnandet skall därefter bedömas utifrån de i förväg fastställda urvals- och tilldelningskriterier som anges i upphandlingsdokumenten; denna bedömning skall utföras av en kommitté som särskilt utses för det ändamålet, och för att föreslå vem som skall tilldelas kontraktet.

Artikel 98

(artikel 93 i det ursprungliga förslaget)

Medan förfarandet för tilldelning av kontrakt pågår får kontakter mellan de anbudssökande eller anbudsgivarna och den upphandlande myndigheten endast ske på ett sätt som garanterar öppenhet och likabehandling. Sådana kontakter får varken leda till att villkoren för anbudsförfarandet ändras eller till att ett enskilt anbud ändras.

Artikel 99

(artikel 94 i det ursprungliga förslaget)

1. Den behörige utanordnaren skall avgöra vem som skall tilldelas kontraktet, utifrån de i förväg fastställda urvals- och tilldelningskriterier som anges i upphandlingsdokumenten samt upphandlingsbestämmelserna.

2. Den upphandlande myndigheten skall informera alla anbudssökande och anbudsgivare vars ansökningar förkastats om orsaken till detta, och alla som lämnat formellt korrekta anbud och ansökningar som prövats skall, om de skriftligen begär detta, informeras om vilka relativa kvaliteter och fördelar som kännetecknar det anbud som slutligen valts, samt namnet på den som lämnat det anbudet.

Information behöver dock inte lämnas ut om detta skulle hindra tillämpningen av lagstiftningen, stå i strid med det allmänna intresset, vara till skada för offentliga eller privata företags legitima affärsintressen eller snedvrida den lojala konkurrensen mellan dessa.

Artikel 100

(artikel 95 i det ursprungliga förslaget)

Fram till dess att ett kontrakt undertecknats skall den upphandlande myndigheten ha rätt att avstå från att ingå ett enskilt avtal eller att avbryta upphandlingsförfarandet utan att anbudssökande eller anbudsgivare kan göra anspråk på någon ersättning.

Sådana beslut skall motiveras, och anbudsgivarna och anbudssökarna skall underrättas.

Avsnitt 4

Krav på säkerhet och kontroll

Artikel 101

(artikel 96 i det ursprungliga förslaget)

Den upphandlande myndigheten får enligt villkoren i genomförandebestämmelserna kräva att kontraktsparten i förväg ställer en säkerhet för att

a) garantera ett fullgott genomförande av kontraktet,

b) begränsa de ekonomiska risker som är förknippade med utbetalning av förfinansieringen.

Artikel 102

(ny; en del av texten tagen ur artikel 84.3 i det ursprungliga förslaget)

Om en institution under det att ett upphandlingsförfarande pågår eller ett kontrakt genomförs upptäcker att väsentliga fel eller oegentligheter begåtts eller att bedrägeri förekommit skall den utan dröjsmål avbryta genomförandet.

Om fel, oegentligheter eller bedrägerier kan tillskrivas kontraktsparten, skall institutionen hålla inne planerade betalningar eller återkräva redan utbetalade belopp, i proportion till omfattningen av felen, oegentligheterna eller bedrägerierna.

KAPITEL 2

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR KONTRAKT SOM TILLDELAS AV GEMENSKAPENS INSTITUTIONER FÖR EGEN RÄKNING

Artikel 103

(artikel 97 i det ursprungliga förslaget)

Var och en av gemenskapens institutioner som genomför upphandling för egen räkning skall anses vara upphandlande myndighet.

Artikel 104

(artikel 98 i det ursprungliga förslaget)

Med förbehåll för bestämmelserna i del II avdelning IV i denna förordning skall Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena för offentlig upphandling av varor, tjänster och bygg- och anläggningsarbeten fastställa de tröskelvärden som avgör

a) hur ett upphandlingsförfarande skall offentliggöras enligt artikel 90,

b) valet av förfarande enligt artikel 91, och

c) vilka tidsgränser som skall gälla.

Artikel 105

(artikel 99 i det ursprungliga förslaget)

Deltagande i anbudsförfaranden skall på lika villkor vara öppet för alla fysiska och juridiska personer som omfattas av fördragen, samt för alla fysiska och juridiska personer i ett tredje land som har ratificerat ett särskilt avtal med gemenskaperna i fråga om offentlig upphandling och vilkas deltagande sker på de villkor som anges i avtalet.

Artikel 106

(artikel 100 i det ursprungliga förslaget)

Om det plurilaterala avtalet om offentlig upphandling inom ramen för Världshandelsorganisationen är tillämpligt, skall möjligheten att delta i anbudsförfaranden i enlighet med avtalets bestämmelser vara öppen även för medborgare i de länder som har ratificerat detta avtal.

AVDELNING VI

BIDRAG

KAPITEL 1

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 107

(artikel 101 i det ursprungliga förslaget)

1. Bidrag ges i form av belopp som belastar gemenskapsbudgeten direkt och utan krav på återbetalning, för att finansiera

a) åtgärder vars syfte är att bidra till något av målen för Europeiska unionens politik,

b) administrationskostnader för de organ som inrättats för att uppnå ett mål som omfattas av Europeiska unionens politik eller som arbetar för mål av allmänt europeiskt intresse.

Bidragen skall regleras genom en skriftlig överenskommelse.

2. Som bidrag i den mening som avses i denna avdelning skall inte räknas

a) institutionernas personalutgifter, utlånade medel, aktieinnehav eller belopp som betalas ut inom ramen för upphandling,

b) de utgifter inom EUGFJ:s garantisektion samt inom strukturfonderna som avses i artikel 149.1 och artikel 156.1, och inte heller de belopp som betalas ut inom ramen för makroekonomiskt stöd.

KAPITEL 2

PRINCIPER FÖR BEVILJANDE AV BIDRAG

Artikel 108

(artikel 102 i det ursprungliga förslaget)

1. Bidrag skall beviljas enligt principerna om klarhet, öppenhet, likabehandling och samfinansiering, och bidrag skall inte kunna kumuleras eller beviljas retroaktivt.

2. Bidrag får inte ha till syfte eller effekt att mottagaren gör en vinst.

Artikel 109

(artikel 103 i det ursprungliga förslaget)

1. Med undantag för insatser i krissituationer och humanitära insatser skall bidragen omfattas av ett arbetsprogram som skall offentliggöras vid budgetårets början.

Detta arbetsprogram skall genomföras genom att en ansökningsomgång offentliggörs, utom i brådskande fall, eller om omständigheterna gör att endast en mottagare kan komma i fråga för en bestämd åtgärd.

2. Alla bidrag som beviljas under ett budgetår skall offentliggöras på årsbasis, varvid säkerhets och konfidentialitetskraven skall respekteras.

Artikel 110

(artikel 104 i det ursprungliga förslaget)

1. Varje mottagare får bara beviljas ett bidrag ur budgeten för varje enskild åtgärd.

2. Varje mottagare får bara beviljas ett bidrag ur budgeten per budgetår för administrationskostnader.

Artikel 111

(artikel 105 i det ursprungliga förslaget)

1. Bidrag får inte beviljas för redan inledda åtgärder, om inte mottagaren kan visa att det var nödvändigt att inleda åtgärden innan överenskommelsen om bidrag undertecknades.

I dessa fall får inga stödberättigande utgifter hänföra sig till tiden innan bidragsansökan lämnades in, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall som har stöd i den rättsliga grunden för åtgärden eller när det gäller utgifter som är nödvändiga för att insatser i krissituationer eller humanitära insatser skall kunna genomföras på ett effektivt sätt, på de villkor som anges i genomförandebestämmelserna.

Bidrag får aldrig beviljas för åtgärder som redan fullbordats.

2. Inga överenskommelser om bidrag för administrationskostnader får undertecknas efter det att mer än fyra månader av mottagarens räkenskapsår har förflutit. Bidraget får inte täcka utgifter som uppstått innan ansökan om bidrag lämnats in eller innan bidragsmottagarens budgetår inletts.

Artikel 112

(artikel 106 i det ursprungliga förslaget)

1. Bidrag för en åtgärd får inte finansiera samtliga kostnader för åtgärden, med förbehåll för bestämmelserna i del II avdelning IV.

Bidrag till administrationskostnader får inte finansiera det mottagande organets totala administrativa utgifter.

2. Bidragen för administrationskostnader skall, om de förnyas, trappas ned successivt.

Den rättsliga grunden kan emellertid medge undantag från bestämmelsen i första stycket till förmån för organ som verkar i ett allmänt europeiskt intresse.

KAPITEL 3

FÖRFARANDE FÖR BEVILJANDE AV BIDRAG

Artikel 113

(artikel 108 i det ursprungliga förslaget)

1. För att tas upp till prövning skall ansökningarna om bidrag lämnas in skriftligen av juridiska personer.

Bidrag kan undantagsvis och om det medges i den rättsliga grunden beviljas fysiska personer, beroende på typen av åtgärd eller målet för den sökandes verksamhet.

2. Bidrag får inte beviljas sökande som i samband med förfarandet för beviljande av bidrag befinner sig i någon av de situationer som anges i artiklarna 93 och 94.

De sökande skall intyga att de inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 93.

3. Utanordnaren får tillämpa administrativa eller ekonomiska sanktioner enligt villkoren i artikel 95 gentemot sökande som har uteslutits från ansökningsförfarandet enligt punkt 2.

Artikel 114

(artikel 107 i det ursprungliga förslaget)

1. Urvalskriterierna skall göra det möjligt att bedöma den sökandes kapacitet att genomföra den åtgärd eller det arbetsprogram som föreslagits.

2. Tilldelningskriterierna skall göra det möjligt att bedöma kvaliteten på de enskilda förslagen i förhållande till de fastställda målen och prioriteringarna.

Artikel 115

(artikel 109 i det ursprungliga förslaget)

1. Förslagen skall bedömas av en bedömningskommitté utifrån de urvals- och tilldelningskriterier som tillkännagivits i förväg, med syftet att välja ut lämpliga förslag för finansiering.

2. Den behörige utanordnaren skall fastställa en förteckning över mottagarna och de tilldelade beloppen.

3. Den behörige utanordnaren skall skriftligen underrätta den sökande om vad som beslutats. Om en ansökan om bidrag inte beviljas, skall institutionen underrätta den sökande om orsakerna till detta beslut, särskilt med avseende på de urvals- och tilldelningskriterier som offentliggjorts.

KAPITEL 4

BETALNING OCH KONTROLL

Artikel 116

(artikel 110 i det ursprungliga förslaget)

Utbetalningarna skall fördelas över tiden beroende på de ekonomiska riskerna, åtgärdens varaktighet och hur långt genomförandet framskridit eller med hänsyn till de kostnader som mottagaren ådragit sig.

Artikel 117

(artikel 111 i det ursprungliga förslaget)

Den behörige utanordnaren får kräva att mottagaren i förväg ställer en säkerhet för att begränsa de ekonomiska risker som är förenade med utbetalningar av förhandsfinansiering.

Artikel 118

(artikel 112 i det ursprungliga förslaget)

1. Bidragsbeloppet skall inte betraktas som slutligt förrän institutionen godkänt en slutrapport och slutliga räkenskaper, utan att detta påverkar institutionernas möjlighet att genomföra ytterligare kontroller i ett senare skede.

2. Om mottagaren inte uppfyller sina skyldigheter enligt lag eller överenskommelse skall bidraget dras in tillfälligt och får, sedan mottagaren fått möjlighet att lämna synpunkter, reduceras eller bortfalla helt.

KAPITEL 5

GENOMFÖRANDE

Artikel 119

(artikel 113 i det ursprungliga förslaget)

1. Om det krävs att mottagaren organiserar ett upphandlingsförfarande i samband med att åtgärden genomförs skall detta ske enligt principerna i avdelning V i denna del.

2. Om budgeten genomförs gemensamt med internationella organisationer skall kommissionen försäkra sig om att dessa organisationer tillämpar principerna om öppenhet och icke-diskriminering i sina upphandlingsförfaranden.

3. Det skall uttryckligen anges i alla överenskommelser om bidrag att kommissionen och revisionsrätten skall ha befogenhet att utföra kontroller av dokument och kontroller på platsen hos alla de kontrahenter och underkontrahenter som har tagit emot gemenskapsmedel.

AVDELNING VII

ÅRSREDOVISNINGAR OCH LÖPANDE RÄKENSKAPER

KAPITEL 1

ÅRSREDOVISNINGAR

Artikel 120

(artikel 115 i det ursprungliga förslaget)

Gemenskapernas räkenskaper skall omfatta

a) institutionernas redovisningar enligt definitionerna i artikel 125 samt redovisningarna för de organ som avses i artikel 190,

b) konsoliderade redovisningar som presenterar de räkenskaper som avses i a i sammanställd form,

c) rapporter om hur budgeten genomförs av institutionerna och de organ som avses i artikel 190,

d) konsoliderade rapporter om hur budgeten genomförts i form av en sammanställning av uppgifterna i de rapporter som avses i c.

Artikel 121

(ny)

Institutionernas räkenskaper och räkenskaperna för de organ som avses i artikel 190 skall åtföljas av en rapport om budgetförvaltningen samt om den ekonomiska förvaltningen för budgetåret.

Artikel 122

(ny; texten delvis tagen från artikel 116.1 i det ursprungliga förslaget)

Räkenskaperna skall vara formellt korrekta, sanningsenliga och fullständiga och ge en rättvisande bild

a) när det gäller redovisningarna, av tillgångar och skulder, kostnader och intäkter, kassaflöden samt rättigheter och skyldigheter som inte tas upp under tillgångar och skulder,

b) när det gäller rapporten om hur budgeten genomförts: hur budgeten genomförts avseende inkomster och utgifter.

Artikel 123

(ny; texten delvis tagen från artikel 116.2 i det ursprungliga förslaget)

Redovisningarna skall upprättas på grundval av följande allmänt godtagna redovisningsprinciper:

a) Principen om kontinuerlig verksamhet.

b) Försiktighetsprincipen.

c) Principen om beständiga redovisningsmetoder.

d) Principen om uppgifters jämförbarhet.

e) Väsentlighetsprincipen.

f) Principen om att inte tillämpa kvittning.

g) Principen att innehåll går före form.

h) Periodiserad redovisning.

Artikel 124

(ny)

1. Enligt principen om periodiserad redovisning skall redovisningarna omfatta alla kostnader och intäkter som avser det aktuella budgetåret, oavsett när betalningarna eller inkasseringarna ägt rum.

2. Värdet på tillgångar och skulder skall bestämmas enligt de värderingsregler som följer av redovisningsmetoderna enligt artikel 132.

3. Av bilagan till redovisningarna skall framgå de rättigheter och skyldigheter som inte tas upp i balansräkningen och som kan ha en väsentlig inverkan på tillgångarna, den ekonomiska ställningen eller på resultatet för den berörda institution eller något av de organ som avses i artikel 190.

Artikel 125

(artikel 115 i det ursprungliga förslaget)

1. Redovisningarna skall uttryckas i miljoner euro och innehålla

a) balansräkningen och resultaträkningen som visar situationen på tillgångssidan, den finansiella ställningen samt det ekonomiska resultatet per den 31 december det föregående budgetåret; redovisningarnas struktur skall följa rådets direktiv om årsbokslut i vissa typer av bolag, dock med hänsyn tagen till särdragen hos gemenskapernas verksamheter,

b) tabellen över kassaflöden som visar vilka in- och utbetalningar som skett under budgetåret liksom behållningen av likvida medel vid budgetårets slut,

c) en redogörelse för ändringar i det egna kapitalet som på ett detaljerat sätt visar de ökningar och minskningar som skett under budgetåret för varje enskild post som hänförs till eget kapital.

2. Bilagan till redovisningarna skall innehålla kompletterande uppgifter och kommentarer till de redogörelser som avses i punkt 1.

Artikel 126

(artikel 115.3 i det ursprungliga förslaget)

Rapporterna om genomförandet av budgeten skall uttryckas i miljoner euro. De skall innehålla

a) en sammanställning i siffror av budgetårets inkomst- och utgiftstransaktioner i syfte att spegla resultatet av budgetgenomförandet; denna sammanställning skall vara indelad på samma sätt som budgeten,

b) en bilaga med kompletteringar och anmärkningar till ovan nämnda sammanställning.

Artikel 127

(artikel 117 i det ursprungliga förslaget)

1. Räkenskapsförarna vid övriga institutioner och vid de organ som avses i artikel 190 skall senast den 1 mars efter det budgetår som löpt ut överlämna sina preliminära redovisningar samt rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till kommissionens räkenskapsförare.

2. Kommissionens räkenskapsförare skall sammanställa de preliminära redovisningarna och, senast den 31 mars efter det budgetår som löpt ut, till revisionsrätten överlämna de preliminära redovisningarna för varje institution samt för vart och ett av de organ som avses i artikel 190, liksom gemenskapernas preliminära konsoliderade redovisningar.

Han skall samtidigt till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten överlämna rapporten över budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för varje institution och varje organ som avses i artikel 190.

Artikel 128

(artikel 118 i det ursprungliga förslaget)

1. Revisionsrätten skall senast den 15 juni meddela sina iakttagelser i fråga om de preliminära redovisningarna från varje institution och från varje organ som avses i artikel 190, så att var och en av dem har möjlighet att i de slutliga redovisningarna föra in de ändringar som revisionsrätten finner nödvändiga.

2. Varje institution och vart och ett av de organ som avses i artikel 190 skall på eget ansvar upprätta sina slutliga redovisningar och överlämna dem till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 31 juli efter utgången av det berörda budgetåret, så att konsoliderade slutliga redovisningar kan upprättas.

3. Kommissionen skall godkänna de konsoliderade slutliga redovisningarna och senast den 15 september efter utgången av det berörda budgetåret överlämna dem till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

4. De konsoliderade slutliga redovisningarna skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* senast den 31 oktober efter utgången av det berörda budgetåret, tillsammans med den revisionsförklaring som revisionsrätten avger i enlighet med artikel 248 i EG-fördraget, artikel 45 c i EKSG-fördraget och artikel 160 c i Euratomfördraget.

KAPITEL 2

INFORMATION UNDER BUDGETÅRETS GÅNG

Artikel 129

(artikel 119 i det ursprungliga förslaget)

Utöver de redovisningar som avses i artikel 125 och 126 skall kommissionen två gånger per år rapportera till Europaparlamentet och rådet om situationen i fråga om de budgetgarantier som gemenskapen lämnar och de risker som är förenade med dessa.

Dessa uppgifter skall samtidigt överlämnas till revisionsrätten.

Artikel 130

(ny; artikel 78 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen skall utöver de redovisningar som avses i artiklarna 125 och 126 överlämna sifferuppgifter avseende genomförandet av budgeten till Europaparlamentet och rådet en gång i månaden; uppgifterna skall åtminstone vara indelade ned till kapitelnivå i budgeten, och täcka både inkomster och utgifter.

Uppgifterna skall även visa användningen av anslag som överförts.

Sifferuppgifterna skall överlämnas inom tio arbetsdagar efter varje månads utgång.

2. Kommissionen skall tre gånger om året, inom 30 arbetsdagar efter den 31 maj, 31 augusti och 31 december, till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om budgetens genomförande, som skall omfatta både inkomster och utgifter och vara indelad efter budgetens kapitel, artiklar och punkter.

Rapporten skall även innehålla uppgifter om användningen av anslag som överförts.

KAPITEL 3

LÖPANDE RÄKENSKAPER

Avsnitt 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 131

(artikel 120 i det ursprungliga förslaget)

1. Institutionernas räkenskaper är ett system för att strukturera och redovisa budgetinformation och finansiell information, på ett sådant sätt att sifferuppgifter kan sammanföras, klassificeras och registreras.

2. Räkenskaperna skall delas in i allmänna räkenskaper och budgeträkenskaper. Räkenskaperna skall föras per kalenderår och uttryckas i euro.

3. Uppgifterna i de allmänna räkenskaperna och budgeträkenskaperna skall fastställas vid budgetårets utgång för att användas som underlag för de redovisningar som behandlas i kapitel 1.

4. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 skall inte utgöra något hinder för att de delegerade utanordnarna därutöver kan hålla en kostnadsbokföring.

5. För att underlätta sin ekonomiska förvaltning får kommissionen upprätta konton för särskilda ändamål.

Artikel 132

(ny; texten delvis tagen från artikel 120.2 i det ursprungliga förslaget)

1. Redovisningsmetoderna och den kontoplan som institutionerna och de organ som avses i artikel 190 skall följa skall vara harmoniserade, och skall fastställas av kommissionens räkenskapsförare efter samråd med institutionernas och organens räkenskapsförare.

2. Kommissionens räkenskapsförare skall fastställa de metoder som avses i punkt 1 med utgångspunkt från allmänt godtagna redovisningsprinciper för den offentliga sektorn, med nödvändiga avvikelser för att anpassa metoderna efter särdragen i gemenskapernas verksamhet.

Avsnitt 2

Allmänna räkenskaper

Artikel 133

(artikel 120.3 i det ursprungliga förslaget)

I de allmänna räkenskaperna skall alla konteringshändelser och transaktioner som påverkar den ekonomiska och finansiella ställningen samt ställningen på tillgångssidan för institutionerna och de organ som avses i artikel 190 registreras i kronologisk ordning enligt metoden för dubbel bokföring.

Artikel 134

(ny; texten delvis tagen från artikel 120.5 i det ursprungliga förslaget)

1. Kontorörelser och saldon skall föras in i respektive liggare.

2. All registrering i räkenskaperna, inklusive korrigeringar, skall stödja sig på styrkande dokument, och det skall göras hänvisningar till dessa dokument i räkenskaperna.

3. Systemet för räkenskaperna skall göra det möjligt att spåra varje enskild transaktion.

Artikel 135

(ny; texten delvis tagen från artikel 121 i det ursprungliga förslaget)

Efter utgången av budgetåret och fram till dess att räkenskaperna avslutas skall räkenskapsföraren göra de korrigeringar som behövs för att få till stånd en regelbunden, fullständig och rättvisande redovisning, förutsatt att dessa korrigeringar inte leder till utbetalningar eller inbetalningar som belastar det berörda budgetåret.

Avsnitt 3

Budgeträkenskaper

Artikel 136

(ny; texten delvis tagen från artikel 120.4 i det ursprungliga förslaget)

1. Budgeträkenskaperna skall göra det möjligt att i detalj följa genomförandet av budgeten.

2. För det ändamål som avses i punkt 1 skall i budgeträkenskaperna registreras alla handlingar för att genomföra budgeten, både i fråga om inkomster och utgifter som avses i del I avdelning IV.

KAPITEL 4

INVENTARIEFÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGSTILLGÅNGAR

Artikel 137

(artikel 122 i det ursprungliga förslaget)

1. Varje institution och vart och ett av de organ som avses i artikel 190 skall hålla förteckningar avseende all gemenskapens materiella, immateriella och finansiella egendom som utgör gemenskapernas förmögenhet, med angivande av både antal och värde, i enlighet med en modell som fastställs av kommissionens räkenskapsförare.

Varje institution och vart och ett av de organ som avses i artikel 190 skall kontrollera att inventarieförteckningen stämmer överens med verkligheten.

2. Försäljning av lös egendom skall annonseras på lämpligt sätt.

AVDELNING VIII

EXTERN GRANSKNING OCH BEVILJANDE AV ANSVARSFRIHET

KAPITEL 1

EXTERN GRANSKNING

Artikel 138

(artikel 123 i det ursprungliga förslaget)

Revisionsrätten skall revidera räkenskaperna i enlighet med artikel 248 i EG-fördraget, artikel 45 i EKSG-fördraget och artikel 180 i Euratomfördraget.

Artikel 139

(artikel 124 i det ursprungliga förslaget)

1. Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall snarast möjligt underrätta revisionsrätten om alla beslut och alla regler de antar enligt artiklarna 9, 13, 18, 22, 23, 26 och 36.

2. Institutionerna skall till revisionsrätten översända de interna bestämmelser de antar inom det finansiella området.

3. Revisionsrätten skall underrättas om utnämningar av utanordnare, internrevisorer, räkenskapsförare och förskottsförvaltare samt om alla delegeringar som skett enligt artiklarna 51, 61, 62, 63 och 85.

Artikel 140

(artikel 125 i det ursprungliga förslaget)

1. Revisionsrättens granskning skall grundas på bokföringsmaterial och vid behov ske på platsen. Syftet med granskningen skall vara att fastställa om inkomsterna och utgifterna har varit lagliga och korrekta med beaktande av bestämmelserna i fördragen, budgeten, denna förordning samt alla andra rättsakter som antagits i enlighet med fördragen. Den har också till syfte att kontrollera om den ekonomiska förvaltningen varit sund. Den granskning som sker i medlemsstaterna skall genomföras i samarbete med nationella revisionsorgan eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, i samarbete med den behöriga nationella myndigheten.

2. För att kunna utföra sin uppgift har revisionsrätten rätt att på det sätt som anges i artikel 142 använda sig av alla dokument och all information rörande den ekonomiska förvaltningen inom alla avdelningar och organ som den granskar. Revisionsrätten har befogenhet att inhämta upplysningar hos alla tjänstemän som ansvarar för inkomst- eller utgiftstransaktioner och att utnyttja alla kontrollmöjligheter som avdelningarna eller organen har.

För att få den information som krävs för att den skall kunna utföra sin uppgift enligt fördragen eller de rättsakter som antagits för att genomföra dem, får revisionsrätten på egen begäran närvara när kontroller som avser budgetgenomförandet utförs av en annan institution eller för en annan institutions räkning.

På begäran av revisionsrätten skall varje institution ge de finansinstitut i vilka gemenskapen har tillgodohavanden rätt att ge revisionsrätten nödvändigt bistånd för att säkerställa att externa uppgifter stämmer med räkenskaperna.

3. När revisionsrätten delegerar befogenheten att utföra kontroller hos de institutioner och myndigheter som omfattas av denna budgetförordning, skall den meddela de berörda institutioner eller myndigheten namnen på de tjänstemän till vilka befogenheten delegerats.

Artikel 141

(artikel 126 i det ursprungliga förslaget)

Revisionsrätten skall försäkra sig om att alla säkerheter och banktillgodohavanden samt inneliggande kassa kontrolleras mot verifikationer som undertecknats av depositarierna eller mot rapporter över innehavda kontanter och säkerheter. Revisionsrätten får själv göra sådana kontroller.

Artikel 142

(artikel 127 i det ursprungliga förslaget)

1. Vid genomförandet av sina uppgifter skall revisionsrätten få allt det stöd och den information som den anser sig behöva av kommissionen, övriga institutioner, organ som förvaltar inkomster och utgifter för gemenskapernas räkning, nationella revisionsorgan eller om dessa inte har nödvändiga befogenheter av behöriga nationella myndigheter, liksom av budgetmedlens slutmottagare. De skall särskilt ställa till revisionsrättens förfogande alla dokument som rör tilldelning och genomförande av kontrakt som finansieras genom gemenskapens budget och alla räkenskaper över kontanter eller material, allt bokföringsmaterial och alla verifikationer samt även tillhörande administrativa dokument, alla dokument som rör gemenskapernas inkomster och utgifter, alla förteckningar över egendom och över tjänster vid avdelningarna, som revisionsrätten anser vara nödvändiga när den på grundval av bokföringsmaterial eller på platsen utför granskningar som rör rapporten om resultatet av budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen, samt alla dokument och uppgifter som skapats eller lagrats på ett magnetiskt medium.

Första stycket skall också gälla de fysiska och juridiska personer som tagit emot betalningar ur gemenskapsbudgeten.

2. För detta ändamål skall de tjänstemän vars verksamhet kontrolleras av revisionsrätten särskilt

a) redovisa inneliggande kassa, övriga kontanter, värdepapper och material av alla slag, samt även verifikationer över förvaltningen av de medel de anförtrotts och böcker, register och andra handlingar som berör detta, samt

b) uppvisa korrespondens och övriga handlingar som är nödvändiga för att den granskning som avses i artikel 140.1 skall kunna genomföras fullständigt.

Den information som avses i första stycket b får endast begäras av revisionsrätten.

3. Revisionsrätten skall ha befogenhet att kontrollera de handlingar som rör gemenskapernas inkomster och utgifter och som finns vid institutionernas avdelningar, särskilt vid de avdelningar som ansvarar för beslut om sådana inkomster och utgifter, vid de organ som förvaltar inkomster och utgifter för gemenskapernas räkning samt hos de fysiska och juridiska personer som tagit emot betalningar ur gemenskapsbudgeten.

Nationella revisionsorgan eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, de behöriga nationella myndigheterna skall på revisionsrättens begäran ge den tillgång till alla de uppgifter de förfogar över vad gäller de verksamheter som finansieras eller medfinansieras av gemenskaperna, liksom om förvaltningen och kontrollen av dessa verksamheter.

4. Uppgiften att fastställa om inkomsterna och utgifterna varit lagliga och korrekta och att kontrollera att den ekonomiska förvaltningen har varit sund skall även omfatta användningen av de gemenskapsmedel som organ utanför institutionerna har tagit emot som stöd.

5. All gemenskapsfinansiering till mottagare utanför institutionerna skall förutsätta att mottagaren eller, i annat fall, den som genomför åtgärden på entreprenad eller underentreprenad skriftligen godkänner att revisionsrätten får utföra kontroller av hur beviljade medel används.

6. Kommissionen skall till revisionsrätten överlämna alla uppgifter om gemenskapens upp- och utlåningsverksamhet, om revisionsrätten begär detta.

7. Användning av integrerade datorsystem i förvaltningen får inte begränsa revisionsrättens tillgång till styrkande dokument.

Artikel 143

(artikel 128 i det ursprungliga förslaget)

1. För den årsrapport från revisionsrätten som avses i artikel 248.4 i EG-fördraget, artikel 45c.4 i EKSG-fördraget och artikel 160c.4 i Euratomfördraget skall bestämmelserna i punkterna 2–7 i denna artikel gälla.

2. Revisionsrätten skall senast den 15 juni underrätta kommissionen och de berörda institutionerna om alla iakttagelser som den anser vara av sådan art att de bör tas upp i årsrapporten. Dessa iakttagelser skall behandlas konfidentiellt. Varje institution skall sända sina yttranden till revisionsrätten senast den 30 september. Institutionerna, förutom kommissionen själv, skall samtidigt sända sina yttranden till kommissionen.

3. Kommissionen skall utan dröjsmål underrätta de berörda medlemsstaterna om de iakttagelser som gäller förvaltningen av de gemenskapsmedel som de har ansvar för enligt gällande lagstiftning, i den mån som de enskilda medlemsstaterna i fråga nämns uttryckligen i iakttagelserna.

4. Medlemsstaterna skall sända sina yttranden till kommissionen senast den 31 augusti. Kommissionen skall tillsammans med egna iakttagelser vidarebefordra dessa yttranden till revisionsrätten senast den 30 september.

5. Årsrapporten skall innehålla en bedömning av huruvida den ekonomiska förvaltningen har varit sund.

6. Årsrapporten skall innehålla ett avsnitt för varje institution. Revisionsrätten får lägga till en sammanfattning eller iakttagelser av allmän art som den anser lämpliga.

Revisionsrätten skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att institutionernas svar på dess iakttagelser offentliggörs omedelbart efter de iakttagelser som de hänför sig till.

7. Revisionsrätten skall senast den 31 oktober översända sin årsrapport tillsammans med yttrandena till de myndigheter som är behöriga att bevilja ansvarsfrihet och till övriga institutioner, och se till att rapporten och svaren offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 144

(artikel 129 i det ursprungliga förslaget)

Revisionsrätten skall samtidigt med den årsrapport som avses i artikel 143 avge en förklaring till Europaparlamentet och rådet om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

Artikel 145

(artikel 130 i det ursprungliga förslaget)

1. Utöver årsrapporten får revisionsrätten också när som helst framföra sina iakttagelser i form av särskilda rapporter i särskilda frågor. Den får också avge yttranden på begäran av en institution.

2. Revisionsrätten skall underrätta den berörda institutionen om alla iakttagelser som enligt dess bedömning kan komma att tas upp i den särskilda rapporten. Dessa iakttagelser skall behandlas konfidentiellt.

Den berörda institutionen skall ha två och en halv månad på sig för att underrätta revisionsrätten om sina eventuella kommentarer avseende dessa iakttagelser.

Revisionsrätten skall under den följande månaden anta den särskilda rapporten i dess slutliga lydelse.

Om de iakttagelser som avses i första stycket gäller förvaltning av gemenskapsmedel för vilken medlemsstaterna har tilldelats en behörighet enligt gällande lagstiftning skall kommissionen vidarebefordra dessa iakttagelser till de medlemsstater som uttryckligen omnämns.

Medlemsstaterna skall sända sina yttranden till kommissionen inom en och en halv månad efter det att iakttagelsen i fråga lagts fram. Kommissionen skall sedan utan dröjsmål överlämna medlemsstaternas yttranden till revisionsrätten, tillsammans med egna kommentarer.

Revisionsrätten skall under den följande månaden anta den särskilda rapporten i dess slutliga lydelse.

De särskilda rapporterna skall tillsammans med de berörda institutionernas eller medlemsstaternas svar utan dröjsmål översändas till Europaparlamentet och rådet, och var och en av dessa institutioner skall därefter, eventuellt tillsammans med kommissionen, besluta vilka åtgärder som skall vidtas som uppföljning av rapporten.

Om revisionsrätten beslutar att offentliggöra en särskild rapport i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* skall också de berörda institutionernas eller medlemsstaternas svar bifogas.

3. Om de yttranden som avses i punkt 1 inte berör lagförslag eller utkast som revisionsrätten har rådfrågats om inom ramen för lagstiftningsförfarandet, får revisionsrätten offentliggöra dem i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Revisionsrätten skall fatta beslut om offentliggörande efter samråd med den institution som begärde yttrandet eller som berörs av det. Yttranden som offentliggörs skall åtföljas av eventuella kommentarer från de berörda institutionerna.

KAPITEL 2

BEVILJANDE AV ANSVARSFRIHET

Artikel 146

(artikel 131 i det ursprungliga förslaget)

1. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja kommissionen ansvarsfrihet beträffande budgetens genomförande år n.

2. Om det datum som anges i punkt 1 inte kan hållas skall Europaparlamentet eller rådet underrätta kommissionen om orsakerna till att beslutet har måst skjutas upp.

3. Om Europaparlamentet skjuter upp beslutet om beviljande av ansvarsfrihet skall kommissionen så fort som möjligt vidta åtgärder för att underlätta att hindren för detta beslut undanröjs.

Artikel 147

(artikel 132 i det ursprungliga förslaget)

1. Beslutet om ansvarsfrihet skall omfatta räkenskaperna över gemenskapernas samtliga inkomster och utgifter, det saldo som uppstår samt gemenskapernas tillgångar och skulder enligt balansräkningen. Beslutet skall innehålla en bedömning av det ansvar kommissionen visat vad gäller budgetens genomförande under det gångna budgetåret.

2. För att kunna fatta beslut om ansvarsfrihet skall Europaparlamentet, efter rådet, granska de räkenskaper och redovisningar och den balansräkning som avses i artikel 275 i EG-fördraget, artikel 78 d i EKSG-fördraget och artikel 179 a i Euratomfördraget. Europaparlamentet skall också granska revisionsrättens årsrapport åtföljd av de granskade institutionernas yttranden, revisionsrättens särskilda rapporter som är av betydelse för det berörda budgetåret samt dess förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

3. Kommissionen skall på Europaparlamentets begäran lägga fram alla uppgifter som behövs för att granska budgetens genomförande under det berörda budgetåret. Tillgången till och behandlingen av konfidentiella uppgifter skall ske med beaktande av enskildas grundläggande rättigheter, skyddet för företagshemligheter, de bestämmelser som reglerar eventuella rättsliga förfaranden eller disciplinförfaranden samt Europeiska unionens intressen.

Artikel 148

(artikel 133 i det ursprungliga förslaget)

1. I enlighet med artikel 276 i EG-fördraget, artikel 78 g i EKSG-fördraget och artikel 180 b i Euratomfördraget, skall kommissionen och övriga institutioner vidta alla nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter iakttagelserna i Europaparlamentets beslut om ansvarsfrihet samt de kommentarer som är fogade till den rekommendation om ansvarsfrihet som antas av rådet.

2. På Europaparlamentets eller rådets begäran skall institutionerna rapportera om de åtgärder som vidtagits till följd av dessa iakttagelser och kommentarer, och särskilt om de instruktioner som utfärdats för de avdelningar som ansvarar för budgetens genomförande. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen genom att rapportera om de åtgärder de vidtagit till följd av iakttagelserna, så att kommissionen kan ta hänsyn till dem i sin egen rapport. Institutionernas rapporter skall också överlämnas till revisionsrätten.

ANDRA DEL

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

GARANTISEKTIONEN VID EUROPEISKA UTVECKLINGS- OCH GARANTIFONDEN FÖR JORDBRUKET

Artikel 149

(artikel 134 i det ursprungliga förslaget)

1. Bestämmelserna i del I och III skall tillämpas på utgifter som effektueras genom de myndigheter och organ som avses i de regler som gäller EUGFJ:s garantisektion, samt på denna sektions inkomster, med förbehåll för de undantag som anges i denna avdelning.

2. Åtgärder som förvaltas direkt av kommissionen skall genomföras enligt bestämmelserna i del I och III.

Artikel 150

(artikel 135 i det ursprungliga förslaget)

1. För garantisektionen inom EUGFJ skall, för ett givet budgetår, samma belopp anslås i åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden.

2. De betalningsbemyndiganden som inte förbrukats skall automatiskt överföras till nästföljande budgetår för att täcka utestående åtaganden.

3. Överförda betalningsbemyndiganden som inte förbrukats vid utgången av budgetåret skall förfalla.

Artikel 151

(artikel 136 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen skall betala tillbaka de utgifter som medlemsstaterna ådragit sig.

2. Kommissionens beslut som fastställer beloppen för dessa återbetalningar skall utgöra övergripande preliminära åtaganden, inom ramarna för de totala anslag som tagits upp i EUGFJ:s garantisektion, med avdrag för de inkomster som avsatts för särskilda ändamål.

3. I fråga om de löpande förvaltningsutgifterna för EUGFJ:s garantisektion får, från och med den 15 november, förhandsåtaganden göras som belastar anslagen för det närmast följande budgetåret. Sådana åtaganden får emellertid inte uppgå till mer än hälften av de totala motsvarande anslagen för det innevarande budgetåret. De får endast gälla utgifter för vilka principen är fastställd i en befintlig rättslig grund.

Artikel 152

(artikel 137 i det ursprungliga förslaget)

1. Utgifter som effektueras av de myndigheter och organ som avses i de regler som gäller EUGFJ:s garantisektion skall, inom två månader från det att medlemsstaten i fråga översänt sina redovisningar, bli föremål för åtaganden per kapitel, artikel och punkt. Betalningen skall bokföras inom samma tidsfrist, utom i fall då medlemsstaten ännu inte effektuerat sin betalning eller om det råder osäkerhet om huruvida utgiften är bidragsberättigande.

Detta budgetmässiga åtagande skall dras från det övergripande preliminära åtagande som avses i artikel 151.

2. Om övergripande preliminära åtaganden som gjorts ett budgetår fortfarande inte lett till enskilda åtaganden mot rubriker i kontoplanen den 1 februari påföljande budgetår, skall motsvarande övergripande åtaganden för det ursprungliga budgetåret dras tillbaka.

3. Punkterna 1 och 2 skall gälla med förbehåll för räkenskapsavslutningen.

Artikel 153

(artikel 138 i det ursprungliga förslaget)

Utgifter skall bokföringsmässigt hänföras till ett budgetår på grundval av de återbetalningar från kommissionen till medlemsstaterna som gjorts senast den 31 december detta budgetår, förutsatt att betalningsordern är räkenskapsföraren tillhanda senast den 31 januari påföljande budgetår.

Artikel 154

(artikel 139 i det ursprungliga förslaget)

1. Om kommissionen med tillämpning av artikel 23 kan överföra anslag skall den fatta sitt beslut senast den 31 januari det närmast följande budgetåret och underrätta budgetmyndigheten om detta.

2. I andra fall än de som avses i punkt 1 skall kommissionen lägga fram sina förslag till anslagsöverföringar för budgetmyndigheten senast den 10 januari det närmast följande budgetåret.

Budgetmyndigheten skall fatta beslut om sådana överföringar enligt förfarandet i artikel 24, men inom en frist på tre veckor.

Artikel 155

(artikel 140 i det ursprungliga förslaget)

De inkomster som avsatts för särskilda ändamål som berörs av denna avdelning skall avsättas för EUGFJ:s garantisektion i sin helhet, antingen för att finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken eller för att finansiera landsbygdsutveckling och kompletterande åtgärder.

AVDELNING II

STRUKTURFONDERNA

Artikel 156

(artikel 141 i det ursprungliga förslaget)

1. Bestämmelserna i del I och III skall tillämpas på utgifter som effektueras genom de myndigheter och organ som avses i reglerna om strukturfonderna, Sammanhållningsfonden, instrumentet för strukturpolitiska åtgärder inför anslutningen respektive det särskilda instrumentet om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket, samt på deras inkomster, med förbehåll för de undantag som anges i denna avdelning.

2. De åtgärder som förvaltas direkt av kommissionen skall också genomföras enligt bestämmelserna i del I och III i denna förordning.

3. Instrumentet för strukturpolitiska åtgärder inför anslutningen och det särskilda instrumentet om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket får förvaltas i decentraliserad form enligt villkoren i artikel 165.

Artikel 157

(artikel 142 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionens utbetalningar av finansiella bidrag från fonderna skall effektueras enligt de regler som avses i artikel 156.

2. Betalningsfristen för kommissionens mellanliggande betalningar skall fastställas enligt de regler som avses i artikel 156.

3. Behandlingen av medlemsstaternas återbetalningar av förfinansierade belopp samt hur dessa återbetalningar skall påverka de finansiella bidragen från fonderna skall fastställas i de regler som avses i artikel 156.

Artikel 158

(artikel 143 i det ursprungliga förslaget)

Enligt villkoren i den lagstiftning som avses i artikel 156 skall kommissionen på eget initiativ dra tillbaka anslag för redan gjorda åtaganden.

De anslag som på så sätt dragits tillbaka får göras tillgängliga på nytt om kommissionen har begått ett uppenbart fel som den själv bär ansvaret för eller till följd av *force majeure* med betydande konsekvenser för genomförandet av de strukturfondsfinansierade åtgärderna.

Kommissionen skall därför senast den 15 februari under det löpande budgetåret granska de fall där anslag dragits tillbaka under det föregående budgetåret för att avgöra om motsvarande anslag vid behov skall göras disponibla på nytt.

Artikel 159

(artikel 144 i det ursprungliga förslaget)

Kommissionen får överföra driftsutgifter som avses i denna avdelning mellan olika avdelningar, förutsatt att det rör sig om anslag för samma ändamål i den mening som avses i artikel 156.

Artikel 160

(artikel 145 i det ursprungliga förslaget)

Aspekter som rör urval, förvaltning och kontroll av projekt skall följa de regler som avses i artikel 156.

AVDELNING III

FORSKNING

Artikel 161

(artikel 146 i det ursprungliga förslaget)

1. Bestämmelserna i del I och III skall tillämpas på anslagen till forskning och teknisk utveckling, med förbehåll för de undantag som anges i denna avdelning.

Dessa anslag skall i budgeten antingen tas upp i någon av de särskilda avdelningarna för direkta eller indirekta åtgärder inom forskningspolitiken eller i ett kapitel för forskning som är infört i en annan avdelning.

De skall utnyttjas för genomförande av åtgärder som anges i genomförandebestämmelserna.

2. Vad gäller de driftsutgifter som avses i denna avdelning får kommissionen överföra anslag mellan olika avdelningar i budgeten under förutsättning att det gäller anslag som används för samma ändamål.

3. De experter som avlönas genom anslagen för forskning och teknisk utveckling skall väljas ut enligt de förfaranden som fastställs när varje ramprogram för forskning antas.

Artikel 162

(artikel 147 i det ursprungliga förslaget)

1. Anslag till Gemensamma forskningscentret kan tas upp i budgeten under andra avdelningar eller kapitel än de som avses i artikel 161.1 om de avser centrets deltagande under konkurrens eller efter förhandling i gemenskapsverksamheter som helt eller delvis finansieras genom den allmänna budgeten.

2. Anslagen för den verksamhet som Gemensamma forskningscentret deltar i under konkurrens skall likställas med inkomster för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 18. De åtagandebemyndiganden som dessa inkomster medför skall vara tillgängliga så snart fordran har beräknats.

Utnyttjandet av dessa anslag skall framgå av en analytisk redovisning som utgör en del av sammanställningen över resultatet av budgetgenomförandet, indelat efter kategori av åtgärder som det avser; de skall redovisas åtskilt från de inkomster som härstammar från tredje man (i offentlig eller privat sektor) liksom från inkomster från andra tjänster som kommissionen utför för tredje mans räkning.

3. Reglerna för offentlig upphandling i del I avdelning V skall inte tillämpas på Gemensamma forskningscentret när centret genomför verksamhet för tredje mans räkning.

4. Inom den avdelning i budgeten som rör direkta åtgärder inom forskningspolitiken får kommissionen, trots vad som sägs i artikel 23, göra överföringar mellan kapitel med upp till 15 % av anslagen från den budgetrubrik varifrån överföringen görs.

AVDELNING IV

EXTERNA ÅTGÄRDER

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 163

(artikel 148 i det ursprungliga förslaget)

1. Bestämmelserna i del I och III skall tillämpas på de externa åtgärder som finansieras genom budgeten, med förbehåll för undantagen i denna avdelning.

2. Kommissionen skall ansvara för användningen av de anslag som avses i punkt 1, antingen

a) genom självständiga beslut, eller

b) inom ramen för avtal som ingåtts med ett eller flera mottagande tredje länder, eller

c) inom ramen för de avtal med internationella organisationer som avses i artikel 53.

KAPITEL 2

GENOMFÖRANDET AV ÅTGÄRDERNA

Artikel 164

(artikel 149 i det ursprungliga förslaget)

De åtgärder som omfattas av denna avdelning får antingen genomföras centralt av kommissionen eller i decentraliserad form av det eller de mottagande tredje länderna, eller gemensamt med internationella organisationer.

Artikel 165

(artikel 150 i det ursprungliga förslaget)

1. Vid förvaltning i decentraliserad form i enlighet med artikel 53 får kommissionen besluta att överlåta förvaltningen av vissa åtgärder till myndigheter i de mottagande tredje länderna, efter att ha konstaterat att det eller de tredje länder som berörs förmår att uppfylla följande minimikriterier, som skall preciseras närmare med hänsyn till graden av avtalad decentralisering:

a) Det skall råda en faktisk åtskillnad mellan utanordnarens och räkenskapförarens funktioner.

b) Det skall finnas ett effektivt system för intern kontroll av förvaltningstransaktionerna.

c) Det skall finnas särskilda förfaranden för redovisning som gör det möjligt att visa hur gemenskapsmedlen använts.

d) Det skall finnas ett system för oberoende extern revision.

e) Upphandlingsförfarandena skall vara öppna och lättbegripliga, och utformade så att diskriminering och intressekonflikter förhindras.

2. Mottagarländerna skall förbinda sig att följa bestämmelserna i artikel 53.6.

Artikel 166

(artikel 151 i det ursprungliga förslaget)

Kommissionen skall övervaka de åtgärder som genomförs av mottagande tredje länder eller internationella organisationer. Detta skall ske antingen genom godkännande i förväg, efterhandskontroll eller genom ett kombinerat förfarande av båda.

Artikel 167

(artikel 152 i det ursprungliga förslaget)

1. Åtgärder som genomförs skall ge anledning till

a) en finansieringsöverenskommelse mellan å ena sidan kommissionen, som agerar i gemenskapernas namn, och å andra sidan mottagande tredje länder eller de organ som utsetts av dessa (mottagarna), eller

b) ett kontrakt eller en överenskommelse om bidrag med offentligrättsliga organ på nationell eller internationell nivå eller med fysiska eller juridiska personer som ansvarar för att genomföra åtgärderna.

Villkoren för den mottagande partens förvaltning av det externa biståndet skall regleras genom de kontrakt och överenskommelser som avses i punkt 1.

2. Finansieringsöverenskommelser med mottagande tredje länder får slutas senast den 31 december år n+1, där år n är det år då det budgetmässiga åtagandet ingås. De enskilda kontrakt och överenskommelser som syftar till att genomföra innehållet i finansieringsöverenskommelserna skall ingås senast den 31 december år n+3, där år n är året för det budgetmässiga åtagandet. Enskilda kontrakt och överenskommelser som gäller revision eller utvärdering får ingås även efter utgången av denna tidsfrist.

KAPITEL 3

TILLDELNING AV KONTRAKT

Artikel 168

(artikel 153 i det ursprungliga förslaget)

1. Bestämmelserna i artikel 56 och i del I avdelning V kapitel 1 om allmänna bestämmelser för tilldelning av kontrakt skall även tillämpas på den upphandling som omfattas av denna avdelning, med förbehåll för de särskilda bestämmelser om tröskelvärden och förfaranden för upphandling i tredje land som anges i genomförandebestämmelserna. Med upphandlande myndigheter avses i detta kapitel

a) kommissionen i en eller flera mottagarländers namn och för deras räkning,

b) mottagarlandet eller mottagarländerna,

c) ett organ som lyder under nationell eller internationell rätt eller fysiska eller juridiska personer som har undertecknat ett kontrakt eller en överenskommelse om finansiering eller om bidrag med kommissionen om att genomföra en extern åtgärd.

2. Upphandlingsförfarandet skall regleras i de överenskommelser om finansiering eller bidrag som avses i artikel 167.

Artikel 169

(artikel 154 i det ursprungliga förslaget)

1. Deltagande i anbudsförfaranden skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer som omfattas av tillämpningen av fördragen och, i enlighet med de särskilda bestämmelserna i de grundrättsakter som reglerar det berörda samarbetet, alla fysiska och juridiska personer som är medborgare i de mottagande tredje länderna eller något annat tredje land som uttryckligen nämns i dessa rättsakter.

2. I undantagsfall som vederbörligen motiverats kan det, enligt de särskilda villkor som följer av de grundrättsakter som reglerar samarbetet i fråga, beslutas att även medborgare i tredje länder utöver dem som anges i punkt 1 får delta i anbudsförfarandet.

KAPITEL 4

BEVILJANDE AV BIDRAG

Artikel 170

(artikel 155 i det ursprungliga förslaget)

En åtgärd får finansieras i sin helhet genom gemenskapsbudgeten om detta är nödvändigt för att åtgärden skall kunna genomföras.

KAPITEL 5

GRANSKNING AV RÄKENSKAPER

Artikel 171

(artikel 156 i det ursprungliga förslaget)

Det skall uttryckligen anges i alla finansieringsöverenskommelser eller överenskommelser om bidrag att kommissionen och revisionsrätten skall ha befogenhet att utföra kontroller av dokument och på platsen hos alla de aktörer som tilldelats kontrakt samt hos de underentreprenörer som mottagit gemenskapsmedel, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 56.2.

AVDELNING V

EUROPEISKA INTERINSTITUTIONELLA BYRÅER

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 172

(artikel 157 i det ursprungliga förslaget)

1. Med europeiska byråer avses i denna avdelning byråer som upprättas för att utföra vissa uppgifter av övergripande karaktär för gemenskapsinstitutionernas räkning.

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall även tillämpas på Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF).

3. Bestämmelserna i del I och III i förordningen skall tillämpas på driften av de europeiska byråerna, med förbehåll för undantagen i denna avdelning.

Artikel 173

(artikel 158 i det ursprungliga förslaget)

1. Anslagen till varje europeisk byrå, som skall tas upp som ett samlat belopp under en särskild budgetrubrik inom del A i kommissionens avsnitt i budgeten, skall preciseras i en bilaga till detta avsnitt.

Bilagan skall utformas som en inkomst- och utgiftsberäkning, indelad på samma sätt som budgetens avsnitt.

De anslag som tas upp i denna bilaga skall täcka de europeiska byråernas hela finansiella behov i samband med de uppgifter de utför för institutionerna.

2. De europeiska byråernas tjänsteförteckningar skall utgöra bilaga till kommissionens tjänsteförteckning.

3. Direktören för varje europeisk byrå skall fatta beslut om överföringar inom den bilaga som anges i punkt 1. Kommissionen skall underrätta budgetmyndigheten om dessa överföringar.

4. De europeiska byråernas räkenskaper skall integreras i gemenskapernas räkenskaper som avses i artikel 120.

Artikel 174

(artikel 159 i det ursprungliga förslaget)

Kommissionen skall i fråga om de anslag som är upptagna i den bilaga som gäller de europeiska byråerna delegera utanordnarens befogenheter till varje europeisk byrås direktör och fastställa gränserna och villkoren för de befogenheter som delegerats.

Artikel 175

(artikel 160 i det ursprungliga förslaget)

1. Varje europeisk byrå skall upprätta en kostnadsbokföring över sina utgifter som gör det möjligt att fastställa varje institutions andel av de utförda tjänsterna. Förvaltningskommittén skall fastställa kriterierna för denna bokföring.

2. Anmärkningarna till de särskilda budgetrubriker under vilka de olika europeiska byråernas totala anslag tas upp skall visa en beräkning av kostnaderna för de tjänster de utför för var och en av institutionerna; beräkningarna skall baseras på prognoserna i den kostnadsbokföring som avses i punkt 1.

3. Varje europeisk byrå skall underrätta de berörda institutionerna om resultaten av denna kostnadsbokföring.

Artikel 176

(artikel 161 i det ursprungliga förslaget)

1. Varje europeisk byrås förvaltningskommitté skall fastställa föreskrifter för genomförandet av bestämmelserna i denna avdelning.

2. I de fall då en av de europeiska byråerna som omfattas av denna avdelning utför tjänster åt tredje man mot betalning skall dess förvaltningskommitté fastställa särskilda bestämmelser som reglerar hur dessa tjänster skall utföras samt om hur de motsvarande räkenskaperna skall föras.

KAPITEL 2

EUROPEISKA BYRÅN FÖR BEDRÄGERIBEKÄMPNING

Artikel 177

(artikel 162 i det ursprungliga förslaget)

Bestämmelserna i kapitel 1 skall också tillämpas på Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, med förbehåll för undantagen i detta kapitel.

Artikel 178

(artikel 163 i det ursprungliga förslaget)

Kommissionen skall på begäran av OLAF:s direktör besluta om överföringar inom den bilaga som anges i artikel 173.1. Kommissionen skall underrätta budgetmyndigheten om dessa överföringar.

Artikel 179

(artikel 164 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen skall, i fråga om de anslag som är upptagna i den bilaga till kommissionens avsnitt som gäller OLAF, delegera utanordnarens befogenheter till OLAF:s direktör och fastställa gränserna och villkoren för de befogenheter som delegerats.

2. OLAF:s direktör skall ha rätt att vidaredelegera sina befogenheter till anställda som omfattas av tjänsteföreskrifterna.

Artikel 180

(artikel 165 i det ursprungliga förslaget)

Bestämmelserna i artiklarna 175.1, 175.2 och 175.3 samt i artikel 176.2 skall inte tillämpas på OLAF.

AVDELNING VI

ADMINISTRATIVA ANSLAG

Artikel 181

(artikel 166 i det ursprungliga förslaget)

Bestämmelserna i del I och III skall tillämpas på administrativa anslag, med förbehåll för undantagen i denna avdelning.

Artikel 182

(artikel 167 i det ursprungliga förslaget)

1. Löpande administrativa utgifter får från och med den 15 november varje år belasta anslagen för det närmast följande budgetåret i form av förhandsåtaganden. Sådana åtaganden får emellertid inte överskrida en fjärdedel av de motsvarande totala anslag som tagits upp under motsvarande rubrik för det innevarande budgetåret. Sådana åtaganden får inte gälla nya utgifter av ett slag som ännu inte principiellt godkänts i den senaste budgeten som antagits på normalt sätt.

2. Utgifter för hyror eller liknande som skall betalas i förskott får, för betalningar från den 1 december och framåt, belasta anslagen för det närmast följande budgetåret.

Artikel 183

(artikel 168 i det ursprungliga förslaget)

1. Åtagandebemyndigandena och betalningsbemyndigandena i budgeten skall för varje budgetår uppgå till samma belopp.

2. Administrativa utgifter som följer av kontrakt som har en löptid som överstiger ett budgetår, antingen på grund av lokal praxis eller därför att de gäller leverans av utrustning, skall belasta budgeten för det budgetår under vilket de effektueras.

TREDJE DEL

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

AVDELNING I

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 184

(artikel 169 i det ursprungliga förslaget)

Inom ramen för anslagen till garantisektionen vid EUGFJ skall kommissionens avsnitt i budgeten övergångsvis innehålla en monetär reserv, för vilken villkoren för tilldelning av anslag, användning och finansiering fastställs i rådets förordning om budgetdisciplin och rådets förordning om genomförande av beslutet om systemet för gemenskapernas egna medel samt av de genomförandebestämmelser som antagits för den sistnämnda.

Artikel 185

(artikel 170 i det ursprungliga förslaget)

De anslag till EUGFJ:s garantisektion som är avsedda för landsbygdens utveckling och för kompletterande åtgärder skall omfattas av artikel 150 under den period som täcks av nuvarande budgetplan, d.v.s. till och med den 31 december 2006.

Fram till detta datum skall anslag mot vilka inga åtaganden ingåtts samt motsvarande belopp i outnyttjade betalningsbemyndiganden få överföras till närmast följande budgetår, med begränsningen att högst 3 % av anslagen i den berörda avdelningen får överföras. Vidare skall överföringen bara få ske om de åtagandebemyndiganden som anslagits för följande budgetår under samma budgetrubriker inte räcker till för att genomföra programmen för landsbygdsutveckling upp till den anslagsnivå som beslutats för föregående budgetår. Kommissionen skall besluta om överföringen senast den 15 februari det budgetår till vilket anslagen skall överföras och underrätta budgetmyndigheten om beslutet.

Artikel 186

(ny)

1. Den klassificering av kommissionens utgifter efter ändamål som avses i artikel 41.2 skall tillämpas från och med budgetåret 2004.

Vad avser budgetåret 2003 skall kommissionens avsnitt innehålla

a) en del A som skall täcka institutionens utgifter för personal och administration,

b) en del B som skall täcka driftsutgifter och vara indelad i ett flertal underavsnitt allt efter behov.

2. De tidsgränser som anges i artiklarna 127.2, 128.4, 143.2, 143.4 och 143.7 skall tillämpas från och med budgetåret 2005.

För de föregående budgetåren skall följande tidsgränser gälla:

a) 1 maj för artikel 127.2.

b) 15 juli för artikel 128.1.

c) 15 september för artikel 128.2.

d) 15 oktober för artikel 128.3.

e) 30 november för artikel 128.4.

f) 15 juli respektive 31 oktober för artikel 143.2.

g) 30 september respektive 31 oktober för artikel 143.4.

h) 30 november för artikel 143.7.

Bestämmelserna i del I avdelning VII skall tillämpas successivt allt eftersom de tekniska möjligheterna utvecklas och skall vara helt genomförda för budgetåret 2005.

AVDELNING II

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 187

(artikel 171 i det ursprungliga förslaget)

Europaparlamentet och rådet skall ha rätt att begära alla relevanta upplysningar och förklaringar i budgetfrågor som tillhör deras behörighet.

Artikel 188

(artikel 172 i det ursprungliga förslaget)

Kommissionen skall anta genomförandebestämmelser till denna förordning i samråd med Europaparlamentet och rådet och efter det att de övriga institutionerna har yttrat sig.

Alla institutioner skall yttra sig senast tre månader efter det att kommissionen lagt fram sitt utkast till förordning om genomförandebestämmelser till budgetförordningen. Om en institution inte lämnar något svar inom denna tidsfrist skall den anses ha godtagit utkastet.

Kommissionen skall slutligt anta förordningen om genomförandebestämmelser till budgetförordningen inom tre månader efter det att den har mottagit det sista yttrandet eller, om inget yttrande avgetts, inom tre månader efter det att den tidsfrist som anges i andra stycket löpt ut.

Artikel 189

(artikel 173 i det ursprungliga förslaget)

Vart tredje år och varje gång detta är nödvändigt skall Europaparlamentet och rådet granska denna förordning på förslag av kommissionen.

Alla nya förordningar genom vilka denna förordning ändras skall antas av rådet, med tillämpning av medlingsförfarandet, om Europaparlamentet eller rådet begär det. Medlingsförfarandet skall inledas om rådet har för avsikt att avvika från det yttrande som antagits av Europaparlamentet.

Medlingen skall äga rum inom en medlingskommitté som skall bestå av rådet och företrädare för Europaparlamentet. Kommissionen skall delta i medlingskommitténs arbete.

Syftet med medlingsförfarandet skall vara att uppnå en överenskommelse mellan Europaparlamentet och rådet. Förfarandet bör normalt sett äga rum under en tidsrymd som inte överskrider tre månader, om inte rättsakten skall antas före ett bestämt datum eller ärendet är brådskande, i vilket fall rådet får bestämma en lämplig tidsfrist.

När de två institutionernas ståndpunkter är tillräckligt nära varandra får Europaparlamentet avge ett nytt yttrande, varefter rådet skall fatta ett slutgiltigt beslut.

Artikel 190

(artikel 174 i det ursprungliga förslaget)

1. Kommissionen skall med denna förordning som utgångspunkt anta en rambudgetförordning för de organ som inrättas av gemenskapen, som är juridiska personer och som kan komma att beviljas anslag ur budgeten. De finansiella bestämmelserna för dessa organ får endast avvika från ramförordningen efter överenskommelse med kommissionen och förutsatt att detta är nödvändigt på grund av särdragen i deras verksamhet.

Ramförordningen skall antas efter samråd med Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten. Dessa institutioner skall yttra sig över utkastet till förordning inom tre månader efter det att kommissionen lagt fram sitt utkast till förordning. Om en institution inte lämnar något svar inom denna tidsfrist skall den anses ha godtagit utkastet.

2. Europaparlamentet skall ha befogenheten att bevilja ansvarsfrihet för de organ som avses i punkt 1 första stycket.

3. Kommissionens internrevisor skall med hänsyn till de organ som avses i punkt 2 ha samma befogenheter som han har i förhållande till kommissionens egna avdelningar.

4. De organ som avses i punkt 1 första stycket skall föra räkenskaper enligt de regler som anges i artikel 132, så att deras räkenskaper kan konsolideras med kommissionens räkenskaper.

Artikel 191

(artikel 175 i det ursprungliga förslaget)

Budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen som finns i bilagan.

Artikel 192

(artikel 176 i det ursprungliga förslaget)

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till rådets beslut om regler för företags, forskningscentras och universitets deltagande i genomförandet av Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram (Euratom) 2002–2006 ([1])

(2002/C 103 E/24)

KOM(2001) 823 slutlig/2 — 2001/0327(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 10 januari 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

([1]) EGT C 332 E, 27.11.2001, s. 275.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE,	Oförändrat
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 7 i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av Europaparlamentets yttrande,	
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och	
av följande skäl:	
(1) Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning och utbildning med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet, nedan kallat ”ramprogrammet 2002–2006” antogs genom rådets beslut. Reglerna för gemenskapens ekonomiska deltagande måste kompletteras med andra bestämmelser som fastställs i enlighet med artikel 7 i fördraget.	
(2) I syfte att garantera bästa möjliga genomförande bör dessa bestämmelser infogas i en enhetlig och överskådlig ram som beaktar de mål och särdrag som gäller för de instrument som definieras i bilaga III till det särskilda programmet för ”Fusionsenergi” som antagits genom rådets beslut.	
(3) Reglerna för företags, forskningscentras och universitets deltagande bör vara anpassade till det slag av verksamhet som genomförs inom forskning (inbegripet demonstration) och utbildning inom kärnenergiområdet. De kan dessutom variera, beroende på om en deltagare kommer från en medlemsstat, ett associerat eller icke-associerat kandidatland eller ett tredje land, eller beroende på deltagarens juridiska struktur, dvs. huruvida det rör sig om en nationell organisation, en internationell europeisk intresseorganisation eller en annan internationell organisation eller en deltagarsammanslutning.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(4) All ramprogramsverksamhet bör vara förenlig med etiska principer, däribland de som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och bör bidra till att förbättra informationen till och dialogen med allmänheten samt främja kvinnornas roll inom forskningen.

(5) I enlighet med beslutet om ramprogrammet 2002–2006 bör juridiska personer från tredje land kunna delta i enlighet med de mål som fastställts för internationellt samarbete, bland annat i artikel 101 i fördraget.

(6) Internationella organisationer med uppgift att utveckla forskningssamarbete i Europa, och som, genom att en majoritet av deras medlemmar utgörs av medlemsstater eller associerade stater, bidrar till skapandet av ett europeiskt område för forskningsverksamhet, skall uppmuntras att delta i ramprogrammet 2002–2006.

(7) Gemensamma forskningscentret (nedan kallat ”GFC”) deltar i de indirekta åtgärderna för forskning och teknisk utveckling på samma villkor som juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat.

(8) Genomförandet av ramprogrammets åtgärder bör vara förenligt med gemenskapens ekonomiska intressen och garantera att dessa intressen tas tillvara.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta beslut fastställs reglerna för företags, forskningscentras och universitets deltagande i genomförandet av Europeiska atomenergigemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning och utbildning med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (nedan kallat ”ramprogrammet 2002–2006”).

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut avses med

a) *indirekta åtgärder:* FoTU- och utbildningsverksamhet som genomförs av en eller flera deltagare genom ett instrument inom ramprogrammet 2002–2006,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
b) *FoTU- och utbildningsverksamhet:* forskning och teknisk utveckling, inbegripet demonstration och utbildning, som beskrivs i bilagan till ramprogrammet 2002–2006,	
c) *budget:* en plan över beräknade totala tillgångar och utgifter som krävs för att genomföra en indirekt åtgärd,	
d) *konsortium:* alla deltagare i en och samma indirekta åtgärd,	
e) *kontrakt:* avtal om ekonomiskt stöd i syfte att genomföra en indirekt åtgärd, och om fastställande av rättigheter och skyldigheter mellan gemenskapen och deltagarna i den indirekta åtgärden,	
f) *rättssubjekt:* fysiska personer, eller juridiska personer som bildats i enlighet med nationell lagstiftning som gäller där dessa har etablerats, eller enligt gemenskapsrätt eller internationell rätt, och som har rättskapacitet och har rätt att i eget namn inneha alla slags rättigheter och skyldigheter,	
g) *associerad stat:* en stat som är part i ett internationellt avtal som ingåtts med gemenskapen i enlighet med eller på grundval av vilket staten i fråga bidrar ekonomiskt till hela eller delar av budgeten för ramprogrammet 2002–2006,	
h) *associerade kandidatländer:* associerade stater som av gemenskapen erkänns som kandidatländer för anslutning till Europeiska unionen,	
i) *europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG):* rättssubjekt som upprättats i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2137/85 [1],	
j) *instrument:* gemenskapens indirekta interventionsformer som anges i bilaga III till det särskilda programmet för kärnenergi.	
k) *oegentligheter*: varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten eller åsidosättande av en avtalsenlig förpliktelse som är följden av ett rättssubjekts handling eller underlåtenhet och som har lett till eller skulle kunna leda till skada för gemenskapernas allmänna budget eller budgetar som de förvaltar genom en otillbörlig utgift,	
l) *internationella organisationer:* rättssubjekt som bildas genom en sammanslutning av stater, förutom gemenskapen, och som upprättas genom ett fördrag eller en liknande akt, som har gemensamma organ och som utgör en i förhållande till de avtalsslutande parterna fristående juridisk person,	

[1] EGT L 199, 31.7.1985, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
m) *internationell europeisk intresseorganisation:* en internationell organisation i vilken majoriteten av medlemmarna är medlemsstater i gemenskapen eller associerade stater och vars främsta syfte att främja det vetenskapliga och tekniska samarbetet i Europa,	
n) *deltagare:* rättssubjekt som bidrar till indirekta åtgärder och som har rättigheter och skyldigheter gentemot gemenskapen i enlighet med detta beslut eller med kontraktet,	
o) *tredje land:* stater som varken är medlemsstater i gemenskapen eller associerade stater.	
Artikel 3 **Oberoende**	
1. Två rättssubjekt är oberoende av varandra i enlighet med detta beslut om de inte har något medel att kontrollera varandra. Kontrollmedel föreligger om ett rättssubjekt kontrollerar det andra direkt eller indirekt, eller ett rättssubjekt är underställt samma direkta eller indirekta kontroll som det andra rättssubjektet. Kontroll kan föreligga särskilt på grund av	
a) ett direkt eller indirekt innehav av mer än 50 % av det nominella värdet av ett rättssubjekts aktiekapital eller av majoriteten av aktieägarnas eller de associerades rösträtt i detta rättssubjekt, eller	
b) ett direkt eller indirekt, faktiskt eller rättsligt, innehav av rätten att fatta beslut i ett rättssubjekt,	
2. Om mer än 50 % av det nominella värdet av ett rättssubjekts aktiekapital eller majoriteten av aktieägarnas eller de associerades rösträtt i ett sådant rättssubjekt innehas, direkt eller indirekt av deltagande offentliga företag, institutionella investerare eller riskkapitalbolag eller riskkapitalfonder utgör detta inte i sig ett kontrollmedel.	
3. Om flera olika rättssubjekt ägs eller förvaltas av ett och samma offentliga organ medför inte detta att det finns ett kontrollförhållande mellan rättssubjekten.	
KAPITEL II	
INSTRUMENT	Utgår
Artikel 4 **Nätverk mellan spetsforskningscentra**	
1. Nätverk mellan spetsforskningscentra syftar till att främja vetenskaplig och teknisk kvalitet i gemenskapen genom att stegvis och på ett varaktigt sätt integrera befintlig eller fram-	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

växande forskningskapacitet på nationell och regional nivå. Varje nätverk syftar till att utveckla kunskapen inom ett fastställt område genom att sammanföra nödvändig kompetens. Den berörda verksamheten är ofta inriktad på långsiktiga och tvärvetenskapliga mål och syftar inte till att uppnå konkreta förutfastställda resultat i form av produkter, processer eller tjänster.

2. I syfte att skapa ett virtuellt spetsforskningscentrum skall deltagarna genomföra ett gemensamt verksamhetsprogram som omfattar en stor del av eller hela deras kapacitet och forskningsverksamhet inom det berörda området. I förekommande fall skall ett institut, en avdelning, ett laboratorium eller en enhet som ingår i nätet och som hör till ett rättssubjekt ges tillräcklig självständighet för att detta mål skall kunna uppnås.

Det gemensamma handlingsprogrammet är baserat på forsknings- och utbildningsverksamheten och omfattar alltid samordning, men också åtgärder för spridning av spetsforskning utanför nätverket i enlighet med vad som anges i bilaga III till rådets beslut [om det särskilda programmet Kärnenergi]. I samband med den årliga aktualiseringen av det gemensamma handlingsprogrammet, som genomförs i överenskommelse med kommissionen, kan inriktningen för vissa åtgärder ändras eller nya åtgärder tillkomma.

Artikel 5

Integrerade projekt

1. Integrerade projekt syftar till att främja gemenskapens konkurrenskraft eller bidra till lösningen av trängande samhällsproblem genom att samla nödvändiga resurser och kunnande inom forskning och teknisk utveckling. Därför skall varje integrerat projekt ha klart definierade mål vad gäller de vetenskapliga och tekniska kunskaper som skall uppnås, och skall syfta till uppnåendet av fastställda resultat i form av produkter, processer eller tjänster.

2. Integrerade projekt skall i princip bestå av en samling enskilda element, av olika omfång och struktur beroende på de uppgifter som skall utföras, som berör olika aspekter av den forskning som krävs för att uppnå de allmänna, gemensamma målen, och som skall vara väl samordnade.

De verksamheter som genomförs inom ramen för ett integrerat projekt omfattar forskning och teknisk utveckling, inbegripet demonstration, förvaltning och utnyttjande av kunskap i syfte att främja innovation, samt all annan typ av verksamhet som direkt har att göra med projektets mål enligt beskrivning i bilaga III till beslut [om det särskilda programmet Kärnenergi]. Samtliga dessa verksamheter skall ingå i en handlingsplan som skall uppdateras varje år, i överenskommelse med kommissionen. Denna uppdatering kan omfatta omstrukturering av vissa verksamheter och inledandet av ny verksamhet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Särskilda riktade projekt inom forskning eller utbildning

1. Särskilda riktade forskningsprojekt kan ta sig en av följande två former, eller utgöra en kombination av båda dessa:

a) Projekt för forskning och teknisk utveckling som syftar till att uppnå ny kunskap för att på ett avgörande sätt förbättra eller slutföra nya produkter, processer eller tjänster, eller för att uppfylla andra behov inom samhället eller gemenskapspolitiken.

b) Demonstrationsprojekt som syftar till att påvisa värdet av ny teknik som erbjuder potentiella ekonomiska fördelar, men som inte kan marknadsföras direkt.

2. Särskilda riktade utbildningsprojekt skall underlätta en snabb spridning av ny kunskap på europeisk nivå och bidra till att bättre integrera de nationella verksamheterna.

Artikel 7

Integrerade infrastrukturinitiativ

Integrerade infrastrukturinitiativ förbinder en kombination av verksamheter som är av avgörande betydelse för att förstärka och utveckla forskningsinfrastruktur som kan tillhandahålla tjänster på europeisk nivå. I detta syfte skall de kombinera nätverksåtgärder med stödverksamhet eller sådan forskning som krävs för att förbättra infrastrukturens prestanda. Dessa initiativ omfattar även ett element av kunskapsspridning till potentiella användare, bland annat inom näringslivet, och i synnerhet till små och medelstora företag.

Artikel 8

Åtgärder avseende mänskliga resurser och rörlighet

Åtgärder avseende mänskliga resurser och rörlighet syftar till utbildning, kompetensutveckling eller kunskapsöverföring. De omfattar stöd till åtgärder som genomförs av fysiska personer, mottagarstrukturer (inbegripet utbildningsnät) samt av spetsforskningsgrupper.

Artikel 9

Samordningsåtgärder

Samordningsåtgärder syftar till att främja och stödja samordnade initiativ som vidtas av olika forsknings- och innovationsaktörer. De omfattar olika verksamhetsområden som organisation av konferenser och möten, genomförande av undersök-

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
ningar, personalutbyten, utbyte och spridning av bästa praxis, inrättande av informationssystem och expertgrupper och kan vid behov även omfatta stöd till definition, organisation och förvaltning av gemensamma initiativ.	
Artikel 10 **Särskilda stödåtgärder** Särskilda stödåtgärder syftar till att uppnå de mål som fastställts för ramprogrammet 2002–2006 eller till förberedelse av framtida verksamhet inom ramen för gemenskapens politik för forskning och utbildning, och kan även omfatta uppföljning och utvärdering. De kan särskilt bestå av och kombinerar i förekommande fall, konferenser, seminarier, undersökningar och analyser, vetenskapliga utmärkelser och tävlingar på hög nivå, arbets- och expertgrupper, driftsstöd samt verksamhet för spridning av kunskap, informations- och kommunikationsåtgärder.	
KAPITEL III **REGLER FÖR DELTAGANDE OCH FINANSIERING**	KAPITEL II Oförändrat
Artikel 11 **Tillämpningsområde** Reglerna i detta kapitel gäller för rättssubjekts deltagande i indirekta åtgärder. De skall gälla utan att det påverkar de särskilda bestämmelser för FoTU- och utbildningsverksamhet inom det prioriterade tematiska forskningsområdet ”Fusionsenergi” i det särskilda programmet för kärnenergi som ingår i kapitel IV.	*Artikel 4* Oförändrat
Artikel 12 **Allmänna principer**	*Artikel 5* Oförändrat
1. Rättssubjekt som deltar i indirekta åtgärder kan få ekonomiskt stöd från gemenskapen, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15.	1. Rättssubjekt som deltar i indirekta åtgärder kan få ekonomiskt stöd från gemenskapen, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 7 och 8.
2. Rättssubjekt som är etablerade i en associerad stat får delta i de indirekta åtgärderna på samma villkor, och har samma rättigheter och skyldigheter som rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 13.	2. Rättssubjekt som är etablerade i en associerad stat får delta i de indirekta åtgärderna på samma villkor, och har samma rättigheter och skyldigheter som rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 6.
3. GFC kan delta i de indirekta åtgärderna på samma villkor, och har samma rättigheter och skyldigheter som rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat.	Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
4. Internationella europeiska intresseorganisationer får, i enlighet med sina stiftelseurkunder, delta i de indirekta åtgärderna på samma villkor, och har samma rättigheter och skyldigheter som rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat.	
5. Beroende på instrumentets art och på de mål som eftersträvas inom ramen för FoTU- och utbildningsverksamheten, får man i arbetsprogrammen till de särskilda programmen i förekommande fall begränsa deltagandet i indirekta åtgärder till rättssubjekt med utgångspunkt från deras verksamhet eller typ.	
Artikel 13	*Artikel 6*
Minsta antal deltagare och deras etableringsort	Oförändrat
1. I arbetsprogrammet anges minsta antal deltagare som krävs för den indirekta åtgärden, samt deltagarnas etableringsort, med hänsyn tagen till instrumentets art och de mål som eftersträvas inom ramen för FoTU- och utbildningsverksamheten.	
2. För spetsforskningsnätverk och integrerade projekt får det minsta antalet deltagare inte underskrida tre oberoende rättssubjekt etablerade i tre olika medlemsstater eller associerade stater, varav minst två medlemsstater eller associerade kandidatländer.	
3. Särskilda stödåtgärder och åtgärder för att främja mänskliga resurser och rörlighet, med undantag för nätverk för forskarutbildning, får genomföras av ett rättssubjekt. Om det i arbetsprogrammet fastställs ett minimiantal på två eller fler rättssubjekt som är etablerade i lika många olika medlemsstater eller associerade stater skall detta antal anges i de villkor som föreskrivs i punkt 4.	
4. För andra instrument än de som avses i punkterna 2 och 3 får det minsta antalet deltagare inte underskrida två oberoende rättssubjekt, som är etablerade i två olika medlemsstater eller associerade stater, varav minst en skall vara en medlemsstat eller ett associerat kandidatland.	
5. Europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) eller rättssubjekt som är etablerade i en medlemsstat eller i en associerad stat och som omfattar oberoende rättssubjekt som uppfyller villkoren i detta beslut kan ensamma delta i indirekta åtgärder, förutsatt att deras sammansättning uppfyller de krav som fastställs i enlighet med denna artikel.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 14	*Artikel 7*
Deltagande av rättssubjekt från tredje land	Oförändrat
1. Utan att det påverkar andra inskränkningar som kan fastställas i det särskilda programmets arbetsprogram får rättssubjekt som är etablerade i tredje land delta i FoTU- och utbildningsverksamheter utöver det minimiantal deltagare som fastställts i enlighet med bestämmelserna i artikel 13, om ett sådant deltagande är fastställt för en FoTU- eller utbildningsverksamhet eller om det är nödvändigt för genomförandet av den indirekta åtgärden.	1. Utan att det påverkar andra inskränkningar som kan fastställas i det särskilda programmets arbetsprogram får rättssubjekt som är etablerade i tredje land delta i FoTU- och utbildningsverksamheter utöver det minimiantal deltagare som fastställts i enlighet med bestämmelserna i artikel 6, om ett sådant deltagande är fastställt för en FoTU- eller utbildningsverksamhet eller om det är nödvändigt för genomförandet av den indirekta åtgärden.
2. Rättssubjekt som är etablerade i tredje land kan erhålla ekonomiskt stöd från gemenskapen, om denna möjlighet är fastställd för den berörda FoTU- eller utbildningsverksamheten eller om detta stöd är av avgörande betydelse för genomförandet av den indirekta åtgärden.	Oförändrat
Artikel 15	*Artikel 8*
Internationella organisationers deltagande	Oförändrat
Andra internationella organisationer än de internationella europeiska intresseorganisationer som avses i artikel 12.4 kan delta i FoTU- och utbildningsverksamheter i enlighet med de bestämmelser som fastställs i artikel 14.	Andra internationella organisationer än de internationella europeiska intresseorganisationer som avses i artikel 5.4 kan delta i FoTU- och utbildningsverksamheter i enlighet med de bestämmelser som fastställs i artikel 7.
Artikel 16	*Artikel 9*
Villkor avseende teknisk kompetens och resurser	Oförändrat
1. Deltagarna skall förfoga över den kunskap och den tekniska kompetens som krävs för att genomföra den indirekta åtgärden.	
2. Deltagarna skall, när de lämnar sitt förslag, åtminstone potentiellt förfoga över de resurser som krävs för att genomföra den indirekta åtgärden, och skall ange dessas ursprung.	
Deltagarna skall under det att arbetet fortskrider förfoga över de resurser som krävs för att genomföra den indirekta åtgärden i den form och vid de tidpunkter som krävs.	
De resurser som krävs för att genomföra den indirekta åtgärden omfattar mänskliga resurser, infrastruktur, ekonomiska medel och i förekommande fall immateriella tillgångar samt alla andra resurser som ställs till förfogande av tredje part utifrån en förhandsöverenskommelse.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Artikel 17	*Artikel 10*
Förslag till indirekta åtgärder	Oförändrat
1. Förslag till indirekta åtgärder skall lämnas inom ramen för en förslagsinfordran som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och som i så stor omfattning som möjligt sprids även genom andra medier.	
2. Punkt 1 gäller inte följande åtgärder:	
a) Vissa särskilda stödåtgärder för verksamhet som bedrivs av rättssubjekt, som fastställs i arbetsprogrammet.	
b) Vissa särskilda stödåtgärder som utgörs av inköp eller tjänster i enlighet med gällande regler för offentlig upphandling.	
c) Särskilda stödåtgärder som på grund av sin art och sin nytta för de särskilda programmets mål och vetenskapliga och tekniska innehåll kan komma i fråga för en stödbegäran riktad till kommissionen, om så föreskrivs i arbetsprogrammet till det berörda särskilda programmet och om en sådan begäran inte omfattas av en öppen förslagsinfordran.	
d) Sådana särskilda stödåtgärder som avses i artikel 19.	d) Sådana särskilda stödåtgärder som avses i artikel 12.
3. Förslagsinfordran kan föregås av infordringar av intresseanmälningar i syfte att ge kommissionen möjlighet att identifiera och i detalj bedöma de mål och behov som föreligger, utan att detta påverkar de beslut som kommissionen senare kommer att fatta.	Oförändrat
Artikel 18	*Artikel 11*
Bedömning och urval av förslag till indirekta åtgärder	Oförändrat
1. Förslag till sådana indirekta åtgärder som avses i artikel 17.1 samt i artikel 17.2 c bedöms enligt följande kriterier:	1. Förslag till sådana indirekta åtgärder som avses i artikel 10.1 samt i artikel 10.2 c bedöms enligt följande kriterier:
a) Deras betydelse för de mål som fastställts för det särskilda programmet.	Oförändrat
b) Vetenskaplig och teknisk kvalitet.	
c) Deras mervärde för gemenskapen, inbegripet nödvändiga mobiliserade resurser, förväntad verkan eller deras bidrag till gemenskapens politik.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

d) Kvaliteten på planen om utnyttjande eller spridning av kunskap, eventuella effekter i form av innovation och kompetens i fråga om förvaltning av immateriella rättigheter.

e) Kapaciteten att genomföra den indirekta åtgärden uttryckt i resurser, kompetens och organisation.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 c kommer även följande kriterier att beaktas:

a) För spetsforskningsnätverk, omfattningen och intensiteten av integrationsinsatserna och nätverkets förmåga att främja kvalitet utanför kretsen av nätverksmedlemmar, samt förutsättningarna för att integrationen av deras forskningskapacitet och -resurser skall bestå efter det att gemenskapens ekonomiska stöd upphör.

b) För integrerade projekt, målens ambitionsnivå och omfattningen av de medel som anslås och som på ett avgörande sätt bidrar till att stärka konkurrenskraften eller lösa samhällsproblem.

c) För integrerade infrastrukturinitiativ, förutsättningarna för att initiativet skall bestå efter det att gemenskapens ekonomiska stöd upphör.

3. I arbetsprogrammet för det särskilda programmet fastställs, utifrån arten av de instrument som tillämpas eller de mål som eftersträvas inom ramen för den berörda FoTU- och utbildningsverksamheten, vilka kriterier i punkt 1 som kommissionen skall tillämpa. I arbetsprogrammen kan dessa kriterier också preciseras eller kompletteras, liksom även de kriterier som avses i punkt 2, särskilt för att beakta på vilket sätt förslagen till indirekta åtgärder bidrar till att förbättra informationen till och dialogen med allmänheten och till att främja kvinnornas roll i forskningen.

4. Förslag till indirekta åtgärder som är oförenliga med grundläggande etiska principer och i synnerhet med de principer som ingår i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eller som inte uppfyller de krav som fastställs i arbetsprogrammet eller i förslagsinfordran kan när som helst uteslutas ur bedömnings- och urvalsförfarandet.

Deltagare som begått oegentligheter i samband med genomförandet av indirekta åtgärder kan när som helst uteslutas ur bedömnings- och urvalsförfarandet.

5. Kommissionen skall bedöma och välja ut förslag till indirekta åtgärder i enlighet med öppna, skäliga och opartiska förfaranden som skall fastställas i en utvärderingshandledning som skall offentliggöras av kommissionen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
6. Vid bedömningen av förslagen skall kommissionen bistås av oberoende experter som utses av kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 19. För vissa särskilda stödåtgärder, bland annat sådana som avses i artikel 10.2, behöver kommissionen endast anlita sådana experter, om den anser att detta är nödvändigt.	6. Vid bedömningen av förslagen skall kommissionen bistås av oberoende experter som utses av kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 12. För vissa särskilda stödåtgärder, bland annat sådana som avses i artikel 10.2, behöver kommissionen endast anlita sådana experter, om den anser att detta är nödvändigt.
Artikel 19	*Artikel 12*
Utnämning av oberoende experter	Oförändrat
1. Kommissionen skall utse oberoende experter för de bedömningar som föreskrivs i ramprogrammet 2002–2006 och i det särskilda programmet, samt för sådant bistånd som avses i artikel 18.6 och artikel 26.1 andra stycket. Kommissionen får även upprätta grupper av oberoende experter som kan bistå kommissionen med råd vid genomförandet av forskningspolitiken.	
2. Kommissionen skall utse de oberoende experterna enligt ett av följande förfaranden:	
a) För de bedömningar som avses i artikel 5 i ramprogrammet 2002–2006 samt i artikel 6.2 i det särskilda programmet skall kommissionen som oberoende experter utse personer på hög nivå inom vetenskap, näringsliv eller politik, som har stor erfarenhet av forskning, forskningspolitik eller förvaltning av forskningsprogram på nationell eller internationell nivå.	a) För de bedömningar som avses i artiklarna 5 och 6 i ramprogrammet 2002–2006 samt i artikel 7.2 i det särskilda programmet skall kommissionen som oberoende experter utse personer på hög nivå inom vetenskap, näringsliv eller politik, som har stor erfarenhet av forskning, forskningspolitik eller förvaltning av forskningsprogram på nationell eller internationell nivå.
b) För att bistå kommissionen vid bedömningen av förslag till spetsforskningsnätverk och integrerade projekt samt tillsynen av de projekt som väljs ut och genomförs skall kommissionen som oberoende experter utse personer inom vetenskap eller näringsliv med mycket goda kunskaper och internationellt erkänd sakkunskap inom det berörda ämnesområdet.	Oförändrat
c) För upprättandet av de grupper som avses i punkt 1 andra stycket skall kommissionen som oberoende experter utse yrkespersoner med erkänt mycket goda kunskaper, hög kompetens och stor erfarenhet inom det ämnesområde eller de frågor som verksamheten avser.	
d) I andra fall än de som avses i punkterna a–c, och för att på ett väl avvägt sätt beakta de olika aktörerna på forskningsområdet, skall kommissionen utse oberoende experter med kompetens och kunskaper som är lämpliga för de uppgifter som anförtros dem. I detta syfte skall kommissionen inhämta ansökningar från enskilda eller från forskningsinstitutioner i syfte att upprätta förteckningar över lämpliga experter, eller, om den anser detta vara lämpligt, välja personer utanför denna förteckning som har den kompetens som krävs.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
3. När kommissionen utser en oberoende expert skall den se till att ingen intressekonflikt föreligger avseende den fråga som experten skall uttala sig om. I detta syfte skall kommissionen uppmana experten att skriva på en deklaration i vilken denne försäkrar att ingen intressekonflikt föreligger vid utnämningstillfället och förpliktar sig att informera kommissionen om en sådan konflikt skulle uppstå under utförandet av uppdraget.	
Artikel 20	*Artikel 13*
Kontrakt	Oförändrat
1. De förslag till indirekta åtgärder som väljs ut skall vara föremål för ett kontrakt, som utformas i enlighet med det standardkontrakt som utarbetats av kommissionen, i enlighet med bestämmelserna i ramprogrammet 2002–2006 och i detta beslut, och i förekommande fall med beaktande av de berörda instrumentens särdrag.	
2. I kontraktet fastställs deltagarnas rättigheter och skyldigheter i enlighet med detta beslut, särskilt metoderna för vetenskaplig, teknisk och ekonomisk kontroll av den indirekta åtgärden, aktualisering av målsättningarna, utveckling av konsortiet, utbetalning av gemenskapsstödet, villkoren för huruvida olika nödvändiga utgifter är stödberättigande samt reglerna för spridning och utnyttjande. I kontraktet fastställs reglerna för spridning och utnyttjande av kunskap och resultat i enlighet med del II, kapitel 2 i fördraget.	
3. I syfte att garantera skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen skall lämpliga sanktioner införas i kontrakten.	
Artikel 21	*Artikel 14*
Genomförande av indirekta åtgärder	Oförändrat
1. Inom konsortiet skall deltagarna solidariskt ansvara för det tekniska genomförandet av den indirekta åtgärden i enlighet med bestämmelserna i kontraktet och på de organisatoriska villkor som konsortiet själv beslutar om.	
2. Gemenskapens ekonomiska stöd till en indirekt åtgärd skall, i enlighet med de villkor som fastställs i kontraktet, betalas ut till den deltagare som utsetts av konsortiet och godkänts av kommissionen. Deltagaren skall förvalta gemenskapens ekonomiska bidrag i enlighet med de beslut som fattas av konsortiet avseende medlens fördelning mellan deltagarna och verksamheterna.	
3. Utan att det påverkar de arrangemang som fastställs i kontraktet med hänsyn till instrumentets art och deltagarnas bidrag	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
a) skall alla deltagare på obestämd tid vara solidariskt ansvariga för användningen av det gemenskapsstöd som de tilldelats i enlighet med punkt 2 andra stycket, med undantag för de delar av stödet som tilldelats de deltagare som avses i punkt b,	
b) är en deltagare, som av rättsliga eller administrativa skäl inte kan hållas solidariskt ansvarig, endast ansvarig för den del av gemenskapens ekonomiska stöd som tilldelats deltagaren i enlighet med punkt 2 andra stycket.	
4. Det ansvar som avses i punkt 3 a åberopas endast av kommissionen om varken den felande deltagaren eller konsortiet på eget initiativ och inom en rimlig tid har ersatt den skada som förorsakats gemenskapen.	
5. Om flera rättssubjekt är samlade inom ett gemensamt rättssubjekt som handlar i egenskap av ensam deltagare i enlighet med artikel 13.5 skall detta rättssubjekt åta sig de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel och vara ansvarigt gentemot gemenskapen, oberoende av vilka arrangemang som överenskommits mellan de rättssubjekt som utgör denna deltagare.	5. Om flera rättssubjekt är samlade inom ett gemensamt rättssubjekt som handlar i egenskap av ensam deltagare i enlighet med artikel 6.5 skall detta rättssubjekt åta sig de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel och vara ansvarigt gentemot gemenskapen, oberoende av vilka arrangemang som överenskommits mellan de rättssubjekt som utgör denna deltagare.
Artikel 22	*Artikel 15*
Gemenskapens ekonomiska stöd	Oförändrat
I enlighet med bilagan till detta beslut och i överensstämmelse med gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling [1] kan gemenskapens ekonomiska stöd ta sig följande tre olika former:	I enlighet med bilaga III till ramprogrammet kan gemenskapens ekonomiska stöd ta sig följande tre olika former:
a) För spetsforskningsnät tar det sig formen av ett integrationsstöd vars belopp fastställs utifrån värdet av de kapaciteter och resurser som samtliga deltagare avser att integrera. Stödet skall komplettera de resurser som ställs till förfogande av deltagarna för att genomföra det gemensamma handlingsprogrammet. Stödet betalas ut för genomförandet av det gemensamma handlingsprogrammet och utifrån de utgifter som genomförandet medför, som inte täcks av deltagarna själva och som styrks av en extern revisor, eller, för offentliga rättssubjekt, av en behörig statlig tjänsteman.	Oförändrat
b) För vissa åtgärder som avser mänskliga resurser och rörlighet samt särskilt stöd, med undantag för de indirekta åtgärder som avses i artikel 17.2 b, kan stödet ta sig formen av ett schablonbelopp.	b) För vissa åtgärder som avser mänskliga resurser och rörlighet samt särskilt stöd, med undantag för de indirekta åtgärder som avses i artikel 10.2 b, kan stödet ta sig formen av ett schablonbelopp.

[1] EGT C 45, 17.2.1996, s. 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
c) För integrerade projekt och andra instrument med undantag för sådana som avses i punkterna a) och b) och med undantag för de indirekta åtgärder som avses i artikel 17.2 b tar sig stödet formen av ett bidrag till budgeten, beräknat som en procentsats av den budget som deltagarna ställer till förfogande för genomförande av den indirekta åtgärden, uppdelat i enlighet med verksamhetens art.	c) För integrerade projekt och andra instrument med undantag för sådana som avses i punkterna a) och b) och med undantag för de indirekta åtgärder som avses i artikel 10.2 b tar sig stödet formen av ett bidrag till budgeten, beräknat som en procentsats av den budget som deltagarna ställer till förfogande för genomförande av den indirekta åtgärden, uppdelat i enlighet med verksamhetens art.
De utgifter som är nödvändiga för genomförandet av den indirekta åtgärden skall anges i kontraktet och skall bestyrkas av en extern revisor eller, för offentliga rättssubjekt, av en behörig statlig tjänsteman.	Oförändrat
I kontraktet får genomsnittsbelopp anges för de olika typerna av utgifter, eller förutbestämda schablonbelopp, samt, i överenskommelse med deltagarna, ett värde per verksamhet som inte avsevärt avviker från uppkomna utgifter.	
Artikel 23	*Artikel 16*
Förändringar av konsortiet	Oförändrat
1. Inom ramen för gemenskapens ekonomiska stöd och oberoende av vilket instrument som berörs får konsortiet på eget initiativ eller inom ramen för genomförandet av kontraktet i överenskommelse med kommissionen ändra sin sammansättning bland annat genom att utvidga den till nya rättssubjekt som kan bidra till genomförandet av den indirekta åtgärden.	
Utom för sådana ändringar som avses i punkt 2 skall konsortiet på grundval av lämpliga kriterier och i överensstämmelse med kontraktet identifiera nya rättssubjekt.	
2. I det gemensamma handlingsprogrammet för ett spetsforskningsnät, eller i handlingsplanen för ett integrerat projekt, fastställs vilka förändringar av konsortiets sammanställning som kräver föregående offentliggörande av en konkurrensutsatt ansökningsomgång.	
Konsortiet skall offentliggöra sådana ansökningsomgångar och se till att de får stor spridning via specifika informationsmedia som ramprogrammets (2002–2006) Internetsidor, offentliggöranden i fackpressen eller broschyrer.	
Konsortiet skall utvärdera anbuden:	
a) utgående från de kriterier som lagts till grund för bedömning och urval av projekt i den indirekta åtgärden och som definierats i enlighet med bestämmelserna i artikel 18.3 och 18.4,	a) utgående från de kriterier som lagts till grund för bedömning och urval av projekt i den indirekta åtgärden och som definierats i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.3 och 11.4,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
b) med hjälp av oberoende experter som utses av konsortiet utgående från de kriterier som anges i artikel 19.2 b.	b) med hjälp av oberoende experter som utses av konsortiet utgående från de kriterier som anges i artikel 12.2 b.
Om konsortiet till följd av en sådan utvärdering föreslår att det skall utvidgas till att omfatta nya deltagare, kan kommissionen i enlighet med punkt 1 motsätta sig detta.	Oförändrat
Artikel 24	*Artikel 17*
Kompletterande ekonomiskt stöd	Oförändrat
Kommissionen kan utöka gemenskapens ekonomiska stöd till en indirekt åtgärd under det att den genomförs så att den skall kunna omfatta nya verksamheter som kan medföra behov av nya deltagare.	
Kommissionen skall göra detta genom en förslagsinfordran som i förekommande fall begränsas till de pågående indirekta åtgärderna och efter att ha genomfört en bedömning i enlighet med bestämmelserna i artikel 18.	Kommissionen skall göra detta genom en förslagsinfordran som i förekommande fall begränsas till de pågående indirekta åtgärderna och efter att ha genomfört en bedömning i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.
Artikel 25	*Artikel 18*
Konsortiets verksamhet till förmån för tredje part	Oförändrat
Om det i kontraktet föreskrivs att konsortiet skall utföra hela eller delar av sin verksamhet till förmån för tredje part, skall konsortiet garantera att detta offentliggörs på lämpligt sätt, i förekommande fall i överensstämmelse med kontraktet.	
Konsortiet skall bedöma och välja ut de ansökningar som inkommer i enlighet med principerna om öppenhet, skälighet och opartiskhet och med de villkor som fastställs i kontraktet.	
Artikel 26	*Artikel 19*
Vetenskaplig, teknisk och ekonomisk tillsyn och revision	Oförändrat
1. Kommissionen skall regelbundet utvärdera de indirekta åtgärderna till vilka gemenskapen ger stöd, utifrån verksamhetsrapporter som också avser genomförandet av den plan för utnyttjande eller spridning av kunskap som deltagarna lämnat in till kommissionen i enlighet med kontraktet.	
Vid tillsynen av spetsforskningsnät och integrerade projekt, samt vid behov även vid tillsynen av andra indirekta åtgärder, skall kommissionen bistås av oberoende experter som den skall utse i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.2.	Vid tillsynen av spetsforskningsnät och integrerade projekt, samt vid behov även vid tillsynen av andra indirekta åtgärder, skall kommissionen bistås av oberoende experter som den skall utse i enlighet med bestämmelserna i artikel 12.2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
2. I enlighet med kontraktet skall kommissionen vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att målen med den indirekta åtgärden uppnås, med hänsyn tagen till gemenskapens ekonomiska intressen, i enlighet med vilka kommissionen vid behov får anpassa gemenskapens ekonomiska stöd eller avbryta en indirekt åtgärd om bestämmelserna i detta beslut eller i kontraktet åsidosätts.	Oförändrat
3. Kommissionen eller dess bemyndigade företrädare har rätt att genomföra vetenskapliga, tekniska och ekonomiska revisioner hos deltagarna i syfte att se till att den indirekta åtgärden genomförs eller har genomförts på de villkor som fastställs av deltagarna och i enlighet med bestämmelserna i kontraktet.	
4. I enlighet med artikel 160C i fördraget kan revisionsrätten granska användningen av gemenskapens ekonomiska stöd i enlighet med sina egna bestämmelser.	
Artikel 27	*Artikel 20*
Skydd av gemenskapens ekonomiska intressen	Oförändrat
Kommissionen skall se till att Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av de indirekta åtgärderna genom effektiva kontroller och avskräckande åtgärder samt påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande vilka skall tillämpas när oegentligheter konstateras i enlighet med rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2999/95 ([1]), 2185/96 ([2]) och 1074/99 ([3]).	Kommissionen skall se till att Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av de indirekta åtgärderna genom effektiva kontroller och avskräckande åtgärder samt påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande vilka skall tillämpas när oegentligheter konstateras i enlighet med rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ([1]) och 2185/96 ([2]), samt rådets förordning (Euratom) 1074/99 ([3]).
KAPITEL IV	KAPITEL III
SÄRSKILDA REGLER FÖR DELTAGANDE I FOTU- OCH UTBILDNINGSVERKSAMHET INOM DET PRIORITERADE TEMATISKA FORSKNINGSOMRÅDET FÖR FUSIONSENERGI	Oförändrat
Artikel 28	*Artikel 21*
Tillämpningsområde	Oförändrat
Reglerna i detta kapitel berör FoTU- och utbildningsverksamhet inom ramen för det prioriterade tematiska forskningsområdet för fusionsenergi. De skall ha företräde framför bestämmelserna i kapitlen II och III vid alla eventuella konflikter mellan reglerna i detta kapitel och reglerna i kapitlen II och III.	
Artikel 29	*Artikel 22*
Förfaranden	Oförändrat
FoTU- och utbildningsverksamhet inom ramen för det prioriterade tematiska forskningsområdet för fusionsenergi kan genomföras på grundval av de förfaranden som fastställs nedan:	

([1]) EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.
([2]) EGT L 292, 15.11.1996, s. 1.
([3]) EGT L 210, 10.8.1999, s. 24.

([1]) EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.
([2]) EGT L 292, 15.11.1996, s. 1.
([3]) EGT L 210, 10.8.1999, s. 24.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
a) Associationskontrakt med medlemsstater, associerade stater eller rättssubjekt som är etablerade i dessa stater.	
b) Det multilaterala europeiska avtalet om fusionsutveckling, EFDA.	
c) Andra multilaterala avtal mellan gemenskapen och associerade rättssubjekt.	
d) Rättssubjekt som kan komma att upprättas efter det att den rådgivande kommitté för fusionsprogrammet som avses i artikel 5.2 i det särskilda programmet för kärnenergi har avgivit sitt yttrande.	
e) Andra tidsbegränsade kontrakt med icke-associerade rättssubjekt som är etablerade i medlemsstaterna eller de associerade staterna.	
f) Internationella avtal om samarbete med tredje land, eller andra rättssubjekt som kan komma att upprättas genom sådana avtal.	
Artikel 30	*Artikel 23*
Gemenskapens ekonomiska stöd	Oförändrat
1. I de associationskontrakt som avses i artikel 29 a och de tidsbegränsade kontrakt som avses i artikel 29 e fastställs bestämmelserna om gemenskapens ekonomiska bidrag till den verksamhet som omfattas.	1. I de associationskontrakt som avses i artikel 22 a och de tidsbegränsade kontrakt som avses i artikel 22 e fastställs bestämmelserna om gemenskapens ekonomiska bidrag till den verksamhet som omfattas.
De årliga beloppen av gemenskapens ekonomiska stöd skall inte överskrida 20 % av de löpande utgifterna under år 2003, och skall minska från år till år så att det genomsnittliga årliga bidraget för hela ramprogramsperioden 2002–2006 inte överstiger 15 %.	Grundnivån för gemenskapens ekonomiska stöd skall inte överskrida 17,5 % för hela ramprogramsperioden 2002–2006.
2. Efter samråd med den rådgivande kommittén för fusionsprogrammet som avses i artikel 5.2 i det särskilda programmet för kärnenergi kan kommissionen komma att finansiera följande:	Oförändrat
a) De utrustningsrelaterade utgifterna för särskilt fastställda projekt som givits prioritetsstatus av den rådgivande kommittén, med en enhetlig andel motsvarande 35 %.	a) De utrustningsrelaterade utgifterna för särskilt fastställda projekt som givits prioritetsstatus av den rådgivande kommittén, med en enhetlig andel motsvarande 37,5 %.
b) Särskilt fastställda multilaterala verksamheter som genomförs inom ramen för det multilaterala europeiska avtalet om fusionsutveckling eller av ett rättssubjekt som upprättats för det ändamålet, inbegripet upphandlingsavtal.	Oförändrat
3. I projekt och verksamheter som erhåller finansiering utöver den årliga grundnivå som avses i andra stycket i punkt 1 skall alla rättssubjekt som avses i artikel 29 a–29 e ha rätt att delta i de experiment som genomförs med den berörda utrustningen.	3. I projekt och verksamheter som erhåller finansiering utöver den grundnivå som avses i andra stycket i punkt 1 skall alla rättssubjekt som avses i artikel 22 a–22 e ha rätt att delta i de experiment som genomförs med den berörda utrustningen.
4. Gemenskapens finansiella bidrag till verksamheter som genomförs inom ramen för ett internationellt samarbetsavtal enligt artikel 29 f skall fastställas i det avtalet eller av eventuella rättssubjekt som upprättats genom avtalet.	4. Gemenskapens finansiella bidrag till verksamheter som genomförs inom ramen för ett internationellt samarbetsavtal enligt artikel 22 f skall fastställas i det avtalet eller av eventuella rättssubjekt som upprättats genom avtalet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
Gemenskapen, i samråd med de rättssubjekt som associerats till programmet, kan upprätta lämpliga rättssubjekt för att verkställa gemenskapens deltagande i och finansiering av sådana avtal.	Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

BILAGA

FOTU-VERKSAMHET OCH GEMENSKAPENS EKONOMISKA STÖD PER INSTRUMENTTYP

Instrumenttyp	FoTU-verksamhet	Gemenskapsstöd (1)
Spetsforskningsnät	— Prioriterade tematiska områden — Annan verksamhet inom kärnsäkerhetsområdet (2)	Stöd till integration: i allmänhet upp till 25 % av värdet av de kapaciteter och resurser som parterna har för avsikt att integrera (3)
Integrerade projekt	— Prioriterade tematiska områden — Annan verksamhet inom kärnsäkerhetsområdet (2)	Bidrag till budgeten: upp till 50 % av budgeten (4) (5)
Särskilda riktade projekt inom forskning eller utbildning	— Prioriterade tematiska områden (2) — Annan verksamhet inom kärnsäkerhetsområdet (2)	Bidrag till budgeten: upp till 50 % av budgeten (4) (5)
Åtgärder för mänskliga resurser och rörlighet	— Prioriterade tematiska områden (2) — Annan verksamhet inom kärnsäkerhetsområdet (2)	Bidrag till budgeten: upp till 100 % av budgeten (4), i förekommande fall som klumpsumma
Integrerade infrastrukturinitiativ	— Prioriterade tematiska områden (2) — Annan verksamhet inom kärnsäkerhetsområdet (2)	Bidrag till budgeten: beroende på verksamhetens natur, mellan 50 och 100 % av budgeten (4) (5) (6)
Samordningsåtgärder	— Prioriterade tematiska områden (2) — Annan verksamhet inom kärnsäkerhetsområdet (2)	Bidrag till budgeten: upp till 100 % av budgeten (4) (5)
Särskilda stödåtgärder	— Prioriterade tematiska områden (2) — Annan verksamhet inom kärnsäkerhetsområdet (2)	

(1) Gemenskapens ekonomiska bidrag skall avse en budget bestående av utgifter utöver dem som täcks av parterna, utom för de ansökningar som avses i artikel 17.2 b, där bidraget avser inköpspris, eller när bidraget tar sig formen av ett av kommissionen förutfastsatt standardbelopp.

Dessa kan täckas till 100 % av gemenskapen. Exempelvis kan gemenskapens bidrag för samordningsåtgärder täcka upp till 100 % av den budget som behövs för samordning av de verksamheter som finansieras av parterna själva.

(2) I motiverade fall.

(3) Denna stödandel varierar mellan olika områden och fastställs i arbetsprogrammen. Gemenskapsstödet skall utgöra en kompletterande täckning av utgifterna inom ramen för det gemensamma handlingsprogrammet.

(4) I standardkontraktet fastställs villkoren för hur vissa rättssubjekt, t.ex. offentliga organisationer, kan finansieras med upp till 100 % av sina marginalkostnader.

(5) Stödandelarna kan komma att ändras i enlighet med gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling om det rör sig om forsknings- eller demonstrationsverksamhet, eller i enlighet med regler för annan verksamhet, t.ex. forskarutbildning eller konsortiets förvaltning.

(6) Verksamheten inom ramen för ett integrerat infrastrukturinitiativ skall obligatoriskt omfatta en åtgärd för sammanslutning i nätverk (samordningsåtgärd: upp till 100 % av budgeten) och minst en av följande andra verksamheter: forskningsverksamhet (upp till 50 % av budgeten) eller särskilda tjänster (t.ex. gränsöverskridande tillgång till forskningsinfrastruktur: upp till 100 % av budgeten).

ÄNDRAT FÖRSLAG

Utgår

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser

(2002/C 103 E/25)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 7 slutlig — 2002/0013(COD)

(Framlagt av kommissionen den 11 januari 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Terroristattackerna den 11 september i Förenta staterna och den politiska utveckling som har följt på dessa händelser har allvarligt påverkat lufttrafikföretagens flygtrafik och lett till en betydande nedgång i efterfrågan under resten av sommarsäsongen 2001 och vintersäsongen 2001/2002.

(2) För att säkerställa att ett bristande utnyttjande av ankomst- och avgångstider som är fördelade för de säsongerna inte leder till att lufttrafikföretagen förlorar sitt berättigande till dessa ankomst- och avgångstider förefaller det vara nödvändigt att klart och entydigt fastställa att de säsongerna har påverkats negativ av terroristattackerna den 11 september 2001.

(3) Rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser [1] bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artikel 10 a skall införas i rådets förordning (EEG) nr 95/93.

"*Artikel 10 a*

Händelserna den 11 september 2001

Terroristattackerna den 11 september 2001 har allvarligt påverkat lufttrafikföretagens flygtrafik under sommarsäsongen 2001 och vintersäsongen 2001–2002. I enlighet med artikel 10.3 skall samordnarna följaktligen godta att lufttrafikföretagen är berättigade att få samma ankomst- eller avgångstider under sommarsäsongen 2002 och vintersäsongen 2002–2003 som de var berättigade till under sommarsäsongen 2001 respektive vintersäsongen 2001–2002."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den [. . .]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

[1] EGT L 14, 22.1.1993, s. 1.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om säkerheten i fråga om luftfartyg från tredje land som använder flygplatser i gemenskapen

(2002/C 103 E/26)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 8 slutlig — 2002/0014(COD)

(Framlagt av kommissionen den 14 januari 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) I den resolution som Europaparlamentet antog den 15 februari 1996 [1] framhålls att gemenskapen bör bli mer aktiv och utveckla en strategi för att förbättra säkerheten för de medborgare som reser med flyg eller bor i närheten av flygplatser.

(2) Kommissionen har överlämnat ett meddelande till rådet och Europaparlamentet med titeln "Fastställande av en gemenskapsstrategi för bättre flygsäkerhet" [2].

(3) I meddelandet anges tydligt att säkerheten kan ökas på ett effektivt sätt genom att man säkerställer att luftfartygen fullt ut överensstämmer med de internationella säkerhetsnormer som anges i bilagorna till konventionen om internationell civil luftfart, som undertecknades i Chicago den 7 december 1944.

(4) Erfarenheten visar att länder utanför gemenskapen inte alltid tillämpar och genomför internationella säkerhetsnormer. För att förbättra transportsäkerheten inom gemenskapen krävs därför hädanefter kontroll av att internationella säkerhetsnormer följs, en kontroll som medlemsstaterna själva bör genomföra på sina egna flygplatser.

(5) Regler och förfaranden för rampinspektioner, däri inbegripet startförbud för luftfartyg, bör harmoniseras för att säkerställa en likvärdig effektivitet vid alla flygplatser inom gemenskapen, vilket i sin tur skulle minska bruket att luftfartyg från tredje land endast trafikerar vissa flygplatser för att undvika ordentliga kontroller.

(6) Om medlemsstaterna genom harmonisering kan säkerställa att internationella normer verkligen följs, kan de undvika snedvridning av konkurrensen och samtidigt dra nytta av den styrka som uppnås genom en gemensam hållning vid kontakter med tredje land.

(7) Information som samlats in i varje medlemsstat bör göras tillgänglig för alla andra medlemsstater och kommissionen för att säkerställa effektivast möjliga kontroll av att luftfartyg från tredje land uppfyller internationella säkerhetsnormer.

(8) Av ovannämnda skäl bör man på gemenskapsnivå inrätta ett förfarande för bedömning av utländska luftfartyg och därtill hörande mekanismer för samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller att dela och analysera information och dra slutsatser av denna.

(9) Luftfartyg som landar inom gemenskapen bör inspekteras, om det föreligger misstanke om att de inte uppfyller internationella säkerhetsnormer.

(10) Säkerhetsrelaterad information är känslig till sin natur, och för att säkerställa att sådan information samlas in, är det nödvändigt att se till att informationen används på rätt sätt och att källorna behandlas förtroligt, utan att detta påverkar unionsmedborgarnas rätt till information om dels de ansträngningar som görs för att garantera deras säkerhet, dels om de allvarligaste händelserna som äventyrar luftsäkerheten.

(11) Luftfartyg med sådana brister som utgör en uppenbar säkerhetsrisk och som kräver rättelse skall beläggas med startförbud till dess att de internationella säkerhetsnormerna är uppfyllda.

---

[1] Resolution B4-0150/96 (EGT C 65, 4.3.1996, s. 172).

[2] Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet, rapport till Europaparlamentet och rådet från den högnivågrupp som upprättades genom rådets beslut av den 11 mars 1996, "Fastställande av en gemenskapsstrategi för bättre flygsäkerhet", SEK(96) 1083 slutlig, 12.6.1996.

(12) Anläggningarna vid den inspekterande flygplatsen kan vara sådana att den behöriga myndigheten tvingas låta luftfartyget fortsätta till en lämplig flygplats, förutsatt att villkoren för en säker flygning är uppfyllda.

(13) I samband med vissa säkerhetsrisker är det nödvändigt att kommissionen utarbetar bestämmelser för att förbättra säkerheten och tillämpa kraven i artiklarna 4–6, varför en kommitté bör inrättas och ett förfarande fastställas för nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för denna kommitté.

(14) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1], bör de antas genom det förfarande som anges i artikel 5 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Syftet med detta direktiv är att bidra till förbättrad luftfartssäkerhet genom att säkerställa att

— uppgifter samlas in och sprids så att det blir möjligt att framställa ett tillräckligt beslutsunderlag för beslut om vilka åtgärder som krävs för att garantera de resandes säkerhet och säkerheten för människor på marken,

— luftfartyg från tredje land, deras drift och besättning inspekteras närhelst skälig misstanke föreligger om att internationella säkerhetsnormer inte följs och att sådana luftfartyg beläggs med startförbud om detta är nödvändigt för att garantera den omedelbara säkerheten,

— beslut om lämpliga åtgärder fattas och genomförs för att rätta till de brister som konstateras.

Artikel 2

Räckvidd

Det här direktivet är tillämpligt på luftfartyg från tredje land som landar på flygplatser som är belägna i medlemsstaterna.

Statliga luftfartyg enligt definitionen i konventionen angående internationell civil luftfart, som undertecknades i Chicago den 7 december 1944 (hädanefter betecknad Chicagokonventionen) samt luftfartyg som har en högsta tillåten startvikt på högst 5 700 kg och som inte bedriver kommersiell lufttransportverksamhet skall inte omfattas av det här direktivet.

Direktivet skall emellertid inte begränsa medlemsstaternas rätt att under vederbörligt beaktande av gemenskapslagstiftningen genomföra inspektioner av, utfärda startförbud för, utestänga eller uppställa villkor för varje luftfartyg som landar på deras flygplatser.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

”startförbud”: formellt förbud för ett luftfartyg att lämna en flygplats och vidtagande av sådana åtgärder som är nödvändiga för att kvarhålla det,

”internationella säkerhetsnormer”: de säkerhetsnormer som återfinns i Chicagokonventionen och dess bilagor, i deras lydelse vid tidpunkten för inspektionen,

”rampinspektion”: granskning av luftfartyg från tredje land i enlighet med bilaga II,

”luftfartyg från tredje land”: luftfartyg som inte används eller drivs under tillsyn av en medlemsstats behöriga myndighet.

Artikel 4

Insamling av information

Medlemsstaterna skall inrätta en mekanism för att samla in sådan information som bedöms vara användbar för att uppnå det mål som anges i artikel 1, inbegripet följande:

a) Viktig säkerhetsinformation som särskilt kan erhållas genom

   — rapporter från piloter,

   — rapporter från underhållsorganisationer,

   — rapporter rörande olyckstillbud,

   — andra organisationer som är oberoende av medlemsstaternas behöriga myndigheter,

   — klagomål.

b) Information om åtgärder som vidtagits efter en rampinspektion, såsom

   — startförbud,

   — luftfartygs eller operatörers utestängning från landet,

   — nödvändiga rättelseåtgärder,

   — kontakter med operatörens behöriga myndighet.

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

c) Uppföljande information om operatören såsom

— vilka rättelseåtgärder som vidtagits,

— återkommande fel.

Denna information skall bevaras och härvid skall ett standardiserat formulär, som innehåller de uppgifter som anges i formuläret i bilaga I, användas.

Artikel 5

Rampinspektion

1. Varje medlemsstat skall fastställa lämpliga metoder för att säkerställa att rampinspektioner genomförs med avseende på luftfartyg från tredje land som landar på någon av medlemsstatens flygplatser som är öppen för internationell luftfart, om misstanke föreligger om att de inte överensstämmer med internationella säkerhetsnormer. När dessa förfaranden genomförs skall den behöriga myndigheten fästa särskild uppmärksamhet vid luftfartyg

— i fråga om vilka det har mottagits information som indikerar dåligt underhåll eller tydliga skador eller defekter,

— som har rapporterats uppträda onormalt sedan de flög in i en medlemsstats luftrum vilket föranleder betydande oro för säkerheten,

— som vid en tidigare rampinspektion uppvisat brister som ger anledning till betydande oro för att luftfartyget inte överensstämmer med internationella normer och i fråga om vilket medlemsstaten befarar att bristerna inte har rättats till,

— i fråga om vilka det finns bevis för att de behöriga myndigheterna i registreringslandet inte utövar tillräcklig säkerhetstillsyn, eller

— i fråga om vilka den information som har samlats in enligt artikel 4 ger anledning till oro beträffande operatören eller i fråga om vilka en tidigare rampinspektion av ett luftfartyg som används av samma operatör har avslöjat brister.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att lämpliga rampinspektioner och andra övervakningsåtgärder som har beslutats enligt artikel 9.3 genomförs.

3. Rampinspektionen skall utföras enligt det förfarande som anges i bilaga II och med hjälp av ett formulär för rampinspektion som minst innehåller de uppgifter som anges i formuläret i bilaga II. När rampinspektionen har slutförts skall luftfartygets befälhavare underrättas om innehållet i rampinspektionsrapporten, och om brister har uppdagats, skall rapporten sändas till luftfartygets operatör och till den berörda behöriga myndigheten.

4. När den behöriga myndigheten utför en rampinspektion enligt detta direktiv skall alla tänkbara ansträngningar göras för att undvika orimliga förseningar av det inspekterade luftfartyget.

Artikel 6

Informationsutbyte

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall delta i ett ömsesidigt informationsutbyte.

2. Alla standardiserade rapporter enligt artikel 4 och rampinspektionsrapporter enligt artikel 5.3 skall utan dröjsmål överlämnas till medlemsstaternas behöriga myndigheter och till kommissionen, på deras begäran.

3. Om en standardiserad rapport visar att en möjlig säkerhetsrisk föreligger eller om en rampinspektionsrapport visar att ett luftfartyg inte överensstämmer med internationella säkerhetsnormer och kan utgöra en möjlig säkerhetsrisk, skall rapporten omedelbart lämnas till alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna och till kommissionen.

Artikel 7

Informationsskydd och spridning av information

1. Den information som utbyts i enlighet med artikel 6 skall endast användas för detta direktivs syften och skall endast vara tillgänglig för de deltagande behöriga myndigheterna och för kommissionen.

2. Varje medlemsstat skall en gång i halvåret på ett för allmänheten tillgängligt sätt offentliggöra information om

— antalet luftfartyg som belagts med startförbud under den föregående sexmånadersperioden, inklusive luftfartygstyp, operatörens namn och säte, registreringsstat, skälet till startförbudet tillsammans med flygplatsen där startförbudet utfärdades och datum för detta, samt samtliga rättelseåtgärder som vidtagits till följd av startförbudet,

— luftfartygstyp, registreringsstat och namn och säte på de operatörer vars luftfartyg har kvarhållits fler än en gång under de senaste 24 månaderna, skälet till startförbudet samt flygplatsen där startförbudet utfärdades och datum för detta tillsammans med samtliga rättelseåtgärder som vidtagits till följd av startförbudet,

— en förteckning över de flygplatser som är öppna för internationell trafik, antalet rampinspektioner som genomförts samt hur många gånger som luftfartyg från tredje land använt varje flygplats i förteckningen,

— antalet rampinspektioner som anmälts i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.3.

3. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 11.2 besluta att lämna ut kompletterande information till de parter som kan ha nytta av informationen för att förbättra flygsäkerheten.

4. Den förtroliga karaktären hos information som har lämnats frivilligt, särskilt av besättningen på luftfartyg som genomgått rampinspektion, skall säkerställas genom att källan till sådan information i stor omfattning avidentifieras.

Artikel 8

Startförbud för luftfartyg

1. I fall av bristande överensstämmelse med internationella säkerhetsnormer som utgör en uppenbar säkerhetsrisk skall den behöriga myndighet som utför rampinspektionen belägga luftfartyget med startförbud till dess att någon risk inte längre föreligger.

2. Om ett luftfartyg beläggs med startförbud skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat där inspektionen utfördes omedelbart underrätta de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över den berörda operatören och den stat där luftfartyget är registrerat.

3. Om risken är av sådan art att luftfartyget på ett säkert sätt kan flygas utan betalande passagerare eller frakt, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat där inspektionen utfördes, i samarbete med den stat som ansvarar för det berörda luftfartygets drift, föreskriva nödvändiga villkor för hur luftfartyget på ett säkert sätt, utan betalande passagerare eller frakt, kan tillåtas flyga till en flygplats där bristerna kan rättas till och underrätta de länder vars territorier kommer att överflygas av ett sådant luftfartyg.

Artikel 9

Åtgärder för att förbättra säkerheten samt genomförandeåtgärder

1. Medlemsstaterna skall till de andra medlemsstaterna och kommissionen överlämna rapporter rörande de operationella åtgärder som vidtas och de medel som beviljas för genomförande av kraven i artiklarna 4, 5 och 6.

2. På grundval av den information som samlas in enligt punkt 1 får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 11.2 vidta lämpliga åtgärder för att underlätta genomförandet av artiklarna 4, 5 och 6, t.ex. genom att

— upprätta en förteckning över vilka uppgifter som skall samlas in,

— specificera innehållet i rampinspektionerna och det förfarande som gäller för dem,

— ange hur uppgifter skall bevaras och spridas,

— inrätta eller stödja lämpliga organ för förvaltning och drift av nödvändiga redskap för insamling och utbyte av information.

3. På grundval av den information som tas emot enligt artiklarna 4, 5 och 6 och i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.2 kan beslut fattas om lämplig rampinspektion och andra övervakningsåtgärder, särskilt när det gäller en viss operatör eller vissa operatörer från ett visst tredje land i avvaktan på att behöriga myndigheter i detta tredje land vidtar tillfredsställande åtgärder för att rätta till bristerna.

4. Kommissionen får vidta lämpliga åtgärder avseende samarbete med eller bistånd till tredje land för att förbättra det ifrågavarande landets flygsäkerhetstillsyn.

Artikel 10

Utestängning eller villkor för driften

Om en medlemsstat, i avvaktan på att den behöriga myndigheten i ett tredje land vidtar tillfredsställande åtgärder för att rätta till bristerna, beslutar att utestänga en viss operatör eller vissa operatörer från det landet från sina flygplatser eller att med avseende på dem uppställa villkor i fråga om driften vid sina flygplatser,

a) skall den medlemsstaten underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits,

b) kan kommissionen, i samråd med kommittén enligt artikel 11.1, fastställa vilka följder den noterade risken har för gemenskapen,

c) kan kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 11.2, föreslå åtgärder som anses vara nödvändiga, inklusive en utvidgning av de åtgärder som nämns under punkt a, så att de gäller för hela gemenskapen.

Artikel 11

Beslutsförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart [1].

2. När hänvisning sker till denna punkt, skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 och i artikel 8 i det beslutet skall iakttas.

[1] EGT L 373, 31.12.1991, s. 4.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

4. Kommissionen får dessutom rådfråga kommittén i andra frågor som rör genomförandet av det här direktivet, exempelvis fastställandet av vilka följder den noterade risken har för gemenskapen i enlighet med artikel 10.

Artikel 12

Direktivets genomförande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast två år efter det att det träder i kraft och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 13

Rapport

Senast den . . . (*), skall kommissionen utarbeta en rapport om tillämpningen av direktivet, särskilt artikel 10, där det bland annat skall redogöras för utvecklingen inom gemenskapen och i internationella forum. Rapporten får åtföljas av förslag till en översyn av det här direktivet.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

(*) Två år efter detta direktivs ikraftträdande.

BILAGA I

Nationell luftfartsmyndighet *(namn)*

(Stat)

SAFA

Standardiserad rapport

[1] Nr _._._._._._._._-._._-._._._._

[2] Källa: ..... RI

[3] Datum: ..... _._._._._._._._

[4] Ort: ..... _._._._

[5] (Används inte)

[6] Operatör: ..... _._._

[7] Drifttillstånd nr: ..... _._._._._._._._._._._._._._._._

[8] Stat: ..... _._

[9] Flyglinje: från ..... _._._._

[10] Flightnummer: .... _._._._._._._._

[11] Flyglinje: till ..... _._._._

[12] Flightnummer: .... _._._._._._._._

[13] Chartrat av operatör (*): ..... _._._

[14] Charterstat: ..... _._

(*) (i tillämpliga fall)

[15] Luftfartygstyp ..... _._._._.

[16] Registreringsbeteckning ..... _._._._._._._._._._

[17] Tillverkningsnummer ..... _._._._._._._._._._

[18] Flygbesättning: land som utfärdat certifikaten: ..... _._

[19] Anmärkningar:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

[20] Vidtagna åtgärder:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

[21] (Används inte)

[22] Den nationella samordnarens namn .....:

[23] Underskrift .....

BILAGA II

I. En rampinspektion skall omfatta alla eller ett urval av följande punkter, beroende på den tid som står till förfogande.

1. Kontroll av att de dokument som krävs för internationella flygningar finns tillgängliga och är giltiga, såsom registreringsbevis, loggbok, luftvärdighetsbevis, besättningens certifikat, radiolicens, passagerar- och godsförteckning o.s.v.

2. Kontroll av att besättningens sammansättning och kvalifikationer uppfyller kraven i bilagorna 1 och 6 till Chicagokonventionen (ICAO-bilagorna).

3. Kontroll av driftdokumentation (flygdata, driftfärdplan, tekniska journaler) och av att flygningen förbereds i enlighet med kraven i ICAO-bilaga 6.

4. Kontroll av existensen av och tillståndet hos följande element, som krävs för internationella flygningar enligt ICAO-bilaga 6:

   — Miljövärdighetsbevis.

   — Drifthandbok (inklusive MEL [1]) och flyghandbok.

   — Säkerhetsutrustning.

   — Säkerhetsutrustning i kabinen.

   — Nödvändig utrustning för den aktuella flygningen, inklusive radiokommunikations- och radionavigationsutrustning.

   — Färdregistrator.

5. Kontroll av att luftfartyget och dess utrustning (inklusive skador och reparationer) är i sådant skick att normerna i ICAO-bilaga 8 fortsatt uppfylls.

II. En rampinspektionsrapport måste upprättas efter rampinspektionen och omfatta allmän standardiserad information enligt nedan. Dessutom krävs en förteckning över utförda kontroller, med uppgift om eventuella brister som upptäcktes vid dessa, och över alla särskilda anmärkningar.

[1] Förteckning över minimiutrustning.

Nationell luftfartsmyndighet *(namn)*

(Stat)

SAFA

Rampinspektionsrapport

[1] Nr ._._._._._._._._-._._-._._._._

[2] Källa: ..... RI

[3] Datum: ..... _._._._._._._._

[4] Ort: ..... _._._._

[5] Lokal tid: ..... _._._._

[6] Operatör: ..... _._._

[7] Drifttillstånd nr: ..... _._._._._._._._._._._._._._._

[8] Stat: ..... _._

[9] Flyglinje: från ..... _._._._

[10] Flightnummer: .... _._._._._._._._

[11] Flyglinje: till ..... _._._._

[12] Flightnummer: .... _._._._._._._._

[13] Chartrat av operatör (*): ..... _._._

(*) (i tillämpliga fall)

[14] Charterstat: ..... _._

[15] Luftfartygstyp ..... _._._._

[16] Registreringsbeteckning ..... _._._._._._._._._._

[17] Tillverkningsnummer ..... _._._._._._._._._._

[18] Flygbesättning: land som utfärdat certifikaten: ..... _._

[19] Anmärkningar:

Kod/standard/anmärkning

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

[20] Vidtagna åtgärder:

.....:

.....:

.....:

[21] Inspektörens namn: .....:

Denna rapport innehåller endast uppgifter om vad som framkom under rampinspektionen och skall inte betraktas som ett intyg rörande luftfartygets förmåga att klara den aktuella flygningen.

[22] Den nationella samordnarens namn .....:

[23] Underskrift .....

Nationell luftfartsmyndighet *(namn)*

(Stat)

Objekt	Kontroll	Anmärkning
A. **Förarkabin**		
Allmänt		
1. Allmänt skick	1 ☐	1 ☐
2. Nödutgång	2 ☐	2 ☐
3. Utrustning	3 ☐	3 ☐
Dokumentation		
4. Handböcker	4 ☐	4 ☐
5. Checklistor	5 ☐	5 ☐
6. Radionavigationskartor	6 ☐	6 ☐
7. Förteckning över minimiutrustning (MEL)	7 ☐	7 ☐
8. Registreringsbevis	8 ☐	8 ☐
9. Miljövärdighetsbevis (i tillämpliga fall)	9 ☐	9 ☐
10. Drifttillstånd eller likvärdig handling	10 ☐	10 ☐
11. Radiolicens	11 ☐	11 ☐
12. Luftvärdighetsbevis	12 ☐	12 ☐
Flygdata		
13. Driftfärdplan	13 ☐	13 ☐
14. Lastfördelning	14 ☐	14 ☐
Säkerhetsutrustning		
15. Handbrandsläckare	15 ☐	15 ☐
16. Flytvästar/flytredskap	16 ☐	16 ☐
17. Säkerhetsbälte	17 ☐	17 ☐
18. Syrgasutrustning	18 ☐	18 ☐
19. Signallampa	19 ☐	19 ☐
Flygbesättning		
20. Flygbesättning	20 ☐	20 ☐
Flygloggbok/tekniska journaler eller motsvarande		
21. Flygloggbok	21 ☐	21 ☐
22. Underhållsattest	22 ☐	22 ☐
23. Fel som ännu inte åtgärdats	23 ☐	23 ☐
24. Flygförberedelser	24 ☐	24 ☐

Objekt	Kontroll	Anmärkning
B. **Säkerhet/kabinen**		
1. Allmänt inre skick	1 ☐	1 ☐
2. Stol för kabinpersonal	2 ☐	2 ☐
3. Första hjälpen-utrustning/sjukvårdsutrustning	3 ☐	3 ☐
4. Handbrandsläckare	4 ☐	4 ☐
5. Flytvästar/flytredskap	5 ☐	5 ☐
6. Säkerhetsbälten	6 ☐	6 ☐
7. Nödutgång, nödbelysningar och skyltar, ficklampor	7 ☐	7 ☐
8. Evakueringsrutschbanor/räddningsflottar (efter behov)	8 ☐	8 ☐
9. Syretillförsel (besättning och passagerare)	9 ☐	9 ☐
10. Säkerhetsinstruktioner	10 ☐	10 ☐
11. Tillräckligt mycket kabinpersonal	11 ☐	11 ☐
12. Tillgång till nödutgångar	12 ☐	12 ☐
13. Säkerhet för passagerarnas bagage	13 ☐	13 ☐
14. Tillräckligt antal sittplatser	14 ☐	14 ☐
C. **Luftfartygets skick**		
1. Allmänt yttre skick	1 ☐	1 ☐
2. Dörrar och luckor	2 ☐	2 ☐
3. Roder	3 ☐	3 ☐
4. Hjul och däck	4 ☐	4 ☐
5. Landningsställ	5 ☐	5 ☐
6. Hjulbrunn	6 ☐	6 ☐
7. Luftintag och avgasutsläpp	7 ☐	7 ☐
8. Fläktblad	8 ☐	8 ☐
9. Propellrar	9 ☐	9 ☐
10. Uppenbara reparerade skador	10 ☐	10 ☐
11. Uppenbara oreparerade skador	11 ☐	11 ☐
12. Läckage	12 ☐	12 ☐
D. **Last**		
1. Lastrummets allmänna skick	1 ☐	1 ☐
2. Farligt gods	2 ☐	2 ☐
3. Säkerheten för lasten ombord	3 ☐	3 ☐

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett gemenskapsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt på den inre marknaden (Fiscalis 2007-programmet)

(2002/C 103 E/27)

KOM(2002) 10 slutlig — 2002/0015(COD)

(Framlagt av kommissionen den 17 januari 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) På den inre marknaden är en faktisk, enhetlig och effektiv tillämpning av gemenskapslagstiftningen nödvändig för att beskattningssystemen skall fungera, särskilt när det gäller att skydda medlemsstaternas och gemenskapens finansiella intressen genom bekämpning av skattefusk och skatteundandragande, undvikande av snedvridning av konkurrensen samt underlättande för myndigheter och skattebetalare att följa reglerna i systemen. Gemenskapen, i samverkan med medlemsstaterna, har ansvaret för att denna faktiska, enhetliga och effektiva tillämpning säkerställs.

(2) Europaparlamentets och rådets beslut nr 888/98/EG av den 30 mars 1998 om antagande av gemenskapens åtgärdsprogram för att förbättra systemen för indirekt beskattning på den inre marknaden (Fiscalis-programmet) [1] har väsentligt bidragit till uppnående av dessa övergripande mål för perioden 1998–2002. Det anses därför önskvärt att Fiscalis-programmet fortsätter under ytterligare en femårsperiod. Beslut nr 888/98/EG bör följaktligen upphöra att gälla.

(3) Ett effektivt, faktiskt och omfattande samarbete medlemsstaterna emellan och mellan dessa och kommissionen är viktigt för att skattesystemen på den inre marknaden skall fungera.

(4) De erfarenheter som gemenskapen fått genom Fiscalis har visat att programmets mål kan uppnås genom utbyten, seminarier och multilaterala kontroller där tjänstemän från olika nationella myndigheter får möjlighet att arbeta tillsammans. Dessa verksamheter bör därför fortsätta, men utökas till att omfatta inkomstskatt, kapitalskatt och skatt på försäkringar.

(5) Upprättandet av en infrastruktur för kommunikation och informationsutbyte och infrastrukturens funktionssätt spelar en viktig roll när det gäller att förstärka beskattningssystemen inom gemenskapen. I synnerhet systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES), som det hänvisas till i rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning [2], har visat vilken betydelse informationstekniken har när det gäller att skydda intäkter och samtidigt minimera de administrativa kostnaderna.

(6) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemenskapslagstiftningen är det nödvändigt att de tjänstemän som ansvarar för beskattning har en hög gemensam kunskapsnivå när det gäller gemenskapsrätten och dess genomförande i nuvarande och framtida medlemsstater. Denna nivå kan endast uppnås genom effektiv grundutbildning och vidareutbildning i nuvarande och framtida medlemsstaters regi. Kompletterande gemenskapsåtgärder kan fungera som verktyg för samordning och främjande av sådan utbildning.

(7) Erfarenheterna från Fiscalis-programmet har visat att ett samordnat utarbetande och genomförande av ett gemensamt utbildningsprogram kan leda till att programmets mål uppnås, särskilt genom djupare allmän förståelse av gemenskapslagstiftningen.

(8) Tillräckliga språkkunskaper hos de tjänstemän som ansvarar för beskattning har visat sig vara viktiga för att underlätta samarbetet. De länder som deltar bör därför tillhandahålla nödvändig språkutbildning för sina tjänstemän.

(9) Även om huvudansvaret för att dessa mål uppnås ligger på de länder som deltar, behövs kompletterande gemenskapsåtgärder för att samordna verksamheten samt tillhandahålla en infrastruktur och den nödvändiga drivfjädern. I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget kan inte alla mål för de åtgärder som avses i detta beslut uppnås i tillräcklig utsträckning av de länder som deltar, utan en del uppnås bättre på gemenskapsnivå på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar. I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen enligt samma artikel begränsas detta beslut till vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för det syftet.

[1] EGT L 126, 28.4.1998, s. 1.

[2] EGT L 24, 1.2.1992, s. 1.

(10) I det här beslutet fastställs för hela den tid som programmet pågår en finansieringsram som utgör den särskilda referensen i den mening som avses i punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet [1].

(11) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av detta beslut är förvaltningsåtgärder i den mening som avses i artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [2], bör de antas genom det förvaltningsförfarande som föreskrivs i artikel 4 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

RÄCKVIDD OCH MÅL

Artikel 1

Fiscalis 2007-programmet

1. Ett flerårigt åtgärdsprogram på gemenskapsnivå (Fiscalis 2007), nedan kallat ”programmet”, för förbättring av beskattningssystemens funktionssätt på den inre marknaden skall införas för perioden 1 januari 2003–31 december 2007.

2. Programverksamheten skall bestå av följande:

a) System för kommunikation och informationsutbyte.

b) Multilaterala kontroller som inbegriper medlemsstaterna och de kandidatländer som har bilaterala eller multilaterala avtal, antingen med varandra eller med medlemsstater i Europeiska unionen, vilka medger sådan verksamhet.

c) Seminarier.

d) Utbyten.

e) Utbildningsverksamhet.

f) Andra verksamheter som skall beslutas från fall till fall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.2.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *beskattning:* följande skatter i de länder som deltar:

i) mervärdesskatt,

ii) punktskatter på alkohol och tobaksvaror samt mineraloljor,

iii) inkomstskatt och kapitalskatt enligt artikel 1.2 i rådets direktiv 77/799/EEG [3],

iv) skatt på försäkringar enligt artikel 3 i rådets direktiv 76/308/EEG [4].

b) *myndighet:* de offentliga myndigheter som ansvarar för skatteförvaltning i de länder som deltar.

c) *länder som deltar:* medlemsstaterna och de länder som avses i artikel 4.

d) *tjänsteman:* en tjänsteman vid en myndighet.

e) *utbyte:* ett arbetsbesök av en tjänsteman vid en annan medlemsstats myndighet, organiserat inom ramen för programmet.

f) *multilateral kontroll:* en samordnad kontroll av en eller flera närstående skattskyldiga personers skatteplikt, vilken organiseras av flera länder som deltar och som har ett gemensamt eller kompletterande intresse.

Artikel 3

Mål

1. Programmets övergripande mål skall vara att genom ett utökat samarbetet mellan de länder som deltar och mellan deras myndigheter och tjänstemän förbättra skattesystemens sätt att fungera på den inre marknaden samt att identifiera problem, exempelvis inom lagstiftning och när det gäller förvaltningspraxis, som försvårar samarbetet och söka åtgärda dessa.

2. Programmets mål skall vara följande:

a) För mervärdesskatt:

Att understödja Europeiska unionens strategi vad gäller mervärdesskatt, vilken beskrivs i kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet, ”Strategi för förbättring av mervärdesskattesystemets funktion inom ramen för den inre marknaden” [5], eller sådana framtida strategier som kan komma att antas av kommissionen.

b) För punktskatter:

Att förbättra samarbetet mellan medlemsstaterna, säkra en mer enhetlig tillämpning av gällande regler och utveckla ett gemensamt tillvägagångssätt vad gäller rättsliga och administrativa aspekter av punktskatter.

[1] EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.
[2] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
[3] EGT L 336, 27.12.1977.
[4] EGT L 73, 19.3.1976, s. 18.
[5] KOM(2000) 348 slutlig.

c) För direkt beskattning:

Att öka medvetenheten om gemenskapens politik vad gäller direkt beskattning samt att stödja erfarenhetsutbyte, informationsutbyte och annat administrativt samarbete.

d) För kandidatländerna:

Att tillmötesgå kandidatländernas särskilda behov genom att vidta nödvändiga åtgärder för anslutningen när det gäller skattelagstiftning och den offentliga förvaltningens förmåga.

3. Programmets operativa mål skall fastställas årligen i enlighet med det förfarande som det hänvisas till i artikel 13.2.

Artikel 4

Deltagande av kandidatländerna

Programmet skall vara öppet för deltagande av följande länder:

a) Kandidatländerna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor som anges i Europaavtalen, i tilläggsprotokollen till dessa och i besluten av respektive associeringsråd.

b) Cypern, Malta och Turkiet på grundval av bilaterala avtal i denna fråga som slutits med dessa länder.

KAPITEL II

PROGRAMVERKSAMHET

Artikel 5

System för kommunikation och informationsutbyte

1. Kommissionen och de länder som deltar skall säkerställa att följande system för kommunikation och informationsutbyte fungerar till den del det krävs enligt gemenskapslagstiftningen:

a) Det gemensamma kommunikationsnätet/systemgränssnittet (CCN/CSI) i den utsträckning som det är nödvändigt för att stödja de andra system som det hänvisas till i den här punkten.

b) Systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) och dess meddelandesystem.

c) Systemet för förflyttning och kontroll av punktskattepliktiga varor.

d) Systemet för tidig varning i fråga om punktskatter.

e) Systemet för punktskattetabeller.

2. Nya system för kommunikation och informationsutbyte får införas i enlighet med det förfarande som det hänvisas till i artikel 13.2.

3. Gemenskapsdelarna av systemen för kommunikation och informationsutbyte skall omfatta utrustning, programvara och nätverkslänkar, vilka skall vara gemensamma för alla länder som deltar så att systemens sammanlänkning och driftskompatibilitet säkerställs, oberoende av om de installeras i kommissionens (eller utsedd underleverantörs) eller i de deltagande ländernas (eller utsedd underleverantörs) lokaler. Kommissionen skall ingå nödvändiga avtal för gemenskapens räkning för att säkerställa driften av dessa delar.

4. De delar som inte är gemenskapsdelar av systemen för kommunikation och informationsutbyte skall omfatta de nationella databaser som ingår i dessa system, nätverkslänkarna mellan gemenskapsdelarna och icke-gemenskapsdelarna och sådan programvara och utrustning som varje land som deltar bedömer lämplig för att systemen skall fungera till fullo inom det landets förvaltning. De länder som deltar skall säkerställa att de delar som inte är gemenskapsdelar fungerar och tillse att dessa delar är driftskompatibla med gemenskapsdelarna.

5. Kommissionen skall i samarbete med de länder som deltar samordna de aspekter av införandet av och funktionssättet hos gemenskapsdelarna och icke-gemenskapsdelarna av systemen och infrastrukturen som avses i punkt 1.

Artikel 6

Multilaterala kontroller

De länder som deltar skall bland de multilaterala kontroller som de organiserar välja ut dem som skall bekostas av gemenskapen enligt artikel 11. De länder som deltar skall sända årliga rapporter och utvärderingar rörande sådana kontroller till kommissionen.

Artikel 7

Seminarier

Kommissionen och de länder som deltar skall tillsammans organisera seminarier med deltagande av tjänstemän från myndigheter, företrädare från kommissionen och vid behov andra experter.

Artikel 8

Tjänstemannautbyte

1. Kommissionen och de länder som deltar skall organisera utbyten av tjänstemän. Dessa utbyten får inte avse en längre tid än en månad. Varje utbyte skall vara inriktat på en särskild yrkesverksamhet och vara tillräckligt förberett och skall efter utbytets slut utvärderas av de berörda tjänstemännen och myndigheterna.

2. De länder som deltar skall vidta nödvändiga åtgärder för att utbytestjänstemännen på ett effektivt sätt skall kunna delta i verksamheten vid värdlandets myndighet. I detta syfte skall dessa tjänstemän bemyndigas att i enlighet med det landets rättssystem utföra uppgifter som sammanhänger med de åligganden som värdlandets myndighet har anförtrott dem.

3. Under utbytet skall utbytestjänstemannens civilrättsliga ansvar vid utförandet av arbetsuppgifterna behandlas på samma sätt som när det gäller tjänstemän vid värdmyndigheten. För utbytestjänstemän skall samma sekretessregler som för nationella tjänstemän gälla.

Artikel 9

Utbildningsverksamhet

1. I syfte att uppmuntra ett strukturerat samarbete mellan nationella utbildningsorgan och tjänstemän som ansvarar för utbildning i beskattningsfrågor vid myndigheterna skall de deltagande länderna i samarbete med kommissionen

a) utveckla existerande utbildningsprogram och vid behov utarbeta nya program för att skapa en gemensam grundläggande utbildning för tjänstemännen, så att de kan uppnå den gemensamma yrkeskompetens och fackkunskap som krävs,

b) när så är lämpligt öppna de utbildningskurser i beskattning som varje land som deltar tillhandahåller för sina egna tjänstemän för tjänstemän från de övriga länder som deltar,

c) utveckla nödvändiga gemensamma verktyg för utbildning i beskattningsfrågor.

2. De länder som deltar skall också se till att deras tjänstemän får den grundutbildning och vidareutbildning som krävs för att uppnå den gemensamma yrkeskompetens och fackkunskap som anges i de gemensamma utbildningsprogrammen samt den språkutbildning som är nödvändig för att tjänstemännen skall få tillräckliga språkkunskaper.

KAPITEL III

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 10

Finansiell ram

Den finansiella ramen för genomförandet av programmet för perioden 1 januari 2003–31 december 2007 skall vara 56 miljoner euro. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 11

Kostnader

1. De kostnader som är nödvändiga för genomförandet av programmet skall delas mellan gemenskapen och de länder som deltar i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.

2. Gemenskapen skall bekosta följande:

a) Kostnaden för utveckling, inköp, installation, underhåll och den dagliga driften av gemenskapsdelarna av de system för kommunikation och informationsutbyte som anges i artikel 5, såvida kommissionen inte beslutar något annat i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.2.

b) Kostnader för resor och uppehälle i samband med multilaterala kontroller och utbyten av tjänstemän.

c) Kostnader för resor och uppehälle och andra kostnader i samband med seminarier och utbildningsverksamhet.

d) Del av kostnaden för andra verksamheter enligt vad som beslutas från fall till fall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.2.

3. Kommissionen skall, i enlighet med budgetförordningen som tillämpas avseende gemenskapens allmänna budget, fastställa regler om betalning av kostnaderna och skall underrätta de länder som deltar om dessa regler.

4. De länder som deltar skall bekosta följande:

a) 100 % av kostnaderna för utveckling, inköp, installation, underhåll och den dagliga driften av de delar som inte är gemenskapsdelar av de system för kommunikation och informationsutbyte som anges i artikel 5, såvida kommissionen inte, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.2, beslutar något annat.

b) Skillnaden, i förekommande fall, mellan de kostnader som betalas av gemenskapen i enlighet med punkt 1 och de faktiska kostnaderna för verksamheten.

c) Kostnaderna för grundutbildning och vidareutbildning av landets egna tjänstemän samt för språkutbildning för dessa.

Artikel 12

Finansiell kontroll

Finansieringsbeslut och avtal eller kontrakt som följer av detta beslut skall omfattas av finansiell kontroll och, vid behov, revision på platsen genom kommissionen, inbegripet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och Europeiska revisionsrätten. Bidrag som beviljas enligt det här beslutet skall i förväg skriftligen godkännas av mottagarna. Denna överenskommelse skall innehålla mottagarnas godkännande av att revideras av Europeiska revisionsrätten med avseende på användningen av den beviljade finansieringen.

KAPITEL IV

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 13

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, kallad ”Fiscalis-kommittén”, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till den här punkten skall det förvaltningsförfarande gälla som föreskrivs i artikel 4 i beslut 1999/468/EG, i enlighet med artiklarna 7 och 8 i det beslutet.

3. Den period som föreskrivs i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 14

Uppföljning

1. Programmet skall fortlöpande följas upp gemensamt av de länder som deltar och kommissionen.

2. Kommissionen skall årligen till den kommitté som avses i artikel 13.1 överlämna en uppföljningsrapport av vilken det framgår hur verksamheterna inom ramen för det samlade programmet utvecklats i fråga om genomförande och resultat.

3. Myndigheterna i de länder som deltar skall till kommissionen överlämna alla uppgifter som är nödvändiga för att uppföljningsrapporterna skall kunna utarbetas på ett så effektivt sätt som möjligt.

Artikel 15

Preliminär och slutlig utvärdering

1. Programmet skall bli föremål för en utvärdering efter halva tiden och en utvärdering sedan programmet avslutats, för vilka kommissionen skall ansvara, på grundval av rapporter från de länder som deltar. Programmets verkningsfullhet och effektivitet skall utvärderas i förhållande till de mål som anges i artikel 3. Utvärderingarna skall grunda sig på de rapporter som avses i punkt 2.

— Vid utvärderingen efter halva tiden skall de första resultaten och effekterna av programverksamheten undersökas. Dessutom skall en bedömning göras av anslagsutnyttjandet, uppföljningens förlopp och genomförandet.

— Syftet med utvärderingen sedan programmet avslutats skall vara att bedöma programverksamhetens verkningsfullhet och effektivitet.

2. De länderna som deltar skall till kommissionen

a) senast den 31 december 2004 överlämna en utvärderingsrapport efter halva tiden om programmets verkningsfullhet och effektivitet,

b) senast den 31 december 2007 överlämna en utvärderingsrapport sedan programmet avslutats om dess verkningsfullhet och effektivitet.

3. Kommissionen skall till Europaparlamentet och rådet

a) senast den 30 juni 2005 överlämna en utvärderingsrapport efter halva tiden om programmets verkningsfullhet och effektivitet samt ett meddelande om huruvida det är önskvärt att fortsätta med programmet, i förekommande fall tillsammans med ett lämpligt förslag,

b) senast den 30 juni 2008 överlämna en utvärderingsrapport om programmets verkningsfullhet och effektivitet.

Dessa rapporter skall även överlämnas till Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén för kännedom.

4. De utvärderingsrapporter som avses i punkt 3 skall bland annat grunda sig på de rapporter som avses i punkt 2, de uppföljningsrapporter som avses i artikel 14.2 och alla andra relevanta uppgifter.

Artikel 16

Upphävande

Beslut nr 888/98/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 17

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

Artikel 18

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om kompletterande makroekonomiskt stöd till Ukraina

(2002/C 103 E/28)

KOM(2002) 12 slutlig — 2002/0018(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 januari 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen har samrått med Ekonomiska och finansiella kommittén innan den lade fram förslaget.

(2) Ukraina håller på att genomföra grundläggande politiska och ekonomiska reformer och gör betydande ansträngningar för att upprätta en marknadsekonomi.

(3) Ukraina, de europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater har ingått ett partnerskaps- och samarbetsavtal som kommer att bidra till att ett fullständigt samarbetsförhållande utvecklas.

(4) I december 2000 stängdes kärnkraftverket Tjernobyl, enligt vad som hade beslutats av de ukrainska myndigheterna, G7-gruppen och Europeiska unionen i ett samförståndsavtal som undertecknades den 21 december 1995.

(5) I september 1998 godkände Internationella valutafonden (IMF) en utvidgad lånemöjlighet (EFF) för Ukraina på ungefär 2,3 miljarder US-dollar, vilket senare ökades till ungefär 2,6 miljarder US-dollar, som stöd till ett ekonomiskt program för perioden juli 1998–juni 2001. I december 2000 utsträckte IMF denna överenskommelse till och med augusti 2002. Sedan 1998 har Världsbanken lämnat omfattande stöd till Ukrainas reformåtgärder, bland annat genom att i september 1998 godkänna ett anpassningslån för finanssektorn (FSAL) på 300 miljoner US-dollar. Världsbanken förväntas lämna omfattande ekonomiskt stöd till Ukraina under de kommande åren, bland annat genom att godkänna ett antal anpassningslån.

(6) I juli 2001 gick Parisklubbens medlemmar med på att lägga om Ukrainas skulder.

(7) Genom besluten 94/940/EG [1], 95/442/EG [2] och 98/592/EG [3] godkände rådet makroekonomiskt stöd till Ukraina på upp till totalt 435 miljoner euro för att stödja tidigare makroekonomiska program.

(8) Omständigheterna som berättigade det makroekonomiska stödet till Ukraina i enlighet med beslut 98/592/EG har förändrats och beslutet i fråga, inklusive eventuella icke utbetalade stödbelopp, skall nu ersättas.

(9) Emellertid krävs ytterligare officiellt stöd från gemenskapen i samband med detta program för att stödja betalningsbalansen, konsolidera valutareserven och underlätta de nödvändiga strukturanpassningarna i landet.

(10) Gemenskapslånet bör förvaltas av kommissionen.

(11) För antagande av detta beslut anges i fördraget inga andra befogenheter än de som anges i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall ställa en långfristig lånefacilitet med ett kapitalbelopp på högst 110 miljoner euro med en maximal löptid på 15 år till Ukrainas förfogande i syfte att säkerställa en hållbar betalningsbalanssituation, förstärka landets valutareserv och underlätta genomförandet av de nödvändiga strukturreformerna.

2. Kommissionen skall i detta syfte vara bemyndigad att på Europeiska gemenskapens vägnar låna upp de nödvändiga medlen, vilka kommer att ställas till Ukrainas förfogande i form av ett lån.

3. Detta lån skall förvaltas av kommissionen i nära samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén på ett sätt som är förenligt med eventuella avtal mellan IMF och Ukraina.

Artikel 2

1. Kommissionen skall vara bemyndigad att efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén träffa avtal med de ukrainska myndigheterna om de villkor i fråga om den ekonomiska politiken som lånet skall vara förenade med. Dessa villkor skall vara förenliga med de avtal som avses i artikel 1.3.

[1] EGT L 366, 31.12.1994, s. 32.

[2] EGT L 258, 28.10.1995, s. 63.

[3] EGT L 284, 22.10.1998, s. 45.

2. Kommissionen skall regelbundet i samarbete med Ekonomiska och finansiella kommittén och i nära samråd med IMF kontrollera att Ukrainas ekonomiska politik överensstämmer med syftena för detta lån och att lånevillkoren uppfylls.

Artikel 3

1. Lånet skall ställas till Ukrainas förfogande i form av minst två delutbetalningar. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2 skall den första utbetalningen ske på grundval av ett tillfredsställande genomförande av Ukrainas makroekonomiska program som avtalats med IMF i samband med den befintliga utvidgade lånemöjligheten EFF eller en liknande facilitet som kan komma i dess ställe.

2. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2 skall övriga utbetalningar ske på grundval av ett fortsatt tillfredsställande genomförande av de arrangemang som anges i punkt 1 och tidigast ett kvartal efter den första utbetalningen.

3. Medlen skall utbetalas till Ukrainas centralbank.

Artikel 4

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avses i artikel 1 skall genomföras med användande av samma valuteringsdag och får inte exponera gemenskapen för risker vad gäller omvandling av löptider, valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Kommissionen skall, om Ukraina så begär, vidta nödvändiga åtgärder för att tillse att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att den får åberopas.

3. På Ukrainas begäran och i de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånet, får kommissionen refinansiera hela eller en del av sin ursprungliga upplåning eller ändra motsvarande finansiella villkor. Refinansierings- eller ändringstransaktionerna skall genomföras i enlighet med de villkor som anges i punkt 1 och får inte förlänga den genomsnittliga löptiden för upplåningen i fråga eller öka beloppet, beräknat enligt den aktuella valutakursen, av det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller ändringen av de finansiella villkoren.

4. Ukraina skall stå för alla kostnader som gemenskapen ådrar sig i samband med att avtala eller genomföra den operation som avses i detta beslut.

5. Ekonomiska och finansiella kommittén skall minst en gång om året informeras om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkt 2 och 3.

Artikel 5

Kommissionen skall minst en gång om året överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet som skall innehålla en utvärdering av genomförandet av detta beslut.

Artikel 6

Rådets beslut 98/592/EG skall upphöra att gälla.

Förslag till rådets direktiv om att förbättra möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande mål genom att införa miniminormer för rättshjälp och andra finansiella aspekter med anknytning till civilrättsliga förfaranden

(2002/C 103 E/29)

KOM(2002) 13 slutlig — 2002/0020(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 januari 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61.c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionen har som mål att upprätthålla och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer är säkrad.

(2) Enligt artikel 65 c i samma fördrag skall sådana åtgärder omfatta undanröjande av sådant som hindrar civilrättsliga förfaranden från att fungera väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.

(3) Europeiska rådet uppmanade, vid sitt möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999, rådet att upprätta miniminormer för att säkerställa en tillräckligt hög nivå på rättshjälp i gränsöverskridande fall i hela unionen.

(4) Det faktum att en person som i egenskap av kärande eller svarande är inblandad i en tvist saknar tillgångar bör inte, lika lite som svårigheter i samband med tvister som har gränsöverskridande följder, utgöra hinder för den faktiska möjligheten till rättslig prövning.

(5) Direktivförslaget syftar framför allt till att garantera en tillräcklig rättshjälpsnivå i gränsöverskridande mål, men för att åstadkomma detta är det nödvändigt att fastställa vissa gemensamma miniminormer. Ett rådsdirektiv är den rättsaktsform som är bäst lämpad för detta ändamål.

(6) Direktivet gäller för alla civilrättsliga tvister, inklusive handelsrättsliga, arbetsrättsliga och konsumenträttsliga tvister.

(7) En person som är inblandad i en civilrättslig tvist bör kunna hävda sina juridiska rättigheter, även om han på grund av sin privatekonomiska situation inte kan bära rättegångskostnaderna.

(8) Rättshjälpen måste omfatta åtminstone biträde av en advokat och befrielse från eller finansiering av rättegångskostnaderna.

(9) Rättshjälpen kan anses som tillräcklig om den ger mottagaren faktisk möjlighet till rättslig prövning.

(10) Eftersom rättshjälp, med undantag för rådgivning före rättegång av advokat i hemvistlandet (om den rättshjälpssökande inte är varaktigt bosatt i rättegångslandet), beviljas av den medlemsstat där den behöriga domstolen finns, bör den medlemsstaten tillämpa sin egen lagstiftning, med hänsyn till principerna i detta direktiv.

(11) Varken den komplicerade karaktären hos medlemsstaternas rättsväsenden och skillnader dem emellan eller de kostnader som hänger samman med en tvists gränsöverskridande karaktär bör utgöra ett hinder för möjligheten till rättslig prövning. Rättshjälpen bör därför täcka de kostnader som direkt hänger samman med en tvists gränsöverskridande karaktär.

(12) Unionsmedborgare skall, oavsett bosättningsland, ha möjlighet att erhålla rättshjälp om de uppfyller villkoren i direktivet. Detta gäller även tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i en medlemsstat.

(13) Om rättshjälp beviljas bör den täcka hela förfarandet, inbegripet kostnader i samband med att domen förklaras verkställbar eller verkställs; mottagaren skall erhålla fortsatt rättshjälp om motparten överklagar domen.

(14) Det civilrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna bör organiseras så att informationen till allmänhet och jurister underlättas och översändandet av ansökningar om rättshjälp från en medlemsstat till en annan förenklas och påskyndas.

(15) Den europeiska överenskommelsen om översändande av ansökningar om rättshjälp, undertecknad i Strasbourg 1977, som innehåller bestämmelser om att de avtalsslutande parterna skall underrätta de förmedlande och de mottagande myndigheterna, och som föreskriver ett system för dessa myndigheters förmedling av ansökningar, bör även fortsättningsvis tillämpas på förbindelserna mellan medlemsstaterna och de tredje länder som är parter i överenskommelsen. Däremot ersätter detta direktiv överenskommelsen i fråga om förbindelserna mellan medlemsstaterna.

(16) De underrättelse- och förmedlingsmekanismer som föreskrivs i detta direktiv är utformade med den europeiska överenskommelsens mekanismer som direkt förebild. Till skillnad från i 1977 års överenskommelse bör det dock fastställas en tidsfrist för översändande av ansökningar om rättshjälp. En relativt kort tidsfrist bidrar till att rättsväsendet fungerar på avsett sätt.

(17) En standardblankett för översändande av ansökningar om rättshjälp i samband med gränsöverskridande tvister skulle bidra till att göra förfarandena enklare och snabbare.

(18) Med hänsyn till skillnaderna i rättegångskostnader och levnadsnivå mellan medlemsstaterna bör dessa ha rätt att själva bestämma trösklarna för när en person skall presumeras att kunna bära rättegångskostnaderna på egen hand, dock så att målen med direktivet uppnås.

(19) Direktivets syften kan dock inte nås om inte rättshjälpssökande ges möjlighet att bevisa att de inte kan bära rättegångskostnaderna trots att deras tillgångar överstiger den tröskel som bestämts av den medlemsstat där den behöriga domstolen finns.

(20) Möjligheten att utnyttja privata alternativ som ger faktisk möjlighet till rättslig prövning utgör inte en form av rättshjälp. Utnyttjandet av en sådan möjlighet kan emellertid leda till ett antagande om att personen i fråga kan bära rättegångskostnaderna trots sin ogynnsamma ekonomiska situation.

(21) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att avvisa ansökningar om rättshjälp om de rättsliga åtgärderna är uppenbart ogrundade, förutsatt att detta inte innebär ett förhandsavgörande i målet genom en bedömning av den rättshjälpssökandes möjlighet att nå framgång.

(22) Direktivet omfattar inga juridiska personer utöver sådana utan vinstsyfte, till exempel konsumentföreningar, som ser sig föranledda att väcka talan för att skydda allmänna, juridiskt erkända intressen. Denna princip bidrar till förverkligandet av målen för direktivet om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen (direktiv 98/27/EG av den 19 maj 1998) [1].

(23) Rättshjälp bör beviljas på samma villkor oavsett om det rör sig om traditionella domstolsförfaranden eller förfaranden utanför domstol, t.ex. medling, i de fall lagstiftningen tillåter användning av sådana förfaranden.

(24) Utsikterna för en part i en tvist att tvingas betala rättegångskostnader eller advokatarvoden även om han vinner målet utgör ett hinder för möjligheten till rättslig prövning. En skälig ersättning för dessa kostnader, som betalas av den förlorande parten, bidrar till att minska detta problem. För att skydda sårbara parter, särskilt på arbetsrättens och konsumenträttens område, kan det vara motiverat att göra undantag från denna princip.

(25) Det bör anges att fastställandet av miniminormer inte hindrar medlemsstaterna från att tillämpa mer gynnsamma bestämmelser gentemot rättshjälpssökande.

(26) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(27) Denna rättsakt respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter. Rättsakten syftar särskilt till att främja tillämpningen av principen i artikel 47.3 i stadgan om att rättshjälp skall ges till personer som saknar tillräckliga medel, om denna hjälp är nödvändig för att ge dem en effektiv möjlighet att få sin sak prövad inför domstol.

(28) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, antar inte Förenade kungariket och Irland detta direktiv.] [I enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade kungariket och Irland uttryckt sin önskan om att delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.]

(29) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen antar inte Danmark detta direktiv, och Danmark är därmed inte bundet av direktivet och behöver inte tillämpa det.

[1] EGT L 166, 11.6.1998, s. 51.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Detta direktiv syftar till att förbättra möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande ärenden genom att införa miniminormer för rättshjälp och andra finansiella aspekter med anknytning till civilrättsliga förfaranden.

Direktivet avser alla tvister på civilrättens område, oavsett domstolens karaktär.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

rättshjälp: alla medel som ställs till en persons förfogande för att ge denne en effektiv möjlighet att få sin sak prövad inför domstol, om vederbörande saknar tillräckliga medel för att bära kostnaderna för en tvist,

civilrättslig tvist: alla civilrättsliga tvister, inklusive handelsrättsliga, arbetsrättsliga och konsumenträttsliga tvister,

kostnader för tvisten: rättegångskostnader och advokatarvoden.

Artikel 3

Rätt till rättshjälp

En fysisk person som är inblandad i en civilrättslig tvist, såsom kärande eller svarande, skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14, ha rätt till tillräcklig rättshjälp, om han inte har de tillgångar som enligt artikel 13 krävs för att han skall kunna hävda sina juridiska rättigheter.

Rättshjälpen skall framför allt innefatta faktiskt biträde av en advokat eller annan person som är behörig enligt lag att företräda personen i fråga inför domstol och som kan ge juridisk rådgivning och agera som ombud inför domstol, samt befrielse från eller finansiering av rättegångskostnader.

Medlemsstaterna får föreskriva att rättshjälpsmottagaren är skyldig att återbetala hela eller delar av rättshjälpen vid förfarandets slut, om hans ekonomiska situation förbättrats betydligt under den tid förfarandet pågått.

Artikel 4

Ansvaret för rättshjälpen

Vid gränsöverskridande tvister skall rättshjälpen beviljas av den medlemsstat där domstolen finns, i enlighet med lagstiftningen där och med hänsyn till bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 5

Ansvaret för kostnader som hänger samman med tvistens gränsöverskridande karaktär

I samband med att rättshjälp beviljas i den stat där den behöriga domstolen finns skall hänsyn tas till eventuella merkostnader som direkt hänger samman med tvistens gränsöverskridande karaktär.

Det rör sig framför allt om tolknings- och översättningskostnader i fall där parterna är ålagda att närvara vid förhandlingarna.

Den medlemsstat där den rättshjälpssökande har hemvist skall bevilja den rättshjälp som behövs för att täcka kostnader som uppstått där, särskilt kostnader för biträde av en advokat i den staten.

Artikel 6

Förbud mot diskriminering

Medlemsstaterna skall utan diskriminering bevilja rättshjälp till unionsmedborgare och till tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i någon av medlemsstaterna.

Artikel 7

Rättshjälpens kontinuitet

Rättshjälpsmottagaren skall beviljas fortsatt rättshjälp för kostnader i samband med att en dom förklaras verkställbar eller verkställs i den medlemsstat där den behöriga domstolen finns, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.3.

Artikel 50 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område skall tillämpas i fråga om exekvatur.

Rättshjälp skall fortsätta att utgå om ett rättsmedel används mot rättshjälpsmottagaren. Om personen i fråga utnyttjar sin rätt att överklaga en dom skall behovet av rättshjälp prövas på nytt.

Artikel 8

Handläggning av ansökningar

De nationella myndigheter som är behöriga att fatta beslut om ansökningar om rättshjälp skall säkerställa största möjliga öppenhet vid handläggningen av ansökningarna.

Ett beslut om avslag skall motiveras.

Medlemsstaterna skall garantera möjligheten att överklaga ett beslut om att avslå ansökan om rättshjälp.

Artikel 9

Inlämnande och överföring av ansökningar om rättshjälp

Rättshjälpssökande som har sin hemvist i en annan medlemsstat än den där den behöriga domstolen finns får ansöka om rättshjälp i den medlemsstat där de har sin hemvist.

Medlemsstatens behöriga myndigheter skall inom åtta dagar översända ansökan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den behöriga domstolen finns.

För handlingar som överförs enligt detta direktiv skall ingen legalisering eller motsvarande formalitet krävas.

Medlemsstaterna får inte utkräva någon ersättning för de tjänster som tillhandahålls enligt punkt 2.

De förmedlande organen får vägra att överföra en ansökan som uppenbarligen inte kan upptas till prövning, särskilt om målet inte är av civilrättslig natur.

Ansökningar om rättshjälp som översänds i enlighet med detta direktiv skall vara utformade på den mottagande myndighetens arbetsspråk eller ett annat språk som myndigheten godtar.

Bestämmelserna i detta direktiv ersätter, vad gäller förbindelserna mellan medlemsstaterna, bestämmelserna i den europeiska överenskommelsen om översändande av ansökningar om rättshjälp, undertecknad i Strasbourg 1977.

Artikel 10

Uppgifter till kommissionen

Medlemsstaterna skall lämna kommissionen en förteckning över de myndigheter som är behöriga att översända och ta emot ansökningar, och denna förteckning skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Medlemsstaterna skall vidare lämna kommissionen en förteckning över de av Europeiska unionens officiella språk, utöver det eller de egna, som godtas i rättshjälpsansökningar som överförs till dem.

Artikel 11

Standardformulär

För att översändandet av ansökningar skall underlättas skall ett standardformulär utarbetas av kommissionen, som skall biträdas av den kommitté som avses i rådets förordning (EG) nr 1348/2000 [1] om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

[1] EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.

Artikel 12

Brådskande förfarande

Medlemsstaterna skall se till att rättshjälpsansökningar som lämnas av personer som inte har hemvist i den medlemsstat där behörig domstol finns, prövas i rimlig tid före rättegångsförhandlingarna.

Artikel 13

Villkor beträffande ekonomiska tillgångar

Medlemsstaterna skall bevilja rättshjälp till fysiska personer som är parter i en tvist inom deras jurisdiktion, och som på grund av sin privatekonomiska situation inte kan bära kostnaderna för tvisten.

Medlemsstaterna får fastställa tillgångströsklar, över vilka den rättshjälpssökande förutsätts kunna bära kostnaderna för tvisten. Trösklarna skall fastställas med hänsyn till olika objektiva faktorer såsom levnadskostnad och rättegångskostnader.

En rättshjälpssökande som inte uppfyller villkoren i föregående stycke skall emellertid ändå beviljas rättshjälp om han kan styrka att han inte kan bära kostnaderna för tvisten, särskilt om denna oförmåga beror på skillnader i levnadskostnaderna mellan den medlemsstat där vederbörande är bosatt och den medlemsstat där den behöriga domstolen finns.

En rättshjälpssökande skall förutsättas kunna bära kostnaderna för tvisten om han, i ett konkret fall, kan utnyttja privaträttsliga mekanismer som innebär att advokatarvode inte utgår om målet förloras och att rättegångskostnaderna i sådant fall bärs av tredje man.

Artikel 14

Villkor med anknytning till grunden för tvisten

Medlemsstaterna får föreskriva att en ansökan om rättshjälp som gäller en rättslig åtgärd som förefaller uppenbart ogrundad skall avslås av de behöriga myndigheterna.

Artikel 15

Juridiska personer

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14, skall rättshjälp beviljas juridiska personer utan vinstsyfte som är etablerade på en medlemsstats territorium, om den rättsliga åtgärden syftar till att skydda allmänna, juridiskt erkända, intressen och den juridiska personen i fråga inte har tillräckliga tillgångar för att kunna bära rättegångskostnaderna.

Artikel 16

Förfaranden utanför domstol

Rättshjälp skall beviljas även när en tvist löses utanför domstol, om lagen tillåter detta eller om de tvistande parterna anvisats en sådan lösning av en domare.

Artikel 17

Ersättning för rättegångskostnader och advokatarvoden

Medlemsstaterna skall föreskriva att den vinnande parten har rätt till skälig ersättning på den förlorande partens bekostnad, motsvarande en del av eller de totala kostnaderna för tvisten.

Medlemsstaterna får föreskriva om undantag från denna princip för att ge sårbara parter ett tillräckligt skydd.

Medlemsstaterna får föreskriva att ersättningen inte behöver betalas, eller att den skall betalas av staten, i fall där den förlorande parten beviljats rättshjälp.

Artikel 18

Information

De behöriga nationella myndigheterna skall samarbeta för att säkerställa att allmänhet och jurister får information om de olika rättshjälpssystemen, särskilt genom det europeiska rättsliga nätverket inom privaträtten, som inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG.

Artikel 19

Förmånligare bestämmelser

Bestämmelserna i detta direktiv skall inte hindra medlemsstaterna från att införa bestämmelser som är mer gynnsamma för rättshjälpssökande.

Artikel 20

Detta direktiv träder i kraft den [tjugonde] dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 21

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 22

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna, i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.